

Poet. gr. C. 220^{t.}

V E N D U N T

BRUXELLIS

J. F R A N K.

FLORENTIAE

GUILIELMUS PIATTI.

HAMBURGI

I. G. HEROLDUS IUNIOR.

HANNOVERAE

BIBLIOPOLIUM REGIUM HAHNII

LUGDUNI-BATAVORUM

H. W. HAZENBERGIUS IUNIOR

LONDINI

BLACK, YOUNG & YOUNG

VIENNAE

FRIDERICUS VOLKE.

V E N D U N T
V E N D U N T

BRUXELLES
BRUXELLES
J E R A N E
J E R A N E

FLORANTINE
FLORANTINE
GUILLELMEUS PLATTI
GUILLELMEUS PLATTI

HAMBURGI
HAMBURGI
J G HEROLDUS JUNIOR
J G HEROLDUS JUNIOR

HANNOVERAE
HANNOVERAE
BIBLIOPOLIM REGIUM HANNI
BIBLIOPOLIM REGIUM HANNI

LUGDUNI-BATAVORUM
LUGDUNI-BATAVORUM
H W WAZENBERGUS JUNIOR
H W WAZENBERGUS JUNIOR

LONDINI
LONDINI
BLACK, YOUNG & YOUNG
BLACK, YOUNG & YOUNG

VIENNAE
VIENNAE
FRIDERICUS VORKE
FRIDERICUS VORKE

EYPIΠIAOY
APAMATA

EURIPIDIS
FABULA E

CUM ANNOTATIONIBUS
LUDOVICI DINDORFII.

VOL. II.

ANDROMACHA ELECTRA HERCULES
FURENS BACCHAE HECUBA PHOENISSAE
ORESTES IPHIGENIAE CYCLOPS.

EG

LIPSIAE
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI
MDCCCXXV.

EYPIIIAY

ΔΡΑΜΑΤΑ

EYPIIDIS

FABULAE

QUAE ANNOTATIONIBUS

LEONARDI DINDORFII

VOL. II.

ANDROMACHA ELECTRA HERCULES
PENELOPE BACCHAE MEDEA PROMETHEUS
ORISTES IPHIGENIAE CYCLOPS

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI

MDCCLXXV

TA TOT APAMATOS PROZOLA

ANAPOMACH
GERAINA
XOPZ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΜΟΝΟΖΟΣ
ΠΡΑΞΕΙΣ

—

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

ΠΗΛΕΥΣ.

ΑΛΛΗ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΤΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Νεοπτόλεμος ἐν Τροίᾳ γέρας λαβὼν Ἀνδρομάχην τὴν Ἑκτορος γυναῖκα, παῖδα ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς τὸν Μολοττόν· ὕστερον δὲ ἐπέγημεν Ἑρμιόνην τὴν Μενελάου θυγατέρα, δίκας δὲ πρότερον ἠτηκὼς τῆς Ἀχιλλέως ἀναιρέσεως τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, πάλιν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸ χρηστήριον, μετανοήσας, ἵνα τὸν θεὸν ἐξιλάσῃται. ζηλοτύπως δ' ἔχουσα πρὸς τὴν Ἀνδρομάχην ἢ βασιλῆς ἐβουλεύετο κατ' αὐτῆς θάνατον, μεταπεμψαμένη τὸν Μενέλαον· ἢ δὲ τὸ παιδίον μὲν ὑπεξέθηκεν, αὐτὴ δὲ κατέφυγεν ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Θέτιδος. οἱ δὲ περὶ τὸν Μενέλαον καὶ τὸ παιδίον ἀνεῦρον, καὶ ἐκείνην ἀπατήσαντες ἀνήγειραν· καὶ σφάττειν μέλλοντες ἀμφοτέρους ἐκωλύθησαν, Πηλέως ἐπιφανέντος. Μενέλαος μὲν οὖν ἀπῆλθεν εἰς Σπάρτην· Ἑρμιόνη δὲ μετενόησεν, εὐλαβηθεῖσα τὴν παρουσίαν τοῦ Νεοπτολέμου. παραγενόμενος δὲ ὁ Ὀρέστης ταύτην μὲν ἀπήγαγε πείσας, Νεοπτολέμῳ δὲ ἐπεβούλευσεν· ὃν καὶ φονευθέντα παρῆσαν οἱ φέροντες. Πηλεῖ δὲ μέλλοντι τὸν νεκρὸν θρηνεῖν Θέτις ἐπιφανεῖσα τοῦτον μὲν ἐν Δελφοῖς ἐπέταξε θάψαι, τὴν δὲ Ἀνδρομάχην εἰς Μολοσσοὺς ἀποστεῖλαι μετὰ τοῦ παιδός, αὐτὸν δὲ ἀθανασίαν προσδέχεσθαι· τυχὼν δὲ ταύτης εἰς Μακάρων νήσους ᾤκισεν.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Φθίᾳ κεῖται· ὁ δὲ χο-
 ρὸς συνέστηκεν ἐκ Φθιωτίδων γυναικῶν· προλογίζει δὲ Ἀν-
 δρομάχη. τὸ δὲ δράμα τῶν δευτέρων· ὁ πρόλογος σαφῶς
 καὶ εὐλόγως εἰρημένος. ἔστι δὲ καὶ τὰ ἐλεγεία τὰ ἐν τῷ
 θρήνῳ τῆς Ἀνδρομάχης ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει· ῥῆσις Ἐρ-
 μιόνης τὸ βασιλικὸν ἐμφαίνουσα· καὶ ὁ πρὸς Ἀνδρομάχην
 λόγος καλῶς ἔχων· εὖ δὲ καὶ ὁ Πηλεὺς, ὁ τὴν Ἀνδρομά-
 χην ἀφελόμενος.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Τ Η

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Φθίᾳ κεῖται· ὁ δὲ χο-
 ρὸς συνέστηκεν ἐκ Φθιωτίδων γυναικῶν· προλογίζει δὲ Ἀν-
 δρομάχη. τὸ δὲ δράμα τῶν δευτέρων· ὁ πρόλογος σαφῶς
 καὶ εὐλόγως εἰρημένος. ἔστι δὲ καὶ τὰ ἐλεγεία τὰ ἐν τῷ
 θρήνῳ τῆς Ἀνδρομάχης ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει· ῥῆσις Ἐρ-
 μιόνης τὸ βασιλικὸν ἐμφαίνουσα· καὶ ὁ πρὸς Ἀνδρομάχην
 λόγος καλῶς ἔχων· εὖ δὲ καὶ ὁ Πηλεὺς, ὁ τὴν Ἀνδρομά-
 χην ἀφελόμενος.

Α 2

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Ἄσιάτιδος γῆς σχῆμα, Θηβαία πόλις,
 ὅθεν ποθ' ἔδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ
 Πριάμον τύραννον ἐστίαν ἀφικόμην,
 δάμαρ δοθεῖσα παιδοποιὸς Ἑκτορι,
 ζηλωτὸς ἔν γε τῷ πρὶν Ἀνδρομάχη χρόνῳ, 5
 νῦν δ', εἴ τις ἄλλη, δυστυχεστάτη γυνή.
 [ἔμοῦ πέφυκεν, ἢ γενήσεται ποτε.]
 ἦτις πόσιν μὲν Ἑκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
 θανόντ' ἐσεῖδον, παῖδά θ' ὄν τίκτω πόσει
 ριφθέντα πύργων Ἀστύνακτ' ἀπ' ὀρθίων, 10
 ἐπεὶ τὸ Τροίας εἶλον Ἕλληνες πέδον,
 αὐτὴ δὲ δούλη, τῶν ἐλευθερωτάτων
 οἴκων νομισθεῖς, Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην,
 τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας
 δοθεῖσα λείας Τρωικῆς ἐξαίρετον. 15
 Φθίας δὲ τῆσδε καὶ πόλεως Φαρσαλίας
 ξύγχορτα ναίω πεδί', ἴν' ἡ θαλασσία
 Πηλεῖ ξυνῶκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις
 φεύγουσ' ὄμιλον· Θεσσαλὸς δὲ νιν λεῶς
 Θετίδειον ἀνδρᾶ θεᾶς χάριν νυμφευμάτων. 20
 ἔνθ' οἶκον ἔσχε τόνδε παῖς Ἀχιλλέως,
 Πηλέα δ' ἀνάσσειν γῆς ἐᾶ Φαρσαλίας,
 ζῶντος γέροντος σκῆπτρον οὐ θέλων λαβεῖν.
 κἀγὼ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον,
 πλαθεῖς Ἀχιλλέως παιδί, δεσπότη γ' ἐμῷ. 25
 καὶ πρὶν μὲν ἐν κακοῖσι κειμένην ὄμωσ
 ἐλπὶς μ' αἰεὶ προσῆγε σωθέντος τέκνου

ἄλκῆν τιν' εὐρεῖν κἀπικούρησιν κακῶν·
 ἐπεὶ δὲ τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην γαμεῖ
 τοῦμὸν παρώσας δεσπότης δοῦλον λέχος, 30
 κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἐλαύνομαι·
 λέγει γὰρ ὡς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις
 τίθημ' ἄπαιδα καὶ πόσει μισουμένην,
 αὐτὴ δὲ ναίειν οἶκον ἀντ' αὐτῆς θέλω
 τόνδ', ἐκβαλοῦσα λέκτρα τἀκείνης βία· 35
 ἄγὼ τὸ πρῶτον οὐχ ἔκοῦσ' ἐδεξάμην,
 νῦν δ' ἐκλέλοιπα· Ζεὺς τάδ' εἰδείη μέγας,
 ὡς οὐχ ἔκοῦσα τῶδ' ἐκοινώθην λέχει.
 ἀλλ' οὐ σφε πείθω, βούλεται δέ με κτανεῖν,
 πατήρ τε θυγατρὶ Μενέλεως συνδραῖ τάδε. 40
 καὶ νῦν κατ' οἴκους ἔστ', ἀπὸ Σπάρτης μολῶν
 ἐπ' αὐτὸ τοῦτο· δειματομένη δ' ἐγὼ
 δόμων πάροιικον Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον
 θάσσω τόδ' ἐλθοῦσ', ἦν με κωλύση θανεῖν·
 Πηλεὺς τε γὰρ νιν ἔκγονοί τε Πηλέως 45
 σέβουσιν, ἐρμήνευμα Νηρηΐδος γάμων.
 ὃς δ' ἔστι παῖς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάθρα
 ἄλλους ἐς οἴκους, μὴ θάνη φοβουμένη.
 ὁ γὰρ φντεύσας αὐτὸν οὔτ' ἐμοὶ πάρα
 προσωφελῆσαι, παιδί τ' οὐδέν ἔστ', ἀπὼν 50
 Δελφῶν κατ' αἶαν, ἔνθα Λοξία δίκην
 δίδωσι μανίας, ἦν ποτ' ἐς Πυθῶ μολῶν
 ἤτησε Φοῖβον πατρός· οὐ κτίνει δίκην,
 εἴ πως τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξαιτούμενος
 θεὸν παράσχοιτ' ἐς τὸ λοιπὸν εὐμενῆ. 55

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

δέσποιν', ἐγὼ τοι τοῦνομ' οὐ φεύγω τόδε
 καλεῖν σ', ἐπεῖπερ καὶ κατ' οἶκον ἠξίου
 τὸν σόν, τὸ Τροίας ἠνίκ' ὤκοῦμεν πέδον·
 εὔνοος δὲ καὶ σοὶ ζῶντί τ' ἦν τῶ σῶ πόσει,
 καὶ νῦν φέρουσά σοι νέους ἦκω λόγους, 60
 φόβῳ μὲν, εἴ τις δεσποτῶν αἰσθήσεται,
 οἴκτῳ δὲ τῶ σῶ· δεινὰ γὰρ βουλεύεται
 Μενέλαος ἐς σὲ παῖς θ', ἅ σοι φυλακτέα.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὦ φιλτάτη σύνδουλε, σύνδουλος γὰρ εἶ
 τῇ πρόσθ' ἀνάσση τῆδε, νῦν δὲ δυστυχεῖ,
 τί δρωῶσι; ποίας μηχανὰς πλέκουσιν αὖ,
 κτεῖναι θέλοντες τὴν παναθλίαν ἐμέ;

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

τὸν παῖδά σου μέλλουσιν, ὦ δύστηνε σύ,
 κτείνειν, ὃν ἔξω δωμαίων ὑπεξέειπες.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

οἴμοι· πέπυσται τὸν ἐμὸν ἑκθετον γόνον
 πόθεν ποτ'; ὦ δύστηνος, ὡς ἀπωλόμην.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

οὐκ οἶδ', ἐκείνων δ' ἠσθόμην ἐγὼ τάδε·
 φρουῶδος δ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλεως δόμων ἄπο.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ἀπωλόμην ἄρ'· ὦ τέκνον, κτενοῦσί σε
 δισσοὶ λαβόντες γῦπες. ὁ δὲ κεκλημένος
 πατήρ ἔτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

δοκῶ γὰρ οὐκ ἂν ὧδέ σ' ἂν πράσσειν κακῶς,
 κείνου παρόντος· νῦν δ' ἔρημος εἶ φίλων.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

οὐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὡς ἦξοι, φάτις;

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

γέρον γ' ἐκεῖνος ὥστε σ' ὠφελεῖν παρών.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

καὶ μὴν ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν οὐχ ἅπαξ μόνον.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

μῶν οὖν δοκεῖς σοῦ φροντίσαι τίν' ἀγγέλων;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

πόθεν; θέλεις οὖν ἄγγελος σύ μοι μολεῖν;

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

τί δῆτα φήσω χρόνιος οὗσ' ἐκ δωμαίων;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

πολλὰς ἂν εὖροις μηχανὰς· γυνὴ γὰρ εἶ.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

κίνδυνος· Ἐρμιόνη γὰρ οὐ σμικρὰ φύλαξ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὄρᾳς; ἀπανδᾶς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

οὐ δῆτα· μηδὲν τοῦτ' ὄνειδίσῃς ἔμοι.
ἀλλ' εἴμ', ἐπεὶ τοι κού περίβλεπτος βίος
δούλης γυναικός, ἦν τι καὶ πάθω κακόν. 90

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

χώρει νυν· ἡμεῖς δ', οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ
θρήνοισι καὶ γόοισι καὶ δακρύμασι,
πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν· ἐμπέφυκε γὰρ
γυναιξὶ τέρψις τῶν παρεστῶτων κακῶν
ἀνὰ στόμ' ἀεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν. 95

πάρεστι δ' οὐχ' ἐν ἀλλὰ πολλὰ μοι στένειν,
πόλιν πατρώαν, τὸν θανόντα θ' Ἔκτορα,
στερῶόν τε τὸν ἐμὸν δαίμον', ᾧ ξυνεζύγην,
δούλειον ἡμαρ ἐσπεσοῦσ' ἀναξίως.

χρὴ δ' οὐποτ' εἰπεῖν οὐδέν' ὄλβιον βροτῶν,
πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς
ὅπως περάσας ἡμέραν ἦξει κάτω. 100

Ἴλιῳ αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον ἀλλὰ τιν' ἄταν
ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.

ἄς ἔνεκ', ᾧ Τροία, δορὶ καὶ πυρὶ δηιάλωτον 105
εἶλέ σ' ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκύς Ἄρης,
καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἔκτορα, τὸν περὶ τείχη
εἴλκυσσε διφρεύων παῖς ἄλιας Θέτιδος·

αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμεαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
δουλοσύναν στυγεράν ἀμφιβαλοῦσα κάρη. 110

πολλὰ δὲ δάκρυνά μοι κατέβη χροός, ἀνὶκ' ἔλειπον
ἄστν τε καὶ θαλάμους καὶ πόσιν ἐν κονίαις·
ᾧμοι ἐγὼ μελέα, τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὄρᾳσθαι,
Ἑρμιόνας δούλαν; ἄς ὑπο τειρομένα
πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἰκέτις περὶ χεῖρε βαλοῦσα 115
τάκομαι, ὡς πετρίνα πιδακόεσσα λιβάς.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ γύναι, ἃ Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα θάσσεις
δαρόν, οὐδὲ λείπεις,
Φθιάς ὅμως ἔμολον ποτὶ σὰν Ἀσιήτιδα γένναν.

εἴ τί σοι δυναίμαν
 ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν,
 οἷ σὲ καὶ Ἑρμιόναν ἔριδι στυγερά συνεκλήσαν,
 τλάμον, ἀμφὶ λέκτρων
 διδύμων ἐπικοινωνοῦσαν
 ἐοῦσαν ἀμφὶ παῖδ' Ἀχιλλέως· 125
 γνῶθι τύχαν, λόγισαι τὸ παρὸν κακόν, εἰς ὅπερ
 ἦκεις.

δεσπόταις ἀμιλλᾷ,
 Ἴλιάς οὔσα κόρα, Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι;
 λείπε δεξιμήλον
 δόμον τᾶς ποντίας θεοῦ. τί σοι 130
 καιρὸς ἀτυζομένα δέμας αἰκέλιον καταλείβειν
 δεσποτῶν ἀνάγκαις;
 τὸ κρατοῦν δέ σε πείσει.
 τί μόχθον οὐδὲν οὔσα μοχθεῖς;
 ἀλλ' ἴθι λείπε θεᾶς Νηρηίδος ἀγλαὸν ἔδραν, 135
 γνῶθι δ' οὔσ' ἐπὶ ξένας
 δμῶις, ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως,
 ἔνθ' οὐ φίλων τίν' εἰσορᾶς
 σῶν, ὧ δυστυχεστάτα,
 ὧ παντάλαινα νύμφα. 140
 οἰκτροτάτα γὰρ ἔμοιγ' ἔμολες, γύναι Ἰλιάς, οἴκους·
 δεσποτῶν δ' ἔμῶν φόβῳ
 ἠσυχίαν ἄγομεν, τὸ δὲ σὸν
 οἴκῳ φέρουσα τυγχάνω,
 μὴ παῖς τᾶς Διὸς κόρας 145
 σοί μ' εὖ φρονοῦσαν εἰδῆ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

κόσμον μὲν ἀμφὶ κρατὶ χρυσέας χλιδῆς
 στολμόν τε χρωτὸς τόνδε ποικίλων πέπλων,
 οὐ τῶν Ἀχιλλέως οὐδὲ Πηλέως ἄπο
 δόμων ἀπαρχὰς δεῦρ' ἔχουσ' ἀφικόμην, 150
 ἀλλ' ἐκ Λακαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς
 Μενέλαος ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται πατὴρ
 πολλοῖς σὺν ἔδνοις, ὥστ' ἐλευθεροστομεῖν.
 ὑμᾶς μὲν οὖν τοῖσδ' ἀνταμείβομαι λόγοις·

σὺ δ' οὔσα δούλη καὶ δορίκτητος γυνή 155
 δόμους κατασχεῖν ἐκβαλοῦς' ἡμᾶς θέλεις
 τούσδε, στυγοῦμαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς,
 νηδὺς δ' ἀκύμων διὰ σέ μοι διόλλυται.
 δεινὴ γὰρ Ἑπειρῶτις ἔς τὰ τοιάδε
 ψυχὴ γυναικῶν· ὧν ἐπισχῆσω σ' ἐγώ, 160
 κούδέν σ' ὀνήσει δῶμα Νηρηῆδος τόδε,
 οὐ βωμὸς οὐδὲ ναός, ἀλλὰ κατθανεῖ.
 ἦν δ' οὖν βροτῶν τίς σ' ἢ θεῶν σῶσαι θέλη,
 δεῖ σ' ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων
 πτῆξαι ταπεινὴν, προσπεσεῖν τ' ἐμὸν γόνυ, 165
 σαίρειν τε δῶμα τοῦμόν, ἐκ χρυσηλάτων
 τευχέων χερσὶ σπείρουσαν Ἀχελῷου δρόσον,
 γυνῶναί θ' ἔν' εἰ γῆς. οὐ γάρ ἐσθ' Ἐκτωρ τάδε,
 οὐ Πρίαμος, οὐδὲ χρυσός, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις.
 ἔς τοῦτο δ' ἦκεις ἀμαθίας, δύστηνε σύ, 170
 ἢ παιδί πατρός, ὃς σὸν ὤλεσεν πόσιν,
 τολμᾶς ξυνεύδειν καὶ τέκν' αἰθέντου πάρα
 τίκτειν. τοιοῦτον πᾶν τὸ βάρβαρον γένος·
 πατήρ τε θυγατρὶ παῖς τε μητρὶ μίγνυται
 κόρη τ' ἀδελφῶ, διὰ φόνου δ' οἱ φίλτατοι 175
 χωροῦσι, καὶ τῶνδ' οὐδὲν ἐξείργει νόμος.
 ἂ μὴ παρ' ἡμᾶς ἔσφερ'· οὐδὲ γὰρ καλὸν
 δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἔν' ἡνίας ἔχειν,
 ἀλλ' ἔς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν
 στέργουσιν, ὅστις μὴ κακῶς οἰκεῖν θέλει. 180

ΧΟΡΟΣ.

ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφν,
 καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστ' αἰεί.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

φεῦ φεῦ.

κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἔν τε τῷ νέῳ
 τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει. 185
 ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ τὸ δουλεύειν μέ σοι
 λόγων ἀπώσῃ, πόλλ' ἔχουσαν ἔνδικα,
 ἦν δ' αὖ κρατήσω, μὴ 'πὶ τῷδ' ὄφλω βλάβην·
 οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα τοῖς κρείσσους λόγους

πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὑπο· 190
 ὅμως δ' ἔμαντῆν οὐ προδοῦσ' ἀλώσομαι.
 εἶπ', ὦ νεᾶνι, τῷ σ' ἐχεγγύω λόγῳ
 πεισθεῖς ἀπωθῶ γνησίων νυμφευμάτων;
 ὡς ἡ Λάκαινα τῶν Φρυγῶν μείων πόλις,
 τύχη θ' ὑπερθεῖ, καί μ' ἐλευθέραν ὄρας; 195
 ἢ τῷ νέῳ τε καὶ σφριγῶντι σώματι
 πόλεως τε μεγέθει καὶ φίλοις ἐπηρμένη
 οἶκον κατασχεῖν τὸν σὸν ἀντὶ σοῦ θέλω;
 πότερον ἴν' αὐτῇ παῖδας ἀντὶ σοῦ τέκῳ
 δούλους, ἔμαντῆ τ' ἀθλίαν ἐφόλκίδα; 200
 ἢ τοὺς ἐμούς τις παῖδας ἐξανέξεται
 Φθίας τυράννοισι ὄντας, ἣν σὺ μὴ τέκης;
 φιλοῦσι γάρ μ' Ἕλληνες Ἐκτορός τ' ἄπο,
 αὐτῆ τ' ἀμαυρὰ κού τυράννος ἦν Φρυγῶν.
 οὐκ ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις, 205
 ἀλλ' εἰ ξυνεῖναι μὴ πιτηδεῖα κυρεῖς.
 φίλτρον δὲ καὶ τόδ'· οὐ τὸ κάλλος, ὦ γύναι,
 ἀλλ' ἄρεταλ' ἄρεταλ' τέρπουσι τοὺς ξυνευνέτας.
 σὺ δ' ἦν τι κνισθῆς, ἡ Λάκαινα μὲν πόλις
 μέγ' ἐστί, τὴν δὲ Σκυῖρον οὐδαμοῦ τίθης, 210
 πλουτεῖς δ' ἐν οὐ πλουτοῦσι, Μενέλεως δέ σοι
 μείζων Ἀχιλλέως. ταῦτά τοί σ' ἐχθεῖ πόσις.
 χρὴ γὰρ γυναιῖκα, κἂν κακῶ δοθῆ πόσει,
 στέργειν, ἄμιλλάν τ' οὐκ ἔχειν φρονήματος.
 εἰ δ' ἀμφὶ Θρηῖαν χιόνι τὴν κατάρρυτον 215
 τύραννον ἔσχεσ' ἄνδρ', ἴν' ἐν μέρει λέχος
 δίδωσι πολλαῖς εἰς ἀνὴρ κοινούμενος,
 ἔκτεινας ἂν τάσδ'; εἴτ' ἀπληστίνν λέχους
 πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖς ἂν εὐρέθης.
 αἰσχρὸν γε. καίτοι χεῖρον ἄρσένων νόσον 220
 ταύτην νοσοῦμεν, ἀλλὰ προὔστημεν καλῶς
 ὦ φίλταθ' Ἐκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὴν χάριν
 σοὶ καὶ ξυνήρων, εἴ τί σε σφάλλοι Κύπρις,
 καὶ μαστὸν ἤδη πολλάκις νόθοισι σοῖς
 ἐπέσχον, ἵνα σοι μηδὲν ἐνδοίην πικρόν. 225
 καὶ ταῦτα δρωῶσα τῇ ἀρετῇ προσηγόμην

πόσιν· σὺ δ' οὐδὲ ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσον
 τῷ σῷ προσίζεις ἀνδρὶ δειμαίνουσ' ἔῃς.
 μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρία, γύναι,
 ζήτει παρελθεῖν· τῶν κακῶν γὰρ μητέρων
 φεύγειν τρόπους χρὴ τέκν', ὅσοις ἔνεστι νοῦς. 230

ΧΟΡΟΣ.

δέσποιν', ὅσον σοι ῥαδίως παρίσταται,
 τοσόνδε πείθου τῆδε συμβῆναι λόγοις.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τί σεμνομνηθεῖς κεῖς ἀγῶν' ἔρχει λόγων,
 ὡς δὴ σὺ σώφρων, τὰ μὰ δ' οὐχὶ σώφρονα; 235

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

οὔκουν ἐφ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγοις.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη, γύναι.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

νέα πέφυκας καὶ λέγεις αἰσχροῶν πέρι.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

σὺ δ' οὐ λέγεις γε, θεῶς δέ μ' εἰς ὅσον δύνῃ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

οὐκ αὖ σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι; 240

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τί δ' : οὐ γυναιξὶ ταῦτα πρῶτα πανταχοῦ;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ναί·

καλῶς γε χρωμέναισιν· εἰ δὲ μὴ, οὐ καλά.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

οὐ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

κάνει τὰ γ' αἰσχροὰ κἀνθάδ' αἰσχύνην ἔχει.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

σοφὴ σοφὴ σὺ· κατθανεῖν δ' ὅμως σε δεῖ. 245

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὄρθς ἄγαλμα Θέτιδος ἔς σ' ἀποβλέπον;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

μισοῦν γε πατρίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνω.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Ελένη νιν ὤλεσ', οὐκ ἐγώ, μήτηρ γε σή.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἢ καὶ πρόσω γὰρ τῶν ἐμῶν ψεύσεις κακῶν;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ἰδὸν σιωπῶ κάπιλάζυμαι στόμα.

250

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἐκεῖνο λέξον, οὐπερ οὐνεκ' ἐστάλην.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

λέγω σ' ἐγὼ νοῦν οὐκ ἔχειν ὅσον σε δεῖ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

λείψεις τόδ' ἄγνόν τέμενος ἐναλίας θεοῦ;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

εἰ μὴ θανοῦμαι γ'· εἰ δὲ μή, οὐ λείψω ποτέ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ὡς τοῦτ' ἄραρε, κοῦ μενῶ πόσιν μολεῖν.

255

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ἄλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν πρόσθεν ἐκδώσω μέ σοι.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

πῦρ σοι προσοίσω, κοῦ τὸ σὸν προσκέψομαι,

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

σὺ δ' οὖν κάταιθε· θεοὶ γὰρ εἴσονται τάδε.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

καὶ χρωτὶ δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

σφάζ', αἱμάτου θεᾶς βωμόν, ἢ μέτεισί σε.

260

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα καὶ σκληρὸν θράσος,

ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; ἄλλ' ἐγὼ σ' ἔδρας

ἐκ τῆσδ' ἐκοῦσαν ἐξαναστήσω τάχα·

τοιόνδ' ἔχω σου δέλεαρ. ἀλλὰ γὰρ λόγους

κρύψω, τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ τάχα.

265

κάθησ' ἔδραία· καὶ γὰρ εἰ περίξ σ' ἔχει

τηκτὸς μόλυβδος, ἐξαναστήσω σ' ἐγὼ,

πρίν, ᾧ πέποιθας, παῖδ' Ἀχιλλέως μολεῖν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

πέποιθα· δεινὸν δ' ἐρπετῶν μὲν ἀγρίων

ἄκη βροτοῖσι θεῶν καταστήσαι τινα,

270

ἃ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω,

οὐδείς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πο
κακῆς· τοσοῦτόν ἐσμεν ἀνθρώποις κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

ἢ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν, ὅτ'
Ἰδαίαν ἐς νάπαν 275

ἦλθ' ὁ Μαίας τε καὶ Διὸς τόκος,
τρίπωλον ἄρμα δαιμόνων

ἄγων τὸ καλλιζυγές,
ἔριδι στυγερᾷ κεκορυθμένον εὐμορφίας

σταθμοὺς ἔπι βούτα 280
βοτῆρά τ' ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν
ἔρημόν θ' ἐστιοῦχον ἀυλάν.

ταὶ δ' ἐπεὶ ὑλόκομον νάπος ἦλυθον
οὐρειᾶν πιδάκων 285

νίψαν αἰγλᾶντα σώματ' ἐν ῥοαῖς·
ἔβαν δὲ Πριαμίδαν ὑπερ-

βολαῖς λόγων δυσφρόνων
παραβαλλόμεναι. Κύπρις εἶλε λόγοισι δολίοις, 290

τερπνοῖς μὲν ἀκοῦσαι,
πικρὰν δὲ σύγχυσιν βίου Φρυγῶν πόλει

ταλαίνα περγάμοις τε Τροίας.
εἶθε δ' ὑπὲρ κεφαλὰν ἔβαλεν κακόν

ἄτις τέκεν ποτὲ Πάριν, 295

πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσει λέπας,
ὅτε νιν παρὰ θεσπεσίῳ δάφνῳ

βόασε Κάσανδρα κτανεῖν,
μεγάλαν Πριάμου πόλεως λῶβαν.

τίν' οὐκ ἐπῆλθε, ποῖον οὐκ ἐλίσσετο 300
δαμογερόντων βρέφος φονεύειν;

οὔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸν ἦλυθε
δούλειον, οὔτε σύ, γύναι,

τυράννων ἔσχεσ ἂν δόμων ἔδρας·
παρέλυσε δ' ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινοὺς 305

πόνους, οὓς ἀμφὶ Τροίαν
δεκέτεις ἀλάληντο νέοι λόγχαις·

λέχη τ' ἔρημ' ἂν οὔποτ' ἐξελείπετο,
καὶ τεκέων ὄρφανοὶ γέροντες.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἦκω λαβὼν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλους δόμους
λάθρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπεξέειπον. 310

σὲ μὲν γὰρ ἠΰχαις θεῶς βρέτας σῶσαι τόδε,
τοῦτον δὲ τοὺς κρύψαντας· ἀλλ' ἐφευρέθης
ἦσσον φρονοῦσα τοῦδε Μενέλεω, γύναι.

κεῖ μὴ τόδ' ἐκλιποῦς ἐρημώσεις πέδον,
ὄδ' ἀντὶ τοῦ σοῦ σώματος σφαγήσεται. 315

ταῦτ' οὖν λογίζου, πότερα κατθανεῖν θέλεις,

ἢ τόνδ' ὀλέσθαι σῆς ἀμαρτίας ὑπερ,

ἦν εἰς ἔμ' ἔς τε παῖδ' ἐμὴν ἀμαρτάνεις.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὦ δόξα δόξα, μυρίοισι δὴ βροτῶν

οὐδὲν γεγῶσι βίοτον ὄγκωσας μέγαν. 320

εὐκλεία δ' οἷς μὲν ἔστ' ἀληθείας ὑπο,

εὐδαιμονίζω· τοὺς δ' ὑπὸ ψευδῶν ἔχειν

οὐκ ἀξιόσω πλὴν τύχῃ φρονεῖν δοκεῖν.

σὺ δὴ στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων ποτὲ

Τροίαν ἀφείλου Πρίαμον, ὧδε φαῦλος ὢν; 325

ὅστις θυγατρὸς ἀντίπαιδος ἐκ λόγων

τοσόνδ' ἐπνευσας, καὶ γυναικὶ δυστυχεῖ

δούλῃ κατέστης εἰς ἀγῶν'. οὐκ ἀξιῶ

οὔτ' οὖν σὲ Τροίας οὔτε σοῦ Τροίαν ἔτι.

ἔξωθεν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὖ φρονεῖν 330

λαμπροί, τὰ δ' ἐνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι,

πλὴν εἴ τι πλούτῳ· τοῦτο δ' ἰσχύει μέγα.

Μενέλαε, φέρε δὴ διαπεράνωμεν λόγους·

τέθνηκα τῇ σῇ θυγατρὶ καὶ μ' ἀπώλεσε·

μιαυφόνον μὲν οὐκέτ' ἂν φύγοι μύσος. 335

ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνιεῖ

φόνον· τὸ συνδρῶν γὰρ σ' ἀναγκάσει χρέος.

ἦν δ' οὖν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω,

τὸν παῖδά μου κτενεῖτε; κᾶτα πῶς πατῆρ

τέκνου θανόντος ῥαδίως ἀνέξεται; 340

οὐχ ὧδ' ἀνανδρον αὐτὸν ἢ Τροία καλεῖ·

ἀλλ' εἰσιν οἱ χρεή· Πηλέως γὰρ ἄξια

πατρός τ' Ἀχιλλέως ἔργα δρῶν φανήσεται.

ὥσει δὲ σὴν παῖδ' ἐκ δόμων· σὺ δ' ἐκδιδοὺς
 ἄλλω τί λέξεις; πότερον ὡς κακὸν πόσιν 345
 φεύγει τὸ ταύτης σῶφρον; ἀλλὰ ψεύσεται.
 γαμεῖ δὲ τίς νιν; ἢ σφ' ἀνανδρον ἐν δόμοις
 χήραν καθέξεις πολιόν; ὦ τλήμων ἄνερ,
 κακῶν τοσοῦτων οὐχ ὄρας ἐπιβροῦσθαι;
 πόσας δ' ἂν εὐνάς θυγατέρ' ἠδικημένην 350
 βούλοι' ἂν εὐρεῖν ἢ παθεῖν ἄγὼ λέγω;
 οὐ χρὴ πὶ μικροῖς μεγάλα πορσύνειν κακά,
 οὐδ', εἰ γυναικίς ἐσμεν ἀτηρὸν κακόν,
 ἄνδρας γυναιξὶν ἐξομοιοῦσθαι φύσιν.
 ἡμεῖς γὰρ εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν 355
 καὶ νηδὺν ἐξαμβλοῦμεν, ὡς αὐτὴ λέγει,
 ἐκόντες οὐκ ἄκοντες, οὐδὲ βώμιοι
 πίτνοντες, αὐτοὶ τὴν δίκην ὑφέξομεν
 ἐν σοῖσι γαμβροῖς, οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα
 βλάβην ὀφείλω, προστιθεῖς' ἀπαιδίαν. 360
 ἡμεῖς μὲν οὖν τοιοῖδε· τῆς δὲ σῆς φρενὸς
 ἔν σου δέδοικα· διὰ γυναικίαν ἔριν
 καὶ τὴν τάλαιναν ὤλεσας Φρυγῶν πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγαν ἔλεξας, ὡς γυνὴ πρὸς ἄρσενας,
 καὶ σου τὸ σῶφρον ἐξετόξευσεν φρενός. 365

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

γύναι, τάδ' ἐστὶ σμικρὰ καὶ μοναρχίας
 οὐκ ἄξι', ὡς φῆς, τῆς ἐμῆς, οὐδ' Ἑλλάδος.
 εὖ δ' ἔσθ', ὅτου τις τυγχάνει χρεῖαν ἔχων,
 τοῦτ' ἔσθ' ἐκάστῳ μείζον ἢ Τροίαν ἐλεῖν.
 καὶ γὰρ θυγατρί, μεγάλα γὰρ κρίνω τάδε, 370
 λέχους στέρεσθαι, σύμμαχος καθίσταμαι.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα δεύτερόν, ἂν πάσχη γυνή·
 ἀνδρὸς δ' ἁμαρτάνουσ' ἁμαρτάνει βίον.
 δούλων δ' ἐκείνου τῶν ἐμῶν ἄρχειν χρεῶν,
 καὶ τῶν ἐκείνου τοὺς ἐμοὺς ἡμᾶς τε πρὸς 375
 φίλων γὰρ οὐδὲν ἴδιον, οὔτινες φίλοι
 ὀρθῶς πεφύκασ', ἀλλὰ κοινὰ χρήματα.
 μένων δὲ τοὺς ἀπόντας, εἰ μὴ θήσομαι

τᾶμ' ὡς ἄριστα, φαῦλός εἰμι κού σοφός.
 ἀλλ' ἐξανίστω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
 ὡς, ἦν θάνης σύ, παῖς ὄδ' ἐκφεύγει μόρον,
 σοῦ δ' οὐ θελούσης κατθανεῖν, τόνδε κτενῶ.
 δυοῖν δ' ἀνάγκη θατέρω λιπεῖν βίον.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

οἷμοι, πικρὰν κλήρωσιν αἴρεσιν τέ μοι
 βίου καθίστης, καὶ λαχοῦσά τ' ἀθλία
 καὶ μὴ λαχοῦσα δυστυχήης καθίσταμαι.

ᾧ μεγάλα πρᾶσσαν αἰτίας μικρᾶς πέρι,
 πιθοῦ· τί καίνεις μ'; ἀντὶ τοῦ; ποίαν πόλιν
 προὔδωκα; τίνα σῶν ἔκτανον παίδων ἐγώ;

ποῖον δ' ἐπρησα δῶμ'; ἐκοιμήθην βία
 ξὺν δεσπότηισι· κατ' ἔμ', οὐ κείνον, κτενεῖς,
 τὸν αἴτιον τῶνδ', ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ἀφείς
 πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν οὔσαν φέρει;

οἷμοι κακῶν τῶνδ'· ᾧ τάλαιν' ἐμὴ πατρίς,
 ὡς δεινὰ πάσχω· τί δέ με καὶ τεκεῖν ἐχρῆν,
 ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει τῶδε προσθέσθαι διπλοῦν;

ἀτὰρ τί ταῦτ' ὀδύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσὶν
 οὐκ ἐξικμάζω καὶ λογίζομαι κακά;

ἦτις σφαγὰς μὲν Ἐκτορος τροχηλάτους
 κατείδον οἰκτρῶς τ' Ἴλιον πυρούμενον,

αὐτὴ δὲ δούλη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην,
 κόμης ἐπισπασθεῖς· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
 Φθίαν, φονεῦσιν Ἐκτορος νυμφεύομαι.

τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν ἠδύ; πρὸς τί χρὴ βλέπειν;
 πρὸς τὰς παρούσας ἢ παρελθούσας τύχας;

εἷς παῖς ὄδ' ἦν μοι λοιπὸς ὀφθαλμὸς βίου·
 τοῦτον κτανεῖν μέλλουσιν, οἷς δοκεῖ τάδε.

οὐ δῆτα τοῦ μοῦ γ' οὔνεκ' ἀθλίου βίου·
 ἐν τῶδε μὲν γὰρ ἐλπίς, εἰ σωθήσεται·

ἐμοὶ δ' ὄνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου.
 ἰδὸν προλείπω βωμὸν ἠδὲ χειρῖα

σφάζειν, φονεύειν, δεῖν, ἀπαρτῆσαι δέρην.
 ᾧ τέκνον, ἢ τεκοῦσά σ', ὡς σὺ μὴ θάνης,

στείχω πρὸς Αἰδην· ἦν δ' ὑπεκδράμης μόρον,

μέμνησο μητρός, οἷα τλᾶσ' ἀπωλόμην,
 καὶ πατρὶ τῷ σῶ, διὰ φιλημάτων ἰὼν
 δάκρυά τε λείβων καὶ περιπτύσσων χέρας,
 λέγ' οἷ' ἔπραξα. πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν
 ψυχὴ τέκν'· ὅστις δ' αὐτ' ἀπειρος ὦν ψέγει,
 ἦσσον μὲν ἄλγει, δυστυχῶν δ' εὐδαιμονεῖ. 415
 420

ΧΟΡΟΣ.

ῥῆκτιρ' ἀκούσασ'· οἴκτρα γὰρ τὰ δυστυχή
 βροτοῖς ἅπασι, κἂν θυραῖος ὦν κυρῆ.
 ἔς ξύμβασιν δὲ χρῆν σε σὴν τε παιδ' ἄγειν,
 Μενέλαε, καὶ τήνδ', ὡς ἀπαλλαχθῆ ἰόνων.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

λάβεσθέ μοι τῆσδ', ἀμφελίξαντες χέρας,
 δμῶες· λόγους γὰρ οὐ φίλους ἀκούσεται. 425
 ἔγωγ', ἴν' ἀγνὸν βωμὸν ἐκλίποις θεᾶς,
 προὔτεινα παιδὸς θάνατον, ᾧ σ' ὑπήγαγον
 ἔς χειρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ἐπὶ σφαγῆν.
 καὶ τὰμφι σοῦ μὲν ᾧδ' ἔχοντ' ἐπίστασο· 430
 τὰ δ' ἀμφὶ παιδὸς τοῦδε παῖς ἐμὴ κρινεῖ,
 ἦν τε κτανεῖν νιν ἦν τε μὴ κτανεῖν θέλη.
 ἄλλ' ἔρπ' ἔς οἴκους τούσδ', ἴν' εἰς ἐλευθέρους
 δούλη γεγῶσα μήποθ' ὑβρίζειν μάθῃς.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

οἴμοι· δόλω μ' ὑπῆλθες, ἠπατήμεθα. 435

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

κῆρυσσ' ἅπασιν· οὐ γὰρ ἐξααρνούμεθα.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ἦ ταῦτ' ἐν ὑμῖν τοῖς παρ' Εὐρώτῃ σοφά;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

καὶ τοῖς γε Τροίᾳ, τοὺς παθόντας ἀντιδρᾶν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

τὰ θεῖα δ' οὐ θεῖ', οὐδ' ἔχειν ἠγεῖ δίκην;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὅταν τὰδ' ἦ, τότε οἴσομεν; σὲ δὲ κτενώ. 440

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ἦ καὶ νεοσσὸν τόνδ', ὑπὸ πτερῶν σπάσας;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐ δῆτα· θυγατρὶ δ', ἣν θέλη, δώσω κτανεῖν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

οἴμοι· τί δῆτα σοῦ καταστένω, τέκνον;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐκ οὖν θρασεῖά γ' αὐτὸν ἐλπίς ἀναμένει.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν, 445

Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια,

ψευδῶν ἄνακτες, μηχανορῥάφοι κακῶν,

ἐλικτά, κούδεν ὑγιές, ἀλλὰ πᾶν πέριξ

φρονοῦντες, ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα.

τί δ' οὐκ ἐν ὑμῖν ἐστίν; οὐ πλεῖστοι φόνοι; 450

οὐκ αἰσχροκερδεῖς; οὐ λέγοντες ἄλλα μὲν

γλώσση, φρονοῦντες δ' ἄλλ' ἐφευρίσκεσθ' αἰεὶ;

ὄλοισθ'· ἐμοὶ δὲ θάνατος οὐχ οὕτω βαρὺς

ὡς σοὶ δέδοκται. κεῖνα γάρ μ' ἀπώλεσεν,

ὄθ' ἢ τάλαινα πόλις ἀναλώθη Φρυγῶν 455

πόσις θ' ὁ κλεινός, ὅς σε πολλάκις δορὶ

ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν.

νῦν δ' ἐς γυναῖκα γοργὸς ὀπλίτης φανεῖς

κτείνεις μ'. ἀπόκτειν'· ὡς ἀθώπεντόν γέ σε

γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς καὶ παῖδα σὴν. 460

ἐπεὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας,

ἡμεῖς δὲ Τροίᾳ γ'. εἰ δ' ἐγὼ πράσσω κακῶς,

μηδὲν τόδ' ἀνῃχει· καὶ σὺ γὰρ πράξειας ἄν.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδέ ποτ' * δίδυμα λέκτρο' ἐπαινέσω βροτῶν

οὐδ' ἀμφιμάτορας κόρους, 465

ἔριν μὲν οἴκων, δυσμενεῖς τε λύπας.

τὴν μίαν μοι στεργέτω πόσις

γάμοις ἀκοινώνητον ἀνδρὸς εὐνάαν. 470

οὐδὲ γὰρ ἐν πόλεσι δίπτυχοι τυραννίδες

μιᾶς ἀμείνονες φέρειν.

ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει καὶ στάσις πολίταις. 475

τεκτόνοιον θ' ὕμνου συνεργάταιν

δυοῖν ἔριν Μοῦσαι φιλοῦσι κραίνειν.

πνοαὶ δ' ὅταν φέρωσι ναυτίλους θοαί,
κατὰ πηδαλίων διδύμα πραπίδων γνώμα 480

σοφῶν τε πλῆθος ἀθρόον ἀσθενέστερον
φραυλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατοῦς
ἑνός, ἃ δύνασις ἀνά τε μέλαθρα κατὰ τε πόλιας
ὁπότεν εὐρεῖν θέλωσι καιρόν. 485

ἔδειξεν ἡ Λάκαινα τοῦ στρατηλάτα
Μενέλα· διὰ γὰρ πυρὸς ἦλθ' ἐτέρω λέχει,
κτείνει δὲ τὴν τάλαιναν Ἰλιάδα κόραν
παῖδά τε δύσφρονος ἔριδος ὕπερ. 490

ἄθεος, ἄνομος, ἄχαρις ὁ φόνος. ἔτι σε, πότνια,
μετατροπὰ τῶνδ' ἐπεισιν ἔργων.

καὶ μὴν ἔσορῶ τόδε σύγκρατον
ζεῦγος πρὸ δόμων, 495

ψήφῳ θανάτου κατακεκριμένον.

δύστανε γύναι, τλήμων δὲ σύ, παῖ,

μητρὸς λεχέων ὅς ὑπερθνήσκεις,

οὐδὲν μετέχων, 500

οὐδ' αἴτιος ὦν βασιλεῦσιν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ἄδ' ἐγὼ χέρας αἵματη-

ρὰς βρόχοισι κεκλειμένα

πέμπομαι κατὰ γαίας.

ΜΟΛΟΤΤΟΣ.

μᾶτερ, μᾶτερ, ἐγὼ δὲ σᾶ

πτέρυγι συγκαταβαίνω. 505

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

θῦμα δάϊον, ὦ χθονὸς

Φθίας κράντορες.

ΜΟΛΟΤΤΟΣ.

ὦ πάτερ,

μόλε φίλοις ἐπίκουρος.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

κείσει δὴ, τέκνον, ὦ φίλος, 510

μαστοῖς ματέρως ἀμφὶ σᾶς

νεκρὸς ὑπὸ χθονὶ σὺν νεκρῷ τ'.

ΜΟΛΟΤΤΟΣ.

ὦμοι μοι, τί πάθω τάλας
 δῆτ' ἐγὼ σὺ τε, μᾶτερ;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἴθ' ὑποχθόνιοι· καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν 515

ἦκετε πύργων· δύο δ' ἐκ δισσαῖν

θνήσκειτ' ἀνάγκαιν· σὲ μὲν ἡμετέρα

ψῆφος ἀναιρεῖ, παῖδα δ' ἐμὴ παῖς

τόνδ' Ἑρμιόνη· καὶ γὰρ ἀνοία 520

μεγάλη λείπειν ἐχθρούς ἐχθρῶν,

ἔξον κτείνειν

καὶ φόβον οἴκων ἀφελέσθαι.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὦ πόσις, πόσις, εἴθε σὰν

χειρὰ καὶ δόρυ σύμμαχον

κτησαίμαν, Πριάμου παῖ. 525

ΜΟΛΟΤΤΟΣ.

δύστανος, τί δ' ἐγὼ μόρον

παράτροπον μέλος εὔρω;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

λίссου, γούνασι δεσπότην

χρίμπτων, ὦ τέκνον.

ΜΟΛΟΤΤΟΣ.

ὦ φίλος, 530

φίλος, ἄνες θάνατόν μοι.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

λείβομαι δακρύοις κόρας,

στάζω, λισσάδος ὡς πέτρας

λιβὰς ἀνήλιος ἀ τάλαιν'.

ΜΟΛΟΤΤΟΣ.

ὦμοι μοι, τί δ' ἐγὼ κακῶν 535

μῆχος ἔξανύσωμαι;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τί με προσπίτνεις ἀλίαν πέτραν

ἢ κῦμα λιταῖς ὡς ἱκετεύων;

τοῖς γὰρ ἐμοῖσιν γέγον' ὠφελία,

σοὶ δ' οὐδὲν ἔχω φίλτρον, ἐπεὶ τοι 540

μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον
 Τροίαν εἶλον καὶ μητέρα σὴν
 ἧς ἀπολεύων

Ἄιδην χθόνιον καταβήσει.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας, 545
 σπουδῇ τιθέντα δεῦρο γηραιὸν πόδα.

ΠΗΛΕΥΣ.

ὑμᾶς ἔρωτῶ τὸν τ' ἐφεστῶτα σφαγῆ,
 τί ταῦτα; πῶς τε καὶ τίνος λόγου νοσεῖ
 δόμος; τί πράσσειτ' ἄκριτα μηχανώμενοι;
 Μενέλα', ἐπίσχεσ' μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης. 550

ἦγοῦ σὺ θᾶσσον· οὐ γὰρ ὡς ἔοικέ μοι
 σχολῆς τόδ' ἔργον, ἀλλ' ἀνηβητηρίαν
 ἑώμην μ' ἐπαινῶ λαμβάνειν, εἴπερ ποτέ.
 πρῶτον μὲν οὖν κατ' οὔρον, ὥσπερ ἰστίοις,
 ἔμπνεύσομαι τῆδ'· εἰπέ, τίνι δίκη χέρας 555

βρόχοισιν ἐκδήσαντες οἶδ' ἄγουσί σε
 καὶ παῖδ'· ὕπαρνος γὰρ τις ὡς ἀπόλλυσαι,
 ἡμῶν ἀπόντων τοῦ τε κυρίου σέθεν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

οἶδ', ὦ γεραιέ, σὺν τέκνῳ θανουμένην
 ἄγουσί μ' οὕτως ὡς ὄρας. τί σοι λέγω; 560

οὐ γὰρ μιᾶς σε κληδόνος προθυμία
 μετῆλθον, ἀλλὰ μυρίων ὑπ' ἀγγέλων.

ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἶσθ' ἀπὸ κλύων
 τῆς τοῦδε θυγατρὸς, ὣν τ' ἀπόλλυμαι χάριν.
 καὶ νῦν με βωμοῦ Θετίδος, ἢ τὸν εὐγενῆ 565

ἔτικτέ σοι παῖδ', ἦν σὺ θαυμαστὴν σέβεις,
 ἄγουσ' ἀποσπάσαντες, οὔτε τῷ δίκη

κρίναντες, οὐδὲ τοὺς ἀπόντας ἐκ δόμων

μείναντες, ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν

γνόντες τέκνου τε τοῦδ', ὃν οὐδὲν αἴτιον 570

μέλλουσι σὺν ἐμοὶ τῇ τάλαιπώρῳ κτενεῖν.

ἀλλ' ἀντιάζω σ', ὦ γέρον, τῶν σῶν πάρος

πίτνουσα γονάτων, χειρὶ δ' οὐκ ἔξεστί μοι

τῆς σῆς λαβέσθαι φιλτάτης γενειάδος,

ῥῦσαί με πρὸς θεῶν· εἰ δὲ μή, θανούμεθα, 575
αἰσχροῦς μὲν ὑμῖν, δυστυχῶς δ' ἔμοι, γέρον.

ΠΗΛΕΥΣ.

χαλᾶν κελεύω δεσμὰ πρὶν κλαίειν τινά,
καὶ τῆσδε χεῖρας διπτύχους ἀνιέναι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἔγὼ δ' ἀπανδῶ γ' ἄλλος οὐχ ἥσσων σέθεν,
καὶ τῆσδε πολλῷ κυριώτερος γεγώς. 580

ΠΗΛΕΥΣ.

πῶς; ἦ τὸν ἄμὸν οἶκον οἰκήσεις μολῶν
δεῦρ'; οὐχ ἄλις σοι τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

εἶλόν νιν αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ.

ΠΗΛΕΥΣ.

οὐμὸς δέ γ' αὐτὴν ἔλαβε παῖς παιδὸς γέρας.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐκ οὐν ἐκείνου τὰμά, τὰκείνου τ' ἐμά; 585

ΠΗΛΕΥΣ.

ναί·

δραῖν εὖ, κακῶς δ' οὐ, μηδ' ἀποκτείνειν βία.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὡς τήνδ' ἀπάξεις οὐποτ' ἐξ ἐμῆς χερρός.

ΠΗΛΕΥΣ.

σκήπτρῳ δὲ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ψαῦσόν γ', ἴν' εἰδῆς, καὶ πέλας πρόσελθέ μου.

ΠΗΛΕΥΣ.

σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν, ᾧ κάκιστε καὶ κακῶν; 590

σοί που μέτεστιν ὡς ἐν ἀνδράσιν λόγου;

ὅστις πρὸς ἀνδρὸς Φρυγὸς ἀπηλλάγης λέχους,

ἄκληστ', ἄδουλα δώμαθ' ἐστίας λιπῶν,

ὡς δὴ γυναῖκα σῶφρον' ἐν δόμοις ἔχων,

πασῶν κακίστην. οὐδ' ἂν εἰ βούλοιτό τις 595

σῶφρων γένοιτο Σπαρτιατίδων κόρη,

αἰ ξὺν νέοισιν ἐξερημοῦσαι δόμους

γυμνοῖσι μηροῖς καὶ πέπλοις ἀνειμένους

δρομοῖς παλαιστράς τ' οὐκ ἀνασχετοὺς ἔμοι

κοινὰς ἔχουσι. κᾶτα θανμάζειν χρεῶν 600
 εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε;
 Ἐλένην ἐρέσθαι χρῆν τάδ', ἥτις ἐκ δόμων
 τὸν σὸν λιποῦσα φίλιον ἐξεκώμασε
 νεανίου μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλην χθόνα.
 κᾶπειτ' ἐκείνης οὔνεχ' Ἑλλήνων ὄχλον 605
 τοσόнд' ἀθροίσας ἤγαγες πρὸς Ἴλιον.
 ἦν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν δόρυ,
 κακὴν ἐφευρόντ', ἀλλ' ἔᾶν αὐτοῦ μένειν,
 μισθὸν τε δόντα μήποτ' εἰς οἴκους λαβεῖν.
 ἀλλ' οὔτι ταύτη σὸν φρόνημ' ἐπούρισας· 610
 ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας,
 παίδων τ' ἀπαιδας γραῦς ἔθηκας ἐν δόμοις,
 πολιούς τ' ἀφείλου πατέρας εὐγενῆ τέκνα.
 ὦν εἰς ἐγὼ δύστηνος, ἀνθέντην δὲ σέ,
 μιάστορ' ὡς τιν', ἐσδέδορκ' Ἀχιλλέως. 615
 ὃς οὐδὲ τρωθεῖς ἦλθες ἐκ Τροίας μόνος,
 κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασιν
 ὅμοι' ἐκείσε δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν.
 κἀγὼ μὲν ἠῦδων τῷ γαμοῦντι μήτε σοι
 κῆδος ξυνάψαι, μήτε δώμασιν λαβεῖν 620
 κακῆς γυναικὸς πῶλον· ἐκφέρουσι γὰρ
 μητρῷ' ὄνειδη. τοῦτο καὶ σκοπεῖτέ μοι,
 μνηστῆρες, ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν.
 πρὸς τοῖσδε δ' εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας,
 σφάξαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέστατα; 625
 οὔτως ἔδεισας μὴ οὐ κακὴν δάμαρτ' ἔχης.
 ἔλὼν δὲ Τροίαν, εἶμι γὰρ κἀνταῦθά σοι,
 οὐκ ἔκτανες γυναῖκα χειρίαν λαβῶν.
 ἀλλ' ὡς ἐσεῖδες μαστόν, ἐβαλὼν ξίφος
 φίλημ' ἐδέξω, προδότιν αἰκάλλων κύνα, 630
 ἦσσαν πεφυκὼς Κύπριδος, ὦ κάκιστε σύ.
 κᾶπειτ' ἐς οἴκους τῶν ἐμῶν ἐλθὼν τέκνων
 πορθεῖς ἀπόντων, καὶ γυναῖκα δυστυχῆ
 κτείνεις ἀτίμως παῖδά θ', ὃς κλαίοντά σε
 καὶ τὴν ἐν οἴκοις σὴν καταστήσει κόρην, 635
 κελ' τρεῖς νόθος πέφυκε. πολλάκις δέ τοι

ξηρὰ βαθεΐαν γῆν ἐνίκησε σπορά,
 νόθοι τε πολλοὶ γνησίων ἀμείνονες.
 ἀλλ' ἐκκομίζου παῖδα. κύνδιον βροτοῖς
 πένητα χρηστὸν ἢ κακὸν καὶ πλούσιον
 γαμβρὸν πεπᾶσθαι καὶ φίλον· σὺ δ' οὐδὲν εἶ.

ΧΟΡΟΣ.

σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς νεῖκος ἀνθρώποις μέγα
 γλῶσσ' ἐκπορίζει· τοῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
 ἐξευλαβοῦνται, μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τί δῆτ' ἄν εἴποις τοὺς γέροντας ὡς σοφοί,
 καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας Ἑλλησίν ποτε;
 ὅτ' ὦν σὺ Πηλεὺς, καὶ πατρὸς κλεινοῦ γεγώς,

κῆδος ξυνάψας, αἰσχρὰ μὲν σαντῶ λέγεις
 ἡμῖν δ' ὀνειδή διὰ γυναικα βάρβαρον,
 ἣν χοῆν σ' ἐλαύνειν τήνδ' ὑπὲρ Νείλου ῥοᾶς
 ὑπὲρ τε Φᾶσιν, καμὲ παρακαλεῖν αἰεί,
 οὔσαν μὲν Ἑπειρῶτιν, οὐ πεσήματα
 πλείσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε δοριπετῆ νεκρῶν,
 τοῦ σοῦ δὲ παιδὸς αἵματος κοινουμένην·

Πάρις γάρ, ὃς σὸν παῖδ' ἔπεφν' Ἀχιλλέα,
 Ἐκτορος ἀδελφὸς ἦν, δάμαρ δ' ἦδ' Ἐκτορος.
 καὶ τῆδε γ' εἰσέρχει σὺ ταύτῃ ἐς στέγος,
 καὶ ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον,
 τίπτειν δ' ἐν οἴκοις παῖδας ἐχθίστους ἕως;

ἀγὼ προνοία τῆ τε σῆ καμῆ, γέρον,
 κτανεῖν θέλων τήνδ', ἐκ χερῶν ἀρπάζομαι.
 καίτοι φέρ', ἀψασθαι γὰρ οὐκ αἰσχρὸν λόγον,
 ἦν παῖς μὲν ἢ μὴ μὴ τέκνη, ταύτης δ' ἀπο
 βλάστῳσι παῖδες, τῆσδε γῆς Φθιώτιδος
 στήσεις τυράννουσ, βάρβαροι δ' ὄντες γένος

Ἑλλησιν ἄρξουσ'; εἴτ' ἐγὼ μὲν οὐ φρονῶ,
 μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ' ἔνεστι νοῦς;
 κάκεινό νυν ἄθρησον· εἰ σὺ παῖδα σὴν
 δούσ τῷ πολιτῶν, εἴτ' ἔπασχε τοιάδε,
 σιγῆ κάθης' ἄν; οὐ δοκῶ· ξένης δ' ὑπερ

τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους;
 καὶ μὴν ἴσον, γ' ἀνὴρ τε καὶ γυνὴ σθένει
 ἀδικουμένη πρὸς ἀνδρὸς· ὡς δ' αὐτῶς ἀνὴρ
 γυναῖκα μωραίνουσαν ἐν δόμοις ἔχων.
 καὶ τῷ μὲν ἐστὶν ἐν χεροῖν μέγα σθένος, 675
 τῇ δ' ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις τὰ πράγματα.
 οὐκ οὐκ δίκαιον τοῖς γ' ἐμοῖς μ' ἐπωφελεῖν;
 γέρον γέρον εἶ· τὴν δ' ἐμὴν στρατηγίαν
 λέγων ἔμ' ὠφελοῖς ἂν ἢ σιγῶν πλέον.
 Ἐλένη δ' ἐμόχθησ' οὐχ ἑκοῦσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν, 680
 καὶ τοῦτο πλεῖστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα·
 ὄπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης ἀίστορες,
 ἔβησαν ἐς τ' ἀνδρεῖον· ἢ δ' ὁμιλία
 πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος.
 εἰ δ' ἐς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθῶν ἐγὼ 685
 γυναικὸς ἔσχον μὴ κτανεῖν, ἐσωφρόνου.
 οὐδ' ἂν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν.
 ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον, οὐκ ὀργῆς χάριν·
 ἦν δ' ὄξυθυμῆς, σοὶ μὲν ἢ γλωσσαλγία 690
 μείζων, ἐμοὶ δὲ κέρδος ἢ προμηθία.

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθον ἤδη, λῶστα γὰρ μακρῶ τάδε,
 λόγων ματαίων, μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα.

ΠΗΛΕΥΣ.

οἷμοι, καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται.
 ὅταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ στρατός,
 οὐ τῶν πονούντων τοῦργον ἠγοῦνται τόδε, 695
 ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρρνται,
 ὃς εἷς μετ' ἄλλων μυρίων πάλλων δόρυ,
 οὐδὲν πλέον δρῶν ἐνὸς ἔχει πλείω λόγον.
 σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἡμενοὶ κατὰ πτόλιν
 φρονοῦσι δήμου μείζον, ὄντες οὐδένες· 700
 οἱ δ' εἰσὶν αὐτῶν μυρίω σοφώτεροι,
 εἰ τόλμα προσγένοιτο βούλησις θ' ἅμα.
 ὡς καὶ σὺ σὸς τ' ἀδελφὸς ἐξωγκωμένοι
 Τροίᾳ κάθησθε τῇ τ' ἐκεῖ στρατηγία,
 μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι. 705

δείξω δ' ἐγὼ σοι μὴ τὸν Ἰδαῖον Πάριν
 μείζω νομίζειν Πηλέως ἐχθρόν ποτε,
 εἰ μὴ φθηρεῖ τῆσδ' ὡς τάχιστ' ἀπὸ στέγης
 καὶ παῖς ἄτεκνος, ἦν ὄδ' ἐξ ἡμῶν γεγῶς
 ἔλ᾿ δι' οἴκων τῶνδ' ἐπισπάσας κόμης,
 ἢ στεῖρος οὔσα μόσχος οὐκ ἀνέξεται
 τίκτοντας ἄλλους, οὐκ ἔχουσ' αὐτὴ τέκνα.

ἀλλ' εἰ τὸ κείνης δυστυχεῖ παίδων πέρι,
 ἄπαιδας ἡμᾶς δεῖ καταστῆναι τέκνων;
 φθείρεσθε τῆσδε, δμῶες, ὡς ἂν ἐκμάθω
 εἴ τις με λύειν τῆσδε κωλύσει χέρας.

ἔπαιρε σαντήν· ὡς ἐγὼ, καίπερ τρέμων,
 πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας ἐξανήσομαι.

ὦδ', ὦ κάκιστε, τῆσδ' ἔλυμήνω χέρας;
 βοῦν ἢ λέοντ' ἠλπίζεις ἐντείνειν βρόχοις;

ἢ μὴ ξίφος λαβοῦσ' ἀμυνάθοιτό σε
 ἔδειςας; ἔρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος,

ξύλλυε δεσμὰ μητρός· ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ
 θρέψω μέγαν τοῖσδ' ἐχθρόν. εἰ δ' ἀπῆν δορός

τοῖς Σπαρτιάταις δόξα καὶ μάχης ἀγών,
 τ' ἄλλ' ὄντες ἴστε μηδενὸς βελτίονες.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν ἔφν
 καὶ δυσφύλακτον ὀξυθυμίας ὑπο.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἄγαν προνωπῆς ἐς τὸ λαιδορεῖν φέρει·
 ἐγὼ δὲ πρὸς βίαν μὲν, ἐς Φθίαν μολών,

οὔτ' οὔν τι δράσω φλαῦρον οὔτε πείσομαι.
 καὶ νῦν μὲν, οὐ γὰρ ἄφθονον σχολὴν ἔχω,

ἄπειμ' ἐς οἴκους· ἔστι γὰρ τις οὐ πρόσω
 Σπάρτης πόλις τις, ἢ πρὸ τοῦ μὲν ἦν φίλη,

νῦν δ' ἐχθρὰ ποιεῖ· τήνδ' ἐπελθεῖν οὔν θέλω
 στρατηλατήσας, ὥστε χειρίαν λαβεῖν.

ὅταν δὲ τὰ κεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμήν,
 ἦξω. παρῶν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς

γαμβροὺς διδάξω καὶ διδάξομαι λόγους.
 κὰν μὲν κολάζῃ τήνδε, καὶ τὸ λοιπὸν ἦ

σώφρον καθ' ἡμᾶς, σώφρον' ἀντιλήψεται.
 θυμούμενος δὲ τεύξεται θυμουμένων,
 ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται.
 τοὺς σοὺς δὲ μύθους ῥαδίως ἐγὼ φέρω·
 σκιά γὰρ ἀντίστοιχος ὡς φωνήν ἔχεις,
 ἀδύνατος οὐδὲν ἄλλο πλὴν λέγειν μόνον.

ΠΗΛΕΥΣ.

ἦγοῦ, τέκνον, μοι δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλαις σταθείς,
 σύ τ', ὦ τάλαινα· χείματος γὰρ ἀγρίου
 τυχοῦσα λιμένας ἤλθες εἰς εὐηνέμους.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὦ πρέσβυ, θεοί σοι δοῖεν εὖ καὶ τοῖσι σοῖς,
 σώσαντι παῖδα καὶ μὲ τὴν δυσδαίμονα.
 ὄρα δὲ μὴ νῶν εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ
 πτήξαντες οἷδε πρὸς βίαν ἄγωσί με,
 γέροντα μὲν σ' ὀρῶντες, ἀσθενῆ δ' ἐμέ,
 καὶ παῖδα τόνδε νήπιον· σκόπει τάδε,
 μὴ νῦν φυγόντες εἶθ' ἀλῶμεν ὕστερον.

ΠΗΛΕΥΣ.

οὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον;
 χῶρει, τίς ὑμῶν ἄψεται; κλαίων ἄρα
 ψαύσει. θεῶν γὰρ οὐνεχ' ἱππικοῦ τ' ὄχλου
 πολλῶν θ' ὀπλιτῶν ἄρχομεν Φθίαν κάτα·
 ἡμεῖς δ' ἔτ' ὀρθοί, κοῦ γέροντες, ὡς δοκεῖς,
 ἀλλ' ἔς γε τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας μόνον,
 τροπαῖον αὐτοῦ στήσομαι, πρέσβυς περ ὢν.
 πολλῶν νέων γὰρ κἂν γέρον εὐψυχος ἦ
 κρείσσω· τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν;

ΧΟΡΟΣ.

ἢ μὴ γενοίμαν, ἢ πατέρων ἀγαθῶν εἶην πολυκτῆ-
 των τε δόμων μέτοχοι·
 εἴ τι γὰρ ἂν πάσχοι τις ἀμήχανον,
 ἀλκᾶς οὐ σπάνις εὐγενέταις·
 κηρυσσομένοισι δ' ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων
 τιμὰν καὶ κλέος οὔτοι
 λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος·
 ἀ δ' ἀρετὰ

καὶ θανοῦσι λάμπει.
κρεῖσσον δὲ νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν ἢ ξὺν φθόνῳ
σφάλλειν δυνάμει τε δίκαν, 780

ἠδὺ μὲν αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν,
ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει ξηρόν,
καὶ μὴν καὶ ὄνειδεσιν ἔγνεται δόμων.
ταύταν ἦνεσα, ταύταν 785
καὶ φέρομαι βιοτάν, μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν
θαλάμοις

καὶ πόλει δύνασθαι.
ὦ γέρον Αἰακίδα,
πέιθομαι καὶ σὺν Λαπίθαισί σε Κενταύρων ὀμιλῆ-
σαι δορὶ κλεινοτάτῳ, 790

καὶ ἐπ' Ἀργῶν δορὸς Ἄξενον ὕγραν
ἐκπερᾶσαι ποντίαν Ξυμπληγάδα
κλεινὰν ἐπὶ ναυστολίαν, 795

Ἰλιάδα τε πόλιν ὅτε πάρος
εὐδόκιμος Διὸς Ἴνις
ἀμφέβαλεν φόνῳ,
κοινὰν τὰν εὐκλειαν ἔχοντ'
Εὐρώπαν ἀφικέσθαι. 800

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ φίλταται γυναιῖνες, ὡς κακὸν κακῷ
διάδοχον ἐν τῆδ' ἡμέρᾳ πορσύνεται.
δέσποινα γὰρ κατ' οἶκον, Ἐρμιόνην λέγω,
πατρός τ' ἐρημωθεῖσα συννοία θ' ἅμα 805

οἶον δέδρακεν ἔργον, Ἀνδρομάχην κτανεῖν
καὶ παῖδα βουλεύσασα, κατθανεῖν θέλει,
πόσιν τρέμουσα, μὴ ἀντὶ τῶν δεδραμένων
ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀποσταλῆ,
ἢ κατθανῆ, κτείναςα τοὺς οὐ χρῆν κτανεῖν.
μόλις δέ νιν θέλουσαν ἀρτῆσαι δέσρην 810

εἵργουσι φύλακες δμῶες, ἐκ τε δεξιᾶς
ξίφῃ καθαρπάζουσιν ἐξαιρούμενοι.
οὕτω μέγ' ἀλγεῖ, καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα
ἔγνωκε πράξασ' οὐ καλῶς. ἐγὼ μὲν οὖν 815
δέσποιναν εἵργουσ' ἀγχόνης κάμνω, φίλαι

ὕμεῖς δὲ βᾶσαι τῶνδε δωμάτων ἔσω
θανάτου νιν ἐκλύσασθε· τῶν γὰρ ἠθάδων
φίλων χέοι μολόντες εὐπειθέστεροι.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἐν οἴκοις προσπόλων ἀκούομεν
βοήν, ἐφ' οἷσιν ἠλθες ἀγγέλλουσα σύ.
δείξειν δ' ἔοικεν ἢ τάλαιν' ὅσον στένει
πράξασα δεινά· δωμάτων γὰρ ἐκπερᾶται
φεύγουσα χεῖρας προσπόλων, πόθῳ θανεῖν.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ὦ μοί μοι.
σπάραγμα κόμας ὀνύχων τε δαΐ' ἀ-
μύγματα θήσομαι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖ, τί δράσεις; σῶμα σὸν καταικιεῖ;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

αἰαῖ αἰαῖ.
ἔξῃ' αἰθέριον πλοκάμων ἐμῶν ἄπο,
λεπτόμιτον φάρος.

ΤΡΟΦΟΣ.

τέκνον, κάλυπτε στέρνα, σύνδησαι πέπλοις.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τί δέ με δεῖ καλύπτειν πέπλοις στέρνα,
δῆλα καὶ ἀμφιφανῆ καὶ ἄκρυπτα δε-
δράκαμεν πόσιν.

ΤΡΟΦΟΣ.

ἀλγεῖς, φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

κατὰ μὲν οὖν στένω δαΐας τόλμας,
ἂν ἔρεξ' ὦ κατάρατος ἐγώ, κατά-
ρατος ἀνδράσιν.

ΤΡΟΦΟΣ.

συγγνώσεται σοι τήνδ' ἁμαρτίαν πόσις.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τί μοι ξίφος ἐκ χερὸς ἠγγρεύσω;
ἀπόδος, ὦ φίλη, ἀπόδος, [ἴν'] ἀνταίαν
ἔρείσω πλαγάν· τί με βρόχων εἴργεις;

ΤΡΟΦΟΣ. οὐκ ἔστιν ἀφείλην μὴ φρονοῦσαν, ὡς θ' ἄνοις
 ἀλλ' εἴ σ' ἀφείλην μὴ φρονοῦσαν, ὡς θ' ἄνοις

ΕΡΜΙΟΝΗ.
 οἷμοι πότμον. ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ;
 ποῦ δ' εἰς πέτρας ἀερ-
 θῶ κατὰ πόντον ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων,
 ἵνα θανοῦσα νερτέροισιν μέλω; 850

ΤΡΟΦΟΣ.

τί ταῦτα μοχθεῖς; συμφοραὶ θεήλατοι
 πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότε ἤλθον ἢ τότε.

ΕΡΜΙΟΝΗ.
 ἔλιπες ἔλιπες, ὦ πάτερ, μ' ἐπακτίαν
 ὡσεὶ μονάδ' ἔρημον οὔσαν
 ἐναλίου κώπας. 855

ὄλεϊ μ' ὄλεϊ με [δηλαδὴ πόσις.]
 οὐκέτι τᾶδ' ἐνοικήσω
 νυμφιδίῳ στέγα.
 τίνος ἀγαλμάτων ἰκέτις ὄρμαθῶ,
 ἢ δούλα δούλας γούνασι προσπέσω;
 Φθιάδος ἐκ γᾶς
 κυανόπτερος ὄρνις εἴθ' εἴην,
 ἢ πενκᾶεν σκάφος, ἃ
 διὰ Κυανέας ἐπέρασεν ἄκτᾶς
 πρωτόπλοος πλάτα. 860
 865

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖ, τὸ λίαν οὔτ' ἐκεῖν' ἐπήνεσα,
 ὅτ' ἐς γυναῖκα Τρωάδ' ἐξημάρτανες,
 οὔτ' αὖ τὸ νῦν σου δεῖμ' ὃ δειμαίνεις ἄγαν.
 οὐχ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις,
 φάυλοις γυναικὸς βαρβάρου πεισθεὶς λόγοις. 870
 οὐ γάρ τί σ' αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἔχει,
 ἀλλ' ἀνδρὸς ἐσθλοῦ παῖδα, σὺν πολλοῖς λαβῶν
 ἔδνοισι, πόλεώς τ' οὐ μέσσως εὐδαίμονος.
 πατήρ δέ σ' οὐχ ὧδ', ὡς σὺ δειμαίνεις, τέκνον,
 προδοὺς ἑάσει δωμάτων τῶνδ' ἐκπεσεῖν. 875
 ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω, μηδὲ φαντάζου δόμων
 πάροιθε τῶνδε, μή τιν' αἰσχύνῃην λάβης

πρόσθεν μελάθρων τῶνδ' ὄρωμένη, τέκνον.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὄδ' ἀλλόχρως τις ἔκδημος ξένος
σπουδῆ πρὸς ἡμᾶς βημάτων πορεύεται.

880

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ξέναι γυναῖκες, ἢ τάδ' ἔστ' Ἀχιλλέως
παιδὸς μελάθρα καὶ τυραννικαὶ στέγαι

ΧΟΡΟΣ.

ἔγνωσ' ἀτὰρ δὴ πυνθάνει τίς ὦν τάδε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἀγαμέμνονός γε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος·

ὄνομα δ' Ὀρέστης· ἔρχομαι δὲ πρὸς Διὸς

885

μαντεῖα Δωδωναῖ'. ἐπεὶ δ' ἀφικόμην

Φθίαν, δοκεῖ μοι ξυγγενοῦς μαθεῖν πέρι

γυναικός, εἰ ζῆ κεντυχοῦσα τυγχάνει

ἢ Σπαρτιαῖτις Ἑρμιόνη· τηλουρὰ γὰρ

ναίουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδί' ὅμως ἐστὶν φίλη.

890

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ὦ ναυτίλοισι χεῖματος λιμὴν φανείς,

Ἀγαμέμνονος παῖ, πρὸς σε τῶνδε γουνάτων,

οἴκτειρον ἡμᾶς, ὦν ἐπισκοπεῖς τύχας,

πράσσοντας οὐκ εὔ. στεμμάτων δ' οὐχ ἥσσοντας

σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμάς.

895

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔα·

τί χρῆμα; μῶν ἐσφάλμεθ' ἢ σαφῶς ὄρω

δόμων ἄνασσαν τήνδε Μενέλεω κόρη;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἦνπερ μόνην γε Τυνδαρίς τίκει κόρη

Ἑλένη κατ' οἴκους πατρί· μηδὲν ἀγνόει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Φοῖβ' ἀκέστωρ, πημάτων δοίης λύσιν.

900

τί χρῆμα; πρὸς θεῶν ἢ βροτῶν πάσχεις κακὰ;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τὰ μὲν πρὸς ἡμῶν, τὰ δὲ πρὸς ἀνδρός, ὃς μ' ἔχει,

τὰ δ' ἐκ θεῶν του. πανταχῆ δ' ὀλώλαμεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίς οὖν ἂν εἴη μὴ πεφυκότων γέ πω
 παίδων ἢ γυναικὶ συμφορὰ πλὴν ἐς λέχος; 905

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τοῦτ' αὐτὸ καὶ νοσοῦμεν· εὖ μ' ὑπηγάγου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄλλην τί ν' εὐνήν ἀντὶ σοῦ στέργει πόσις;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τὴν αἰχμάλωτον Ἔκτορος ξυνευνέτιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κακὸν γ' ἔλεξας, ἄνδρα δίσσ' ἔχειν λέχη.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τοιαῦτα ταῦτα. κατ' ἔγωγ' ἠμυνάμην. 910

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μῶν ἐς γυναῖκ' ἔρῶαψας οἷα δὴ γυνή;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

φόνον γ' ἐκείνη καὶ τέκνω νοθαγενεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κᾶκτεινας, ἢ τις συμφορὰ σ' ἀφείλετο;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

γέρον γε Πηλεὺς, τοὺς κακίονας σέβων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σοὶ δ' ἦν τις ὅστις τοῦδ' ἐκοινώνει φόνον; 915

ΕΡΜΙΟΝΗ.

πατήρ γ' ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπὸ Σπάρτης μολών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κᾶπειτα τοῦ γέροντος ἠσσήθη χερί;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

αἰδοῖ γε· καί μ' ἔρημον οἴχεται λιπών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ξυνῆκα· ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἔγνωσ· ὀλεῖ γάρ μ' ἐνδίκως· τί δεῖ λέγειν; 920

ἄλλ' ἄντομαί σε Δία καλοῦσ' ὁμόγνιον
 πέμψον με χώρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτω,
 ἢ πρὸς πατρῶον μέλαθρον· ὡς δοκοῦσί γε
 δόμοι τ' ἐλαύνειν φθέγμ' ἔχοντες οἶδε με,

μισεῖ τε γαῖα Φθιάς· εἰ δ' ἤξει πάρος
 Φοίβου λιπὼν μαντεῖον ἐς δόμους πόσις,
 κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχίστοισιν, ἢ δουλεύσομεν
 νόθοισι λέκτροις, ὧν ἐδέσποζον πρὸ τοῦ.

925

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πῶς οὖν τάδ', ὡς εἶποι τις, ἐξημάρτανες;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

κακῶν γυναικῶν εἴσοδοί μ' ἀπώλεσαν,
 αἷ μοι λέγουσαι τούσδ' ἐχάνωσαν λόγους·
 σὺ τὴν κακίστην αἰχμάλωτον ἐν δόμοις
 δούλην ἀνέξει σοὶ λέχους κοινουμένην;
 μὰ τὴν ἄνασσαν, οὐκ ἂν ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις
 βλέπουσ' ἂν ἀνγὰς τὰ μ' ἐκαρποῦτ' ἂν λέχη.

930

καὶ γὰρ κλύουσα τούσδε Σειρήνων λόγους,
 σοφῶν, πανούργων, ποικίλων λαλημάτων,

935

ἐξηνεμώθη μωρία. τί γὰρ μ' ἐχρῆν
 πόσιν φυλάσσειν, ἢ παρῆν ὄσων ἔδει,
 πολὺς μὲν ὄλβος, δωμάτων δ' ἠνάσσομεν,
 παῖδας δ' ἐγὼ μὲν γνησίους ἔτικτον ἂν,
 ἢ δ' ἠμιδούλους τοῖς ἐμοῖς νοθαγενεῖς.

940

ἀλλ' οὔ ποτ' οὔ ποτ', οὐ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ,
 χρὴ τούς γε νοῦν ἔχοντας, οἷς ἔστιν γυνή,
 πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον ἐσφοιτᾶν ἔαν
 γυναῖκας· αὐταὶ γὰρ διδάσκαλοι κακῶν·

945

ἢ μὲν τι κερδαίνουσα συμφθέρει λέχος,
 ἢ δ' ἀμπλακοῦσα συννοσεῖν αὐτῇ θέλει,
 πολλαὶ δὲ μαργότητι. κἀντεῦθεν δόμοι
 νοσοῦσιν ἀνδρῶν. πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε

950

κλήθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας·
 ὑγιᾶς γὰρ οὐδὲν αἰ θύραθεν εἴσοδοι
 δρῶσιν γυναικῶν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγαν ἐφῆκας γλῶσσαν ἐς τὸ σύμφυτον.
 ξυγγνωστὰ μὲν νῦν σοὶ τάδ', ἀλλ' ὅμως χρεῶν
 κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικείους φύσεις.

955

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σοφόν τι χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτοῦς

λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα·
 ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων
 ἔριν τε τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἐκτορος,
 φυλακὰς ἔχων ἔμιμνον, εἴτ' αὐτοῦ μενεῖς,
 εἴτ' ἐκφοβηθεῖς ἀλχμαλωτίδος φόβῳ
 γυναικὸς οἴκων τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις.
 ἦλθον δὲ σὰς μὲν οὐ σέβων ἐπιστολάς,
 εἰ δ' ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγον,
 πέμψων σ' ἀπ' οἴκων τῶνδ'. ἐμὴ γὰρ οὔσα πρὶν
 σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ σοῦ πατρὸς κᾶκη,
 ὃς πρὶν τὰ Τροίας ἐσβαλεῖν ὀρίσματα,
 γυναῖκ' ἐμοί σε δούς, ὑπέσχεθ' ὕστερον
 τῷ νῦν σ' ἔχοντι, Τρωάδ' εἰ πέρσοι πόλιν.
 ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως δεῦρ' ἐνόστησεν γόνος,
 σῶ μὲν συνέγνων πατρί, τὸν δ' ἐλισσόμην
 γάμους ἀφείναι σούς, ἐμὰς λέγων τύχας
 καὶ τὸν παρόντα δαίμον', ὡς φίλων μὲν ἄν
 γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοθεν δ' οὐ ῥαδίως,
 φεύγων ἀπ' οἴκων ἄς ἐγὼ φεύγω φυγᾶς.
 ὁ δ' ἦν ὑβριστὴς ἔς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνου
 τὰς θ' αἵματωποὺς θεὰς ὄνειδίζων ἐμοί.
 κἀγὼ ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἴκοθεν
 ἦλγουν μὲν ἦλγουν, ξυμφοραῖς δ' ἠνειχόμεν,
 σῶν δὲ στερηθεῖς ὠχόμεν ἄκων γάμων.
 νῦν οὖν, ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας,
 καὶ ξυμφορὰν τήνδ' ἐσπεσοῦς ἀμηχανεῖς,
 ἄξω σ' ἀπ' οἴκων καὶ πατρὸς δώσω χερί.
 τὸ συγγενὲς γὰρ δεινόν, ἐν τε τοῖς κακοῖς
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον οἰκείου φίλου.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

νυμφευμάτων μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμὸς
 μέριμναν ἔξει, κοῦκ ἐμὸν κρίνειν τάδε.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα τῶνδ' ἐμ' ἐκπεμψον δόμων,
 μὴ φθῆ με προσβάς δῶμα καὶ μολῶν πόσις,
 ἢ παιδὸς οἴκουσ μ' ἐξερημοῦσαν μαθῶν
 Πηλεὺς μετέλθῃ πωλικοῖς διώγμασιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θάρσει γέροντος χεῖρα· τὸν δ' Ἀχιλλέως
 μηδὲν φοβηθῆς παῖδ', ὅσ' εἰς ἔμ' ὕβρισε.
 τοῖα γὰρ αὐτῷ μηχανὴ πεπλεγμένη 995
 βρόχοις ἀκινήτοισιν ἔστηκεν φόνου
 πρὸς τῆσδε χειρός, ἣν πάρος μὲν οὐκ ἔρῳ,
 τελουμένων δὲ Δελφὶς εἴσεται πέτρα.
 ὁ μητροφόντης δ', ἣν δορυξένων ἐμῶν
 μείνωσιν ὄρκοι Πυθικὴν ἀνὰ χθόνα, 1000
 δείξει γαμεῖν σφε μηδέν' ὧν ἐχρῆν ἐμέ.
 πικρῶς δὲ πατρὸς φόνιον αἰτήσῃ δίκην
 ἄνακτα Φοῖβον· οὐδέ νιν μετάστασις
 γνώμης ὀνήσει, θεῶ διδόντα νῦν δίκας.
 ἀλλ' ἔκ τ' ἐκείνου διαβολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς 1005
 κακῶς ὀλεῖται· γνώσεται δ' ἐχθρὰν ἐμήν.
 ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν
 δαίμων δίδωσι, κοῦν ἔᾶ φρονεῖν μέγα.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Φοῖβ' ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτει- 1010
 χῆ πάγον, καὶ Πόντιε, κνανέαις ἵπποις διφρεύων
 ἄλιον πέλαγος, τίνος οὔνεκ' ἄτιμον ὄργα-
 ναν χεῖρα τεκτοσύνας 1015
 Ἐνναλίῳ δοριμήστορι προσθέντες
 τάλαιναν τάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν;
 πλείστους δ' ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν εὐίπ-
 πους ὄχους ἐξεύξατε καὶ φονίους ἀνδρῶν ἀμίλλας 1020
 ἔθετ' ἀστεφάνους· ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν
 Ἰλιάδαι βασιλῆς,
 οὐδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον ἐν Τροίᾳ
 θεοῖσιν λέλαμπεν καπνῷ θυώδει, 1025
 βέβακε δ' Ἀτρείδας ἀλόχου παλάμαις·
 αὐτὰ τ' ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ
 πρὸς τέκνων ἀπηύρα·
 θεοῦ θεοῦ νιν κέλευσμά' ἐπεστράφη 1030
 μαντόσυννον ὅ τε νῦν
 Ἄργόθεν πορευθεῖς

Ἄγαμεμόνιος κέλωρ
ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων, ματρὸς φονεύς, 1035

ὦ δαῖμον, ὦ Φοῖβε, πῶς πείθομαι;
πολλὰ δ' ἀν' Ἑλλάνων ἀγόρους στοναχὰς
μέλποντο δυστάνων τεκέων ἄλοχοι·

ἐκ δ' ἔλειπον οἴκους 1040

πρὸς ἄλλον εὐνάτορ'· οὐχὶ σοὶ μόνῃ
δύσφρονες ἐπέπεσον,

οὐ φίλοισι, λῦπαι·

νόσον Ἑλλὰς ἔτλα νόσον· 1045

διέβα δὲ Φρυγῶν πρὸς εὐκάρπους γύας
σκηπτὸς σταλάσσων τὸν Ἄϊδα φόνον.

ΠΗΛΕΥΣ.

Φθιώτιδες γυναῖκες, ἱστοροῦντί μοι

σημήνατ'· ἤσθόμην γὰρ οὐ σαφῆ λόγον

ὡς δώματ' ἐκλιποῦσα Μενέλεω κόρη

φρούδη τάδ'· ἤκω δ' ἐκμαθεῖν σπουδὴν ἔχων 1050

εἰ ταῦτ' ἀληθῆ· τῶν γὰρ ἐκδήμων φίλων

δεῖ τοὺς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχας.

ΧΟΡΟΣ.

Πηλεῦ, σαφῶς ἤκουσας· οὐδ' ἐμοὶ καλὸν

κρύπτειν ἐν οἴσπερ οὔσα τυγχάνω κακοῖς·

βασίλεια γὰρ τῶνδ' οἴχεται φυγὰς δόμων. 1055

ΠΗΛΕΥΣ.

τίνος φόβον τυχοῦσα, διαπέραινέ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

πόσιν τρέμουσα, μὴ δόμων νιν ἐκβάλλῃ.

ΠΗΛΕΥΣ.

μῶν ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βουλευμάτων;

ΧΟΡΟΣ.

ναί, καὶ γυναικὸς αἰχμαλωτίδος φόβῳ.

ΠΗΛΕΥΣ.

ξὺν πατρὶ δ' οἴκους, ἢ τίνος λείπει μέτα; 1060

ΧΟΡΟΣ.

Ἄγαμέμνονός νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθονός.

ΠΗΛΕΥΣ.

ποιάν περαίνων ἐλπίδ'; ἢ γῆμαι θέλων;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ σοῦ γε παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον.

ΠΗΛΕΥΣ.

κρυπτὸς καταστάς, ἢ κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ;

ΧΟΡΟΣ.

ἀγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίου Δελφῶν μέτα. 1065

ΠΗΛΕΥΣ.

οἴμοι· τὸδ' ἤδη δεινόν. οὐχ ὅσον τάχος

χωρήσεται τις Πυθικὴν πρὸς ἑστίαν,

καὶ τάνθ' ἀδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις,

πρὶν παῖδ' Ἀχιλλέως κατθανεῖν ἐχθρῶν ὑπο;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦμοι μοι.

1070

οἷας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἦκω τύχας

σοί τ', ὦ γεραιέ, καὶ φίλοισι δεσπότην.

ΠΗΛΕΥΣ.

αἰαῖ· πρόμαντις θυμός, ὥς τι προσδοκῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐκ ἔστι σοι παῖς παιδός, ὡς μάθης, γέρον

Πηλεῦ· τοιάσδε φασγάνων πληγὰς ἔχει

Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν καὶ Μυκηναίου ξένου. 1075

ΧΟΡΟΣ.

ἄ ἄ τί δράσεις, ὦ γεραιέ; μὴ πέσης·

ἔπαιρε σαυτόν.

ΠΗΛΕΥΣ.

οὐδέν εἰμ'· ἀπωλόμην.

φρούδη μὲν ἀνδρή, φρουῖδα δ' ἄρθρα μου κάτω.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄκουσον, εἰ καὶ σοῖς φίλοις ἀμυναθεῖν

χρήσεις, τὸ πραχθέν, σὸν κατορθώσας δέμας. 1080

ΠΗΛΕΥΣ.

ὦ μοῖρα, γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρασιν

οἷα με τὸν δύστηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις.

πῶς δ' οἴχεται μοι παῖς μόνον παιδὸς μόνος,

σήμαιν'· ἀκοῦσαι δ' οὐκ ἀκούσθ' ὅμως θέλω.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἔπει τὸ κλεινὸν ἦλθομεν Φοῖβον πέδον, 1085

τρεῖς μὲν φαεννάς ἡλίου διεξόδους
 θεῶν διδόντες ὄμματ' ἐξεπίπλαμεν.
 καὶ τοῦθ' ὑποπτον ἦν ἄρ'· ἐς δὲ συστάσεις
 κύκλους τ' ἐχώρει λαὸς οἰκήτωρ θεοῦ.
 Ἀγαμέμνωνος δὲ παῖς διαστείχων πόλιν **1090**
 ἐς οὓς ἐκάστω δυσμενεῖς ἠΰδα λόγους,
 ὄρατε τοῦτον, ὅς διαστείχει θεοῦ
 χρυσοῦ γέμοντα γύαλα, θησαυροὺς βροτῶν,
 τὸ δεύτερον παρόντ' ἐφ' οἷσι καὶ πάρος
 δεῦρ' ἦλθε, Φοίβου ναὸν ἐκπέρσαι θέλων;
 καὶ τοῦθ' ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακόν,
 ἀρχαί τ' ἐπληροῦντ' ἐς τε βουλευτήρια,
 ἰδία θ', ὅσοι θεοῦ χρημάτων ἐφέστασαν,
 φρουρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιστύλοις δόμοις.
 ἡμεῖς δὲ μῆλα, φυλλάδος Παρνασίας **1100**
 παιδεύματ', οὐδὲν τῶνδ' ἐπεπευσμένοι,
 λαβόντες ἡμεν, ἐσχάραις τ' ἐφέσταμεν,
 ξὺν προξένοισι μάντεσιν τε Πυθικοῖς.
 καὶ τις τόδ' εἶπεν· ὦ νεανία, τί σοι
 θεῶν κατευξόμεσθα; τίνος ἦκεις χάριν;
 ὁ δ' εἶπε, Φοίβω τῆς πάροιδ' ἀμαρτίας
 δίκας παρασχεῖν βουλόμεσθ'· ἤτησα γὰρ
 πατρός ποτ' αὐτὸν αἵματος δοῦναι δίκην.
 κἀνταῦθ' Ὀρέστου μῦθος ἰσχύων μέγα
 ἐφαίνεθ', ὡς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμός,
 ἦκων ἐπ' αἰσχροῖς. ἔρχεται δ' ἀνακτόρων
 κρηπίδος ἐντός, ὡς πάρος χρηστήριον
 εὔξαιτο Φοίβω, τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις·
 τῷ δὲ ξιφήρης ἄρ' ὑφειστήκει λόγος
 δάφνη πυκασθεῖς· ὦν Κλυταιμνήστρας τόκος **1115**
 εἷς ἦν ἀπάντων τῶνδε μηχανορῥάφος.
 χῶ μὲν κατ' ὄμμα σταῖς προσεύχεται θεῶ·
 οἱ δ' ὄξυθήκτοις φασγάνοις ὀπλισμένοι
 κεντοῦσ' ἀτευχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα.
 χωρεῖ δὲ πρῦμναν· οὐ γὰρ ἐς καιρὸν τυπεῖς **1120**
 ἐτύγγαν', ἐξέλκει δέ, καὶ παραστάδος
 κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας,

ἔστη πὶ βωμοῦ, γοργὸς ὀπλίτης ἰδεῖν,
 βοᾷ δὲ Δελφῶν παῖδας, ἱστορῶν τάδε·
 τίνος μ' ἕκατι κτείνεται, εὐσεβεῖς ὁδοὺς
 ἤκοντα; ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας;
 τῶν δ' οὐδὲν οὐδεὶς μυρίων ὄντων πέλας
 ἐφθέγγατ', ἀλλ' ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτραις.
 πυκνῆ δὲ νιφάδι πάντοθεν σποδούμενος,
 προὔτεινε τεύχη κἀφυλάσσετ' ἐμβολάς,
 ἔκεισε κἀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χειρί.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦνευ· ἀλλὰ πόλλ' ὁμοῦ βέλη,
 οἴστοί, μεσάγκυλ' ἔκλυτοί τ' ἀμφώβολοι,
 σφαγῆς ἐχώρουν βουπόροι ποδῶν πάρος·
 δεινὰς δ' ἂν εἶδες πυρρῆχας φρουρουμένου
 βέλεμνα παιδός. ὥς δὲ νιν περισταδὸν
 κύκλω κατεῖχον, οὐ διδόντες ἀμπνοάς,
 βωμοῦ κενώσας δεξιμήλον ἐσχάραν,
 τὸ Τρωικὸν πήδημα πηδήσας ποδοῖν
 χωρεῖ πρὸς αὐτούς· οἱ δ' ὅπως πελειάδες
 ἰέρακ' ἰδοῦσαι πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν.
 πολλοὶ δ' ἔπιπτον μιγάδες ἔκ τε τραυμάτων
 αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν στενοπόρους κατ' ἐξόδους,
 κραυγῆ δ' ἐν εὐφήμοισι δύσφημος δόμοις
 πέτραισιν ἀντέκλαγξεν· εὐδία δ' ὅπως
 ἔστη φαεννοῖς δεσπότης στίλβων ὄπλοις,
 πρὶν δὴ τις ἀδύτων ἐκ μέσων ἐφθέγγατο
 δεινὸν τε καὶ φρικῶδες, ὤρσε δὲ στρατὸν
 στρέψας πρὸς ἀλκὴν. ἐνθ' Ἀχιλλέως πίτνει
 παῖς ὄξυθῆκτῳ πλευρὰ φασγάνῳ τυπεῖς
 Δελφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅσπερ αὐτὸν ὤλεσε
 πολλῶν μετ' ἄλλων· ὥς δὲ πρὸς γαῖαν πίτνει,
 τίς οὐ σίδηρον προσφέρει; τίς οὐ πέτρον,
 βάλλων, ἀράσων; πᾶν δ' ἀνάλωται δέμας
 τὸ καλλίμορφον τραυμάτων ὑπ' ἀγρίων.
 νεκρὸν δὲ δὴ νιν, κείμενον βωμοῦ πέλας,
 ἐξέβαλον ἐκτὸς θυροδόκων ἀνακτόρων.
 ἡμεῖς δ' ἀναρπάσαντες ὡς τάχος χεροῖν
 κομίζομέν νιν σοι κατοιμῶξαι γόοις

1125

1130

1135

1140

1145

1150

1155

κλαῦσαι τε, πρέσβυ, γῆς τε κοσμήσαι τάφω. 1160
 τοιαῦθ' ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων ἄναξ,
 ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτής,
 δίκας διδόντα παῖδ' ἔδρασ' Ἀχιλλέως,
 ἐμνημόνευσε δ', ὥσπερ ἄνθρωπος κακός,
 παλαιὰ νείκη. πῶς ἂν οὖν εἴη σοφός; 1165

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὄδ' ἄναξ ἤδη φοράδην
 Δελφίδος ἐκ γῆς δῶμα πελάζει.
 τλήμων ὁ παθών, τλήμων δέ, γέρον,
 καὶ σύ· δέχει γὰρ τὸν Ἀχιλλεῖον
 σκύμνον ἐς οἴκους, οὐχ ὡς σὺ θέλεις· 1170
 αὐτός τε κακοῖς πῆμασι κύρσας
 εἰς ἓν μοίρας συνέκυσας.

ΠΗΛΕΥΣ.

ᾧμοι ἐγώ, κακὸν οἶον ὄρω τόδε,
 καὶ δέχομαι χερὶ δώμασιν ἄμοῖς.
 ἰὼ μοί μοι, αἰαῖ, ὦ πόλι 1175
 Θεσσαλία, διολώλαμεν, οἰχόμεθ'·
 οὐκέτι μοι γένος, οὐκέτι μοι τέκνα
 λείπετ' ἐν οἴκοις.
 ὦ σχέτλιος παθέων ἐγώ. εἰς τίνα
 δὴ φίλον ἀνγὰς βάλλων τέρψομαι; 1180
 ὦ φίλιον στόμα καὶ γένυ καὶ χεῖρες.
 εἴθε σ' ὑπ' Ἰλίῳ ἦναρε δαίμων
 Σιμοεντίδα παρ' ἀκτάν.

ΧΟΡΟΣ.

οὗτός τ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν, γέρον,
 θανών, τὸ σόν τ' ἦν ὧδ' ἂν εὐτυχέστερον. 1185

ΠΗΛΕΥΣ.

* ὦ γάμος, ὦ γάμος,
 ὅς τάδε δώματα καὶ πόλιν ἄμῶν
 ὤλεσας, αἰαῖ αἰαῖ. ὦ παῖ,
 μήποτε σῶν λεχέων τὸ δυσώνυμον
 ὥφελ' ἐμὸν γένος εἰς τέκνα καὶ δόμον 1190
 ἀμφιβαλέσθαι
 Ἐρμιόνας αἴδαν ἐπὶ σοί, τέκνον,

ἀλλὰ κεραινῶ πρόσθεν ὀλέσθαι,
μηδ' ἐπὶ τοξοσύνα φονίῳ πατρὸς
αἷμα τὸ διογενὲς ποτε Φοῖβον
βροτὸς εἰς θεὸν ἀνάψαι. 1195

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοτοῖ ὄτοτοῖ.
θανόντα δεσπότην γόοις
νόμῳ τῷ νερτέρων κατάρξω.

ΠΗΛΕΤΣ.

ὄτοτοῖ ὄτοτοῖ. 1200
διάδοχα δ' ὦ τάλας ἐγὼ
γέρον καὶ δυστυχήης δακρύω.

ΧΟΡΟΣ.

θεοῦ γὰρ αἶσα, θεὸς ἔκρανε συμφορὰν.

ΠΗΛΕΤΣ.

ὦ φίλος, δόμον ἔλιπες ἔρημον, 1205
ὠ μοί μοι.

[ταλαίπωρον ἐμὲ] γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας.

ΧΟΡΟΣ.

θανεῖν θανεῖν σε, πρέσβυ, χοῆν πάρος τέκνων.

ΠΗΛΕΤΣ.

οὐ σπαράξομαι κόμαν,
οὐκ ἐπιθήσομαι δ' ἐμῷ 1210
κάρῃ κτύπημα χειρὸς ὀλοόν; ὦ πόλις,
διπλῶν τέκνων μ' ἐστέρησε Φοῖβος.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ κακὰ παθῶν ἰδῶν τε δυστυχήης γέρον,
τίν' αἰῶν' εἰς τὸ λοιπὸν ἔξεις; 1215

ΠΗΛΕΤΣ.

ἄτεκνος, ἔρημος, οὐκ ἔχων πέρας κακῶν
διαντλήσω πόνους ἐς ἄδαν.

ΧΟΡΟΣ.

μάτην δέ σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοί.

ΠΗΛΕΤΣ.

ἀμπτάμενα φροῦδα πάντα κεῖται
κόμπων μεταρσίων πρόσω. 1220

ΧΟΡΟΣ.

μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφει.

ΠΗΛΕΥΣ.

οὔτε μοι πόλις πόλις,
 σκῆπτρα τὰδ' ἔρρέτω πῖ γᾶν,
 σύ τ', ὦ κατ' ἄντρα νύχια Νηρέως κόρη,
 πανώλεθρόν μ' ὄψαι πίτνοντα. 1225

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ἰώ.

τί κελίνηται; τίνος αἰσθάνομαι
 θείου; κοῦραι, λεύσσετ', ἀθρήσατε·
 δαίμων ὅδε τις, λευκὴν αἰθέρα
 πορθμενόμενος, τῶν ἵπποβότων
 Φθίας πεδίων ἐπιβαίνει. 1230

ΘΕΤΙΣ.

Πηλεῦ, χάριν σῶν τῶν πάρος νυμφευμάτων
 ἦκω Θέτις λιποῦσα Νηρέως δόμους.
 καὶ πρῶτα μὲν σοι τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς
 μηδέν τι λῖαν δυσφορεῖν παρήνεσα·
 κἀγὼ γάρ, ἦν ἄκλαυστ' ἐχρῆν τίκτειν τέκνα,
 ἀπώλεσ' ἐκ σοῦ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας
 Ἀχιλλέα τεκοῦσα, πρῶτον Ἑλλάδος.
 ὦν δ' οὔνεκ' ἦλθον, σημανῶ, σὺ δ' ἐνδέχου.
 τὸν μὲν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον
 θάψον, πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἑσχάραν,
 Δελφοῖς ὄνειδος, ὡς ἀπαγγέλλη τάφος
 φόνον βίαιον τῆς Ὀρεστείας χερσός·
 γυναῖκα δ' αἰχμάλωτον, Ἀνδρομάχην λέγω,
 Μολοσσίαν γῆν χρὴ κατοικῆσαι, γέρον,
 Ἐλένω ξυναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις,
 καὶ παῖδα τόνδε, τῶν ἀπ' Αἰακοῦ μόνον
 λελειμμένον δῆ· βασιλέα δ' ἐκ τοῦδε χρὴ
 ἄλλον δι' ἄλλου διαπερᾶν Μολοσσίαν,
 εὐδαιμονοῦντας· οὐ γὰρ ὧδ' ἀνάστατον
 γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν κἄμὸν, γέρον,
 Τροίας τε· καὶ γὰρ θεοῖσι κἀκείνης μέλει,
 καίπερ πεσοῦσης Παλλάδος προθυμῖα.
 σὲ δ', ὡς ἂν εἰδῆς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν,
 θεὰ γεγῶσα καὶ θεοῦ πατρὸς τέκος,

1245

1250

κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων, 1255
 ἀθάνατον ἄφθιτόν τε ποιήσω θεόν.
 καὶ περὶ Νηρέως ἐν δόμοις ἐμοῦ μέτα
 τὸ λοιπὸν ἤδη θεὸς συνοικήσεις θεῶν·
 ἐνθεν κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πόδα
 τὸν φίλτατον σοὶ παῖδ' ἐμοί τ' Ἀχιλλέα 1260
 ὄψει δόμους ναίοντα νησιωτικούς
 Λευκὴν κατ' ἀκτὴν ἐντὸς Εὐξείνου πόρου.
 ἀλλ' ἔρπε Δελφῶν ἐς θεόδμητον πόλιν,
 νεκρὸν κομίζων τόνδε, καὶ κρύψας χθονί,
 ἔλθῶν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχὸν 1265
 Σηπιάδος Ἴζου· μίμνε δ', ἔστ' ἂν ἐξ ἁλὸς
 λαβοῦσα πεντήκοντα Νηρηίδων χορὸν
 ἔλθῶ κομιστήν σου· τὸ γὰρ πεπρωμένον
 δεῖ σ' ἐκκομίζειν· Ζηνὶ γὰρ δοκεῖ τάδε.
 παῦσαι δὲ λύπης τῶν τεθνηκότων ὕπερ· 1270
 πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν
 ψῆφος κέκρανται, κατθανεῖν ὀφείλεται.

ΠΗΛΕΥΣ.

ὦ πότνι', ὦ γενναῖα συγκοιμήματα,
 Νηρέως γένεθλον, χαῖρε· ταῦτα δ' ἀξίως 1275
 σαντῆς τε ποιεῖς καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν.
 παύσω δὲ λύπην, σοῦ κελευούσης, θεά,
 καὶ τόνδε θάψας εἴμι Πηλίου πτύχας,
 οὔπερ σὸν εἶλον χερσὶ κάλλιστον δέμας.
 κατ' οὐ γαμεῖν δῆτ' ἐκ τε γενναίων χρεῶν,
 δοῦναί τ' ἐς ἐσθλοῦς, ὅστις εὖ βουλευέται; 1280
 κακῶν δὲ λέκτρων μὴ πιδυμίαν ἔχειν,
 μηδ' εἰ ζαπλοῦτους οἴσεται φερνὰς δόμοις.
 οὐ γάρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐκ θεῶν κακῶς.

ΧΟΡΟΣ.

πολλὰ μορφαὶ τῶν δαιμονίων·
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί. 1285
 καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἔτελέσθη,
 τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὔρε θεός.
 τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πράγμα.

ΤΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΝΑ.

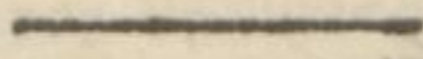
ΑΤΤΟΡΡΟΖ ΜΤΚΗΝΑΙΟΖ

ΗΑΚΤΡΑ.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ΧΟΡΟΖ

ΚΑΤΤΙΜΗΝΗΤΡΑ.

ΑΤΤΕΛΑΟΖ

ΔΙΟΞΚΟΤΡΟΙ

ΑΡΓΥΜΕΝΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΤΙΜΗΝΗΤΡΑ

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ ΜΥΚΗΝΑΙΟΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ. κωφὸν πρόσωπον.

ΧΟΡΟΣ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ.

Προλογίζει δὲ ὁ αὐτουργός.

hanc ab Electra, interfecti. Quo patricidio perpetrato ipso
 vehementer perterriti, quod toto peccato expetiverant, se-
 cisse. Confectos filios agnoscunt, ea se scelera damnant
 tes, affines ipsa sanguine. Castor no Pollux adventu suo
 consolantur: et quid e re nata facere illos opus sit docent,
 cunctaque plena maxime perurbationum componunt.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν ὄροις τῆς Ἀργείας
 γῆς· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γυναικῶν.

ARGUMENTVM VICTORII.

Caeso per dolum Agamemnone regnoque Argivorum
 occupato, Aegisthus filios quoque ipsius interimere vo-
 luit. Orestes infans e media caede a sorore Electra ereptus,
 servo in aliam terram asportandus traditur: feminis vitam
 socia facinoris Clytaemnestra ab adultero impetravit.
 Quarum alteram ferociorem quum iam nubilem Aegisthus
 videret, periculum sibi inde creari existimans, nobili alicui
 dare nuptum recusavit, nec domi grandem iam tenere,
 metuens furtivas nuptias, tutum esse credens, colono cuidam
 conciliavit, qui se indignum eo matrimonio intelligens,
 integram illam servavit. Orestes adultus et patris ulciscen-
 di, et regni recuperandi cupidus, clam in agrum Argivum
 se contulit, sororemque, quam extra urbem vivere au-
 dierat, invenit: a qua quid fieri oporteret admonitus,
 ususque opera veteris sui conservatoris, manuque fidelis
 amici comitisque Pyladis, Aegisthum primum in agro immo-

lantem necavit: deinde Clytaemnestram, tractam in insidias ab Electra, interfecit. Quo parricidio perpetrato ipsos vehementer poenituit, quod toto pectore expetiverant, fecisse. Confectos filios aegritudine, ac se sceleris damnantes, affines ipsis sanguine Castor ac Pollux adventu suo consolantur: et quid e re nata facere illos opus sit docent, cunctaque plena maximarum perturbationum componunt.

ΑΓΓΛΙΑΝ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΚΑΡΑΤΗ

ΚΑΡΑΤΗ

ΥΠΟΘΕΣΗ

ΚΑΡΑΤΗ

ΚΑΡΑΤΗ

Ἡ δὲ ἐκείνη τὴν ἑξῆς ἡμέραν ἐπέμεινε ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ἑσπέρης
καὶ οὐδὲν ἔπαυσε τὴν ἐπιτοχὴν τῆς ἀφροσύνης.

ARGUMENTVM VICTORII.

Quæ per soluta Argæonum regnum Argivum
occupato, Aegisthus filios quosque ipsius interimites vo-
luit. Orestes infans e media caede a sorore Electra eripitur,
servo in aliam terram reportandus traditur: feminis vitam
sola facinoris Clytaemnestra, ab adultero impetravit.
Quarta aetate ferociorum quum iam nubilent Aegisthus
videret, periculum atque inde orari existimans, nobili alio
dote nuptum recusavit, nec domi grandem iam tenere,
metens furtivas nuptias, tutum esse credens, colono cuidam
concessit, qui se indignum eo matrimonio intelligens,
integram illam servavit. Orestes adultus et patris ulciscen-
ti, et regni recuperandi cupidus, clam in agrum Argivum
se contulit, sororemque, quam extra urbem vivere au-
diat, invenit: a qua quid fieri oporteret admonitus,
nuptas opera veteris sui conservatoris, nuptas fideles
amici comitatus Pythias, Aegisthum primum in agro immo-

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ.

Ὡ γῆς παλαιὸν Ἄργος, Ἰνάχου ῥοαί,
ὄθεν ποτ' ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη
ἔς γῆν ἔπλευσε Τρωάδ' Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτείνας δὲ τὸν κρατοῦντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ
Πρίαμον, ἐλών τε Δαρδάνου κλεινὴν πόλιν, 5
ἀφίκετ' εἰς τόδ' Ἄργος, ὑψηλῶν δ' ἐπὶ
ναῶν τέθεικε σκῦλα πλεῖστα βαρβάρων.
κἀκεῖ μὲν εὐτύχησεν· ἐν δὲ δώμασι
θνήσκει γυναικὸς πρὸς Κλυταιμνήστρας δόλῳ
καὶ τοῦ Θυέστου παιδὸς Αἰγίσθου χερσὶ. 10
χωρὶ μὲν παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπῶν
ἔλωλεν, Αἰγίσθος δὲ βασιλεύει χθονός,
ἄλοχον ἐκείνου Τυνδαρίδα κόρην ἔχων.
οὗς δ' ἐν δόμοισιν ἔλιφ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει,
ἄρσενά τ' Ὀρέστην θῆλύ τ' Ἠλέκτρας θάλος, 15
τὸν μὲν πατρὸς γεραῖος ἐκκλέπτει τροφεὺς
μέλλοντ' Ὀρέστην χερὸς ὑπ' Αἰγίσθου θανεῖν,
Στροφίῳ τ' ἔδωκε Φωκέων ἐς γῆν τρέφειν·
ἢ δ' ἐν δόμοις ἔμεινε Ἠλέκτρα πατρός,
ταύτην ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἠβῆς χρόνος, 20
μνηστῆρες ἦτουν Ἑλλάδος πρῶτοι χθονός.
δείσας δὲ μὴ τῷ παῖδ' ἀριστέων τέκοι,
Ἀγαμέμνονος ποινάτορ', εἶχεν ἐν δόμοις
Αἰγίσθος, οὐδ' ἤρμοζε νυμφίῳ τινί.
ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἦν φόβου πολλοῦ πλέον, 25
μὴ τῷ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι,
κτανεῖν σφε βουλευσάντος ὠμόφρων [δ'] ὅμως

μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθου χερός.

ἔς μὲν γὰρ ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα,
παίδων δ' ἔδεισε μὴ φθονηθεῖη φόνω.

30

ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδ' ἐμηχανήσατο

Αἰγίσθος· ὃς μὲν γῆς ἀπηλλάχθη φυγὰς
Ἄγαμέμνονος παῖς, χρυσὸν εἶφ' ὃς ἂν κτάνη,
ἡμῖν δὲ δὴ δίδωσιν Ἥλέκτραν ἔχειν

35

δάμαρτα, πατέρων μὲν Μυκηναίων ἄπο
γεγῶσιν· οὐ δὴ τοῦτό γ' ἐξελέγχομαι·

λαμπροὶ γὰρ ἔς γένος γε, χρημάτων δὲ δὴ
πένητες, ἐνθεν ἠϋγένει' ἀπόλλυται,
ὡς, ἀσθενεῖ δούς, ἀσθενῆ λάβοι φόβον.

εἰ γὰρ νιν ἔσχευ ἀξίωμ' ἔχων ἀνήρ,

40

εὐδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἄγαμέμνονος
φόνον, δίκη τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ τότε.

ἦν οὐποθ' ἀνήρ ὅδε, σύννοιδέ μοι Κύπρις,
ἤσχυεν εὐνῆ· παρθένος δ' ἔτ' ἐστὶ δὴ.

αἰσχύνομαι γὰρ ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα

45

λαβῶν ὑβρίζειν, οὐ κατάξιος γεγῶς.

στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ

ἄθλιον Ὀρέστην, εἴ ποτ' εἰς Ἄργος μολῶν
γάμους ἀδελφῆς δυστυχεῖς ἐσόψεται.

ὅστις δέ μ' εἶναι φησι μῶρον, εἰ λαβῶν

50

νέαν ἔς οἴκους παρθένον μὴ θιγγάνω,

γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος

τὸ σῶφρον ἔστω, καὐτὸς αὖ τοιοῦτος ὢν.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ὦ νύξ μέλαινα, χρυσέων ἄστρον τροφέ,

ἐν ἧ τὸδ' ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρρα

55

φέρουσα πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι,

οὐ δὴ τι χρείας ἔς τοσόνδ' ἀφιγμένη,

ἀλλ' ὡς ὑβριν δείξωμεν Αἰγίσθου θεοῖς,

γόους τ' ἀφείην αἰθέρ' ἔς μέγαν πατρί.

ἦ γὰρ πανώλης Τυνδαρίς, μήτηρ ἐμή,

60

ἐξέβαλέ μ' οἴκων, χάριτα τιθεμένη πόσει·

τεκούσα δ' ἄλλους παῖδας Αἰγίσθῳ πάρα

πάρεργ' Ὀρέστην καμὲ ποιεῖται δόμων.

ΑΥΤΟΤΡΓΟΣ.

τί γὰρ τάδ', ὦ δύστην', ἐμὴν μοχθεῖς χάριν,
 πόνους ἔχουσα, πρόσθεν εὖ τετραμμένη, 65
 καὶ ταῦτ' ἐμοῦ λέγοντος οὐκ ἀφίστασαι;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ σ' ἴσον θεοῖσιν ἠγοῦμαι φίλον·
 ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.
 μεγάλη δὲ θνητοῖς μοῖρα συμφορᾶς κακῆς
 ἱατρὸν εὗρεῖν, ὡς ἐγὼ σὲ λαμβάνω. 70

δεῖ δὴ με κἀκέλευστον εἰς ὅσον σθένω
 μόχθου 'πικουφίζουσαν, ὡς ῥᾶον φέρης,
 συνεκκομίζειν σοὶ πόνους. ἄλλις δ' ἔχεις
 τ'ἄξωθεν ἔργα· τὰν δόμοις δ' ἡμᾶς χρεῶν
 ἐξευτρεπίζειν. εἰσιόντι δ' ἐργάτῃ 75
 θύραθεν ἠδὲ τ'ἄνδρον εὗρίσκειν καλῶς.

ΑΥΤΟΤΡΓΟΣ.

εἴ τοι δοκεῖ σοι, στεῖχε· καὶ γὰρ οὐ πρόσσω
 πηγαὶ μελάθρων τῶνδ'. ἐγὼ δ' ἄμ' ἡμέρα
 βούς εἰς ἀρούρας ἐσβαλὼν σπερῶ γύας.
 ἀργὸς γὰρ οὐδεὶς θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα 80
 βίον δύναται 'ἂν ξυλλέγειν ἄνευ πόνου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδη, σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων ἐγὼ
 πιστὸν νομίζω καὶ φίλον ξένον τ' ἐμοί·
 μόνος δ' Ὀρέστην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων,
 πράσσονθ' ἂ πράσσω δεῖν' ὑπ' Αἰγίσθου παθῶν, 85
 ὅς μου κατέκτα πατέρα χῆ πανώλεθρος
 μήτηρ. ἀφίγμαι δ' ἐκ θεοῦ μυστηρίων
 Ἄργεῖον οὐδας, οὐδενὸς ξυνειδότος,
 φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμοῦ.
 νυκτὸς δὲ τῆσδε πρὸς τάφον μολὼν πατρὸς 90
 δάκρυά τ' ἔδωκα καὶ κόμης ἀπηρξάμην
 πυρᾶ τ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου,
 λαθῶν τυράννους οἱ κρατοῦσι τῆσδε γῆς.
 καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα,
 θυεῖν δ' ἄμιλλαν ξυντιθεῖς ἀφικόμην 95
 πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδ', ἔν' ἐκβάλω ποδί

ἄλλην ἐπ' αἶαν, εἴ μ' ἐτις γνοίη σκοπῶν
 ζητοῦντ' ἀδελφῆν, φασὶ γάρ νιν ἐν γάμοις
 ζευχθεῖσαν οἰκεῖν, οὐδὲ παρθένον μένειν,
 ὡς συγγένωμαι καὶ φόνου συνεργάτιν 100
 λαβῶν τὰ γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω.
 νῦν οὖν, "Ἐως γὰρ λευκὸν ὄμμα' ἀναίρεται,
 ἔξω τρίβου τοῦδ' ἔχνος ἀλλαξώμεθα.
 ἢ γὰρ τις ἀροτῆρ ἢ τις οἰκέτις γυνῆ
 φανήσεται νῶν, ἦντιν' ἱστορήσομεν 105
 εἰ τούσδε ναίει σύγγονος τόπους ἐμή.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τήνδε προσπόλιον τινά,
 πηγαῖον ἄχθός ἐγκεκαρμένω κάρῃ
 φέρουσαν· ἐζώμεσθα κἀκπυθώμεθα
 δούλης γυναικός, ἦν τι δεξώμεσθ' ἔπος 110
 ἐφ' οἴσι, Πυλάδῃ, τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

σύντειν', ὦρα, ποδὸς ὀρμάν·
 ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.
 ἰὼ μοί μοι.
 ἐγενόμαν Ἀγαμέμνονος 115
 [κούρα] καὶ μ' ἔτικτε Κλυταιμνήστρα,
 στυγνὰ Τυνδαρέου κόρα·
 κικλήσκουσι δέ μ' ἀθλίαν
 Ἥλέκτραν πολιῆται.
 φεῦ φεῦ τῶν σχετλίων πόνων 120
 καὶ στυγεράς ζόας.
 ὦ πάτερ, σὺ δ' ἐν ἄδα δῆ
 κεῖσαι, σᾶς ἀλόχου σφαγεῖς
 Αἰγίσθου τ', Ἀγάμεμνον.
 ἴθι τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον, 125
 ἄναγε πολύδακρυν ἄδονάν.
 σύντειν', ὦρα, ποδὸς ὀρμάν·
 ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.
 ἰὼ μοί μοι.
 τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον, ὦ 130
 τλᾶμον σύγγονε, λατρεύεις
 οἰκτρὰν ἐν θαλάμοις λιπῶν

- πατρώοις ἐπὶ συμφοραῖς
 ἀλγίσταισιν ἀδελφεάν;
 ἔλθοις τῶνδε πόνων ἔμοι 135
 τᾶ μελέα λυτήρ,
 ὦ Ζεῦ, Ζεῦ, πατρί θ' αἱμάτων
 ἐχθίστων ἐπίκουρος, Ἄρ-
 γει κέλσας πόδ' ἀλάταν.
 θῆς τόδε τεῦχος, ἐμῆς ἀπὸ κρατὸς ἐ- 140
 λουῖς, ἵνα πατρὶ γόους νυχίους
 ἐπορθοβοάσω,
 ἱακχὰν μέλος Ἀΐδα
 Ἀΐδα, πάτερ,
 σοὶ κατὰ γᾶς ἐνέπω γόους,
 οἷς ἀεὶ τὸ κατ' ἡμαρ 145
 διέπομαι, κατὰ μὲν φίλαν
 ὄνυχι τεμνομένα δέραν,
 χέρα τε κρατ' ἐπὶ κούριμον
 τιθεμένα θανάτῳ σῶ.
 ἔξ, δρύπτε κᾶρα· 150
 οἷα δέ τις κύνος ἀχέτας
 ποταμίῳις παρὰ χεύμασιν
 πατέρα φίλτατον καλεῖ,
 ὀλόμενον δολίοις βρόχων
 ἔρκεσιν, ὡς σὲ τὸν ἄθλιον 155
 πατέρ' ἐγὼ κατακλαίομαι,
 λουτρὰ πανύσταθ' ὑδρανάμενον χροῖ,
 κοίτῃ ἐν οἰκτροτάτῃ θανάτου.
 ἰὼ μοι ἰὼ μοι 160
 πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς
 σᾶς, πάτερ, πικρᾶς δ'
 ἐκ Τροίας ὁδοῦ βουλᾶς.
 οὐ μίτραισι γυνή σε
 δέξατ' οὐδ' ἐπὶ στεφάνοις,
 ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις λυγρὰν
 Αἰγίσθου λάβαν θεμένα 165
 δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄγαμέμνωνος ὦ κόρα,
 ἦλυθον, Ἥλέκτρα, ποτὶ σὰν ἀγρότειραν αὐλάν.
 ἔμολέ τις ἔμολε γαλακτοπότας ἀνήρ
 Μυκηναῖος οὐριβάτας· 170
 ἀγγέλλει δ', ὅτι νῦν τριταί-
 αν καρύσσουσιν θυσίαν
 Ἄργεῖοι, πᾶσαι δὲ παρ' Ἡ-
 ραν μέλλουσι παρθενικαὶ στείχειν.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις, φίλαι, 175
 θυμόν, οὐδ' ἐπὶ χρυσεῖσι
 ὄρμοις ἐκπεπόταμαι
 τάλαιν', οὐδὲ στᾶσα χοροῖς
 Ἄργείαις ἅμα νύμφαις 180
 ἐλικτὸν κρούσω πόδ' ἐμόν.
 δάκρυσι χορεύω, δακρῶν δέ μοι μέλει
 δειλαίᾳ τὸ κατ' ἡμαρ.
 σκέψαι μου πιναρὰν κόμαν
 καὶ τρύχη τάδ' ἐμῶν πέπλων,
 εἰ πρόποντ' Ἄγαμέμνωνος 185
 κούρα τᾶ βασιλείᾳ τᾶ
 Τροίᾳ θ', ἃ τοῦμοῦ πατέρος
 μέμναται ποθ' ἄλοῦσα.

ΧΟΡΟΣ.

μεγάλα θεός· ἄλλ' ἔθι,
 καὶ παρ' ἐμοῦ χρῆσαι πολύπηνά τε φάρεα δύναι, 190
 χρύσεά τε χάρισιν προσθήματ' ἀγλαΐας.
 δοκεῖς τοῖς σοῖσιν δακρῶσις,
 μὴ τιμῶσα θεούς, κρατή-
 σειν ἐχθρῶν; οὔτοι στοναχαῖς,
 ἄλλ' εὐχαῖσι θεοὺς σεβί- 195
 ζουσ' ἔξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

οὔδεις θεῶν ἐνοπᾶς κλύει
 τᾶς δυσδαίμονος, οὐ παλαι-
 ῶν πατρὸς σφαγιασμῶν.

οἷμοι τοῦ τε καπρωθιμένου 200
τοῦ τε ζῶντος ἀλάτα.

ὅς που γὰν ἄλλαν κατέχει 205
μέλεος ἀλαίνων ποτὶ θῆσσαν ἐστίαν,
τοῦ κλεινοῦ πατρὸς ἐκφύς.

αὐτὰ δ' ἐν χέρυνησι δόμοις
ναίω ψυχὰν τακομένα
δωμάτων πατρώων φρυγᾶς,
οὔρειας ναίουσ' ἐρίπνας. 210

μάτηρ δ' ἐν λέκτροις φονίοις
ἄλλω σύγγαμος οἴκει.

Χ Ο Ρ Ο Σ .

πολλῶν κακῶν Ἑλλησιν αἰτίαν ἔχει
σῆς μητρὸς Ἑλένη σύγγονος δόμοις τε σοῖς.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

οἷμοι, γυναῖκες· ἐξέβην θρηνημάτων· 215
ξένοι τινὲς παρ' οἶκον οἶδ' ἐφ'esτίους
εὐνάς ἔχοντες ἐξανίστανται λόχου·

φρυγῆ, σὺ μὲν κατ' οἶμον, ἐς δόμους δ' ἐγώ,
φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδί.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

μὲν', ὦ τάλαινα· μὴ τρέσης ἐμὴν χέρα. 220

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλον, προσπίτνω σε μὴ θανεῖν.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

ἄλλους κτάνοιμι μᾶλλον ἐχθίους σέθεν.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

ἄπελθε, μὴ ψαῦ' ὦν σε μὴ ψαύειν χρεῶν.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

οὐκ ἔσθ' ὅτου θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

καὶ πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾶς ἐμέ; 225

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

μείνας' ἄκουσον, καὶ τάχ' οὐκ ἄλλως ἐρεῖς.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

ἔστηκα· πάντως δ' εἰμὶ σή· κρείσσων γὰρ εἶ.

002 ΟΡΕΣΤΗΣ. ἤκω φέρον σοι σοῦ κασιγνήτου λόγους.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλτατ', ἄρα ζῶντος, ἢ τεθνηκότος;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ζῆ· πρῶτα γάρ σοι τ'ἀγάθ' ἀγγέλλειν θέλω. 230

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εὐδαιμονοίης, μισθὸν ἠδίστων λόγων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κοινῇ δίδωμι τοῦτο νῶν ἀμφοῖν ἔχειν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγὰς ἔχων;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐχ ἓνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦπου σπανίζων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου; 235

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔχει μὲν, ἀσθενῆς δὲ δὴ φεύγων ἀνήρ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

λόγον δὲ δὴ τίν' ἦλθες ἐκ κείνου φέρων;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ ζῆς, ὅπως τε ζῶσα συμφορᾶς ἔχεις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκοῦν ὄρῳ μου πρῶτον ὡς ξηρὸν δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λύπαις γε συντετηκός, ὥστε με στένειν. 240

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ κρᾶτα πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῶ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δάκνει σ' ἀδελφὸς ὃ τε θανὼν ἴσως πατήρ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἷμοι, τί γάρ μοι τῶνδ' ἔστι φίλτερον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φεῦ φεῦ· τί δαὶ σὺ σῶ κασιγνήτῳ δοκεῖς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀπὼν ἐκεῖνος, οὐ παρὼν ἡμῖν φίλος. 245

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐκ τοῦ δὲ ναίεις ἐνθάδ' ἄστεως ἐκάς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγημάμεσθ', ὦ ξεῖνε, θανάσιμον γάμον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ᾧωξ' ἀδελφὸν σόν. Μυκηναίων τινί;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐχ, ὡς πατήρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσειν ποτέ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἴφ', ὡς ἀκούσας σῶ κασιγνήτῳ λέγω.

250

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐν τοῖσδ' ἐκείνου τηλορὸς ναίω δόμοις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σκαφεύς τις ἢ βουφορβὸς ἄξιος δόμων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πένης ἀνὴρ γενναῖος ἔς τ' ἔμ' εὐσεβής.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἢ δ' εὐσέβεια τίς πρόσεστι σῶ πόσει;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐπόποτ' εὐνήσ τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν.

255

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄγνευμ' ἔχων τι θεῖον, ἢ σ' ἀπαξιῶν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

γονέας ὑβρίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἠξίον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἠέσθη λαβῶν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἠγεῖται, ξένε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ξυνῆκ'. Ὁρέστη μή ποτ' ἐκτίση δίλην.

260

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τοῦτ' αὐτὸ ταρβῶν, πρὸς δὲ καὶ σώφρων ἔφν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φεῦ·

γενναῖον ἀνδρ' ἔλεξας, εὔτε δραστήιον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἰ δήποθ' ἠξεί γ' ἐς δόμους ὁ νῦν ἀπών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μήτηρ δέ σ' ἢ τεκοῦσα ταῦτ' ἠνέσχετο;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

γυναῖκες ἀνδρῶν, ὦ ξέν', οὐ παίδων, φίλαι. 265

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίνος δέ σ' οὔνεχ' ὕβρις Ἀγισθοῦς τάδε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τεκεῖν μ' ἐβούλετ' ἀσθενῆ, τοιῶδε δούς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὡς δῆθε παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τοιαῦτ' ἐβούλευσ', ὧν ἐμοὶ δοίη δίκην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οἶδεν δέ σ' οὔσαν παρθένον μητρὸς πόσις; 270

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ οἶδε· σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρούμεσθ' ἄ νιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αἶδ' οὖν φίλαι σοι τούσδ' ἀκούουσιν λόγους;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὥστε στέγειν γε τὰμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δῆτ' Ὀρέστης, πρὸς τόδ' Ἄργος ἦν μόλη;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦρου τόδ'; αἰσχροὺν γ' εἶπας· οὐ γὰρ νῦν ἀκμή; 275

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐλθῶν δὲ δὴ πῶς φονέας ἂν κτάνοι πατρός;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τολμῶν ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολμήθη πατήρ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦ καὶ μετ' αὐτοῦ μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ταῦτῳ γε πελέκει, τῷ πατήρ ἀπώλετο.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγω τάδ' αὐτῷ, καὶ βέβαια τὰπὸ σοῦ; 280

ΗΛΕΚΤΡΑ.

θάνομι μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξας ἐμῆς.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

φεῦ·

εἶθ' ἦν Ὀρέστης πλησίον κλύων τάδε.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ἀλλ', ὦ ξέν', οὐ γνοίην ἄν εἰσιδοῦσά νιν.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

νέα γάρ, οὐδὲν θαῦμα', ἀπεξεύχθης νέου.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

εἷς ἄν μόνος νιν τῶν ἐμῶν γνοίη φίλων.

285

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

ἄρ' ὄν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνου;

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

πατρός γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρον.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

ὁ κατθανὼν δὲ σὸς πατήρ τύμβου κυρεῖ;

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ἔκυρσεν ὡς ἔκυρσεν, ἐκβληθεῖς δόμων.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

οἴμοι, τόδ' οἶον εἶπας. αἴσθησις γὰρ οὖν
κακ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτούς.

290

λέξον δ', ἴν' εἰδὼς σῶ κασιγνήτῳ φέρω
λόγους ἀτερπεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίους κλύειν.

ἔνεστι δ' οἶκτος, ἀμαθία μὲν οὐδαμοῦ,
σοφοῖσι δ' ἀνδρῶν· καὶ γὰρ οὐδ' ἀζήμιον
γνώμην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφῆν.

295

Χ Ο Ρ Ο Σ.

κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω.
πρόσω γὰρ ἄστεως οὔσα τὰν πόλει κακὰ
οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι κἀγὼ μαθεῖν.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

λέγοιμ' ἄν, εἰ χρή. χρή δὲ πρὸς φίλον λέγειν

300

τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς κάμοῦ πατρός.

ἐπεὶ δὲ κινεῖς μῦθον, ἱκετεύω, ξένε,

ἄγγελλ' Ὀρέστη τὰμὰ καὶ κείνου κακὰ,

πρῶτον μὲν οἷοις ἐν πέπλοις ἀνλίζομαι,

πίνῳ θ' ὄσῳ βέβρωθ', ὑπὸ στέγαισί τε

305

οἶαισι ναίω βασιλικῶν ἐκ δωμάτων,

αὐτὴ μὲν ἐκμοχθοῦσα κερκίσιον πέπλους,
 ἢ γυμνὸν ἔξω σῶμα καὶ στερήσομαι,
 αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φορουμένη,
 ἀνέορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη, 310
 ἀναίνομαι γυναῖκας, οὔσα παρθένος,
 ἀναίνομαι δὲ Κάστορ', ὦ, πρὶν ἐς θεοῦς
 ἔλθειν, ἔμ' ἐμνήστευον, οὔσαν ἐγγενῆ.
 μήτηρ δ' ἐμὴ Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασι
 θρόνῳ κάθηται, πρὸς δ' ἔδρας Ἀσιάτιδες 315
 δμῶαὶ στατίζουσ', ἅς ἔπερσ' ἐμὸς πατήρ,
 Ἴδαῖα φάρη χρυσέαις ἐξενυγμένα
 πόρπαισιν. αἶμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας
 μέλαν σέσηπεν· ὅς δ' ἐκεῖνον ἔκτανεν,
 ἐς ταῦτά βαίνων ἄρματ' ἐκφοιτᾷ πατρί, 320
 καὶ σκῆπτρ', ἐν οἷς Ἑλλησιν ἐστρατηλάτει,
 μαιφόνοισι χερσὶ γανροῦται λαβῶν.
 Ἀγαμέμνωνος δὲ τύμβος ἠτιμασμένος,
 οὐπώποτε χοῆς οὐδὲ κλῶνα μυρσίνης
 ἔλαβε, πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαῖσμάτων. 325
 μέθῃ δὲ βρεχθεὶς τῆς ἐμῆς μητρὸς πόσις
 ὁ κλεινός, ὡς λέγουσιν, ἐνθρόσκει τάφῳ,
 πέτροις τε λεύει μνηῆμα λάϊνον πατρὸς,
 καὶ τοῦτο τολμᾷ τοῦπος εἰς ἡμᾶς λέγειν·
 ποῦ παῖς Ὀρέστης; ἄρά σοι τύμβῳ καλῶς 330
 παρῶν ἀμύνει; ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται.
 ἄλλ', ὦ ξέν', ἱκετεύω σ', ἀπάγγελον τάδε,
 πολλοὶ δ' ἐπιστέλλουσιν, ἐρμηνεὺς δ' ἐγώ,
 αἱ χεῖρες, ἢ γλῶσσο' ἢ ταλαίπωρός τε φρήν
 κάρα τ' ἐμὸν ξυρῆκες ὅ τ' ἐκείνου τεκῶν. 335
 αἰσχρὸν γάρ, εἰ πατήρ μὲν ἐξεῖλεν Φρύγας,
 ὁ δ' ἄνδρ' ἐν' εἰς ὧν οὐ δυνήσεται κτανεῖν,
 νέος πεφνκῶς καὶξ ἀμείνωνος πατρὸς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν δέδορκα τόνδε, σὸν λέγω πόσιν,
 λήξαντα μόχθου πρὸς δόμους ὠρμημένον. 340

ΑΤΤΟΤΡΓΟΣ.

ἔα· τίνας τοὺςδ' ἐν πύλαις ὄρω ξένους;

τίνος δ' ἕκατι τάςδ' ἐπ' ἀγραύλους πύλας
 προςῆλθον; ἢ ἴμοῦ δεόμενοι; γυναικί τοι
 αἰσχρὸν μετ' ἀνδρῶν ἐστάναι νεανιῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλτατ', εἰς ὕποπτα μὴ μόλης ἐμοί. 345
 τὸν ὄντα δ' εἴσει μῦθον· οἶδε γὰρ ξένοι
 ἤκουσ' Ὀρέστου πρὸς με κήρυκες λόγων.
 ἀλλ', ὦ ξένοι, σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις.

ΑΤΤΟΤΡΓΟΣ.

τί φασίν; ἀνήρ ἔστι καὶ λεύσσει φάος;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔστιν λόγῳ γοῦν· φασὶ δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοί. 350

ΑΤΤΟΤΡΓΟΣ.

ἦ καί τι πατρὸς σῶν τε μέμνηται κακῶν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐν ἐλπίσιν ταῦτ'· ἀσθενῆς φεύγων ἀνήρ.

ΑΤΤΟΤΡΓΟΣ.

ἦλθον δ' Ὀρέστου τίν' ἀγορεύοντες λόγον;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σκοποῦς ἔπεμψε τούσδε τῶν ἐμῶν κακῶν·

ΑΤΤΟΤΡΓΟΣ.

οὐκοῦν τὰ μὲν λεύσσουσι, τὰ δὲ σύ που λέγεις. 355

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἴσασι, οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεές.

ΑΤΤΟΤΡΓΟΣ.

οὐκοῦν πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας.

χωρεῖτ' ἐς οἴκους· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων

ξενίων κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος.

αἴρεσθ', ὄπαδοί, τῶνδ' ἔσω τεύχη δόμων· 360

καὶ μηδὲν ἀντείπητε, παρὰ φίλου φίλοι

μολόντες ἀνδρός· καὶ γὰρ εἰ πένης ἔφην,

οὔτοι τόγ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πρὸς θεῶν, ὃδ' ἀνήρ, ὃς συνεκκλέπτει γάμους

τοὺς σους, Ὀρέστην οὐ καταισχύνειν θέλων;

565

οὗτος κέκληται πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας.
ΟΡΕΣΤΗΣ.

φεῦ·

οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·

ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.

ἤδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς

τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστά τ' ἐκ κακῶν τέκνα,

λιμόν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι,

γνώμην τε μεγάλην ἐν πένητι σώματι.

πῶς οὖν τις αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ;

πλούτῳ; πονηρῶ τάρρα χρήσεται κριτῆ·

ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον

πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῆ χρεῖα κακόν.

ἀλλ' εἰς ὅπλ' ἔλθω; τίς δὲ πρὸς λόγχην βλέπων

μάρτυς γένοιτ' ἂν ὅστις ἐστὶν ἀγαθός;

κράτιστον εἰκῆ ταῦτ' ἔαν ἀφειμένα.

οὗτος γὰρ ἄνῆρ οὗτ' ἐν Ἀργείοις μέγας,

οὗτ' αὖ δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος,

ἐν τοῖς τε πολλοῖς ὢν, ἄριστος εὐρέσθη.

οὐ μὴ φρονήσεθ', οἱ κενῶν δοξασμάτων

πλήρεις πλανᾶσθε, τῆ δ' ὀμιλία βροτούς

κρινεῖτε καὶ τοῖς ἠθεσιν τοὺς εὐγενεῖς.

οἱ γὰρ τοιοῦτοι τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ

καὶ δώμαθ', αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν

ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσιν. οὐδὲ γὰρ δόρυ

μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει·

ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο κἂν εὐψυχία.

ἀλλ' ἄξιός γάρ ὅ τε παρῶν ὅ τ' οὐ παρῶν

Ἀγαμέμνονος παῖς, οὐπερ οὕνεχ' ἤκομεν,

δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις· χωρεῖν χρεῶν,

δμῶες, δόμων τῶνδ' ἐντός. ὡς ἐμοὶ πένης

εἶη πρόθυμος πλουσίου μᾶλλον ξένος.

αἰνῶ μὲν οὖν τοῦδ' ἀνδρὸς ἐσδοχὰς δόμων·

ἐβουλόμην δ' ἂν, εἰ κασίγνητός με σὸς

ἐς εὐτυχοῦντας ἤγεεν εὐτυχῶν δόμους.

ἴσως δ' ἂν ἔλθοι· Λοξίου γὰρ ἔμπεδοι

370

375

380

385

390

395

χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἔω.

400

ΧΟΡΟΣ.

νῦν ἢ πάροιθεν μάλλον, Ἥλεκτρα, χαρᾶ
θερμαινόμεσθα καρδίαν· ἴσως γὰρ ἂν
μόλις προβαίνουσ' ἢ τύχη σταίη καλῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ τλῆμον, εἰδὼς δωμάτων χρεῖαν σέθεν,
τί τούσδ' ἐδέξω μείζονας σαντοῦ ξένους;

405

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ.

τί δ'; εἴπερ εἰσίν, ὡς δοκοῦσιν, εὐγενεῖς,
οὐκ ἔν τε μικροῖς ἔν τε μὴ στέρξουσ' ὁμῶς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐπεὶ νυν ἐξήμαρτες ἐν σμικροῖσιν ὦν,
ἔλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμοῦ φίλου πατρός·

410

ὃς ἀμφὶ ποταμὸν Ταναὸν Ἀργείας ὄρους
τέμνοντα γαίας Σπαρτιάτιδός τε γῆς

ποιμναις ὁμαρτεῖ, πόλεος ἐκβεβλημένος·

κέλευε δ' αὐτὸν εἰς δόμους ἀφιγμένον

ἔλθειν ξένων τ' ἐς δαῖτα πορσῦναί τινα.

ἠσθήσεται τοι καὶ προσεύξεται θεοῖς,

415

ζῶντ' εἰσακούσας παῖδ', ὃν ἐκσώζει ποτέ.

οὐ γὰρ πατρώων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα

λάβοιμεν ἂν τι· πικρὰ δ' ἀγγείλαιμεν ἂν,

εἰ ζῶντ' Ὀρέστην ἢ τάλαιν' αἴσθοιτ' ἔτι.

ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ.

ἄλλ', εἰ δοκεῖ σοι, τούσδ' ἀπαγγελῶ λόγους

420

γέροντι· χῶρει δ' ἐς δόμους ὅσον τάχος,

καὶ τ' ἄνδρον ἐξάρτυε. πολλά τοι γυνῆ

χρήζουσ' ἂν εὖροι δαιτὶ προσφορήματα.

ἔστιν δὲ δὴ τосαῦτα τὰν δόμοις ἔτι,

ὥσθ' ἔν γ' ἐπ' ἡμαρ τούσδε πληρῶσαι βορᾶς.

425

ἐν τοῖς τοιούτοις δ' ἠνίκ' ἂν γνώμη πέσῃ,

σκοπῶ τὰ χρήμαθ', ὡς ἔχει μέγα σθένος,

ξένοις τε δοῦναι, σῶμά τ' ἐς νόσον πεσόν

δαπάναισι σῶσαι· τῆς δ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς

ἐς σμικρὸν ἤκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεῖς ἀνήρ

430

ὁ πλούσιός τε χῶ πένης ἴσον φέρει.

ΧΟΡΟΣ.

κλειναὶ νᾶες, αἴ ποτ' ἔμβατε Τροίαν
 τοῖς ἀμετρήτοις ἔρετροῖς,
 πέμπουσαι χοροὺς μετὰ Νηρηῶν,
 ἔν' ὁ φίλανλος ἔπαλλε δελ- 435
 φῖς πρῶραις κυανεμβόλοι-
 σιν εἰλισσόμενος,
 πορεύων τὸν τᾶς Θέτιδος
 κοῦφον ἄλμα ποδῶν Ἀχιλῆ
 σὺν Ἀγαμέμνονι Τρωικὰς 440
 ἐπὶ Σιμωνντίδας ἀκτὰς.
 Νηρηῆδες δ' Εὐβοΐδας ἀκτὰς λιποῦσαι
 Ἐφραίστου χρυσέων ἀκμόνων
 μόχθους ἀσπιστὰς ἔφερον τευχέων,
 ἀνά τε Πήλιον ἀνά τε πρύ- 445
 μνας Ὀσσεας ἱερὰς νάπας,
 Νυμφαίας σκοπιάς,
 κόρας μάτευσ', ἔνθα πατήρ
 ἰππότας τρέφεν Ἑλλάδι φῶς,
 Θέτιδος εἰνάλιον γόνον, 450
 ταχύπορον πόδ' Ἀτρεΐδαις.
 Ἴλιόθεν δ' ἔκλυόν τινος ἐν λιμέσιν
 Ναυπλίοισι βεβῶτος
 τᾶς σᾶς, ὦ Θέτιδος παῖ,
 κλεινᾶς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ 455
 τοιάδε σήματα, δείματα
 Φρύγια τετύχθαι·
 περιδρόμῳ μὲν ἔτνος ἔδρα
 Περσέα λαιμοτόμον ὑπὲρ
 ἄλὸς ποτανοῖσι πεδίλοι- 460
 σι φυὰν Γοργόνος ἔσχειν,
 Διὸς ἀγγέλω σὺν Ἑρμῆ,
 τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κούρῳ·
 ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει φαέθων
 κύκλος ἀελίοιο 465
 ἵπποις ἄμ πτεροέσσαις,
 ἄστρον τ' αἰθέριοι χοροί,

Πλειάδες, Ἰάδες, Ἐκτορος
 ὄμμασι τροπαῖοι·
 ἐπὶ δὲ χρυσοτύπῳ κράνει 470

Σφίγγες ὄνυξιν ἀοίδιμον
 ἄγραν φέρουσαι· περιπλεύρω
 δὲ κύτει πύρπνοος ἔσπευ-
 δε δρόμῳ λέαινα χαλαῖς
 Πειρηναῖον ὄρωσα πῶλον. 475

ἐν δὲ δόρει φονίῳ τετραβάμονες ἵπποι ἔπαλλον,
 κελαινὰ δ' ἀμφὶ νῶθ' ἴετο κόνις.
 τοιῶνδ' ἀνακτα

δοριπόνων ἔκανεσ ἀνδρῶν, Τυνδαρί,
 σὰ λέχεα, κακόφρων κούρα. 480

τοιγὰρ σέ ποτ' οὐρανίδαί
 πέμπουσιν θανάτοισι· κἄν
 ἔτ' ἔτι φόνιον ὑπὸ δέραν 485
 ὄψομαι αἶμα χυθὲν σιδάρω.

Π Ρ Ε Σ Β Τ Σ.

ποῦ ποῦ νεᾶνις πότνι' ἐμῇ δέσποινά τε,
 Ἀγαμέμνονος παῖς, ἦν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγώ;
 ὡς πρόσβασιν τῶνδ' ὀρθίαν οἴκων ἔχει
 ῥυσῶ γέροντι τῶδε προσβῆναι ποδί. 490

ὅμως δὲ πρὸς γε τοὺς φίλους ἐξελεκτέον
 διπλῆν ἀκανθάν καὶ παλίρροπον γόνυ.
 ὦ θυγάτερ, ἄρτι γάρ σε πρὸς δόμοις ὄρω,
 ἦνω φέρων σοι τῶν ἐμῶν βοσκημῶν
 ποιμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας τόδε, 495

πελάνους τε, τευχέων τ' ἐξελὼν τυρεύματα,
 πολιόν τε θησαύρισμα Διονύσου τόδε
 ὄσμῃ κατῆρες, σμικρόν, ἀλλ' ἐπειςβαλεῖν
 ἦδ' ἄσκυφον τοῦδ' ἀσθενεστέρῳ ποτῶ.

ἴτω φέρων τις τοῖς ξένοις τάδ' ἐς δόμους· 500
 ἐγὼ δὲ τρύχει τῶδ' ἐμῶν πέπλων κόρας
 δακρυόισι τέγξας ἐξομόρξασθαι θέλω.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

τί δ', ὦ γεραιέ, διάβροχον τόδ' ὄμμ' ἔχεις;
 μῶν τὰμὰ διὰ χρόνον σ' ἀνέμνησαν κακά;

ἢ τὰς Ὀρέστου πλήμονας φρυγὰς στένεις 505
καὶ πατέρα τὸν ἐμόν, ὃν ποτ' ἐν χεροῖν ἔχων
ἀνόνητ' ἔθρεψας σοί τε καὶ τοῖς σοῖς φίλοις;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἀνόνηθ'· ὅμως δ' οὖν τοῦτό γ' οὐκ ἠνεσχόμην.
ἦλθον γὰρ αὐτοῦ πρὸς τάφον, πάρεργ' ὁδοῦ,
καὶ προσπεσὼν ἔκλαυσ', ἐρημίας τυχῶν, 510
σπονδάς τε, λύσας ἄσκον ὃν φέρω ξένοις,
ἔσπεια, τύμβῳ δ' ἀμφέθηκα μυρσίνας.

πυρᾶς δ' ἐπ' αὐτῆς οἶν μελάγχμιον πόκῳ
σφάγιον ἐξεῖδον αἷμά τ' οὐ πάλαι χυθὲν
ξανθῆς τε χαίτης βοστρύχους κεκαρμένους. 515

κἀθαύμας, ἃ παῖ, τίς ποτ' ἀνθρώπων ἔτλη
πρὸς τύμβον ἔλθειν· οὐ γὰρ Ἀργείων γέ τις.
ἀλλ' ἦλθ' ἕως που σὸς κασίγνητος λάθρα,
μολῶν δ' ἐθαύμας ἄθλιον τύμβον πατρός.

σκέψαι δὲ χαίτην, προστιθεῖσα σῆ κόμη, 520
εἰ χρῶμα ταῦτό κουρίμης ἔσται τριχός.

φιλεῖ γάρ, αἷμα ταῦτόν οἷς ἂν ἦ πατρός,
τὰ πόλλ' ὅμοια σώματος πεφυκέναι.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

οὐκ ἄξι' ἀνδρός, ὦ γέρον, σοφοῦ λέγεις,
εἰ κρυπτόν ἐς γῆν τήνδ' ἂν Αἰγίσθου φόβῳ 525
δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμόν εὐθαρσῆ μολεῖν.

ἔπειτα χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος;

ὁ μὲν παλαιστραῖς ἀνδρὸς εὐγενοῦς τραφεῖς,
ὁ δὲ κτενισμοῖς θῆλυς· ἀλλ' ἀμήχανον.

πολλοῖς δ' ἂν εὖροις βοστρύχους ὀμοπτέρους 530
καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταῦτοῦ, γέρον.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

σὺ δ' εἰς ἔχνος βᾶς' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν,
εἰ σύμμετρος σῶ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταιλέῳ πέδῳ
γαίας ποδῶν ἔκμακτρον; εἰ δ' ἔστιν τόδε, 535
δυεῖν ἀδελφοῖν ποῦς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσος
ἀνδρός τε καὶ γυναικός, ἀλλ' ἄρσην κρατεῖ.

Π Ρ Ε Σ Β Τ Σ .

οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ γῆν κασίγνητος μολῶν,
κερκίδος ὅτῳ γνοίης ἂν ἐξύφασμα σῆς,
ἐν ᾧ ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν; 540

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

οὐκ οἶσθ', Ὀρέστης ἠνίκ' ἐκπίπτει χθονός,
νέαν μ' ἔτ' οὔσαν; εἰ δὲ κᾶκρεκον πέπλους,
πῶς ἂν τότε ὦν παῖς, ταῦτ' ἄν νῦν ἔχοι φάρη,
εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι;
ἀλλ' ἢ τις αὐτοῦ τάφον ἐποικτεῖρας ξένος 545
ἐκείρατ', ἢ τῆσδε σκότος λαβὼν χθονός.

Π Ρ Ε Σ Β Τ Σ .

οἱ δὲ ξένοι ποῦ; βούλομαι γὰρ εἰσιδῶν
αὐτοὺς ἐρέσθαι σοῦ κασιγνήτου πέρι.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

οἶδ' ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῶ ποδί.

Π Ρ Ε Σ Β Τ Σ .

ἀλλ' εὐγενεῖς μὲν, ἐν δὲ κιβδήλῳ τόδε. 550
πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς εἰσιν κακοί·
ὅμως δὲ χαίρειν τοὺς ξένους προσεννέπω.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

χαῖρ', ᾧ γεραιέ. τοῦ ποτ', Ἠλέκτρα, τόδε
παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ;

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

οὔτος τὸν ἄμὸν πατέρ' ἔθρεψεν, ᾧ ξένε. 555

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

τί φῆς; ὅδ' ὅς σὸν ἐξέκλεψε σύγγονον;

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας κεῖνον, εἴπερ ἔστ' ἔτι.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

ἔα·

τί μ' εἰσδέδορκεν, ὥσπερ ἀργύρου σκοπῶν
λαμπρὸν χαρακτῆρ'; ἢ προσεικάζει μέ τῳ;

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

ἴσως Ὀρέστου σ' ἤλιχ' ἤδεται βλέπων. 560

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

φίλου γε φωτός· τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὐτὴ τὸδ' εἰσορῶσα θαναμάζω, ξένε.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ὦ πότνι', εὐχου, θύγατερ Ἥλέκτρα, θεοῖς

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί τῶν ἀπόντων ἢ τί τῶν ὄντων πέρι;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

λαβεῖν φίλον θησαυρόν, ὃν φαίνει θεός.

565

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰδοῦ, καλῶ θεούς. ἢ τί δὴ λέγεις, γέρον;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

βλέψον νυν ἐς τόνδ', ὦ τέκνον, τὸν φίλτατον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πάλαι δέδοικα, μὴ σύ γ' οὐκέτ' εὖ φρονῆς.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οὐκ εὖ φρονῶ γὰρ σὸν κασίγνητον βλέπων;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πῶς εἶπας, ὦ γεραί', ἀνέλπιστον λόγον;

570

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ὄρᾶν Ὀρέστην τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ποιὸν χαρακτῆρ' εἰσιδών, ὧ πείσομαι;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οὐλήν παρ' ὀφρύν, ἣν ποτ' ἐν πατρὸς δόμοις

νεβρόν διώκων σοῦ μέθ' ἡμάχθη πεσών.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πῶς φῆς; ὄρῶ μὲν πτώματος τεκμήριον.

575

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἔπειτα μέλλεις προσπίτνειν τοῖς φίλτατοις;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' οὐκέτ', ὦ γεραιέ· συμβόλοισι γὰρ

τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν. ὦ χρόνῳ φανείς,

ἔχω σ' ἀέλπτως.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κάξ ἐμοῦ γ' ἔχει χρόνῳ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐδέποτε δόξασ'.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα. 580

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐκεῖνος εἶ σύ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σύμμαχός γέ σοι μόνος,
ἦν ἐκσπάσωμαί γ', ὄν μετέρχομαι, βόλον.
πέποιθα δ' ἢ χρῆ μηκέθ' ἠγεῖσθαι θεούς,
εἰ τ' ἄδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα.

ΧΟΡΟΣ.

ἔμολες ἔμολες, ὦ χρόνιος ἄμερα, 585

κατέλαμψας, ἔδειξας ἐμφανῆ
πόλει πυρσόν, ὃς παλαιᾷ φυγᾷ
πατρῶων ἀπὸ δωμάτων
τάλας ἀλαίνων ἔβα.

θεὸς αὖ θεὸς ἀμετέραν τις ἄγει 590
νίκαν, ὦ φίλα.

ἄνεχε χέρας, ἄνεχε λόγον, ἴει λιτὰς
εἰς θεούς, τύχα σοι τύχα
κασίγνητον ἐμβατεῦσαι πόλιν. 595

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἶεν· φίλας μὲν ἠδονὰς ἀσπασμάτων
ἔχω, χρόνῳ δὲ καὶ θις αὐτὰ δώσομεν.
σὺ δ', ὦ γεραιέ, καίριος γὰρ ἦλυθες,
λέξον, τί δρῶν ἄν φονέα τισαίμην πατρὸς
μητέρα τε τὴν κοινωνὸν ἀνοσίων γάμων. 600

ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενὲς φίλων;
ἢ πάντ' ἀνεσκενάσμεθ', ὥσπερ αἱ τύχαι;
τῷ συγγένωμαι; νύχιος, ἢ καθ' ἡμέραν;
ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθροὺς ἐμούς;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ὦ τέκνον, οὐδεὶς δυστυχοῦντί σοι φίλος. 605
εὗρημα γὰρ τὸ χρῆμα γίγνεται τόδε,
κοινῇ μετασχεῖν τὰγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.
σὺ δ', ἐκ βάρθρων γὰρ πᾶς ἀνήρησαι φίλοις,
οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδ', ἴσθι μου κλύων,

ἐν χειρὶ τῆ σῆ πάντ' ἔχεις καὶ τῆ τύχη
πατρῶν οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.

610

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δῆτα δρῶντες τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

κτανῶν Θυέστου παῖδα σὴν τε μητέρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦκω ἄπι τόνδε στέφανον, ἀλλὰ πῶς λάβω;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

τειχέων μὲν ἐλθῶν ἐντὸς οὐδ' ἂν εἰ θέλοις.

615

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φρουραῖς κέκασται δεξιαῖς τε δορυφόρων;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἔγνωσ' φοβεῖται γὰρ σε κούχ εὐδει σαφῶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἶεν· σὺ δὲ τοῦνθένδε βούλευσον, γέρον.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

κἄμοῦ γ' ἄκουσον· ἄρτι γὰρ μ' ἐσηλθέ τι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔσθλόν τι μηνύσειας, αἰσθοίμην δ' ἐγώ.

620

ΠΡΕΣΒΥΣ.

Αἴγισθον εἶδον, ἠνίχ' εἶρπον ἐνθάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

προσηκάμην τὸ ῥηθέν· ἐν ποίοις τόποις;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἀγρῶν πέλας τῶνδ' ἵπποφορβίων ἔπι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δρῶνθ'; ὄρω γὰρ ἐλπίδ' ἐξ ἀμηχάνων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

Νύμφαις ἐπόρσυν' ἔροτιν, ὡς ἔδοξέ μοι.

625

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τροφεῖα παίδων, ἢ πρὸ μέλλοντος τόκου;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οὐκ οἶδα πλὴν ἔν, βουσφαγεῖν ὠπλίζετο.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόνος δμῶων μέτα;

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

οὐδείς παρῆν Ἄργεϊος, οἰκεία δὲ χεῖρ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἤπού τις ὄστις γνωριεῖ μ' ἰδών, γέρον;

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

δμῶες μὲν εἰσιν, οἳ σέ γ' οὐκ εἶδόν ποτε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἡμῖν δ' ἄν εἶεν, εἰ κρατοῖμεν, εὐμενεῖς;

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

δούλων γὰρ ἴδιον τοῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πῶς οὖν ἄν αὐτῷ πλησιασθεῖην ποτέ;

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

στείχων ὄθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὁδὸν πάρ' αὐτήν, ὡς ξοικ', ἀγρούς ἔχει.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

ὄθεν γ' ἰδών σε δαιτὶ κοινωνὸν καλεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πικρόν γε συνθoinάτορ', ἦν θεὸς θέλη.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

τοῦνθένδε πρὸς τὸ πῖπτον αὐτὸς ἐννόει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καλῶς ἔλεξας. ἡ τεκοῦσα δ' ἐστὶ ποῦ;

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

Ἄργει· παρέσται δ' ἐν πόσει θοίνην ἔπι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' οὐχ ἄμ' ἐξωρμαῖτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει;

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

ψόγον τρέμουσα δημοτῶν ἐλείπετο.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ξυνῆχ'· ὑποπτος οὔσα γιγνώσκει πόλει.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

τοιαῦτα· μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πῶς οὖν ἐκείνην τόνδε τ' ἐν ταύτῳ κτενώ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ φόνον γε μητρὸς ἐξαρτύσομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' ἢ τύχη θήσει καλῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὑπηρετεῖτω μὲν δυοῖν ὄντων ὅδε.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἔσται τάδ'· εὐρίσκεις δὲ μητρὶ πῶς φόνον;

650

ΗΛΕΚΤΡΑ.

[λέγ', ὦ γεραιέ, τάδε Κλυταιμνήστρα μολών·]

λεχῶ μ' ἀπάγγελλ' οὔσαν ἄρσενος τόκου.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

πότερα πάλαι τεκοῦσαν, ἢ νεωστὶ δῆ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δέξ' ἡλίους, ἐν οἷσιν ἀγνεύει λεχῶ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ δῆ τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον;

655

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἤξει κλύουσα λόχι' ἐμοῦ νοσήματα.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

πόθεν; τί δ' αὐτῇ σοῦ μέλειν δοκεῖς, τέκνον;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ναί· καὶ δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἴσως· πάλιν τοι μῦθον ἐς καμπὴν ἄγω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐλθοῦσα μέντοι δῆλον ὡς ἀπόλλυται.

660

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ μὴν ἐπ' αὐτάς γ' εἰσίτω δόμων πύλας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκοῦν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς Ἄιδου τόδε;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

εἰ γὰρ θάνοιμι τοῦτ' ἰδὼν ἐγὼ ποτε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πρώτιστα μὲν νῦν τῶδ' ὑφήγησαι, γέρον.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

Αἴγισθος ἔνθα νῦν θυηπολεῖ θεοῖς;

665

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ἔπειτ' ἀπαντῶν μητρὶ τὰπ' ἐμοῦ φράσον.

Π Ρ Ε Σ Β Τ Σ.

ὥστ' αὐτά γ' ἐκ σοῦ στόματος εἰρησθαι δοκεῖν.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

σὸν ἔργον ἤδη· πρόσθεν εἴληχας φόνου.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

στείχοιμ' ἄν, εἴ τις ἠγεμὼν γίγνοιθ' ὁδοῦ.

Π Ρ Ε Σ Β Τ Σ.

καὶ μὴν ἐγὼ πέμποιμ' ἄν οὐκ ἀκονσίως.

670

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

ὦ Ζεῦ πατρῶε καὶ τροπαῖ' ἐχθρῶν ἐμῶν,
οἴκτειρέ θ' ἡμᾶς, οἴκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν,

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

οἴκτειρε δῆτα σοῦ γε φύντας ἐκγόνους.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

Ἦρα τε, βρωμῶν ἢ Μυκηναίων κρατεῖς,
νίκην δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαι' αἰτούμεθα.

675

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

δὸς δῆτα πατρὸς τοῖςδε τιμωρὸν δίκην.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

σὺ τ', ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν, πάτερ,
[καὶ Γῆ τ' ἄνασσα, χεῖρας ἢ δίδωμ' ἐμᾶς]
ἄμυν' ἄμυνε τοῖςδε φιλτάτοις τέκνοις.

νῦν πάντα νεκρὸν ἐλθὲ σύμμαχον λαβῶν,

680

οἴπερ γε σὺν σοὶ Φρύγας ἀνάλωσαν δορί,

χῶσοι στυγοῦσιν ἀνοσίους μιάστορας.

ἤκουσας, ὦ δεῖν' ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθῶν;

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

πάντ', οἶδ', ἀκούει τάδε πατήρ· στείχειν δ' ἀκμή.

καὶ σοὶ προφωνῶ πρὸς τὰδ' Αἴγισθον θανεῖν·

685

ὥς, εἰ παλαισθεῖς πτώμα θανάσιμον πεσεῖ,

τέθνηκα κἀγώ, μηδέ με ζῶσαν λέγε·

παίσω κἄρα γὰρ τοῦμὸν ἀμφήκει ξίφει.

δόμων δ' ἔσω βᾶς' εὐτρεπὲς ποιήσομαι.

ὥς, ἦν μὲν ἐλθῆ πύστις εὐτυχῆς σέθεν,

690

ὀλολύξεται πᾶν δῶμα· θνήσκοντος δέ σου,

τάναντί' ἔσται τῶνδε· ταῦτά σοι λέγω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πάντ' οἶδα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πρὸς τὰδ' ἄνδρα γίγνεσθαι σε χορή.

ὑμεῖς δέ μοι, γυναῖκες, εὖ πυρσεύετε
κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε. φρουρήσω δ' ἐγώ,

695

πρόχειρον ἔγχος χειρὶ βαστάζουσ' ἐμῇ·

οὐ γάρ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς νικωμένη

δίκην ὑφέξω σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἄταλᾶς ὑπὸ ματέρος,

Ἄργείων ὀρέων ποτὲ κληδῶν

700

ἐν πολιαῖσι μένει φήμαις

εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις

Πᾶνα μουσαν ἠδύθροον

πνέοντ', ἀγρῶν ταμίαν,

χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον πορεῦσαι·

705

πετρίνοις τ' ἐπιστᾶς

κᾶρυξ ἰάχει βάρθοις,

ἀγορὰν ἀγορὰν, Μυκηναῖοι,

στείχετε μακαρίων ὀψόμενοι τυράννων

710

φάσματα, δείματα.

χοροὶ δ' Ἀτρειδᾶν ἐγέραιρον οἴκους·

θυμέλαι δ' ἐπίτναντο χρυ-

σήλατοι, σελαγεῖτο δ' ἄν' ἄστν

πῦρ ἐπιβώμιον Ἄργείων·

715

λωτὸς δὲ φθόγγον κελάδει

κάλλιστον, Μουσᾶν θεράπων·

μολπαὶ δ' ἠΰξοντ' ἔραται

χρυσέας ἄρνός, ὡς ἐπίλογοι Θυέστου·

κρυφίαις γὰρ εὐναῖς

720

πείσας ἄλοχον φίλαν

Ἄτρείως, τέρας ἐκκομίζει πρὸς

δῶματα· νεόμενος δ' εἰς ἀγόρους αὐτεῖ

τὰν κερόεσσαν ἔ-

χειν χρυσόμαλλον κατὰ δῶμα ποίμναν.

725

τότε δὴ τότε φαι-
 νὰς ἄστρον μετέβασ' ὁδοῦς
 Ζεὺς καὶ φέγγος ἀελίου
 λευκόν τε πρόσωπον ἄ- 730
 οῦς, τὰ δ' ἔσπερα νῶτ' ἐλαύ-
 νει θερμᾶ φλογὶ θεοπύρῳ,
 νεφέλαι δ' ἔνυδροι πρὸς ἄρ-
 κτον ξηραί τ' Ἀμμωνίδες ἔ-
 δραι φθίνουσ' ἀπειρόδροσοι, 735
 καλλίστων ὄμβρων διόθεν στερεῖσαι.
 λέγεται, τὰν δὲ πί-
 στιν σμικρὰν παρ' ἔμοιγ' ἔχει,
 στρέψαι θερμὰν ἀέλιον
 χρυσωπὸν ἔδραν ἀλλά- 740
 ξαντα δυστυχίᾳ βροτεί-
 ω θνατᾶς ἔνεκεν δίκας.
 φοβεροὶ δὲ βροτοῖσι μῦ-
 θοι κέρδος πρὸς θεῶν θεραπεί-
 ας· ὧν οὐ μνασθεῖσα πόσιν 745
 κτείνεις, κλεινῶν συγγενέτειρ' ἀδελφῶν.

ἔα ἔα·

φίλοι, βοῆς ἠκούσατ', ἢ δοκῶ κενὴ
 ὑπῆλθέ μ', ὥστε νερτέρᾳ βροντῇ Διός;
 ἰδοὺ τάδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται·
 δέσποιν', ἀμειψὸν δώματ', Ἥλέκτρα, τάδε. 750

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

φίλοι, τί χρῆμα; πῶς ἀγῶνος ἤκομεν;
 ΧΟΡΟΣ.

οὐκ οἶδα πλὴν ἔν, φόνιον οἰμωγὴν κλύω.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ἤκουσα καὶ γῶ, τηλόθεν μὲν, ἀλλ' ὅμως.

ΧΟΡΟΣ.

μακρὰν γὰρ ἔρπει γῆρας, ἐμφανὴς γε μὴν.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

Ἄργεῖος ὁ στεναγμός, ἢ φίλων ἐμῶν; 755

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ οἶδα· πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

σφαγήν αὐτεῖς τήνδε μοι· τί μέλλομεν;

ΧΟΡΟΣ.

ἔπισχε, τρανώς ὡς μάθης τύχας σέθεν.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

οὐκ ἔστι· νικώμεσθα· ποῦ γὰρ ἄγγελοι;

ΧΟΡΟΣ.

ἤξουσιν· οὔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν.

760

Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

ὦ καλλίνικοι παρθένοι Μυκηνίδες,
 νικῶντ' Ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις,
 Ἀγαμέμνωνος δὲ φονέα κείμενον πέδῳ
 Αἴγισθον· ἀλλὰ θεοῖσιν εὐχεσθαι χρεῶν.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

τίς δ' εἶ σύ; πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε;

765

Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

οὐκ οἶσθ' ἀδελφοῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον;

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ὦ φίλτατ', ἔκ τοι δείματος δυσγνωσίαν
 εἶχον προσώπον· νῦν δὲ γιννώσκω σε δή.
 τί φῆς; τέθνηκε πατρός ἐμοῦ στυγνός φονεύς;

Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

τέθνηκε· δὶς σοι ταῦθ', ἅ γ' οὖν βούλει, λέγω.

770

ΧΟΡΟΣ.

ὦ θεοί, Δίκη τε πάνθ' ὀρώσ', ἤλθές ποτε.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ποιῶ τρόπῳ δὲ καὶ τίνι ἔνθμῳ φόνου
 κτείνει Θυέστου παῖδα, βούλομαι μαθεῖν.

Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

ἔπει μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα,
 εἰσβάντες ἡμεν δίκροτον εἰς ἀμαξιτὸν
 ἔνθ' ἦν ὁ κλεινὸς τῶν Μυκηναίων ἀναξ.
 κυρεῖ δὲ κήποις ἐν καταρρύτοις βεβώς,
 δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρα πλόκους·
 ἰδὼν τ' αὐτεῖ, χαίρετ', ὦ ξένοι· τίνες;

775

πόθεν πορεύεσθ' ἔστε τ' ἐκ ποίας χθονός; 780
 ὁ δ' εἶπ' Ὀρέστης, Θεσσαλοί· πρὸς δ' Ἄλφειον
 θύσοντες ἐρχόμεσθ' Ὀλυμπίῳ Διί.
 κλύων δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐννέπει τάδε·
 νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρῆ συνεστίους ἐμοὶ 785
 θοίνῃ γενέσθαι· τυγχάνω δὲ βουθυτῶν
 Νύμφαις· ἐφῶι δ' ἐξαναστάντες λέχους
 ἐς ταῦτόν ἤξετ'. ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους,
 καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ χερὸς λαβῶν
 παρῆγεν ἡμᾶς, οὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεῶν.
 ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἤμεν, ἐννέπει τάδε· 790
 λούτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω,
 ὡς ἀμφὶ βωμὸν στῶσι χερνίβων πέλας.
 ἀλλ' εἶπ' Ὀρέστης, ἀρτίως ἠγνίσμεθα
 λουτροῖσι καθαροῖς ποταμίων ρεῖθρων ἄπο.
 εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθύειν χρεῶν, 795
 Αἴγισθ', ἔτοιμοι, κοῦκ ἀπαρνούμεσθ', ἄναξ.
 τοῦτον μὲν οὖν μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγον·
 λόγχας δὲ θέντες, δεσπότην φρουρήματα,
 δμῶες, πρὸς ἔργον πάντες ἴεσαν χέρας.
 οἱ μὲν σφαγεῖον ἔφερον, οἱ δ' ἦρον κανᾶ, 800
 ἄλλοι δὲ πῦρ ἀνῆπτον ἀμφὶ τ' ἐσχάρας
 λέβητας ὠρῶν· πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη.
 λαβῶν δὲ προχύτας μητρὸς εὐνέτης σέθεν
 ἔβαλλε βωμούς, τοιάδ' ἐννέπων ἔπη·
 Νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν 805
 καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμήν,
 πρᾶσσοντας ὡς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐχθροὺς κακῶς·
 λέγων Ὀρέστην καὶ σέ. δεσπότης δ' ἐμὸς
 τᾶραντί' εὔχετ', οὐ γεγωνίσκων λόγους,
 λαβεῖν πατρῶα δώματ'. ἐκ κανοῦ δ' ἐλὼν 810
 Αἴγισθος ὀρθὴν σφαγίδα, μοσχίαν τρίχα
 τεμών, ἐφ' ἀγνὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾶ,
 κᾶσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον, ὡς ἦραν χεροῖν
 δμῶες· λέγει δὲ σῶ κασιγνήτῳ τάδε·
 ἐκ τῶν καλῶν κομποῦσι τοῖσι Θεσσαλοῖς 815
 εἶναι τόδ', ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς

Ἴππους τ' ὀχμάζει. λαβὲ σίδηρον, ὦ ξένη,
 δεῖξόν τε φήμην ἔτυμον ἄμφι Θεσσαλῶν.
 ὁ δ' εὐκρότητον Δωρίδ' ἀρπάσας χεροῖν,
 ῥίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῆ πορπάματα, 820
 Πυλάδην μὲν εἴλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην,
 δμῶας δ' ἀπωθεῖ· καὶ λαβὼν μόσχου πόδα,
 λευκὰς ἐγύμνου σάρκας, ἐκτείνων χέρα·
 θᾶσσον δὲ βύρσαν ἐξέδειρεν ἢ δρομεὺς
 δισσοὺς διαύλους Ἴππιος διήνυσε, 825
 κἀνεῖτο λαγόνας. ἱερὰ δ' ἐς χεῖρας λαβὼν
 Αἴγισθος ἤθρει. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν
 σπλάγχνοις, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας
 κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς.
 χῶ μὲν σκυθράζει, δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ, 830
 τί χρῆμ' ἀθυμεῖς, ὦ ξέν'; ὀρῶδῶ τινα
 δόλον θυραῖον. ἔστι δ' ἔχθιστος βροτῶν
 Ἄγαμέμνονος παῖς πολέμιός τ' ἔμοις δόμοις.
 ὁ δ' εἶπε, φυγάδος δῆτα δειμαίνεις δόλον,
 πόλεως ἀνάσσω; οὐχ, ὅπως πευστηρίαν 835
 θοινασόμεσθα, Φθιάδ' ἀντὶ Δωρικῆς
 οἴσει τις ἡμῖν κοπίδ'; ἀπορῶρήξω χέλυν.
 λαβὼν δὲ κόπτει. σπλάγχνα δ' Αἴγισθος λαβὼν
 ἤθρει διαιρῶν. τοῦ δὲ νεύοντος κάτω,
 ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στὰς κασίγνητος σέθεν 840
 ἐς σφονδύλους ἔπαισε, νωτιαῖα δὲ
 ἔρῶρηξεν ἄρθρα. πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω
 ἤσπαιρεν, ἠλάλαζε δυσθνήσκον φόνω.
 δμῶες δ' ἰδόντες εὐθύς ἤξαν ἐς δόρυ,
 πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύ'. ἀνδρείας δ' ὑπο 845
 ἔστησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη
 Πυλάδης Ὀρέστης τ'. εἶπε δ', οὐχὶ δυσμενῆς
 ἦκω πόλει τῆδ', οὐδ' ἔμοις ὀπάοσι,
 φονέα δὲ πατρὸς ἀντετιμωρησάμην
 τλήμων Ὀρέστης. ἀλλὰ μή με κτείνετε, 850
 πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. οἱ δ', ἐπεὶ λόγων
 ἤκουσαν, ἔσχον κάμακας· ἐγνώσθη δ' ὑπο
 γέροντος ἐν δόμοισιν ἀρχαίου τινός.

στέφουσι δ' εὐθὺς σοῦ κασιγνήτου κάρα
 χείροντες, ἀλαλάζοντες. ἔρχεται δὲ σοὶ 855
 κάρα ἴπιδείξων, οὐχὶ Γοργόνος φέρων,
 ἀλλ' ὄν στυγεῖς Αἴγισθον· αἷμα δ' αἵματος
 πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι νῦν.

ΧΟΡΟΣ.

θῆς εἰς χορόν, ὦ φίλα, ἴχνος,
 ὡς νεβρός, οὐράνιον 860
 πήδημα κουφίζουσα σὺν ἀγλαΐᾳ.
 νίκας στεφανηφορίαν
 κρείσσω παρ' Ἀλφειοῦ θεέθροισ τελέσας
 κασίγνητος σέθεν· ἀλλ' ἐπάειδε
 καλλίνικον ᾧδ' ἄν ἐμῷ χορῷ. 865

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ὦ φέγγος, ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας,
 ὦ γαῖα καὶ νύξ, ἣν ἐδερχόμην πάρος,
 νῦν ὄμμα τοῦμὸν ἀμπτυχαί τ' ἐλεύθεροι,
 ἐπεὶ πατρὸς πέπτωκεν Αἴγισθος φονεύς.
 φέρ', οἶα δὴ ἴγ' ἄν καὶ δόμοι κεύθουσί μου 870
 κόμης ἀγάλματ', ἐξενέγκωμαι, φίλαι,
 στέψω τ' ἀδελφοῦ κρᾶτα τοῦ νικηφόρου.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ μὲν νυν ἀγάλματ' ἄειρε
 κρατί· τὸ δ' ἀμέτερον
 χωρήσεται Μούσαισι χόρευμα φίλον. 875
 νῦν οἱ πάρος ἀμέτεροι
 γαίας τυραννεύσουσι φίλοι βασιλῆς,
 δικαίως τοὺς ἀδίκους καθελόντες.
 ἀλλ' ἴτω ξύναυλος βοᾷ χαρᾶ.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ὦ καλλίνικε, πατρὸς ἐκ νικηφόρου 880
 γεγώς, Ὀρέστα, τῆς ὑπ' Ἰλίῳ μάχης,
 δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀναδήματα.
 ἦνεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἔκπλεθρον δραμῶν
 ἀγῶν' ἐς οἴκους, ἀλλὰ πολέμιον κτανῶν
 Αἴγισθον, ὃς σὸν πατέρα κᾶμὸν ὄλεσε. 885

σύ τ', ὦ παρασπίστ', ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου
 παίδευμα, Πυλᾶδῃ, στέφανον ἐξ ἐμῆς χειρὸς
 δέχου· φέρει γὰρ καὶ σὺ τῶδ' ἴσον μέρος
 ἀγῶνος· αἰεὶ δ' εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θεοὺς μὲν ἠγοῦ πρόωτον, Ἥλέκτρα, τύχης
 ἀρχηγέτας τῆσδ', εἶτα κᾶμ' ἐπαίνεσον,
 τὸν τῶν θεῶν τε τῆς τύχης θ' ὑπερέτην.

890

ἦκω γὰρ οὐ λόγοισιν ἀλλ' ἔργοις κτανῶν
 Αἴγισθον· ὡς δέ τω σάφ' εἰδέναι τάδε
 προθῶμεν, αὐτὸν τὸν θανόντα σοι φέρω,
 ὄν, εἴτε χρήσεις, θηροσὶν ἀρπαγὴν πρόθεσ,
 ἢ σκυῶν οἰωνοῖσιν, αἰθέρος τέκνοις,
 πήξασ' ἔρρισον σκόλοπι· σὸς γὰρ ἔστι νῦν
 δοῦλος, πάροιθε δεσπότης κεκλημένος.

895

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αἰσχύνομαι μὲν, βούλομαι δ' εἰπεῖν ὅμως.

900

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί χρήμα, λέξον, ὡς φόβου γ' ἔξωθεν εἶ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

νεκροὺς ὑβρίζειν, μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν μέμψαιτό σοι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δυσάρεστος ἡμῶν καὶ φιλόψογος πόλις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγ', εἴ τι χρήσεις, σύγγον'· ἀσπόνδοισι γὰρ
 νόμοισιν ἔχθραν τῶδε συμβεβλήκαμεν.

905

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἶεν· τίν' ἀρχὴν πρότᾳ σ' ἐξείπω κακῶν;
 ποίας τελευτάς; τίνα μέσον τάξω λόγον;
 καὶ μὴν δι' ὄρθρων γ' οὐποτ' ἐξελίμπανον
 θρουλοῦσ', ἅ γ' εἰπεῖν ἠθέλον κατ' ὄμμα σόν,
 εἰ δὴ γενοίμην δειμάτων ἐλευθέρα
 τῶν πρόσθε· νῦν οὖν ἔσμεν· ἀποδώσω δέ σοι

910

ἐκεῖν' ἄ σε ζῶντ' ἠθέλον λέξαι κακά.
 ἀπώλεσάς με κώρφανήν φίλου πατρὸς
 καὶ τόνδ' ἔθηκας, οὐδὲν ἠδίκημένος, 915
 κ' ἄγηναις αἰσχροῦς μητέρ', ἄνδρα τ' ἔκτανες
 στρατηλατοῦνθ' Ἑλλησιν, οὐκ ἔλθων Φρύγας.
 ἐς τοῦτο δ' ἠλθες ἀμαθίας ὥστ' ἠλπισας
 ὡς ἐς σὲ μὲν δὴ μητέρ' οὐχ ἔξεις κακὴν
 γήμας, ἐμοῦ δὲ πατρὸς ἠδίκεῖς λέχη. 920
 ἴστω δ', ὅταν τις διολέσας δάμαρτά του
 κρυπταῖσιν εὐναῖς εἴτ' ἀναγκασθῆ λαβεῖν,
 δύστηνός ἐστιν, εἰ δοκεῖ τὸ σωφρονεῖν
 ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' οἷ δ' ἔχειν.
 ἀλγιστα δ' ὄκεις, οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς. 925
 ἠδησθα γὰρ δῆτ' ἀνόσιον γήμας γάμον,
 μήτηρ δὲ σ' ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη.
 ἄμφω πονηρῶ δ' ὄντ' ἀφαιρεῖσθον τύχην,
 κείνη τε τὴν σὴν καὶ σὺ τοῦκείνης κακόν.
 πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἠκούες τάδε. 930
 ὁ τῆς γυναικός, οὐχὶ τ' ἀνδρὸς ἢ γυνῆ.
 καίτοι τόδ' αἰσχρόν, πρόστατεῖν γε δωμάτων
 γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα· κ' ἀκείνους στυγῶ
 τοὺς παῖδας, ὅστις τοῦ μὲν ἄρσενος πατρὸς
 οὐκ ὠνόμασται, τῆς δὲ μητρὸς ἐν πόλει. 935
 ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μείζω λέχη,
 τ' ἀνδρὸς μὲν οὐδεῖς, τῶν δὲ θηλειῶν λόγος.
 ὁ δ' ἠπάτα σε πλεῖστον οὐκ ἐγνωκότα,
 ἠΰχεις τις εἶναι, τοῖσι χρήμασι σθένων.
 τὰ δ' οὐδὲν εἰ μὴ βραχὺν ὀμιλῆσαι χρόνον. 940
 ἢ γὰρ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα.
 ἢ μὲν γὰρ αἰεὶ παραμένουσ' αἴρει κἄρα·
 ὁ δ' ὄλβος ἄδικος καὶ μετὰ σκαιῶν ξυνών,
 ἐξέπτат οἴκων, σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον.
 ἄ δ' ἐς γυναῖκας, παρθένω γὰρ οὐ καλὸν
 λέγειν, σιωπῶ, γνωρίμως δ' αἰνίξομαι. 945
 ὕβριζες, ὡς δὴ βασιλικούς ἔχων δόμους,
 κάλλει τ' ἀραρώς. ἀλλ' ἐμοιγ' εἴη πόσις
 μὴ παρθενωπός, ἀλλὰ τ' ἀνδρείου τρόπου.

τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν Ἄρεος ἐκκρεμάννυται, 950
τὰ δ' εὐπρεπῆ δὴ κόσμος ἐν χοροῖς μόνον.

ἔρῳ, οὐδὲν εἰδὼς ὧν ἐφευρεθεῖς χρόνῳ
δίκην δέδωκας, ὧδέ τις κακοῦργος ὧν.
μή μοι, τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμη καλῶς,
νικᾶν δοκείτω τὴν δίκην, πρὶν ἂν πέλας 955
γραμμῆς ἴκηται, καὶ τέλος κάμψη βίου.

ΧΟΡΟΣ.

ἔπραξε δεινά· δεινὰ δ' ἀντέδωκε σοὶ
καὶ τῷδ'. ἔχει γὰρ ἡ Δίκη μέγα σθένος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἶεν· κομίζεις τοῦδε σῶμ' ἔσω χρεῶν
σκότῳ τε δοῦναι, δμῶες, ὡς ὅταν μόλη 960
μήτηρ, σφαγῆς πάροιθε μὴ εἰσίδῃ νεκρόν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐπίσχεσ· ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ'; ἐκ Μυκηναῶν μῶν βοηδρόμους ὄρας;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ, ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν, ἥ μ' ἐγείνατο.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καλῶς ἄρ' ἄρκυν ἐς μέσην πορεύεται. 965

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν ὄχοις γε καὶ στολῇ λαμπρύνεται.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δῆτα δρωμέν; μητέρ' ἢ φονεύσομεν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μῶν σ' οἶκος εἶλε, μητρὸς ὡς εἶδες δέμας;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φεῦ.

πῶς γὰρ κτάνω νιν, ἥ μ' ἔθρεψε κᾶτεκεν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὥσπερ πατέρα σὸν ἦδε κᾶμὸν ὠλεσεν. 970

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Φοῖβε, πολλὴν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας,

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιοὺς ἦ, τίνες σοφοί;

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

ὅστις μ' ἔχρησας μητέρ', ἦν οὐ χρῆν, κτανεῖν.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

βλάπτει δὲ δὴ τί πατρὶ τιμωρῶν σέθεν;

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

μητροκτόνος νῦν φεύξομαι, τόθ' ἄγνός ὢν.

975

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

καὶ μή γ' ἀμύνων πατρὶ δυσσεβῆς ἔσει.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

ἐγὼ δὲ μητρὶ τοῦ φόνου δώσω δίκας.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

τῷ δ' αὖ πατρώαν διαμεθεῖς τιμωρίαν;

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

ἄρ' αὖτ' ἀλάστωρ εἶπ' ἀπεικασθεῖς θεῶ;

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

ιερόν καθίζων τρίποδ'; ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ.

980

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

οὐδ' ἂν πιθοίμην εὔ μεμαντεῦσθαι τάδε.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

οὐ μὴ κακισθεῖς εἰς ἀνανδρίαν πέσης.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

ἀλλ' ἦ τὸν αὐτὸν τῆδ' ὑποστήσω δόλον;

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

ῶ καὶ πόσιν καθεῖλες Αἴγισθον κτανών.

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ .

εἴσειμι· δεινοῦ δ' ἄρχομαι προβλήματος.

985

καὶ δεινὰ δράσω γ'· εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε,

ἔστω· πικρὸν δὲ χῆδ' ἄγώνισμά μοι.

Χ Ο Ρ Ο Σ .

ἰώ,

βασίλεια γύναι χθονὸς Ἀργείας,

παῖ Τυνδαρέου,

καὶ τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κούροιν

990

Διός, οἳ φλογεράν αἰθέρ' ἐν ἄστροις
 ναίουσι, βροτῶν ἐν ἀλὸς ῥοθίοις
 τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες·
 χαῖρε, σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας
 πλούτου μεγάλης τ' εὐδαιμονίας.
 τὰς σὰς δὲ τύχας θεραπεύεσθαι
 καιρὸς *, ὦ βασίλεια.

995

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔκβητ' ἀπήνης, Τρωάδες, κείρὸς δ' ἐμῆς
 λάβεσθ', ἴν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα.
 σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεικόσμηται δόμοι
 Φρυγίοις, ἐγὼ δὲ τάσδε, Τρωάδος χθρονὸς
 ἐξαίρετ', ἀντὶ παιδὸς ἣν ἀπώλεσα,
 σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις.

1000

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκουν ἐγὼ, δούλη γὰρ ἐκβεβλημένη
 δόμων πατρῶων δυστυχεῖς οἰκῶ δόμοις,
 μήτερ, λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χειρός;

1005

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

δοῦλαι πάρεισιν αἶδε, μὴ σύ μοι πόνει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δ'; αἰχμάλωτόν τοί μ' ἀπόκισας δόμων,
 ἡρημένων δὲ δωμάτων ἡρήμεθα,
 ὡς αἶδε, πατρὸς ὄρφαναὶ λελειμμένα.

1010

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τοιαῦτα μέντοι σὸς πατὴρ βουλευματα
 ἐς οὓς ἐχρῆν ἦκιστ' ἐβούλευσεν φίλων.
 λέξω δέ, καίτοι δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ
 γυναῖκα, γλώσση πικρότης ἔνεστί τις,
 ὡς μὲν παρ' ἡμῖν, οὐ καλῶς, τὸ πρᾶγμα δὲ
 μαθόντας, ἦν μὲν ἀξίως μισεῖν ἔχη,
 στυγεῖν δίκαιον· εἰ δὲ μή, τί δεῖ στυγεῖν;
 ἡμᾶς δ' ἔδωκε Τυνδάρεως τῷ σῷ πατρί,
 οὐχ ὥστε θνήσκεν, οὐδ' ἄ γειναίμην ἐγώ.
 κείνος δὲ παῖδα τὴν ἐμήν, Ἀχιλλέως
 λέκτροισι πείσας, ὄχετ' ἐκ δόμων ἄγων

1015

1020

πρυμνοῦχον Αὔλιν· ἔνθ' ὑπερτείνας πυρᾶς
 λευκὴν διήμησ' Ἰφιγόνης παρηίδα.
 κεί μὲν πόλεως ἄλωσιν ἐξιώμενος,
 ἢ δῶμ' ὀνήσων τ' ἄλλα τ' ἐκσώζων τέκνα 1025
 ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὑπερ, σύγγνωστ' ἄν ἦν·
 νῦν δ', οὔνεχ' Ἑλένη μάργος ἦν, ὅ τ' αὖ λαβῶν
 ἄλοχον κολάζειν προδότιν οὐκ ἠπίστατο,
 τούτων ἕκατι παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν.
 ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν, καίπερ ἠδικημένη, 1030
 οὐκ ἠγριούμην, οὐδ' ἄν ἔκτανον πόσιν·
 ἀλλ' ἦλθ' ἔχων μοι μαινάδ' ἔνθεον κόρην,
 λέκτροις τ' ἐπεισέφρησε, καὶ νύμφα δύο
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δώμασιν κατεῖχ' ὁμοῦ.
 μῶρον μὲν οὖν γυναιῖκες, οὐκ ἄλλως λέγω· 1035
 ὅταν δ', ὑπόντος τοῦδ', ἀμαρτάνη πόσις,
 τᾶνδον παρώσας λέκτρα, μιμεῖσθαι θέλει
 γυνὴ τὸν ἄνδρα χᾶτερον κτᾶσθαι φίλον.
 κᾶπειτ' ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται,
 οἱ δ' αἵτιοι τῶνδ' οὐ κλύουσ' ἄνδρες κακῶς, 1040
 εἰ δ' ἐκ δόμων ἤρπαστο Μενέλεως λάθρα,
 κτανεῖν μ' Ὀρέστην χρῆν, κασιγνήτης πόσιν
 Μενέλαον ὡς σώσαιμι; σὸς δὲ πῶς πατῆρ
 ἠνέσχετ' ἄν ταῦτ'; εἶτα τὸν μὲν οὐ θανεῖν
 κτείνοντα χρῆν τᾶμ', ἐμὲ δὲ πρὸς κείνου παθεῖν; 1045
 ἔκτειν', ἐτρέφθην ἦνπερ ἦν πορεύσιμον
 πρὸς τοὺς ἐκείνω πολεμίους. φίλων γὰρ ἄν
 τίς ἄν πατρὸς σοῦ φόνον ἐκοινώνησέ μοι;
 λέγ', εἴ τι χρήσεις, κἀντίθες παρῶρησία,
 ὅπως τέθνηκε σὸς πατῆρ οὐκ ἐνδίκως, 1050

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δίκαι' ἔλεξας· ἡ δίκη δ' αἰσχροῦς ἔχει·
 γυναῖκα γὰρ χρῆν πάντα συγχωρεῖν πόσει,
 ἥτις φρενήρης. εἰ δὲ μὴ δοκεῖ τάδε,
 οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἦκει λόγων.
 μέμνησο, μῆτερ, οὐς ἔλεξας ὑστάτους 1055
 λόγους, διδοῦσα πρὸς σέ μοι παρῶρησίαν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ. καὶ νῦν γέ φημι, κούκ ἀπαρνούμαι, τέκνον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄρα κλύουσα, μήτερ, εἴτ' ἔρξεις κακῶς;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐκ ἔστι, τῇ σῆ δ' ἠδὺ προσθήσω φρενί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

λέγοιμ' ἄν· ἀρχὴ δ' ἦδε μοι προοιμίου. 1060

εἴθ' εἶχες, ὦ τεκοῦσα, βελτίους φρένας.

τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει

Ἑλένης τε καὶ σοῦ, δύο δ' ἔφυτε συγγόνω,

ἄμφω ματαίω Κάστορός τ' οὐκ ἄξιω.

ἢ μὲν γὰρ ἀρπασθεῖς ἐκούσ' ἀπώχετο, 1065

σὺ δ' ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας,

σκῆψιν προτείνουσ', ὡς ὑπὲρ τέκνον πόσιν

ἔκτεινας· οὐ γάρ, ὡς ἔγωγ', ἴσασιν εἶ,

ἦτις, θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγᾶς,

νεόν τ' ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένου, 1070

ξανθὸν κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης.

γυνὴ δ' ἀπόντος ἀνδρὸς ἦτις ἐκ δόμων

ἔς κάλλος ἀσκεῖ, διάγραφ' ὡς οὔσαν κακῆν.

οὐδὲν γὰρ αὐτὴν δεῖ θύρασιν εὐπρεπὲς

φαίνειν πρόσωπον, ἦν τι μὴ ζητῆ κακόν. 1075

μόνην δὲ πασῶν οἶδ' ἐγὼ σ' Ἑλληνίδων,

εἰ μὲν τὰ Τρώων εὐτυχοῖ, κεχαρμένην,

εἰ δ' ἦσσον' εἴη, συννεφοῦσαν ὄμματα,

Ἀγαμέμνον' οὐ χηρίζουσαν ἐκ Τροίας μολεῖν. 1080

καίτοι καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι·

ἄνδρ' εἶχες οὐ κακίον' Αἰγίσθου πόσιν,

ὃν Ἑλλὰς αὐτῆς εἴλετο στρατηλάτην·

Ἑλένης δ' ἀδελφῆς τοιάδ' ἐξειργασμένης,

ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν· τὰ γὰρ κακὰ

παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν εἴσοψιν τ' ἔχει. 1085

εἰ δ', ὡς λέγεις, σὴν θυγατέρ' ἔκτεινεν πατήρ,

ἐγὼ τί σ' ἠδίκησ' ἐμός τε σύγγονος;

πῶς οὐ πόσιν κτείναςα πατρώους δόμους

H

Η. λον. λην

ἡμῖν προσῆψας, ἀλλ' ἀπηνέγκω λέχη
 τ' ἀλλότρια, μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνούμενη, 1090
 κοῦτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σοῦ πόσις,
 οὔτ' ἀντ' ἐμοῦ τέθνηκε, δις τόσως ἐμὲ
 κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν· εἰ δ' ἀμείψεται
 φόνον δικάζων φόνος, ἀποκτενῶ σ' ἐγὼ
 καὶ παῖς Ὀρέστης, πατρὶ τιμωρούμενοι· 1095
 εἰ γὰρ δίκαι' ἐκεῖνα, καὶ τὰδ' ἔνδिका.
 ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ εὐγένειαν εἰσιδὼν
 γαμεῖ πονηρὰν, μῶρός ἐστι· μικρὰ γὰρ
 μεγάλων ἀμείνω σῶφρον' ἐν δόμοις λέχη.

ΧΟΡΟΣ.

τύχη γυναικῶν ἐς γάμους· τὰ μὲν γὰρ εὖ, 1100
 τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρομαι βροτῶν.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ παῖ, πέφνκας πατέρα σὸν στέργειν αἰεί.
 ἔστιν δὲ καὶ τόδ'· οἱ μὲν εἰσιν ἀρσένων,
 οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός.
 συγγνώσομαί σοι· καὶ γὰρ οὐχ οὕτως ἄγαν 1105
 χαίρω τι, τέκνον, τοῖς δεδραμένοις ἐμοί.
 σὺ δ' ὦδ' ἄλουτος καὶ δυσείματος χροῖα
 λεχῶ νεογνῶν ἐκ τόκων πεπανμένη;
 οἷμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
 ὡς μᾶλλον ἢ χρῆν ἤλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν. 1110

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

ὄψε στενάξεις, ἡνίκ' οὐκ ἔχεις ἄκη·
 πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε· τὸν δ' ἔξω χθονὸς
 πῶς οὐ κομίζει παῖδ' ἀλητεύοντα σόν;

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

δέδοικα· τοῦμὸν δ', οὐχὶ τοῦκείνου, σκοπῶ.
 πατρὸς γὰρ, ὡς λέγουσι, θυμοῦται φόνω. 1115

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

τί δαὶ πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τρόποι τοιοῦτοι· καὶ σὺ δ' αὐθάδης ἔφης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλγῶ γὰρ· ἀλλὰ πᾶνσομαι θυμουμένη.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ μὴν ἐκεῖνος οὐκέτ' ἔσται σοι βαρῦς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

φρονεῖ μέγ'· ἐν γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις. 1120

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄρῳς ἂ νῦν σὺ ζωπυρεῖς νείκη νέα;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σιγῶ· δέδοικα γὰρ νιν, ὡς δέδοικ', ἐγώ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

παῦσαι λόγων τῶνδ'· ἀλλὰ τί μ' ἐκάλεις, τέκνον;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἤκουσας, οἶμαι, τῶν ἐμῶν λοχενμάτων·
τούτων ὑπερ μοι θῦσον, οὐ γὰρ οἶδ' ἐγώ, 1125

δεκάτη σελήνη παιδὸς ὡς νομίζεται·

τρίβων γὰρ οὐκ εἶμ', ἄτοκος οὐσ' ἐν τῷ πάρος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄλλης τόδ' ἔργον, ἢ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αὐτὴ ῥόχενον κᾶτεκον μόνη βρέφος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὕτως ἀγείτον' οἶκον ἴδρυσαι φίλων; 1130

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀλλ' εἶμι, παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον

θύσω θεοῖσι· σοὶ δ' ὅταν πράξω χάριν

τήνδ', εἶμ' ἐπ' ἀγρόν, οὐ πόσις θυηπολεῖ

Νύμφαισιν. ἀλλὰ τούσδ' ὄχους, ὀπάονες, 1135

φάτναις ἄγοντες πρόσθεθ'. ἤνικ' ἂν δέ με

δοκῆτε θυσίας τῆσδ' ἀπηλλάχθαι θεοῖς,

πάρεστε· δεῖ γὰρ καὶ πόσει δοῦναι χάριν.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

χώρει πένητας ἐς δόμους· φρούρει δέ μοι
 μή σ' αἰθαλώση πολύκαπνον στέγος πέπλους·
 θύσεις γὰρ οἷα χρῆ σε δαίμοσιν θύειν.
 κανοῦν δ' ἐνῆρκται, καὶ τεθηγμένη σφαγίς,
 ἥπερ καθεῖλε ταῦρον, οὐ πέλας πεσεῖ
 πληγεῖσα· νυμφεύσει δὲ κὰν Ἄιδου δόμοις,
 ὥπερ ξυνηῦδες ἐν φάει· τοσήνδ' ἐγὼ
 δώσω χάριν σοι· σὺ δέ γ' ἐμοὶ δίκην πατρός.

ΧΟΡΟΣ.

ἄμοιβαὶ κακῶν· μετὰτροποὶ πνέου-
 σιν αὔραι δόμων. τότε μὲν ἐν λουτροῖς
 ἔπεσεν ἐμὸς ἐμὸς ἀρχέτας,
 ἰάκχησε δὲ στέγα, λάϊνοί
 τε θριγκοὶ δόμων, τὰδ' ἐνέποντος· ὦ
 σχετλία, τί με, γύναι, φονεύεις, φίλαν
 πατρίδα δεκέτεσιν σποραῖ-
 σιν ἔλθόντ' ἐμάν;
 παλῖρρους δὲ τάνδ' ὑπάγεται δίκαι
 διαδρόμου λέχους, μέλεον ἅ πόσιν
 χρόνιον ἰκόμενον εἰς οἴκους
 Κυκλώπειά τ' οὐράνια τείχε' ὀ-
 ξυθήκτω βέλει κατέκαν' ἀντόχειρ,
 πέλεκυν ἐν χεροῖν λαβοῦσα. τλάμων
 πόσις, ὅτι ποτὲ τὰν τάλαι-
 ναν ἔσχευ κακόν.
 ὀρεῖα τις ὡς λέαιν' ὀργάδων
 δρῦοχα νεμομένα, τὰδε κατήνυσεν.

Κ Λ Τ Τ Α Ι Μ Ν Η Σ Τ Ρ Α.

ὦ τέκνα, πρὸς θεῶν μὴ κτάνητε μητέρα.

ΧΟΡΟΣ.

κλύεις ὑπώροφον βοάν;

Κ Λ Τ Τ Α Ι Μ Ν Η Σ Τ Ρ Α.

ὦ μοί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἤμωξα κἀγὼ πρὸς τέκνων χειρομένης.

νέμει τοι δίκαν θεός, ὅταν τύχη·
 σχέτλια μὲν ἔπαθες, ἀνόσια δ' εἰργάσω, 1170
 τάλαιν', εὐνέταν.
 ἀλλ' οἷδε μητρὸς νεοφόνους ἐν αἵμασι
 πεφυρμένοι βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα,
 τρόπαια δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων.
 οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οἶκος ἀθλιώτερος 1175
 τῶν Τανταλείων οὐδ' ἔφν ποτ' ἐκγόνων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἰὼ Γᾶ καὶ Ζεῦ, πανδερχέτα
 βροτῶν, ἴδετε τὰδ' ἔργα φόνι-
 α μυσαρᾶ, δίγωνα σώματ' ἐν
 χθονὶ κείμενα, πλαγᾶ
 χερὸς ὑπ' ἐμᾶς, ἅποιν' ἐμῶν πημάτων. 1180

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

δακρῦτ' ἄγαν, ὦ σύγγον', αἰτία δ' ἐγώ.
 διὰ πυρὸς ἔμολον ἅ τάλαι-
 να ματρὶ τᾶδ', ἅ μ' ἔτικτε κούραν.
 ἰὼ τύχας, τᾶς σᾶς τύχας,
 μᾶτερ τεκοῦσ', 1185
 ἄλαστα, μέλεα καὶ πέρα
 παθοῦσα σῶν τέκνων ὑπαί.
 πατρὸς δ' ἔτισας φόνον δικαίως.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἰὼ Φοῖβ' ἀνύμνησας δίκαν, 1190
 ἄφαντα φανερά δ' ἐξέπρα-
 ξας ἄχρα, φόνια δ' ὤπασας
 λέχε' ἀπὸ γᾶς Ἑλλανίδος.
 τίνα δ' ἔτέραν μόλω πόλιν; τίς ξένος, 1195
 τίς εὐσεβῆς ἐμὸν κᾶρα
 προσόψεται ματέρα κτανόντος;

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ἰὼ ἰὼ μοι. ποῖ δ' ἐγώ; τίν' εἰς χορόν,
 τίνα γάμον εἶμι; τίς πόσις
 με δέξεται νυμφικᾶς ἐς εὐνάς; 1200

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πάλιν, πάλιν φρόνημα σὸν
 μετεστάθη πρὸς αὔραν·
 φρονεῖς γὰρ ὅσια νῦν, τότε οὐ
 φρονοῦσα [γ' εὔ], δεινὰ δ' εἰργάσω,
 φίλα, κασίγνητον οὐ θέλοντα.
 κατείδες, οἶον ἅ τάλαιν' ἐῶν πέπλων
 ἔβαλεν, ἔδειξε μαστὸν ἐν φοναῖσιν,
 ἰὼ μοι, πρὸς πέδῳ
 τιθεῖσα γόνιμα μέλεα; τακόμαν δ' ἐγώ.

1205

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σάφ' οἶδα, δι' ὀδύνας ἔβας, ἰήιον
 κλύων γόον ματρὸς, ἃ σ' ἔτικτεν.

1210

ΟΡΕΣΤΗΣ.

βοᾶν δ' ἔλασκε τάνδε, πρὸς γένυν γ' ἐμᾶν
 τιθεῖσα χεῖρα· τέκος ἐμόν, λιταίνω
 παρήδων τ' ἐξ ἐμᾶν
 ἐκρήμναθ', ὥστε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος.

1215

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τάλαινα. πῶς ἔτλας φόνον δι' ὀμμάτων
 ἰδεῖν σέθεν ματρὸς ἐκπνεούσας;

1220

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ μὲν ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ἐμαῖ-
 σι φασγάνῳ κατηρξάμαν
 ματέρος ἔσω δέρας μεθεῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ δέ γ' ἐπεκέλευσά σοι,
 ξίφους τ' ἐφηψάμαν ἅμα.
 δεινότατον παθέων ἔρεξας.

1225

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λαβοῦ, κάλυπτε μέλεα ματέρος πέπλοις,
 καθάρμοσον σφαγᾶς·
 φονέας ἔτικτες ἄρά σοι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰδού, φίλαν τε κοῦ φίλαν
 φάρεα σέ γ' ἀμφιβάλλομεν,
 τέρμα κακῶν μεγάλων δόμοισιν.

1230

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλ' οἷδε δόμων ὑπερ ἀκροτάτων
 φαίνουσι τινὲς δαίμονες, ἢ θεῶν
 τῶν οὐρανίων· οὐ γὰρ θνητῶν γ'
 ἦδε κέλευθος· τί ποτ' εἰς φανεράν
 ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν;

ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ.

Ἄγαμέμνωνος παῖ, κλυθι· δίπτυχοι δέ σε
 καλοῦσι μητρὸς σύγγονοι Διόσκοροι,
 Κάστωρ κασίγνητός τε Πολυδεύκης ὅδε.
 δεινὸν δὲ ναὸς ἀρτίως πόντου σάλον
 παύσαντ' ἀφίγμεθ' Ἄργος, ὡς ἐσείδομεν
 σφαγὰς ἀδελφῆς τῆσδε, μητέρος δὲ σῆς.
 δίκαια μὲν νυν ἦδ' ἔχει· σὺ δ' οὐχὶ δρᾶς,
 Φοῖβός τε Φοῖβος, ἀλλ' ἀναξ γὰρ ἐστ' ἐμός,
 σιγῶ· σοφὸς δ' ὢν, οὐκ ἔχρησέ σοι σοφά.
 αἰνεῖν δ' ἀνάγκη ταῦτα. τάντεῦθεν δὲ χρῆ
 πράσσειν ἅ μοῖρα Ζεὺς τ' ἔκρανε σοῦ πέρι.
 Πυλάδη μὲν Ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον ἐς δόμους,
 σὺ δ' Ἄργος ἔκλιπ'· οὐ γὰρ ἐστι σοι πόλιν
 τήνδ' ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντα σῆν.
 δειναὶ δὲ Κῆρὲς σ' αἰ κυνώπιδες θεαὶ
 τροχηλατήσους ἐμμανῆ πλανώμενον.
 ἔλθων δ' Ἀθήνας, Παλλάδος σεμνὸν βρέτας
 πρόσπτυξον· εἴρξει γὰρ νιν ἐπτοημένας
 δεινοῖς δράκουσιν, ὥστε μὴ ψάυειν σέθεν,
 γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σου κάρρα κύκλον.
 ἔστιν δ' Ἀρεῶς τις ὄχθος, οὗ πρῶτον θεοὶ
 ἔζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν αἵματος πέρι,
 Ἄλιζρόθιον ὅτ' ἔκταν' ὠμόφρων Ἄρης,
 μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων,
 πόντου κρέοντος παῖδ', ἵν' εὐσεβεστάτη
 ψῆφος βεβαία τ' ἐστὶν ἔκ γε τοῦ θεοῖς.
 ἔνταῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φόνου πέρι.
 ἴσαι δὲ σ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίλη
 ψῆφοι τεθεῖσαι· Λοξίας γὰρ αἰτίαν
 ἐς αὐτὸν οἴσει, μητέρος χρήσας φόνου.

καὶ τοῖσι λοιποῖς ὄδε νόμος τεθήσεται,
 νικᾶν ἴσασιν ψήφοισι τὸν φεύγοντ' αἰεί.
 δειναὶ μὲν οὖν θεαὶ τῶδ' ἄχει πεπληγμένοι, 1270
 πάγον πάρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονός,
 σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβὲς χρηστήριον.
 σὲ δ' Ἀρκάδων χρῆ πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς
 οἰκεῖν Λυκαίου πλησίον σηκώματος·
 ἐπώνυμος δὲ σοῦ πόλις κεκλήσεται. 1275
 σοὶ μὲν τὰδ' εἶπον· τόνδε δ' Αἰγίσθου νέκυν
 Ἄργους πολῖται γῆς καλύψουσιν τάφω.
 μητέρα δὲ τὴν σὴν ἄρτι Ναυπλίαν παρῶν
 Μενέλαος, ἐξ οὗ Τρωικὴν εἶλε χθόνα,
 Ἑλένη τε θάψει· Πρωτέως γὰρ ἐκ δόμων 1280
 ἦκει λιποῦσ' Αἴγυπτον, οὐδ' ἦλθεν Φρύγας.
 Ζεὺς δ', ὡς ἔρις γένοιτο καὶ φόνος βροτῶν,
 εἰδῶλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' εἰς Ἴλιον.
 Πυλάδης μὲν οὖν κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων,
 Ἀχαιῖδος γῆς οἴκαδ' ἐσπορευέτω, 1285
 καὶ τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν κομιζέτω
 Φωκέων ἐς αἶαν, καὶ δότῳ πλούτου βάρος.
 σὺ δ' Ἰσθμίας γῆς ἀνχέν' ἐμβαλῶν ποδί,
 χώρει πρὸς οἶκον Κεκροπίας εὐδαίμονα.
 πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φόνου, 1290
 εὐδαιμονήσεις τῶνδ' ἀπαλλαχθεὶς πόνων.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖδε Διός, θέμις ἐς φθογγὰς
 τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν;

ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ.

θέμις, οὐ μυσαρῶς τοῖσδε σφαγίοις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κἄμοι μύθον μέτα, Τυνδαρίδαι;

ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ.

καὶ σοί· Φοίβῳ τήνδ' ἀναθήσω
 πρᾶξιν φονίαν.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς, ὄντε θεῶ τῆσδέ τ' ἀδελφῶ

τῆς καπρωμένης
οὐκ ἤρκεσατον κῆρας μελάθροις; 1300

ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ.

μοῖραν ἀνάγκης ἤγεν τὸ χρεών,
Φοίβου τ' ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίς δ' ἔμ' Ἀπόλλων, ποῖοι χρησμοί
φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι;

ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ.

κοινὰ πράξεις, κοινοὶ δὲ πότμοι, 1305
μία δ' ἀμφοτέρους

ἄτη πατέρων διέκναισεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ σύγγονέ μοι, χρονίαν σ' ἐσιδών,
τῶν σῶν εὐθύς φίλτρων στέρομαι,
καὶ σ' ἀπολείψω σοῦ λειπόμενος. 1310

ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ.

πόσις ἔστ' αὐτῇ καὶ δόμος· οὐχ ἧδ'
οἴκτρὰ πέπονθεν, πλὴν ὅτι λείπει
πόλιν Ἀργείων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζους,
ἢ γῆς πατρίας ὄρον ἐκλείπειν; 1315
ἀλλ' ἐγὼ οἴκων ἔξιμι πατρός,
καὶ ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι φόνον
μητρὸς ὑφέξω.

ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ.

θάρσει· Παλλάδος

ὀσίαν ἤξεις πόλιν· ἀλλ' ἀνέχου. 1320

ΗΛΕΚΤΡΑ.

περὶ μοι στέρνοις στέρνα πρόσραψον,
σύγγονε φίλτατε·

διὰ γὰρ ζευγνῦσ' ἡμᾶς πατρῶων
μελάθρων μητρὸς φόνιοι κατάρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

βάλε, πρόσπτυξον σῶμα· θανόντος δ'
ὡς ἐπὶ τύμβῳ καταθρήνησον. 1325

ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ.

φεῦ φεῦ· δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω
καὶ θεοῖσι κλύειν.

ἐνὶ γὰρ κᾶμοι τοῖς τ' οὐρανίδαῖς
οἴκτοι θνητῶν πολυμόχθων. 1330

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκέτι σ' ὄψομαι.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

οὐδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τάδε λοίσθιά μοι προσφθέγματά σου.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ὦ χαῖρε, πόλις·

χαίρετε δ' ὑμεῖς πολλά, πολίτιδες. 1335

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ πιστοτάτη, στείχεις ἤδη;

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

στείχω, βλέφαρον τέγγουσ' ἀπαλόν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδη, χαίρων ἴθι, νυμφεύου
δέμας Ἡλέκτρας. 1340

ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ.

τοῖςδε μελήσει γάμος· ἀλλὰ κύννας
τάςδ' ὑποφεύγων, στείχ' ἐπ' Ἀθηνῶν·

δεινὸν γὰρ ἔχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ
χειροδράκοντες, χρῶτα κελαιναί, 1345

δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι·

νὼ δ' ἐπὶ πόντον Σικελὸν σπουδῇ
σώσοντε νεῶν πρῶρας ἐνάλους.

διὰ δ' αἰθερίας στείχοντε πλακός,

τοῖς μὲν μυσαρκοῖς οὐκ ἐπαρήγομεν, 1350

οἷσιν δ' ὄσιον καὶ τὸ δίκαιον

φίλον ἐν βιότῳ, τούτους χαλεπῶν

ἐκλύοντες μόχθων, σώζομεν.

οὕτως ἀδικεῖν μηδεὶς θελέτω,

μηδ' ἐπιόρκων μέτα συμπλείτω·
θεὸς ὦν θνητοῖς ἀγορεύω.

1355

ΧΟΡΟΣ.

χαίρετε· χαίρειν δ' ὅστις δύναται
καὶ ξυντυχία μή τινι κάμνει
θνητῶν, εὐδαίμονα πράσσει.

1350

1335

1340

1345

1350

1300

1325

1330

1342

1347

1352

ΗΡΑΚΛΗΣ
ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ΜΕΓΑΡΑ.

ΛΥΚΟΣ.

ΙΡΙΣ.

ΛΥΤΤΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Προλογίζει δὲ ὁ Ἀμφιτρυών.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡρακλῆς γήμας Μεγαραν τὴν Κρέοντος παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐγέννησε· καταλιπὼν δὲ τούτους ἐν ταῖς Θήβαις αὐτὸς εἰς Αργος ἦλθεν, Εὐρυσθεῖ τοὺς ἄθλους ἐκπονήσων. πάντων δὲ περιγεγόμενος ἐπὶ πᾶσιν εἰς Ἄιδου κατήλθε. καὶ πολὺν ἐκεῖ διατρίψας χρόνον δόξαν ἀπέλιπε παρὰ τοῖς ζῶσιν ὡς εἶη τεθνηκώς· στασιάσαντες δὲ οἱ Θηβαῖοι πρὸς τὸν δυνάστην Κρέοντα, Λύκον ἐκ τῆς Εὐβοίας κατήγαγον * * *

INVENTAR
DES
LIBRARY
DES
UNIVERSITÄT
LEIPZIG

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page, containing several lines of German script.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ
ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΑΜΦΙΤΡΩΝ.

Τίς τὸν Διὸς σύλλετρον οὐκ οἶδεν βροτῶν,
Ἄργεῖον Ἀμφιτρούων, ὃν Ἀλκαῖός ποτε
ἔτιχθ' ὁ Περσέως, πατέρα τόνδ' Ἡρακλέους;
ὃς τάσδε Θήβας ἔσχευ, ἔνθ' ὁ γηγενῆς
σπαρτῶν στάχυν ἔβλαστεν, ὧν γένους Ἄρης 5
ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον, οἱ Κάδμου πόλιν
τεκνοῦσι παίδων παισίν. ἔνθεν ἐξέφν
Κρέων, Μενοικέως παῖς, ἄναξ τῆσδε χθονός.
Κρέων δὲ Μεγάρων τῆσδε γίγνεται πατήρ,
ἦν πάντες ὑμεναίοισι Καδμειοί ποτε 10
λωτῶ συνηλάλαξαν, ἦνίκ' εἰς ἔμοῦς
δόμους ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο.
λιπῶν δὲ Θήβας, οὗ κατωκίσθη ἐγώ,
Μεγάρων τε τῆνδε πενθερούς τε παῖς ἐμός,
Ἄργεῖα τεῖχη καὶ Κυκλωπεῖαν πόλιν 15
ᾠρέξατ' οἴκειν, ἦν ἐγὼ φεύγω, κτανῶν
Ἡλεκτρούωνα· συμφορὰς δὲ τὰς ἐμὰς
ἐξευμαρίζων καὶ πάτραν οἴκειν θέλων,
καθόδου δίδωσι μισθὸν Εὐρύσθεϊ μέγαν
ἐξημερῶσαι γαῖαν, εἴθ' Ἡρας ὑπο 20
κέντροις δαμασθεῖς, εἴτε τοῦ χρεῶν μέτα.
καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐξεμόχθησεν πόνους,
τὸ λοιπὸν δὲ Ταινάρου διὰ στόμα
βέβηκ' ἐς Ἄιδου, τὸν τρισώματον κύνα
ἐς φῶς ἀνάξων, ἔνθεν οὐχ ἦκει πάλιν. 25
γέρον δὲ δὴ τίς ἐστι Καδμείων λόγος
ὡς ἦν πάρος Δίρκης τις εὐνήτωρ Λύκος,

τὴν ἐπτάπυργον τήνδε δεσπόζων πόλιν,
τὸ λευκοπώλω πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς
Ἀμφίον ἠδὲ Ζῆθον, ἐκγόνω Διός. 30

οὐ τὰυτὸν ὄνομα παῖς πατρὸς κεκλημένος,
Καδμεῖος οὐκ ὢν, ἀλλ' ἀπ' Εὐβοίας μολών,
κτείνει Κρέοντα, καὶ κτανῶν ἄρχει χθονός,
στάσει νοσοῦσαν τήνδ' ἐπεσπασὼν πόλιν.

ἡμῖν δὲ κῆδος ἐς Κρέοντ' ἀνημμένον 35
κακὸν μέγιστον, ὡς ἔοικε, γίγνεται.

τοῦμοῦ γὰρ ὄντος παιδὸς ἐν μυχοῖς χθονός,
ὁ κλεινὸς οὗτος τῆσδε γῆς ἄρχων Λύκος
τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἐξελεῖν θέλει

κτανῶν δάμαρτά θ', ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον, 40
κᾶμ', εἴ τι δὴ χρὴ κᾶμ' ἐν ἀνδράσιν λέγειν,
γέροντ' ἀχρεῖον, μή ποθ' οἶδ' ἠνδρωμένοι
μήτρῳσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην.

ἐγὼ δέ, λείπει γὰρ με τοῖσδ' ἐν δώμασι 45
τροφὸν τέκνων οἰκουρόν, ἠνίκα χθονὸς
μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε παῖς ἐμός,

σὺν μητρὶ, τέκνα μὴ θάνωσ' Ἡρακλέους,
βωμὸν καθίζω τόνδε σωτῆρος Διός,
ὃν καλλινίκου δορὸς ἄγαλμ' ἰδρύσατο
Μινύας κρατήσας οὐμὸς εὐγενῆς τόκος. 50

πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἔδρας φυλάσσομεν,
σίτων, ποτῶν, ἐσθῆτος, ἀστρώτῳ πέδῳ
πλευρὰς τιθέντες· ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι
δόμων καθήμεθ' ἀπορία σωτηρίας.

φίλων δὲ τοὺς μὲν οὐ σαφεῖς ὀρῶ φίλους, 55
οἱ δ' ὄντες ὀρθῶς ἀδύνατοι προσωφελεῖν.

τοιούτον ἀνθρώποισιν ἢ δυσπραξία,
ἧς μήποθ', ὅστις καὶ μέσῳ εὐνοῦς ἐμοί,
τύχοι, φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον.

ΜΕΓΑΡΑ.

ὦ πρέσβυ, Ταφίων ὅς ποτ' ἐξεῖλες πόλιν, 60
στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορὸς,
ὡς οὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφές.
ἐγὼ γὰρ οὐτ' ἐς πατέρ' ἀπηλάθην τύχης,

ὅς οὖνεκ' ὄλβον μέγας ἐκομπάσθη ποτέ,
 ἔχων τυραννίδ', ἧς μακρὰι λόγχοι πέρι 65
 πηδῶσ' ἔρωτι σώματ' εἰς εὐδαίμονα,
 ἔχων δὲ τέκνα· καὶ μ' ἔδωκε παιδὶ σῶ,
 ἐπίσημον εὐνήν Ἡρακλεῖ συνοικίσας.

καὶ νῦν ἐκεῖνα μὲν θανόντ' ἀνέπτατο·
 ἐγὼ δὲ καὶ σὺ μέλλομεν θνήσκειν, γέρον, 70
 οἳ θ' Ἡράκλειοι παῖδες, οὓς ὑπὸ πτεροῖς
 σώζω νεοσσούς ὄρνις ὡς ὑφειμένη.

οἱ δ' εἰς ἔλεγχον ἄλλος ἄλλοθεν πίτνων,
 ὦ μῆτερ, αὐδᾶ, ποῦ πατήρ ἄπεστι γῆς;
 τί δρᾶ; πόθ' ἤξει; τῶ νέω δ' ἐσφαλμένοι 75
 ζητοῦσι τὸν τεκόντ'· ἐγὼ δὲ διαφέρω

λόγοισι μυθεύουσα. θαυμάζω δ', ὅταν
 πύλαι ψοφῶσι, πᾶς τ' ἀνίστησιν πόδα,
 ὡς πρὸς πατρῶον προσπεσούμενοι γόνυ.

νῦν οὖν τίν' ἐλπίδ' ἢ πόρον σωτηρίας 80
 ἐξευμαρίζει, πρέσβυ; πρὸς σὲ γὰρ βλέπω.

ὡς οὔτε γαίας ὄρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα·
 φυλακαὶ γὰρ ἡμῶν κρείσσονες κατ' ἐξόδους·
 οὔτ' ἐν φίλοισιν ἐλπίδες σωτηρίας

ἔτ' εἰσὶν ἡμῖν. ἦντιν' οὖν γνώμην ἔχεις 85
 λέγ' ἐς τὸ κοινόν, μὴ θανεῖν ἔτοιμον ἦ,
 χρόνον δὲ μηκύνωμεν ὄντες ἀσθενεῖς.

ΑΜΦΙΤΡΤΩΝ.

ὦ θύγατερ, οὔτοι ῥάδιον τὰ τοιάδε
 φάυλως παραινεῖν σπουδάσαντ' ἄνευ πόνου.

ΜΕΓΑΡΑ.

λύπης τι προσδεῖς ἢ φιλεῖς οὔτω φάος; 90

ΑΜΦΙΤΡΤΩΝ.

καὶ τῶδε χαίρω καὶ φιλῶ τὰς ἐλπίδας.

ΜΕΓΑΡΑ.

καὶ γὰρ· δοκεῖν δὲ τὰδόκητ' οὐ χροή, γέρον.

ΑΜΦΙΤΡΤΩΝ.

ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεστ' ἄκη.

ΜΕΓΑΡΑ.

ὁ δ' ἐν μέσῳ με λυπρὸς ὢν δάκνει χρόνος.

ΑΜΦΙΤΡΩΝ.

γένοιτό τ' ἄν, ὦ θυγάτηρ, οὐριος δρόμος 95
 ἐκ τῶν παρόντων τῶνδ' ἐμοὶ καὶ σοὶ κακῶν,
 ἔλθοι τ' ἔτ' ἄν παῖς οὐμός, εὐνήτωρ δὲ σός.
 ἄλλ' ἠσύχαζε καὶ δακρυρρόοις τέκνων
 πηγὰς ἀφαίρει καὶ παρενκήλει λόγοις,
 κλέπτουσα μύθοις ἀθλίους κλοπὰς ὅμως. 100
 κάμνουσι γάρτοι καὶ βροτῶν αἱ συμφοραί,
 καὶ πνεύματ' ἀνέμων οὐκ αἰεὶ ρώμην ἔχει,
 οἳ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς·
 ἐξίσταται γὰρ πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα.
 οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος ὅστις ἐλπίσι 105
 πέποιθεν αἰεὶ· τὸ δ' ἀπορεῖν ἀνδρὸς κακοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ὑπώροφα μέλαθρα
 καὶ γεραιὰ δέμνι', ἀμφὶ βάκτροις
 ἔρρισμα θέμενος, ἐστάλην ἰηλέμων
 γόων ἀοιδός, ὥστε πολὺς ὄρνις, 110
 ἔπεα μόνον καὶ δόκημα νυκτερωπὸν
 ἐννύχων ὀνείρων,
 τρομερὰ μὲν, ἀλλ' ὅμως πρόθυμα
 ὦ τέκεα πατρὸς ἀπάτορ', ὦ
 γεραιέ, σύ τε, τάλαινα μᾶ- 115
 τερ, ἃ τὸν Αἴδα δόμοις
 πόσιν ἀναστενάξεις.
 μὴ προκάμητε πόδα
 βαρὺ τε κῶλον, ὥστε πρὸς πετραῖον 120
 λέπας ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες· ὡς
 βάρος φέρων τροχηλάτοιο κώλου,
 λαβοῦ χερῶν καὶ πέπλων, ὅτου λέλοιπε
 ποδὸς ἀμανρὸν ἵχνος· 125
 γέρον γέροντα παρακόμιζε,
 τὸ πάρος ἐν ἡλίκων πόνοις
 ὦ ξύνοπλα δόρατα νέα νέω
 ξυνηῆν ποτ', εὐκλεεστάτας
 πατρίδος οὐκ ὀνειδή. 130
 ἴδετε, πατρὸς ὡς

γοργῶπες αἶδε προσφερεῖς
ὀμμάτων ἀνυγαί.

τὸ δὲ δὴ κακοτυχῆς οὐ λέλοιπεν ἐκ τέκνων,
οὐδ' ἀποίχεται χάρις.

Ἐλλάς ὦ ξυμμάχους
οἴους οἴους ὀλέσσασα
τούςδ' ἀποστερήσει.

135

ἄλλ' εἰσορῶ γὰρ τῆσδε κοίρανον χθονὸς
Λύκον περῶντα τῶνδε δωμάτων πέλας.

ΛΥΚΟΣ.

τὸν Ἡράκλειον πατέρα καὶ ξυνάορον,
εἰ χρὴ μ', ἐρωτῶ· χρὴ δ', ἐπεὶ γε δεσπότης
ὑμῶν καθέστηκε, ἱστορεῖν ἄ βούλομαι.

140

τίν' ἐς χρόνον ζητεῖτε μηκῦναι βίον;
τίν' ἐλπίδ' ἀλκὴν τ' εἰσορᾶτε μὴ θανεῖν;

ἢ τὸν παρ' Αἰδη πατέρα τῶνδε κείμενον
πιστεύεσθ' ἤξειν; ὡς ὑπὲρ τὴν ἀξίαν

145

τὸ πένθος αἴρεσθ', εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεῶν,
σὺ μὲν καθ' Ἑλλάδ' ἐκβαλὼν κόμπους κενοῦς
ὡς σύγγαμός σοι Ζεὺς τέκοι νέον θεόν,
σὺ δ' ὡς ἀρίστου φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ.

150

τί δὴ τὸ σεμνὸν σῶ κατείργασται πόσει,
ὔδραν ἔλειον εἰ διώλεσε κτανῶν
ἢ τὸν Νέμειον θῆρ'; ὃν ἐν βρόχοις ἐλὼν
βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν.

τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; τῶνδ' ἄρ' οὐνεκεν
τούς Ἡρακλείους παῖδας οὐ θνήσκειν χρεῶν;

155

ὃς ἔσχε δόξαν οὐδὲν ὦν εὐψυχίας,
θηρῶν ἐν αἰχμῇ, τ' ἄλλα δ' οὐδὲν ἄλκιμος,
ὃς οὐποτ' ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαιᾶ χερί,
οὐδ' ἦλθε λόγχης ἐγγύς, ἀλλὰ τόξ' ἔχων,
κάκιστον ὄπλον, τῇ φυγῇ πρόχειρος ἦν.

160

ἄνδρὸς δ' ἔλεγχος οὐχὶ τόξ' εὐψυχίας,
ἄλλ' ὃς μένων βλέπει τε κἀντιδέσκειται
δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα τάξιν ἐμβεβώς.

ἔχει δὲ τοῦμὸν οὐκ ἀναίδειαν, γέρον,
ἄλλ' εὐλάβειαν· οἶδα γὰρ κατακτανῶν

165

Κρέοντα, πατέρα τῆσδε, καὶ θρόνους ἔχων.
οὐκ οὖν τραφέντων τῶνδε τιμωροὺς ἔμοῦς
χρηῖζω λιπέσθαι τῶν δεδραμένων δίκην.

ΑΜΦΙΤΡΩΝ.

- τῷ τοῦ Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμυνέτω μέρει 170
παιδός· τὸ δ' εἰς ἔμ', Ἡράκλεις, ἔμοι μέλει
λόγοισι τὴν τοῦδ' ἀμαθίαν ὑπὲρ σέθεν
δειῖξαι· κακῶς γάρ σ' οὐκ ἑατέον κλύειν.
πρῶτον μὲν οὖν τ' ἄρρητ', ἐν ἀρρήτοισι γὰρ 175
τὴν σὴν νομίζω δειλίαν, Ἡράκλεες,
σὺν μάρτυσιν θεοῖς δεῖ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν.
Διὸς κεραννὸν δ' ἠρόμην τέθριππά τε,
ἐν οἷς βεβηκῶς τοῖσι γῆς βλαστήμασι
Γίγασι πλευροῖς πτήν' ἐναρμόσας βέλη, 180
τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασε·
τετρασκελὲς θ' ὕβρισμα Κενταύρων γένος,
Φολόην ἐπελθῶν, ᾧ κάκιστε βασιλέων,
ἔροῦ, τίς ἄνδρ' ἄριστον ἐγκρίναιεν ἄν,
ἢ οὐ παῖδα τὸν ἐμόν, ὃν σὺ φῆς εἶναι δοκεῖν 185
Δίρφυν δ' ἐρωτῶν, ἢ σ' ἔθρεψ', Ἀβαντίδα,
οὐκ ἄν σ' ἐπαινέσειεν· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
ἔσθ' ἴλον τι δράσας μάρτυρ' ἄν λάβοις πάτραν.
τὸ πάνσοφον δ' εὗρημα, τοξήρη σαγήν,
μέμφει· κλύων νῦν τὰπ' ἐμοῦ σοφὸς γενοῦ.
ἀνὴρ ὀπλίτης δοῦλός ἐστι τῶν ὄπλων, 190
καὶ τοῖσι συνταχθεῖσιν οὔσι μὴ ἀγαθοῖς
αὐτὸς τέθνηκε δειλίᾳ τῇ τῶν πέλας,
θραύσας τε λόγχην οὐκ ἔχει τῷ σώματι
θάνατον ἀμῦναι, μίαν ἔχων ἀλκὴν μόνον
ὅσοι δὲ τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὖστοχον, 195
ἐν μὲν τὸ λῶστον, μυρίους οἰστοὺς ἀφείς
ἄλλοις τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν,
ἕκασ δ' ἀφεστῶς πολεμίους ἀμύνεται,
τυφλοῖς ὀρῶντας οὐτάσας τοξεύμασι,
τὸ σῶμά τ' οὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις, 200
ἐν εὐφυλάκτῳ δ' ἐστί· τοῦτο δ' ἐν μάχῃ
σοφὸν μάλιστα, δρῶντα πολεμίους κακῶς

σώζειν τὸ σῶμα, μὴ ἢ τύχης ὠρμισμένους.
 λόγοι μὲν οἷδε τοῖσι σοῖς ἐναντίαν
 γνώμην ἔχουσι τῶν καθεστῶτων πέρι. 205

παῖδας δὲ δὴ τί τούσδ' ἀποκτεῖναι θέλεις;
 τί σ' οἷδ' ἔδρασαν; ἐν τί σ' ἠγοῦμαι σοφόν,
 εἰ τῶν ἀρίστων τ' ἄκγον' αὐτὸς ὦν κακὸς
 δέδοικας. ἀλλὰ τοῦθ' ὅμως ἡμῖν βαρύν,
 εἰ δειλίας σῆς καταθανούμεθ' οὕνεκα, 210

ὃ χρῆν σ' ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων παθεῖν,
 εἰ Ζεὺς δικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας.
 εἰ δ' οὖν ἔχειν γῆς σκῆπτρα τῆσδ' αὐτὸς θέλεις,
 ἔασον ἡμᾶς φυγάδας ἐξελθεῖν χθονίς·

βία δὲ δράσης μηδέν, ἢ πείσει βίαν,
 ὅταν θεὸς σοι πνεῦμα μεταβαλὼν τύχη.
 φεῦ· 215

ὦ γαῖα Κάδμου, καὶ γὰρ ἐς σ' ἀφίξομαι
 λόγους ὄνειδιστῆρας ἐνδατούμενος,
 τοιαῦτ' ἀμύνεθ' Ἡρακλεῖ τέκνοισί τε;

ὃς εἰς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολῶν
 Θήβαις ἔθηκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν. 220

οὐδ' Ἑλλάδ' ἦνεσ', οὐδ' ἀνέξομαί ποτε
 σιγῶν, κακίστην λαμβάνων ἐς παῖδ' ἐμόν,
 ἦν χρῆν νεοσσοῖς τοῖσδε πῦρ, λόγχας, ὅπλα
 φέρουσαν ἐλθεῖν, ποντίων καθαρμάτων 225

χέρσου τ' ἀμοιβάς, ὧν ἐμόχθησεν χάριν.
 τὰ δ' οὐ, τέκν', ὑμῖν οὔτε Θηβαίων πόλις
 οὔθ' Ἑλλάς ἀρκεῖ· πρὸς δ' ἔμ' ἀσθενῆ φίλον
 δεδόρκατ', οὐδὲν ὄντα πλὴν γλώσσης ψόφον.
 ῥώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν ἦν πρὶν εἶχομεν· 230

γῆρα δὲ τρομερὰ γυῖα κάμανρον σθένος.
 εἰ δ' ἦν νέος τε κάτι σώματος κρατῶν,
 λαβῶν ἂν ἔγχος τοῦδε τοὺς ξανθοὺς πλόκους
 καθημάτωσ' ἂν, ὥστ' Ἀτλαντικῶν πέρα
 φεύγειν ὄρων ἂν δειλία τοῦμόν δόρυ. 235

ΧΟΡΟΣ.

ἄρ' οὐκ ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν ἀγαθοὶ
 θνητῶν ἔχουσι, κἂν βραδύς τις ἢ λέγειν;

ΛΥΚΟΣ.

σὺ μὲν λέγ' ἡμᾶς οἷς πεπύργωσαι λόγοις,
 ἐγὼ δὲ δράσω σ' ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς.
 ἄγ', οἱ μὲν Ἑλικῶν, οἱ δὲ Παρνασοῦ πτύχας 240
 τέμνειν ἄνωχθ' ἐλθόντας ὑλουρογούς δρυὸς
 κορμούς· ἐπειδὰν δ' ἐσκομισθῶσιν πόλει,
 βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα
 ἐμπίπρατ' αὐτῶν καὶ πυροῦτε σώματα 245
 πάντων, ἵν' εἰδῶσ' οὔνεκ' οὐχ ὁ κατθανῶν
 κρατεῖ χθονὸς τῆσδ', ἀλλ' ἐγὼ τὰ νῦν τάδε.
 ὑμεῖς δὲ πρέσβεις ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι
 γνώμαισιν ὄντες, οὐ μόνον στενάξετε
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας ἀλλὰ καὶ δόμου 250
 τύχας, ὅταν πάσχη τι, μεμνήσεσθε δὲ
 δοῦλοι γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ γῆς λοχεύμαθ', οὓς Ἄρης σπεῖρει ποτὲ
 λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν,
 οὐ σκῆπτρα, χειρὸς δεξιᾶς ἐρείσματα, 255
 ἀρεῖτε, καὶ τοῦδ' ἀνδρὸς ἀνόσιον κάρα
 καθαιματώσεθ'; ὅστις οὐ Καδμεῖος ὢν
 ἄρχει κάκιστος τῶν νέων ἔπηλυς ὢν;
 ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ γε δεσπόσεις χαίρων ποτέ,
 οὐδ' ἀπόνησα πόλλ' ἐγὼ καμῶν χερσὶ 260
 ἔξεις, ἀπέρῳ δ' ἐνθεν ἦλθες ἐνθάδε,
 ὕβριζ'· ἐμοῦ γὰρ ζῶντος οὐ κτενεῖς ποτε
 τοὺς Ἡρακλείους παῖδας· οὐ τοσόνδε γῆς
 ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται λιπῶν τέκνα.
 ἐπεὶ σὺ μὲν γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις, 265
 ὁ δ' ὠφελήσας ἀξίων οὐ τυγχάνει·
 κἄπειτα πράσσω πόλλ' ἐγὼ, φίλους ἐμούς
 θανόντας εὖ δρωῶν οὐ φίλων μάλιστα δεῖ;
 ὦ δεξιὰ χεῖρ, ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ,
 ἐν δ' ἀσθενείᾳ τὸν πόθον διώλεσας.
 ἐπεὶ σ' ἔπαυσ' ἂν δοῦλον ἐννέποντά με, 270
 καὶ τάσδε Θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν,
 ἐν αἷς σὺ χαίρεις. οὐ γὰρ εὖ φρονεῖ πόλις

στάσει νοσοῦσα καὶ κακοῖς βουλευμασιν·
οὐ γάρ ποτ' ἂν σὲ δεσπότην ἐκθήσατο.

ΜΕΓΑΡΑ.

γέροντες, αἰνῶ· τῶν φίλων γὰρ οὕνεκα 275

ὀργὰς δικαίας τοὺς φίλους ἔχειν χρεῶν·

ἡμῶν δ' ἕκατι δεσπότηαις θυμούμενοι

πάθητε μηδέν. τῆς δ' ἐμῆς, Ἀμφιτρούων,

γνώμης ἄκουσον, ἦν τί σοι δοκῶ λέγειν.

ἐγὼ φιλῶ μὲν τέκνα· πῶς γὰρ οὐ φιλῶ 280

ἄτικτον, ἄμόχθησα; καὶ τὸ κατθανεῖν

δεινὸν νομίζω· τῷ δ' ἀναγκαίῳ τρόπῳ

ὅς ἀντιτείνει, σκαιὸν ἠγοῦμαι βροτόν.

ἡμᾶς δ' ἐπειδὴ δεῖ θανεῖν, θνήσκειν χρεῶν

μὴ πυρὶ καταξανθέντας, ἐχθροῖσιν γέλων 285

διδόντας, οὐμοὶ τοῦ θανεῖν μεῖζον κακόν·

ὀφείλομεν γὰρ πολλὰ δώμασιν καλά.

σὲ μὲν δόκησις ἔλαβεν εὐκλεῆς δορός,

ὥστ' οὐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν σ' ὑπο,

οὐμὸς δ' ἀμαρτύρητος εὐκλεῆς πόσις, 290

ὡς τούσδε παῖδας οὐκ ἂν ἐκσῶσαι θέλοι

δόξαν κακὴν λαβόντας· οἱ γὰρ εὐγενεῖς

κάμνουσι τοῖς αἰσχροῖσι τῶν τέκνων ὑπερ,

ἐμοί τε μίμημ' ἀνδρὸς οὐκ ἀπωστέον.

σκέψαι δὲ τὴν σὴν ἐλπίδ', ἣ λογίζομαι. 295

ἦξειν νομίζεις παῖδα σὸν γαίας ὑπο·

καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ Αἰδου πάλιν;

ἀλλ' ὡς λόγοισι τόνδε μαλθάξαιμεν ἂν·

ἦκιστα· φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν χρεῶν,

σοφοῖσι δ' εἴκειν καὶ τεθραμμένοις καλῶς. 300

ῥᾶον γὰρ αἰδοῦς ὑποβαλὼν φίλ' ἂν τύχοις.

ἦδη δ' ἐςἦλθέ μ' εἰ παραιτησαίμεθα

φυγὰς τέκνων τῶνδ'· ἀλλὰ καὶ τὸδ' ἄθλιον,

πενία σὺν οἰκτροῦ περιβαλεῖν σωτηρίαν·

ὡς τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοις 305

ἐν ἡμαρ ἠδὲ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον.

τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον, ὅς μένει σ' ὅμως.

προκαλούμεθ' εὐγένειαν, ὧ γέρον, σέθεν·

τὰς τῶν θεῶν γὰρ ὅστις ἐκμοχθεῖν τύχας
 πρόθυμός ἐστιν, ἢ προθυμία γ' ἄφρων· 310
 ὃ γρηὶ γὰρ οὐδεὶς μὴ χρεῶν θήσει ποτέ.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ μὲν σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων
 ἦν τίς σ' ὑβρίζων, ῥαδίως ἐπαύσατ' ἄν·
 νῦν δ' οὐδέν ἐσμεν· σὸν δὲ τούντεῦθεν σκοπεῖν
 ὅπως διώσει τὰς τύχας, Ἀμφιτρύων. 315

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

οὔτοι τὸ δειλὸν οὐδὲ τοῦ βίου πόθος
 θανεῖν ἐρύκει μ', ἀλλὰ παιδὶ βούλομαι
 σῶσαι τέκν'· ἄλλως δ' ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν.
 ἰδοὺ πάρεστιν ἦδε φασγάνῳ δέσση
 κεντεῖν, φονεύειν, ἰέναι πέτρας ἄπο· 320
 μίαν δὲ νῶν δὸς χάριν, ἄναξ, ἱκνούμεθα.
 κτεινόν με καὶ τήνδ' ἀθλίαν παίδων πάρος,
 ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν, ἀνόσιον θεῶν,
 ψυχοῤῥαγοῦντα καὶ καλοῦντα μητέρα
 πατρός τε πατέρα· τ' ἄλλα δ' ἢ πρόθυμος εἶ 325
 πρᾶσσ'· οὐ γὰρ ἀλήθην ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν.

ΜΕΓΑΡΑ.

καὶ γὰρ σ' ἱκνούμαι χάριτι προσθεῖναι χάριν,
 ἡμῖν ἔν' ἀμφοῖν εἰς ὑπουργήσης διπλᾶ·
 κόσμον πάρες μοι παισὶ προσθεῖναι νεκρῶν,
 δόμους ἀνοίξας· νῦν γὰρ ἐκκεκλείσμεθα· 330
 ὡς ἀλλὰ ταῦτά γ' ἀπολάχως οἴκων πατρός.

ΛΥΚΟΣ.

ἔσται τάδ'· οἴγειν κληῖθρα προσπόλοις λέγω.
 κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες· οὐ φθονῶ πέπλων·
 ὅταν δὲ κόσμον περιβάλησθε σώμασιν,
 ἦξω πρὸς ὑμᾶς νεοτέρῳ δώσων χθονί. 335

ΜΕΓΑΡΑ.

ὦ τέκν', ὀμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρὸς ποδὶ
 πατρῶον ἐς μέλαθρον, οὐ τῆς οὐσίας
 ἄλλοι κρατοῦσι, τὸ δ' ὄνομ' ἔσθ' ἡμῶν ἔτι.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὦ Ζεῦ, μάτην ἄρ' ὀμόγαμόν σ' ἐκτησάμην,

μάτην δὲ παιδὸς τοι νεῶν ἐκλήζομεν. 340
 σὺ δ' ἦσθ' ἄρ' ἦσσω ἢ δόκεις εἶναι φίλος.
 ἄρετῇ σε νικῶ θνητὸς ὦν θεὸν μέγαν.
 παῖδας γὰρ οὐ προὔδωκα τοὺς Ἡρακλέους.
 σὺ δ' ἐς μὲν εὐνάς κρύφιος ἠπίστω μολεῖν,
 τ'ἀλλότρια λέκτρα δόντος οὐδενὸς λαβών, 345
 σώζειν δὲ τοὺς σοὺς οὐκ ἐπίστασαι φίλους.
 ἀμαθῆς τις εἶ θεός, ἢ δίκαιος οὐκ ἔφους.

ΧΟΡΟΣ.

αἴλινον μὲν ἐπ' εὐτυχεῖ
 μολπᾷ Φοῖβος ἰακχεῖ,
 τὰν καλλίφθογον κιθάραν 350
 ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ.
 ἐγὼ δὲ τὸν γᾶς ἐνέρω τ' ἐς ὄρφναν
 μολόντα, παῖδ' εἴτε Διὸς νιν εἶπω
 εἴτ' Ἀμφιτρώωνος Ἴνιν,
 ὑμνῆσαι, στεφάνωμα μό- 355
 χθων, δι' εὐλογίας θέλω.
 γενναίων δ' ἄρεταὶ πόνων
 τοῖς θανοῦσιν ἄγαλμα.
 πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος
 ἠρήμωσε λέοντος, 360
 πυρσοῦ δ' ἀμφεκαλύφθη
 ξανθὸν κρᾶτ' ἐπινωτίσας
 δεινῷ χάσματι θηρός.
 τὰν τ' ὄρεινόμον ἀγρίων
 Κενταύρων ποτὲ γένναν 365
 ἔτρωσεν τόξοις φονίοις,
 ἐναίρων πτανοῖς βέλεσιν.
 ξύνοιδε Πηνεῖδς ὁ καλλιδίνας
 μακρὰ τ' ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι
 καὶ Πηλιάδες θεράπναι 370
 σύγχορτοὶ θ' Ὀμόλας ἔναυ-
 λοι, πένκαισιν ὄθεν χέρας
 πληροῦντες χθόνα Θεσσαλῶν
 ἰππείαις ἐδάμαζον.
 τὰν τε χρυσοκάρανον 375

δόρκαν ποικιλόνωτον,
 συλήτειραν ἀγρωστᾶν
 κτείνας, θηροφόνον θεᾶν
 Οἰνωᾶτιν ἀγάλλει·
 τεθρίππων τ' ἐπέβα 380
 καὶ ψαλίοις ἐδάμασε πώλους
 Διομήδεος, αἶ φονίαισι φάτναις
 ἀχάλιν' ἐθόαζον
 κάθαιμα σῖτα γέννυσι, χαρ- 385
 μοναῖσιν ἀνδροβρωῶσι δυστράπεζοι·
 πέραν δ' ἀργυροζόγυταν Ἐβρον
 ἐκπέρασεν ὄχθαν,
 Μυκηναίῳ πονῶν τυράννω,
 τάν τε Πηλιάδ' ἀκτάν 390
 Ἄναύρου παρὰ πηγᾶς·
 Κύκνον τε ξενοδαίκταν
 τόξοις ὄλεσεν, Ἄμφαναί-
 ας οἰκήτορ' ἄμικτον·
 ὕμνωδούς τε κόρας 395
 ἤλυθεν ἐσπέριον ἐς ἀυλάν,
 χρυσέων πετάλων ἄπο μηλοφόρον
 χερὶ καρπὸν ἀμέρξων,
 δράκοντα πυρσόνωτον, ὃς
 ἄπλατον ἀμφελικτὸς ἔλικ' ἐφρούρει,
 κτανών· ποντίας θ' ἀλὸς μυχοῦς 400
 εἰσέβαινε, θνατοῖς
 γαλανείας τιθεὶς ἐρετμοῖς·
 οὐρανοῦ θ' ὑπὸ μέσσαν
 ἐλαύνει χέρας ἔδραν,
 Ἄτλαντος δόμον ἐλθῶν· 405
 ἀστροπούς τε κατέσχευεν οἴ-
 κους εὐανορία θεῶν·
 τὸν ἱππευτάν τ' Ἀμαζόνων στρατὸν
 Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον
 ἔβα δι' Εὐξείνου οἴδμα λίμνας, 410
 τίν' οὐκ ἀφ' Ἑλλαντίας
 ἄγορον ἀλίσας φίλων,

κόρας Ἀρείας πέπλων
 χρυσεόστολον φάρος,
 ζωστῆρος ὀλεθρίους ἄγρας. 415
 τὰ κλεινὰ δ' Ἑλλὰς ἔλαβε βαρβάρου κόρας
 λάφυρα, καὶ σώζετ' ἐν Μυκῆναις.
 τὰν τε μυριόκρανον
 πολύφρονον κύνα Λέρνας 420
 ὕδραν ἐξεπύρωσεν
 βέλεσί τ' ἀμφέβαλλε,
 τὸν τρισώματον οἴσιν ἔ-
 κτα βοτῆρ' Ἐρυθείας.
 δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' εὐτυχῆ 425
 διῆλθε· τὸν πολυδάκρυον
 ἔπλευσ' ἐς Ἄιδαν, πόνων τελευτάν,
 ἵν' ἐκπεραίνει τάλας
 βίοτον οὐδ' ἔβα πάλιν.
 στέγαι δ' ἔρημοι φίλων, 430
 τὰν δ' ἀνόστιμον τέκνων
 Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα
 βίου κέλευθον ἄθεον, ἄδικον· εἰς δὲ σᾶς
 χέρας βλέπει δώματ' οὐ παρόντος. 435
 εἰ δ' ἐγὼ σθένος ἦβων
 δόρυ τ' ἔπαλλον ἐν αἰχμᾷ,
 Καδμείων τε σύνηβοι,
 τέκεσιν ἂν παρέεσταν
 ἀλκᾷ· νῦν δ' ἀπολείπομαι 440
 τᾶς εὐδαίμονος ἦβας.
 ἀλλ' ἐσορῶ γὰρ τούσδε φθιμένων
 ἔνδυτ' ἔχοντας, τοὺς τοῦ μεγάλου
 δήποτε παῖδας τὸ πρὶν Ἡρακλέους,
 ἄλοχον τε φίλην ὑπὸ σειραίοις 445
 ποσὶν ἔλκουσαν τέκνα, καὶ γεραιὸν
 πατέρ' Ἡρακλέους. δύστηνος ἐγὼ,
 δακρύων ὡς οὐ δύναμαι κατέχειν
 γραίας ὄσσων ἔτι πηγᾶς. 450

ΜΕΓΑΡΑ.

εἶεν· τίς ἱερεὺς, τίς σφαγεὺς τῶν δυσπότημων,

ἢ τῆς ταλαίνης τῆσδ' ἐμῆς ψυχῆς φονεύς;
 ἔτοιμ' ἄγειν τὰ θυμάτ' εἰς Ἄιδου τάδε.
 ὦ τέκν', ἀγόμεθα ζεῦγος οὐ καλὸν νεκρῶν,
 ὁμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες. 455

ὦ μοῖρα δυστάλαιν' ἐμοῦ τε καὶ τέκνων
 τῶνδ', οὓς πανύστατ' ὄμμασιν προσδέρομαι.
 ἔτεκον μὲν ὑμᾶς, πολεμίοις δ' ἐθρεψάμην
 ὕβρισμα καὶ πίχαρμα καὶ διαφθοράν.
 φρεῦ· 460

ἦ πολὺ με δόξης ἐξέπαισαν ἐλπίδες,
 ἦν πατρὸς ὑμῶν ἐκ λόγων ποτ' ἤλπισα.
 σοὶ μὲν γὰρ Ἄργος ἔνεμ' ὁ κατθανῶν πατήρ,
 Εὐρουσθέως δ' ἔμελλες οἰκήσειν δόμους,
 τῆς καλλικάρπου κράτος ἔχων Πελασγίας,
 στολήν τε θηρὸς ἀμφέβαλλε σῶ κάρῳ
 λέοντος, ἥπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο. 465

σὺ δ' ἦσθα Θηβῶν τῶν φιλαρμάτων ἀναξ,
 ἔγκληρα πεδία τὰμὰ γῆς κεκτημένος,
 ὡς ἐξέπειθες τὸν κατασπείραντά σε·
 ἐς δεξιὰν δὲ σὴν ἀλεξητήριον 470

ξύλον καθίει, Δαιδάλου ψευδῆ δόσιν.
 σοὶ δ' ἦν ἔπερσε τοῖς ἐκηβόλοις ποτὲ
 τόξοισι δώσειν Οἰχαλίαν ὑπέσχετο.

τρεῖς δ' ὄντας ὑμᾶς τριπτύχοις τυραννίσι
 πατήρ ἐπύργου, μέγα φρονῶν εὐανδρία, 475

ἐγὼ δὲ νύμφας ἠεροθινιαζόμεν,
 κῆδη συνάφουσ', ἐκ τ' Ἀθηναίων χθονὸς
 Σπάρτης τε Θηβῶν θ' ὡς ἀνημμένοι κάλῳ
 προμνησίοισι βίον ἔχοιτ' εὐδαίμονα.

καὶ ταῦτα φροῦδα· μεταβαλοῦσα δ' ἡ τύχη
 νύμφας μὲν ὑμῖν Κῆρας ἀντέδωκ' ἔχειν,
 ἐμοὶ δὲ δάκρυα λουτρά· δύστηνος φρενῶν. 480

πατήρ δὲ πατρὸς ἐστιᾶ γάμους ὄδε,
 Ἄιδην νομίζων πενθερόν, κῆδος πικρόν.

ᾧμοι, τίν' ὑμῶν πρώτον ἢ τίν' ὕστατον 485
 πρὸς στέρνα θῶμαι; τῷ προσαρμόσω στόμα;
 τίνος λάβωμαι; πῶς ἂν ὡς ξουθόπτερος

μέλισσα συνενέγκαιμ' ἄν ἐκ πάντων γόους,
 εἷς ἐν δ' ἐνεγκοῦς', ἀθρόον ἀποδοίην δάκρυ.
 ὦ φίλτατ', εἴ τις φθόγγον εἰσακούσεται 490
 θνητῶν παρ' Ἄιδῃ, σοὶ τάδ', Ἡράκλεις, λέγω,
 θνήσκει πατήρ σὸς καὶ τέκν', ὄλλυμαι δ' ἐγώ,
 ἢ πρὶν μακαρία διὰ σ' ἐκληζόμεν βροτοῖς.
 ἄρηξον, ἔλθέ, καὶ σκιά φάνηθί μοι.
 ἄλις γὰρ ἔλθῶν ἱκανὸς ἄν γένοιο σύ· 495
 κακοὶ γὰρ ἔς σέ γ', οἳ τέκνα κτείνουσι σά.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

σὺ μὲν τὰ νέρθην εὐτρεπῆ ποιοῦ, γύναι·
 ἐγὼ δὲ σ', ὦ Ζεῦ, χεῖρ' ἔς οὐρανὸν δικῶν,
 ἀνδῶ, τέκνοισιν εἴ τι τοισίδ' ὠφελεῖν 500
 μέλλεις, ἀμύνειν, ὡς τάχ' οὐδὲν ἀρκέσεις.
 καίτοι κέκλησαι πολλάκις· μάτην πονῶ·
 θανεῖν γὰρ, ὡς ἔοικ', ἀναγκαίως ἔχει.
 ἀλλ', ὦ γέροντες, μικρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου·
 τοῦτον δ' ὅπως ἥδιστα διαπεράσετε,
 ἐξ ἡμέρας ἔς νύκτα μὴ λυπούμενοι. 505
 ὡς ἐλπίδας μὲν ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται
 σώζειν, τὸ δ' αὐτοῦ σπουδάσας διέπτατο.
 ὀρᾶτέ μ', ὅσπερ ἦν περίβλεπτος βροτοῖς,
 ὀνομαστὰ πράστων, καὶ μ' ἀφείλεθ' ἢ τύχη
 ὡσπερ πτερὸν πρὸς αἰθέρ' ἡμέρα μιᾶ. 510
 ὁ δ' ὄλβος ὁ μέγας ἢ τε δόξ' οὐκ οἶδ' ὅτῳ
 βέβαιός ἐστι· χαίρετ'· ἄνδρα γὰρ φίλον
 πανύστατον νῦν, ἦλικες, δεδόρκατε.

ΜΕΓΑΡΑ.

ἴα.
 ὦ πρέσβυ, λεύσσω τὰ μὰ φίλτατ'; ἢ τί φῶ;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

οὐκ οἶδα, θύγατερ· ἀφασία δὲ κᾶμ' ἔχει. 515

ΜΕΓΑΡΑ.

ὄδ' ἐστὶν ὃν γῆς νέρθην εἰσηκούομεν,
 εἰ μὴ γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν.
 τί φημί; ποῖ' ὄνειρα κηραίνουσ' ὄρῳ;
 οὐκ ἔσθ' ὄδ' ἄλλος ἀντὶ σοῦ παιδός, γέρον.

δεῦρ', ὦ τέκν', ἐκκρήμνασθε πατρῶων πέπλων, 520
 ἴτ' ἐγκονεῖτε, μὴ μεθῆτ', ἐπεὶ Διὸς
 σωτῆρος ὑμῖν οὐδέν ἐσθ' ὄδ' ὕστερος.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ χαῖρε, μέλαθρον πρόπυλά θ' ἐστίας ἐμῆς,
 ὡς ἄσμενός σ' ἐξεῖδον ἐς φάος μολῶν.
 ἔα· τί χρῆμα; τέκν' ὄρω πρὸ δωμαίων 525
 στολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεστεμμένα,
 ὄχλω τ' ἐν ἀνδρῶν τὴν ἐμὴν ξυνάορον
 πατέρα τε δακρύνοντα συμφορᾶς τινος.
 φέρ' ἐκπύθωμαι τῶνδε πλησίον σταθίς
 τί καινὸν ἦλθε τοῖςδε δώμασιν χρέος. 530

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ὦ φάος μολῶν πατρί,
 ἦκεις, ἐσώθης εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί φῆς; τί ν' ἐς ταραγμὸν ἦκομεν, πάτερ;

ΜΕΓΑΡΑ.

διολλύμεσθα· σὺ δέ, γέρον, σύγγνωθί μοι,
 εἰ πρόσθεν ἦρπασ' ἅ σέ λέγειν πρὸς τόνδ' ἐχρῆν· 535
 τὸ θῆλυ γάρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων,
 καὶ τ' ἄμ' ἔθνησκε τέκν', ἀπωλλύμην δ' ἐγώ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

"Απολλον, οἷοις φροίμοις ἄρχει λόγον.

ΜΕΓΑΡΑ.

τεθνᾶσ' ἀδελφοὶ καὶ πατὴρ οὐμὸς γέρον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πῶς φῆς; τί δράσας ἢ δορὸς ποίου τυχῶν; 540

ΜΕΓΑΡΑ.

Λύκος σφ' ὁ κλεινὸς γῆς ἄναξ διώλεσεν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὄπλοις ἀπαντῶν ἢ νοσησάσης χθονός;

ΜΕΓΑΡΑ.

στάσει τὸ Κάδμου γ' ἐπτάπυλον ἔχει κράτος.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί δῆτα πρὸς σέ καὶ γέροντ' ἦλθεν φόβος;

ΜΕΓΑΡΑ.

κτείνειν ἔμελλε πατέρα καὶ τέκνα. 545

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί φῆς; τί ταρβῶν ὀρφάνευσ' ἐμῶν τέκνων;

ΜΕΓΑΡΑ.

μή ποτε Κρέοντος θάνατον ἐκτισαίατο.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

κόσμος δὲ πέπλων τίς ὄδε νεοτέροις πρέπων;

ΜΕΓΑΡΑ.

θανάτου τάδ' ἤδη περιβόλαι' ἀνήμεθα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

καὶ πρὸς βίαν ἐθνήσκειτ'; ὦ τλήμων ἐγώ. 550

ΜΕΓΑΡΑ.

φίλων ἔρημοι, σὲ δὲ θανόντ' ἠκούομεν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πόθεν δ' ἐς ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία;

ΜΕΓΑΡΑ.

Εὐρυσθέως κήρυκες ἠγγελλον τάδε.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί δ' ἐξελείπεται οἶκον ἐστίαν τ' ἐμήν;

ΜΕΓΑΡΑ.

βία πατήρ μὲν ἐκπεσὼν στρωτοῦ λέχους. 555

ΗΡΑΚΛΗΣ.

κοῦκ ἔσχεν αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσαι;

ΜΕΓΑΡΑ.

αἰδώς γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσω.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὔτω δ' ἀπόντες ἐσπανίζομεν φίλων;

ΜΕΓΑΡΑ.

φίλοι γάρ εἰσιν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τίνες;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μάχας δὲ Μινυῶν, ἃς ἔτλην, ἀπέπτυσαν; 560

ΜΕΓΑΡΑ.

ἄφιλον, ἔν' αὖθίς σοι λέγω, τὸ δυστυχέες.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ ῥίψεθ' Ἄιδου τὰσδε περιβολὰς κόμης,

καὶ φῶς ἀναβλέψεσθε, τοῦ κάτω σκότους

φίλας ἀμοιβὰς ὄμμασιν δεδορκότες ;
 ἔγω δέ, νῦν γὰρ τῆς ἐμῆς ἔργον χερός, 565
 πρῶτον μὲν εἶμι καὶ κατασκάψω δόμους
 καινῶν τυράννων, κρᾶτα δ' ἀνόσιον τεμῶν
 ῥίψω κυνῶν ἔλκημα· Καδμείων δ' ὄσους
 κακούς ἐφεῦρον εὖ παθόντας ἐξ ἐμοῦ,
 τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὄπλῳ χειρώσομαι, 570
 τοὺς δὲ πτερωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι,
 νεκρῶν ἅπαντ' Ἰσμηνὸν ἐμπλήσω φόνου,
 Δίρκης τε νᾶμα λευκὸν αἶμαχθήσεται.
 τῷ γὰρ μ' ἀμύνειν μᾶλλον ἢ δάμαρτι χρῆ
 καὶ παισὶ καὶ γέροντι; χαιρόντων πόνοι· 575
 μάτην γὰρ αὐτοὺς τῶνδε μᾶλλον ἦνυσα.
 καὶ δεῖ μ' ὑπὲρ τῶνδ', εἴπερ οἶδ' ὑπὲρ πατρός,
 θνήσκειν ἀμύνοντ'· ἢ τί φήσομεν καλὸν
 ὕδρα μὲν ἐλθεῖν ἐς μάχην λέοντί τε
 Εὐρυσθέως πομπαῖσι, τῶν δ' ἐμῶν τέκνων 580
 οὐκ ἐκπονήσω θάνατον; οὐκ ἄρ' Ἡρακλῆς
 ὁ καλλίνικος, ὡς πάροιθε, λέξομαι.

ΧΟΡΟΣ.

δίκαια τοὺς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα
 πατέρα τε πρέσβυν τήν τε κοινωνὸν γάμων.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

πρὸς σοῦ μὲν, ὦ παῖ, τοῖς φίλοις εἶναι φίλον 585
 τὰ τ' ἐχθρὰ μισεῖν· ἀλλὰ μὴ πείγῃς λίαν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί δ' ἐστὶ τῶνδε θᾶσσον ἢ χρεῶν, πάτερ;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

πολλοὺς πένητας, ὀλβίους δὲ τῷ λόγῳ
 δοκοῦντας εἶναι, συμμάχους ἀναξ ἔχει,
 οἱ στάσιν ἔθηκαν καὶ διώλεσαν πόλιν 590
 ἐφ' ἀρπαγαῖσι τῶν πέλας, τὰ δ' ἐν δόμοις
 δαπάναισι φροῦδα διαφνυγόνθ' ὑπ' ἀργίας.
 ὥφθης ἐπελθὼν πόλιν· ἐπεὶ δ' ὥφθης, ὄρα
 ἐχθροὺς ἀθροίσας μὴ παρὰ γνώμην πέσης.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μέλει μὲν οὐδὲν εἴ με πᾶσ' εἶδεν πόλις·

ὄρνιν δ' ἰδὼν τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἔδραις,
 ἔγνω πόνον τίν' ἐς δόμους πεπτωκότα·
 ὥστ' ἐκ προνοίας κρύφιος εἰςῆλθον χθόνα.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

καλῶς προσελθὼν νῦν πρόσκειπέ θ' ἐστίαν,
 καὶ δὸς πατρώοις δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰδεῖν. 600

ἤξει γὰρ αὐτὸς σὴν δάμαρτα καὶ τέκνα
 ἔλξων, φρονεύσων, καὶ μ' ἐπισφάξων, ἀναξ.
 μένοντι δ' αὐτοῦ πάντα σοι γενήσεται,
 τῆ τ' ἀσφαλείᾳ κερδανεῖς· πόλιν τε σὴν
 μὴ πρὶν ταράξῃς πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι, τέκνον. 605

ΗΡΑΚΛΗΣ.

δράσω τάδ'· εὖ γὰρ εἶπας· εἴμ' εἴσω δόμων.
 χρόνῳ δ' ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν
 Ἄιδου Κόρης τ' ἐνερθεν οὐκ ἀτιμάσω
 θεοὺς προσειπεῖν πρῶτα τοὺς κατὰ στέγας.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἦλθες γὰρ ὄντως δώματ' εἰς Ἄιδου, τέκνον; 610

ΗΡΑΚΛΗΣ.

καὶ θῆρά γ' ἐς φῶς τὸν τρίκρανον ἤγαγον.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

μάχη κρατήσας ἢ θεᾶς δωρήμασιν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μάχη· τὰ μυστῶν δ' ὄργι' εὐτύχησ' ἰδάν.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἦ καὶ κατ' οἴκους ἐστὶν Εὐρουσθέως ὁ θῆρ;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Χθονίας νιν ἄλσος Ἐρμιῶν τ' ἔχει πόλις. 615

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

οὐδ' οἶδεν Εὐρουσθεὺς σε γῆς ἦκοντ' ἄνω;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐκ οἶδ'· ἔν' ἐλθὼν τ' ἀνθάδ' εἰδείην πάρος.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

χρόνον δὲ πῶς τοσοῦτον ἦσθ' ὑπὸ χθονί;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Θησέα κομίζων ἐχρόνισ' ἐξ Ἄιδου, πάτερ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

καὶ ποῦ 'στιν; ἢ γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον; 620

ΗΡΑΚΛΗΣ.

βέβηκ' Ἀθήνας, νέρθεν ἄσμενος φρυγῶν.

ἄλλ' εἴ', ὀμαρτεῖτ', ὦ τέκν', ἐς δόμους πατρί.

καλλιονές τ' ἄρ' εἴσοδοι τῶν ἐξόδων

πάρεισιν ὑμῖν. ἀλλὰ θάρσος ἴσχετε,

καὶ νόματ' ὅσων μηκέτ' ἐξανίετε, 625

σύ τ', ὦ γύναι μοι, σύλλογον ψυχῆς λάβε

τρόμου τε παῦσαι, καὶ μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων.

οὐ γὰρ πτερωτός, οὐδὲ φευξείω φίλους.

ἄ,

οἶδ' οὐκ ἀφιαῖς', ἀλλ' ἀνάπτονται πέπλων

τοσῶδε μᾶλλον. ὦδ' ἔβητ' ἐπὶ ξυροῦ;

ἄξω λαβῶν γε τούσδ' ἐφορκίδας χεροῖν,

ναῦς δ' ὡς ἐφέλξω. καὶ γὰρ οὐκ ἀναίνομαι

θεράπευμα τέκνων. πάντα τὰνθρώπων ἴσα.

φιλοῦσι παῖδας οἷ τ' ἀμείνονες βροτῶν

οἷ τ' οὐδὲν ὄντες. χρήμασιν δὲ διάφοροι.

ἔχουσιν, οἱ δ' οὐ. πᾶν δὲ φιλότεκνον γένος. 635

ΧΟΡΟΣ.

ἄ νεότας μοι φίλον. ἄχθος δὲ τὸ γῆρας αἰεὶ

βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων ἐπὶ κρατὶ κεῖται, 640

βλεφάρων σκοτεινὸν φάρος ἐπικαλύψαν.

μή μοι μήτ' Ἀσιήτιδος

τυραννίδος ὄλβος εἴη,

μή χρυσοῦ δώματα πλήρη 645

τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν.

ἄ καλλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ,

καλλίστα δ' ἐν πενίᾳ.

τὸ δὲ λυγρὸν φόνιόν τε γῆ-

ρας μισῶ. κατὰ κυμάτων δ' 650

ἔρροι, μηδέ ποτ' ὄφελεν

θνατῶν δώματα καὶ πόλεις

ἔλθειν, ἀλλὰ κατ' αἰθέρ' αἰ-

εἰ πτεροῖσι φορεῖσθω.

εἰ δὲ θεοῖς ἦν ξύνεσις καὶ σοφία, κατ' ἄνδρας 655

δίδυμον ἄν ἦβαν ἔφερον, φανερόν χαρακτῆρ' ἄρετᾶς, ὅσοισιν μέτα, καὶ θανόντες 660

εἰς ἀνγὰς πάλιν ἀλίου
 δισσοὺς ἄν ἔβαν διαύλους,
 ἃ δυσγένεια δ' ἀπλᾶν ἄν
 εἶχε ζωᾶς βιοτάν, 665

καὶ τῶδ' ἦν τοὺς τε κακοὺς ἄν
 γνῶναι καὶ τοὺς ἀγαθοὺς,
 ἴσον ἅτ' ἐν νεφέλαισιν ἄ-
 στρων ναύταις ἀριθμὸς πέλει.

νῦν δ' οὐδεὶς ὄρος ἐκ θεῶν
 χρηστοῖς οὐδὲ κακοῖς σαφῆς,
 ἀλλ' εἰλισσόμενός τις αἰ-
 ῶν πλοῦτον μόνον αὔξει. 670

οὐ παύσομαι τὰς Χάριτας
 Μούσαις συγκαταμιγνύς,
 ἠδίσταν συζυγίαν. 675

μὴ ζῶην μετ' ἀμουσίας,
 αἰεὶ δ' ἐν στεφάνοισιν εἶην.
 ἔτι τοι γέρων ἀοιδὸς
 κελαδεῖ Μναμοσύναν.

ἔτι τὰν Ἡρακλέους
 καλλίνικον ἀείσω
 παρὰ τε Βρόμιον οἴνοδόταν
 παρὰ τε χέλνος ἐπτατόνου 680

μολπὰν καὶ Λίβυν αὐλόν.
 οὐπω καταπαύσομεν
 Μούσας, αἶ μ' ἐχόρευσαν.
 παιᾶνα μὲν Δηλιάδες

ὑμνοῦσ', ἀμφὶ πύλας τὸν
 Λατοῦς εὐπαιδα γόνον
 εἰλίσσουσαι καλλίχορον. 690

παιᾶνας δ' ἐπὶ σοῖς μελάθροισι
 κύκνος ὡς γέρων ἀοιδὸς
 πολιᾶν ἐκ γενύων
 κελαδήσω· τὸ γὰρ εὖ
 τοῖς ὑμνοῖσιν ὑπάρχει 695

Διὸς ὁ παῖς· τᾶς δ' εὐγενίας
 πλέον ὑπερβάλλων *
 μοχθήσας τὸν ἄκνυμον
 θῆκεν βίοτον βροτοῖς
 πέρσας δείματα θηρῶν.

700

Λ Τ Κ Ο Σ.

ἔς καιρὸν οἴκων, Ἀμφιτρύων, ἔξω περῶς·
 χρόνος γὰρ ἤδη δαρός ἐξ ὅτου πέπλοις
 κοσμεῖσθε σῶμα καὶ νεκρῶν ἀγάλμασιν.
 ἀλλ' εἶα, παῖδας καὶ δάμαρθ' Ἡρακλέους
 ἔξω κέλευε τῶνδε φαίνεσθαι δόμων,
 ἐφ' οἷς ὑπέστητ' αὐτεπάγγελτοι θανεῖν.

705

Α Μ Φ Ι Τ Ρ Τ Ω Ν.

ἄναξ, διώκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα,
 ὕβριν θ' ὑβρίζεις ἐπὶ θανούσι τοῖς ἔμοις·
 ἂ χρῆν σε μετρίως, κεί κρατεῖς, σπουδῆν ἔχειν.
 ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστίθης ἡμῖν θανεῖν,
 στέργειν ἀνάγκη, δραστέον δ' ἄ σοι δοκεῖ.

710

Λ Τ Κ Ο Σ.

ποῦ δῆτα Μεγάρα; ποῦ τέκν' Ἀλκμήνης γόνου.

Α Μ Φ Ι Τ Ρ Τ Ω Ν.

δοκῶ μὲν αὐτήν, ὡς θύραθεν εἰκάσαι,

Λ Τ Κ Ο Σ.

τί χρῆμα δόξης τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον;

Α Μ Φ Ι Τ Ρ Τ Ω Ν.

ἰκέτιν πρὸς ἀγνοῖς ἐστίας θάσσειν βάρθοις.

715

Λ Τ Κ Ο Σ.

ἀνόνητά γ' ἰκετεύουσιν ἐκσῶσαι βίον.

Α Μ Φ Ι Τ Ρ Τ Ω Ν.

καὶ τὸν θανόντα γ' ἀνακαλεῖ μάτην πόσιν.

Λ Τ Κ Ο Σ.

οὔδ' οὐ πάρεστιν, οὔδ' ἔμῃ μόλῃ ποτέ.

Α Μ Φ Ι Τ Ρ Τ Ω Ν.

οὔκ, εἴγε μὴ τις θεῶν ἀναστήσειέ νιν.

Λ Τ Κ Ο Σ.

χώρει πρὸς αὐτήν καὶ κόμιζ' ἐκ δωμάτων.

720

ΑΜΦΙΤΡΩΝ.

μέτοχος ἂν εἶην τοῦ φόνου δράσας τόδε.

ΛΥΚΟΣ.

ἡμεῖς, ἐπειδὴ σοὶ τόδ' ἔστ' ἐνθύμιον,
οἱ δειμάτων ἕξωθεν, ἐκπορεύσομεν
σὺν μητρὶ παῖδας. δεῦρ' ἔπεσθε, πρόσπολοι,
ὡς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν ἄσμενοι πόνων. 725

ΑΜΦΙΤΡΩΝ.

σὺ δ' οὖν ἴθ', ἔρχει δ' οἷ χρεῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἴσως
ἄλλω μελήσει. προςδόκα δὲ δρῶν κακῶς
κακόν τι πράξειν. ὦ γέροντες, ἔς καλὸν
στείχει, βρόχοισι δ' ἀρκύων γενήσεται
ξίφηφόροισι, τοὺς πέλας δοκῶν κτενεῖν, 730
ὁ παγκάκιστος. εἶμι δ', ὡς ἴδω νεκρὸν
πίπτοντ'· ἔχει γὰρ ἠδονὰς θνήσκων ἀνήρ
ἐχθρὸς τίνων τε τῶν δεδραμένων δίκην.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

μεταβολὰ κακῶν· μέγας ὁ πρόσθ' ἀναξ 735
πάλιν ὑποστρέφει βίοντον εἰς Αἶδαν.
ἰὼ δίκαια καὶ θεῶν παλιόρρους πότμος.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἦλθες χρόνῳ μὲν οὗ δίκην δώσεις θανῶν, 740
ὑβρῆς ὑβρίζων εἰς ἀμείνονας σέθεν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολάς·
πάλιν ἔμολεν ἂ πάρος οὔποτε διὰ φρενὸς 745
ἦλπισεν παθεῖν γὰς ἀναξ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἄλλ', ὦ γεραιέ, καὶ τὰ δωμάτων ἔσω
σκοπῶμεν, εἰ πράσσει τις ὡς ἐγὼ θέλω.

ΛΥΚΟΣ.

ἰὼ μοί μοι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τόδε κατάρχεται μέλος ἔμοι κλύειν 750
φίλιον ἐν δόμοις· θάνατος οὗ πρόσσω.
βοᾶ φόνου φροῖμιον στενάζων ἀναξ.

ΛΥΚΟΣ.

ὦ πᾶσα Κάδμου γαῖ', ἀπόλλυμαι δόλω.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

καὶ γὰρ διώλλυς· ἀντάποινα δ' ἐκτίνων
τόλμα, διδούς γε τῶν δεδραμένων δίκην.

755

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τίς ὁ θεοῦς ἀνομία χραίνων, θνητὸς ὢν,
ἄφρονα λόγον οὐρανίων μακάρων κατέβαλ',
ὡς ἄρ' οὐ σθένουσιν θεοί;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

γέροντες, οὐκέτ' ἔστι δυσσεβῆς ἀνὴρ.

760

σιγᾶ μέλαθρα· πρὸς χοροὺς τραπώμεθα·
φίλοι γὰρ εὐτυχοῦσιν οὓς ἐγὼ θέλω.

ΧΟΡΟΣ.

χοροὶ χοροὶ καὶ θαλία μέλουσι Θή-
βας ἱερὸν κατ' ἄστν.

μεταλλαγαὶ γὰρ δακρύων,

765

μεταλλαγαὶ συντυχίας

ἔτεκον ἀοιδάς.

βέβακ' ἀναξ ὁ καινός,

ὁ δὲ παλαιότερος

κρατεῖ, λιμένα λιπῶν γε τὸν Ἀχερόντιον·

770

δοκημάτων δ' ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς.

θεοὶ θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλουσι καὶ

τῶν ὀσίων ἐπάειν.

ὁ χρυσὸς ἅ τ' εὐτυχία

φρενῶν βροτοὺς ἐξάγεται,

775

δύνασιν [ἄδικον] ἐφέλκων.

χρόνου γὰρ οὔτις ἔτλα

τὸ πάλιν εἰσορᾶν,

νόμον παρέμενος, ἀνομία χάριν διδούς·

ἔθραυσε δ' ὄλβου κελαινὸν ἄρμα.

780

Ἴσμήν' ὦ στεφανηφόρει,

ξεσταί θ' ἑπταπύλου πόλεως

ἀναχορεύσατ' ἀγνυαί,

Δίρκια θ' ἅ καλλιῤῥέεθρος,

σύν τ' Ἀσωπιάδες κόραι,

785

πατρὸς ὕδωρ βᾶτε λιποῦ-

σαι * συναοιδὸν
 νύμφαι τὸν Ἡρακλέους
 καλλίνικον ἀγῶν· ὦ
 Πυθίου δεινδρῶτι πέτρα 790

Μουσῶν θ' Ἑλικωνίδων δώματα,
 ἤξειτ' εὐγαθειῖ κελάδω
 ἔμᾶν πόλιν, ἔμᾶ τείχη,
 Σπαρτῶν ἵνα γένος ἐφάνη,
 χαλκασπίδων λόχος, ὃς γᾶν 795
 τέκνων τέκνοις μεταμείβει,

Θήβαις ἱερὸν φῶς.
 ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς
 εὐναί, θνατογενοῦς τε καὶ
 Διός, ὃς ἦλθεν ἐς εὐνάς 800

Νύμφας τᾶς Περσηίδος· ὡς
 πιστόν μοι τὸ παλαιὸν ἦ-
 δη λέχος, ὦ Ζεῦ, τὸ σὸν οὐκ
 ἐπ' ἐλπίδι φάνθη,
 λαμπρὰν δ' ἔδειξ' ὁ χρόνος 805

τὰν Ἡρακλέος ἀλκάν·
 ὃς γᾶς ἐξέβα θαλάμιον,
 Πλούτωνος δῶμα λιπὼν νέρτερον.
 κρείσσων μοι τύραννος ἔφυς
 ἢ δυσγένει' ἀνάκτων. 810

ἄ νῦν ἐσορᾶν φαίνει
 ξιφηφόρων ἐς ἀγῶνων
 ἄμιλλαν, εἰ τὸ δίκαιον
 θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει. 815

ἔα ἔα.
 ἄρ' ἐς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἤκομεν φόβον,
 γέροντες, οἷον φάσμ' ὑπὲρ δόμων ὄρω;
 φυγῆ φυγῆ
 νωθὲς πέδαιρε κῶλον, ἐκποδῶν ἔλα.

ῶναξ Παιάν, 820
 ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων.

ΙΡΙΣ.

Θαρσεῖτε, Νυκτὸς τήνδ' ὄρωντες ἔκγονον
 Λύσσαν, γέροντες, κάμῃ τὴν θεῶν λάτριν,

Ἴριν· πόλει γὰρ οὐδὲν ἤνομεν βλάβος,
 ἐνὸς δ' ἐπ' ἀνδρὸς δώματα στρατεύομεν, 825
 ὄν φασιν εἶναι Ζηνὸς Ἀλκμήνης τ' ἄπο.
 πρὶν μὲν γὰρ ἄθλους ἐκτελευτῆσαι πικρούς,
 τὸ χρεῶν νιν ἐξέσωζεν, οὐδ' εἶα πατὴρ
 Ζεὺς νιν κακῶς δρᾶν οὔτ' ἔμ' οὔθ' Ἥραν ποτε.
 ἐπεὶ δὲ μόχθους διεπέρασ' Εὐρυσθέως, 830
 Ἥρα προσάψαι καινὸν αἶμ' αὐτῷ θέλει,
 παῖδας κατακτείναντι, συνθέλω δ' ἐγώ.
 ἀλλ' εἴ', ἄτεγκτον συλλαβοῦσα καρδίαν,
 Νυκτὸς κελαινῆς ἀννυμέναιε παρθένε,
 μανίας τ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ παιδοκτόνους 835
 φρενῶν ταραγμοὺς καὶ ποδῶν σκιρτήματα
 ἔλαννε, κίνει, φόνιον ἐξίει κάλων,
 ὡς ἂν πορεύσας δι' Ἀχερούσιον πόρον
 τὸν καλλίπαιδα στέφανον ἀνθέντη φόνῳ
 γνῶ μὲν τὸν Ἥρας οἶός ἐστ' αὐτῷ χόλος, 840
 μάθῃ δὲ τὸν ἐμόν· ἢ θεοὶ μὲν οὐδαμοῦ,
 τὰ θνητὰ δ' ἔσται μεγάλα, μὴ δόντος δίαην.

Λ Τ Τ Τ Α.

ἐξ εὐγενοῦς μὲν πατρὸς ἐκ τε μητέρος
 πέφυκα, Νυκτὸς Οὐρανοῦ τ' ἀφ' αἵματος·
 τιμὰς δ' ἔχω τάςδ', οὐκ ἀγασθῆναι φίλοις, 845
 οὐδ' ἠδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλους·
 παραινέσαι δέ, πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν,
 Ἥρα θέλω σοὶ τ', ἦν πίθησθ' ἐμοῖς λόγοις.
 ἀνὴρ ὅδ' οὐκ ἄσημος οὔτ' ἐπὶ χθονὶ
 οὔτ' ἐν θεοῖσιν, οὐ γέ μ' εἰσπέμπεις δόμους· 850
 ἄβατον δὲ χώραν καὶ θάλασσαν ἀγρίαν
 ἐξημερώσας, θεῶν ἀνέστησεν μόνος
 τιμὰς πιτνούσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὑπο·
 ὥστ' οὐ παραινῶ μεγάλα βούλεσθαι κακά.

Ι Ρ Ι Σ.

μὴ σὺ νουθέτει τὰ θ' Ἥρας καμὰ μηχανήματα. 855

Λ Τ Τ Τ Α.

ἐς τὸ λῶστον ἐμβιβάζω σ' ἔχνος ἀντὶ τοῦ κακοῦ.

Ι Ρ Ι Σ.

οὐχὶ σωφρονεῖν γ' ἐπεμψε δεῦρό σ' ἢ Διὸς δάμαρ.

ΛΥΤΤΑ.

Ἥλιον μαρτυρόμεσθα δρῶσ' ἅ δρᾶν οὐ βούλομαι.
 εἰ δὲ δὴ μ' Ἥρα θ' ὑπουργεῖν σοί τ' ἀναγκαίως ἔχει
 τάχος ἐπιρροίβδην θ' ὁμαρτεῖν ὡς κυνηγέτη κύνας, 860
 εἰμί γ'· οὔτε πόντος οὔτω κύμασι στένων λάβρος,
 οὔτε γῆς σεισμός κεραννοῦ τ' οἴστρος ὠδῖνας πνέων,
 οἷ' ἐγὼ σταδιοδραμοῦμαι στέρνον εἰς Ἡρακλέους,
 καὶ καταρρήξω μέλαθρα καὶ δόμους ἐπεμβαλῶ,
 τέκν' ἀποκτείναςα πρῶτον· ὁ δὲ κανὼν οὐκ εἴσεται 865
 παῖδας οὓς ἔτικτ' ἐναίρων, πρὶν ἂν ἐμῆς λύσσης ὑφῆ.
 ἦν' ἰδοὺ καὶ δὴ τινάσσει κρᾶτα βαλβίδων ἄπο,
 καὶ διαστρόφους ἐλίσσει σῖγα γοργωποὺς κόρας.
 ἄμπνοᾶς δ' οὐ σωφρονίζει, ταῦρος ὡς ἐς ἐμβολήν,
 δεινὰ μνηᾶται δὲ Κῆρας ἀνακαλῶν τὰς Ταρτάρου. 870
 τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω καὶ καταυλήσω φόβῳ.
 στείχ' ἐς Οὐλύμπον πεδαίρουσ', Ἴρι, γενναῖον πόδα·
 ἐς δόμους δ' ἡμεῖς ἄφαντοι δυσόμεσθ' Ἡρακλέους.

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοτοτοῖ, στέναξον· ἀποκείρεται 875
 σὸν ἄνθος, πόλις, ὁ Διὸς ἔκγονος.
 μέλεος Ἑλλάς, ἅ τὸν εὐεργέταν
 ἀποβαλεῖς, ὀλεῖς μανίαισιν Λύσσης
 χορευθέντ' ἀναύλοις.
 βέβακεν ἐν δίφροισιν ἅ πολύστονος, 880
 ἄρμασι δ' ἐνδίδωσι κέντρον
 ὡς ἐπὶ λῶβα
 Νυκτὸς Γοργῶν ἑκατογκεφάλοις
 ὄφρων ἰαχήμασι, Λύσσα μαρμαρωπός.
 ταχὺ τὸν εὐτυχηῆ μετέβαλεν δαίμων, 885
 ταχὺ δὲ πρὸς πατρὸς τέκν' ἐκπνεύσεται.
 ἰὼ μοι μέλεος, ἰὼ Ζεῦ, τὸ σὸν
 γένος ἄγονον ἀντίκα λυσσάδες ὠμοβρω-
 τες ἀποινόδικοι δίκαι κακοῖσιν ἐκπατάσσουσιν.
 ἰὼ στέγαι,
 κατάρχεται χορεύματ' ἄτερ τυπάνων,
 οὐ βρομίῳ κεχαρισμένα θύρῳ,
 ἰὼ δόμοι, 890
 πρὸς αἵματ', οὐχὶ τᾶς Διονυσιάδος

βοτρυών ἐπὶ χεύμασι λοιβᾶς.
 φυγῆ, τέκν', ἐξορμαῖτε· δάϊον τόδε
 δάϊον μέλος ἐπαυλεῖται. 895

κυναγετεῖ [τε] τέκνων διωγμόν·
 οὔποτ' ἄκραντα δόμοισι Λύσσα βακχεύσει.
 αἰαῖ κακῶν
 αἰαῖ δῆτα τὸν γεραιὸν ὡς στένω 900
 πατέρα τάν τε παιδοτρόφον, ἃ μάταν
 τέκνα γεννᾶται.

ἰδοὺ ἰδοὺ,
 θύελλα σείει δῶμα, συμπίπτει στέγη· 905
 ἦ ἦ τί δρᾶς, ὦ παῖ Διός;
 μελάθρῳ τάραγμα ταρτάρειον, ὡς ἐπ'
 Ἐγκελάδῳ ποτὲ Παλλάς, εἰς δόμους πέμπεις.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ λευκὰ γήρα σώματ'
 ΧΟΡΟΣ. 910

ἀνακαλεῖς τίνα με τίνα βοάν;
 ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄλαστα τάν δόμοισι.
 ΧΟΡΟΣ.

μάντιν οὐχ ἕτερον ἄξομαι.
 ΑΓΓΕΛΟΣ.

τεθνᾶσι παῖδες· αἰαῖ·
 στενάζεθ', ὡς στενακτά· δάϊοι φόνοι,
 δάϊοι δὲ τοκέων χεῖρες. 915
 οὐκ ἄν τις εἴποι μᾶλλον ἢ πεπόνθαμεν.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς παισὶ στενακτὰν ἄταν ἄταν
 πατέρος ἀμφαίνεις;
 λέγε τίνα τρόπον ἔσσυτο θεόθεν ἐπὶ
 μέλαθρα κακὰ τάδε τλήμονάς 920
 τε παίδων τύχας.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἱερὰ μὲν ἦν πάροιθεν ἐσχάρας Διὸς
 καθάρσι' οἴκων, γῆς ἄνακτ' ἐπεὶ κτανῶν
 ἐξέβαλε τῶνδε δωμάτων Ἡρακλέης·
 χορὸς δὲ καλλίμορφος εἰστήκει τέκνων, 925

πατήρ τε Μεγάρα τ'· ἐν κύκλῳ δ' ἤδη κανοῦν
 εἴλικτο βωμοῦ, φθέγμα δ' ὅσιον εἶχομεν.
 μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,
 εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν, Ἀλκμήνης τόκος,
 ἔστη σιωπῆ. καὶ χρονίζοντος πατρός, 930
 παῖδες προσέσχον ὄμμ'· ὁ δ' οὐκέθ' αὐτὸς ἦν,
 ἀλλ' ἐν στροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος,
 ῥίζας τ' ἐν ὄσσοις αἱματῶπας ἐβαλὼν,
 ἀφρόν κατέσταξ' εὐτρίχου γενειάδος.
 ἔλεξε δ' ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ, 935
 πάτερ, τί θύω πρὶν κτανεῖν Εὐρυσθέα
 καθάρσιον πῦρ καὶ πόρους διπλοῦς ἔχω,
 ἐξὸν μιᾶς μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε;
 ὅταν δ' ἐνέγκω δεῦρο κρατ' Εὐρυσθέως,
 ἐπὶ τοῖσι νῦν θανοῦσιν ἀγνιῶ χέρας. 940
 ἐκχεῖτε πηγᾶς, ῥίπτειτ' ἐκ χειρῶν κανᾶ.
 τίς μοι δίδωσι τόξα; τίς δ' ὄπλον χερός;
 πρὸς τὰς Μυκήνας εἶμι· λάζυσθαι χρεῶν
 μοχλοῦς δικέλλας θ', ὡς τὰ Κυκλώπων βιάθρα
 φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἠρμοσμένα 945
 στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινῶσω πόλιν.
 ἐκ τοῦδε βαίνων, ἄρματ' οὐκ ἔχων ἔχειν
 ἔφασκε, δίφρου τ' εἰσέβαινεν ἄντυγα,
 κᾶθεινε, κέντρον δῆθεν ὡς ἔχων χερσί.
 διπλοῦς δ' ὀπαδοῖς ἦν γέλωσ φόβος θ' ὁμοῦ. 950
 καὶ τις τόδ' εἶπεν, ἄλλος εἰς ἄλλον δρακῶν·
 παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης, ἢ μαίνεται;
 ὁ δ' εἶρεπ' ἄνω τε καὶ κάτω κατὰ στέγας,
 μέσον δ' ἐς ἀνδρῶν' ἐσπεσὼν Νίσου πόλιν
 ἦκειν ἔφασκε, δωμάτων εἴσω βεβῶς. 955
 κλιθεῖς δ' ἐς οὔδας, ὡς ἐκεῖ, σκευάζεται
 θοῖνην. διελθὼν δ' ἐς βραχὺν χρόνον μονῆς,
 Ἴσθμοῦ ναπαίας ἔλεγε προσβαίνειν πλάκας.
 κᾶνταῦθα γυμνὸν σῶμα θεῖς πορπαμάτων,
 πρὸς οὐδέν' ἠμιλλᾶτο, κᾶκηρύσσετο 960
 αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ καλλίνικος, οὐδενὸς
 ἀκοὴν ὑπειπών. δεινὰ δ' Εὐρυσθεῖ βρέμων,
 ἦν ἐν Μυκήναις τῷ λόγῳ. πατήρ δέ νιν

θιγῶν κραταιᾶς χειρός, ἐννέπει τάδε·
 ὦ παῖ, τί πάσχεις; τίς ὁ τρόπος ξενώσεως 965
 τῆςδ'; οὔτι που φόνος σ' ἐβάκχευσε νεκρῶν,
 οὓς ἄρτι καίνεις; ὁ δέ νιν Εὐρυσθέως δοκῶν
 πατέρα προταρβοῦνθ' ἰκέσιον ψάυειν χειρός,
 ὦθεϊ, φαρέτραν δ' εὐτρεπῆ σκευάζεται
 καὶ τόξ' ἐαυτοῦ παισί, τοὺς Εὐρυσθέως 970
 δοκῶν φονεύειν. οἱ δὲ ταρβοῦντες φόβῳ
 ὄρουον ἄλλος ἄλλοσ', ἐς πέπλους ὁ μὲν
 μητρὸς ταλαίνης, ὁ δ' ὑπὸ κίονος σκιάν,
 ἄλλος δὲ βωμὸν ὄρνις ὡς ἔπτηξ' ὑπο.
 βοᾷ δὲ μήτηρ, ὦ τεκῶν, τί δρᾷς; τέκνα 975
 κτείνεις; βοᾷ δὲ πρέσβυς οἰκετῶν τ' ὄχλος.
 ὁ δ' ἐξελίσσω παῖδα κίονος κύκλω,
 τόρευμα δεινὸν ποδός, ἐναντίον σταθείς,
 βάλλει πρὸς ἤπαρ· ὑπτίος δὲ λαῖνους
 ὀρθοστάτας ἔδευσε κπνέων βίον. 980
 ὁ δ' ἠλάλαξε κἀπεκόμπασεν τάδε·
 εἷς μὲν νεοσσὸς ὄδε θανῶν Εὐρυσθέως
 ἔχθραν πατρῶαν ἐκτίνων πέπτωκέ μοι.
 ἄλλω δ' ἐπεῖχε τόξ', ὅς ἀμφὶ βωμίαν
 ἔπτηξε κρηπιδ', ὡς λεληθέναι δοκῶν. 985
 φθάνει δ' ὁ τλήμων γόνασι προσπεσὼν πατρὸς
 καὶ πρὸς γένειον χεῖρα καὶ δέρην βαλῶν,
 ὦ φίλτατ', αὐδᾶ, μή μ' ἀποκτείνης, πάτερ·
 σὸς εἰμι σὸς παῖς· οὐ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς.
 ὁ δ' ἀγριωπὸν ἔμμα Γοργόνος στρέφων, 990
 ὡς ἐντὸς ἔστη παῖς λυγροῦ τοξεύματος,
 μυδροκτύπον μίμημ', ὑπὲρ κάρα βαλῶν
 ξύλον καθῆκε παιδὸς ἐς ξανθὸν κάρα,
 ἔρρηξε δ' ὄστα. δεύτερον δὲ παῖδ' ἐλῶν,
 χωρεῖ τρίτον θῦμ' ὡς ἐπισφάξων δυοῖν. 995
 ἀλλὰ φθάνει νιν ἠ' τάλαιν' εἴσω δόμων
 μήτηρ ὑπεκλαβοῦσα, καὶ κλήει πύλας.
 ὁ δ' ὡς ἐπ' αὐτοῖς δὴ Κυκλωπείοισιν ὦν
 σκάπτει, μοχλεύει θύρετρα, κἀβαλῶν σταθμὰ
 δάμαρτα καὶ παῖδ' ἐνὶ κατέστρωσε βέλει. 1000
 κἀνθένδε πρὸς γέροντος ἰππεύει φόνον·

ἀλλ' ἦλθεν εἰκῶν, ὡς ὄραν ἐφαίνετο,
 Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος ἐπὶ λόφῳ κέαρ,
 κᾶρῶριψε πέτρον στέρνον εἰς Ἑρακλέους,
 ὅς νιν φόνου μαργῶντος ἔσχε κείς ὕπνον 1005
 καθῆκε· πίτνει δ' ἔς πέδον, πρὸς κίονά
 νῶτον πατάξας, ὅς πεσήμασι στέγης
 διχορῶραγῆς ἔκειτο κρηπίδων ἔπι.
 ἡμεῖς δ' ἐλευθεροῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα 1010
 σὺν τῷ γέροντι δεσμὰ σειραίων βρόχων
 ἀνήπτομεν πρὸς κίον', ὡς λήξας ὕπνου
 μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις.
 εὔδει δ' ὁ τλήμων ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα,
 παῖδας φονεύσας καὶ δάμαρτ'. ἐγὼ μὲν οὖν
 οὐκ οἶδα θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος. 1015

ΧΟΡΟΣ.

ὁ φόνος ἦν ὃν Ἀργολίς ἔχει πάτρα
 τότε μὲν περισσάμοτατος καὶ ἄριστος
 Ἑλλάδι τῶν Δαναοῦ παίδων·
 τὰ δ' ὑπερέβαλε, παρέδραμε τὰ τότε κακά. 1020
 τάλανι διογενεῖ κόρῳ μονοτέκνον Πρόκνης
 φόνον ἔχω λέξαι θνόμενον μούσαις·
 σὺ δὲ τέκνα τρίγωνα τεκόμενος, ὦ δάϊε,
 λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρα.
 ἔς τίνα στεναγμὸν 1025
 ἢ γόον ἢ φθιτῶν ᾠδᾶν ἢ τὸν Ἄι-
 δα χορὸν ἰαχήσω;
 φεῦ φεῦ·
 ἴδεσθε, διάνδιχα κληῖθρα
 κλίνεται ὑψιπύλων δόμων. 1030
 ᾧμοι.
 ἴδεσθε τὰ τέκνα πρὸ πατρὸς
 ἀθλία κείμενα δυστάνου,
 εὔδοντος ὕπνον δεινὸν ἐκποδῶν φόνου.
 περὶ δὲ δεσμὰ καὶ πολύβροχ' ἀμμάτων 1035
 ἐρείσμαθ' Ἑράκλειον ἀμφὶ δέμας τάδε λα-
 ῖνοις ἀνημμέν' ἀμφὶ κίοσιν οἴκων.
 ὁ δ', ὡς τις ὄρνις ἀπτερον καταστένων
 ᾠδῖνα τέκνων, πρέσβυς ὑστέρῳ ποδί, 1040

πικρὰν διώκων ἤλυσιν, πάρεσθ' ὄδε.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

Καδμεῖοι γέροντες, οὐ σῖγα σῖ-
γα τὸν ὕπνω παρειμένον ἐάσετ' ἐκ-
λαθέσθαι κακῶν;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ σέ γε δακρύοις στένω, πρέσβυ, καὶ 1045
τέκεα καὶ τὸ καλλίνικον κάρα.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἐκαστέρω πρόβατε, μὴ κτυπεῖτε, μὴ
βοᾶτε, μὴ τὸν εὖ διαύοντα ὕπνώδεά τ'
εὐνᾶς ἐγείρετε. 1050

ΧΟΡΟΣ.

οἴμοι.

φόνος ὅσος ὄδ'

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ᾶ ᾶ διὰ μ' ὀλεῖτε.

ΧΟΡΟΣ.

κέχυ-
μένος ἐπαντέλλει.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

οὐκ ἀτρεμαῖα θρηνον αἰάξετ', ὦ γέροντες;
μὴ δέσμ' ἀνεγειρόμενος χαλάσας ἀπολεῖ πόλιν, 1055
ἀπὸ δὲ πατέρα μέλαθρά τε καταρῥήξῃ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀδύνατ' ἀδύνατά μοι.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

σῖγα· πνοᾶς μάθω· φέρε πρὸς οὓς βάλω.

ΧΟΡΟΣ.

εὐδεις; 1060

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ναί, εὐδεις ὕπνον ὀλόμενον, ὃς ἐ-
καν' ἄλοχον, ἔκανε δὲ τέκεα, τοξήρει
ψαλμῶ τοξεύσας.

ΧΟΡΟΣ.

στεναζέ νυν

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

στενάζω. 1065

ΧΟΡΟΣ.

τέκνων ὄλεθρον

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὦ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

σέθεν τε παιδός.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

αἰεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πρέσβυ

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

σῖγα, σῖγα·

παλίντροπος ἐξεγειρόμενος στρέφεται·

φερ' ἀπόκρυφον δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω. 1070

ΧΟΡΟΣ.

θάρσει· νύξ ἔχει βλέφαρα παιδί σῶ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὄρᾱθ' ὄρᾱτε.

τὸ [μὲν] φάος ἐκλιπεῖν ἐπὶ κακοῖσιν οὐ

φεύγω τάλας· ἀλλ' εἴ με κανεῖ πατέρ' ὄντα 1075

πρὸς δὲ κακοῖς κακὰ μήσεται,

πρὸς Ἑρινύσι θ' αἷμα σύγγονον ἔξει.

ΧΟΡΟΣ.

τότε θανεῖν σ' ἐχρῆν, ὅτε δάμαρτι σᾶ

φόνον ὁμοσπόρων

ἔμελλες ἐκπράξειν Ταφίων περίκλυστον ἄστν πέρσας. 1080

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

φυγᾶ φυγᾶ, γέροντες, ἀποπρὸ δωμαίων

διώκετε, φεύγετε μάρ-

γον ἄνδρ' ἐπεγειρόμενον.

τάχα φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν 1085

ἀναβακχεύσει Καδμείων πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ, τί παῖδ' ἤχθηρας ὦδ' ὑπερκότως

τὸν σόν, κακῶν δὲ πέλαγος ἐς τόδ' ἤγαγες;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἔα.

ἔμπρους μὲν εἰμι καὶ δέδορχ' ἅπερ με δεῖ,
αἰθέρα τε καὶ γῆν τόξα δ' ἥλιον τάδε· 1090

ὡς δ' ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγματι
πέπτωκα δεινῶ, καὶ πνοᾶς θερμᾶς πνέω,
μετάρσι', οὐ βέβαια, πνευμόνων ἄπο.
ἰδοὺ τί δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὠρμισμένος
νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα, 1095

πρὸς ἡμιθραύστῳ λαίνῳ τειχίσματι
ἦμαι νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχων,
πτερωτά τ' ἔγχη τόξα τ' ἔσπαρται πέδῳ,
ἅ πρὶν παρασπίζοντ' ἔμοις βραχίονιν
ἔσωζε πλευράς, ἐξ ἔμοῦ τ' ἔσώζετο. 1100

ἦπον κατηῆλθον αὐθις εἰς Ἄιδου πάλιν
Εὐρυσθέως δίαυλον εἰς Ἄιδου μολών;
ἀλλ' οὔτι Σισύφειον εἰσορῶ πέτρον

Πλούτωνά τ', οὐδὲ σκῆπτρα Δήμητρος κόρης.
ἔκ τοι πέπληγμαί· ποῦ ποτ' ὦν ἀμηχανῶ; 1105

ὦή, τίς ἐγγὺς ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν,
δύσγνωϊαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται;
σαφῶς γάρ οὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

γέροντες, ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας;
ΧΟΡΟΣ.

κἄγωγε σὺν σοί, μὴ προδοὺς τὰς συμφοράς. 1110

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πάτερ, τί κλαίεις καὶ συναμπίσχει κόρας,
τοῦ φιλιτάτου σοι τηλόθεν παιδὸς βεβώς;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὦ τέκνον. εἴ γὰρ καὶ κακῶς πράσσω ἐμός.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

πράσσω δ' ἐγὼ τί λυπρόν, οὐ δακρυρροεῖς;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἅ κἄν θεῶν τις, εἰ πάθοι, καταστένοι. 1115

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μέγας γ' ὁ κόμπος, τὴν τύχην δ' οὔπω λέγεις.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὄρας γὰρ αὐτός, εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εἴπ' εἴ τι καινὸν ὑπογράφει τῶμῳ βίῳ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

εἰ μηκίδ' Ἴλιδου βάνχος, ἐκφράσαιμεν ἄν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

παπαῖ, τόδ' ὡς ὑποπτον ἠνίξω πάλιν. 1120

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

καί σ', εἰ βεβαίως εὖ φρονεῖς, ἤδη σκοπῶ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ γάρ τι βακχεύσας γε μέμνημαι φρένας.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

λύσω, γέροντες, δεσμὰ παιδός, ἢ τί δρωῶ;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

καὶ κόν γε δήσαντ' εἴπ' ἀναινόμεσθα γάρ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

τοσοῦτον ἴσθι τῶν κακῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἔα. 1125

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀρκεῖ σιωπὴ γὰρ μαθεῖν ὃ βούλομαι;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὦ Ζεῦ, παρ' Ἴφρας ἄρ' ὄρας θρόνων τάδε;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' ἢ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

τὴν θεὸν ἔασας τὰ σὰ περιστέλλον κακά.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀπωλόμεσθα· συμφορὰν λέξεις τίνα; 1130

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἴδου θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἴμοι· τίν' ὄψιν τήνδε δέρομαι τάλας;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἀπόλεμον, ὦ παῖ, πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί πόλεμον εἶπας; τούσδε τίς διώλεσεν;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

σὺ καὶ σὰ τόξα καὶ θεῶν ὄς αἴτιος. 1135

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί φῆς; τί δράσας; ὦ κἀκ' ἀγγέλλων πάτερ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

μανεῖς· ἐρωτᾷς δ' ἄθλι' ἐρμηνεύματα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἦ καὶ δάμαρτός εἰμ' ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

μῖᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

αἰαῖ· στεναγμῶν γάρ με περιβάλλει νέφος. 1140

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

τούτων ἕκατι σὰς καταστένω τύχας.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἦ γὰρ συνήραξ' οἶκον, ἦ 'βάκχευς', ἐμόν;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

οὐκ οἶδα πλὴν ἓν, πάντα δυστυχῆ τὰ σά.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ποῦ δ' οἷστρος ἡμᾶς ἔλαβε; ποῦ διώλεσεν;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὅτ' ἀμφὶ βωμὸν χειῖρας ἠγγίζον πυρί. 1145

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἴμοι· τί δῆτα φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς,

τῶν φιλτάτων μοι γενόμενος παίδων φονεὺς,

οὐκ εἶμι πέτρας λισσάδος πρὸς ἄλματα,

ἢ φάσγανον πρὸς ἦπαρ ἕξακοντίσας

τέκνοις δικαστῆς αἵματος γενήσομαι, 1150

ἢ σάρκα τὴν ἐμὴν κατεμπρήσας πυρί,

δύσκειαν, ἢ μένει μ', ἀπώσομαι βίου;

ἀλλ' ἐμποδῶν μοι θανασίμων βουλευμάτων

Θησεὺς ὄδ' ἔρπει, συγγενῆς φίλος τ' ἐμός.

ὀφθησόμεσθα, καὶ τεκνοκτόνον μύσος 1155

ἔς ὄμμαθ' ἤξει φιλτάτων ξένων ἐμῶν.

οἴμοι· τί δράσω; ποῖ κακῶν ἐρημίαν

εὔρω, πτερωτὸς ἢ κατὰ χθονὸς μολών;

φέρ', ἐν πέπλοισι κρατὶ περιβάλω σκότος.

αἰσχύνομαι γὰρ τοῖς δεδραμένοις κακοῖς, 1160

καὶ τῷδε προστρόπαιον αἷμα προσβαλών,

οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀναιτίους θέλω.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἦνω σὺν ἄλλοις οἱ παρ' Ἀσωποῦ ῥοὰς
μένουσιν ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι,
σῶ παιδί, πρέσβυ, σύμμαχον φέρων δόρυ. 1165

κληθῶν γὰρ ἦλθεν εἰς Ἐρεχθιδῶν πόλιν
ὡς σκηπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας Λύκος
ἔς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται.

τίνων δ' ἀμοιβὰς ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς
σώσας με νέρθεν, ἦλθον, εἴ τι δεῖ, γέρον, 1170
ἢ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς ἢ συμμαχῶν.

ἔα· τί νεκρῶν τῶνδε πληθύει πέδον;
ἦπου λέλειμμαί καὶ νεωτέρων κακῶν
ἕστερος ἀφῖγμαι; τίς τὰδ' ἔκτεινεν τέκνα;

τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὄρω σννάορον; 1175
οὐ γὰρ δορός γε παῖδες ἴστανται πέλας,
ἀλλ' ἄλλο τοί που καινὸν εὐρίσκω κακόν.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων.

ΘΗΣΕΥΣ.

τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίῃς;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἐπάθομεν πάθρα μέλεα πρὸς θεῶν. 1180

ΘΗΣΕΥΣ.

οἱ παῖδες οἷδε τίνες, ἐφ' οἷς δακρυῖφοεῖς;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἔτεκε μὲν οὐμὸς ἱνις τάλας,
τεκόμενος δ' ἔκανε, φόνιον αἷμα τλάς.

ΘΗΣΕΥΣ.

εὐφῆμα φώνει.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

βουλομένοισιν ἐπαγγέλλει. 1185

ΘΗΣΕΥΣ.

ὦ δεινὰ λέξας.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

οἰχόμεθ' οἰχόμεθα πτανοί.

ΘΗΣΕΥΣ.

τί φῆς; τί δράσας;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

μαινομένῳ πιτύλῳ πλαγχθεῖς
 ἑκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας.

ΘΗΣΕΥΣ.

Ἦρας ὄδ' ἄγών· τίς δ' ὄδ' οὖν νεκροῖς, γέρον;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἔμὸς ἔμὸς οὐδὲ γόνος ὁ πολύπρονος, ὃς ἐπὶ 1190
 δόρυ γιγαντοφόνον ἤλθεν σὺν θεοῖ-
 σι Φλεγραιῖον εἰς πεδίον ἄσπιστάς.

ΘΗΣΕΥΣ.

φεῦ φεῦ· τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἔφην; 1195

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

οὐκ ἂν ἴδοις ἕτερον
 πολυμοχθότερον πολυπλαγκτότερόν τε θνατῶν.

ΘΗΣΕΥΣ.

τί γὰρ πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κἄρα;

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

αἰδόμενος τὸ σὸν ὄμμα καὶ
 φιλίαν ὁμόφυλον
 αἵμά τε παιδοφόνον.

1200

ΘΗΣΕΥΣ.

ἀλλ' ὡς συναλγῶν γ' ἤλθον· ἐκκάλυπτέ νιν.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ὦ τέκνον, πάρες ἀπ' ὀμμάτων
 πέπλον, ἀπόδικε, ῥέθρος ἀελίῳ δεῖξον·
 βᾶρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται. 1205
 ἱκετεύομεν ἀμφὶ σὺν
 γενειάδα καὶ γόνυ καὶ χεῖρα προσπίτνων,
 πολιόν τε δάκρυον ἐκβαλῶν.

ἰὼ παῖ, κατὰ-

1210

σχεθε λέοντος ἀγρίου θυμόν, ὡς
 βρόμον ἔπι φόνιον, ἀνόσιον ἐξάγει,
 κακὰ θέλων κακοῖς συνάψαι, τέκνον.

ΘΗΣΕΥΣ.

εἶεν· σὲ τὸν θάσσοντα δυστήνους ἔδρας

αὐδῶ, φίλοισιν ὄμμα δεικνύναι τὸ σόν.
οὐδείς σκότος γὰρ ᾧδ' ἔχει μέλαν νέφος,
ὅστις κακῶν σῶν συμφορὰν κρύψειεν ἄν.

1215

τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνεις φόνου;
ὡς μὴ μύσος με σῶν βάλῃ προσφθεγμάτων;
οὐδὲν μέλει μοι σύν γε σοὶ πράσσειν κακῶς.

1220

καὶ γὰρ ποτ' εὐτύχησ'· ἐκεῖσ' ἀνοιστέον,
ὅτ' ἐξέσωσάς μ' ἐς φάος νεκρῶν πάρα.
χάριν δὲ γηράσκουσαν ἐχθαίρω φίλων,
καὶ τῶν καλῶν μὲν ὅστις ἀπολαύειν θέλει,
συμπλεῖν δὲ τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν οὔ.

1225

ἀνίστασ', ἐκκάλυψον ἄθλιον κάρρα,
βλέψον πρὸς ἡμᾶς. ὅστις εὐγενῆς βροτῶν,
φέρει τὰ θεῶν γε πτώματ', οὐδ' ἀναίνεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Θησεῦ, δέδορκας τόνδ' ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων;
ΘΗΣΕΥΣ.

ἤκουσα, καὶ βλέποντι σημαίνεις κακά.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

1230

τί δῆτά μου κρατ' ἀνεκάλυψας ἠλίω;
ΘΗΣΕΥΣ.

τί δ' οὔ; μιάινεις θνητὸς ὢν, τὰ τῶν θεῶν;
ΗΡΑΚΛΗΣ.

φεῦγ', ᾧ ταλαίπωρ', ἀνόσιον μίασμ' ἐμόν.
ΘΗΣΕΥΣ.

οὐδείς ἀλάστωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐπήνεσ'. εὔ δρασας δέ σ' οὐκ ἀναίνομαι.
ΘΗΣΕΥΣ.

1235

ἐγὼ δὲ πάσχων εὔ τότε οἰκτείρω σε νῖν.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἰκτρὸς γὰρ εἰμι, τᾶμ' ἀποκτείνας τέκνα.
ΘΗΣΕΥΣ.

κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἐτέραισι συμφοραῖς.
ΗΡΑΚΛΗΣ.

εὗρες δέ γ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μείζουσιν;
ΗΡΑΚΛΗΣ.

εὗρες δέ γ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μείζουσιν;
ΗΡΑΚΛΗΣ.

εὗρες δέ γ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μείζουσιν;
ΗΡΑΚΛΗΣ.

εὗρες δέ γ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μείζουσιν;
ΗΡΑΚΛΗΣ.

εὗρες δέ γ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μείζουσιν;
ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΘΗΣΕΥΣ. ἄπει κάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξία. 1240

ΗΡΑΚΛΗΣ. τοιγὰρ παρεσκευάσμεθ' ὥστε κατθανεῖν.

ΘΗΣΕΥΣ. δουεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν;

ΗΡΑΚΛΗΣ. ἀΰθαδες ὁ θεός· πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς ἐγώ.

ΘΗΣΕΥΣ. ἴσχε στόμ', ὡς μὴ μέγα λέγων μεῖζον πάθῃς.

ΗΡΑΚΛΗΣ. γέμω κακῶν δῆ, κούκέτ' ἔσθ' ὅπου τεθῆ. 1245

ΘΗΣΕΥΣ. δράσεις δὲ δῆ τί; ποῖ φέρει θυμούμενος;

ΗΡΑΚΛΗΣ. θανῶν, ὄθενπερ ἦλθον, εἴμι γῆς ὑπο.

ΘΗΣΕΥΣ. εἰρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους.

ΗΡΑΚΛΗΣ. σὺ δ' ἐκτὸς ὧν γε συμφορᾶς με νουθετεῖς.

ΘΗΣΕΥΣ. ὁ πολλὰ δῆ τλὰς Ἡρακλῆς λέγει τάδε; 1250

ΗΡΑΚΛΗΣ. οὐκουν τοσαῦτά γ', εἰ μέτρω μοχθητέον.

ΘΗΣΕΥΣ. εὐεργέτης βροτοῖσι καὶ μέγας φίλος;

ΗΡΑΚΛΗΣ. οἷδ' οὐδὲν ὠφελουσί μ', ἀλλ' Ἡρα κρατεῖ.

ΘΗΣΕΥΣ. οὐκ ἄν σ' ἀνάσχοιθ' Ἑλλὰς ἀμαθία θανεῖν.

ΗΡΑΚΛΗΣ. ἄκουε δῆ νυν, ὡς ἀμιλληθῶ λόγοις 1255

πρὸς νουθετήσεις σᾶς· ἀναπτύξω δέ σοι

ἀβίωτον ἡμῖν νῦν τε καὶ πάροιθεν ὄν.

πρῶτον μὲν ἐκ τοῦδ' ἐγενόμην ὅστις κτανῶν 1260

μητρος γεραίων πατέρα, προστρόπαιος ὧν,

ἔγημε τὴν τεκοῦσαν Ἀλκμήνην ἐμέ.

ὅταν δὲ κρηπίς μὴ καταβληθῆ γένους
 ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους.
 Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεὺς, πολέμιόν μ' ἐγείνατο
 Ἥρα· σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῆς, γέρον·
 πατέρα γὰρ ἀντὶ Ζηνὸς ἠγοῦμαι σ' ἐγώ. 1265
 ἔτ' ἐν γάλακτι τ' ὄντι γοργωποὺς ὄφεις
 ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς
 ἢ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος, ὡς ὀλοίμεθα.
 ἐπεὶ δὲ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτησάμην
 ἠβῶντα, μόχθους οὖς ἔτλην τί δεῖ λέγειν;
 ποίους ποτ' ἢ λέοντας ἢ τρισωμάτων
 Τυφῶνας ἢ Γίγαντας ἢ τετρασκελῆ
 κενταυροπληθῆ πόλεμον οὐκ ἐξήνυσα;
 τήν τ' ἀμφίκρανον καὶ παλιμβλαστῆ κύνα
 ὕδραν φονεύσας, μυρίων τ' ἄλλων πόνων 1275
 διῆλθον ἀγέλας, κεῖς νεκροὺς ἀφικόμην,
 Ἄιδου πυλωρὸν κύνα τρίκρανον ἐς φάος
 ὅπως πορεύσασαι ἐντολαῖς Εὐρουσθέως.
 τὸν λοίσθιον δὲ τόνδ' ἔτλην τάλας πόνον,
 παιδοκτονήσας δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς. 1280
 ἦκω δ' ἀνάγκης ἐς τόδ'· οὐτ' ἐμαῖς φίλαις
 Θήβαις ἐνοικεῖν ὅσιον· ἦν δὲ καὶ μένω,
 ἐς ποῖον ἱερὸν ἢ πανήγυριν φίλων
 εἶμ'; οὐ γὰρ ἄτας εὐπρόσρηγόρους ἔχω.
 ἀλλ' Ἄργος ἔλθω; πῶς, ἐπεὶ φεύγω πάτραν;
 φέρ' ἀλλ' ἐς ἄλλην δῆ τιν' ὀρμήσω πόλιν·
 κ' ἀπειθ' ὑποβλεπόμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι,
 γλώσσης πικροῖς κέντροισι κληδουχούμενοι,
 οὐχ οὗτος ὁ Διός, ὃς τέκν' ἐκτεινέν ποτε
 δάμαρτά τ'; οὐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται;
 κελημένω δὲ φωτὶ μακαρίω ποτὲ 1290
 αἰ μεταβολαὶ λυπηρόν· ὧ δ' αἰεὶ κακῶς
 ἔστ', οὐδὲν ἀλγεῖ, συγγενῶς δύστηνος ὢν.
 ἐς τοῦτο δ' ἦξιεν συμφορᾶς οἶμαί ποτε·
 φωνὴν γὰρ ἦσει χθῶν ἀπεννέπουσά με
 μὴ θιγγάνειν γῆς, καὶ θάλασσα μὴ περᾶν,
 πηγαί τε ποταμῶν, καὶ τὸν ἀρματήλατον 1295

Ἴξιόν' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι.
 καὶ ταῦτ' ἄριστα, μηδέν' Ἑλλήνων μ' ὄραν, 1300
 ἐν οἷσιν εὐτυχοῦντες ἦμεν ὄλβιοι.
 τί δῆτά με ζῆν δεῖ; τί κέρδος ἔξομεν.
 βίον γ' ἀχρεῖον ἀνόσιον κεκτημένοι;
 χορευέτω δὲ Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ,
 κρούουσα Ὀλυμπίου Ζηνὸς ἀρβύλη πόδα.
 ἔπραξε γὰρ βούλησιν ἦν ἐβούλετο, 1305
 ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον αὐτοῖσιν βάρθροισ
 ἄνω κάτω στρέψασα. τοιαύτη θεῶ
 τίς ἂν προσεύχοιθ'; ἡ γυναικὸς οὕνεκα,
 λέκτρων φθονοῦσα Ζηνί, τοὺς εὐεργέτας
 Ἑλλάδος ἀπώλεσ' οὐδὲν ὄντας αἰτίους. 1310

Θ Η Σ Ε Τ Σ.

οὐκ ἔστιν ἄλλου δαιμόνων ἀγῶν ὅδε
 ἢ τῆς Διὸς δάμαρτος· εὖ τόδ' αἰσθάνει.

παραινέσαιμ' ἂν μᾶλλον ἢ πάσχειν κακῶς.
 οὐδεὶς δὲ θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος,
 οὐ θεῶν, ἀοιδῶν εἶπερ οὐ ψευδεῖς λόγοι. 1315
 οὐ λέκτρα τ' ἀλλήλοισιν, ὧν οὐδεὶς νόμος,
 συνῆψαν; οὐ δεσμοῖσι διὰ τυραννίδας
 πατέρας ἐκηλίδωσαν; ἀλλ' οἰκοῦσ' ὅμως
 Ὀλυμπον ἠνέσχοντό θ' ἠμαρτηκότες.
 καίτοι τί φήσεις, εἰ σὺ μὲν θνητὸς γεγῶς 1320
 φέρεις ὑπέρφεν τὰς τύχας, θεοὶ δὲ μή;
 Θήβας μὲν οὖν ἔκλειπε τοῦ νόμου χάριν,
 ἔπου δ' ἅμ' ἡμῖν πρὸς πόλισμα Παλλάδος.
 ἐκεῖ χέρας σὰς ἀγνίσας μιάσματος,
 δόμους τε δώσω χρημάτων τ' ἐμῶν μέρος. 1325
 ἂ δ' ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω σώσας κόρους
 δις ἑπτὰ, ταῦρον Κνώσιον κατακτανών,
 σοὶ ταῦτα δώσω· πανταχοῦ δέ μοι χθονὸς
 τεμένη δέδασται. ταῦτ' ἐπωνομασμένα
 σέθεν τὸ λοιπὸν ἐκ βροτῶν κεκλήσεται 1330
 ζῶντος· θανόντος δ', εὖτ' ἂν εἰς Αἶδου μόλῃς,
 θυσίαισι λαίνοισί τ' ἐξογκώμασιν

τίμιον ἀναξει πᾶς Ἀθηναίων πόλις.
καλὸς γὰρ ἀστοῖς στέφανος Ἑλλήνων ὑπο,
ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελούντας εὐκλείας τυχεῖν.
κἀγὼ χάριν σοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
τήνδ' ἀντιδώσω· νῦν γὰρ εἶ χρεῖος φίλων.
θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων.
ἄλις γὰρ ὁ θεὸς ὠφελῶν, ὅταν θέλῃ.

1335

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἴμοι· πάρεργά τοι τάδ' ἔστ' ἐμῶν κακῶν.
ἐγὼ δὲ τοὺς θεοὺς οὔτε λεκτρ' ἄ μὴ θέμις
στέργειν νομίζω, δεσμά τ' ἐξάπτειν χεροῖν
οὔτ' ἠξίωσα πώποτ' οὔτε πείσομαι,
οὔδ' ἄλλον ἄλλον δεσπότην πεφνέναι.

1340

δεῖται γὰρ ὁ θεός, εἴπερ ἔστ' ὄντως θεός,
οὐδενός· ἀοιδῶν οἶδε δύστηνοι λόγοι.
ἐσκεψάμην δέ, καίπερ ἐν κακοῖσιν ὦν,
μὴ δειλίαν ὄφλω τίν' ἐκλιπὼν φάος.

1345

τὰς συμφορὰς γὰρ ὅστις οὐκ ἐπίσταται
θνητὸς πεφνκῶς ὄν τρόπον χρεῶν φέρειν,
οὔδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος.
ἐγκάρτερήσω θάνατον· εἴμι δ' ἐς πόλιν
τὴν σὴν, χάριν τε μυρίαν δώρων ἔχω.

1350

ἀτὰρ πόνων δὴ μυρίων ἐγενσάμην·
ὦν οὔτ' ἀπείπον οὐδὲν οὔτ' ἀπ' ὀμμάτων
ἔσταξα πηγᾶς, οὔδ' ἂν ὠόμην ποτὲ
ἐς τοῦθ' ἰκέσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλεῖν.
νῦν δ', ὡς ἔοικε, τῇ τύχῃ δουλευτέον.

1355

εἶεν· γεραῖέ, τὰς ἐμὰς φρυγὰς ὄρας,
ὄρας δὲ παίδων ὄντα μ' αὐθέντην ἐμῶν.
δὸς τοὺςδε τύμβῳ καὶ περίστειλον νεκρούς·
δακρύοισι τιμῶν, ἐμὲ γὰρ οὐκ ἔᾶ νόμος·
πρὸς στέρον' ἐρείσας μητρὶ δούς τ' ἐς ἀγκάλας,
κοινωνίαν δύστηνον, ἣν ἐγὼ τάλας

1360

διώλεσ' ἄκων. γῆ δ' ἐπὴν κρύψῃς νεκρούς,
οἴκει πόλιν τήνδ', ἀθλίως μὲν, ἀλλ' ὅμως
ψυχὴν βιάζου τὰμὰ συμφέρειν κακά.
ὦ τέκν', ὁ φύσας χῶ τεκῶν ὑμᾶς πατήρ

1365

ἀπώλεσ', οὐδ' ὄνασθε τῶν ἐμῶν καλῶν,
 ἄγῶ παρεσκεύαζον, ἐκμοχθῶν βία
 εὐκλειαν ὑμῖν, πατρὸς ἀπόλαυσιν καλήν. 1370
 σέ τ' οὐχ ὁμοίως, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσα,
 ὥσπερ σὺ τὰμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς,
 μακρὰς διαντλοῦς' ἐν δόμοις οἴκουρίας.
 οἴμοι δάμαρτος καὶ τέκνων, οἴμοι δ' ἐμοῦ.
 ὡς ἀθλίως πέπραγα, κάποζεύγνυμαι 1375
 τέκνων γυναικός τ'. ὦ λυγρὰι φιλημάτων
 τέρψεις, λυγρὰι δὲ τῶνδ' ὄπλων κοινωνίαι.
 ἀμηχανῶ γὰρ πότερ' ἔχω τάδ' ἢ μεθῶ,
 ἅ πλευρὰ τὰμὰ προσπίτνοντ' ἐρεῖ τάδε·
 ἡμῖν τέκν' εἶλες καὶ δάμαρθ'. ἡμᾶς ἔχεις 1380
 παιδοκτόνους σούς. εἶτ' ἐγὼ τάδ' ὠλέναις
 οἴσω; τί φάσκων; ἀλλὰ γυμνωθεῖς ὄπλων,
 ξὺν οἷς τὰ κάλλιστ' ἐξέπραξ' ἐν Ἑλλάδι,
 ἐχθροῖς ἐμαντὸν ὑποβαλὼν αἰσχρῶς θάνω;
 οὐ λειπτέον τάδ', ἀθλίως δὲ σωστέον. 1385
 ἔν μοί τι, Θησεῦ, σύγκαμ' ἀθλίῳ· κυνὸς
 κόμιστρο' ἐς Ἄργος συγκατάστησον μολῶν,
 λύπη τι παίδων μὴ πάθω μονούμενος.
 ὦ γαῖα Κάδμον πᾶς τε Θηβαῖος λεώς,
 κείρασθε, συμπενθήσατ', ἔλθετ' ἐς τάφον 1390
 παίδων, ἅπαντας δ' ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε
 νεκρούς τε καὶ μέ· πάντες ἐξολώλαμεν
 Ἥρας μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ.

Θ Η Σ Ε Τ Σ.

ἀνίστασ', ὦ δύστηνε· δακρύων δ' ἄλις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐκ ἂν δυναίμην· ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου. 1395

Θ Η Σ Ε Τ Σ.

καὶ τοὺς σθένοντας γὰρ καθαιροῦσιν τύχαι.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

φεῦ.

αὐτοῦ γενοίμην πέτρος ἀμνήμων κακῶν.

Θ Η Σ Ε Τ Σ.

παῦσαι· δίδου δὲ χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' αἶμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἔκμασσε, φείδου μηδέν· οὐκ ἀναίνομαι.

1400

ΗΡΑΚΛΗΣ.

παίδων στερηθεῖς παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμόν.

ΘΗΣΕΥΣ.

δίδου δέρεη σὴν χεῖρ', ὀδηγήσω δ' ἐγώ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ζεῦγός γε φίλιον· ἄτερος δὲ δυστυχής.

ὦ πρέσβυ, τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἦ γὰρ τεκοῦσα τόνδε πατρὶς εὐτεκνος.

1405

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω τέκνα.

ΘΗΣΕΥΣ.

ὡς δὴ τί φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥάων ἔσει;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ποθῶ, πατρός τε στέρνα προσθέσθαι θέλω.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἴδου τάδ', ὦ παῖ· τὰμὰ γὰρ σπεύδεις φίλα.

ΘΗΣΕΥΣ.

οὔτω πόνων σῶν οὐκέτι μνήμην ἔχεις;

1410

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακά.

ΘΗΣΕΥΣ.

εἴ σ' ὄψεταιί τις θῆλυν ὄντ', οὐκ αἰνέσει.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ζῶ σοὶ ταπεινός; ἀλλὰ πρόσθεν οὐ δοκῶ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἄγαν γ'· ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς ποῦ κείνος ὢν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

σὺ ποῖος ἦσθα, νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὢν;

1415

ΘΗΣΕΥΣ.

ὡς ἐς τὸ λῆμα, παντὸς ἦν ἥσσω ἀνήρ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πῶς οὖν ἔτ' εἶπης ὅτι συνέσταλμαι κακοῖς;

ΘΗΣΕΥΣ.

πρόβαινε.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

χαῖρ', ὦ πρόεσβν.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

καὶ σύ μοι, τέκνον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

θάφθ' ὡςπερ εἶπον παῖδας.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

ἐμὲ δὲ τίς, τέκνον;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐγώ.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

πότ' ἔλθῶν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἤνικ' ἂν θάψῃς τέκνα.

1420

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

πῶς;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο.

ἀλλ' ἐσκόμιζε τέκνα δυσκόμιστα γῆ.

ἡμεῖς δ' ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον,

Θησεῖ πανώλεις ἐψόμεσθ' ἐφορκίδες.

ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ σθένος μᾶλλον φίλων

1425

ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

στείχομεν οἴκτροι καὶ πολύνκλαντοι,

τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες.

Β Α Κ Χ Α Ι.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΤΤΕΛΟΣ
ΑΤΤΗΝ

ΕΤΕΡΟΣ ΑΤΤΕΛΟΣ
ΑΤΤΗΝ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΒΑΚΧΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΚΑΔΜΟΣ.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΓΑΤΗ.

Προλογίζει δὲ ὁ Διόνυσος.

151

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διώνυσος ἀποθεωθεὶς, μὴ βουλομένου Πενθέως τὰ ὄργια
αὐτοῦ ἀναλαμβάνειν, εἰς μανίαν ἀγαγὼν τὰς τῆς μητρὸς
ἀδελφάς, ἠνάγκασε Πενθέα διασπάσαι. ἡ μυθοποιία κεί-
ται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεΐ.

Α Λ Λ Ω Σ.

Διώνυσον οἱ προσήκοντες οὐκ ἔφασαν εἶναι θεόν. ὁ
δὲ αὐτοῖς τιμωρίαν ἐπέστησε τὴν πρέπουσαν. ἐμμανεῖς γὰρ
ἐποίησε τὰς τῶν Θηβαίων γυναῖκας. ὧν αἱ τοῦ Κάδμου
θυγατέρες ἀφηγούμεναι τοὺς θιάσους εἰςῆγον ἐπὶ τὸν
Κιθαιρῶνα. Πενθεὺς δὲ ὁ τῆς Ἀγανῆς παῖς παραλαβὼν
τὴν βασιλείαν ἐδυσφόρει τοῖς γενομένοις. καὶ τινὰς μὲν
τῶν Βακχῶν συλλαβὼν ἔδησεν, ἐπ' αὐτὸν δὲ τὸν θεὸν
ἀγγέλους ἀπέστειλεν. οἱ δὲ ἐκόντος αὐτοῦ κυριεύσαντες ἦγον
πρὸς τὸν Πενθέα, κἀκεῖνος ἐκέλευσεν δήσαντας αὐτὸν ἐν-
δον φυλάττειν, οὐ λέγων μόνον ὅτι θεὸς οὐκ ἔστι Διώνυσος,

ἀλλὰ καὶ πράττειν πάντα ὡς κατ' ἀνθρώπου τολμῶν. ὁ δὲ
σεισμὸν ποιήσας, κατέστρεψε τὰ βασίλεια. ἀγαγὼν δὲ εἰς
Κιθαιρῶνα ἔπεισε τὸν Πενθέα κατόπτην γενέσθαι τῶν γυ-
ναικῶν, λαμβάνοντα γυναικὸς ἐσθῆτα. αἱ δ' αὐτὸν διέσπα-
σαν, τῆς μητρὸς Ἀγανῆς καταρξαμένης. Κάδμος δὲ τὸ γε-
γονὸς καταισθόμενος τὰ διασπασθέντα μέλη συναγαγὼν τε-
λευταῖον τὸ πρόσωπον ἐν ταῖς τῆς τεκούσης ἐφόρασεν χερ-
σίν. Διόνυσος δὲ ἐπιφανεῖς τὰ μὲν πᾶσι παρήγγειλεν,
ἐκάστῳ δὲ ἃ συμβήσεται διεσάφησεν, ἵνα μὴ ἔργοις ἢ λό-
γοις ὑπὸ τινος τῶν ἐκτὸς ὡς ἄνθρωπος καταφρονηθῇ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Διόνυσος ἐπιφανεῖς τὰ μὲν πᾶσι παρήγγειλεν, ἐκάστῳ δὲ ἃ συμβήσεται διεσάφησεν, ἵνα μὴ ἔργοις ἢ λόγοις ὑπὸ τινος τῶν ἐκτὸς ὡς ἄνθρωπος καταφρονηθῇ.

ΣΥΝΟΨΙΣ

ΑΓΑΡΗ

Α Λ Α Λ Α

Διόνυσος ἐπιφανεῖς τὰ μὲν πᾶσι παρήγγειλεν, ἐκάστῳ δὲ ἃ συμβήσεται διεσάφησεν, ἵνα μὴ ἔργοις ἢ λόγοις ὑπὸ τινος τῶν ἐκτὸς ὡς ἄνθρωπος καταφρονηθῇ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Β Α Κ Χ Α Ι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

"**Η**κω Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα
Διόνυσος, ὃν τίκτει ποδ' ἠ΄ Κάδμου κόρη,
Σεμέλη, λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρὶ
μορφὴν δ' ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν
πάρειμι Δίρκης νόματ' Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ. 5
ὄρω δὲ μητρὸς μνήμα τῆς κεραννίας
τόδ' ἐγγὺς οἴκων, καὶ δόμων ἐρείπια
τυφόμενα δίου τ' ἔτι πυρὸς ζῶσαν φλόγα,
ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν.
αἰνῶ δὲ Κάδμον, ἄβατον ὃς πέδον τόδε 10
τίθησι, θυγατρὸς σηκόν· ἀμπέλου δέ νιν
πέριξ ἐγὼ κάλυψα βοτρυνώδει χλόη.
λιπῶν δὲ Λυδῶν τοὺς πολυχρόσους γύας
Φρυγῶν τε, Περσῶν θ' ἠλιοβλήτους πλάκας
Βάκτριά τε τείχη τήν τε δύσχιμον χθόνα 15
Μήδων ἐπελθῶν Ἀραβίαν τ' εὐδαίμονα
Ἀσίαν τε πᾶσαν, ἠ΄ παρ' ἀλμυρὰν ἄλα
κεῖται, μιγάσιν Ἑλλησι βαρβάροις θ' ὁμοῦ
πλήρεις ἔχουσα καλλιπυργώτους πόλεις,
ἔς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων πόλιν, 20
κἀκεῖ χορεύσας καὶ καταστήσας ἐμὰς
τελετάς, ἔν' εἶην ἐμφανῆς δαίμων βροτοῖς.
πρώτας δὲ Θήβας τῆσδε γῆς Ἑλληνίδος
ἀνωλόλυξα, νεβρίδ' ἐξάψας χρῶς;

θύρσον τε δούς ἐς χεῖρα, κίσσινον βέλος, 25
 ἐπεὶ μ' ἀδελφαὶ μητρός, ἄς ἦμιστ' ἐχρῆν,
 Διόνυσον οὐκ ἔφασκον ἐκφῦναι Διός,
 Σεμέλην δὲ νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητοῦ τινος
 ἐς Ζῆν' ἀναφέρειν τὴν ἁμαρτίαν λέχους,
 Κάδμου σοφίσμαθ', ὧν νιν οὔνεκα κτανεῖν 30
 Ζῆν' ἐξεκαυχῶνθ', ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
 τοιγάρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων οἴστρησ' ἐγὼ
 μανίαις· ὄρος δ' οἰκοῦσι, παράκοποι φρενῶν·
 σκευὴν τ' ἔχειν ἠνάγκασ' ὀργίων ἐμῶν,
 καὶ πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Καδμείων, ὅσαι 35
 γυναῖκες ἦσαν, ἐξέμηνα δωμάτων·
 ὁμοῦ δὲ Κάδμου παισὶν ἀναμειγμέναι
 χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις ἀνορόφοις ἦνται πέτραις.
 δεῖ γὰρ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν, κελὶ μὴ θέλει,
 ἀτέλεστον οὔσαν τῶν ἐμῶν βακχευμάτων, 40
 Σεμέλης τε μητρός ἀπολογήσασθαι μ' ὕπερ,
 φανέντα θνητοῖς δαίμον', ὃν τίκτει Δί.
 Κάδμος μὲν οὖν γέρας τε καὶ τυραννίδα
 Πενθεὶ δίδωσι, θυγατρὸς ἐκπεφυκότι,
 ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ καὶ σπονδῶν ἄπο 45
 ὠθεῖ μ', ἐν εὐχαῖς τ' οὐδαμοῦ μνείαν ἔχει.
 ὧν οὔνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγώς ἐνδείξομαι
 πᾶσιν τε Θηβαίοισιν. ἐς δ' ἄλλην χθόνα,
 τάνθενδε θέμενος εὔ, μεταστήσω πόδα,
 δεικνὺς ἐμαντόν· ἦν δὲ Θηβαίων πόλις 50
 ὀργῆ σὺν ὅπλοις ἐξ ὄρους βάνχας ἄγειν
 ζητῆ, ξυνάψω μαινάσι στρατηλατῶν.
 ὧν οὔνεκ' εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω,
 μορφὴν τ' ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν.
 ἀλλ', ὧ λιποῦσαι Τρωῶλον, ἔρουμα Λυδίας, 55
 θίασος ἐμός, γυναῖκες, ἄς ἐκ βαρβάρων
 ἐκόμισα παρόδρους καὶ ξυνεμπόρους ἐμοί,
 αἴρεσθε τὰπιχώρι' ἐν πόλει Φρυγῶν
 τύμπανα, 'Ρέας τε μητρός ἐμά θ' εὐρήματα,
 βασιλεία τ' ἀμφὶ δώματ' ἐλθοῦσαι τάδε 60
 κτυπεῖτε Πενθεώς, ὡς ὄρε' Κάδμου πόλις.

ἐγὼ δὲ βάνχαις, ἐς Κιθαιρῶνος πτύχας
ἐλθὼν, ἴν' εἰσί, συμμετασχῆσω χορῶν.

ΧΟΡΟΣ.

- Ἀσίας ἀπὸ γαίας
 101 ἱερὸν Τρωῶλον ἀμείψασα θοάζω 65
 Βρομίῳ πόνον ἠδὺν
 κάματόν τ' εὐκάματον, Βάνχιον εὐάζομένα θεόν.
 τίς ὁδῶ τίς ὁδῶ; τίς
 μελάθροισ; ἔκτοπος ἔστω, στόμα τ' εὐφη-
 011 μον ἅπας ὀσιούσθω 70
 τὰ νομισθέντα γὰρ αἰεὶ Διόνυσον ὑμνήσω.
 ᾧ μάκαρ, ὅστις εὐδαί-
 μων τελετὰς θεῶν
 εἰδώς, βιοτὰν ἀγιστεύει,
 καὶ διασεύεται ψυ-
 011 χάν, ἐν ὄρεσσι βακχεύ- 75
 ῶν ὀσίοις καθαρμοῖσιν·
 τὰ τε ματρὸς μεγάλας ὄργια Κυβέλας θεμιτεύων,
 ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων,
 κατὰ κισσῶ στεφανωθεῖς
 021 Διόνυσον θεραπεύει. 80
 ἴτε βάνχαι, ἴτε βάνχαι, Βρόμιον παῖδα θεὸν θεοῦ
 Διόνυσον κατάγουσαι Φρυγίων ἐξ ὀρέων Ἑλ- 85
 λάδος εἰς εὐρυχόρους ἀγνιάς,
 τὸν Βρόμιον·
 ὄν ποτ' ἔχουσ' ἐν ᾠδί-
 νων λοχίαις ἀνάγκαι-
 031 σι πταμένας Διὸς βροντᾶς 90
 νηθύος ἔκβολον μά-
 τηρ ἔτεκεν, λιποῦσ' αἰ-
 ῶνα κεραυνίῳ πλαγᾷ·
 041 λοχίοις δ' ἀντίκα νιν δέξατο θαλάμοις Κρονίδας 95
 Ζεύς·
 κατὰ μηρῶ δὲ καλύψας χρυσέαισιν συνερείδει
 περόναις κρυπτὸν ἀφ' Ἥρας.
 ἔτεκεν δ', ἀνίκα Μοῖραι τέλεσαν ταυρόκερων
 051 θεόν, 100

στεφάνωσέν τε δρακόντων στεφάνοις, ἔνθεν ἄ-
γραν θυρ-

σοφόροι μαινάδες ἀμφιβάλλον-
ται πλοκάμοις.

ὦ Σεμέλας τροφοί Θῆ- 105
βαι στεφανοῦσθε κισσῶ·

βρύετε, βρύετε χλοήρει
σμίλακι καλλικάρπῳ,

καὶ καταβακχιοῦσθε δρυὸς 110
ἢ ἐλάτας κλάδοισι,

στικτῶν τ' ἐνδυτὰ νεβρίδων
στέφετε λευκοτρίχων πλοκάμων

μαλλοῖς· ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὑβρι-
στάς ὀσιοῦσθ'· ἀντίκα γὰ

πᾶσα χορεύσει. 115

Βρόμιος, ὅστις ἄγει θιάσους
εἰς ὄρος εἰς ὄρος, ἔνθα μένει

θηλυγενῆς ὄχλος
ἀφ' ἰστῶν, παρὰ κερκίδων τ'

οἰστρηθεῖς Διονύσῳ. 120

ὦ θαλάμευμα Κουρή-
των ζάθεοί τε Κρηῆτες

Διογενέτορες ἔναυλοι,
ἔνθα τρικόρουθες ἄντροις

βυρσότονον κύκλωμα τόδε
μοι Κορύβαντες εὔρον· 125

ἀνὰ δὲ βάκχια συντόνω
κέρασαν ἠδυβόα Φρυγίων

αὐλῶν πνεύματι, ματρός τε Ῥέας
εἰς χέρα θῆκαν, κτύπον εὐ-

άσμασι βακχᾶν· 130

παρὰ δὲ μαινόμενοι Σάτυροι
ματέρος ἐξανύσαντο Ῥέας

εἰς δὲ χορεύματα
συνῆψαν τριετηρίδων,

αἷς χαίρει Διόνυσος,
ἠδὺς ἐν οὔρεσιν, ὅταν 135

ἐκ Διάσων δρομαίων
πέση πέδοσε, νεβρίδος ἔχων
ιερόν ἐνδυτόν, ἀγρεύων
αἶμα τραγοκτόνον, ὠμόφαγον χάριν,
ἰέμενος εἰς ὄρεα Φρύγια, Λύδια. 140

ὁ δ' ἔξαρχος Βρόμιος, εὐοῖ.
ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἴνω, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν
νέκταρι, Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός.

ὁ Βακχεὺς δ' ἔχων 145
πυρσώδη φλόγα πεύκας
ἐκ νάρθηκος ἀΐσσει,
δρόμῳ, χοροὺς ἐρεθίζων πλανάτας,
ἰαχαῖς τ' ἀναπάλλων,
τρυφερόν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων. 150

ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει
τοιιάδ'· ὦ ἴτε βάκχαι,
ὦ ἴτε βάκχαι,

Τρώλου χρυσορόου χλιδά,
μέλπετε τὸν Διόνυσον 155

βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων,
εὖνι τὸν εὖιον ἀγαλλόμεναι θεὸν
ἐν Φρυγίαισι βοαῖς ἐνοπαῖσί τε,
λωτὸς ὅταν εὐκέλαδος 160

ιερὸς ἱερὰ παίγματα
βρέμη, σύννοχα φοιτάσιν
εἰς ὄρος, εἰς ὄρος· ἠδομένα δ' ἄρα 165
πῶλος ὅπως ἅμα ματέρι φορβάδι
κῶλον ἄγει ταχύπουν σκιρτήμασι βάκχα.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

τίς ἐν πύλαισι Κάδμον ἐκκαλεῖ δόμων, 170
Ἀγήνορος παῖδ', ὃς πόλιν Σιδωνίαν
λιπὼν ἐπύργωσ' ἄστν Ἰθηβαίων τόδε;
ἴτω τις, εἰςάγγελλε Τειρεσίας ὅτι

ζητεῖ νιν· οἶδε δ' αὐτὸς ὦν ἦκω πέρι,
ἅ τε ξυνεθέμην πρέσβυς ὦν γεραιτέρῳ, 175
θύρσους ἀνάπτειν καὶ νεβρῶν δορὰς ἔχειν,
στεφανοῦν τε κρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν.

ΚΑΔΜΟΣ.

ὦ φίλταθ', ὡς σὴν γῆρυν ἤσθόμην κλύων,
σοφὴν σοφοῦ παρ' ἀνδρός, ἐν δόμοισιν ὦν.
ἦκω δ' ἔτοιμος, τήνδ' ἔχων σκευὴν θεοῦ. 180

δεῖ γάρ νιν ὄντα παῖδα θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς,
Διόνυσον, ὃς πέφηνεν ἀνθρώποις θεός,
ὅσον καθ' ἡμᾶς δυνατόν αὔξεσθαι μέγαν.

ποῖ δεῖ χορεύειν, ποῖ καθιστάναί πόδα,
καὶ κρατα σείσαι πολιόν; ἐξηγοῦ σύ μοι 185
γέρον γέροντι, Τειρεσία· σὺ γὰρ σοφός.
ὡς οὐ κάμοιμ' ἂν οὔτε νύκτ' οὔθ' ἡμέραν
θύρω κροτῶν γῆν· ἐπιλελήσμεθ' ἠδέως
γέροντες ὄντες.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ταῦτ' ἐμοὶ πάσχεις ἄρα.
κάγω γὰρ ἠβῶ κάπιχειρήσω χοροῖς. 190

ΚΑΔΜΟΣ.

οὐκοῦν ὄχοισιν εἰς ὄρος περάσομεν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι.

ΚΑΔΜΟΣ.

γέρον γέροντα παιδαγωγῆσω σ' ἐγώ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ὁ θεὸς ἀμοχθὶ κείσε νῶν ἠγήσεται.

ΚΑΔΜΟΣ.

μόνοι δὲ πόλεως Βακχίῳ χορεύσομεν; 195

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

μόνοι γὰρ εὔφρονοῦμεν, οἱ δ' ἄλλοι κακῶς.

ΚΑΔΜΟΣ.

μακρὸν τὸ μέλλειν· ἀλλ' ἐμῆς ἔχου χερός.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἰδοῦ, ξύναπτε καὶ ξυνωρίζου χέρα.

ΚΑΔΜΟΣ.

οὐ καταφρονῶ γὰρ τῶν θεῶν, θνητὸς γεγώς.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

οὐδὲν σοφίζόμεσθα τοῖσι δαίμοσι. 200

πατρίους παραδοχάς, ἄς θ' ὀμήλικας χρόνῳ
 κεκτήμεθ', οὐδεις αὐτὰ καταβαλεῖ λόγος,
 οὐδ' εἰ δι' ἄκρων τὸ σοφὸν εὔρηται φρενῶν.
 ἔρεϊ τις ὡς τὸ γῆρας οὐκ αἰσχύνομαι,
 μέλλων χορεύειν, κρᾶτα κισσώσας ἑμόν. 205
 οὐ γὰρ διήρηχ' ὁ θεός, εἴτε τὸν νέον
 ἔχρην χορεύειν εἴτε τὸν γεραίτερον·
 ἀλλ' ἐξ ἀπάντων βούλεται τιμὰς ἔχειν
 κοινὰς, δι' ἀριθμῶν δ' οὐδὲν ἀΰξεσθαι θέλει.

Κ Α Δ Μ Ο Σ.

ἐπεὶ σὺ φέγγος, Τειρεσία, τόδ' οὐχ ὄρας, 210
 ἐγὼ προφήτης σοι λόγων γενήσομαι.
 Πενθεὺς πρὸς οἴκους ὅδε διὰ σπουδῆς περᾶ,
 Ἐχίονος παῖς, ᾧ κράτος δίδωμι γῆς.
 ὡς ἐπτόηται· τί ποτ' ἔρεϊ νεώτερον;

Π Ε Ν Θ Ε Υ Σ.

ἔκδημος ὢν μὲν τῆσδ' ἐτύγχανον χθονός, 215
 κλύω δὲ νεοχμὰ τήνδ' ἀνὰ πτόλιν κακά,
 γυναικας ἡμῖν δώματ' ἐκλελοιπέναι,
 πλασταῖσι βακχεῖαισιν, ἐν δὲ δασκίοις
 ὄρεσι θεοάζειν, τὸν νεωστὶ δαίμονα
 Διόνυσον, ὅστις ἐστὶ, τιμώσας χοροῖς· 220
 πλήρεις δὲ θιάσοις ἐν μέσοισιν ἐστάναι
 κρατῆρας, ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν
 πτώσσουσιν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν,
 πρόφασιν μὲν ὡς δὴ μαινάδας θυοσκόους,
 τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου. 225
 ὅσας μὲν οὖν εἴληφα, δεσμίους χέρας
 σώζουσι πανδήμοισι πρόσπολοι στέγαις·
 ὅσαι δ' ἄπεισιν, ἐξ ὄρους θηράσομαι,
 Ἰνώ τ' Ἀγαύην θ', ἣ μ' ἔτικτ' Ἐχίονι,
 Ἀκταίονός τε μητέρ', Αὐτονόην λέγω. 230
 καὶ σφᾶς σιδηραῖς ἀρμόσας ἐν ἄρκυσι
 πᾶνσω κακούργου τῆσδε βακχείας τάχα.
 λέγουσι δ' ὡς τις εἰσελήλυθε ξένος
 γόης, ἐπφδός, Λυδίας ἀπὸ χθονός,
 ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὐκοσμος κόμην, 235

οἴνωπός, ὅσσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων,
 ὃς ἡμέρας τε κεύφρόνας ξυγγίγνεται,
 τελετὰς προτείνων εὐίους νεάνισιν.
 εἰ δ' αὐτὸν εἶσω τῆσδε λήψομαι στέγης,
 παύσω κτυποῦντα θύρσον ἀνασειοντά τε 240
 κόμας, τράχηλον σώματος χωρὶς τεμών.
 ἐκεῖνος εἶναί φησι Διόνυσον θεόν,
 ἐκεῖνος ἐν μηρῷ ποτ' ἐρῶράφθαι Διός,
 ὃς ἐκπυροῦται λαμπάσιν κεραννίαις
 ξὺν μητρὶ, δίους ὅτι γάμους ἐψεύσατο. 245
 ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἐπάξια,
 ὕβρεις ὕβρίζειν, ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος;
 ἀτὰρ τόδ' ἄλλο θαῦμα, τὸν τερασκόπον
 ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Τειρεσίαν ὄρω,
 πατέρα τε μητρὸς τῆς ἐμῆς, πολὺν γέλων, 250
 νάρθηκι βακχεύοντ' ἀναίνομαι, πάτερ,
 τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν νοῦν οὐκ ἔχον.
 οὐκ ἀποτινάξεις κισσόν; οὐκ ἐλευθέραν
 θύρσον μεθήσεις χειρ', ἐμῆς μητρὸς πάτερ;
 σὺ ταῦτ' ἐπείσας, Τειρεσία; τόνδ' αὖ θέλεις 255
 τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρων νέον,
 σκοπεῖν πτερωτοὺς κάμπύρων μισθοὺς φέρειν;
 εἰ μή σε γῆρας πολὺν ἐξερῶύετο,
 καθῆσ' ἂν ἐν βάκχαισι δέσμιος μέσαις,
 τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων· γυναιξὶ γὰρ 260
 ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάνος,
 οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων.

ΧΟΡΟΣ.

τῆς δυσσεβείας. ὦ ξέν', οὐκ αἰδεῖ θεοὺς
 Κάδμον τε, τὸν σπείραντα γηγενῆ στάχυν;
 Ἐχίονος δ' ὦν παῖς καταισχύνεις γένος; 265

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνὴρ σοφὸς
 καλὰς ἀφορμάς, οὐ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν·
 σὺ δ' εὐτροχον μὲν γλῶσσαν, ὡς φρονῶν, ἔχεις,
 ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἔνεισί σοι φρένες.
 θρασὺς δέ, δυνατὸς καὶ λέγειν οἷός τ' ἀνήρ, 270

κακὸς πολίτης γίγνεται, νοῦν οὐκ ἔχων.
 οὔτος δ' ὁ δαίμων ὁ νέος, ὃν σὺ διαγελάς,
 οὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν ὅσος
 καθ' Ἑλλάδ' ἔσται· δύο γάρ, ὧ νεανία,
 τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι, Δημήτηρ θεά, 275
 Γῆ δ' ἔστιν· ὄνομα δ' ὀπότερον βούλει κάλει·
 αὕτη μὲν ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτούς·
 ὁ δ' ἦλθεν ἐπὶ τ' ἀντίπαλον ὁ Σεμέλης γόνος,
 βότρυος ὑγρὸν πῶμ' εὔρε κείσηνέγκατο
 θνητοῖς, ὃ παύει τοὺς ταλαιπώρους βροτούς 280
 λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς,
 ὕπνον τε, λήθην τῶν καθ' ἡμέραν κακῶν,
 δίδωσιν, οὐδ' ἔστ' ἄλλο φάρμακον πόνων.
 οὔτος θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγῶς,
 ὥστε διὰ τοῦτον τ' ἀγάθ' ἀνθρώπους ἔχειν. 285
 καὶ καταγελάς νιν, ὡς ἐνεῤῥάφη Διὸς
 μηρῶ. διδάξω σ' ὡς καλῶς ἔχει τόδε.
 ἐπεὶ νιν ἦρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίου
 Ζεὺς, ἐς δ' Ὀλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον,
 Ἥρα νιν ἦθελ' ἐβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ· 290
 Ζεὺς δ' ἀντεμηχανήσαθ', οἷα δὴ θεός.
 ῥήξας μέρος τι τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου
 αἰθέρος, ἔθηκε τόνδ' ὄμηρον ἐκδιδούς
 Διόνυσον Ἥρας νεικέων· χρόνον δέ νιν
 βροτοὶ τραφῆναί φασιν ἐν μηρῶ Διός, 295
 ὄνομα μεταστήσαντες, ὅτι θεᾶ θεός
 Ἥρα ποθ' ὠμήρευσε, συνθέντες λόγον.
 μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον
 καὶ τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει·
 ὅταν γὰρ ὁ θεὸς ἐς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς, 300
 λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμνηότας ποιεῖ.
 Ἄρεώς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινά·
 στρατὸν γὰρ ἐν ὅπλοις ὄντα κἀπὶ τάξεσι
 φόβος διεπτόησε, πρὶν λόγῃς διγείν·
 μανία δὲ καὶ τοῦτ' ἔστι Διονύσου πάρα. 305
 ἔτ' αὐτὸν ὄψει κἀπὶ Δελφίσι πετραις
 πηδῶντα σὺν πεύκαισι δικόρυφον πλάκα,

πάλλοντα καὶ σείοντα βακχεῖον κλάδον,
 μέγαν τ' ἄν' Ἑλλάδ'. ἄλλ' ἐμοί, Πενθεῦ, πιθουῖ
 μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν, 310
 μηδ', ἣν δοκῆς μὲν, ἣ δὲ δόξα σου νοσεῖ,
 φρονεῖν δόκει τι· τὸν θεὸν δ' ἐς γῆν δέχου,
 καὶ σπένδε καὶ βάκχευε καὶ στέφου κάρα.
 οὐχ ὁ Διόνυσος σωφρονεῖν ἀναγκάσει
 γυναικας ἐς τὴν Κύπριν, ἄλλ' ἐν τῇ φύσει 315
 τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν ἐς τὰ πάντ' αἰεὶ.
 τοῦτο σκοπεῖν χρή· καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν
 οὐσ' ἢ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.
 ὄρᾳς; σὺ χαίρεις, ὅταν ἐφεστῶσιν πύλαις
 πολλοί, τὸ Πενθεῶς δ' ὄνομα μεγαλύνῃ πόλις· 320
 κἀκεῖνος, οἶμαι, τέρπεται τιμώμενος.
 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαγελάς,
 κισσῶ τ' ἐρεψόμεσθα καὶ χορεύσομεν,
 πολιὰ ξυνωρίς, ἄλλ' ὅμως χορευτέον,
 κοῦ θεομαχήσω, σῶν λόγων πεισθεῖς ὑπο. 325
 μαίνει γὰρ ὡς ἄλγιστα, κοῦτε φαρμάκοις
 ἄκη λάβοις ἄν, οὔτ' ἄνευ τούτων νοσεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πρέσβυ, Φοῖβόν τ' οὐ καταισχύνεις λόγοις,
 τιμῶν τε Βρόμιον σωφρονεῖς, μέγαν θεόν.

ΚΑΔΜΟΣ.

ὦ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρήνευεν· 330
 οἴκει μεθ' ἡμῶν, μὴ θύραζε τῶν νόμων.
 νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς.
 κεῖ μὴ γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς οὗτος, ὡς σὺ φῆς,
 παρὰ σοὶ λεγέσθω· καὶ καταψεύδου καλῶς
 ὡς ἔστι, Σεμέλη θ' ἵνα δοκῆ θεὸν τεκεῖν, 335
 ἡμῖν τε τιμὴ παντὶ τῷ γένει προσῆ.
 ὄρᾳς τὸν Ἀκτέωνος ἄθλιον μόρον;
 ὃν ὠμόσιτοι σκύλακες ἄς ἐθρέψατο
 διεσπάσαντο, κρείσσον' ἐν κυναγίαις
 Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσαντ', ἐν ὀργάσιν. 340
 ὃ μὴ πάθῃς σὺ· δεῦρό σου στέψω κάρα
 κισσῶ· μεθ' ἡμῶν τῷ θεῷ τιμὴν δίδου.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα, βακχεύσεις δ' ἰών,
 μηδ' ἐξομόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί;
 τῆς σῆς δ' ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον 345
 δίκην μέτειμι. στειχέτω τις ὡς τάχος,
 ἐλθὼν δὲ θάκους τοῦδ', ἴν' οἴωνοσκοπεῖ,
 μοχλοῖς τριαίνου κἀνάτρεψον ἔμπαλιν,
 ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ,
 καὶ στέμματ' ἀνέμοις καὶ θυέλλαισιν μέθες. 350
 μάλιστα γάρ νιν δῆξομαι δράσας τάδε.
 οἱ δ' ἀνὰ πόλιν στείχοντες ἐξιχνεύσατε
 τὸν θηλύμορφον ξένον, ὃς εἰσφέρει νόσον
 καινὴν γυναιξὶ καὶ λέχη λυμαίνεται.
 κἄνπερ λάβητε, δέσμιον πορεύσατε 355
 δεῦρ' αὐτόν, ὡς ἂν λευσίμου δίκης τυχῶν
 θάνη, πικρὰν βράχχευσιν ἐν Θήβαις ἰδῶν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ὦ σχέτλι', ὡς οὐκ οἶσθα ποῦ ποτ' εἶ λόγων.
 μέμηνας ἤδη, καὶ πρὶν ἐξέστης φρενῶν.
 στείχωμεν ἡμεῖς, Κάδμε, κἀξαιτώμεθα 360
 ὑπὲρ τε τούτου, καίπερ ὄντος ἀγρίου,
 ὑπὲρ τε πόλεως, τὸν θεὸν μηδὲν νέον
 δρᾶν. ἀλλ' ἔπου μοι κισσίνου βράκτρον μέτα·
 πειρῶ δ' ἀνορθοῦν σῶμ' ἐμόν, κἀγὼ τὸ σόν·
 γέροντε δ' αἰσχροὺν δύο πεσεῖν· ἴτω δ' ὅμως. 365
 τῷ Βακχίῳ γὰρ τῷ Διὸς δουλευτέον.
 Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις
 τοῖς σοῖσι, Κάδμε· μαντικῇ μὲν οὐ λέγω,
 τοῖς πράγμασιν δέ· μῶρα γὰρ μῶρος λέγει.

ΧΟΡΟΣ.

ὄσια, πότνα θεῶν, 370
 ὄσια δ', ἃ κατὰ γᾶν
 χρυσέαν πτέρυγα φέρεις,
 τάδε Πενθεῶς αἴεις,
 αἴεις οὐχ ὄσιαν
 ὕβριν ἐς τὸν Βρόμιον, τὸν 375
 Σεμέλας τὴν παρὰ καλλι-

στεφάνοις εὐφροσύναις δαίμονα πρῶτον
 μακάρων; ὃς τὰδ' ἔχει,
 διασεύειν τε χοροῖς,
 μετὰ τ' ἀνλοῦ γελάσαι
 ἀποπαῦσαι τε μερίμνας, 380
 ὁπότεν βότρυος ἔλθῃ
 γάνος ἐν δαιτὶ θεῶν, κισ-
 σοφόροις δ' ἐν θαλίαις ἀν-
 δράσι κρατῆρ ὕπνον ἀμφιβάλλῃ.
 ἀχαλίνων στομάτων 385
 ἀνόμου τ' ἀφροσύνας
 τὸ τέλος δυστυχία·
 ὁ δὲ τᾶς ἡσυχίας
 βίωτος καὶ τὸ φρονεῖν
 ἀσάλευτόν τε μένει καὶ 390
 συνέχει δώματα· πόρσω
 γὰρ ὅμως αἰθέρα ναίωντες ὀρῶσιν
 τὰ βροτῶν οὐρανίδαί.
 τὸ σοφὸν δ' οὐ σοφία,
 τό τε μὴ θνητὰ φρονεῖν.
 βραχὺς αἰών· ἐπὶ τούτῳ 395
 δέ τις ἂν μεγάλα διώκων
 τὰ παρόντ' οὐχὶ φέροι. μαι-
 νομένων οἶδε τρόποι καὶ
 κακοβούλων παρ' ἔμοιγε φωτῶν.
 ἱκοίμαν ποτὶ Κύπρον, 400
 νᾶσον τᾶς Ἀφροδίτας,
 ἵν' οἱ θελξίφρονες νέμον-
 ται θνατοῖσιν Ἔρωτες,
 Πάφον θ', ἂν ἑκατόστομοι
 βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ 405
 καρπίζουσιν ἄνομβροι.
 ὅπου καλλιστενομένα
 Πιερία μούσειος ἔδρα,
 σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπου,
 ἐκεῖσ' ἄγε με, Βρόμιε, Βρόμιε, 410
 προβακχῆιε δαῖμον

ἐκεῖ χάριτες, ἐκεῖ δὲ πόθος·
ἐκεῖ δὲ βάνχαισι θέμις ὀργιάζειν. 415

ὁ δαίμων ὁ Διὸς παῖς
χαίρει μὲν θαλίαισιν,
φιλεῖ δ' ὀλβοδότειραν Εἰ-
ρήναν, κουροτρόφον θεάν. 420
ἴσαν δ' εἷς τε τὸν ὄλβιον
τόν τε χείρονα δῶκ' ἔχειν
οἴνου τέρψιν ἄλυπον·

μισεῖ δ' ὧ μὴ ταῦτα μέλει,
κατὰ φάος νύκτας τε φίλας
εὐαίωνα διαζῆν. 425

σοφὰν δ' ἀπέχειν πρᾶπίδα φρένα τε,
περισσῶν παρὰ φωτῶν.

τὸ πλῆθος ὅ,τι τὸ φανλότερον 430
ἐνόμισε χρῆταί τε, τότε τοι λέγοιμ' ἄν.

Θ Ε Ρ Α Π Ω Ν.

Πενθεῦ, πάρεσμεν, τήνδ' ἄγραν ἠγρευκότες,
ἐφ' ἣν ἔπεμψας, οὐδ' ἄκρανθ' ὠρμήσαμεν. 435

ὁ θεὸς δ' ὅδ' ἡμῖν προῶς, οὐδ' ὑπέσπασε
φυγῆ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν οὐκ ἄκων χέρας,
οὐδ' ὠχρός, οὐδ' ἥλλαξεν οἴνωπὸν γένυν,
γελῶν δὲ καὶ δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο,
ἔμενέ τε, τοῦμόν εὐτρεπὲς ποιούμενος. 440

κἀγὼ δι' αἰδοῦς εἶπον, ὧ ξέν', οὐχ ἔκων
ἄγω σε, Πενθεῶς δ', ὅς μ' ἔπεμψ', ἐπιστολαῖς.

ἄς δ' αὖ σὺ βάνχας εἶρξας, ἄς συνήρπασας
κἀδησας ἐν δεσμοῖσι πανδήμου στέγης,
φροῦδαί γ' ἐκεῖναι λελυμέναι πρὸς ὀργάδας 445
σκιρτῶσι, Βρόμιον ἀνακαλούμεναι θεόν.

αὐτόματα δ' αὐταῖς δεσμὰ διελύθη ποδῶν,
κλῆδες τ' ἀνῆκαν θύρετρο' ἄνευ θνητῆς χερός.
πολλῶν δ' ὅδ' ἀνήρ θαυμάτων ἦκει πλέως
ἔς τὰςδε Θήβας· σοὶ δὲ τᾶλλα χρὴ μέλειν. 450

Π Ε Ν Θ Ε Τ Σ.

μέθεσθε χειρῶν τοῦδ'· ἐν ἄρκυσιν γὰρ ὦν
οὐκ ἔστιν οὕτως ὠκὺς ὥστε μ' ἐκφυγεῖν.

ἄτὰρ τὸ μὲν σῶμ' οὐκ ἄμορφος εἶ, ξένε,
 ὡς ἐς γυναῖκας, ἐφ' ὅπερ ἐς Θήβας πάρει·
 πλόκαμός τε γάρ σου ταναός, οὐ πάλης ὕπο, 455
 γέννυν παρ' αὐτὴν κεχυμένος, πόθου πλέως·
 λευκὴν δὲ χροιάν ἐς παρασκευὴν ἔχεις,
 οὐχ ἡλίου βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς,
 τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος.
 πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον ὅστις εἶ γένος. 460

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ κόμπος οὐδεὶς· ῥᾶδιον δ' εἰπεῖν τόδε·
 τὸν ἀνθεμώδη Τρωῶλον οἶσθ' ἄ που κλύων.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

οἶδ', ὅς τὸ Σάρδεων ἄστν περιβάλλει κύκλω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐντεῦθεν εἰμι, Λυδία δέ μοι πατρίς.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

πόθεν δὲ τελετὰς τάςδ' ἄγεις ἐς Ἑλλάδα; 465

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Διόνυσος ἡμᾶς εἰσέβησ' ὁ τοῦ Διός.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

Ζεὺς δ' ἔστ' ἐκεῖ τις, ὅς νέους τίπτει θεούς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκ· ἀλλ' ὁ Σεμέλην ἐνθάδε ζεύξας γάμοις.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

πότερα δὲ νύκτωρ σ' ἢ κατ' ὄμμ' ἠνάγκασεν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὄρων ὄρωντα, καὶ δίδωσιν ὄργια. 470

ΠΕΝΘΕΤΣ.

τὰ δ' ὄργι' ἐστὶ τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄρρητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τίνα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ θέμις ἀκοῦσαί σ', ἔστι δ' ἄξι' εἰδέναι.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

εὔ τοῦτ' ἐκιβδήλευσας, ἴν' ἀκοῦσαι θέλω. 475

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀσέβειαν ἀσκοῦντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεοῦ.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

τὸν θεὸν ὄραν γὰρ φῆς σαφῶς, ποῖός τις ἦν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὁποῖος ἦθειλ'· οὐκ ἐγὼ 'τασσον τόδε.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

τοῦτ' αὖ παρωχέτευσας εὔ, κούδεν λέγων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

δόξει τις ἀμαθειῖ σοφὰ λέγων οὐκ εὔ φρονεῖν. 480

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἦλθες δὲ πρῶτα δεῦρ' ἄγων τὸν δαίμονα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τάδ' ὄργια.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

φρονοῦσι γὰρ κάκιον Ἑλλήνων πολὺ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τάδ' εὔ γε μᾶλλον· οἱ νόμοι δὲ διάφοροι.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

τὰ δ' ἱερὰ νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν τελεῖς; 485

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νύκτωρ τὰ πολλὰ· σεμνότητ' ἔχει σκότος.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

τοῦτ' ἐς γυναῖκας δόλιόν ἐστι καὶ σαθρόν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κἂν ἡμέρα τό γ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἄν.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

σὲ δ' ἀμαθίας γ' οὐκ εὐσεβοῦντ' ἐς τὸν θεόν. 490

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ὡς θρασὺς ὁ βάνχος κούκ ἀγύμναστος λόγων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εἴφ' ὅ,τι παθεῖν δεῖ· τί με τὸ δεινὸν ἐργάσει;

ΠΕΝΘΕΤΣ.

πρῶτον μὲν ἀβρὸν βόστρυχον τεμῶ σέθεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἱερὸς ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἔπειτα θύρσον τόνδε παράδος ἐκ χειροῖν. 495

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὐτός μ' ἀφαιροῦ· τόνδε Διονύσου φορῶ.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

εἰρηταῖσί τ' ἔνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

λύσει μ' ὁ δαίμων αὐτός, ὅταν ἐγὼ θέλω.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ὅταν γε καλέσης αὐτόν, ἐν βράχαις σταθείς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ νῦν ἂν πάσχω πλησίον παρῶν ὄρᾳ. 500

ΠΕΝΘΕΤΣ.

καὶ ποῦ 'στιν; οὐ γὰρ φανερός ὄμμασίν γ' ἐμοῖς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

παρ' ἐμοί· σὺ δ' ἀσεβῆς αὐτόν ὦν οὐκ εἰσορᾷς.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

λάζυσθε, καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ὅδε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὐδῶ με μὴ δεῖν σωφρονῶν οὐ σώφροσιν.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἐγὼ δὲ δεῖν γε κυριώτερος σέθεν. 505

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκ οἶσθ' ὅ,τι ζῆς, οὐδ' ὁ δρᾷς, οὐθ' ὅστις εἶ.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

Πενθεύς, Ἀγαύης παῖς, πατρὸς δ' Ἐχίονος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐνδυστηχῆσαι τοῦνομ' ἐπιτήδειος εἶ.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

χώρει· καθείρξατ' αὐτὸν ἱππικαῖς πέλας
φάτναισιν, ὡς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας. 510

ἐκεῖ χόρευε· τάσδε δ' ἄς ἄγων πάρει

κακῶν ξυνεργούς ἢ διεμπολήσομεν

ἢ χειρα δούπου τοῦδε καὶ βύρσης κτύπου

παύσας, ἐφ' ἱστοῖς δμωίδας κεκθήσομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

στείχοιμ' ἄν· ὅ,τι γὰρ μὴ χρεῶν, οὔτοι χρεῶν
 παθεῖν· ἀτάρ τοι τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων
 μέτεισι Διόνυσός σ', ὃν οὐκ εἶναι λέγεις·
 ἡμᾶς γὰρ ἀδικῶν, κείνον ἐς δεσμούςσ' ἄγεις.

ΧΟΡΟΣ.

*

Ἀχελῷου θύγατερ,
 πότνι', εὐπάρθενε Δίρκα,
 σὺ γὰρ ἐν σαῖς ποτε παγαῖς
 τὸ Διὸς βρέφος ἔλαβες,
 ὅτε μηρῶ πυρὸς ἐξ ἀ-
 θανάτου Ζεὺς ὁ τεκῶν ἦρ-
 πασέ νιν, τὰδ' ἀναβοάσας·
 ἴθι, Διδύραμβ', ἐμὰν ἄρ-
 σενα τάνδε βᾶθι νηδύν·
 ἀναφανῶ σε τόδ', ὦ Βάκ-
 χιε, Θήβαις ὀνομάζειν.
 σὺ δέ μ', ὦ μάκαιρα Δίρκα,
 στεφανηφόρους ἀπωθεῖ
 θιάσους ἔχουσαν ἐν σοί.
 τί μ' ἀναίνει; τί με φεύγεις;
 ἔτι ναὶ τὰν βοτρυνώδη
 Διονύσου χάριν οἴνας
 ἔτι σοι τοῦ Βρομίου μελησει.
 οἴαν οἴαν ὄργαν
 ἀναφαίνει χθόνιον
 γένος ἐκφύς τε δράκοντός
 ποτε Πενθεύς, ὃν Ἐχίων
 ἐφύτευσε χθόνιος,
 ἀγριωπὸν τέρας, οὐ φῶ-
 τα βρότειον, φόνιον δ' ὥς-
 τε γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖς,
 ὅς με * βρόχοισι τὰν τοῦ
 Βρομίου τάχα ξυνάψει·
 τὸν ἐμὸν δ' ἐντὸς ἔχει δω-
 ματος ἤδη διασώταν

σκοτίαις κρυπτόν ἐν εἰρηταῖς.

ἔσορᾶς τάδ', ὦ Διὸς παῖ 550

Διόνυσε, σοὺς προφήτας

ἐν ἀμίλλαισιν ἀνάγκας;

μόλε, χρυσῶπα τινάσσω

ἀνὰ θύρσον κατ' Ὀλυμπον·

φονίου δ' ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχευε. 555

πόθι Νύσης ἄρα τᾶς θη-

ροτρόφου θυρσοφορεῖς

θιάσους, ὦ Διόνυσ', ἦ

κορυφαῖς Κωρυκίαις;

τάχα δ' ἐν τοῖς πολυδένδρεσ- 560

σιν Ὀλύμπου θαλάμοις, ἐν-

θα ποτ' Ὀρφεὺς κιθαρίζων

σύναγεν δένδρεα μούσαις,

σύναγεν θῆρας ἀγρώτας.

μάκαρ ὦ Πιερία,

σέβεται σ' Εὐνίος, ἥξει

τε χορεύσων ἅμα βακχεύ-

μασι, τὸν τ' ὠκυρόαν

διαβὰς Ἀξιὸν εἰλις- 570

σομένας μαινάδας ἄξει,

Λυδίαν τε, τὸν εὐδαιμονίας

βροτοῖς ὀλβοδοτόταν,

πατέρα τε, τὸν ἔκλυον

εὐίππον χώραν ὕδασι

καλλίστοισι λιπαίνειν. 575

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἰὼ,

κλύετ' ἐμᾶς κλύετ' ἀνδᾶς,

ὦ βᾶκχαι, ἰὼ βᾶκχαι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τίς ὄδε, τίς, πόθεν δ' ὁ κέλαδος ἀνά μ' ἐκάλεσεν Εὐνίου;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἰὼ ἰὼ, πάλιν ἀνδῶ,

ὁ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς. 580

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ὦ ὦ δεσπότα, δεσπότα,
 μόλε νυν ἡμέτερον εἰς θίασον, ὦ
 Βρόμιε, Βρόμιε. πέδον χθονός,
 ἔνοσι πότνια.

585

ᾠ ᾠ.

τάχα τὰ Πενθέως
 μέλαθρα διατινάξεται πεσῆμασιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ὁ Διόνυσος ἀνὰ μέλαθρα· σέβετε νιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

σέβομεν ὦ. ἴδετε λάϊνα

590

κίοσιν ἔμβολα

διάδρομα τάδε·

ὁ Βρόμιος ἀλαλάξεται στέγας ἔσω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄπτε κεράνιον αἴθοπα λαμπάδα·
 σύμφλεγε σύμφλεγε δώματα Πενθέως.

595

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ᾠ ᾠ.

πῦρ οὐ λεύσσεις οὐδ' ἀνγάζει
 Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον, ἄν
 ποτε κεραννοβόλος ἔλιπε φλόγα
 δίου βροντᾶς;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

δίκετε πεδόσε δίκετε τρομερὰ

σώματα, μαινάδες·

600

ὁ γὰρ ἀναξ ἄνω κάτω τιθεῖς ἔπεισι
 μέλαθρα τάδε Διὸς γόνος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

βάρβαροι γυναῖκες, οὕτως ἐκπεπληγμένοι φόβῳ
 πρὸς πέδῳ πεπτώκατ'; ἤσθησθ', ὡς ἔοικε, Βακχίου
 διατινάξαντος τὰ Πενθέως δώματ'· ἀλλ' ἀνίστατε
 σῶμα, καὶ θαρσεῖτε, σαρκὸς ἔξαμείψασαι τρόμον.

605

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φάος μέγιστον ἡμῖν εὐίου βακχεύματος,

ὡς ἐξεΐδον ἀσμένη σε, μονάδ' ἔχουσ' ἐρημίαν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εἰς ἀδυμίαν ἀφίκεσθ', ἤνικ' εἰσεπεμπόμην, 610
Πενθέως ὡς ἐς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσούμενος;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γὰρ οὔ; τίς μοι φύλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφορᾶς τύχοις;
ἀλλὰ πῶς ἤλευθερώθης, ἀνδρὸς ἀνοσίου τυχών;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὐτὸς ἐξέσωσ' ἔμαντὸν ῥαδίως ἄνευ πόνου.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδέ σου ξυνῆψε χεῖρα δεσμίοισιν ἐν βρόχοις; 615

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ταῦτα καὶ καθύβρις' αὐτόν, ὅτι με δεσμεύειν δοκῶν
οὔτ' ἔθιγεν οὔθ' ἤψαθ' ἡμῶν, ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο.
πρὸς φάτναις δὲ ταῦρον εὐρών, οὗ καθεῖρξ' ἡμᾶς ἄγων,
τῷδε περὶ βρόχους ἔβαλλε γόνασι καὶ χηλαῖς ποδῶν,
θυμὸν ἐκπνέων, ἰδρωῖτα σώματος στάζων ἄπο, 620

χείλεσιν διδούς ὀδόντας· πλησίον δ' ἐγὼ παρῶν
ἤσυχος θάσσων ἔλευσσον. ἐν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
ἀνετίναξ' ἐλθὼν ὁ βάνχος δῶμα καὶ μητρὸς τάφῳ
πῦρ ἀνῆψ'· ὁ δ', ὡς ἐξεΐδε, δῶματ' αἰθέσθαι δοκῶν,
ἦσ' ἐκεῖσε κᾶτ' ἐκεῖσε, δμωσὶν Ἀχελῶον φέρειν 625
ἐννέπων, ἅπας δ' ἐν ἔργῳ δοῦλος ἦν μάτην πονῶν.

διαμεθεῖς δὲ τόνδε μόχθον, ὡς ἐμοῦ πεφευγόςτος,
ἴεται ξίφος κελαινὸν ἀρπάσας δόμων ἔσω.

κᾶθ' ὁ Βρόμιος, ὡς ἔμοιγε φαίνεται, δόξαν λέγω,
φάσμ' ἐποίησεν κατ' αὐλήν· ὁ δ' ἐπὶ τοῦθ' ὠρμημένος 630
ἦσσε κᾶκέντει φαεννὸν αἰθέρ', ὡς σφάζων ἐμέ.

πρὸς δὲ τοῖσδ' αὐτῷ τὰδ' ἄλλα Βάνχιος λυμαίνεται·

δῶματ' ἔρρηξεν χαμᾶζε· συντεθράνεται δ' ἅπαν
πικροτάτους ἰδόντι δεσμούςσ τοὺς ἐμούςσ· κόπου δ' ὕπο,

διαμεθεῖς ξίφος παρεῖται. πρὸς θεὸν γὰρ ὦν ἀνῆρ 635
ἐς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμησ'· ἤσυχος δ' ἐκ βασιλικῶν
δωμάτων ἦκω πρὸς ὑμᾶς, Πενθέως οὐ φροντίσας.

ὡς δὲ μοι δοκεῖ, φοφεῖ γοῦν ἀρβύλη δόμων ἔσω,
ἐς προνώπι' αὐτίχ' ἦξει. τί ποτ' ἄρ' ἐκ τούτων ἐρεῖ;

ῥαδίως γὰρ αὐτὸν οἶσω, κᾶν πνέων ἔλθῃ μέγα· 640

πρὸς σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς ἀσκεῖν σῶφρον' εὐοργησίαν.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

πέπονθα δεινά· διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος,
ὃς ἄρτι δεσμοῖς ἦν κατηναγκασμένος.
ἔα ἔα.

ὄδ' ἐστὶν ἀνήρ· τί τάδε; πῶς προνώπιος
φαίνει πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς, ἔξω βεβώς;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

στῆσον πόδ', ὀργῇ δ' ὑπόθεες ἤσυχον πόδα.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

πόθεν σὺ δεσμὰ διαφυγὼν ἔξω περᾶς;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐκ εἶπον ἢ οὐκ ἤκουσας ὅτι λύσει μέ τις;

ΠΕΝΘΕΤΣ.

τίς; τοὺς λόγους γὰρ ἐσφέρεις καινοὺς αἰεί.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὃς τὴν πολύβοτρον ἄμπελον φύει βροτοῖς.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ὠνειδίσας δὴ τοῦτο Διονύσῳ καλόν.

κλείειν κελεύω πάντα πύργον ἐν κύκλῳ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τί δ'; οὐχ ὑπερβαίνουνσι καὶ τείχη θεοί;

ΠΕΝΘΕΤΣ.

σοφὸς σοφός γ' εἶ, πλήν ἂν δεῖ σ' εἶναι σοφόν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἂν δεῖ μάλιστα, ταῦτ' ἔγωγ' ἔφην σοφός.

κείνου δ' ἀκούσας πρῶτα τοὺς λόγους μάθε,

ὃς ἐξ ὄρους πάρεστιν ἀγγελῶν τί σοι·

ἡμεῖς δέ σοι μενοῦμεν, οὐ φευξοῦμεθα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Πενθεῦ, κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονός,

ἦκω, Κιθαιρῶν' ἐκλιπών, ἔν' οὔποτε

λευκῆς χιόνος ἀνεῖσαν εὐαγεῖς βολαί.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἦκεις δὲ ποίαν προστιθεῖς σπουδὴν λόγου;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

βάκχας ποτνιαδάς εἰσιδῶν, αἰ τῆσδε γῆς

οἴστροισι λευκὸν κῶλον ἐξηκόντισαν, 665
 ἦνω, φράσαι σοὶ καὶ πόλει χρήζων, ἄναξ,
 ὡς δεινὰ δρωῖσι θανμάτων τε κρείσσονα.
 θέλω δ' ἀκοῦσαι, πότερά σοι παρρησίᾳ
 φράσω τὰ κείθεν, ἢ λόγον στείλωμεθα.
 τὸ γὰρ τάχος σου τῶν φρενῶν δέδοικ', ἄναξ, 670
 καὶ τοῦξυθνυμον καὶ τὸ βασιλικὸν λίκαν.

Π Ε Ν Θ Ε Τ Σ.

λέγ', ὡς ἀθῶος ἐξ ἐμοῦ πάντως ἔσει· 675
 τοῖς γὰρ δίκαιοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεῶν.
 ὅσῳ δ' ἂν εἴπῃς δεινότερα βακχῶν πέρι,
 τοσῶδε μᾶλλον τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας
 γυναιξὶ τόνδε τῇ δίκῃ προσθήσομεν.

Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

ἀγελαῖα μὲν βοσκῆματ' ἄρτι πρὸς λέπας
 μόσχων ὑπεξήκριζον, ἠνίχ' ἥλιος
 ἀκτῖνας ἐξίησι θερμαίνων χθόνα.
 ὄρω δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν, 680
 ὧν ἦρχ' ἐνὸς μὲν Αὐτονόη, τοῦ δευτέρου
 μήτηρ Ἀγαύη σή, τρίτου δ' Ἴνώ χοροῦ.
 εὐδον δὲ πᾶσαι σώμασιν παρειμέναι,
 αἱ μὲν πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην,
 αἱ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδῳ κάρρα 685
 εἰκῆ βαλοῦσαι σωφρόνως, οὐχ ὡς σὺ φῆς
 οἰνωμένας κρατῆρι καὶ λωτοῦ ψόφῳ
 θηρᾶν καθ' ὕλην Κύπριν ἠρημωμένας.
 ἢ σὴ δὲ μήτηρ ὠλόλυξεν ἐν μέσασιν
 σταθεῖσα βράχαις, ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας, 690
 μνηθήμαθ' ὡς ἦκουσε κεροφόρων βοῶν.
 αἱ δ' αποβαλοῦσαι θαλερὸν ὀμμάτων ὕπνον
 ἀνῆξαν ὄρθαί, θαῦμα' ἰδεῖν εὐκοσμίας,
 νέαι, παλαιαί, παρθένοι τ' ἔτ' ἄζυγες.
 καὶ πρῶτα μὲν καθεῖσαν εἰς ὄμους κόμας, 695
 νεβρίδας τ' ἀνεστείλανθ', ὅσαισιν ἀμμάτων
 σύνδεσμ' ἐλέλυτο, καὶ καταστίκτους δορὰς
 ὄφρσι κατεζώσαντο λιχμῶσιν γένυν.
 αἱ δ' ἀγκάλαισι δορκάδ' ἢ σκύμνους λύκων

ἀγρίους ἔχουσαι, λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα, 700
 ὅσαις νεοτόκοις μαστὸς ἦν σπαργῶν ἔτι,
 βρέφη λιπούσαις· ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους
 στεφάνους δρυὸς τε σμίλακός τ' ἀνθεσφόρου.

θύρσον δέ τις λαβοῦσ' ἔπαισεν ἐς πέτραν,
 ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτίς· 705

ἄλλη δὲ νάρθηκ' ἐς πέδον καθῆκε γῆς,
 καὶ τῆδε κρήνην ἐξανῆκ' οἴνου θεός·

ὅσαις δὲ λευκοῦ πώματος πόθος παρῆν,
 ἄκροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα
 γάλακτος ἔσμούςς εἶχον· ἐκ δὲ κισσίνων 710

θύρσων γλυκεῖαι μέλιτος ἔσταζον ῥοαί.
 ὥστ', εἰ παρῆσθα, τὸν θεόν, τὸν νῦν ψέγεις,
 εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες, εἰσιδὼν τάδε.

ξυνήλθομεν δὲ βουκόλοι καὶ ποιμένες,
 κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν, 715

ὡς δεινὰ δρωῖσι θαυμάτων τ' ἐπάξια·
 καὶ τις πλάνης κατ' ἄστν καὶ τρίβων λόγων

ἔλεξεν εἰς ἅπαντας, ᾧ σεμνὰς πλάκας
 ναίοντες ὀρέων, θέλετε θηρασώμεθα

Πενθέως Ἀγαύην μητέρ' ἐκ βακχευμάτων, 720
 χάριν τ' ἀνακτι θῶμεν; εὖ δ' ἡμῖν λέγειν

ἔδοξε, θάμνων δ' ἐλλοχίζομεν φόβαις
 κρύψαντες αὐτούς· αἱ δὲ τὴν τεταγμένην

ᾠραν ἐκίνουν θύρσον ἐς βακχεύματα, 725
 Ἴακχον ἀθρόω στόματι, τὸν Διὸς γόνον,

Βρόμιον καλοῦσαι· πᾶν δὲ συνεβράκχευσ' ὄρος
 καὶ θῆρες, οὐδὲν δ' ἦν ἀκίνητον δρόμω.

κυρεῖ δ' Ἀγαύη πλησίον θρώσκουσά μου·
 καὶ γὰρ ἔξεπήδησ', ὡς συναρπάσαι θέλων,

λόχμην κενώσας, ἐνθ' ἐκρυπτόμην δέμας. 730
 ἢ δ' ἀνεβόησεν, ᾧ δρομάδες ἐμαὶ κύνες,

θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὑπ'· ἀλλ' ἔπεσθέ μοι,
 ἔπεσθε, θ' ῥοοῖς διὰ χερῶν ὠπλισμέναι.

ἡμεῖς μὲν οὖν φεύγοντες ἐξηλύξαμεν
 βακχῶν σπαραγμόν, αἱ δὲ νεμομέναις χλόην 735

μόσχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα.

καὶ τὴν μὲν ἄν προσεΐδες εὐθηλον πόριν
 μυκωμένην ἔχουσαν ἐν χεροῖν δίχα,
 ἄλλαι δὲ δαμάλας διεφόρουν σπαράγμασιν.
 εἶδες δ' ἄν ἢ πλεύρ' ἢ δίχηλον ἔμβασιν,
 ριπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω· κρεμαστὰ δὲ
 ἔσταζ' ὑπ' ἐλάταις ἀναπεφυρμέν' αἵματι.
 ταῦροι δ' ὑβρισταὶ κεῖς κέρας θυμούμενοι
 τὸ πρόσθεν ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας,
 μυριάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίδων.
 θᾶσσον δὲ διεφοροῦντο σαρκὸς ἐνδυτὰ
 ἢ σε ξυνάψαι βλέφαρα βασιλείοις κόραις.
 χωροῦσι δ' ὥστ' ὄρνιθες ἀρθεῖσαι δρόμῳ,
 πεδίων ὑποτάσεις, αἶ παρ' Ἄσωποῦ ῥοαῖς
 εὐκαρπον ἐκβάλλουσι Θηβαίων στάχυν,
 Ἰσίας τ' Ἐρυθράς θ', αἶ Κιθαιρῶνος λέπας
 νέρθεν κατωκῆκασιν, ὥστε πολέμιοι,
 ἐπεσπεσοῦσαι πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
 διέφερον· ἤρπαζον μὲν ἐκ δόμων τέκνα,
 ὅποσα δ' ἐπ' ὤμοις ἔθρεσαν, οὐ δεσμῶν ὑπο
 προσείχετ', οὐδ' ἐπιπτεν ἐς μέλαν πέδον,
 οὐ χαλκός, οὐ σίδηρος· ἐπὶ δὲ βοστρύχοις
 πῦρ ἔφερον, οὐδ' ἔκαιεν. οἱ δ' ὀργῆς ὑπο
 ἐς ὄπλ' ἐχώρουν, φερόμενοι βακχῶν ὑπο·
 οὔπερ τὸ δεινὸν ἦν θεᾶμ' ἰδεῖν, ἀναξ.
 τῶν μὲν γὰρ οὐχ ἤμασσε λογχωτὸν βέλος,
 κεῖναι δὲ θύρσοις ἐξανιεῖσαι χερῶν
 ἐτραυμάτιζον κἀπενώτιζον φρυγῆ
 γυναῖκες ἄνδρας, οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
 πάλιν δ' ἐχώρουν ὄθεν ἐκίνησαν πόδα,
 κρήνας ἐπ' αὐτάς, ἃς ἀνῆκ' αὐταῖς θεός.
 νίψαντο δ' αἶμα, σταγόνα δ' ἐκ παρηίδων
 γλώσση δράκοντες ἐξεφαίδρουνον χροός.
 τὸν δαίμον' οὔν τόνδ', ὅστις ἔστ', ὦ δέσποτα,
 δέχου πόλει τῆδ', ὡς τά τ' ἄλλ' ἐστὶν μέγας,
 κἀκεῖνό φασιν αὐτόν, ὡς ἐγὼ κλύω,
 τὴν πανσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.
 οἴνου δὲ μηκέτ' ὄντος οὐκ ἔστιν Κύπρις,

οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

ταρβῶ μὲν εἰπεῖν τοὺς λόγους ἔλευθέρους 775
ἔς τὸν τύραννον, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται.

Διόνυσος ἦσσαν οὐδενὸς θεῶν ἔφν.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἤδη τόδ' ἐγγύς, ὥστε πῦρ, ἐφάπτεται
ὑβρισμα βακχῶν, ψόγος ἔς Ἑλληνας μέγας. 780
ἀλλ' οὐκ ὀκνεῖν δεῖ· στεῖχ' ἐπ' Ἥλέκτρας ἰὼν

πύλας· κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους
ἵππων τ' ἀπαντᾶν ταχυπόδων ἐπεμβάτας,
πέλτας θ' ὅσοι πάλλουσι, καὶ τόξων χερσὶ
ψάλλουσι νευράς, ὡς ἐπιστρατεύσομεν
βάκχαισιν. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερβάλλει τάδε, 785
εἰ πρὸς γυναικῶν πεισόμεσθ' ἢ πάσχομεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πεῖθει μὲν οὐδέν, τῶν ἐμῶν λόγων κλύων,
Πενθεῦ· κακῶς δὲ πρὸς σέθεν πάσχων ὅμως
οὐ φημι χρῆναί σ' ὄπλ' ἐπαίρεσθαι θεῶ,
ἀλλ' ἠσυχάζειν· Βρόμιος οὐκ ἀνέξεται 790
κινουῦντα βάκχας εὐίων ὀρῶν ἄπο.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

οὐ μὴ φρενώσεις μ', ἀλλὰ δέσμιος φρυγῶν
σώσει τόδ'; ἢ σοι πάλιν ἀναστρέψω δίκην.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

θύοιμ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον ἢ θυμούμενος
πρὸς κέντρα λακτίζοιμι, θνητὸς ὢν θεῶ. 795

ΠΕΝΘΕΤΣ.

θύσω, φόνον γε θῆλυν, ὥσπερ ἄξιαί,
πολὺν ταραξάς ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

φρευξείσθε πάντες, καὶ τόδ' αἰσχρόν, ἀσπίδας
θύρσοισι βακχῶν ἐκτρέπειν χαλκηλάτους.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἀπόρω γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένω, 800
ὡς οὔτε πάσχων οὔτε δρῶν σιγήσεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὦ τάν, ἔτ' ἔστιν εὖ καταστῆσαι τάδε.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

τί δρῶντα; δουλεύοντα δουλείαις ἐμαῖς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγὼ γυναῖκας δεῦρ' ὄπλων ἄξω δίχα.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

οἴμοι· τόδ' ἤδη δόλιον ἔς με μηχανῶ.

805

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποιόν τι, σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς;

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ξυνέθεσθε κοινῇ τάδ', ἵνα βακχεύητ' ἀεὶ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ μὴν ξυνεθέμην, τοῦτό γ' ἴσθι, τῷ θεῷ.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὄπλα· σὺ δὲ παῦσαι λέγων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄ·

βούλει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν;

810

ΠΕΝΘΕΤΣ.

μάλιστα, μυρίον γε δούς χρυσοῦ σταθμόν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί δ' εἰς ἔρωτα τοῦδε πέπτωκας μέγαν;

ΠΕΝΘΕΤΣ.

λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὄμως δ' ἴδοις ἂν ἠδέως ἅ σοι πικρά;

815

ΠΕΝΘΕΤΣ.

σάφ' ἴσθι, σιγῇ γ' ὑπ' ἐλάταις καθήμενος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀλλ' ἐξιχνεύσουσίν σε, κἂν ἔλθῃς λάθρα.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἀλλ' ἐμφανῶς· καλῶς γὰρ ἐξεῖπας τάδε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄγω μὲν οὖν σε, κἀπιχειρήσεις ὁδῷ;

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἄγ' ὡς τάχιστα, τοῦ χρόνου δέ σ' οὐ φθονῶ.

820

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

στεῖλαι νυν ἄμφι χρωτὶ βυσσίνους πέπλους.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

τί δὴ τόδ' ἐς γυναικας ἐξ ἀνδρὸς τελεῶ;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μή σε κτάνωσιν, ἦν ἀνὴρ ὀφθῆς ἐκεῖ.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

εὖ γ' εἶπας αὐτό, καὶ τις εἶ πάλαι σοφός.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμούσωσεν τάδε.

825

ΠΕΝΘΕΤΣ.

πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ἂ σύ με νουθετεῖς καλῶς;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐγὼ στελεῶ σε, δωμάτων ἔσω μολῶν.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

τίνα στολήν; ἢ θῆλυν; ἀλλ' αἰδώς μ' ἔχει.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐκέτι θεατῆς μαινάδων πρόθυμος εἶ.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

στολήν δ τίνα φῆς ἄμφι χρωτ' ἐμὸν βαλεῖν;

830

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κόμην μὲν ἐπὶ σῶ κρατὶ ταναὸν ἐκτενω.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

τὸ δεύτερον δὲ σχῆμα τοῦ κόσμου τί μοι;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πέπλοι ποδήρεις· ἐπὶ κάρῃ δ' ἔσται μίτρα.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἦ καί τι πρὸς τοῖςδ' ἄλλο προσθήσεις ἐμοί;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

θύρσον γε χειρὶ καὶ νεβροῦ στικτὸν δέρας.

835

ΠΕΝΘΕΤΣ.

οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδῦναι στολήν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἀλλ' αἶμα θήσεις, ξυμβαλὼν βάνχαις μάχην.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ὀρθῶς· μολεῖν χρὴ πρῶτον ἐς κατασκοπήν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

σοφώτερον γοῦν ἢ κακοῖς θηρῶν κακά.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

καὶ πῶς δι' ἄστεως εἶμι Καδμείους λαθῶν; 840

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὁδοὺς ἐρήμους ἴμεν· ἐγὼ δ' ἠγήσομαι.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

πᾶν κρεῖσσον ὥστε μὴ ᾿γγελᾶν βάκχας ἐμοί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐλθόντ' ἐς οἴκους ἄν δοκῇ βουλευόμεν.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἔξεστι· πάντῃ τό γ' ἐμὸν εὐτρεπὲς πάρα.

στείχοιμ' ἄν· ἢ γὰρ ὄπλ' ἔχων πορεύσομαι, 845

ἢ τοῖσι σοῖσι πείσομαι βουλευμασιν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

γυναῖκες, ἄνῆρ ἐς βόλον καθίσταται·

ἠΐξει δὲ βάκχας, οὓς θανῶν δώσει δίκην.

Διόνυσε, νῦν σὸν ἔργον, οὐ γὰρ εἶ πρόσω,

τισώμεθ' αὐτόν. πρῶτα δ' ἔκστησον φρενῶν, 850

ἐνεῖς ἐλαφρὰν λύσσαν· ὡς φρονῶν μὲν εὔ

οὐ μὴ θελήσει θῆλυν ἐνδύναϊ στολήν,

ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν ἐνδύσεται.

χρήζω δέ νιν γέλωτα Θηβαίοις ὀφλεῖν

γυναικόμορφον ἀγόμενον δι' ἄστεως 855

ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρὶν, αἷσι δεινὸς ἦν.

ἄλλ' εἶμι κόσμον ὄνπερ εἰς Ἄιδου λαβῶν

ἀπεισι, μητρὸς ἐκ χερσῶν κατασφαγεῖς,

Πενθεῖ προσάψων· γνώσεται δὲ τὸν Διὸς

Διόνυσον ὃς πέφυκεν, ἐν τέλει θεὸς 860

δεινότητος, ἀνθρώποισι δ' ἠπιώτατος.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρ' ἐν παννυχίοις χοροῖς

θήσω ποτὲ λευκὸν

πόδ' ἀναβακχεύουσα δέσρην

εἰς αἰθέρα δροσερὸν 865

ρίπτουσ', ὡς νεβρὸς χλοεραῖς

ἐμπαίζουσα λείμακος ἠδοναῖς

ἤνικ' ἄν φοβερόν φύγη
 θήραμ' ἔξω φυλακᾶς
 εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων, 870
 θωῦσσω δὲ κυναγέτας
 συντείνῃ δρόμημα κυνῶν,
 μόχθοις τ' ὠκνδρομοῖς τ' ἀέλ-
 λαις θρώσκη πεδῖον
 παραποτάμιον, ἠδομένα
 βροτῶν ἐρημίαις, 875
 σκιαροκόμου τ' ἐν ἔρνεσιν ὕλας.
 τί τὸ σοφὸν ἢ τί τὸ κάλλιον
 παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς
 ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
 ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν; 880
 ὅ,τι καλόν, φίλον αἰεὶ.
 ὀρμᾶται μόλις, ἀλλ' ὅμως
 πιστὸν τό γε θεῖον
 σθένος· ἀπενθύνει δὲ βροτῶν
 τοὺς τ' ἀγνωμοσύναν 885
 τιμῶντας καὶ μὴ τὰ θεῶν
 ἀΐξοντας σὺν μαινομένα δόξα.
 κρυπτεύουσι δὲ ποικίλως
 δαρὸν χρόνον πόδα καὶ
 θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον. οὐ 890
 γὰρ κρείσσον ποτε τῶν νόμων
 γιγνώσκειν χρῆ καὶ μελετᾶν.
 κούφα γὰρ δαπάνα νομί-
 ζειν ἰσχὺν τόδ' ἔχειν,
 ὅ,τι ποτ' ἄρα τὸ δαιμόνιον,
 τό τ' ἐν χρόνῳ μακρῷ 895
 νόμιμον αἰεὶ φύσει τε πεφνκός.
 τί τὸ σοφὸν ἢ τί τὸ κάλλιον
 παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς
 ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
 ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν; 900
 ὅ,τι καλόν, φίλον αἰεὶ.
 εὐδαίμων μὲν ὅς ἐκ θαλάσσης

ἔφυγε κῆμα, λιμένα δ' ἔκλιεν·
 εὐδαίμων δ' ὅς ὑπερθε μόχθων
 ἐγένεθ'· ἕτερα δ' ἕτερος ἕτερον 905
 ὄλβω καὶ δυνάμει παρῆλθεν.

μυρία δὲ μυρίοισιν
 ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες· αἱ μὲν
 τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ
 βροτοῖς, αἱ δ' ἀπέβησαν·
 τὸ δὲ κατ' ἡμαρ ὅτ' βίωτος 910
 εὐδαίμων, μακαρίζω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

σὲ τὸν πρόθυμον ὄνθ' ἄ μὴ χρεῶν ὄρᾶν
 σπεύδοντά τ' ἀσπούδαστα, Πενθεῖα λέγω,
 ἔξιθι πάροιθε δωμάτων, ὄφθητί μοι,
 σκευὴν γυναικὸς μαινάδος βάνχης ἔχων, 915
 μητρὸς τε τῆς σῆς καὶ λόχου κατάσκοπος·
 πρέπεις δὲ Κάδμου θυγατέρων μορφῇ μιᾷ.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

καὶ μὴν ὄρᾶν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ,
 δισσᾶς δὲ Θήβας καὶ πόλισμ' ἐπτάστομον·
 καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἠγεῖσθαι δοκεῖς, 920
 καὶ σῶ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι.
 ἄλλ' ἢ ποτ' ἦσθα θῆρ; τεταύρωσαι γὰρ οὖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὁ θεὸς ὀμαρτεῖ, πρόσθεν ὦν οὐκ εὐμενῆς,
 ἔνσπονδος ἡμῖν· νῦν δ' ὄρᾳς ἄ χροῖ σ' ὄρᾶν.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

τί φαίνομαι δῆτ'; οὐχὶ τὴν Ἴνους στάσιν,
 ἢ τὴν Ἀγαύης ἐστάναι, μητρὸς γ' ἐμῆς; 925

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὐτὰς ἐκείνας εἰσορᾶν δοκῶ σ' ὄρῶν.
 ἄλλ' ἐξ ἔδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηχ' ὄδε,
 οὐχ ὡς ἐγὼ νιν ὑπὸ μίτρα καθήρμισα.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἔνδον προσείων αὐτὸν ἀνασείων τ' ἐγὼ 930
 καὶ βακχιάζων ἐξ ἔδρας μεθώρμισα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σε θεραπεύειν μέλει,
 πάλιν καταστελοῦμεν· ἀλλ' ὄρθον κάρα.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἰδού, σὺ κόσμει· σοὶ γὰρ ἀνακείμεσθα δῆ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ζῶναί τέ σοι χαλῶσι, κούχ ἐξῆς πέπλων
 στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

κάμοι δοκοῦσι παρὰ γε δεξιὸν πόδα·
 τάνθενδε δ' ὄρθῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πέπλος.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἤπου με τῶν σῶν πρῶτον ἠγήσει φίλων,
 ὅταν παράλογον σώφρονας βάνχας ἴδης;

ΠΕΝΘΕΤΣ.

πότερα δὲ θύρσον δεξιᾶ λαβῶν χερί,
 ἢ τῆδε, βάνχη μᾶλλον εἰκασθήσομαι;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐν δεξιᾶ χρῆ χᾶμα δεξιῶ ποδὶ
 αἶρειν νιν· αἰνῶ δ' ὅτι μεθέστηκας φρενῶν.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἄρ' ἂν δυναίμην τὰς Κιθαιρῶνος πτύχας
 αὐταῖσι βάνχαις τοῖς ἐμοῖς ὤμοις φέρειν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

δύναι' ἂν, εἰ βούλοιο· τὰς δὲ πρὶν φρένας
 οὐκ εἶχες ὑγιεῖς, νῦν δ' ἔχεις οἷας σε δεῖ.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

μοχλοὺς φέρωμεν, ἢ χεροῖν ἀνασπάσω,
 κορυφαῖς ὑποβαλῶν ὦμον ἢ βραχίονα;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μὴ σὺ γε τὰ Νυμφῶν διολέσης ἰδρύματα
 καὶ Πανὸς ἔδρας, ἐνθ' ἔχει συρίγματα.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

καλῶς ἔλεξας. οὐ σθένει νικητέον
 γυναῖκας· ἐλάταισιν δ' ἐμὸν κρύψω δέμας.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κρύψει σὺ κρύψιν ἦν σε κρυφθῆναι χρεῶν,

ἔλθόντα δόλιον μαινάδων κατάσκοπον.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

καὶ μὴν δοκῶ σφᾶς ἐν λόχμαῖς ὄρνιθας ὡς
λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἔρκεσιν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐκοῦν ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀποστέλλει φύλαξ·
λήψει δ' ἕως σφᾶς, ἣν σὺ μὴ ληφθῆς πάρος. 960

ΠΕΝΘΕΤΣ.

κόμιζε διὰ μέσης με Θηβαίας χθονός·
μόνος γάρ εἰμ' αὐτῶν ἀνὴρ τολμῶν τόδε.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις,μόνος·
τοιγάρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν, οὓς ἐχοῖν.
ἔπου δέ· πομπὸς δ' εἰμ' ἐγὼ σωτήριος. 965
κεῖθεν δ' ἀπάξει σ' ἄλλος.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἢ τεκοῦσά γε.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἐπὶ τὸδ' ἔρχομαι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

φερόμενος ἦξις

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἀβρότητ' ἐμὴν λέγεις.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐν χερσὶ μητρός.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

καὶ τρυφᾶν μ' ἀναγκάσεις.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τρυφάς γε τοιάσδ'.

ΠΕΝΘΕΤΣ.

ἀξίων μὲν ἄπτομαι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

δεινὸς σὺ δεινὸς καὶ πλὴ δεινὸν ἔρχει πάθη,
ὥστ' οὐρανῶ στηρίζον εὐρήσεις κλέος.
ἔκτειν', Ἀγαύη, χεῖρας, αἶθ' ὁμόσποροι

Κάδμου θυγατέρες· τὸν νεανίαν ἄγω
 τόνδ' εἰς ἀγῶνα μέγαν· ὁ νικήσων δ' ἐγὼ
 καὶ Βρόμιος ἔσται· τᾶλλα δ' αὐτὸ σημανεῖ.

975

ΧΟΡΟΣ.

ἴτε θεοαὶ λύσσης κύνες ἴτ' εἰς ὄρος,
 θίασον ἔνθ' ἔχουσι Κάδμου κέρα,
 ἀνοιστρήσατέ νιν

980

ἐπὶ τὸν ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ
 μαινάδων κατάσκοπον λυσσωδή.

μάτηρ πρῶτά νιν λευρᾶς ἀπὸ πέτρας
 ἢ σκόλοπος ὄψεται

δοκεύοντα· μαινάσιν δ' ἀπύσει,
 τίς ὄδε Καδμείων μαστήρ οὔριον

985

δρόμον ἐς ὄρος ἐς ὄρος ἔμολεν, ὦ Βάκχαι;
 τίς ἄρα νιν ἔτεκεν; οὐ

γὰρ ἐξ αἵματος γυναικῶν ἔφν·
 λεαίνας δέ τινος ὄδ' ἢ Γοργόνων

890

Λιβυσσᾶν γένος.

ἴτω δίκαι φανερός,

ἴτω ξιφηφόρος,

φονεύουσα λαιμῶν διαμπᾶξ

τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον Ἐχίονος

995

γόνον γηγενῆ,

ὃς ἀδίκῳ γνώμα παρανόμῳ τ' ὄργᾳ

περὶ σά, Βάκχι', ὄργια ματρός τε σᾶς

μανεῖσα πραπίδι

παρακόπῳ τε λήματι στέλλεται,

1000

τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βία.

γνώμαν σώφρονα θάνατος ἀπροφάσι-

στος εἰς τὰ θεῶν ἔφν

βροτείῳ τ' ἔχειν ἄλυπος βίῳ.

τὸ σοφὸν οὐ φθόνῳ χαίρω θηρεύου-

1005

σα, τὰ δ' ἕτερα μεγάλα φανερὰ τῶν αἰεί

ἐπὶ τὰ καλὰ βίον ἦ-

μαρ εἰς νύκτα τ' εὖ

ἄγοντ' εὐσεβεῖν·

τὰ δ' ἔξω νόμιμα δίκας ἐκβαλόν-

1010

Q2

τα τιμᾶν θεούς.

ἴτω δίκαια φανερός,

ἴτω ξιφηφόρος

φρονεύουσα λαιμῶν διαμπὰξ

τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον Ἐχίονος 1015

τόκον γηγενῆ.

φάνηθι ταῦρος ἢ πολύκρανος ἰδεῖν

δράκων ἢ πυριφλέγων

ὄρασθαι λέων.

ἴθ', ὦ βάκχε, θηραγρέτα βακχᾶν 1020

γελῶντι προσώπῳ περίβαλε βρόχον ἐπὶ θανάσι-
μον ἀγέλαν πεσόντα τὰν μαινάδων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ δῶμ', ὃ πρὶν ποτ' εὐτύχεις ἀν' Ἑλλάδα, 1025

Σιδωνίου γέροντος, ὃς τὸ γηγενὲς

δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρους,

ὥς σε στενάζω, δοῦλος ὢν μὲν, ἀλλ' ὅμως

χρηστοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστιν; ἐκ βακχῶν τι μηνύεις νέον; 1030

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Πενθεὺς ὄλωλε, παῖς Ἐχίονος πατρός.

ΧΟΡΟΣ.

ὦνάξ Βρόμιε· θεὸς φαίνει μέγας.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πῶς φῆς; τί τοῦτ' ἔλεξας; ἢ 'πὶ τοῖς ἔμοις

χαίρεις κακῶς πράσσουσι δεσπόταις, γύναι;

ΧΟΡΟΣ.

εὐάζω ξένα μέλεσι βαρβάροις· 1035

οὐκέτι γὰρ δεσμῶν ὑπὸ φόβῳ πτήσσω.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Θήβας δ' ἀνάνδρους ᾧδ' ἄγεις *

ΧΟΡΟΣ.

ὁ Διόνυσος ὁ Διόνυσος, οὐ Θῆβαι

κράτος ἔχουσ' ἐμόν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ξυγγνωστὰ μὲν σοι, πλὴν ἐπ' ἐξειργασμένοις

κακοῖσι χαίρειν, ὦ γυναῖκες, οὐ καλόν. 1040

ΧΟΡΟΣ.

ἔνεπέ μοι, φράσον, τίνι μόνῳ θνήσκει
ἄδικος ἄδικά τ' ἐκπορίζων ἀνήρ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐπεὶ θεράπνας τῆσδε Θηβαίας χθονος
λιπόντες ἐξέβημεν Ἄσωποῦ ῥοάς,
λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν 1045

Πενθεύς τε κἀγώ, δεσπότη γὰρ εἰπόμην,
ξένος δ', ὅς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίας.
πρῶτον μὲν οὖν ποιηρὸν ἴζομεν νάπος,
τά τ' ἐκ ποδῶν σιγηλὰ καὶ γλώσσης ἄπο
σώζοντες, ὡς ὀρῶμεν οὐχ ὀρώμενοι. 1050

ἦν δ' ἄγκος ἀμφίκερμονον, ὕδασι διάβροχον,
πεύκαισι συσκιάζον, ἔνθα μαινάδες
κάθηντ', ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις.
αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θύρσον ἐκλελοιπότα
κισσῶ κομήτην αὐθις ἐξανέστεφον, 1055

αἱ δ' ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ
βακχεῖον ἀντέκλαζον ἀλλήλαις μέλος.
Πενθεύς δ' ὁ τλήμων, θῆλυν οὐχ ὀρῶν ὄχλον,
ἔλεξε τοιάδ'· ὦ ξέν', οὐ μὲν ἔσταμεν,
οὐκ ἐξικνοῦμαι μαινάδων ὅποι μόνων· 1060

ὄχθον δ' ἐπεμβὰς ἢ ἄλαττην ὑψαύχενα
ἴδοιμ' ἂν ὀρθῶς μαινάδων αἰσχροουργίαν.
τοῦντεῦθεν ἤδη τοῦ ξένου τι θαῦμ' ὀρῶ·
λαβὼν γὰρ ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον,
κατῆγεν, ἤγεν, ἤγεν ἐς μέλαν πέδον· 1065

κυκλοῦτο δ', ὥστε τόξον ἢ κυρτὸς τροχὸς
τόρνω γραφόμενος περιφορὰν, ἔλκει δρόμον·
ὡς κλῶν' ὄρειον ὁ ξένος χεροῖν ἄγων
ἔκαμπτεν ἐς γῆν, ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ δρῶν.
Πενθέα δ' ἰδρύσας ἐλατίνων ὄζων ἔπι, 1070

ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω
ἀτρέμα, φυλάσσω μὴ ἀναχαιτίσειέ νιν.
ὀρθῆ δ' ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐστηρίζετο,
ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον.

ὤφθη δὲ μάλλον ἢ κατεΐδε μαινάδας· 1075
 ὅσον γὰρ οὐπω δῆλος ἦν θάσσω ἀνω,
 καὶ τὸν ξένον μὲν οὐκέτ' εἰσορᾶν παρῆν,
 ἐκ δ' αἰθέρος φωνή τις, ὡς μὲν εἰκάσαι,
 Διόνυσος ἀνεβόησεν, ὦ νεάνιδες,
 ἄγω τὸν ὑμᾶς καμὲ τὰμὰ τ' ὄργια 1080
 γέλων τιθέμενον· ἀλλὰ τιμωρεῖσθε νιν.
 καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε, καὶ πρὸς οὐρανὸν
 καὶ γαῖαν ἐστήριζε φῶς σεμνοῦ πυρός.
 σίγησε δ' αἰθήρ, σίγα δ' εὐλειμος νάπη
 φύλλ' εἶχε, θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν. 1085
 αἱ δ' ὡσὶν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι
 ἔστησαν ὀρθαὶ καὶ διήνεγκαν κόρας.
 ὁ δ' αὐτίς ἐπεκέλευσεν· ὡς δ' ἐγνώρισαν
 σαφῆ κελευσμὸν Βακχίου Κάδμου κόραι,
 ἦξαν πελείας ὠκύτητ' οὐχ ἦσσονες 1090
 ποδῶν ἔχουσαι συντόνοις δρομήμασι
 μήτηρ Ἀγαύη ξύγγονοί θ' ὁμόσποροι
 πᾶσαι τε βᾶκχαι· διὰ δὲ χειμάρρου νάπης
 ἄγμων τ' ἐπήδων θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς.
 ὡς δ' εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον, 1095
 πρῶτον μὲν αὐτοῦ χειρμάδας κραταιβόλους
 ἔρριπτον, ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν,
 ὅζοισι τ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο·
 ἄλλαι δὲ θύρσους ἔεσαν δι' αἰθέρος
 Πενθέως, στόχον δύστηνον· ἀλλ' οὐκ ἦνυτον. 1100
 κρεῖσσον γὰρ ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων
 καθῆστο τλήμων, ἀπορία λελημμένος.
 τέλος δὲ δρυῖνους συγκεραυνοῦσαι κλάδους,
 ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς.
 ἐπεὶ δὲ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον, 1105
 ἔλεξ' Ἀγαύη, φέρε περιστᾶσαι κύκλω
 πτόρθου λάβεσθε, μαινάδες, τὸν ἀμβάτην
 θῆρ' ὡς ἔλωμεν, μηδ' ἀπαγγείλη θεοῦ
 χοροὺς κρυφαίους. αἱ δὲ μυρίαν χεῖρα
 προσέθεσαν ἐλάτῃ καὶ ξανέσπασαν χθονός· 1110
 ὑποῦ δὲ θάσσω, ὑπόθεν χαμαιπετῆς

πίπτει πρὸς οὐδας μυρίοις οἰμώγασιν
 Πενθεύς· κακοῦ γὰρ ἐγγύς ὢν ἐμάνθανε.
 πρώτη δὲ μήτηρ ἤρξεν ἱερία φόνου,
 καὶ προσπίτνει νιν· ὃ δὲ μίτραν κόμης ἄπο 1115
 ἔρριψεν, ὡς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνη
 τλήμων Ἀγαύη, καὶ λέγει, παρηίδος
 ψαύων, ἐγὼ τοι, μῆτέρ, εἰμι παῖς σέθεν
 Πενθεύς, ὃν ἔτεκες ἐν δόμοις Ἐχίονος·
 οἴκτειρε δ', ὦ μῆτέρ, με, μηδὲ ταῖς ἐμαῖς 1120
 ἁμαρτίαισι παῖδα σὸν κατακτάνης·
 ἢ δ' ἀφρὸν ἐξιεῖσα καὶ διαστρόφους
 κόρας ἐλίσσουσ', οὐ φρονοῦσ' ἄ χρῆν φρονεῖν,
 ἐκ Βακχίου κατείχετ', οὐδ' ἔπειθέ νιν.
 λαβοῦσα δ' ὠλέναις ἀριστερὰν χέρα, 1125
 πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος,
 ἀπεσπάρραξεν ὦμον, οὐχ ὑπὸ σθένους,
 ἀλλ' ὃ θεὸς εὐμάρειαν ἐπεδίδου χεροῖν.
 Ἴνῳ δὲ τὰπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο,
 ῥηγνῦσα σάρκας, Αὐτονόη τ' ὄχλος τε πᾶς 1130
 ἐπεῖχε βακχῶν· ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή,
 ὃ μὲν στενάζων, ὅσον ἐτύγγανεν πνέων,
 αἱ δ' ἠλάλαζον. ἔφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην,
 ἢ δ' Ἴχνος αὐταῖς ἀρβύλαις· γυμνοῦντο δὲ
 πλευραὶ σπαραγμοῖς· πᾶσα δ' ἡματωμένη 1135
 χεῖρας διεσφαίριζε σάρκα Πενθεέως.
 κεῖται δὲ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν ὑπὸ στύφλοις
 πέτραις, τὸ δ' ὕλης ἐν βαθυξύλω φόβῃ,
 οὐ ῥάδιον ζήτημα· κρᾶτα δ' ἄθλιον,
 ὅπερ λαβοῦσα τυγχάνει μήτηρ χεροῖν, 1140
 πήξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον ὡς ὄρεστέρου
 φέρει λέοντος διὰ Κιθαιρῶνος μέσον,
 λιποῦσ' ἀδελφὰς ἐν χοροῖσι μαινάδων.
 χωρεῖ δὲ θήρα δυσπότημῳ γανρουμένη
 τειχέων ἔσω τῶνδ', ἀνακαλοῦσα Βάκχιον, 1145
 τὸν ξυγκύναγον, τὸν ξυνεργάτην ἄγρας
 τὸν καλλίνικον, ἧ δάκρυα νικηφορεῖ.
 ἐγὼ μὲν οὖν τῆδ' ἐκποδῶν τῆ ξυμφορᾷ

ἄπειμ', Ἀγαύην πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα.
 τὸ σωφρονεῖν δὲ καὶ σέβειν τὰ τῶν θεῶν 1150
 κάλλιστον οἶμαι ταῦτ' καὶ σοφώτατον
 θνητοῖσιν εἶναι χρῆμα τοῖσι χρωμένοις.

ΧΟΡΟΣ.

ἀναχορεύσωμεν Βάκχιον,
 ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν
 τὰν τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα Πενθέως, 1155

ὃς τὰν θηλυγενῆ στολὰν
 νάρθηκά τε, πιστὸν ἄδαν,
 ἔλαβεν εὐθυρσον,
 ταῦρον προηγητῆρα συμφορᾶς ἔχων.
 βάκχαι Καδμεῖαι, 1160

τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατε
 εἰς γόον, εἰς δάκρυα.
 καλὸς ἀγών, ἐν αἵματι στάζουσαν
 χεῖρα περιβαλεῖν τέκνου. 1165

ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ ἐς δόμους ὀρμωμένην
 Πενθέως Ἀγαύην μητέρ' ἐν διαστρόφοις
 ὄσσοις, δέχεσθε κῶμον εὐίου θεοῦ.

ΑΓΑΤΗ.

Ἀσιάδες βάκχαι.

ΧΟΡΟΣ.

τί μ' ὀροθύνεις ὦ;

ΑΓΑΤΗ.

φέρομεν ἐξ ὄρέων 1170
 ἔλικα νέοτομον ἐπὶ μέλαθρα,
 μακαρίαν θήραν.

ΧΟΡΟΣ.

ὄρῶ τε καὶ σε δέξομαι σύγκωμον ὦ.

ΑΓΑΤΗ.

ἔμαρψα τόνδ' ἄνευ βρόχων *

* νέον λίν,

ὡς ὄρᾶν πάρα.

ΧΟΡΟΣ.

πόθεν ἐρημίας; 1175

Κιθαιρών

ΑΓΑΤΗ.

ΧΟΡΟΣ.

τί Κιθαιρών;

ΑΓΑΤΗ.

κατεφόνευσέ νιν.

ΧΟΡΟΣ.

τίς ἄ βαλοῦσα πρώτα;

ΑΓΑΤΗ.

ἔμὸν τὸ γέρας.

μάκαιρ' Ἀγαύη. κληζόμεθ' ἐν θιάσοις.

1180

ΧΟΡΟΣ.

τίς ἄλλα;

ΑΓΑΤΗ.

τὰ Κάδμου

ΧΟΡΟΣ.

τί Κάδμου;

ΑΓΑΤΗ.

γένεθλα

μετ' ἐμὲ μετ' ἐμὲ τοῦδ'
ἔθιγε θηρός.

ΧΟΡΟΣ.

εὐτυχεῖς τᾶδ' ἄγρα.

ΑΓΑΤΗ.

μέτεχέ νυν θοίνας.

ΧΟΡΟΣ.

τί μετέχω τλάμων;

ΑΓΑΤΗ.

νέος ὁ μόσχος ἄρ-
τι γέννυ, ἄπο κόρουθ' ἀπαλότριχα
κατάκομον βάλλει.

1185

ΧΟΡΟΣ.

πρέπει γὰρ ὥστε θηρός ἀγραύλου φόβη.

ΑΓΑΤΗ.

ὁ Βάκχιος κυναγέτας σοφὸς σοφῶς
ἀνέπηλεν ἐπὶ θήρα

1190

τοῦδε μαινάδας.

ΧΟΡΟΣ.

ὁ γὰρ ἄναξ ἄγρεῦς.

ΑΓΑΤΗ.

ἐπαινεῖς;

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἐπαινῶ.

ΑΓΑΤΗ.

τάχα δὲ Καδμεῖοι

ΧΟΡΟΣ.

καὶ παῖς γε Πενθεὺς ματέρ'

ΑΓΑΤΗ.

ἐπαινέσεται,

1195

λαβοῦσαν ἄγραν τάνδε λεοντοφυῆ

ΧΟΡΟΣ.

περισσάν

ΑΓΑΤΗ.

περισσῶς.

ΧΟΡΟΣ.

ἀγάλλει;

ΑΓΑΤΗ.

γέγηθα

μεγάλα μεγάλα καὶ

φανερὰ τὰδ' ἔργα κατειργασμένα.

ΧΟΡΟΣ.

δειξόν νυν, ὦ τάλαινα, σὴν νικηφόρον
ἀστοῖσιν ἄγραν, ἣν φέρουσ' ἐλήλυθας.

1200

ΑΓΑΤΗ.

ὦ καλλίπυργον ἄστν Θηβαίας χθονὸς
ναίοντες, ἔλθεθ', ὡς ἴδητε τήνδ' ἄγραν,
Κάδμου θυγατέρες θηρὸς ἣν ἠγρεύσαμεν,
οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχάσμασιν,

1205

οὐ δικτύοισιν, ἀλλὰ λευκοπήχεσιν
χειρῶν ἀκμαῖσι. κἄτα κομπάζειν χρεῶν
καὶ λογχοποιῶν ὄργανα κτᾶσθαι μάτην;
ἡμεῖς δὲ ταύτη χειρὶ τόνδε θ' εἴλομεν
χωρὶς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν.

1210

ποῦ μοι πατήρ ὁ πρέσβυς; ἔλθέτω πέλας.
 Πενθέυς τ' ἐμὸς παῖς ποῦ 'στιν; αἰρέσθω λαβῶν
 πηκτῶν πρὸς οἴκους κλιμάκων προσαμβάσεις,
 ὡς πασσαλεύση κρᾶτα τριγλύφοις τόδε
 λέοντος, ὃν πάρειμι θηράσασ' ἐγώ. 1215

Κ Α Δ Μ Ο Σ.

ἔπεσθέ μοι φέροντες ἄθλιον βάρος
 Πενθέως, ἔπεσθε, πρόσπολοι, δόμων πάρος,
 οὗ σῶμα μοχθῶν μυρίοις ζητήμασι
 φέρω τόδ' εὐρῶν ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς
 διασπαρακτόν, κούδεν ἐν ταύτῳ πέδῳ 1220
 λαβῶν, ἐν ὕλῃ κείμενον δυσευρέτῳ.

ἤκουσα γάρ του θυγατέρων τολμήματα,
 ἤδη κατ' ἄστν τειχέων ἔσω βεβῶς
 σὺν τῷ γέροντι Τειρεσία, βακχῶν πέρι·
 πάλιν δὲ κάμψας εἰς ὄρος κομίζομαι 1225
 τὸν κατθανόντα παῖδα μαινάδων ὕπο.

καὶ τὴν μὲν Ἀκτέων Ἀριστέα ποτὲ
 τεκοῦσαν εἶδον Ἀυτονόην Ἰνώ θ' ἅμα
 ἔτ' ἀμφὶ δρυμοῖς οἰστροπληγας ἀθλίας,
 τὴν δ' εἶπέ τις μοι δεῦρο βακχείῳ ποδὶ 1230
 στείχειν Ἀγάνην, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσαμεν·
 λεύσσω γὰρ αὐτῆς ὄψιν οὐκ εὐδαίμονα.

Α Γ Α Τ Η.

πάτερ, μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι,
 πάντων ἀρίστας θυγατέρας σπεῖραι μακροῦ
 θνητῶν· ἀπάσας εἶπον, ἐξόχως δ' ἐμέ, 1235

ἢ τὰς παρ' ἰστοῖς ἐκλιποῦσα κερκίδας
 ἔς μείζον' ἤκω, θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν.
 φέρω δ' ἐν ὠλέναισιν, ὡς ὄρας, τάδε
 λαβοῦσα τὰριστεῖα, σοῖσι πρὸς δόμοις
 ὡς ἂν κρεμασθῆ· σὺ δέ, πάτερ, δέξαι χεροῖν· 1240
 γανρούμενος δὲ τοῖς ἐμοῖς ἀγρεύμασι
 κάλει φίλους ἔς δαῖτα· μακάριος γὰρ εἶ,
 μακάριος, ἡμῶν τοιάδ' ἐξειργασμένων.

Κ Α Δ Μ Ο Σ.

ὦ πένθος οὐ μετρητόν, οὐδ' οἶόν τ' ἰδεῖν,

φόνον ταλαίνας χερσὶν ἐξειργασμένων. 1245
καλὸν τὸ θυμὰ καταβαλοῦσα δαίμοσιν,
ἐπὶ δαῖτα Θήβας τάσδε καμὲ παρακαλεῖς.
οἴμοι κακῶν μὲν πρῶτα σῶν, ἔπειτ' ἐμῶν.
ὡς ὁ θεὸς ἡμᾶς ἐνδίκως μὲν, ἀλλ' ἄγαν,
Βρόμιος ἀναξ ἀπώλεσ' οἰκεῖος γεγώς. 1250

ΑΓΑΤΗ.

ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφν
ἐν τ' ὄμμασι σκνυθροπὸν. εἶθε παῖς ἐμὸς
εὐθυροσ εἶη, μητρὸς εἰκασθεῖς τρόποις
ὅτ' ἐν νεανίαισι Θηβαίοις ἅμα
θυρῶν ὀριγνῶτ'. ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον 1255
οἶός τ' ἐκεῖνος. νουθετητέος, πάτερ,
σοί τ' ἐστὶ κάμοι μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς.
ποῦ 'στιν; τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν
καλέσειεν, ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα;

ΚΑΔΜΟΣ.

φεῦ φεῦ· φρονήσασαι μὲν οἷ' ἐδράσατε 1260
ἀλγήσετ' ἄλγος δεινόν· εἰ δὲ διὰ τέλους
ἐν τῷδ' αἰεὶ μενεῖτ', ἐν ᾧ καθέστατε,
οὐκ εὐτυχοῦσαι δόξετ' οὐχὶ δυστυχεῖν.

ΑΓΑΤΗ.

τί δ' οὐ καλῶς τῶνδ', ἢ τί λυπηρῶς ἔχει;

ΚΑΔΜΟΣ.

πρῶτον μὲν ἐς τόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν μέθεις. 1265

ΑΓΑΤΗ.

ἰδοῦ· τί μοι τόνδ' ἐξυπεῖπας εἰσορᾶν;

ΚΑΔΜΟΣ.

ἔθ' αὐτός, ἢ σοι μεταβολὰς ἔχειν δοκεῖ;

ΑΓΑΤΗ.

λαμπρότερος ἢ πρὶν καὶ διυπετέστερος.

ΚΑΔΜΟΣ.

τὸ δὲ πτοηθὲν τόδ' ἔτι σῆ ψυχῆ πάρα;

ΑΓΑΤΗ.

οὐκ οἶδα τοῦπος τοῦτο, γίγνομαι δὲ πως 1270
ἐννοος, μετασταθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν.

ΚΑΔΜΟΣ.

κλύοις ἄν οὖν τι, κάποκρίναι' ἄν σαφῶς;

ΑΓΑΤΗ.

ὡς ἐκλέλησμαι γ' ἅ πάρος εἴπομεν, πάτερ.

ΚΑΔΜΟΣ.

ἔς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα;

ΑΓΑΤΗ.

σπαρτῶ μ' ἔδωκας, ὡς λέγουσ', Ἐχίονι.

1275

ΚΑΔΜΟΣ.

τίς οὖν ἐν οἴκοις παῖς ἐγένετο σῶ πόσει;

ΑΓΑΤΗ.

Πενθεύς, ἐμῆ τε καὶ πατρὸς κοινωνία.

ΚΑΔΜΟΣ.

τίνος πρόσωπον δῆτ' ἐν ἀγκάλαις ἔχεις;

ΑΓΑΤΗ.

λέοντος, ὡς γ' ἔφασκον αἱ θηρώμεναι.

ΚΑΔΜΟΣ.

σκέψαι νυν ὀρθῶς, βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν.

1280

ΑΓΑΤΗ.

ἔα, τί λεύσσω; τί φέρομαι τόδ' ἐν χεροῖν;

ΚΑΔΜΟΣ.

ἄθρησον αὐτὸ καὶ σαφέστερον μάθε.

ΑΓΑΤΗ.

ὀρῶ μέγιστον ἄλγος, ἢ τάλαιν' ἐγώ.

ΚΑΔΜΟΣ.

μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσεικέναι;

ΑΓΑΤΗ.

οὐκ· ἀλλὰ Πενθεύς ἢ τάλαιν' ἔχω κάρα.

1285

ΚΑΔΜΟΣ.

οἰμωγμένον γε πρόσθεν ἢ σὲ γνωρίσαι.

ΑΓΑΤΗ.

τίς ἔκτανέν νιν; πῶς ἐμὰς ἦλθ' ἐς χέρας;

ΚΑΔΜΟΣ.

δύστην' ἀλήθει', ὡς ἐν οὐ καιρῶ πάρει.

ΑΓΑΤΗ.

λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδιά πήδημ' ἔχει.

ΚΑΔΜΟΣ.

σύ νιν κατέκτας καὶ κασίγνηται σέθεν. 1290

ΑΓΑΤΗ.

ποῦ δ' ὤλετ' ; ἢ κατ' οἶκον, ἢ ποίοις τόποις ;

ΚΑΔΜΟΣ.

οὔπερ πρὶν Ἀκτέωνα διέλαχον κύνες.

ΑΓΑΤΗ.

τί δ' ἐς Κιθαιρῶν' ἦλθε δυσδαίμων ὄδε ;

ΚΑΔΜΟΣ.

ἐκερτόμει θεὸν σάς τε βακχείας μολῶν.

ΑΓΑΤΗ.

ἡμεῖς δ' ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ κατήραμεν ; 1295

ΚΑΔΜΟΣ.

ἐμάνητε, πᾶσά τ' ἐξεβακχεύθη πόλις.

ΑΓΑΤΗ.

Διόνυσος ἡμᾶς ὤλεσ' ἄρτι μανθάνω.

ΚΑΔΜΟΣ.

ὑβριν γ' ὑβρισθεῖς. θεὸν γὰρ οὐχ ἠγεῖσθε νιν.

ΑΓΑΤΗ.

τὸ φίλτατον δὲ σῶμα ποῦ παιδός, πάτερ ;

ΚΑΔΜΟΣ.

ἐγὼ μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω. 1300

ΑΓΑΤΗ.

ἢ πᾶν ἐν ἄρθροισι συγκεκλειμένον καλῶς ;

*

ΑΓΑΤΗ.

Πενθεῖ δὲ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς ;

ΚΑΔΜΟΣ.

ὑμῖν ἐγένεθ' ὅμοιος, οὐ σέβων θεόν.

τοιγὰρ ξυνῆψε πάντας ἐς μίαν βλάβην,

ὑμᾶς τε τόνδε θ', ὥστε διολέσαι δόμους 1305

κᾶμ', ὅστις ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγώς,

τῆς σῆς τόδ' ἔρνος, ὃ τάλαινα, νηδύος

αἴσχιστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὄρω,

ὧ δῶμ' ἀνέβλεπεν, ὃς συνεῖχες, ὧ τέκνον,
τοῦμὸν μέλαθρον, παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγώς, 1310

πόλει τε τάρβος ἦσθα· τὸν γέροντα δὲ
οὔδεις ὑβρίζειν ἤθειλ', εἰσορῶν τὸ σὸν
κάρα· δίκην γὰρ ἀξίαν ἐλάμβανεν.
νῦν δ' ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι
ὁ Κάδμος ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος 1315

ἔσπειρα, κἀξήμησα κάλλιστον θέρους.
ὧ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ γὰρ οὐκέτ' ὦν ὅμως
τῶν φιλτάτων ἔμοιγ' ἀριθμήσει τέκνων,
οὐκέτι γενείου τοῦδε θυγγάνων χερσί,

τὸν μητρὸς αὐδῶν πατέρα προσπτύξει, τέκνον, 1320
λέγων, τίς ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει, γέρον,
τίς σὴν ταράσσει καρδίαν λυπηρὸς ὢν;

λέγ', ὡς κολάζω τὸν ἀδικοῦντά σ', ὧ πάτερ.
νῦν δ' ἄθλιος μὲν εἰμ' ἐγώ, τλήμων δὲ σύ,
οἴκτροά δὲ μήτηρ, τλήμονες δὲ σύγγονοι. 1325

εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ,
ἔς τοῦδ' ἀθρήσας θάνατον ἠγείσθω θεοῦς.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ σὸν μὲν ἀλγῶ, Κάδμε· σὸς δ' ἔχει δίκην
παῖς παιδὸς ἀξίαν μὲν, ἀλγεινὴν δὲ σοί.

ΑΓΑΤΗ.

ὧ πάτερ, ὄρῃς γὰρ τᾶμ' ὅσῳ μετεστράφη, 1330

*

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

*

δράκων γενήσει μεταβαλὼν, δάμαρ τε σὴ
ἐκθηριωθεῖς ὄφεις ἀλλάξει τύπον,
ἦν Ἄρεος ἔσχεσ Ἀρμονίαν, θνητὸς γεγώς.
ὄχον δὲ μόσχων, χρησμὸς ὡς λέγει Διός,
ἐλῶς μετ' ἀλόχου, βαρβάρων ἠγούμενος.

πολλὰς δὲ πέρσεις ἀναρίθμῳ στρατεύματι 1335
πόλεις· ὅταν δὲ Λοξίου χρηστήριον

διαρπάσῃ, νόστον ἄθλιον πάλιν
σχήσουσι· σὲ δ' Ἄρης Ἀρμονίαν τε ῥύσεται,

R 2

μακάρων τ' ἔς αἴαν σὸν καθιδρῦσει βίον.
 ταῦτ' οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγῶς λέγω 1340
 Διόνυσος, ἀλλὰ Ζηνός· εἰ δὲ σωφρονεῖν
 ἔγνωθ', ὅτ' οὐκ ἠθέλετε, τὸν Διὸς γόνον
 εὐδαιμονοῖτ' ἂν σύμμαχον κεκτημένοι.

ΑΓΑΤΗ.

Διόνυσε, λισσόμεσθ' ἄ σ', ἠδικήκαμεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὄψ' ἐμάθεθ' ἡμᾶς, ὅτε δ' ἐχοῖην, οὐκ ἤδετε. 1345

ΑΓΑΤΗ.

ἔγνώκαμεν ταῦτ'· ἀλλ' ἐπεξέρχει λίαν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ γὰρ πρὸς ὑμῶν, θεὸς γεγῶς, ὑβριζόμεν.

ΑΓΑΤΗ.

ὄργας πρέπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πάλαι τάδε Ζεὺς ὀνύμους ἐπένευσεν πατήρ.

ΑΓΑΤΗ.

αλαῖ, δέδονται, πρέσβυ, τλήμονες φυγαί. 1350

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί δῆτα μέλλεθ' ἄπερ ἀναγκαιῶς ἔχει;

ΚΑΔΜΟΣ.

ὦ τέκνον, ὡς ἔς δεινὸν ἦλθομεν κακόν,
 σύ θ' ἠ τάλαινα, σύγγονοί τε σαί *
 ἐγὼ θ' ὁ τλήμων βαρβάρους ἀφίξομαι
 γέρον μέτοικος· ἔτι δέ μοι τὸ θέσφατον
 ἔς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατόν. 1355

καὶ τὴν Ἄρεως παῖδ' Ἀρμονίαν, δάμαρτ' ἐμήν,
 δράκων δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν,
 ἄξω ἄπ' βωμοῦς καὶ τάφους Ἑλληνικούς,
 ἠγούμενος λόγχαισιν, οὐδὲ πᾶνσομαι
 κακῶν ὁ τλήμων, οὐδὲ τὸν καταιβάτην 1360
 Ἄχέροντα πλεύσας ἠσυχὸς γενήσομαι.

ΑΓΑΤΗ.

ὦ πάτερ, ἐγὼ δὲ σοῦ στερεῖσα φεύξομαι.

ΚΑΔΜΟΣ.

τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσίν, ὦ τάλαινα παῖ,
ὄρνις ὅπως κηφῆνα πολιοῦχος κύκνος;

ΑΓΑΤΗ.

ποῖ γὰρ τράπωμαι, πατρίδος ἐκβεβλημένη;

1365

ΚΑΔΜΟΣ.

οὐκ οἶδα, τέκνον· σμικρὸς ἐπίκουρος πατήρ.

ΑΓΑΤΗ.

χαῖρ', ὦ μέλαθρον, χαῖρ', ὦ πατρώα
πόλις· ἐκλείπω σ' ἐπὶ δυστυχίᾳ
φρυγᾶς ἐκ θαλάμων.

ΚΑΔΜΟΣ.

στεῖχέ νυν, ὦ παῖ, τὸν Ἀρισταίου

1370

*

ΑΓΑΤΗ.

στένομαί σε, πάτερ.

ΚΑΔΜΟΣ.

καγὼ σέ, τέκνον,
καὶ σὰς ἐδάκρυσσα κασιγνήτας.

ΑΓΑΤΗ.

δεινῶς γάρτοι τάνδ' αἰκίαν
Διόνυσος ἄναξ τοὺς σοὺς * εἰς
οἴκους ἔφερεν.

1375

καὶ γὰρ ἔπασχεν δεινὰ πρὸς ὑμῶν,
ἀγέραςτον ἔχων ὄνομ' ἐν Θήβαις.

ΑΓΑΤΗ.

χαῖρε, πάτερ, μοι.

ΚΑΔΜΟΣ.

χαῖρ', ὦ μελέα
θύγατερ. χαλεπῶς δ' εἰς τόδ' ἂν ἦκοις.

1380

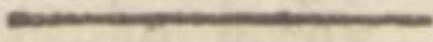
ΑΓΑΤΗ.

ἄγετ' ὦ πομποί με, κασιγνήτας
ἵνα συμφρυγάδας ληψόμεθ' οἰκτρᾶς.
ἔλθοιμι δ' ὅπου
μήτε Κιθαιρῶν μιαιφόνος μ' ἐσίδοι

μήτε Κιθαιρῶν' ὅσσοισιν ἐγώ, 1385
 μήθ' ὅθι θύρσον μνημ' ἀνάκειται·
 βάγκαις δ' ἄλλαισι μέλοιεν.

ΧΟΡΟΣ.

πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
 καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
 τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον εὔρε θεός. 1390
 τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Е К А В Н.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΤ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ ΛΙΧΜΑΛΩΤΙΔΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΙΔΕΣ ΑΥΤΟΥ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Μετὰ τὴν Τροίας ἄλωσιν ἄραντες οἱ Ἕλληνες καθωρμίσθησαν ἐν τῇ ἀντιπέραν Χερρόνησῳ τῆς Θράκης, ἧς Πολυμήστωρ ἦρχεν· οὗ δὴ καὶ κενοτάφιον ἔχωσαν Ἀχιλλεΐ, ἐν Τροίᾳ ταφέντι. διατρίψαντες δὲ ἐκεῖ ἡμέρας δὴ τινας, ἐφ' ᾧ τὰ αὐτῶν εὖ διαθήσονται, ἐπεὶ ἀναχθήσεσθαι ἔμελλον, φανέν τὸ τοῦ Ἀχιλλέως εἶδωλον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπέσχε τοὺς Ἀχαιοὺς τῆς ἀναγωγῆς, αἰτοῦν γέρας αὐτῷ δοθῆναι τὴν παιδα Πριάμου Πολυξένην, τὴν καὶ πρότερον κατεγγυηθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρός, δι' ἣν καὶ ὑπὸ Πάριδος καὶ Δηιφόβου τοξευθεῖς ὄλωλεν, ὅτε τὰς ἐγγύας πρὸς τοῦτον πληροῦν ἔμελλε Πρίαμος. Ἕλληνες μὲν οὖν, ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ' αὐτοῦ μεμνημένοι καὶ τιμῶντες τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός, ἐψηφίσαντο σφάξαι τὴν Πολυξένην ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ ἥρωος. ἔπεμψαν δὲ τὸν Λαέρτου Ὀδυσσεῖα πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς Ἑκάβην, ὡς ἂν τὴν τε παρθένον λάβῃ καὶ τῷ ποικίλῳ τῶν λόγων, τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ ἀνὴρ, πείσῃ Ἑκάβην μὴ δυσχερῶς σχεῖν ἐπὶ τῇ τῆς παιδὸς ἀφαιρέσει. ἐλθὼν οὖν Ὀδυσσεὺς τὴν τε κόρην συναιρομένην εὔρεν αὐτῷ τῆς σπουδῆς καὶ πείθουσαν τὴν μητέρα, ὡς τεθνήξεσθαι μᾶλλον αὐτῇ προσῆκον ἢ τὸ ζῆν παρ' ἀξίαν. σφαιγείσης δὲ τῆς παρθένου, Ἑκάβη θεράπαιναν αὐτῆς ἔπεμψε παρὰ τὰς ἀκτᾶς, ἐφ' ᾧ ὕδωρ ἐκεῖθεν κομίσαι πρὸς λουτρὸν Πολυξένης. εὔρε δὲ Πολύδωρον ἐκεῖ κείμενον· ἀλοῦσαν γὰρ ὡς ἔγνω τὴν Τροίαν Πολυμήστωρ, σφάξας αὐτὸν ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς ἂν αὐτὸς ἔχῃ τὸν χρυσὸν ὃν πρὸς αὐτὸν μετὰ τοῦ παιδὸς Πολυδώρου πρόφην Πρίαμος ἔπεμψε λάθρα, ἐπειδὴ ἐώρα τὸ Ἴλιον πρὸς κίνδυνον ἤδη χωροῦν. ἦν δὲ ὁ χρυσὸς οὗτος πολὺς ἄγαν καὶ ἱκανὸς ὀρθῶσαι καὶ αὐθις τὸ γένος τοῦ Πριάμου. ὡς οὖν τοῦτον εὔρεν ἡ δούλη κείμενον ἐπ' ἀκταῖς, ἀνελομένη καὶ τῷ πέπλῳ εἰλίξασα, κομίζει πρὸς τὴν Ἑκάβην. καὶ ἡ τὸν τῆς Πολυξένης νεκρόν, πρὶν ἐκκεκαλύφθαι τοῦτον, εἶναι νομίσασα, ἐπειδὴ ἔγνω Πολύδωρον, ἀθλίως τε ἔσχε, καὶ ὅπως ἀμυνεῖται Πολυμήστορα, μηχανᾶται τοιόνδε· κοινωσαμένη πρότερον τὴν περὶ τούτου γνώμην Ἀγαμέμνονι, πέμπει τὴν αὐτῆς δούλην ὡς Πολυμήστορα, αὐτὸν τε

καὶ τὰ τέκνα πρὸς ἑαυτὴν μετακαλουμένη περί τινος ἀναγκαίου πρὸς αὐτὸν κοινώσασθαι. οὗτος μὲν οὖν ἀγνοῶν ὅτι Πολύδωρος εὗρηται παρὰ τὰς ἀκτὰς, καὶ ἅμα καὶ τισιν ὑποκλαπείς μετὰ τῶν παίδων πρὸς αὐτὴν ἀφικνεῖται. Ἐκάβη δὲ πρὸς αὐτὸν τούτου χάριν ἔφη κεκληθέναί, ἵνα χρυσοῦ θησαυροὺς κεκρυμμένους ὑπ' αὐτῆς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ. εἰσάγει δὲ καὶ τῆς σκηνηῆς ἔνδον εἰποῦσα ὡς ἂν καὶ ἕτερόν ἅττα αὐτῷ δώσει χρήματα, μεθ' ὧν ἐξῆλθε τῆς Τροίας. ἐκέκρυπτο δὲ εἶσω πλεῖστος γυναικῶν ὄχλος· σὺν αἷς τοῦτον εἰσελθόντα Ἐκάβη ὀφθαλμῶν τε στερεῖ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποσφάττει. δικάσαντος δὲ αὐτοῦ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὕστερον, καὶ τοῦ Πολυμήστορος πολλὰ περὶ τῆς σφαγῆς Πολυδώρου διαπλασαμένου, Ἐκάβη περιεγένετο ἐλέγξασα αὐτὸν ὡς τοῦ χρυσοῦ χάριν καὶ οὐχ ὧν προὔτεινε τὸν παῖδα ἀνεῖλε, σύμψηφον σχοῦσα καὶ Ἀγαμέμνονα.

Ἡ μὲν σκηνηὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ ἀντιπέραν τῆς Θράκης Χερρόνησῳ· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν αἰχμαλωτῶν Τρωάδων συμμαχουσῶν τῇ Ἐκάβῃ.

Α Λ Λ Ω Σ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες εἰς τὴν ἀντιπέραν Τρωάδος Χερρόνησον καθωρμίσθησαν· Ἀχιλλεὺς δὲ νυκτὸς ὄραθεις σφαγῆναι ἠξίου μίαν τῶν Πριάμου θυγατέρων. οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες τιμῶντες τὸν ἥρωα Πολυξένην ἀποσπᾶσαντες Ἐκάβης ἐσφαγίασαν· Πολυμήστωρ δὲ ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς ἕνα τῶν Πριαμιδῶν Πολύδωρον κατέσφαξεν. εἰλήφει δὲ τοῦτον παρὰ τοῦ Πριάμου ὁ Πολυμήστωρ εἰς παρακαταθήκην μετὰ χρημάτων. ἀλούσης δὲ τῆς πόλεως, κατασχεῖν αὐτοῦ βουλόμενος τὸν πλοῦτον φονεύειν ὤρμησεν, καὶ φιλίας δυστυχοῦς ὀλιγόρησεν. ἐκριφέντος δὲ τοῦ σώματος εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ κλυδώνιον πρὸς τὰς τῶν αἰχμαλωτῶν σκηναῖς αὐτὸν ἐξέβαλεν. Ἐκάβη δὲ τὸν νεκρὸν θεασαμένη ἐπέγνω· κοινωσαμένη δὲ τὴν γνώμην Ἀγαμέμνονι, Πολυμήστορα σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ ὡς ἑαυτὴν μετεπέμψατο, κρύπτουσα τὸ γεγονός, ὡς θησαυροὺς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ αὐτῷ· παραγενομένου δὲ τοῦ μὲν υἱοῦ κατέσφαξεν, αὐτὸν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἐστέρησεν. ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων λέγουσα τὸν κατήγορον ἐνίκησεν. ἐκρίθη γὰρ οὐκ ἄρχειν ὀμότητος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατάρξαντα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ε Κ Α Β Η.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΕΙΔΩΛΟΝ.

Ἦκω, νεκρῶν κενθμῶνα καὶ σκότου πύλας
 λιπῶν, ἔν' Ἄιδης χωρὶς ὄκισταί τε θεῶν,
 Πολύδωρος, Ἐκάβης παῖς γεγῶς τῆς Κισσέως,
 Πριάμου τε πατρός, ὅς μ', ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν
 κίνδυνος ἔσχε δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῶ, 5
 δείσας ὑπεξέπεμψε Τρωικῆς χθονὸς
 Πολυμήστορος πρὸς δῶμα, Θρηκίου ξένου,
 ὃς τὴν ἀρίστην Χερσονησίαν πλάκα
 σπείρει, φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορὶ.
 πολὺν δὲ σὺν ἔμοι χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα 10
 πατήρ, ἔν', εἴ ποτ' Ἴλίου τείχη πέσοι,
 τοῖς ζῶσιν εἶη παισὶ μὴ σπάνις βίου.
 νεώτατος δ' ἦν Πριαμιδῶν· ὃ καὶ με γῆς
 ὑπεξέπεμψεν· οὔτε γὰρ φέρειν ὄπλα
 οὔτ' ἔγχος οἶός τ' ἦν νέφ βραχίονι. 15
 ἕως μὲν οὖν γῆς ὄρεθ' ἔκειθ' ὀρίσματα,
 πύργοι τ' ἄθραυστοι Τρωικῆς ἦσαν χθονός,
 Ἐκτωρ τ' ἀδελφὸς οὐμὸς εὐτύχει δορὶ,
 καλῶς παρ' ἀνδρὶ Θρηκί, πατρῷῳ ξένῳ,
 τροφαῖσιν, ὣς τις πτόρεθρος, ηὐξόμην τάλας. 20
 ἐπεὶ δὲ Τροία θ' Ἐκτορός τ' ἀπόλλυται
 ψυχῆ, πατρῷα θ' ἐστία κατεσκάφη,
 αὐτὸς δὲ βωμῶ πρὸς θεοδμήτῳ πίτνει,
 σφαγεὶς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκ μαιφόνου,
 κτείνει με χρυσοῦ τὸν ταλαίπωρον χάριν 25
 ξένος πατρῷος, καὶ κτανῶν ἐς οἶδμ' ἄλός

μεθ' ἧχ', ἴν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχη.
 κείμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ,
 πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος,
 ἄκλαυστος, ἄταφος· νῦν δ' ὑπὲρ μητρὸς φίλης 30
 Ἐκάβης ἄϊσσω, σῶμ' ἐρημώσας ἐμόν,
 τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος,
 ὅσονπερ ἐν γῆ τῆδε Χερσονησίᾳ
 μήτηρ ἐμὴ δύστηνος ἐκ Τροίας πάρα.
 πάντες δ' Ἀχαιοὶ ναῦς ἔχοντες ἤσυχοι 35
 θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς τῆσδε Θρηκίας χθονός·
 ὁ Πηλέως γὰρ παῖς ὑπὲρ τύμβου φανεῖς
 κατέσχ' Ἀχιλλεὺς πᾶν στράτευμ' Ἑλληνικόν,
 πρὸς οἶκον εὐθύνοντας ἐναλίαν πλάτην·
 αἰτεῖ δ' ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν Πολυξένην 40
 τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα καὶ γέρας λαβεῖν.
 καὶ τεύξεται τοῦδ', οὐδ' ἀδώρητος φίλων
 ἔσται πρὸς ἀνδρῶν· ἢ πεπρωμένη δ' ἄγει
 θανεῖν ἀδελφὴν τῶδ' ἐμὴν ἐν ἡματι.
 δυοῖν δὲ παῖδοιν δύο νεκρῶ κατόψεται 45
 μήτηρ, ἐμοῦ τε τῆς τε δυστήνου κόρης.
 φανήσομαι γάρ, ὡς τάφου τλήμων τύχῳ,
 δούλης ποδῶν πάροισθεν ἐν κλυδωνίῳ.
 τοὺς γὰρ κάτω σθένοντας ἐξητησάμην
 τύμβου κυρῆσαι, κεῖς χέρας μητρὸς πεσεῖν. 50
 τοῦμόν μὲν οὖν ὅσονπερ ἤθελον τυχεῖν
 ἔσται· γεραιᾶ δ' ἐκποδῶν χωρήσομαι
 Ἐκάβῃ· περᾶ γὰρ ἤδ' ὑπὸ σκηνηῆς πόδα
 Ἀγαμέμνονος, φάντασμα δειμαίνουσ' ἐμόν.
 φεῦ·
 ὦ μῆτερ, ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων 55
 δούλειον ἡμαρ εἶδες, ὡς πράσσεις κακῶς,
 ὅσονπερ εὔ ποτ'. ἀντισηκώσας δέ σε
 φθείρει θεῶν τις τῆς πάροισθ' εὐπραξίας.

ΕΚΑΒΗ.

ἄγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων,
 ἄγετ', ὀρθοῦσαι τὴν ὁμόδουλον, 60
 Τρωάδες, ὑμῖν, πρόσθε δ' ἄνασσαν.

λάβετε, φέρετε, πέμπετ', αείρετέ μου
 γεραιᾶς χειρὸς προςλαζύμεναι·
 καὶ γὰρ σκολιῶ σκίπωνι χειρὸς

65

δις εἰδομένα, σπεύσω βραδύπουν
 ἦλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα.

ὦ στεροπά Διός, ὦ σκοτία νύξ,
 τί ποτ' αἴρομαι ἔννηχος οὕτω

δείμασι, φάσμασιν; ὦ πότνια χθῶν,
 μελανοπτερύγων μᾶτερ ὄνειρων,

70

ἀποπέμπομαι ἔννηχον ὄψιν,
 ἄν περὶ παιδὸς ἐμοῦ τοῦ σωζομένου κατὰ Θρήκην

ἀμφὶ Πολυξείνης τε φίλης θυγατρὸς δι' ὄνειρων
 φοβερὰν ὄψιν ἔμαθον, ἐδάην.

75

ὦ χθόνιοι θεοί, σώσατε παῖδ' ἐμόν,
 ὃς μόνος, οἴκων ἄγκυρά τ' ἐμῶν,

80

τὴν χιονώδη Θρήκην κατέχει,
 ξείνου πατρῶου φυλακαῖσιν.

ἔσται τι νέον·
 ἦξει τι μέλος γοερὸν γοεραῖς.

οὐ ποτ' ἐμὰ φρήν ὦδ' ἀλίαςτος
 φρίσσει, ταρβεῖ.

85

ποῦ ποτε θείαν Ἑλένου ψυχὰν
 ἢ Κασάνδρας ἐσίδω, Τρωάδες,

ὥς μοι κρίνωσιν ὄνειρους;
 εἶδον γὰρ βαλιὰν ἔλαφον λύκου αἴμονι χαλᾶ

90

σφραζομένην, ἀπ' ἐμῶν γονάτων σπασθεῖσαν ἀνάγκῃ
 οἰκτρῶς. καὶ τόδε μοι δεῖμα.

ἦλθ' ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς
 φάντασμ' Ἀχιλέως·

95

ἦται δὲ γέρας τῶν πολυμόχθων
 τινὰ Τρωιάδων.

ἀπ' ἐμᾶς οὖν, ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς
 πέμψατε, δαίμονες, ἱκετεύω.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐκάβη, σπουδῆ πρός σ' ἐλιάσθην,
 τὰς δεσποσύνοους σκηναὺς προλιποῦσ',

100

ἴν' ἐκληρώσθην καὶ προσετάχθην

- δούλη, πόλεως ἀπελαυνομένη
 τῆς Ἰλιάδος, λόγχης αἰχμῆ
 δοριθήρατος πρὸς Ἀχαιῶν, 105
 οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσ',
 ἀλλ' ἀγγελίας βάρος ἀραμένη
 μέγα, σοί τε, γύναι, κῆρυξ ἀχέων.
 ἐν γὰρ Ἀχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ
 λέγεται δόξαι σὴν παῖδ' Ἀχιλεῖ 110
 σφάγιον θέσθαι· τύμβου δ' ἐπιβὰς
 οἷσθ' ὅτε χρυσέοις ἐφάνη ξὺν ὄπλοις,
 τὰς ποντοπόρους δ' ἔσχε σχεδίας,
 λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας,
 τάδε θωύσσω, 115
 ποῖ δὴ, Δαναοί, τὸν ἐμὸν τύμβον
 στέλλεσθ' ἀγέραστον ἀφέντες;
 πολλῆς δ' ἔριδος ξυνέπαισε κλύδων,
 δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλήνων
 στρατὸν αἰχμητῆν, τοῖς μὲν διδόναι 120
 τύμβῳ σφάγιον, τοῖς δ' οὐχὶ δοκοῦν.
 ἦν δὲ τὸ μὲν σὸν σπεύδων ἀγαθὸν
 τῆς μαντιπόλου βάκχης ἀνέχων
 λέκτρο' Ἀγαμέμνων·
 τὴν Θησείδα δ', ὅζω Ἀθηνῶν, 125
 δισσων μύθων ῥήτορες ἦσαν·
 γνώμη δὲ μιᾷ ξυνεχωρείτην,
 τὸν Ἀχιλλεῖον τύμβον στεφανοῦν
 αἶματι χλωρῷ, τὰ δὲ Κασάνδρας
 λέκτρο' οὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλείας 130
 πρόσθεν θέσειν ποτὲ λόγχης.
 σπουδαὶ δὲ λόγων κατατεινομένων
 ἦσαν ἴσαι πως, πρὶν ὁ ποικιλόφρων,
 κόπις, ἠδυλόγος, δημοχαριστῆς
 Λαερτιάδης πείθει στρατιάν 135
 μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων
 δούλων σφαγίων οὔνεκ' ἀπωθεῖν,
 μηδέ τιν' εἰπεῖν παρὰ Περσεφόνη
 στάντα φθιμένων

ὡς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς
τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ἑλλήνων

Τροίας πεδίων ἀπέβησαν.

ἦξει δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἦδη,
πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαστῶν,
ἐκ τε γεραιᾶς χερὸς ὀρμήσων.

ἄλλ' ἴθι ναοὺς, ἴθι πρὸς βωμούς,

ἴς' Ἀγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων·

κῆρυσσε θεοὺς τοὺς τ' οὐρανίδας
τοὺς θ' ὑπὸ γαῖαν.

ἦ γὰρ σε λιταὶ διακωλύσουσ'
ὄρφανὸν εἶναι παιδὸς μελέας,

ἦ δεῖ σ' ἐπιδεῖν τύμβου προπετῆ

φροινισσομένην αἵματι παρθένον

ἐκ χρυσοφόρου

δειρῆς νασμῶ μελαναυγεῖ.

ΕΚΑΒΗ.

οἶ γὼ μελέα, τί ποτ' ἀπύσω;
ποῖαν ἀχώ; ποῖον ὀδυρμόν;

δειλαία δειλαίου γήρως,

δουλείας τᾶς οὐ τλατᾶς,

τᾶς οὐ φερτᾶς· ὦ μοι μοι.

τίς ἀμύνει μοι; ποῖα γενεά,

ποῖα δὲ πόλις;

φροῦδος πρέσβυς, φροῦδοι παῖδες.

ποῖαν, ἦ ταύταν ἦ κείναν,

στείχω; ποῖ δ' ἦσω; ποῦ τις θεῶν

ἦ δαίμων ἔστ' ἐπαρωγός;

ὦ κᾶκ' ἐνεγκοῦσαι Τρωάδες, ὦ

κᾶκ' ἐνεγκοῦσαι

πήματ', ἀπωλέσατ', ὠλέσατ'· οὐκέτι μοι βίος

ἀγαστὸς ἐν φάει.

ὦ τλάμων, ἄγησαί μοι, πούς,

ἄγησαι τᾶ γραία

πρὸς τάνδ' αὐλάν· ὦ τέκνον, ὦ παῖ

δυστανοτάτας ματέρως, ἔξελθ',

ἔξελθ' οἴκων· ἄϊε ματέρως

αὐδάν, ὦ τέκνον, ὡς εἶδῃς
οἶαν οἶαν
αἶτω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς.

ΠΟΛΤΞΕΝΗ.

ἰώ,
μᾶτερ, μᾶτερ, τί βοᾷς; τί νέον
καρύξασ' οἴκων μ', ὥστ' ὄρνιν,
θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας;

ΕΚΑΒΗ.

ἰώ μοι, τέκνον.

ΠΟΛΤΞΕΝΗ.

τί με δυσφημεῖς; φροίμιά μοι κακά.

ΕΚΑΒΗ.

αἰαῖ, σᾶς ψυχᾶς.

ΠΟΛΤΞΕΝΗ.

ἐξαύδα, μὴ κρύψῃς δαρόν.

δειμαίνω, δειμαίνω, μᾶτερ,

τί ποτ' ἀναστένεις;

ΕΚΑΒΗ.

[ὦ] τέκνον, τέκνον μελέας ματρός.

ΠΟΛΤΞΕΝΗ.

τί τόδ' ἀγγέλλεις;

ΕΚΑΒΗ.

σφάξαι σ' Ἀργείων κοινὰ
ξυντείνει πρὸς τύμβον γνώμα
Πηλείδα γέννα.

ΠΟΛΤΞΕΝΗ.

οἴμοι, μᾶτερ, πῶς φθέγγει
ἀμέγαρτα κακῶν; μάνυσόν μοι
μάνυσον, μᾶτερ.

ΕΚΑΒΗ.

αὐδῶ, παῖ, δυσφήμους φάμας·

ἀγγέλλουσ' Ἀργείων δόξαι

ψήφῳ τᾶς σᾶς περὶ μοι ψυχᾶς.

ΠΟΛΤΞΕΝΗ.

ὦ δεινὰ παθοῦς, ὦ παντλάμων,

ὦ δυστάνου μᾶτερ βιοτᾶς,

175

180

185

190

195

οἶαν οἶαν αὖ σοι λώβαν 200
 ἐχθίσταν, ἀρρήταν τ'
 ὤρσέν τις δαίμων;
 οὐκέτι σοι παῖς ἄδ' οὐκέτι δὴ
 γήρα δειλαία δειλαίῳ
 ξυνδουλεύσω.

σκυμνον γάρ μ' ὥστ' οὐριθρέπταν,
 μόσχον δειλαία δειλαίαν 205
 εἰσόψει χειρὸς ἀναρπαστῶν

σᾶς ἄπο, λαιμότομόν τ' Ἄϊδα
 γᾶς ὑποπεμπομένην σκότον, ἔνθα νεκρῶν μέτα
 τάλαινα κείσομαι. 210

σὲ μὲν, ὦ μᾶτερ δύστανε βίου,
 κλαίω πανοδύροτις θρήνοις·
 τὸν ἐμὸν δὲ βίον, λώβαν λύμαν τ',
 οὐ μετακλαίομαι. ἀλλὰ θανεῖν μοι
 ξυντυχία κρείσσων ἐκύρησεν. 215

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν Ὀδυσσεὺς ἔρχεται σπουδῇ ποδός,
 Ἑκάβη, νέον τι πρὸς σὲ σημανῶν ἔπος.

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

γύναι, δοκῶ μὲν σ' εἰδέναι γνώμην στρατοῦ
 ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν· ἀλλ' ὅμως φράσω.
 ἔδοξ' Ἀχαιοῖς παῖδα σὴν Πολυξένην 220

σφάξαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Ἀχιλλείου τάφου.
 ἡμᾶς δὲ πομποὺς καὶ κομιστῆρας κόρης
 τάσσουσιν εἶναι· θύματος δ' ἐπιστάτης
 ἱερεὺς τ' ἐπέστη τοῦδε παῖς Ἀχιλλέως.

οἴσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; μήτ' ἀποσπασθῆς βία 225
 μήτ' ἐς χερῶν ἄμιλλαν ἐξέλθης ἐμοί·
 γίγνωσκε δ' ἀλκὴν καὶ παρουσίαν κακῶν
 τῶν σῶν. σοφὸν τοι κἂν κακοῖς ἂ δεῖ φρονεῖν.

ΕΚΑΒΗ.

αἰαῖ· παρέστηχ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας,
 πλήρης στεναγμῶν οὐδὲ δακρύων κενός. 230
 κἀγὼ γὰρ οὐκ ἔθνησκον οὐ μ' ἐχρῆν θανεῖν,
 οὐδ' ὤλεσέν με Ζεὺς, τρέφει δ', ὅπως ὄρω

κακῶν κάκ' ἄλλα μείζον' ἢ τάλαιν' ἐγώ.
 εἰ δ' ἔστι τοῖς δούλοισι τοὺς ἐλευθέρους
 μὴ λυπρὰ μηδὲ καρδίας δηκτῆρια
 ἐξιστορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρησθαι χρεῶν,
 ἡμᾶς δ' ἀκούσαι τοὺς ἐρωτῶντας τάδε.

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

ἔξεστ', ἐρώτα· τοῦ χρόνου γὰρ οὐ φθονῶ.

ΕΚΑΒΗ.

οἷσθ' ἠνίκ' ἦλθες Ἴλιον κατάσκοπος,
 δυσχλαινία τ' ἄμορφος, ὀμμάτων τ' ἀπο
 φόνου σταλαγμοὶ σὴν κατέσταζον γένυν;

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

οἶδ'· οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου.

ΕΚΑΒΗ.

ἔγνω δέ σ' Ἑλένη, καὶ μόνη κατεῖπ' ἐμοί;

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

μεμνήμεθ' ἐς κίνδυνον ἐλθόντες μέγαν.

ΕΚΑΒΗ.

ἦψω δὲ γονάτων τῶν ἐμῶν ταπεινὸς ὢν;

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν.

ΕΚΑΒΗ.

τί δῆτ' ἔλεξας, δοῦλος ὢν ἐμὸς τότε;

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

πολλῶν λόγων εὐρήμαθ', ὥστε μὴ θανεῖν.

ΕΚΑΒΗ.

ἔσωσα δῆτά σ', ἐξέπεμψά τε χθονός;

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

ὥστ' εἰσορᾶν γὰρ φέγγος ἠλίου τόδε.

ΕΚΑΒΗ.

οὔκουν κακύνει τοῖςδε τοῖς βουλευμασιν,
 ὅς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἔπαθες οἷα φῆς παθεῖν,
 δοῦξ δ' οὐδὲν ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ' ὅσον δύνη;
 ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ', ὅσοι δημηγόρους
 ζηλοῦτε τιμάς· μηδὲ γιννώσκουσθ' ἐμοι,
 οἳ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε,
 ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι.

235

240

245

250

255

ἀτὰρ τί δὴ σόφισμα τοῦθ' ἠγούμενοι
 ἐς τήνδε παῖδα ψῆφον ὄρισαν φόνου;
 πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγ' ἀνθρωποσφαγεῖν 260
 πρὸς τύμβον, ἔνθα βουθυτεῖν μᾶλλον πρέπει;
 ἢ τοὺς κτανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων
 ἐς τήνδ' Ἀχιλλεὺς ἐνδίκως τείνει φόνου;
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτὸν ἦδε γ' εἴργασται κακόν.
 Ἐλένην νιν αἰτεῖν χρῆν τάφῳ προσφάγματα 265
 κείνη γὰρ ὤλεσέν νιν ἐς Τροίαν τ' ἄγει.
 εἰ δ' αἰχμάλωτον χρῆ τιν' ἐκκριτον θανεῖν
 κάλλει θ' ὑπερφέρουσαν, οὐχ ἡμῶν τόδε·
 ἢ Τυνδαρίς γὰρ εἶδος εὐπρεπεστάτη,
 ἀδικοῦσά θ' ἡμῶν οὐδὲν ἦσσον εὐρέθη. 270
 τῷ μὲν δίκαιῳ τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον·
 ἃ δ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ', ἀπαιτούσης ἔμοῦ,
 ἄκουσον. ἦψω τῆς ἐμῆς, ὡς φῆς, χερὸς
 καὶ τῆς γεραιᾶς προσπίτνων παρηίδος·
 ἀνθάπτομαί σου τῶνδε τῶν αὐτῶν ἐγώ, 275
 χάριν τ' ἀπαιτῶ τὴν τόθ', ἱκετεύω τέ σε,
 μή μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσης,
 μηδὲ κτάνητε. τῶν τεθνηκότων ἄλις·
 ταύτη γέγηθα κἀπιλήθομαι κακῶν·
 ἦδ' ἀντὶ πολλῶν ἐστὶ μοι παραψυχή, 280
 πόλις, τιθήνη, βάκτρον, ἠγεμῶν ὁδοῦ.
 οὐ τοὺς κρατοῦντας χρῆ κρατεῖν ἃ μὴ χρεῶν,
 οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεὶ.
 κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἴμ' ἔτι,
 τὸν πάντα δ' ὄλβον ἦμαρ ἐν μ' ἀφείλετο. 285
 ἀλλ', ὦ φίλον γένειον, αἰδέσθητί με,
 οἴκτειρον· ἐλθὼν δ' εἰς Ἀχαικὸν στρατὸν
 παρηγόρησον, ὡς ἀποκτείνειν φθόνος
 γυναικας, ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνατε
 βωμῶν ἀποσπάσαντες, ἀλλ' ὤντειράτε. 290
 νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος
 καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κεῖται πέρι.
 τὸ δ' ἀξίωμα, κἂν κακῶς λέγῃς, τὸ σὸν
 πείσει· λόγος γὰρ ἐκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν

καὶ τῶν δοκούντων αὐτὸς οὐ ταύτῳ σθένει. 295

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἔστιν οὕτω στεῆρός ἀνθρώπου φύσις,
ἥτις γόων σῶν καὶ μακρῶν ὀδυρμάτων
κλύουσα θρήνους οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἐκάβη, διδάσκου, μηδὲ τῷ θυμουμένῳ
τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιοῦ φρενί. 300

ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμ', ὑφ' οὐπερ εὐτύχουν,
σώζειν ἔτοιμός εἰμι, κούκ ἄλλως λέγω·
ἃ δ' εἶπον εἰς ἅπαντας, οὐκ ἀρνήσομαι,
Τροίας ἀλούσης ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ στρατοῦ
σὴν παῖδα δοῦναι σφάγιον ἐξαιτουμένῳ. 305

ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὦν ἀνὴρ
μηδὲν φέρηται τῶν κακίωνων πλέον.

ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναι,
θανῶν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος κάλλιστ' ἀνὴρ. 310

οὐκ οὐκ τόδ' αἰσχρόν, εἰ βλέποντι μὲν φίλῳ
χρώμεσθ', ἐπεὶ δ' ἄπεστι, μὴ χρώμεσθ' ἔτι;
εἶεν· τί δῆτ' ἐρεῖ τις, ἦν τις αὖ φανῆ
στρατοῦ τ' ἀθροισις πολεμίων τ' ἀγωνία;
πότερα μαχούμεσθ', ἢ φιλοψυχήσομεν, 315

τόν κατθανόνθ' ὀρῶντες οὐ τιμώμενον;
καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι μὲν, κατ' ἡμέραν
κεῖ σμίκρ' ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀρκούντως ἔχοι·
τύμβον δὲ βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον
τὸν ἐμὸν ὀρᾶσθαι· διὰ μακροῦ γὰρ ἡ χάρις. 320

εἰ δ' οἴκτρὰ πάσχειν φῆς, τάδ' ἀντάκουέ μου·
εἰσὶν παρ' ἡμῖν οὐδὲν ἦσον ἄθλια
γραῖαι γυναῖκες ἠδὲ πρεσβῦται σέθεν,
νύμφαι τ' ἀρίστων νυμφίων τητώμεναι,
ὧν ἦδε κεύθει σώματ' Ἰδαία κόνις. 325

τόλμα τάδ'· ἡμεῖς δ', εἰ κακῶς νομίζομεν
τιμᾶν τὸν ἐσθλόν, ἀμαθίαν ὀφλήσομεν·
οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους φίλους
ἠγεῖσθε μήτε τοὺς καλῶς τεθνηκότας

θανμάζεθ', ὡς ἂν ἢ μὲν Ἑλλάς εὐτυχήῃ, 330
 ὑμεῖς δ' ἔχηθ' ὅμοια τοῖς βουλευμασιν.

ΧΟΡΟΣ.

αἰαῖ· τὸ δοῦλον ὡς κακὸν πεφυκέναι,
 τολμᾷ θ' ἂ μὴ χρεή, τῇ βίᾳ νικώμενον.

ΕΚΑΒΗ.

ὦ θύγατερ, οὐ μοι μὲν λόγοι πρὸς αἰθέρα 335
 φροῦδοι μάτην ῥιφθέντες ἀμφὶ σοῦ φόνου·
 σὺ δ' εἴτι μείζω δύναμιν ἢ μήτηρ ἔχεις,
 σπούδαζε, πάσας ὥστ' ἀηδόνοσ στόμα
 φθογγὰς λείσα, μὴ στερηθῆναι βίου.
 πρόσπιπτε δ' οἰκτρῶσ τοῦδ' Ὀδυσσέωσ γόνυ,
 καὶ πεῖθ'. ἔχεισ δὲ πρόφασιν· ἔστι γὰρ τέκνα 340
 καὶ τῶδε, τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχην.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ὄρῳ σ', Ὀδυσσεῦ, δεξιὰν ὑφ' εἵματος
 κρύπτοντα χεῖρα, καὶ πρόσωπον ἔμπαλιν
 στρέφοντα, μὴ σου προσθίγω γενειάδοσ.
 θάρσει· πέφευγασ τὸν ἐμὸν Ἰκέσιον Δία· 345
 ὡσ ἔψομαί γε, τοῦ τ' ἀναγκαίου χάριν
 θανεῖν τε χρήζουσ'· εἰ δὲ μὴ βουλήσομαι,
 κακὴ φανοῦμαι καὶ φιλόψυχοσ γυνή.
 τί γὰρ με δεῖ ζῆν; ἢ πατήρ μὲν ἦν ἀναξ
 Φρυγῶν ἀπάντων· τοῦτό μοι πρῶτον βίου· 350
 ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὑπο,
 βασιλεῦσι νύμφη, ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμων
 ἔχουσ', ὅτου δῶμ' ἐστίαν τ' ἀφίξομαι·
 δέσποινα δ' ἢ δύστηνοσ Ἰδαίαισιν ἦν
 γυναιξί, παρθένοισ ἀπόβλεπτοσ μέτα, 355
 ἴση θεοῖσι, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον·
 νῦν δ' εἰμι δούλη. πρῶτα μὲν με τοῦνομα
 θανεῖν ἐρᾶν τίθησιν, οὐκ εἰλωθὸσ ὄν·
 ἔπειτ' ἴσωσ ἂν δεσποτῶν ὤμῶν φρένας
 τύχοιμ' ἂν, ὅστισ ἀργύρου μ' ὠνήσεται, 360
 τὴν Ἐκτορόσ τε χᾶτέρων πολλῶν κάσιν,
 προσθεῖσ δ' ἀνάγκην σιτοποιὸν ἐν δόμοισ,
 σαίρειν τε δῶμα κερκίσιν τ' ἐφεστάναι

λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει·
 λέχη δὲ τὰμὰ δοῦλος ὠνητός ποθεν 365
 χρανεῖ, τυράννων πρόσθεν ἠξιωμένα.
 οὐ δῆτ' ἀφίημ' ὀμμάτων ἐλεύθερον
 φέγγος τόδ', "Αἰδη προστιθεῖς" ἐμὸν δέμας.
 ἄγ' οὖν μ', Ὀδυσσεῦ, καὶ διέργασαί μ' ἄγων·
 οὔτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὄρω 370
 θάρσος παρ' ἡμῖν ὡς ποτ' εὔπραξαί με χρή·
 μήτερ, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένη
 λέγουσα μηδὲ δρωσα· συμβούλου δέ μοι
 θανεῖν, πρὶν αἰσχροῦν μὴ κατ' ἀξίαν τυχεῖν.
 ὅστις γὰρ οὐκ εἴωθε γενέσθαι κακῶν, 375
 φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ' αὐχέν' ἐντιθεῖς ζυγῶ·
 θανῶν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος
 ἢ ζῶν· τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος.

ΧΟΡΟΣ.

δεινὸς χαρακτήρ καπίσημος ἐν βροτοῖς
 ἐσθλῶν γενέσθαι, καπὶ μείζον ἔρχεται 380
 τῆς εὐγενείας ὄνομα τοῖσιν ἀξίοις.

ΕΚΑΒΗ.

καλῶς μὲν εἶπας, θύγατερ· ἀλλὰ τῷ καλῷ
 λύπη πρόσεστιν. εἰ δὲ δεῖ τῷ Πηλέως
 χάριν γενέσθαι παιδί, καὶ ψόγον φυγεῖν
 ὑμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τήνδε μὲν μὴ κτείνετε, 385
 ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως
 κεντεῖτε, μὴ φείδεσθ'· ἐγὼ ἔτεκον Πάριν,
 ὃς παῖδα Θέτιδος ὤλεσεν τόξοις βαλῶν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐ σ', ὦ γεραία, κατθανεῖν Ἀχιλλέως
 φάντασμ' Ἀχαιοῦς, ἀλλὰ τήνδ', ἠτήσατο. 390

ΕΚΑΒΗ.

ὑμεῖς δέ μ' ἀλλὰ θυγατρὶ συμφουεύσατε,
 καὶ δις τόσον πῶμ' αἵματος γενήσεται
 γαίᾳ νεκρῷ τε τῷ τὰδ' ἐξαιτουμένῳ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἄλις κόρης σῆς θάνατος· οὐ προσοιστέος
 ἄλλος πρὸς ἄλλῳ· μηδὲ τόνδ' ὀφείλομεν. 395

ΕΚΑΒΗ.

πολλή γ' ἀνάγκη θυγατρὶ συνθανεῖν ἐμέ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότης κεκτημένος.

ΕΚΑΒΗ.

ὅποια κισσὸς δρυὸς ὅπως τῆσδ' ἔξομαι.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐκ ἦν γε πείθῃ τοῖσι σοῦ σοφωτέροις.

ΕΚΑΒΗ.

ὡς τῆσδ' ἔκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἄλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν τήνδ' ἄπειμ' αὐτοῦ λιπών.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

μητέρα, πιθοῦ μοι· καὶ σύ, παῖ Λαερτίου,

χάλα τοκεῦσιν εἰκότως θυμουμένοις,

σύ τ', ὦ τάλαινα, τοῖς κρατοῦσι μὴ μάχου.

βούλει πεσεῖν πρὸς οὔδας, ἔλκῳσαί τε σὸν

γέροντα χρῶτα πρὸς βίαν ὠθομένην,

ἀσχημονῆσαι τ' ἐκ νέου βραχίονος

σπασθεῖς; ἃ πείσει· μὴ σύ γ' οὐ γὰρ ἄξιον.

ἄλλ', ὦ φίλη μοι μητέρα, ἠδίστην χεῖρα

δὸς καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηίδι·

ὡς οὔποτ' αὐθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον

ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίου προσόψομαι.

τέλος δέχει δὴ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων.

ὦ μητέρα, ὦ τεκοῦς, ἄπειμι δὴ κάτω

ΕΚΑΒΗ.

ὦ θυγάτερ, ἡμεῖς δ' ἐν φάει δουλεύσομεν.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ἄννημος, ἀννημέναιος, ὦν μ' ἐχρῆν τυχεῖν.

ΕΚΑΒΗ.

οἴκτρον ἐσύ, τέκνον, ἀθλία δ' ἐγὼ γυνή.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ἐκεῖ δ' ἐν ᾧδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.

ΕΚΑΒΗ.

οἴμοι τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίον;

400

405

410

415

ΠΟΛΤΞΕΝΗ.

δούλη θανούμαι, πατρός οὐς' ἐλευθέρου. 420

ΕΚΑΒΗ.

ἡμεῖς δὲ πεντήκοντά γ' ἄμμοροι τέκνων.

ΠΟΛΤΞΕΝΗ.

τί σοι πρὸς Ἐκτορ' ἢ γέροντ' εἶπω πόσιν;

ΕΚΑΒΗ.

ἄγγελλε πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ.

ΠΟΛΤΞΕΝΗ.

ὦ στέρνα, μαστοί θ', οἷ μ' ἐθρέψαθ' ἠδέως.

ΕΚΑΒΗ.

ὦ τῆς ἀώρου θύγατερ ἀθλίας τύχης. 425

ΠΟΛΤΞΕΝΗ.

χαῖρ', ὦ τεκουῖσα, χαῖρε Κασάνδρα τέ μοι

ΕΚΑΒΗ.

χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ' οὐκ ἔστιν τόδε.

ΠΟΛΤΞΕΝΗ.

ὅ τ' ἐν φιλίπποις Θρηξὶ Πολύδωρος κάσις.

ΕΚΑΒΗ.

εἰ ζῆ γ' ἀπιστῶ δ' ὧδε πάντα δυστυχῶ.

ΠΟΛΤΞΕΝΗ.

ζῆ καὶ θανούσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σόν. 430

ΕΚΑΒΗ.

τέθνηκ' ἔγωγε πρὶν θανεῖν κακῶν ὑπο.

ΠΟΛΤΞΕΝΗ.

κόμιζ', Ὀδυσσεῦ, μ' ἀμφιθεῖς κάρα πέπλοις·

ὡς πρὶν σφαγῆναί γ' ἐκτέτηκα καρδίαν

θρήνοισι μητρός, τήνδε τ' ἐκτήκω γόοις.

ὦ φῶς· προσειπεῖν γὰρ σόν ὄμμ' ἔξεστί μοι, 435

μέτεστι δ' οὐδὲν πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους

βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.

ΕΚΑΒΗ.

οἶ γώ· προλείπω· λύεται δέ μου μέλη.

ὦ θύγατερ, ἄψαι μητρός, ἔκτεινον χέρα,

δός· μὴ λίπης μ' ἀπαιδ' ἀπωλόμην, φίλαι. 440

ὡς τὴν Λάκαιναν ξύγγονον Διοσκόροιν

Ἑλένην ἴδοιμι· διὰ καλῶν γὰρ ὀμμάτων
αἴσχιστα Τροίαν εἶλε τὴν εὐδαίμονα.

ΧΟΡΟΣ.

αὔρα, ποντιάς αὔρα,
ἄτε ποντοπόρους κομίζεις 445
θοᾶς ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας,
ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις;
τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον
κτηθεῖς ἀφίξομαι;
ἢ Δωρίδος ὄρμον αἴας, 450
ἢ Φθιάδος, ἔνθα καλλι-
στων ὑδάτων πατέρα
φασὶν Ἀπιδανὸν γύας λιπαίνειν;
ἢ νάσων, ἀλιήρει 455
κώπα πεμπομένην τάλαιναν,
οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσαν οἴκοις,
ἔνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ
δάφνα θ' ἱεροῦς ἀνέσχε
πτόρθους Λατοῖ φίλα 460
ᾠδῖνος ἄγαλμα δίας;
σὺν Δηλιάσιν τε κούραις
Ἀρτέμιδός τε θεᾶς
χρυσέαν ἄμπυκα τόξα τ' εὐλογήσω; 465
ἢ Παλλάδος ἐν πόλει
τᾶς καλλιδίφρου Ἀθα-
ναίας ἐν κροκέῳ πέπλῳ
ζεύξομαι ἄρματι πώλους,
ἐν δαιδαλέαισι ποι- 470
κίλλουσ' ἀνθοκρόκοισι πήναις,
ἢ Τιτάνων γενεάν,
τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ
κοιμίζει φλογμῷ Κρονίδας;
ᾧ μοι τεκέων ἐμῶν, 475
ᾧ μοι πατέρων, χθονός θ',
ἃ καπνῷ κατερείπεται
τυφομένα, δορίληπτος
ὑπ' Ἀργείων· ἐγὼ δ'

ἐν ξείνῃ χθονὶ δὴ κέκλημαι 480
 δούλα, λιποῦσ' Ἀσίαν
 Εὐρώπας θεράπναν,
 ἀλλάξασ' ἄδα θαλάμους.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ποῦ τὴν ἄνασσαν δήποτ' οὔσαν Ἰλίου 485
 Ἐκάβην ἂν ἐξεύροιμι, Τρωάδες κόραι;

ΧΟΡΟΣ.

αὕτη πέλας σου, νῶτ' ἔχουσ' ἐπὶ χθονί,
 Ταλθύβιε, κεῖται, ξυγκεκλεισμένη πέπλοις.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερά σ' ἀνθρώπους ὄραν;
 ἢ δόξαν ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην 490
 ψευδῆ, δοκοῦντας δαιμόνων εἶναι γένος,

τύχην δὲ πάντα τὰν βροτοῖς ἐπισκοπεῖν;

οὐχ ἦδ' ἄνασσα τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν;

οὐχ ἦδε Πριάμου τοῦ μέγ' ὀλβίου δάμαρ;

καὶ νῦν πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκεν δορί,

αὕτῃ δὲ δούλῃ, γραῦς, ἄπαις, ἐπὶ χθονί 495
 κεῖται, κόνει φύρουσα δύστηνον κᾶρα.

φεῦ φεῦ. γέρον μὲν εἰμ' ὅμως δέ μοι θανεῖν

εἶη, πρὶν αἰσχρᾶ περιπεσεῖν τύχῃ τινί.
 ἀνίστασ', ὦ δύστηνε, καὶ μετάρσιον

πλευρὰν ἔπαιρε καὶ τὸ πάλλενκον κᾶρα. 500

ΕΚΑΒΗ.

ἔα· τίς οὔτος σῶμα τοῦμόν οὐκ ἔῃς

κεῖσθαι; τί κινεῖς μ', ὅστις εἶ, λυπουμένην;

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

Ταλθύβιος ἦκω, Δαναϊδῶν ὑπηρέτης,

Ἀγαμέμνονος πέμψαντος, ὦ γύναι, μέτα.

ΕΚΑΒΗ.

ὦ φίλτατ', ἄρα κᾶμ' ἐπισφάξαι τάφῳ 505

δοκοῦν Ἀχαιοῖς ἦλθες; ὡς φίλ' ἂν λέγοις.

σπεύδωμεν, ἐγκονῶμεν, ἦγοῦ μοι, γέρον.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

σὴν παῖδα κατθανοῦσαν ὡς θάψῃς, γύναι,

ἦκω μεταστείχων σε· πέμπουσιν δέ με
 δισσοί τ' Ἀτρεΐδαι καὶ λεὼς Ἀχαιῖκός. 510

ΕΚΑΒΗ.

οἴμοι, τί λέξεις; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους
 μετῆλθες ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακὰ;
 ὄλωλας, ὦ παῖ, μητρὸς ἀρπασθεῖς ἀπο·
 ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοῦπλ σ'· ὦ τάλαιν' ἐγώ.
 πῶς καὶ νιν ἐξεπράξατ'; ἄρ' αἰδούμενοι;
 ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθεθ', ὡς ἐχθρᾶν, γέρον,
 κτείνοντες; εἶπέ, καίπερ οὐ λέξων φίλα. 515

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

διπλᾶ με χρήσεις δάκρυα κερδᾶναι, γύναι,
 σῆς παιδὸς οἴκτω· νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ
 τέγξω τόδ' ὄμμα, πρὸς τάφῳ θ', ὅτ' ὄλλυτο. 520

παρῆν μὲν ὄχλος πᾶς Ἀχαιῖκοῦ στρατοῦ
 πλήρης πρὸ τύμβου σῆς κόρης ἐπὶ σφαγᾶς·
 λαβῶν δ' Ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην χειρὸς
 ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χόματος, πέλας δ' ἐγώ·
 λεκτοί τ' Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανῖαι, 525

σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν,
 ἔσποντο· πλήρες δ' ἐν χεροῖν λαβῶν δέπας
 πάγχρυσον, ἔρῶει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως
 χοᾶς θανόντι πατρί· σημαίνει δέ μοι
 σιγῆν Ἀχαιῶν παντὶ κηρῦξαι στρατῷ. 530

κἀγὼ παραστὰς εἶπον ἐν μέσοις τάδε·
 σιγᾶτ', Ἀχαιοί, σίγα πᾶς ἔστω λεὼς·
 σίγα, σιώπα· νήνεμον δ' ἔστησ' ὄχλον.
 ὁ δ' εἶπεν, ὦ παῖ Πηλέως, πατήρ δ' ἐμός,
 δέξαι χοᾶς μοι τάςδε κηλητηρίους, 535

νεκρῶν ἀγωγούς· ἐλθε δ', ὡς πίης μέλαν
 κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ', ὅ σοι δωρούμεθα
 στρατός τε κἀγώ· πρηνεμένης δ' ἡμῖν γενοῦ,
 λῦσαι τε πρύμνας καὶ χαλινωτήρια
 νεῶν δὸς ἡμῖν, πρηνεμενοῦς τ' ἀπ' Ἰλίου 540
 νόστου τυχόντας πάντας ἐς πάτραν μολεῖν.
 τοσαῦτ' ἔλεξε, πᾶς δ' ἐπεύξατο στρατός.
 εἶτ' ἀμφίχρυσον φάσγανον κώπης λαβῶν

ἐξεῖλκε κολεοῦ, λογάσι δ' Ἀργείων στρατοῦ
 νεανίαις ἔνευσε παρθένον λαβεῖν. 545
 ἢ δ', ὡς ἐφράσθη, τόνδ' ἐσήμηνεν λόγον·
 ὦ τὴν ἐμὴν πέρσαντες Ἀργεῖοι πόλιν,
 ἐκοῦσα θνήσκω· μή τις ἄψηται χροός
 τοῦ ἄμοῦ· παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.
 ἔλευθέραν δέ μ', ὡς ἔλευθέρα θάνω, 550
 πρὸς θεῶν μεθύντες κτείνατ'· ἐν νεκροῖσι γὰρ
 δούλη κεκλήσθαι βασιλῆς οὔσ' αἰσχύνομαι.
 λαοὶ δ' ἐπερρώθησαν, Ἀγαμέμνων τ' ἄναξ
 εἶπεν μεθεῖναι παρθένον νεανίαις.
 [οἱ δ', ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ὑστάτην ὄπα, 555
 μεθῆκαν, οὔπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος.]
 κἀπεὶ τόδ' εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος,
 λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος
 ἔρῶηξε λαγόνος ἐς μέσον παρ' ὀμφαλόν,
 μαστούς τ' ἔδειξε στέρνα θ', ὡς ἀγάλματος, 560
 κάλλιστα· καὶ καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ,
 ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον·
 ἴδου τόδ', εἰ μὲν στέρνον, ὦ νεανία,
 παίειν προθυμεῖ, παῖσον, εἰ δ' ὑπ' αὐχένα
 χρήξεις, πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπῆς ὄδε. 565
 ὁ δ' οὐ θέλων τε καὶ θέλων, οἴκτω κόρης,
 τέμνει σιδήρῳ πνεύματος διαρῶάς·
 κρουνοὶ δ' ἐχώρουν· ἢ δὲ καὶ θνήσκουσ' ὅμως
 πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν,
 κρύπτουσ' ἅ κρύπτειν ὄμματ' ἀρσένων χρεῶν. 570
 ἐπεὶ δ' ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῆ,
 οὔδεις τὸν αὐτὸν εἶχεν Ἀργείων πόνον·
 ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν τὴν θανούσαν ἐκ χερῶν
 φύλλοις ἔβαλλον, οἱ δὲ πληροῦσιν πυράν,
 κορμούς φέροντες πευκίνους, ὁ δ' οὐ φέρων 575
 πρὸς τοῦ φέροντος τοιάδ' ἤκουεν κακά·
 ἔστηκας, ὦ κάκιστε, τῆ νεάνιδι
 οὐ πέπλον, οὐδὲ κόσμον ἐν χεροῖν ἔχων;
 οὐκ εἴ τι δώσων τῆ περισσ' εὐκαρδίῳ
 ψυχὴν τ' ἀρίστη; τοιάδ' ἀμφὶ σῆς λέγω 580

παιδὸς θανούσης· εὐτεκνωτάτην δέ σε
 πασῶν γυναικῶν δυστυχεστάτην θ' ὄρω.

ΧΟΡΟΣ.

δεινὸν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε
 πόλει τε τῆμῃ· θεῶν ἀναγκαῖον τόδε.

ΕΚΑΒΗ.

ὦ θυγάτερ, οὐκ οἶδ' εἰς ὅ,τι βλέπω κακῶν,
 πολλῶν παρόντων· ἦν γὰρ ἄψωμαί τινος,
 τόδ' οὐκ ἔ᾿ με, παρακαλεῖ δ' ἐκεῖθεν αὖ
 λύπη τις ἄλλη διάδοχος κακῶν κακοῖς.

καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν ὥστε μὴ στένειν πάθος
 οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενός·

τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες, ἀγγελθεῖσά μοι
 γενναῖος. οὐκ οὖν δεινόν, εἰ γῆ μὲν κακῆ
 τυχοῦσα καιροῦ θεόθεν εὖ στάχυν φέρει,
 χρηστὴ δ' ἁμαρτοῦς ὧν χρεῶν αὐτὴν τυχεῖν,

κακὸν δίδωσι καρπὸν' ἀνθρώποις δ' αἰεὶ
 ὁ μὲν πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός,
 ὁ δ' ἐσθλὸς ἐσθλός, οὐδὲ συμφορᾶς ὑπο

φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐστ' αἰεὶ.
 ἄρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί;

ἔχει γε μέντοι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς
 δίδαξιν ἐσθλοῦ· τοῦτο δ' ἦν τις εὖ μάθη,

οἶδεν τό γ' αἰσχρόν, κανόνι τοῦ καλοῦ μαθῶν.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην·

σὺ δ' ἔλθ' ἐ καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε,
 μὴ θιγγάνειν μοι μηδέν', ἀλλ' εἴργειν ὄχλον

τῆς παιδός. ἔν τοι μυρίῳ στρατεύματι
 ἀκόλαστος ὄχλος ναυτικῆ τ' ἀναρχία

κρείσσων πυρός, κακός δ' ὁ μὴ τι δρωῶν κακόν.
 σὺ δ' αὖ λαβοῦσα τεῦχος, ἀρχαία λάτρι,

βάψασ' ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλός,
 ὡς παῖδα λουτροῖς τοῖς πανυστάτοις ἐμὴν

νύμφην τ' ἀννυμφον παρθένον τ' ἀπάρθενον
 λούσω προθῶμαί θ'. ὡς μὲν ἀξία, πόθεν;

οὐκ ἂν δυναίμην· ὡς δ' ἔχω· τί γὰρ πάθω;
 κόσμον τ' ἀγείρας ἀλχμαλωτίδων πάρα,

615

αἴ μοι πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σιγηνομάτων
 ναίουσιν, εἴ τις τοὺς νεωστὶ δεσπότας
 λαθοῦσ' ἔχει τι κλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων.
 ὦ σχήματ' οἴκων, ὦ ποτ' εὐτυχεῖς δόμοι,
 ὦ πλεῖστ' ἔχων κάλλιστά τ', εὐτεκνώτατε 620
 Πρίαμε, γεραιά θ' ἠδ' ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
 ὡς ἐς τὸ μηδὲν ἤκομεν, φρονήματος
 τοῦ πρὶν στερέντες. εἶτα δῆτ' ὀγκούμεθα
 ὁ μὲν τις ἡμῶν πλουσίοις ἐν δώμασιν,
 ὁ δ' ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος. 625
 τὰ δ' οὐδέν· ἄλλως φροντίδων βουλευμάτα,
 γλώσσης τε κόμποι. κείνος ὀλβιώτατος,
 ὅτῳ κατ' ἡμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔμοι χρῆν συμφοράν,
 ἔμοι χρῆν πημονὰν γενέσθαι, 630
 Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν
 Ἀλέξανδρος εἰλατίαν
 ἐτάμεθ', ἄλιον ἐπ' οἶδμα ναυστολήσων
 Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα, τὰν 635
 καλλίσταν ὁ χρυσοφαῆς
 Ἄλιος ἀνγάζει.
 πόνοι γὰρ καὶ πόνων
 ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται.
 κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀνοίας 640
 κακὸν τᾶ Σιμωνντίδι γὰρ
 ὀλέθριον ἔμολε, συμφορὰ τ' ἀπ' ἄλλων.
 ἐκρίθη δ' ἔρις, ἂν ἐν Ἰ-
 δα κρίνει τρισσὰς μακάρων 645
 παιῖδας ἀνῆρ βούτας,
 ἐπὶ δορὶ καὶ φόνῳ καὶ ἔμῳν μελάθρων λώβῃ·
 στένει δὲ καὶ τις ἀμφὶ τὸν εὐροον Εὐρώταν
 Λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα, 650
 πολιὸν τ' ἐπὶ κρᾶτα μάτηρ
 τέκνων θανόντων τίθεται χέρα,
 δρύπτεται τε παρειάν, 655
 δίαιμον ὄνυχᾶ τιθεμένα σπαραγμοῖς.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

γυναῖκες, Ἐκάβη ποῦ ποῦ ἢ παναθλία,
ἢ πάντα νικῶσ' ἄνδρα καὶ θῆλυν σποράν
κακοῖσιν; οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται. 660

ΧΟΡΟΣ.

τί δ', ὦ τάλαινα σῆς κακογλώσσου βοῆς;
ὡς οὔποθ' εὔδει λυπρά σου κηρύγματα.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

Ἐκάβη φέρω τόδ' ἄλγος· ἐν κακοῖσι δὲ
οὐ ῥάδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει δόμων ὑπο 665
ἥδ', ἐς δὲ καιρὸν σοῖσι φαίνεται λόγοις.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

ὦ παντάλαινα, κἄτι μᾶλλον ἢ λέγω,
δέσποιν', ὄλωλας, οὐκέτ' εἶ βλέπουσα φῶς,
ἄπαις, ἀνανδρος, ἀπολις, ἐξεφθαρμένη.

ΕΚΑΒΗ.

οὐ καινὸν εἶπας, εἰδόσιν δ' ἄνείδισας. 670
ἀτὰρ τί νεκρὸν τόνδε μοι Πολυξένης
ἦκεις κομίζουσ', ἧς ἀπηγγέλθη τάφος
πάντων Ἀχαιῶν διὰ χερὸς σπουδὴν ἔχειν;

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

ἥδ' οὐδὲν οἶδεν, ἀλλὰ μοι Πολυξένην
θρηνηῖ, νέων δὲ πημάτων οὐχ ἄπτεται. 675

ΕΚΑΒΗ.

οἶ γὰρ τάλαινα, μῶν τὸ βακχεῖον κἄρα
τῆς θεσπιφοδοῦ δεῦρο Κασάνδρας φέρεις;

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

ζῶσαν λέλακας, τὸν θανόντα δ' οὐ στένεις
τόνδ'. ἀλλ' ἀθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ,
εἴ σοι φανεῖται θαῦμα καὶ παρ' ἐλπίδας. 680

ΕΚΑΒΗ.

οἶμοι, βλέπω δὴ παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα
Πολύδωρον, ὃν μοι Θρηῆξ ἔσωζ' οἴκοις ἀνήρ.
ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμι δὴ.

ὦ τέκνον, τέκνον,

αἰαῖ, κατάρχομαι νόμον
βακχεῖον, ἐξ ἀλάστορος
ἀρτιμαθῆς κακῶν. 685

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

ἔγνωσ γὰρ ἄτην παιδός, ὦ δύστηνε σύ;

ΕΚΑΒΗ.

ἄπιστ' ἄπιστα, καινὰ καινὰ δέρομαι.
ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέρων κακὰ κακῶν κυρεῖ.
οὐδέποτ' ἀδάκρυτον, ἀστένακτον
ἄμέρα μ' ἐπισχῆσει. 690

ΧΟΡΟΣ.

δεῖν', ὦ τάλαινα, δεινὰ πάσχομεν κακά.

ΕΚΑΒΗ.

ὦ τέκνον, τέκνον ταλαίνας ματρός,
τίνι μόρῳ θνήσκεις, τίνι πότμῳ κεῖσαι;
πρὸς τίνος ἀνθρώπων; 695

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

οὐκ οἶδ' ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ θαλασσίαις.

ΕΚΑΒΗ.

ἐν ψαμάθῳ λευρῶ
ἔβλητον, ἢ πέσημα φοινίου δορός; 700

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.

ΕΚΑΒΗ.

ᾧμοι, αἰαῖ, ἔμαθον ἐνύπνιον, ὀμμάτων
ἐμῶν ὄψιν, οὐ με παρέβα φάντα-
σμα μελανόπτερον,
ἂν ἐξεῖδον ἀμφί σ',
ὦ τέκνον, οὐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει. 705

ΧΟΡΟΣ.

τίς γάρ νιν ἔκταν'; οἶσθ' ὄνειρόφρων φράσαι;

ΕΚΑΒΗ.

ἐμὸς ἐμὸς ξένος, Θρήκιος ἱππότας,
ἴν' ὁ γέρων πατῆρ' ἔθετό νιν κρύψας. 710

ΧΟΡΟΣ.

ᾧμοι, τί λέξεις; χρυσὸν ὡς ἔχη κτανών;

ΕΚΑΒΗ.

ἄρρητ', ἀνωνόμαστα, θανμάτων πέρα,
οὐχ ὅσι', οὐδ' ἀνεκτά. ποῦ δίκαια ξένων; 715

ὣ κατάρατ' ἀνδρῶν, ὡς διεμοιράσω
χρόα, σιδαρέω τεμῶν φασγάνω
μέλεα τοῦδε παιδός, οὐδ' ἔντισσας. 720

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τλήμον, ὡς σε πολυπονωτάτην βροτῶν
δαίμων ἔθηκεν, ὅστις ἐστὶ σοι βαρῦς.
ἄλλ' εἰσορῶ γὰρ τοῦδε δεσπότην δέμας
Ἄγαμέμνονος, τοῦνθένδε σιγῶμεν, φίλαι. 725

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἐκάβη, τί μέλλεις παῖδα σὴν κρύπτειν τάφω
ἐλθοῦς', ἐφ' οἷσπερ Ταλθύβιος ἠγγειλέ μοι
μὴ θιγγάνειν σῆς μηδέν' Ἀργείων κόρης;
ἡμεῖς μὲν οὖν ἐῶμεν, οὐδὲ ψάυομεν.
σὺ δὲ σχολάζεις, ὥστε θανμάζειν ἐμέ. 730

ἦκω δ' ἀποστελῶν σε· τὰ κεῖθεν γὰρ εὔ
πεπραγμέν' ἐστίν, εἴ τι τῶνδ' ἐστὶν καλῶς.
ἔα· τίν' ἄνδρα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖς ὄρω
θανόντα Τρώων; οὐ γὰρ Ἀργείων, πέπλοι
δέμας περιπτύσσοντες ἀγγέλλουσί μοι. 735

ΕΚΑΒΗ.

δύστην', ἔμαντήν γὰρ λέγω, λέγουσα σέ,
Ἐκάβη, τί δράσω; πότερα προσπέσω γόνυ
Ἄγαμέμνονος τοῦδ', ἢ φέρω σιγῇ κακὰ;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν
δύρει, τὸ πραχθέν δ' οὐ λέγεις, τίς ἔσθ' ὅδε. 740

ΕΚΑΒΗ.

ἄλλ' εἴ με δούλην πολεμίαν θ' ἠγούμενος
γονάτων ἀπώσαιτ', ἄλγος ἂν προσθείμεθα.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὔτοι πέφνηκα μάντις, ὥστε μὴ κλύων
ἐξιστορῆσαι σῶν ὁδὸν βουλευμάτων.

ΕΚΑΒΗ.

ἄρ' ἐκλογίζομαί γε πρὸς τὸ δυσμενές 745

μᾶλλον φρένας τοῦδ', ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εἴ τοί με βούλει τῶνδε μηδὲν εἰδέναι,
ἔς ταῦτόν ἤκεις· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ κλύειν.

ΕΚΑΒΗ.

οὐκ ἂν δυναίμην τοῦδε τιμωρεῖν ἄτερο
τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. τί στρέφω τάδε;

750

τολμᾶν ἀνάγκη, κἂν τύχῳ κἂν μὴ τύχῳ.
Ἄγάμεμνον, ἱκετεύω σε τῶνδε γουνάτων
καὶ σοῦ γενείου δεξιᾶς τ' εὐδαιμόνος.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τί χρῆμα μαστεύουσα; μῶν ἐλεύθερον
αἰῶνα θέσθαι; ῥᾶδιον γάρ ἐστί σοι.

755

ΕΚΑΒΗ.

οὐ δῆτα· τοὺς κακοὺς δὲ τιμωρουμένη,
αἰῶνα τὸν ξύμπαντα δουλεῦσαι θέλω.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

καὶ δὴ τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρακτιν καλεῖς;

ΕΚΑΒΗ.

οὐδέν τι τούτων ὧν σὺ δοξάζεις, ἄναξ.
ὄρᾳς νεκρὸν τόνδ', οὗ καταστάζω δάκρυ;

760

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὄρῳ· τὸ μέντοι μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν.

ΕΚΑΒΗ.

τοῦτόν ποτ' ἔτεκον κἄφερον ζώνης ὑπο.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἔστιν δὲ τίς σῶν οὗτος, ὃ τλήμον, τέκνων;

ΕΚΑΒΗ.

οὗ τῶν θανόντων Πριαμιδῶν ὑπ' Ἴλιῳ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἢ γὰρ τιν' ἄλλον ἔτεκες ἢ κείνους, γύναι;

765

ΕΚΑΒΗ.

ἀνόνητά γ', ὡς ἔοικε, τόνδ' ὃν εἰσορᾷς.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ποῦ δ' ὧν ἐτύγχαν', ἠνίκ' ὄλλυτο πτόλις;

ΕΚΑΒΗ.

πατήρ νιν ἐξέπεμψεν, ὀρῶδῶν θανεῖν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ποιῖ τῶν τότε ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;

ΕΚΑΒΗ.

ἔς τήνδε χώραν, οὐπερ εὐρέθη θανάων.

770

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πρὸς ἄνδρ', ὃς ἄρχει τῆσδε Πολυμήστωρ χθονός;

ΕΚΑΒΗ.

ἐνταῦθ' ἐπέμφθη πικροτάτου χρυσοῦ φύλαξ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

θνήσκει δὲ πρὸς τοῦ καὶ τίνος πότμου τυχών;

ΕΚΑΒΗ.

τίνος γ' ὑπ' ἄλλου; Θρήξ νιν ὤλεσε ξένος.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὦ τλήμον, ἦπου χρυσὸν ἠράσθη λαβεῖν;

775

ΕΚΑΒΗ.

τοιαῦτ', ἐπειδὴ ξυμφορὰν ἔγνω Φρυγῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εὗρες δὲ ποῦ νιν, ἢ τίς ἤνεγκεν νεκρόν;

ΕΚΑΒΗ.

ἦδ', ἐντυχοῦσα ποντίας ἀκτῆς ἔπι.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τοῦτον ματεύουσ', ἢ πονοῦσ' ἄλλον πόνον;

ΕΚΑΒΗ.

λούτρ' ὄχετ' οἴσους' ἐξ ἀλὸς Πολυξένη.

780

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

κτανών νιν, ὡς ἔοικεν, ἐκβάλλει ξένος.

ΕΚΑΒΗ.

θαλασσόπλαγκτόν γ', ὧδε διατεμὸν χροῶα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὦ σχετλία σὺ τῶν ἀμετρήτων πόνων.

ΕΚΑΒΗ.

ὄλωλα, κούδεν λοιπόν, Ἀγάμεμνον, κακῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

φεῦ φεῦ· τίς οὔτω δυστυχῆς ἔφου γυνή;

785

ΕΚΑΒΗ.

οὐκ ἔστιν, εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.

ἀλλ' ὧνπερ οὔνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ,

ἄκουσον. εἰ μὲν ὅσιά σοι παθεῖν δοκῶ,
 στέργοιμ' ἄν· εἰ δὲ τοῦμπαλιν, σὺ μοι γενοῦ
 τιμωρὸς ἀνδρὸς ἀνοσιωτάτου ξένου, 790
 ὃς οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν οὔτε τοὺς ἄνω
 δείσας δέδρακεν ἔργον ἀνοσιώτατον,
 κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοί,
 [ξενίας τ' ἀριθμῶ πρώτα τῶν ἐμῶν φίλων·
 τυχὼν δ' ὅσων δεῖ καὶ λαβῶν προμηθεῖαν,] 795
 ἔκτεινε, τύμβου δ', εἰ κτανεῖν ἐβούλετο,
 οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον.
 ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε κἀσθενεῖς ἴσως·
 ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσι χῶ κείνων κρατῶν
 νόμος· νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἠγούμεθα, 800
 καὶ ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὠρισμένοι·
 ὃς ἐς σ' ἀνελθὼν εἰ διαφθαρήσεται,
 καὶ μὴ δίκην δώσουσιν, οἵτινες ξένους
 κτείνουσιν ἢ θεῶν ἱερὰ τολμῶσιν φέρειν,
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον. 805
 ταῦτ' οὖν ἐν αἰσχροῦ θέμενος, αἰδέσθητί με,
 οἴκτειρον ἡμᾶς, ὡς γραφεύς τ' ἀποσταθεῖς
 ἰδοῦ με κἀνάσθησον οἷ' ἔχω κακά.
 τύραννος ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν δούλη σέθεν,
 εὐπαις ποτ' οὔσα, νῦν δὲ γραῦς ἄπαις θ' ἅμα, 810
 ἄπολις, ἔρημος, ἀθλιωτάτη βροτιῶν.
 οἴμοι τάλαινα, ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;
 ἔοικα πράξειν οὐδέν· ὦ τάλαιν' ἐγώ.
 τί δῆτα θνητοὶ τ' ἄλλα μὲν μαθήματα
 μοχθοῦμεν ὡς χρὴ πάντα καὶ μαστεύομεν, 815
 πειθῶ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην,
 οὐδέν τι μᾶλλον ἐς τέλος σπουδάζομεν
 μισθοὺς διδόντες μανθάνειν, ἵν' ἦν ποτε
 πείθειν ἅ τις βούλοιο, τυγχάνειν θ' ἅμα;
 πῶς οὖν ἔτ' ἄν τις ἐλπῖσαι πράξειν καλῶς; 820
 οἱ μὲν τοσοῦτοι παῖδες οὐκέτ' εἰσί μοι,
 αὐτὴ δ' ἐπ' αἰσχροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι·
 καπνὸν δὲ πόλεως τόνδ' ὑπερθρώσκονθ' ὄρω.
 καὶ μήν, ἴσως μὲν τοῦ λόγου κενὸν τόδε,

Κύπριν προβάλλειν· ἄλλ' ὅμως εἰρήσεται· 825
 πρὸς σοῖσι πλευροῖς παῖς ἐμὴ κοιμίζεται
 ἢ φοιβάς, ἣν καλοῦσι Κασάνδραν· Φρύγες,
 ποῦ τὰς φίλας δῆτ' εὐφρόνας δείξεις, ἄναξ,
 ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων
 χάριν τίν' ἔξει παῖς ἐμὴ, κείνης δ' ἐγώ; 830
 [ἐκ τοῦ σκοτοῦ γὰρ τῶν τε νυκτέρων πάνυ
 φίλτρων μεγίστη γίγνεται βροτοῖς χάρις.]
 ἄκουε δὴ νυν· τὸν θανόντα τόνδ' ὄρα;·
 τοῦτον καλῶς δρῶν ὄντα κηδεστὴν σέθεν
 δράσεις· ἐνός μοι μῦθος ἐνδεῆς ἔτι. 835
 εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι
 καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει,
 ἢ Δαιδάλου τέχναισιν ἢ θεῶν τινος,
 ὡς πάνθ' ὀμαρτῆ σῶν ἔχοιτο γουνάτων
 κλαίοντ', ἐπισκῆπτοντα παντοίους λόγους. 840
 ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἑλλήσιν φάος,
 πιθοῦ, πάρασχε χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι
 τιμωρόν, εἰ καὶ μηδέν ἔστιν, ἄλλ' ὅμως.
 ἔσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν,
 καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν πανταχοῦ κακῶς αἰεί. 845

ΧΟΡΟΣ.

δεινόν γε, θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπίτνει,
 καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν,
 φίλους τιθέντες τοὺς γε πολεμιωτάτους,
 ἐχθρούς τε τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐγὼ σὲ καὶ σὸν παῖδα καὶ τύχας σέθεν, 850
 Ἐκάβη, δι' οἴκτου χεῖρά θ' ἱκεσίαν ἔχω,
 καὶ βούλομαι θεῶν θ' οὔνεκ' ἀνόσιον ξένον
 καὶ τοῦ δικαίου τήνδε σοι δοῦναι δίκην,
 εἴ πως φανείη γ' ὥστε σοί τ' ἔχειν καλῶς,
 στρατῶ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας χάριν 855
 Θρήκης ἄνακτι τόνδε βουλευῆσαι φόνον.
 ἔστιν γὰρ ἢ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι·
 τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλιον ἡγεῖται στρατός,
 τὸν κατθανόντα δ' ἐχθρόν· εἰ δὲ σοὶ φίλος

ὄδ' ἐστί, χωρὶς τοῦτο κοῦ κοινὸν στρατῶ. 860
 πρὸς ταῦτα φρόντιζ'· ὡς θέλοντα μὲν μ' ἔχεις
 σοὶ ξυμπονῆσαι καὶ ταχὺν προσαρκέσαι,
 βραδὺν δ', Ἀχαιοῖς εἰ διαβληθήσομαι.

ΕΚΑΒΗ.

φεῦ·

οὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος· 865
 ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἢ τύχης,
 ἢ πλῆθος αὐτὸν πόλεος ἢ νόμων γραφαὶ
 εἴργουσι χρῆσθαι μὴ κατὰ γνώμην τρόποις.
 ἐπεὶ δὲ ταρβεῖς τῷ τ' ὄχλῳ πλέον νέμεις,
 ἐγὼ σε θήσω τοῦδ' ἐλεύθερον φόβου.

ξύνισθι μὲν γάρ, ἣν τι βουλεύσω κακὸν 870
 τῷ τόνδ' ἀποκτείναντι, συνδράσης δὲ μή.
 ἣν δ' ἐξ Ἀχαιῶν θόρυβος ἢ ἴπικουρία
 πάσχοντος ἀνδρὸς Θρηκὸς οἷα πείσεται
 φανῆ τις, εἴργε μὴ δοκῶν ἐμὴν χάριν.
 τὰ δ' ἄλλα θάρσει· πάντ' ἐγὼ θήσω καλῶς. 875

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πῶς οὖν; τί δράσεις; πότερα φάσγανον χερσὶ
 λαβοῦσα γραίᾳ φῶτα βάρβαρον κτενεῖς,
 ἢ φαρμάκοισιν, ἢ ἴπικουρία τίνι;
 τίς σοι ξυνέσται χεῖρ; πόθεν κτήσει φίλους;

ΕΚΑΒΗ.

στέγαι κεκεύθασ' αἶδε Τρωάδων ὄχλον. 880

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τὰς αἰχμαλώτους εἶπας, Ἑλλήνων ἄγραν;

ΕΚΑΒΗ.

ξὺν ταῖςδε τὸν ἐμὸν φονέα τιμωρήσομαι.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος;

ΕΚΑΒΗ.

δεινὸν τὸ πλῆθος, ξὺν δόλῳ τε δύσμαχον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

δεινόν· τὸ μέντοι θῆλυ μέμφομαι γένος. 885

ΕΚΑΒΗ.

τί δ'; οὐ γυναιῖκες εἶλον Αἰγύπτου τέκνα,

καὶ Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξώκισαν;
 ἀλλ' ὡς γενέσθω· τόνδε μὲν μέθες λόγον·
 πέμψον δέ μοι τήνδ' ἀσφαλῶς διὰ στρατοῦ
 γυναῖκα. καὶ σύ, Θρηκὶ πλαθεῖσα ξένω, 890
 λέξον, καλεῖ σ' ἄνασσα δήποτ' Ἰλίου
 Ἑκάβη, σὸν οὐκ ἔλασσον ἢ κείνης χρέος,
 καὶ παῖδας· ὡς δεῖ καὶ τέκν' εἰδέναι λόγους
 τοὺς ἐξ ἐκείνης. τὸν δὲ τῆς νεοσφαγοῦς
 Πολυξένης ἐπίσχεσ, Ἀγάμεμνον, τάφον, 895
 ὡς τῶδ' ἀδελφῶ πλησίον μιᾷ φλογί,
 δισσή μέριμνα μητρί, κρυφθῆτον χθονί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἔσται τὰδ' οὕτω· καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν στρατῷ
 πλοῦς, οὐκ ἂν εἶχον τήνδε σοι δοῦναι χάριν·
 νῦν δ', οὐ γὰρ ἴησ' οὐρίους πνοᾶς θεός, 900
 μένειν ἀνάγκη πλοῦν ὄρῶντας ἤσυχον.
 γένοιτο δ' εὖ πως· πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε,
 ἰδίᾳ θ' ἐκάστῳ καὶ πόλει, τὸν μὲν κακὸν
 κακὸν τι πάσχειν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ μὲν, ὦ πατρίς Ἰλιάς, 905
 τῶν ἀπορθητῶν πόλις οὐκέτι λέξει·
 τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφί σε κρύπτει
 δορὶ δὴ δορὶ πέρσαν.
 ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι 910
 πύργων, κατὰ δ' αἰθάλου
 κηλὶδ' οἰκτροτάταν κέχρωσαι,
 τάλαιν', οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω.
 μεσονύκτιος ὠλλύμαν,
 ἦμος ἐκ δειπνῶν ὕπνος ἠδὺς ἐπ' ὄσσοις 915
 κίδναται, μολπᾶν δ' ἄπο καὶ χοροποιῶν
 θυσιᾶν καταπαύσας
 πόσις ἐν θαλάμοις ἔκειτο,
 ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ, 920
 ναύταν οὐκέθ' ὄρῶν ὄμιλον
 Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα.
 ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις

μίτραισιν ἐρῶνθμιζόμεαν
 χρυσέων ἐνόπτρων 925
 λεύσσουσ' ἀτέρμονας εἰς ἀνγὰς,
 ἐπιδέμνιος ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνάν.
 ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν·
 κέλευσμα δ' ἦν κατ' ἄστν Τροί-
 ας τόδ'· ὦ παῖδες Ἑλλάνων, πότε δὴ πότε τὰν 930
 Ἰλιάδα σκοπιὰν
 πέρσαντες ἦξετ' οἴκους;
 λέχη δὲ φίλια μονόπεπλος
 λιποῦσα, Δωρὶς ὡς κόρα,
 σεμνὰν προσίζουσ' 935
 οὐκ ἦνυσ' Ἄρτεμιν ἅ τλάμων·
 ἄγομαι δὲ θανόντ' ἰδοῦσ' ἀκοίταν
 τὸν ἐμὸν ἄλιον ἐπὶ πέλαγος,
 πόλιν τ' ἀποσκοποῦσ', ἐπεὶ νόστιμον
 ναῦς ἐκίνησεν πόδα καὶ μ' ἀπὸ γᾶς 940
 ὤρισεν Ἰλιάδος·
 τάλαιν', ἀπεῖπον ἄλγει.
 τὰν τοῖν Διοσκόροιν Ἑλέναν κάσιν, Ἰ-
 δαῖόν τε βούταν αἰνόπαριν κατάρρα 945
 διδοῦσ', ἐπεὶ με γᾶς
 ἐκ πατρῶας ἀπώλεσεν
 ἐξώκισέ τ' οἴκων γάμος, οὐ γάμος, ἀλλ'
 ἀλάστορός τις οἰζύς·
 ἂν μήτε πέλαγος ἄλιον ἀπαγάγοι πάλιν, 950
 μήτε πατρῶον ἴκοιτ' ἐς οἶκον.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτη δὲ σύ,
 Ἑκάβη, δακρύω σ' εἰσορῶν πόλιν τε σὴν,
 τήν τ' ἀρτίως θανοῦσαν ἔκγονον σέθεν. 955
 φεῦ·
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστὸν οὔτ' εὐδοξία,
 οὔτ' αὖ καλῶς πράσσοντα μὴ πράξειν κακῶς,
 φύρουσι δ' αὐτὰ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω,
 ταραγμὸν ἐντιθέντες, ὡς ἀγνωσία
 σέβωμεν αὐτούς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ 960

θρηνεῖν, προκόπτοντ' οὐδὲν ἐς πρόσθεν κακῶν;
 σὺ δ' εἴτι μέμφει τῆς ἐμῆς ἀπουσίας,
 σχέες· τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις Θρήκης ὄροις
 ἀπών, ὅτ' ἤλθες δεῦρ'· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην,
 ἤδη πόδ' ἕξω δωμάτων αἴροντί μοι 965
 ἐς ταῦτόν ἤδε συμπίτνει δμῶις σέθεν,
 λέγουσα μύθους ὧν κλύων ἀφικόμην.

ΕΚΑΒΗ.

αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον,
 Πολυμῆστορ, ἐν τοιοῖσδε κειμένη κακοῖς.
 ὅτῳ γὰρ ὄφθην εὐτυχοῦσ', αἰδῶς μ' ἔχει, 970
 ἐν τῷδε πότῳ τυγχάνουσ', ἔν' εἰμὶ νῦν,
 οὐκ ἂν δυναίμην προσβλέπειν σ' ὀρθαῖς κόραις.
 ἀλλ' αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἠγήσῃ σέθεν,
 Πολυμῆστορ· ἄλλως δ' αἴτιόν τι καὶ νόμος,
 γυναικας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον. 975

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

καὶ θαῦμά γ' οὐδέν. ἀλλὰ τίς χρεῖα σ' ἔμοῦ;
 τί χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δόμων πόδα;

ΕΚΑΒΗ.

ἴδιον ἐμαντῆς δὴ τι πρὸς σὲ βούλομαι
 καὶ παῖδας εἰπεῖν σοῦς· ὀπάονας δέ μοι
 χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀποστῆναι δόμων. 980

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

χωρεῖτ'· ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἤδ' ἐρημία.
 φίλη μὲν εἶ σύ, προσφιλὲς δέ μοι τόδε
 στρατεύμ' Ἀχαιῶν. ἀλλὰ σημαίνειν σε χρῆ
 τί χρῆ τὸν εὖ πράσσοντα μὴ πράσσουσιν εὖ
 φίλοις ἐπαρκεῖν· ὡς ἔτοιμός εἰμ' ἐγώ. 985

ΕΚΑΒΗ.

πρῶτον μὲν εἶπε παῖδ' ὄν ἐξ ἐμῆς χειρὸς
 Πολύδωρον ἐκ τε πατρὸς ἐν δόμοις ἔχεις,
 εἰ ζῆ· τὰ δ' ἄλλα δεύτερόν σ' ἐρήσομαι.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

μάλιστα· τοῦκείνου μὲν εὐτυχεῖς μέρος.

ΕΚΑΒΗ.

ὦ φίλταθ', ὡς εὖ καξίως σέθεν λέγεις. 990

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.
τί δῆτα βούλει δεύτερον μαθεῖν ἐμοῦ;

ΕΚΑΒΗ.

εἰ τῆς τεκούσης τῆσδε μέμνηται τί μου.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

καὶ δεῦρό γ' ὡς σὲ κρύφιος ἐζήτει μολεῖν.

ΕΚΑΒΗ.

χρυσὸς δὲ σῶς, ὃν ἤλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

σῶς, ἐν δόμοις γε τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενος. 995

ΕΚΑΒΗ.

σῶσόν νυν αὐτόν, μηδ' ἔρα τῶν πλησίον.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ἦκιστ' ὀναίμην τοῦ παρόντος, ὦ γύναι.

ΕΚΑΒΗ.

οἶσθ' οὖν ἅ λέξαι σοί τε καὶ παισὶν θέλω;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

οὐκ οἶδα· τῷ σῷ τοῦτο σημανεῖς λόγῳ.

ΕΚΑΒΗ.

ἔστω φιληθεῖς, ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλεῖ. 1000

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

τί χρῆμ', ὃ καμὲ καὶ τέκν' εἰδέναί χρεών;

ΕΚΑΒΗ.

χρυσοῦ παλαιὰ Πριαμιδῶν κατώρουχες.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ταῦτ' ἔσθ' ἅ βούλει παιδὶ σημῆναι σέθεν;

ΕΚΑΒΗ.

μάλιστα, διὰ σοῦ γ'· εἰ γὰρ εὐσεβῆς ἀνήρ.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ παρουσίας; 1005

ΕΚΑΒΗ.

ἄμεινον, ἣν σὺ κατθανῆς, τούσδ' εἰδέναί.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

καλῶς ἔλεξας τῆδε καὶ σοφώτερον.

ΕΚΑΒΗ.

οἶσθ' οὖν Ἀθάνας Ἴλιος ἵνα στέγαι;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ἐνταῦθ' ὁ χρυσός ἐστι; σημεῖον δέ τί;

ΕΚΑΒΗ.

μέλαινα πέτρα γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω. 1010

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ἔτ' οὖν τι βούλει τῶν ἐκεῖ φράζειν ἐμοί;

ΕΚΑΒΗ.

σῶσαί σε χρήμαθ' οἷς ξυνεξῆλθον θέλω.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ποῦ δῆτα, πέπλων ἐντὸς ἧ κρύψασ' ἔχεις;

ΕΚΑΒΗ.

σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖςδε σώζεται στέγαις.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ποῦ δ'; αἶδ' Ἀχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί. 1015

ΕΚΑΒΗ.

ἴδιαι γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

τᾶνδον δὲ πιστά, κᾶρσένων ἐρημία;

ΕΚΑΒΗ.

οὔδεις Ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.

ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους· καὶ γὰρ Ἀργεῖοι νεῶν

λῦσαι ποθοῦσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα· 1020

ὡς πάντα πράξας ὦν σε δεῖ, στείχης πάλιν

ξὺν παισὶν οὔπερ τὸν ἐμὸν ὄκισας γόνον.

ΧΟΡΟΣ.

οὔπω δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην·

ἀλίμενον τις ὡς ἐς ἄντλον πεσῶν 1025

λέχριος ἐκπέση φίλας καρδίας,

ἀμέρσας βίον. τὸ γὰρ ὑπέγγνον

δίκῃ καὶ θεοῖσιν οὐ ξυμπίτνει 1030

ὀλέθριον ὀλέθριον κακόν.

ψεύσει σ' ὁδοῦ τῆσδ' ἐλπίς, ἢ σ' ἐπήγαγε

θανάσιμον πρὸς ἄδαν, ἰὼ τάλας·

ἀπολέμῳ δὲ χειρὶ λείψεις βίον.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ᾧμοι, τυφλοῦμαι φέγγος ὀμμάτων τάλας. 1035

ΧΟΡΟΣ.

ἤκούσατ' ἀνδρὸς Θρηκὸς οἰμωγὴν, φίλαι;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ὦμοι μάλ' αὖθις, τέκνα, δυστήνου σφαγῆς.

ΧΟΡΟΣ.

φίλαι, πέπρακται καὶν' ἔσω δόμων κακῶ.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ἄλλ' οὔτι μὴ φύγητε λαιψηρῶ ποδί·
βάλλων γὰρ οἴκων τῶνδ' ἀναρρήξω μυχούς.

1040

ΧΟΡΟΣ.

ἰδοῦ, βαρείας χειρὸς ὀρμᾶται βέλος.

βούλεσθ' ἐπεσπέσωμεν; ὡς ἀκμὴ καλεῖ

Ἐκάβη παρεῖναι Τρωάσιν τε συμμάχους.

ΕΚΑΒΗ.

ἄρασσε, φείδου μηδέν, ἐκβάλλων πύλας·

οὐ γάρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις,

1045

οὐ παῖδας ὄψει ζῶντας, οὓς ἔκτειν' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ γὰρ καθεῖλες Θρηῆκα καὶ κρατεῖς ξένου,

δέσποινα, καὶ δέδρακας οἴαπερ λέγεις;

ΕΚΑΒΗ.

ὄψει νιν αὐτίκ' ὄντα δωμάτων πάρος

τυφλόν, τυφλῶ στείχοντα παραφύρῳ ποδί,

1050

παίδων τε δισσῶν σώμασθ', οὓς ἔκτειν' ἐγώ

ξὺν ταῖς ἀρίσταις Τρωάσιν· δίκην δέ μοι

δέδωκε· χωρεῖ δ', ὡς ὄρας, ὅδ' ἐκ δόμων.

ἄλλ' ἐκποδῶν ἄπειμι κἀποστήσομαι

θυμῶ ζέοντι Θρηκὶ δυσμαχωτάτῳ.

1055

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ὦμοι ἐγώ,

πᾶ βῶ, πᾶ στῶ, πᾶ κέλσω;

τετράποδος βάσιν θηρὸς ὄρεστέρου

τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἵχνος;

ποίαν, ἢ ταύταν, ἢ τάνδ'

1060

ἐξαλλάξω,

τὰς ἀνδροφόνους μάρψαι χρήζων

Ἰλιάδας, αἶ με διώλεσαν;

τάλαιναί κόραι τάλαιναί Φρυγῶν,
ὦ κατάρατοι, ποῖ καί με φυγᾶ
πτώσσουσι μυχῶν; 1065

εἶθε μοι ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον
ἀκέσαι' ἀκέσαιο τυφλόν, Ἄλιε,
φέγγος ἀπαλλάξας.
ᾶ ᾶ. σίγα, σίγα, κρυπτὰν
βάσιν αἰσθάνομαι τάνδε γυναικῶν. 1070

πᾶ πόδ' ἐπάξας
σαρκῶν ὀστέων τ' ἐμπλησθῶ,
θοῖναν ἀγρίων θηρῶν τιθέμενος
ἀρνύμενος λώβαν,
λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς; ὦ τάλας.
ποῖ, πᾶ φέρομαι τέκν' ἔρημα λιπῶν 1075

βάκχαις Ἄιδου διαμοιρᾶσαι,
σφακτὰν κνσί τε φοινίαν δαῖτ', ἀνή-
μερόν τ' οὐρείαν ἐκβολάν;
πᾶ στῶ, πᾶ βῶ, πᾶ κάμψω,
ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασι λινόκρονον 1080
φᾶρος στέλλων,
ἐπὶ τάνδε συθεῖς τέκνων ἐμῶν φύλαξ
ὀλέθριον κοίταν;

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τλήμον, ὥς σοι δύσφορ' εἴργασται κακά· 1085
δράσαντι δ' αἰσχρὰ δεινὰ τὰπιτίμια
δαίμων ἔδωκεν, ὅστις ἐστὶ σοι βαρύς.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

αἶ αἶ, ἰὼ Θρήνης
λογχοφόρον, ἔνοπλον, εὐῖππον, Ἄ-
ρει κάτοχον γένος. 1090

ἰὼ Ἀχαιοί, ἰὼ Ἀτρεΐδαι.
βοᾶν βοᾶν ἀὐτῶ, βοᾶν·
ὦ ἴτε, μόλετε πρὸς θεῶν.
κλύει τις, ἢ οὐδεὶς ἀρνεῖται; τί μέλλετε;
γυναῖκες ὄλεσάν με, 1095
γυναῖκες αἰχμαλώτιδες.
δεινὰ δεινὰ πεπόνθαμεν.

ὄμοι ἐμᾶς λώβας.

ποῖ τράπωμαι; ποῖ πορευθῶ;

αἰθιέρ' ἀμπτάμενος οὐράνιον ὑ-

ψιπετὲς ἐς μέλαθρον,

᾽Ωρίων ἢ Σείριος ἐνθα πυρὸς φλογέας ἀφίη-

σιν ὄσσω ἀνγᾶς, ἢ τὸν ἐς Ἄϊδα

μελανοχρῶτα πορθμὸν ἄξω τάλας;

1100

1105

ΧΟΡΟΣ.

ξύγγνωσθ', ὅταν τις κρείσσον' ἢ φέρειν κακὰ
πάθῃ, ταλαίνης ἐξαπαλλάξαι ζόης.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσυχος

πέτρας ὀρείας παῖς λέλακ' ἀνὰ στρατὸν

Ἐχῶ, διδοῦσα θόρυβον. εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν

πύργους πεσόντας ἦσμεν Ἑλλήνων δορί,

φόβον παρέσχεν οὐ μέσως ὄδε κτύπος.

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

ὦ φίλτατ', ἠσθόμην γάρ, Ἀγάμεμνον, σέθεν

φωνῆς ἀκούσας, εἰσορᾶς ἃ πάσχομεν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἔα·

Πολυμήστορ ὦ δύστηνε, τίς σ' ἀπώλεσε;

τίς ὄμμ' ἔθηκε τυφλόν, αἰμάξας κόρας,

παῖδάς τε τούσδ' ἔκτεινεν; ἢ μέγαν χόλον

σοὶ καὶ τέκνοισιν εἶχεν, ὅστις ἦν ἄρα.

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

Ἐκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλωτίσιν

ἀπώλεσ', οὐκ ἀπώλεσ', ἀλλὰ μειζόνως.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τί φῆς; σὺ τοῦργον εἴργασαι τόδ', ὡς λέγει;

σὺ τόλμαν, Ἐκάβη, τήνδ' ἔτλης ἀμήχανον;

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

ὄμοι, τί λέξεις; ἢ γὰρ ἐγγύς ἐστί που;

σήμηνον, εἰπέ ποῦ 'σθ', ἔν' ἀρπάσας χεροῖν

διασπάσωμαι καὶ καθαιμάξω χροῶ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὔτος, τί πάσχεις;

1110

1115

1120

1125

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
μέθες μ' ἐφεῖναι τῆδε μαργῶσαν χέρα.

ΛΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἴσχ'· ἐκβαλὼν δὲ καρδίας τὸ βάρβαρον,
λέγ', ὡς ἀκούσας σοῦ τε τῆσδέ τ' ἐν μέρει 1113
κρίνω δικάως, ἀνθ' ὅτου πάσχεις τάδε.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

λέγοιμ' ἄν. ἦν τις Πριαμιδῶν νεώτατος
Πολύδωρος, Ἐκάβης παῖς, ὃν ἐκ Τροίας ἔμοι
πατὴρ δίδωσι Πρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,
ὑποπτος ὢν δὴ Τρωικῆς ἀλώσεως. 1135

τοῦτον κατέκτειν'· ἀνθ' ὅτου δ' ἐκτεινὰ νιν,
ἄκουσον, ὡς εὔ καὶ σοφῆ προμηθία.
ἔδεια μὴ σοὶ πολέμιος λειφθεῖς ὁ παῖς
Τροίαν ἀθροίση καὶ ξυνοικίση πάλιν,

γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ζῶντα Πριαμιδῶν τινα 1140
Φρυγῶν ἐς αἴαν ἀνθις ἄρειαν στόλον,
κἄπειτα Θρηκῆς πεδία τρίβοιεν τάδε
λεηλατοῦντες, γείτοσιν δ' εἶη κακὸν
Τρώων, ἐν ᾧπερ νῦν, ἀναξ, ἐκἀμνομεν.

Ἐκάβη δὲ παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον, 1145
λόγῳ με τοιῶδ' ἤγαγ', ὡς κεκρυμμένας
θήκας φράσουσα Πριαμιδῶν ἐν Ἰλίῳ
χρυσοῦ· μόνον δὲ σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγει
δόμους, ἵν' ἄλλος μὴ τις εἰδείη τάδε.

ἴσω δὲ κλίνης ἐν μέσῳ κάμψας γόνυ· 1150
πολλαὶ δὲ χειρὸς αἰ μὲν ἐξ ἀριστερᾶς,
αἰ δ' ἐνθεν, ὡς δὴ παρὰ φίλῳ, Τρώωι κόραι
θακοῦσ', ἔχουσαι κερκίδ' Ἠδωνῆς χερσός,
ἦνον θ', ὑπ' ἀνγὰς τούσδε λεύσσουσαι πέπλους·

ἄλλαι δὲ κάμακα Θρηκίαν θεώμεναι, 1155
γυμνὸν μ' ἔθηκαν διπτύχου στολίσματος.
ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, ἐκπαγλούμεναι
τέκν' ἐν χεροῖν ἔπαλλον, ὡς πρόσω πατρὸς
γένοιντο, διαδοχαῖς ἀμείβουσαι χεροῖν.

κἄτ' ἐκ γαληνῶν, πῶς δοκεῖς, προσφθεγμάτων 1160

εὐθύς λαβοῦσαι φάσαν' ἐκ πέπλων ποθ' ἐν
 κεντοῦσι παῖδας, αἱ δὲ πολεμίων δίκην
 ξυναρπάσασαι τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας
 καὶ κῶλα· παισὶ δ' ἀρκέσαι χρήζων ἐμοῖς,
 εἰ μὲν πρόσωπον ἐξανισταίην ἐμόν, 1165
 κόμης κατεῖχον, εἰ δὲ κινοίην χέρας,
 πλήθει γυναικῶν οὐδὲν ἦνυον τάλας.
 τὸ λοίσθιον δέ, πῆμα πῆματος πλέον,
 ἐξεργάσαντο δαίν'· ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων,
 πόρπας λαβοῦσαι, τὰς ταλαιπώρους κόρας 1170
 κεντοῦσιν, αἰμάσσουσιν· εἴτ' ἀνὰ στέγας
 φυγάδες ἔβησαν· ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ
 θῆρ ὡς διώκω τὰς μαιφόνους κύνας,
 ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον, ὡς κυνηγέτης,
 βάλλων, ἀράσσω. τοιάδε σπεύδων χάριν 1175
 πέπονθα τὴν σὴν, πολέμιόν τε σὸν κτανών,
 Ἄγάμεμνον. ὡς δὲ μὴ μακροῦς τείνω λόγους,
 εἴ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἴρηκεν κακῶς,
 ἢ νῦν λέγων τίς ἐστίν, ἢ μέλλει λέγειν,
 ἅπαντα ταῦτα συντεμῶν ἐγὼ φράσω· 1180
 γένος γὰρ οὔτε πόντος οὔτε γῆ τρέφει
 τοιόνδ'· ὁ δ' αἰὲ ξυντυχῶν ἐπίσταται.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν θρασύνου, μηδὲ τοῖς σαντοῦ κακοῖς
 τὸ θῆλυ συνθεῖς ὧδε πᾶν μέμψη γένος·
 πολλαὶ γὰρ ἡμῶν, αἱ μὲν εἴς' ἐπίφθονοι, 1185
 αἱ δ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.

ΕΚΑΒΗ.

Ἄγάμεμνον, ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε
 τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον.
 ἀλλ' εἴτε χρήστ' ἔδρασε, χρήστ' ἔδει λέγειν,
 εἴτ' αὖ πονηρά, τοὺς λόγους εἶναι σαθρούς, 1190
 καὶ μὴ δύνασθαι τᾶδ' ἐῦ λέγειν ποτέ.
 σοφοὶ μὲν οὖν εἴς' οἱ τὰδ' ἠκριβωκότες,
 ἀλλ' οὐ δύναιντ' ἂν διὰ τέλους εἶναι σοφοί,
 κακῶς δ' ἀπώλοντ'· οὔτις ἐξήλυξέ πω.
 καὶ μοι τὸ μὲν σὸν ὧδε φροίμοις ἔχει· 1195

πρὸς τόνδε δ' εἶμι, καὶ λόγοις ἀμείψομαι,
 ὃς φῆς Ἀχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσω διπλοῦν
 Ἀγαμέμνονός θ' ἕκατι παῖδ' ἐμὸν κτανεῖν.
 ἀλλ', ὦ κἀκίστε, πρῶτον οὔποτ' ἂν φίλον
 τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἑλλησιν γένος, 1200
 οὔτ' ἂν δύναίτο. τίνα δὲ καὶ σπεύδων χάριν
 πρόθυμος ἦσθα; πότερα κηδεύσω τινά,
 ἢ ξυγγενῆς ὢν, ἢ τίν' αἰτίαν ἔχων;
 ἢ σῆς ἔμελλον γῆς τεμεῖν βλαστήματα
 πλεύσαντες αὖθις; τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε; 1205
 ὁ χρυσός, εἰ βούλοιο τάληθ' ἢ λέγειν,
 ἔκτεινε τὸν ἐμὸν παῖδα καὶ κέρδη τὰ σά.
 ἐπεὶ δίδαξον τοῦτο· πῶς, ὅτ' εὐτύχει
 Τροία, πέριξ δὲ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν,
 ἔζη τε Πρίαμος, Ἑκτορός τ' ἦνθ' εἰ δόρυ, 1210
 τί δ' οὐ τότε, εἴπερ τῶδ' ἐβουλήθη χάριν
 θέσθαι, τρέφων τὸν παῖδα κὰν δόμοις ἔχων
 ἔκτεινας, ἢ ζῶντ' ἦλθες Ἀργείοις ἄγων;
 ἀλλ' ἠνίχ' ἡμεῖς οὐκέτ' ἡμεν ἐν φάει,
 καπνῶ δ' ἐσήμην' ἄστν πολεμίων ὕπο, 1215
 ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἐστίαν.
 πρὸς τοῖσδέ νυν ἄκουσον ὡς φανεῖ κακός.
 χρῆν σ', εἴπερ ἦσθα τοῖς Ἀχαιοῖσιν φίλος,
 τὸν χρυσὸν ὃν φῆς οὐ σὸν ἀλλὰ τοῦδ' ἔχειν,
 δοῦναι φέροντα πενομένοις τε καὶ χρόνον 1220
 πολὺν πατρώας γῆς ἀπεξενωμένοις.
 σὺ δ' οὐδὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
 τολμᾶς, ἔχων δὲ καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις.
 καὶ μὴν τρέφων μὲν ὡς σε παῖδ' ἐχρῆν τρέφειν
 σώσας τε τὸν ἐμόν, εἶχες ἂν καλὸν κλέος· 1225
 ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ ἄγαθοὶ σαφέστατοι
 φίλοι· τὰ χρῆστα δ' αὖθ' ἕκαστ' ἔχει φίλους.
 εἰ δ' ἐσπᾶνιζες χρημάτων, ὁ δ' εὐτύχει,
 θησαυρὸς ἂν σοι παῖς ὑπῆρχ' οὐμὸς μέγας·
 νῦν δ' οὔτ' ἐκείνον ἄνδρ' ἔχεις σαντῶ φίλον, 1230
 χρυσοῦ τ' ὄνησις οἴχεται παῖδές τέ σοι,
 αὐτός τε πράσσεις ὧδε. σοὶ δ' ἐγὼ λέγω,

Ἀγάμεμνον, εἰ τῶδ' ἀρκέσεις, κακὸς φανεῖ·
 οὔτ' εὐσεβῆ γὰρ οὔτε πιστὸν οἷς ἐχρῆν,
 οὐχ ὄσιον, οὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον· 1235
 αὐτὸν δὲ χαίρειν τοῖς κακοῖς σε φήσομεν
 τοιοῦτον ὄντα· δεσπότης δ' οὐ λοιδορῶ.

ΧΟΡΟΣ.

φεῦ φεῦ· βροτοῖσιν ὡς τὰ χρηστὰ πράγματα
 χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' αἰεὶ λόγων.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἀχθρινὰ μὲν μοι τ'ἀλλότρια κρίνειν κακά· 1240
 ὅμως δ' ἀνάγκη· καὶ γὰρ αἰσχύνην φέρει,
 προᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀπώσασθαι τόδε.
 ἐμοὶ δ', ἴν' εἰδῆς, οὔτ' ἐμὴν δοκεῖς χάριν
 οὔτ' οὖν Ἀχαιῶν ἄνδρ' ἀποκτεῖναι ξένον,
 ἀλλ' ὡς ἔχῃς τὸν χρυσὸν ἐν δόμοισι σοῖς. 1245
 λέγεις δὲ σαντῶ πρόσφορ', ἐν κακοῖσιν ὦν.
 τάχ' οὖν παρ' ὑμῖν ῥάδιον ξενοκτονεῖν·
 ἡμῖν δέ γ' αἰσχρὸν τοῖσιν Ἑλλησιν τόδε.
 πῶς οὖν σε κρίνας μὴ ἀδικεῖν φύγω ψόγον;
 οὐκ ἂν δυναίμην. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ 1250
 πράσσειν ἐτόλμας, τλήθῃ καὶ τὰ μὴ φίλα.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

οἴμοι, γυναικός, ὡς ἔοιχ', ἠσώμενος
 δούλης, ὑφέξω τοῖς κακίοισιν δίκην.

ΕΚΑΒΗ.

οὐκοῦν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακά.

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

οἴμοι τέκνων τῶνδ' ὀμμάτων τ' ἐμῶν, τάλας. 1255

ΕΚΑΒΗ.

ἀλγεῖς· τί δ', ἡμᾶς παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἔμ', ὧ πανοῦργε σύ.

ΕΚΑΒΗ.

οὐ γὰρ με χαίρειν χορή, σὲ τιμωρουμένην;

ΠΟΛΥΜΗΣΤΩΡ.

ἀλλ' οὐ τάχ', ἠνίκ' ἂν σε ποντία νοτίς

ΕΚΑΒΗ.

μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὄρους Ἑλληνίδος; 1260

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

κρύψῃ μὲν οὖν πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων.

ΕΚΑΒΗ.

πρὸς τοῦ βιαίων τυγχάνουσαν ἀλμάτων;

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

αὐτὴ πρὸς ἰστὸν ναὸς ἀμβήσει ποδί.

ΕΚΑΒΗ.

ὑποπτέροις νώτοισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

κύων γενήσει πύρσ' ἔχουσα δέρυγματα. 1265

ΕΚΑΒΗ.

πῶς δ' οἶσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν;

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

ὁ Θρηξί μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε.

ΕΚΑΒΗ.

σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν οὐδὲν ὧν ἔχεις κακῶν;

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

οὐ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἶλες ὧδε σὺν δόλῳ.

ΕΚΑΒΗ.

θανοῦσα δ' ἢ ζῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον; 1270

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

θανοῦσα· τύμβῳ δ' ὄνομα σῶ κεκλήσεται

ΕΚΑΒΗ.

μορφῆς ἐπαδόν, ἢ τί, τῆς ἐμῆς ἔρεϊς;

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

κυνὸς ταλαίνης σῆμα, ναυτίλοις τέκμαρ.

ΕΚΑΒΗ.

οὐδὲν μέλει μοι, σοῦ γέ μοι δόντος δίκην.

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

καὶ σὴν γ' ἀνάγκη παῖδα Κασάνδραν θανεῖν. 1275

ΕΚΑΒΗ.

ἀπέπτυσ'· αὐτῷ ταῦτα σοὶ δίδωμ' ἔχειν.

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

κτενεῖ νιν ἢ τοῦδ' ἄλοχος, οἰκουρὸς πικρά.

ΕΚΑΒΗ.

μήπω μανείη Τυνδαρίς τοσόνδε παῖς.

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

καὐτόν γε τοῦτον, πέλεκυν ἐξάρας' ἄνω.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὔτος σύ, μαίνει, καὶ κακῶν ἐρᾶς τυχεῖν;

1280

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

κτεῖν', ὡς ἐν Ἄργει φόνια λουτρά σ' ἀναμένει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐχ ἔλξετ' αὐτόν, δμῶες, ἐμποδῶν βία;

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

ἀλγεῖς ἀκούων;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐκ ἐφέξετε στόμα;

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

ἐγκλείετ'· εἴρηται γάρ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐχ ὅσον τάχος

νήσων ἐρήμων αὐτόν ἐμβαλεῖτέ ποι,

1285

ἐπείπερ οὔτω καὶ λίαν θρασυστομεῖ;

Ἐκάβη, σὺ δ', ὦ τάλαινα, διπτύχους νεκροῦς

στείχουσα θάπτε· δεσποτῶν δ' ὑμᾶς χρεῶν

σηναῖς πελάζειν, Τρωάδες· καὶ γὰρ πνοᾶς

πρὸς οἶκον ἤδη τάσδε πομπίμους ὄρω.

1290

εὖ δ' ἐς πάτραν πλεύσαιμεν, εὖ δὲ τὰν δόμοις

ἔχοντ' ἴδοιμεν, τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων.

ΧΟΡΟΣ.

ἴτε πρὸς λιμένας σκηνάς τε, φίλαι,

τῶν δεσποσύνων πειρασόμεναι

μόχθων· στερόρ' ἀ γὰρ ἀνάγκη.

1295

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

οὐκ ἔλξετ' αὐτόν, δμῶες, ἐμποδῶν βία;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐκ ἔλξετ' αὐτόν, δμῶες, ἐμποδῶν βία;

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

οὐκ ἔλξετ' αὐτόν, δμῶες, ἐμποδῶν βία;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐκ ἔλξετ' αὐτόν, δμῶες, ἐμποδῶν βία;

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

οὐκ ἔλξετ' αὐτόν, δμῶες, ἐμποδῶν βία;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐκ ἔλξετ' αὐτόν, δμῶες, ἐμποδῶν βία;

ΠΟΛΤΜΗΣΤΩΡ.

οὐκ ἔλξετ' αὐτόν, δμῶες, ἐμποδῶν βία;

Φ Ο Ι Ν Ι Σ Α Ι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΧΟΡΟΣ ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΜΕΝΟΙΚΕΤΣ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν Θηβῶν βασιλείαν ἀποστερεῖ τοῦ μέρους τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Πολυνεΐκην· φυγὰς δ' ἐκεῖνος εἰς Ἄργος παραγενόμενος ἔγημε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀδράστου. κατελθεῖν δὲ εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμούμενος, καὶ πείσας τὸν πενθερόν, συνήθροισεν ἀξιόχρεων στρατὸν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ εἰς Θήβας ἔληλυθεν. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἰοκάστη ἔπεισεν αὐτὸν ὑπόσπονδον ἐλθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καὶ διαλεχθῆναι πρότερον τῷ ἀδελφῷ περὶ τῆς ἀρχῆς· δεινοπροσωπήσαντος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τοῦ Ἐτεοκλέους, ἡ μὲν Ἰοκάστη τὰ τέκνα εἰς φιλίαν συναγαγεῖν οὐκ ἠδύνατο· Πολυνεΐκης δὲ ὡς πρὸς πολέμιον παραταξάμενος ἀνεχώρησε τῆς πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νικήσειν τοὺς ἐκ τῆς πόλεως, ἐὰν ὁ παῖς Κρέοντος Μενοικεὺς σφάγιον Ἄρει γένηται. ὁ μὲν οὖν Κρέων ἠρνήσατο ἐπιδοῦναι τῇ πόλει τὸν παῖδα· ὁ δὲ νεανίσκος ἐβούλετο, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ φυγὴν μετὰ χρημάτων διδόντος, ἑαυτὸν ἀπέσφαξε. Θηβαῖοι δὲ τοὺς ἠγεμόνας τῶν Ἀργείων ἔσφαξαν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνεΐκης μονομαχήσαντες ἀνεΐλον ἀλλήλους. ἡ μὲν οὖν μήτηρ αὐτῶν εὐροῦσα νεκροὺς τοὺς υἱοὺς κατέσφαξεν ἑαυτήν· ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων παρέλαβε τὴν δυναστείαν. οἱ δὲ Ἀργεῖοι τῇ μάχῃ ἠττηθέντες ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων, τοὺς μὲν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας οὐκ ἔδωκεν εἰς ταφήν, Πολυνεΐκην δὲ ἀκήδευτον ἔρριψεν, Οἰδίπουν δὲ φυγάδα τῆς πατρίδος ἀπέπεμψε, ἐφ' ᾧ μὲν οὐ φυλάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' ᾧ δὲ τὴν ὀργὴν λογοποιήσας, οὐδὲ παρὰ τὴν δυστυχίαν ἐλεήσας.

Α Λ Λ Ω Σ.

Ἀρπασθείσης Εὐρώπης ὑπὸ Διὸς γενομένου ταύρου, καὶ μετακομισθείσης ἀπὸ Φοινίκης διὰ θαλάττης εἰς Κρήτην, ὁ μὲν πατὴρ αὐτῆς Ἀγήνωρ ἔπεμψε τὸν υἱὸν Κά-

δμον ἐπὶ ζήτησιν τῆς κόρης, εἰπών, εἰ μὴ ταύτην εὐρώων ἄξιοι, μηδ' [ἂν] αὐτὸν ἐπανελθεῖν οἴκαδε. Κάδμος δὲ οὐκ ἔχων ὅ,τι [καὶ] δράσειε, μόνην ἔγνω τῆς ἀπορίας λύσιν καταφυγεῖν εἰς Ἀπόλλω καὶ τούτου γινῶναι τί δεῖ ποιεῖν. ἔλθων οὖν εἰς Δελφοὺς ἤρετο τοῦτον περὶ τῆς ἀδελφῆς· καὶ ὅς χρᾶ μὲν οὐδὲν αὐτῷ περὶ τῆς Εὐρώπης, λέγει δὲ ὡς ἐξελθόντα ἐκεῖθεν, ἀκολουθήσαντα βοῖ', οἳ ἂν αὕτη γε πέση, καὶ κεῖ κτίσειν πόλιν. ὁ δὲ πεισθεὶς τῷ χρησμῷ τὴν μὲν πρὸς τὴν πατρίδα ἐπάνοδον εἴασε, βοῦν δὲ κατὰ τύχην εὐρώων ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ ἐποιήσατο. ἔλθούσης δὲ αὐτῆς ἐν ᾧ νῦν ἐστήκασι τόπων αἱ Θῆβαι, καὶ κεῖ παραχρημα πεσοῦσης, ἔγνω τε οὗτος τὸν χρησμὸν τελεσφόρον, καὶ πόλιν ἐπτάπυλον κτίσει τὰς Θήβας ὁμωνύμους τῶν ἑκατονταπύλων Αἴγυπτίων Θηβῶν, χρησάμενος ἐπιστήμονι τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐργάτῃ Ἀμφίονι τῷ μουσικῷ· τοῦτον γὰρ φασιν ἀνακρουόμενον μέλος θέλγειν τε τῷ μέλει τοὺς λίθους, καὶ ἄλλεπαλλήλως αὐτῶν τιθεμένων ἀποδείξαι τὰ τείχη· πύλας δὲ ἔχειν τὴν πόλιν ἑπτὰ, ἐπειδὴ καὶ οἱ τῆς λύρας τόνοι ἑπτὰ εἰσι. καὶ τὸ μὲν μυθῶδες τοιοῦτον· πέπλασται δὲ διὰ τὸ ἄκρως ἡρμόσθαι τὰ τείχη προσάλληλα. ἢ γὰρ ἀρμονία μουσικῆς ἴδιον.

Κάδμος οὖν γήμας τῆς Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως παῖδα Ἀρμονίαν ἐγέννησε Πολύδωρον, ὁ δὲ Λάβδακον, ὁ δὲ Λαῖον. οὗτος ἀφικόμενός ποτε εἰς Ἥλιον καὶ τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρῦσιππον ἰδών, ὅς ἦν ἐξ ἄλλης αὐτῷ γυναικὸς καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς Οἰνομάου Ἴπποδαμείας, καὶ ἄλους τούτου κατάκρας τῷ ἔρωτι, ἀρπάσας εἰς Θῆβας ἤνεγκε. καὶ συνῆν αὐτῷ τὰ ἐρωτικά, πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρένοφθορίαν εὐρώων, καθὼς δὴ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς τὸν Γανυμήδην ἀρπάσας. ὁ δὲ Πέλοψ μαθὼν τοῦτο κατηράσατο Λαῖω μηδέποτε μὲν παῖδα τεκεῖν, εἰ δ' ἄρα καὶ συμβαίη, ὑπ' αὐτοῦ τοῦτον ἀναιρεθήσεσθαι. διὰ ταῦτα πολὺν ἤδη χρόνον ὁ Λαῖος ἄπαις ὢν παραγίνεται εἰς Πυθίαν καὶ παίδων αἰτεῖ γονήν. καὶ ἀκούει τοιόνδε χρησμὸν.

Λαῖε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς;
τέξεις μὲν φίλον υἱόν, ἀτὰρ τόδε σοι μόρος ἔσται,

παιδὸς ἐοῦ χεῖρεςσι λιπεῖν βίον· ὡς γὰρ ἔνευσε
 Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
 οὗ φίλον ἦρπασας υἷον· ὁ δ' ἠΰξαστό σοι τάδε πάντα.
 ὄντινων θεσπισμάτων τῇ τῆς γυναικὸς Ἰοκάστης ἐπιθυμία
 καὶ ἠδονῇ ὥσπερ ἐκλαθόμενος Λαῖος, ἢ ὡς τινὲς φασί
 μιᾶ τῶν ἡμερῶν βαρυνθεὶς τῷ οἴνῳ καὶ συνελθὼν τῇ αὐ-
 τοῦ γυναικὶ Οἰδίποδα σπείρει. καὶ μετὰ τὸ τεχθῆναι αὐ-
 τὸν ἀναπεμπάσας τοὺς χρησμούς καὶ φόβον λαβῶν, δια-
 τορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσέους κρίκους διαπερο-
 νησάμενος ῥίπτει διὰ τῶν οἰκείων βουκόλων εἰς τὸ ὄρος
 τὸν Κιθαιρῶνα, ὡς ὑπὸ θηρίων ἐνταῦθα ἀναιρεθησόμε-
 νον. ἔτυχε δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ καὶ τοὺς Πολύβου νο-
 μέας βασιλέως Κορίνθου βόσκειν ἐκεῖ· οἱ καὶ τὸ βρέφος
 εὐρόντες καὶ ἀνελόμενοι φέρουσι πρὸς τὴν Πολύβου γυ-
 ναῖκα Μερόπην. ἦν γὰρ ἀπαιδία δυστυχοῦσα· καὶ πῶς
 πείθει τὸν ἄνδρα Πόλυβον αὐτῇ τοῦτο τεκεῖν. ἀνδρω-
 θεὶς δὲ ὁ παῖς καὶ τινι τῶν ἐκεῖ συνελθῶν εἰς ἔριν, οἷα δὴ
 γίνεται, ὡς οὐκ εἶη Πολύβου παῖς ὄνειδος ἔσχε παρ' αὐτοῦ.
 ὅθεν ἀναστὰς ἀφικνεῖται πρὸς τὸν Ἀπόλλω πεισόμενος περὶ
 τούτου. καὶ ὡς ἔσται φονεὺς τοῦ πατρὸς μανθάνει καὶ ὡς
 τῇ τεκούσῃ συνέσοιτο, ταυτὶ μόνον· τίνες δὲ εἶεν αὐτῷ οἱ
 γονεῖς, σαφῶς οὐ μανθάνει. ἐπανιῶν δὲ ἐκεῖθεν ὑπήντησε
 Λαῖῳ, ἀφικνουμένῳ καὶ αὐτῷ πρὸς Ἀπόλλω, ἐφ' ᾧ περὶ
 τοῦ ἐκτεθέντος παιδὸς γινῶναι, εἰ τέθνηκε. καὶ ὁ τοῦ Λαῖ-
 ου θεράπων αὐτῷ κελεύει μικρὸν ὑποχωρῆσαι τῷ βασιλεῖ.
 Οἰδίπους δὲ ὑπεροψία κρατούμενος καὶ τοῦτο μηδὲν ἐνε-
 γκῶν κτείνει τε τὸν θεράποντα καὶ σὺν αὐτῷ τὸν δεσπότην,
 οὐκ εἰδὼς ὡς πατροκτόνος γέγονεν, ἐνὸς μόνου τῶν συνεπο-
 μένων Λαῖῳ διαφυγόντος, ὃς δὴ καὶ τὸν φόνον ὕστερον διε-
 σάφησεν, ὡς φησι Σοφοκλῆς ἐν Οἰδίποδι τυράννῳ. τότε
 οὖν Οἰδίπους τοὺς τοῦ Λαῖου ἵππους λαβῶν καὶ πάντα τὰ
 αὐτοῦ, καταλαμβάνει τὴν Κόρινθον, καὶ διδοὺς ταῦτα πάν-
 τα Πολύβῳ τροφὰς ἐκεῖθεν ἀναχωρεῖ, τὸν περὶ τῆς πατρο-
 κτονίας καὶ τῆς τῇ μητρὶ συνελεύσεως χρησμὸν δεδιώς· ᾧετο
 γὰρ πατέρα αὐτοῦ τῷ ὄντι Πόλυβον καὶ τὴν ἐκείνου γυναι-
 κα εἶναι. καὶ ἀφικνεῖται πρὸς Θήβας, αἱ δὴ καὶ ὑπὸ τῆς
 Σφιγγὸς ἐχειμάζοντο τότε, χρησμούς τε ῥαψωδούσης καὶ ὄν-

τινα βούλοιτο τῶν πολιτῶν ἀρπαζούσης καὶ διαφθειρούσης, διὰ τὸ μὴ συνιέναι σφᾶς τῶν ὑπ' αὐτῆς λεγομένων χρησμῶν. ἐπήγαγε δὲ ταύτην ὁ Ἄρης Θηβαίοις, ἀμυνόμενος αὐτοὺς διὰ τὸν τοῦ παιδὸς δράκοντος φόνον, ὃν ὁ Κάδμος ἀνεῖλε καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ἔσπειρεν, ἐξ ὧν ἀνεφάνησαν οἱ Γίγαντες. ἦν δὲ τέρας ἡ Σφιγξ πρόσωπον μὲν ἔχουσα παρθένου, στήθος δὲ καὶ χεῖρας καὶ πόδας καὶ ὄνυχας λέοντος, οὐραίαν δὲ δράκοντος, πτερὰ δὲ ὄρνιθος, δι' ὧν ἵπτατο. ἔτυχε δὲ τοῦτο εἰποῦσα τοιοῦτό τι τοῖς Θηβαίοις τότε αἴνιγμα, ὡς Ἀσκληπιάδης ἀναγράφει,

ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
ἐρπετὰ κινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὀπότεαν πλεόνεσσιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνη,
ἐνθα μένος γυίοισιν ἀφανρότερον πέλει αὐτοῦ·

οὐπερ ἀγνοουμένου ἐκήρυξε Κρέων ὁ ἀδελφὸς Ἰοκάστης τῆς βασιλίσσης, ὡς, ὅστις εὔροι τὸ αἴνιγμα, τούτῳ συνάψει τὴν ἀδελφήν. Οἰδίπους δέ, ὡς ἔφημεν, διάγων ἐκεῖ τότε, ἀκούσας τὰ κηρύγματα λύει τε τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγὸς καὶ τὴν μητέρα οὐκ εἰδὼς εἰς γυναῖκα λαμβάνει. ἔλυσε δὲ οὕτως, ὡς φασι·

κλυῖθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
φωνῆς ἡμετέρης, σὸν τέλος ἀμπλακίης.
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὅς, ἠνίκα γαῖαν ἐφέρει,
πρῶτον ἔφν τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάντρον ἐρείδει,
ἀνχένα φορτίζων, γήραι καμπτόμενος.

ἀκούσασα δὲ τὴν λύσιν ἡ Σφιγξ ἑαυτὴν ἀναιρεῖ παραχρῆμα ῥίψασα τοῦ ἀέρος. Οἰδίπους δὲ συνὼν τῇ μητρὶ καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς φύσας τέσσαρας, ἀρρένας μὲν Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην, θηλείας δὲ Ἀντιγόνην καὶ Ἰσμήνην, ὡς ἔγνω τὸ μίσμα ὕστερον, ἐτύφλωσεν ἑαυτόν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης, θέλοντές πως ἀφανίσαι τὸ ὄνειδος, κατακλείουσιν αὐτὸν ἐν οἰκίσκῳ, ἔν' ὑπὸ μηδενὸς θεωρούμενος εἰς λήθην ἤξοι τὸ κατ' ἐκείνου. καὶ ὅς τοῦτο ὑπεραλγήσας ἀρᾶται τούτοις τὴν βασιλείαν σιδήρῳ μερίσαι. οἱ δὲ τὰς τοῦ πατρὸς ἀρὰς δεδιότες μηχανῶνται τοιόνδε· ἔχεσθαι τῆς ἀρχῆς ἓνα παρ'

ἓνα καὶ ταύτης παραχωρεῖν θατέρῳ θάτερον. ὁ τοίνυν Ἐτεο-
 κλῆς, ἅτε πρῶτος ὢν τοῦ ἀδελφοῦ (1. τῶν ἀδελφῶν) καὶ
 πρῶτος τῆς ἀρχῆς ἤψατο, Πολυνείκης δὲ ὑπεχώρησε, καὶ
 τελεσθέντος ἐνιαυτοῦ ἀφίκετο πρὸς τὸν ἀδελφόν, αἰτῶν καὶ
 αὐτὸς ἄρξειν ἐνιαυτόν. Ἐτεοκλῆς δὲ οὔτε ἐξέστη τῆς ἀρχῆς
 καὶ ἄτιμον τὸν ἀδελφὸν ἀπέπεμψεν. ὃς καὶ πλανώμενες ἤλ-
 θεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν τοῦ βασιλέως Ἀδράστου λαβὼν θυγα-
 τέρα πείθει τὸν κηδεστὴν συνάρασθαι τούτῳ πρὸς τὴν τῆς
 βασιλείας ἀνάληψιν. καὶ πλείστην ὄσσην παραλαβὼν στρατι-
 ᾶν ἐπιστρατεύει τῷ ἀδελφῷ. ὅπως δὲ ἡ μήτηρ ἐθέλουσα πρὸ
 τῆς συμπλοκῆς διαλλάξαι τοὺς παῖδας οὐδὲν ἴσχυσε, καὶ ὡς
 ἔχρησε Τειρεσίας, εἰ ὁ Κρέοντος υἱὸς Μενοικεὺς ἀνέλοι ἐαν-
 τὸν ἐπὶ τὸν τοῦ δράκοντος φωλεόν, κρατήσῃν Ἀργείων Θη-
 βαίους, καὶ ὡς γέγονε ταῦτα, καὶ οἱ τῶν Ἀργείων ἡγεμόνες
 πεπτώκασι πάντες πλὴν Ἀδράστου, καὶ ὡς μονομαχήσαντες
 πρὸς ἀλλήλους Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης ὑπ' ἀλλήλων ἐκάτε-
 ροι ἀνηρέθησαν, καὶ ὡς ἐλθοῦσα πρὸς αὐτοὺς Ἰοκάστη καὶ
 τεθνηκότας εὐροῦσα συναπέσφαξεν ἐαυτήν, καὶ ὡς Κρέων
 ἀψάμενος τῆς ἀρχῆς Ἐτεοκλῆν μὲν θάπτει, Πολυνείκην δὲ
 ἄταφον εἶασε, καὶ Οἰδίπουν τῆς πόλεως ἐξήλασε, πάντα
 ταῦτα Εὐριπίδης ἔνδον κατὰ λεπτὸν διηγεῖται. ἔστι δὲ τὸ
 παρὸν δράμα τῶν ἄγαν ἐξαιρέτων, διανοίαις καὶ γνώμαις
 πολλαῖς καὶ καλαῖς καὶ ποικίλαις ἀνθοῦν καὶ μεταχειρίσει
 ἀρίστη, καὶ διὰ πάντων ἀκμάζον, εἰ καὶ ἀπίθανον ἔχει τὴν
 εἰς Θήβας Πολυνείκους εἴσοδον. ἐπιγέγραπται δὲ ἀπὸ τοῦ
 χοροῦ Εὐριπίδου Φοίνισσαι παρ' ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐπτά ἐπὶ
 Θήβας Αἰσχύλου. ταύτη γὰρ τῇ ὑποθέσει κάκεινος χρῆται
 ἐν τῷ δευτέρῳ. αὐτὰς δὲ τὰς παρθένους ἐκ Φοινίκης Ἀγη-
 νορίδαι θυσίαν τῷ Ἀπόλλωνι ἔπεμψαν, αἵτινες καὶ πρὸς
 Δελφοὺς ἐρχόμεναι παρέβαλον ταῖς Θήβαις διὰ τὸ καὶ τὸν
 Κάδμον, ὡς ἔφημεν, ἐκ Φοινίκης εἶναι. καὶ καταλαβόντος
 τοῦ πολέμου ἠναγκάσθησαν μένειν αὐτόθι, μέχρις ἂν ἡ μάχη
 λωφῆσῃ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Φ Ο Ι Ν Ι Σ Σ Α Ι.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν
 καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβῶς δίφροις
 Ἥλιε, θεοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσω φλόγα,
 ὡς δυστυχῆ Θήβαισι τῆ τόθ' ἡμέρα
 ἀκτῖν' ἐφῆκας, Κάδμος ἠνίκ' ἦλθε γῆν 5
 τήνδ', ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα·
 ὅς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἀρμονίαν ποτὲ
 Πολύδωρον ἐξέφυσε, τοῦ δὲ Λάβδακον
 φῦναι λέγουσιν, ἐκ δὲ τοῦδε Λαίιον.
 ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κλήζομαι Μενοικέως, 10
 Κρέων τ' ἀδελφὸς μητρὸς ἐκ μιᾶς ἔφν.
 καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με, τοῦτο γὰρ πατὴρ
 ἔθετο, γαμεῖ δὲ Λαίιος μ'· ἐπεὶ δ' ἄπαις
 ἦν, χρόνια λέκτρα τ' ἄμ' ἔχων ἐν δώμασιν,
 ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον, ἐξαιτεῖ θ' ἅμα 15
 παίδων ἐς οἶκους ἀρσένων κοινωνίαν.
 ὁ δ' εἶπεν, ὦ Θήβαισιν εὐίπποις ἀναξ,
 μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία.
 εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,
 καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι' αἵματος. 20
 ὁ δ' ἠδονῆ δούς ἔς τε βακχεῖον πεσῶν
 ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, καὶ σπείρας βρέφος,
 γνούς τ' ἄμπλάκημα τοῦ θεοῦ τε τὴν φάτιν,
 λειμῶν' ἐς Ἥρας καὶ Κιθαιρῶνος λέπας
 δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος, 25
 σφυρῶν σιδηρᾷ κέντρα διαπείρας μέσον,
 ὅθεν νιν Ἑλλὰς ὠνόμαζεν Οἰδίπουν.

Πολύβου δέ νιν λαβόντες ἰπποβουκόλοι
 φέρουσ' ἐς οἴκους ἕς τε δεσποίνης χέρας
 ἔθηκαν. ἢ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον 30
 μαστοῖς ὑφεῖτο καὶ πόσιν πείθει τεκεῖν.
 ἦδη δὲ πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος
 παῖς οὐμὸς ἢ γνὸς ἢ τινος μαθῶν πάρα
 ἔστειχε, τοὺς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων,
 πρὸς δῶμα Φοίβου, Λαίός θ' οὐμὸς πόσις, 35
 τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν,
 εἰ μηκέτ' εἴη. καὶ ξυνάπτετον πόδα
 ἐς ταῦτόν ἄμφω Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ.
 καὶ νιν κελεύει Λαῖου τροχηλάτης,
 ὦ ξένε, τυράννοις ἐμποδῶν μεθίστασο. 40
 ὁ δ' εἰρπ' ἀναυδος, μέγα φρονῶν. πῶλοι δέ νιν
 χηλαῖς τένοντας ἐξεφοίνισσον ποδῶν.
 ὅθεν, τί τάκτος τῶν κακῶν με δεῖ λέγειν;
 παῖς πατέρα καίνει, καὶ λαβῶν ὀχήματα
 Πολύβῳ τροφεῖ δίδωσιν. ὡς δ' ἐπεξάρει 45
 Σφιγξ ἀρπαγαῖσι πόλιν, ἐμὸς τ' οὐκ ἦν πόσις,
 Κρέων ἀδελφὸς τὰμὰ κηρύσσει λέχη,
 ὅστις σοφῆς αἴνιγμα παρθένου μάθοι,
 τούτῳ ξυνάψειν λέκτρα. τυγχάνει δέ πως
 αἴνιγμ' ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφιγγὸς μαθῶν, 50
 ὅθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται,
 καὶ σκῆπτρ' ἐπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός.
 γαμεῖ δὲ τὴν τεκοῦσαν οὐκ εἰδὼς τάλας,
 οὐδ' ἢ τεκοῦσα παιδὶ συγκοιμωμένη.
 τίκτω δὲ παῖδας παιδὶ δύο μὲν ἄρσενας, 55
 Ἐτεοκλέα κλεινὴν τε Πολυνείκους βίαν,
 κόρας τε δισσάς· τὴν μὲν Ἰσμήνην πατὴρ
 ὠνόμασε, τὴν δὲ πρόσθεν Ἀντιγόνην ἐγώ.
 μαθῶν δὲ τὰμὰ λέκτρα μητρῶων γάμων
 ὁ πάντ' ἀνατλὰς Οἰδίπους παθήματα, 60
 ἐς ὄμμαθ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
 χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἰμάξας κόρας.
 ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται,
 κλήθροισ ἐκρουσαν πατέρ', ἴν' ἀμνήμων τύχη

γένοιτο, πολλῶν δεομένη σοφισμάτων. 65
 ζῶν δ' ἔστ' ἐν οἴκοις, πρὸς δὲ τῆς τύχης νοσῶν
 ἄρας ἄραται παισὶν ἀνοσιωτάτας,
 θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε.
 τὼ δ' ἐς φόβον πεσόντε μὴ τελεσφόρους
 εὐχὰς θεοὶ κραίνωσιν οἰκούντων ὁμοῦ, 70
 ξυμβάντ' ἔταξαν τὸν νεώτερον πάρος
 φεύγειν ἐκόντα τήνδε Πολυνεΐκην χθόνα,
 Ἐτεοκλέα δὲ σκῆπτρ' ἔχειν μένοντα γῆς
 ἐνιαυτὸν ἀλλάσσοντ'. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς
 καθέζετ' ἀρχῆς, οὐ μεθίσταται θρόνων, 75
 φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνεΐκην χθονός.
 ὁ δ' Ἄργος ἐλθὼν, κῆδος Ἀδράστου λαβὼν,
 πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων ἄγει.
 ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἐπτάπυλα τείχη τάδε,
 πατρῷ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα καὶ μέρη χθονός. 80
 ἐγὼ δ' ἔριν λύσουσ' ὑπόσπονδον μολεῖν
 ἔπεισα παιδὶ παῖδα, πρὶν ψαῦσαι δορός.
 ἦξιεν δ' ὁ πεμφθεὶς φησιν αὐτὸν ἄγγελος.
 ἀλλ' ὦ φαιεννὰς οὐρανοῦ ναίων πτύχας
 Ζεῦ, σῶσον ἡμᾶς, δὸς δὲ σύμβασιν τέκνοις. 85
 χρὴ δ', εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἔαν βροτῶν
 τὸν αὐτὸν ἀεὶ δυστυχῆ καθεστάναι.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρί,
 ἐπεὶ σε μήτηρ παρθενωῶνας ἐκλιπεῖν
 μεθῆκε μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον,
 στράτευμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον, ἱεσίοισι σαῖς,
 ἐπίσχες, ὡς ἂν προὔξερεννήσω στίβον,
 μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται,
 κάμοι μὲν ἔλθῃ φαῦλος, ὡς δούλῳ, ψόγος,
 σοὶ δ' ὡς ἀνάσση· πάντα δ' ἐξειδὼς φράσω, 95
 ἅ τ' εἶδον εἰσῆκουσά τ' Ἀργείων πάρα,
 σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σῶ κασιγνήτῳ φέρων
 ἐνθένδ' ἐκείσε δευρό τ' αὖ κείνου πάρα.
 ἀλλ' οὔτις ἀστῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις,
 κέδρον παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδί. 100

σκόπει δὲ πεδία καὶ παρ' Ἴσμηνοῦ ῥοὰς
Δίρκης τε νᾶμα, πολεμίων στρατεύμ' ὅσον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὄρεγέ νυν ὄρεγε γεραιὰν νέαν
χεῖρ' ἀπὸ κλιμάκων, ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἰδού, ξύναψον, παρθέν'· ἐς καιρὸν δ' ἔβης·
κινούμενον γὰρ τυγχάνει Πελασγικὸν
στράτευμα, χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους.

105

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ πότνια παῖ Λατοῦς
Ἑκάτα, κατάχαλκον ἅπαν
πεδίου ἀστράπτει.

110

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

οὐ γάρ τι φάυλως ἦλθε Πολυνείκης χθόνα,
πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὄπλοις βρέμων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄρα πύλαι κλήθροισι χαλκόδετ' ἔμβολά τε
λαϊνέοισιν Ἀμφίονος ὀργάνοις
τείχεος ἤρμονται;

115

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

θάρσει· τὰ γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις.
ἀλλ' εἰσόρα τὸν πρῶτον, εἰ βούλει μαθεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τίς οὗτος ὁ λευκολόφος,
πρόπαρ ὃς ἀγείται στρατοῦ
πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βρα-
χίονα κουφίζων;

120

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

λοχαγός, ὦ δέσποινα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τίς, πόθεν γεγώς,
αὔδησον, ὦ γεραιέ, τίς ὀνομάζεται.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

οὗτος Μυκηναῖος μὲν αὐδᾶται γένος,
Λερναῖα δ' οἰκεῖ νάμαθ', Ἴππομέδων ἄναξ.

125

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἔ ἔ ὡς γαῦρος, ὡς φοβερός εἰσιδεῖν,
 γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος,
 ἄστερωπὸς ἐν γραφαῖσιν, οὐχὶ πρόσφορος
 ἀμερίῳ γέννα.

130

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τόνδ' ἔξαμείβοντ' οὐχ ὄρας Δίρκης ὕδωρ
 λοχαγόν;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος.
 τίς δ' ἐστὶν οὗτος;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

παῖς μὲν Οἰνέως ἔφν
 Τυδεύς, Ἄρη δ' Αἰτωλὸν ἐν στέροισι ἔχει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὗτος ὁ τᾶς Πολυνείκειος, ὦ γέρον,
 αὐτοκασιγνήτας νύμφας
 ὁμόγαμος κυρεῖ;
 ὡς ἀλλόχρως ὄπλοισι, μίξοβάρβαρος.

135

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοί, τέκνον,
 λόγχαις τ' ἀκοντιστήρεσιν εὐστοχώτατοι.

140

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

σὺ δ', ὦ γέρον, πῶς αἰσθάνει σαφῶς τάδε;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

σημεῖ' ἰδὼν τότε ἀσπίδων ἐγνώρισα,
 σπονδάς ὅτ' ἦλθον σῶ κασιγνήτῳ φέρων
 ἢ προσδεδορκῶς οἶδα τοὺς ἀπλισμένους.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τίς δ' οὗτος ἀμφὶ μνήμα τὸ Ζήθου περᾶ
 καταβόστρουχος, ὄμμασι γοργός, εἰ-
 δεῖν νεανίας;
 λοχαγός, ὡς ὄχλος νιν ὑστέρῳ ποδὶ
 πάνοπλος ἀμφέπει.

145

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὅδ' ἐστὶ Παρθενοπαῖος, Ἀταλάντης γόνος.

150

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἀλλά νιν ἅ κατ' ὄρη μετὰ ματέρος
Ἄρτεμις ἰεμένα τόξοις δαμάσασ' ὀλέσειεν
ὅς ἐπ' ἐμὰν πόλιν ἔβα πέρσων.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

εἴη τάδ', ὦ παῖ· σὺν δίκῃ δ' ἤκουσι γῆν·
ὃ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοί. 155

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ποῦ δ' ὅς ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ' ἐκ ματρὸς
πολυπόνῳ μοίρᾳ;
ὦ φίλτατ', εἶπέ, ποῦ 'στι Πολυνείκης, γέρον.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἐκεῖνος ἐπὶ τὰ παρθένων τάφου πέλας
Νιόβης Ἀδράστῳ πλησίον παραστατεῖ.
ὄρᾳς; 160

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὄρῳ δῆτ' οὐ σαφῶς, ὄρῳ δέ πως
μορφῆς τύπωμα στέρνα τ' ἐξηκασμένα.
ἀνεμώκεος εἶθε δρόμον νεφέλας
ποσὶν ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος
πρὸς ἐμὸν ὁμογενέτορα, περὶ δ' ὠλένας 165
δέρα φίλτάτα βάλοιμι χρόνῳ
φυγάδα μέλεον. ὡς

ὄπλοισι χρυσέοισιν ἐκπρεπῆς, γέρον,
ἔφοις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἀλίου.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἦξει δόμους τούσδ', ὥστε σ' ἐμπληῆσαι χαρᾶς,
ἔνσπονδος. 170

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὔτος δ', ὦ γεραῖέ, τίς κυρεῖ,
ὅς ἄρμα λευκὸν ἠνιοστροφεῖ βεβῶς;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὁ μάντις Ἀμφιάραος, ὦ δέσποιν', ὅδε·
σφάγια δ' ἅμ' αὐτῷ, γῆς φιλαιμάτου χοαί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ λιπαροζώνου θύγατερ Ἀλίου
Σελαναία, χρυσεόκνηλον φέγγος, 175

ὡς ἀτρεμαῖα κέντρα καὶ σώφρονα
 πώλοις μεταφέρων ἰθύνει.
 ποῦ δ' ὄς τὰ δεινὰ τῆδ' ἐφυβρίζει πόλει 180
 Καπανεύς;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ἐκεῖνος προςβάσεις τεκμαίρεται
 πύργων, ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰώ,
 Νέμεσι καὶ Διὸς βαρύβρομοι βρονταί,
 κεραύνιον τε πῦρ αἰθαλόεν, σύ τοι
 μεγαληγορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις· 185

ὄδ' ἐστίν, αἰχμαλωτίδας
 ὄς δορὶ Θηβαίας Μυκῆναισι
 Λερναίᾳ τε δώσει τριαίνα,
 Ποσειδωνίοις Ἀμνμωνίοις
 ὕδασι, δουλείαν περιβαλῶν;
 μήποτε μήποτε τάνδ', ὦ πότνια, 190
 χρυσεοβόστρυχον ὦ Διὸς ἔρνος Ἄρτεμι,
 δουλοσύναν τλαίην.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὦ τέκνον, εἷςβα δῶμα, καὶ κατὰ στέγας
 ἐν παρθενῶσι μίμνε σοῖς, ἐπεὶ πόθου
 ἐς τέρψιν ἦλθες, ὣν ἔχρηζες εἰσιδεῖν. 195

ὄχλος γάρ, ὡς ταραγμὸς εἰςῆλθεν πόλιν,
 χωρεῖ γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικούς.
 φιλόψογον δὲ χρῆμα θηλειῶν ἔφν,
 σμικρὰς τ' ἀφορμὰς ἦν λάβωσι τῶν λόγων,
 πλείους ἐπειςφέρουσιν· ἠδονὴ δέ τις 200
 γυναιξὶ μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλας λέγειν.

ΧΟΡΟΣ.

Τύριον οἶδμα λιποῦς ἔβαν
 ἀκροθίνια Λοξία
 Φοινίσσας ἀπὸ νάσου
 Φοίβῳ δούλα μελάθρων, 205
 ἴν' ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοις
 Παρνασοῦ κατενάσθη,

Ἴόνιον κατὰ πόντον ἐλά-
 τα πλεύσασα περιβόρτων
 ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων
 Σικελίας Ζεφύρου πνοαῖς
 ἰππεύσαντος, ἐν οὐρανῷ
 κάλλιστον κελάδημα,
 πόλεος ἐμπροκρινθεῖς' ἐμᾶς
 καλλιστεύματα Λοξία·
 Καδμείων δ' ἔμολον γᾶν,
 κλεινῶν Ἀγηνοριδᾶν,
 ὁμογενεῖς ἐπὶ Λαῖου
 πεμφθεῖς' ἐνθάδε πύργους.
 Ἴσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτεύ-
 κτοις Φοῖβω λάτρεις γενόμεαν.
 ἔτι δὲ Κασταλίας ὕδωρ
 ἐπιμένει με κόμας ἐμᾶς
 δεῦσαι, παρθένιον χλιδᾶν,
 Φοιβείαισι λατρείαισι. 210
 ὦ λάμπουσα πέτρα πυρῶς
 δικόρυνφον σέλας ὑπὲρ ἄκρων
 Βαυχείων, Διονύσου
 οἶνα θ', ἅ καθαμέριον
 στάξεις τὸν πολύκαρπον 215
 οἰνάνθας ἰεῖσα βότρυν,
 ζάθεά τ' ἄντρα δράκοντος, οὐ-
 ρεῖαι τε σκοπιαὶ θεῶν,
 νιφόβολόν τ' ὄρος ἱερόν, εἰ-
 λίσσων ἀθανάτας θεοῦ 220
 χορὸς γενοίμαν ἄφοβος
 παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοί-
 βου Δίρκαν προλιποῦσα.
 νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων
 θούριος μολὼν Ἄρης 225
 αἶμα δάϊον φλέγει
 τᾶδ', ὃ μὴ τύχοι, πόλει·
 κοινὰ γὰρ φίλων ἄχη·
 κοινὰ δ', εἴ τι πείσεται

ἑπτάπυργος ἄδε γᾶ, 245
 Φοινίσσα χώρα. φεῦ φεῦ.
 κοινὸν αἷμα, κοινὰ τέκεα
 τᾶς κερασφόρου πέφυκεν Ἴου̅ς.
 ὧν μέτεστί μοι πόνων.
 ἄμφι δὲ πτόλιν νέφος 250
 ἄσπίδων πνικνὸν φλέγει
 σχῆμα φοινίου μάχης,
 ἂν Ἄρης τάχ' εἴσεται,
 παισὶν Οἰδίπου φέρων
 πημονὰν Ἐρινύων. 255
 Ἄργος ὦ Πελασγικόν,
 δειμαίνω τὰν σὰν ἄλκᾶν
 καὶ τὸ θεόθεν· οὐ γὰρ ἄδικον
 εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὄρμα̅,
 ὅς μετέρχεται δόμους. 260

Π Ο Λ Τ Ν Ε Ι Κ Η Σ.

τὰ μὲν πυλωρῶν κληῖθρά μ' εἰσεδέξατο
 δι' εὐπετείας, τειχέων ἔσω μολεῖν.
 ὃ καὶ δέδοικα μή με δικτύων ἔσω
 λαβόντες οὐ μεθῶς ἀναίμακτον χράα.
 ὧν οὐνεκ' ὄμμα πανταχῆ διοιστέον, 265
 κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ.
 ὠπλισμένος δὲ χεῖρα τῶδε φασγάνῳ
 τὰ πίστ' ἔμαντῶ τοῦ θράσους παρέξομαι.
 ὠὐ τίς οὗτος; ἦ κτύπον φοβούμεθα;
 ἅπαντα γὰρ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται, 270
 ὅταν δι' ἐχθρᾶς πούς ἀμείβηται χθονός.
 πέποιθα μέντοι μητρὶ κοῦ πέποιθ' ἅμα,
 ἦτις μ' ἔπεισε δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν.
 ἄλλ' ἐγγὺς ἀλκή· βώμιοι γὰρ ἐσχάροι
 πέλας πάρρῃσι, κοῦκ ἔρημα δώματα. 275
 φέρ' ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος,
 καὶ τὰσδ' ἔρωμαι, τίνες ἐφροσῶσιν δόμοις.
 ξέναι γυναῖκες, εἴπατ' ἐκ ποίας πάτρας
 Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελάζετε

ΧΟΡΟΣ.

Φοίνισσα μὲν γῆ πατρὶς ἢ θρέψασά με, 280
 Ἀγήνορος δὲ παῖδες ἐκ παίδων δορὸς
 Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον.
 μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος
 μαντεῖα σεμνὰ Λοξίου τ' ἐπ' ἐσχάρας,
 ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν. 285
 σὺ δ' ἀντάμειψαί μ', ὅστις ὦν ἐλήλυθας
 ἐπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθονός.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

πατὴρ μὲν ἡμῖν Οἰδίπους ὁ Λαῖου
 ἔτικτε δ' Ἰοκάστη με, παῖς Μενοικέως·
 καλεῖ δὲ Πολυνείκην με Θηβαῖος λεώς. 290

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ξυγγένεια τῶν Ἀγήνορος τέκνων,
 ἐμῶν τυράννων, ὧν ἀπεστάλην ὑπο,
 γονυπετεῖς ἔδρας προσπίτνω σ',
 ἄναξ, τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα.
 ἔβας ὦ χρόνῳ γαῖαν πατρώαν. 295
 ἰὼ πότνια, μόλε πρόδρομος,
 ἀναπέτασον πύλας.
 κλύεις, ὦ τεκοῦσα τόνδε μᾶτερ,
 τί μέλλεις ὑπώροφα μέλαθρα περᾶν,
 θιγεῖν τ' ὠλέναις τέκνου; 300

ΙΟΚΑΣΤΗ.

Φοίνισσαν, ὦ νεάνιδες, βοᾶν ἔσω
 δόμων κλύουσα τῶνδε γή-
 ρα τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν.
 ἰὼ τέκνον,
 χρόνῳ σὸν ὄμμα μυρίαις ἐν ἀμέραις 305
 προσεῖδον· ἀμφίβαλλε μα-
 στὸν ὠλέναισι ματέρος,
 παρηίδων τ' ὄρεγμα βο-
 στρύχων τε κυανόχρωτα χαί-
 τας πλόκαμον, σκιάζων δέραν ἐμάν.
 ἰὼ ἰώ, μόλις φανείς 310
 ἄελπτα κἀδόκητα ματρὸς ὠλέναις.

τί φῶ σε; πῶς ἅπαντα
 καὶ χερσὶ καὶ λόγοισι
 πολυέλικτον ἄδοναν
 ἐκείσε καὶ τὸ δεῦρο περι- 315
 χορεύουσα τέρψιν παλαιᾶν λάβω χαρμονᾶν;
 ἰὼ τέκος ἐμὸν τέκος,
 ἔρημον πατρῶον ἔλιπες δόμον
 φυγὰς ἀποσταλεῖς ὀμαίμου λώβα,
 ἢ ποθρινὸς φίλοις, 320
 ἢ ποθρινὸς Θήβαις.
 ὄθεν ἐμὰν γε λευκόχροα κείρομαι
 δακρυόεσσ' ἀνεῖσα πενθήρη κόμαν,
 ἄπεπλος φαρέων λευκῶν, τέκνον,
 δυσόρφναια δ' ἀμφὶ τρύχη τάδε 325
 σκότι' ἀμείβομαι.
 ὁ δ' ἐν δόμοισι πρέσβυς ὀμματοστερῆς
 ἀπήνας ὀμοπτέρου, τᾶς ἀπο-
 ζυγείσας δόμων,
 πόθον ἀμφιδάκρυτον ἀεὶ κατέχων 330
 ἀνῆξε μὲν ξίφους
 ἐπ' αὐτόχειρά τε σφαγάν,
 ὑπὲρ τέρεμνά τ' ἀγχόνας
 στενάζων ἀρὰς τέκνοις.
 σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰὲν αἰαγμάτων 335
 σκότια κρύπτεται.
 σὲ δ', ὦ τέκνον, καὶ γάμοισι δὴ κλύω
 ζυγέντα παιδοποιὸν ἄδοναν
 ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν,
 ξένον τε κῆδος ἀμφέπειν, 340
 ἄλαστα ματρὶ τᾶδε Λα-
 ῖω τε τῷ παλαιγενεῖ,
 γάμων ἐπακτὸν ἄταν.
 ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς
 νόμιμον ἐν γάμοις, 345
 ὡς πρέπει ματέρι μακαρία·
 ἀννυμέναια δ' Ἴσμηνὸς ἐκηδεύθη
 λουτροφόρου χλιδαῖς· ἀνὰ δὲ Θηβαίαν

πόλιν ἐσιγάθη σᾶς ἔσοδος νύμφας.
 ὄλοιτο τάδ', εἴτε σίδαρος 350
 εἴτ' ἔρις εἴτε πατήρ ὁ σὸς αἴτιος,
 εἴτε τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε
 δώμασιν Οἰδιπόδα.
 πρὸς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχη.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

δεινὸν γυναιξὶν αἰ δι' ὠδίνων γοναί, 355
 καὶ φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος.

Π Ο Λ Τ Ν Ε Ι Κ Η Σ.

μητέρ, φρονῶν εὖ κοῦ φρονῶν ἀφικόμην
 ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
 πατρίδος ἔρᾶν ἅπαντας· ὅς δ' ἄλλως λέγει,
 λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖς' ἔχει. 360
 οὕτω δὲ τάρβους ἐς φόβον τ' ἀφικόμην,
 μή τις δόλος με πρὸς κασιγνήτου κτάνη,
 ὥστε ξιφήρη χειρ' ἔχων δι' ἄστεως
 κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον. ἐν δέ μ' ὠφελεῖ,
 σπονδαί τε καὶ σὴ πίστις, ἧ μ' εἰςήγαγε 365
 τείχη πατρῶα· πολύδακρυς δ' ἀφικόμην,
 χρόνιος ἰδῶν μέλαθρα καὶ βωμοὺς θεῶν
 γυμνάσιά θ', οἷσιν ἐνετράφην, Δίρκης θ' ὕδωρ·
 ὧν οὐ δικαίως ἀπελαθεῖς ξένην πόλιν
 ναίω, δι' ὅσων νᾶμ' ἔχων δακρυῶροοῦν. 370
 ἀλλ' ἐκ γὰρ ἄλγους ἄλγος αὖ σὲ δέρομαι
 κάρα ξυρηκὲς καὶ πέπλους μελαγχίμους
 ἔχουσαν, οἷμοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
 ὡς δεινὸν ἐχθρα, μητέρ, οἰκείων φίλων
 καὶ δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγὰς. 375
 τί γὰρ πατήρ μοι πρέσβυς ἐν δόμοισι δρᾷ,
 σκότον δεδορκῶς; τί δὲ κασίγνηται δύο;
 ἦπου στένουσι τλήμονας φυγὰς ἐμάς;

Ι Ο Κ Α Σ Τ Η.

κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος.
 οὕτω γὰρ ἤρξατ', ἄνομα μὲν τεκεῖν ἐμέ, 380
 κακῶς δὲ γῆμαι πατέρα σὸν φῦναι τε σέ.
 ἀτὰρ τί ταῦτα; δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν.

ὅπως δ' ἔρωμαι, μή τι σὴν δάκω φρένα,
δέδοιχ', ἅ χρήζω. διὰ πόθου δ' ἐλήλυθα.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἄλλ' ἐξερώτα, μηδὲν ἐνδεὲς λίπης· 385

ἅ γὰρ σὺ βούλει, ταῦτ' ἐμοί, μῆτερ, φίλα.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

καὶ δὴ σ' ἔρωτῶ πρώτον ὧν χρήζω τυχεῖν.

τί τὸ στέρεσθαι πατρίδος; ἢ κακὸν μέγα;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

μέγιστον· ἔργω δ' ἐστὶ μείζον ἢ λόγῳ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φυγάσιν τὸ δυσχερές; 390

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἐν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχει παρρησίαν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

δούλου τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἅ τις φρονεῖ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν χρεῶν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

καὶ τοῦτο λυπρόν, ξυνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἄλλ' ἐς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον. 395

ΙΟΚΑΣΤΗ.

αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

καλοῖς βλέπουσί γ' ὄμμασιν, μέλλουσι δέ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

οὐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφησ' οὔσας κενάς;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἔχουσιν Ἀφροδίτην τίν' ἠδεῖαν κακῶν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

πόθεν δ' ἐβόσκου, πρὶν γάμοις εὐρεῖν βίον; 400

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμαρ εἶχον, εἴτ' οὐκ εἶχον ἄν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

φίλοι δὲ πατρὸς καὶ ξένοι σ' οὐκ ὠφέλουσιν;

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

εὖ πράσσει· τὰ φίλων δ' οὐδέν, ἦν τις δυστυχῆ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

οὐδ' ἠὺγένειά σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

κακὸν τὸ μὴ ἔχειν· τὸ γένος οὐκ ἔβροσκέ με. 405

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἦ πατρίς, ὡς ἔοικε, φίλτατον βροτοῖς.

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

οὐδ' ὀνομάσαι δύναι' ἂν ὡς ἐστὶν φίλον.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τίν' ἐπίνοϊαν ἔσχεθες;

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

ἔχρησ' Ἀδράστῳ Λοξίας χρησμόν τινα.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ποιον; τί τοῦτ' ἔλεξας; οὐκ ἔχω μαθεῖν. 410

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

κάπρω λέοντι θ' ἄρμόσαι παίδων γάμους.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

καὶ σοί τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν, τέκνον;

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

οὐκ οἶδ'· ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

σοφὸς γὰρ ὁ θεός· τίνι τρόπῳ δ' ἔσχες λέχος;

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

νῦξ ἦν, Ἀδράστου δ' ἦλθον ἐς παραστάδας. 415

ΙΟΚΑΣΤΗ.

κοίτας ματεύων, ἦ φυγὰς πλανώμενος;

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

ἦν ταῦτα· κατὰ γ' ἦλθεν ἄλλος αὖ φυγὰς.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τίς οὗτος; ὡς ἄρ' ἄθλιος κάκεινος ἦν.

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

Τυδεύς, ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι πατρός.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τί θηρσίην ὑμᾶς δῆτ' Ἀδράστος ἠκάσεν; 420

ΠΟΛΤΝΕΙΚΗΣ.

στρωμνῆς ἐς ἄλκην οὔνεκ' ἤλθομεν πέρι.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἐνταῦθα Ταλαοῦ παῖς ξυνῆκε θέσφατα;

ΠΟΛΤΝΕΙΚΗΣ.

κἄδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεάνιδας.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἄρ' εὐτυχεῖς οὔν τοῖς γάμοις, ἢ δυστυχεῖς;

ΠΟΛΤΝΕΙΚΗΣ.

οὐ μεμπτός ἡμῖν ὁ γάμος ἐς τόδ' ἡμέρας.

425

ΙΟΚΑΣΤΗ.

πῶς δ' ἐξέπεισας δεῦρό σοι σπέσθαι στρατόν;

ΠΟΛΤΝΕΙΚΗΣ.

δισσοῖς Ἄδραστος ὤμοσεν γαμβροῖς τάδε,

[Τυδεῖ τε κἄμοι· σύγγαμος γὰρ ἐστ' ἐμός,]

ἄμφω κατάξειν ἐς πάτραν, πρόσθεν δ' ἐμέ.

πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι

430

πάρεισι, λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ', ἐμοὶ

διδόντες· ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι

πόλιν. θεοὺς δ' ἐπώμοσ' ὡς ἀκουσίως

τοῖς φιλτάτοις τοκεῦσιν ἠράμην δόρον.

ἄλλ' ἐς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν,

435

μῆτερ, διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους

παῦσαι πόνων με καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.

πάλαι μὲν οὔν ὑμνηθέν, ἄλλ' ὅμως ἐρῶ·

τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα,

δύναμιν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει.

440

ἄγῶ μεθήκω, δεῦρο μυρίαν ἄγων

λόγχην· πένης γὰρ οὐδὲν εὐγενῆς ἀνήρ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν Ἐτεοκλῆς ἐς διαλλαγὰς ὅδε

χωρεῖ· σὸν ἔργον, μῆτερ Ἰοκάστη, λέγειν

τοιούσδε μύθους οἷς διαλλάξεις τέκνα.

445

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μῆτερ, πάρειμι· τὴν χάριν δὲ σοὶ διδοὺς

ἤλθον. τί χρὴ δρᾶν; ἀρχέτω δὴ τις λόγου·

ὡς ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνωρίδας λόγων

τάσσω ἐπέσχον πόλιν, ὅπως κλύοιμί σου
κοινὰς βραβείας, αἷς ὑπόσπονδον μολεῖν 450
τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων πείσασά με.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἐπίσχεσ· οὔτοι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει·
βραδεῖς δὲ μῦθοι πλεῖστον ἀνύουσιν σοφόν.
σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα καὶ θυμοῦ πνοάς·
οὐ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾷς κάρα 455

Γοργόνος, ἀδελφὸν δ' εἰσορᾷς ἦκοντα σόν.
σύ τ' αὖ πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε,
Πολύνεικες· ἐς γὰρ ταῦτόν ὄμμασι βλέπων
λέξεις τ' ἄμεινον, τοῦδέ τ' ἐνδέξει λόγους.

παραινέσαι δὲ σφῶν τι βούλομαι σοφόν· 460
ὅταν φίλος τις ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλω,
ἐς ἔν ξυνελθῶν, ὄμματ' ὄμμασιν διδῶ,
ἐφ' οἷσιν ἦκει, ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν,
κακῶν δὲ τῶν πρὶν μηδενὸς μνείαν ἔχειν.

λόγος μὲν οὖν σὸς πρόσθε, Πολύνεικες τέκνον· 465
σύ γὰρ στράτευμα Δαναϊδῶν ἦκεις ἄγων,
ἄδικα πεπονθώς, ὡς σύ φῆς· κριτῆς δέ τις
θεῶν γένοιτο καὶ διαλλακτῆς κακῶν.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν,
κοῦ ποικίλων δεῖ τ' ἀνδιχ' ἐρμηνευμάτων· 470
ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν· ὁ δ' ἄδικος λόγος
νοσῶν ἐν αὐτῷ φαρμάκων δεῖται σοφῶν.

ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων προῦσκεψάμην
τοῦμόν τε καὶ τοῦδ', ἐκφυγεῖν χρήζων ἄρας,
ἄς Οἰδίπους ἐφθέγγατ' εἰς ἡμᾶς ποτε, 475
ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς χθονός,

δοῦς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ἐνιαυτοῦ κύκλον,
ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὐθις ἀνὰ μέρος λαβῶν,
καὶ μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φόνου μολῶν
κακόν τι δρᾶσαι καὶ παθεῖν, ἃ γίγνεται. 480

ὁ δ' αἰνέσας ταῦθ' ὀρκίους τε δοῦς θεούς,
ἔδρασεν οὐδὲν ὧν ὑπέσχετ', ἀλλ' ἔχει
τυραννίδ' αὐτὸς καὶ δόμων ἐμὸν μέρος.

καὶ νῦν ἔτοιμός εἰμι τὰμαντοῦ λαβῶν
στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ἀποστεῖλαι χθονός, 485
οἰκεῖν δὲ τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβῶν,
καὶ τῶδ' ἀφείναι τὸν ἴσον ἀνδρῖς αὐτὸν χρόνον,
καὶ μήτε πορθεῖν πατρίδα μήτε προσφέρειν
πύργοισι πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις,
ἃ μὴ κνήσας τῆς δίκης πειράσομαι 490
δραῦν. μάρτυρας δὲ τῶνδε δαίμονας καλῶ,
ὡς πάντα πράσσωσιν σὺν δίκῃ δίκης ἄτερ
ἀποστεροῦμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα.
ταῦτ' αὐτ' ἀνδ' ἕκαστα, μήτερ, οὐχὶ περιπλοκάς
λόγων ἀθροίσας εἶπον, ἀλλὰ καὶ σοφοῖς 495
καὶ τοῖσι φάυλοισι ἔνδιχ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ἐμοὶ μὲν, εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα
τεθράμμεθ', ἀλλ' οὖν ξυνετὰ μοι δοκεῖς λέγειν.

Ε Τ Ε Ο Κ Λ Η Σ.

εἰ πᾶσι ταῦτὸν καλὸν ἔφην σοφόν θ' ἄμα,
οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἕρις 500
νῦν δ' οὐθ' ὅμοιον οὐδὲν οὔτ' ἴσον βροτοῖς,
πλὴν ὀνομάσαι, τὸ δ' ἔργον οὐκ ἔστιν τόδε.
ἐγὼ γὰρ οὐδὲν, μήτερ, ἀποκρύψας ἐρῶ
ἄστρων ἂν ἔλθοιμ' αἰθέρος πρὸς ἀντολάς
καὶ γῆς ἔνερθε, δυνατὸς ὢν δραῖσαι τάδε, 505
τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ' ἔχειν τυραννίδα.
τοῦτ' οὖν τὸ χρηστόν, μήτερ, οὐχὶ βούλομαι
ἄλλω παρεῖναι μᾶλλον ἢ σώζειν ἐμοί.
ἀνανδρία γάρ, τὸ πλεον ὅστις ἀπολέσας
τοῦλασσον ἔλαβε. πρὸς δὲ τοῖσδ' αἰσχύνομαι, 510
ἐλθόντα σὺν ὅπλοις τόνδε καὶ πορθοῦντα γῆν
τυχεῖν ἃ χρήζει· ταῖς γὰρ ἂν Θήβαις τόδε
γένοιτ' ὄνειδος, εἰ Μυκηναίου δορὸς
φόβῳ παρείην σκῆπτρα τὰμὰ τῶδ' ἔχειν.
χρῆν δ' αὐτὸν οὐχ ὅπλοισι τὰς διαλλαγάς, 515
μήτερ, ποιεῖσθαι· πᾶν γὰρ ἔξαιρεῖ λόγος
ὃ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἄν.
ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει,

ἔξεστ'· ἐκείνου δ' οὐχ ἐκὼν μεθήσομαι,
ἄρχειν παρόν μοι, τῷδε δουλεῦσαί ποτε. 520

πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα,
ζεύγνυσθε δ' ἵππους, πεδία πίμπλαθ' ἀρμάτων,
ὡς οὐ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα.
εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρή, τυραννίδος πέρι
κάλλιστον ἀδικεῖν, τᾶλλα δ' εὐσεβεῖν χρεών. 525

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ εὖ λέγειν χρή μὴ' πλὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς;
οὐ γὰρ καλὸν τόδ', ἀλλὰ τῇ δίκη πικρόν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ὦ τέκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γήρα κακά,
Ἐτεόκλεες, πρόσεστιν· ἀλλ' ἠμπειρία
ἔχει τι δεῖξαι τῶν νέων σοφώτερον. 530

τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι
φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σύ γ'· ἄδικος ἢ θεός·
πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας
ἐσῆλθε καὶ ἐξῆλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων·
ἐφ' ἧ σὺ μαίνει. κείνο κάλλιον, τέκνον, 535

ἰσότητα τιμᾶν, ἢ φίλους ἀεὶ φίλοις
πόλεις τε πόλεσι συμμάχους τε συμμάχοις
ξυνδεῖ· τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφν,
τῷ πλέονι δ' ἀεὶ πολέμιον καθίσταται
τοῦλασσον, ἐχθρᾶς δ' ἡμέρας κατάρχεται. 540

καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν
ἰσότης ἔταξε κἀριθμὸν διώρισε,
νυκτός τ' ἀφεγγές βλέφαρον ἡλίου τε φῶς
ἴσον βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον,
κονδύτερον αὐτοῖν φθόνον ἔχει νικώμενον. 545

εἶθ' ἥλιος μὲν νύξ τε δουλεύει βροτοῖς,
σὺ δ' οὐκ ἀνέξει δωμάτων ἔχων ἴσον,
καὶ τῷδ' ἀπονεμεῖς; κᾶτα ποῦ' στίβη ἢ δίκη;
τί τὴν τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα,
τιμᾶς ὑπέρφεν, καὶ μέγ' ἠγησάμενος τόδε, 550
περιβλέπεσθαι τίμιον; κενὸν μὲν οὖν.
ἢ πολλὰ μοχθεῖν πόλλ' ἔχων ἐν δώμασι
βούλει; τί δ' ἔστι τὸ πλεόν; ὄνομ' ἔχει μόνον.

ἐπεὶ τὰ γ' ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖς γε σώφροσιν.
 οὔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί, 555
 τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες ἐπιμελούμεθα·
 ὅταν δὲ χρήζωσ', αὐτ' ἀφαιροῦνται πάλιν.
 [ὁ δ' ὄλβος οὐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος.]
 ἄγ', ἦν σ' ἔρωμαι δύο λόγῳ προθεῖς ἅμα,
 πότερα τυραννεῖν, ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις; 560
 ἔρεῖς τυραννεῖν; ἦν δὲ νικήσῃ σ' ὄδε,
 Ἄργεῖά τ' ἔγχη δόρυ τὸ Καδμείων ἔλη,
 ὄψει δαμασθῆν ἄστν Θηβαίων τόδε,
 ὄψει δὲ πολλὰς αἰχμαλωτίδας κόρας
 βία πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθουμένας. 565
 ὀδυνηρὸς ἄρ' ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν,
 γενήσεται Θήβαισι, φιλότιμος δὲ σύ.
 σοὶ μὲν τὰδ' ἀνδῶ· σοὶ δέ, Πολύνεικες, λέγω,
 ἅμαθεῖς Ἄδραστος χάριτας ἔς σ' ἀνήψατο·
 ἀσύνετα δ' ἦλθες καὶ σὺ πορθήσων πόλιν. 570
 φέρ', ἦν ἔλῃς γῆν τήνδ', ὃ μὴ τύχοι ποτέ,
 πρὸς θεῶν, τρόπαια πῶς ἄρα στήσεις δορός;
 πῶς δ' αὖ κατάρξει θυμάτων, ἔλῶν πάτραν,
 κεῖς σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς,
 Θήβας πυρώσας τάςδε Πολυνείκης θεοῖς 575
 ἀσπίδας ἔθηκε· μήποτ', ὦ τέκνον, κλέος
 τοιόνδε σοὶ γένοιθ' ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν.
 ἦν δ' αὖ κρατηθῆς καὶ τὰ τοῦδ' ὑπερδράμη,
 πῶς Ἄργος ἦξεις, μυρίους λιπῶν νεκρούς;
 ἔρεῖ δὲ δῆ τις, ὦ κακὰ μνηστεύματα 580
 Ἄδραστε προσθεῖς, διὰ μιᾶς νύμφης γάμον
 ἀπωλόμεσθα. δύο κακῶ σπεύδεις, τέκνον,
 κείνων στέρεσθαι, τῶνδ' ἔν μέρῳ πεσεῖν.
 μέθετον τὸ λίαν, μέθετον· ἅμαθίαι δυοῖν,
 ἔς ταῦθ' ὅταν μόλητον, αἰσχιστον κακόν. 585

ΧΟΡΟΣ.

ὦ θεοί, γένοισθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν,
 καὶ ξύμβασίν τιν' Οἰδίπῳ τέκνοισι δότε.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μῆτερ, οὐ λόγων ἔθ' ἀγών, ἀλλ' ἀνάλωται χρόνος

οὐν μέσῳ μάτην, περαίνει δ' οὐδεν ἢ προθυμία·
 οὐ γὰρ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως ἢ ἔπι τοῖς εἰρημένοις, 590
 ὥστε με σκῆπτρων κρατοῦντα τῆσδ' ἄνακτ' εἶναι χθονός·
 τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαγείσα νουθετημάτων μ' ἔα.
 καὶ σὺ τῶνδ' ἔξω κομίζου τειχέων, ἢ κατθανεῖ.

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

πρὸς τίνος; τίς ᾧδ' ἄτρωτος, ὅστις εἰς ἡμᾶς ξίφος
 φόνιον ἐμβαλὼν τὸν αὐτὸν οὐκ ἀποίσειται μόρον; 595

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐγγύς, οὐ πρόσω βεβηκώς; ἐς χέρας λεύσσεις ἐμάς;

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

εἰσορῶ· δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

κᾶτα σὺν πολλοῖσιν ἦλθες πρὸς τὸν οὐδεν ἐς μάχην;

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

ἀσφαλῆς γὰρ ἐστ' ἀμείνων ἢ θρασὺς στρατηλάτης.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

κομπὸς εἶ σπονδαῖς πεποιδώς, αἶ σε σώζουσιν θανεῖν. 600

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

καὶ σὲ δεύτερόν γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα καὶ μέρη χθονός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἀπαιτούμεσθ'· ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον.

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

τοῦ μέρους ἔχων τὸ πλεῖον;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

φήμ'. ἀπαλλάσσει δὲ γῆς.

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῶων,

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὓς σὺ πορθήσων πάρει.

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

κλύετε μου. 605

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τίς δ' ἂν κλύοι σου πατρίδ' ἐπεστρατευμένου;

ΠΟΛΥΤΝΕΙΚΗΣ.

καὶ θεῶν τῶν λευκοπώλων δώμαθ',

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
οὐ στυγοῦσί σε.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ἐξελαυνόμεσθα πατρίδος,

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
καὶ γὰρ ἦλθες ἐξελῶν.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ἀδικία γ', ὦ θεοί.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
Μνηήναις, μὴ νθάδ' ἀνακάλει θεούς.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ἀνόσιος πέφυκας,

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ἀλλ' οὐ πατρίδος, ὡς σύ, πολέμιος.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις. 610

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
καὶ κατακτενω̄ γε πρός.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ὦ πάτερ, κλύεις ἢ πάσχω;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
καὶ γὰρ οἶα δραῖς κλύει.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
καὶ σύ, μήτερ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
οὐ θέμις σοι μητρὸς ὀνομάζειν κάρα.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ὦ πόλις.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
μολῶν ἐς Ἄργος ἀνακάλει Λέρονης ὕδωρ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
εἶμι, μὴ πόνει· σὲ δ' αἰνῶ, μήτερ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ἔξιθι χθονός.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ἔξιμεν· πατέρα δέ μοι δὸς εἰσιδεῖν. 615

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἂν τύχοις.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἀλλὰ παρθένους ἀδελφάς.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐδὲ τάςδ' ὄψει ποτέ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ὦ κασίγνηται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τί ταύτας ἀνακαλεῖς, ἔχθιστος ὢν;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

μῆτερ, ἀλλὰ μοι σὺ χαῖρε.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

χαρτὰ γοῦν πάσχω, τέκνον.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

οὐκέτ' εἰμι παῖς σός.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἔς πόλλ' ἀθλία πέφυκ' ἐγώ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ὄδε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

καὶ γὰρ ἀνθυβρίζομαι.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ποῦ ποτε στήσει πρὸ πύργων;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὡς τί μ' ἱστορεῖς τόδε;

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἀντιτάξομαι κτενῶν σε.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

κἀμὲ τοῦδ' ἔρωσ ἔχει.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ὦ τάλαιν' ἐγώ, τί δράσετ', ὦ τέκν';

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

αὐτὸ σημανεῖ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

πατρὸς οὐ φεύξεσθ' Ἑρινῦς;

620

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἔρρέτω πρόπας δόμος.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ὡς τάχ' οὐκέθ' αἵματηρὸν τοῦμὸν ἀργήσει ξίφος. 625

τὴν δὲ θρέψασάν με γαῖαν καὶ θεοὺς μαρτύρομαι

ὡς ἄτιμος, οἴκτρά πάσχων, ἐξελαύνομαι χθονός,

δοῦλος ὧς, ἀλλ' οὐχὶ ταύτου πατρὸς Οἰδίπου γεγώς.

κἂν τί σοι, πόλις, γένηται, μὴ 'μέ, τόνδε δ' αἰτιῶ·

οὐχ ἔκων γὰρ ἦλθον, ἄκων δ' ἐξελαύνομαι χθονός. 630

καὶ σύ, Φοῖβ' ἀναξ' Ἀγνιεῦ, καὶ μέλαθρα χαίρετε,

ἠλικές θ' οὐμοὶ θεῶν τε δεξιμῆλ' ἀγάλματα.

οὐ γὰρ οἶδ' εἴ μοι προσειπεῖν αὐθις ἔσθ' ὑμᾶς ποτε·

ἐλπίδες δ' οὐπω καθεύδουσ', αἷς πέποιθα σὺν θεοῖς

τόνδ' ἀποκτείνας κρατήσῃν τῆσδε Θηβαίας χθονός. 635

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἔξιθ' ἐκ χώρας· ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκην πατὴρ

ἔθετό σοι θεία προνοία νεικέων ἐπώνυμον.

ΧΟΡΟΣ.

Κάδμος ἔμολε τάνδε γᾶν

Τύριος, ᾧ τετρασκελῆς

μόσχος ἀδάμαστον πέσημα 640

δίκε τελεσφόρον διδοῦσα

χρησμόν, οὗ κατοικίσαι

πεδία μὲν τὸ θέσφατον

χρηῆσε πυροφόρ' Ἀόνων,

καλλιπόταμος ὕδατος ἵνα τε 645

νοτὶς ἐπέρχεται γύας

Δίρκας χλοηφόρους

καὶ βαθυσπόρους·

Βρόμιον ἔνθα τέκετο μάτηρ

* Διὸς γάμοις, 650

κισσὸς ὃν περιστεφῆς

ἐλικτὸς εὐθὺς ἔτι βρέφος

χλοηφόροισιν ἔρνεσιν

κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνωτισεν,

Βάκχιον χόρευμα παρθένοισι Θηβαί- 655

αἰσι καὶ γυναιξὶν εὐίοις.

ἔνθα φόνιος ἦν δράκων
 Ἄρεος, ὠμόφρων φύλαξ,
 νάματ' ἔνυδρα καὶ ῥέεθρα
 χλοερὰ δεργμάτων κόραισι
 πολυπλάνοις ἐπισκοπῶν·

660

ὄν ἐπὶ χέρνιβας μολῶν
 Κάδμος ὄλεσε μαρμάρω,
 κρᾶτα φόνιον ὀλεσίδηρος
 ὠλένας δικῶν βολαῖς,

665

δίας ἀμάτορος
 Παλλάδος φραδαῖς
 γαπετεῖς δικῶν ὀδόντας
 ἐς βαθυσπόρους γύας·

670

ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ
 πάνοπλον ὄψιν ὑπὲρ ἄκρων
 ὄρων χθονός· σιδαρόφρων
 δέ νιν φόνος πάλιν ξυνῆψε γᾶ φίλα.
 αἷματος δ' ἔδευσε γαῖαν, ἅ νιν εὐεί-
 λοισι δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς.

675

καὶ σέ, τὸν προμάτορος
 Ἴοῦς ποτ' ἔκγονον

Ἐπαφρον, ὦ Διὸς γένεθλον,
 ἐκάλεσ' ἐκάλεσα βαρβάρω βοῶ,
 ἰώ, βαρβάροις λιταῖς,

680

βᾶθι βᾶθι τάνδε γᾶν·
 σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν,
 ἅ διώνυμοι θεαί,
 Περσέφασσα καὶ φίλα
 Δαμάτηρ θεά,

685

πάντων ἄνασσα, πάντων δὲ Γᾶ τροφός
 ἐκτήσαντο· πέμπε πυρφόρους
 θεὰς ἀμῦναι τᾶδε γᾶ·
 πάντα δ' εὐπετῆ θεοῖς.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

χώρει σὺ καὶ νόμιζε τὸν Μενοικέως
 Κρέοντ', ἀδελφὸν μητρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,
 λέγων τάδ', ὡς οἰκειᾶ καὶ κοινὰ χθονός

690

θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλευματα,
 πρὶν ἔς μάχην τε καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν.
 καίτοι ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει παρών· 695
 ὄρῳ γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους στείχοντ' ἔμούςς.

ΚΡΕΩΝ.

ἢ πόλλ' ἐπῆλθον, εἰσιδεῖν χρήζων σ', ἄναξ
 Ἐτεόκλεες, πέριξ δὲ Καδμείων πύλας
 φύλακὰς τ' ἐπῆλθον, σὸν δέμας θηρώμενος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

καὶ μὴν ἐγὼ σ' ἔχρηζον εἰσιδεῖν, Κρέον· 700
 πολλῶ γὰρ εὖρον ἐνδεεῖς διαλλαγὰς,
 ὡς ἔς λόγους ξυνῆψα Πολυνεΐκει μολών.

ΚΡΕΩΝ.

ἤκουσα μείζον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν,
 κήδει τ' Ἀδράστου καὶ στρατῶ πεποιδότα.
 ἀλλ' ἔς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν· 705
 ἃ δ' ἐμποδῶν μάλιστα, ταῦθ' ἤνω φράσων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.

ΚΡΕΩΝ.

ἦκει τις αἰχμάλωτος Ἀργείων πάρα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

λέγει δὲ δὴ τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον;

ΚΡΕΩΝ.

μέλλειν πέριξ πύργοισι Καδμείων πόλιν 710
 ὄπλοισι ἐλίξειν αὐτίκ' Ἀργείων στρατόν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐξοιστέον τὰρ ὄπλα Καδμείων πόλει.

ΚΡΕΩΝ.

ποῖ; μῶν νεάζων οὐχ ὄρῳσ ἃ χρὴ σ' ὄρῶν;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐκτὸς τάφρων τῶνδ', ὡς μάχουμένους τάχα.

ΚΡΕΩΝ.

σμικρὸν τὸ πλῆθος τῆσδε γῆς, οἱ δ' ἄφθονοι. 715

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐγῶδα κείνους τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς.

ΚΡΕΩΝ.

ἔχει τίν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θάρσει· τάχ' αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου.

ΚΡΕΩΝ.

θέλοιμ' ἄν· ἀλλὰ τοῦθ' ὄρω πολλοῦ πόνου.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὡς οὐ καθέξω τειχέων ἔσω στρατόν.

ΚΡΕΩΝ.

καὶ μὴν τὸ νικᾶν ἔστι πᾶν εὐβουλία.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

βούλει τράπωμαι δῆθ' ὁδοὺς ἄλλας τινάς;

ΚΡΕΩΝ.

πάσας γε, πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου;

ΚΡΕΩΝ.

εἴπερ σφαλεῖς γε δεῦρο σωθήσει· πάλιν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἴσον φέρει νύξ, τοῖς δὲ τολμῶσιν πλέον.

ΚΡΕΩΝ.

ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἀλλ' ἀμφὶ δεῖπνον οὔσι προσβάλω δόρυ;

ΚΡΕΩΝ.

ἐκπληξίς ἄν γένοιτο· νικῆσαι δὲ δεῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

βαθύς γέ τοι Διοκαῖος ἀναχωρεῖν πόρος.

ΚΡΕΩΝ.

ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τί δ', εἰ καθιππεύσαιμεν Ἀργείων στρατόν;

ΚΡΕΩΝ.

κάκεϊ πέφρακται λαὸς ἄρμασιν πέριξ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τί δῆτα δράσω; πολεμίοισι δῶ πόλιν;

ΕΥΚΡΙΠ. VOL. II.

A a

ΚΡΕΩΝ.

μὴ δῆτα· βουλευέου δ', ἐπείπερ εἶ σοφός. 735

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τίς οὖν πρόνοια γίγνεται σοφωτέρα;

ΚΡΕΩΝ.

ἔπ' ἄνδρας αὐτοῖς φασιν, ὡς ἤκουσ' ἐγά,

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τί προστετάχθαι δρᾶν; τὸ γὰρ σθένος βραχύ.

ΚΡΕΩΝ.

λόχων ἄνακτας, ἔπ' ἀ προσκειῖσθαι πύλαις.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τί δῆτα δρῶμεν; ἀπορίαν γὰρ οὐ μενώ. 740

ΚΡΕΩΝ.

ἔπ' ἄνδρας αὐτοῖς καὶ σὺ πρὸς πύλαις ἔλου.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

λόχων ἀνάσσειν, ἢ μονοστόλου δορός;

ΚΡΕΩΝ.

λόχων, προκρίνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ξυνηκ' ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις,

ΚΡΕΩΝ.

καὶ ξυστρατηγούς· εἷς δ' ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὄρα. 745

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θάρσει προκρίνας, ἢ φρενῶν εὐβουλία;

ΚΡΕΩΝ.

ἀμφοτέρων· ἀπολειφθὲν γὰρ οὐδὲν θάτερον.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἔσται τὰδ'· ἐπτάπυργον ἐς πόλιν μολῶν
τάξω λοχαγούς πρὸς πύλαισιν, ὡς λέγεις,
ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεῖς. 750ὄνομα δ' ἐκάστου διατριβὴ πολλὴ λέγειν,
ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων.

ἀλλ' εἴμ', ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρρα.

καὶ μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν,

καὶ ξυσταθέντα διὰ μάχης ἐλεῖν δορί, 755

[κτανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.]

γάμους δ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης παιδός τε σοῦ
 Αἴμονος, ἐάν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ,
 σοὶ χρὴ μέλεσθαι· τὴν δόσιν δ' ἐχέγγυον
 τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν ἐπ' ἐξόδοις ἑμαῖς. 760

μητρὸς δ' ἀδελφὸς εἶ· τί δεῖ μακρογορεῖν;
 τρέφ' ἀξίως νιν σοῦ τε τὴν τ' ἐμὴν χάριν.
 πατήρ δ' ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει,
 ὄψιν τυφλώσας· οὐκ ἄγαν σφ' ἐπήνεσα·
 ἡμᾶς τ' ἀραῖσιν, ἣν τύχη, κατακτενεῖ. 765

ἔν δ' ἐστὶν ἡμῖν ἀργόν, εἴ τι θεσφατον
 οἰωνόμαντις Τειρεσίας ἔχει φράσαι,
 τοῦδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'· ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν
 Μενοικέα, σοῦ πατρὸς ἀντεπώννυμον,
 λαβόντα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν, Κρέον 770

σοὶ μὲν γὰρ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται·
 ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην
 ἤδη πρὸς αὐτόν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν.
 πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκῆπτω, Κρέον·
 ἦνπερ κρατήση τὰμά, Πολυνείκους νέκυν 775

μήποτε ταφῆναι τῆδε Θηβαίᾳ χθονί·
 θνήσκειν δὲ τὸν θάψαντα, κἂν φίλων τις ᾗ.
 σοὶ μὲν τὰδ' εἶπον· προσπόλοις δ' ἑμοῖς λέγω,
 ἐκφέρετε τεύχη πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα,
 ὡς εἰς ἀγῶνα τὸν προκείμενον δορὸς 780
 ὀρμῶμεν ἤδη ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ.
 τῇ δ' εὐλαβείᾳ, χρησιμωτάτῃ θεῶν,
 προσευξόμεσθα τήνδε διασῶσαι πόλιν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ὦ πολύμοχθος Ἄρης,
 τί ποθ' αἵματι καὶ θανάτῳ κατέχει, 785
 Βρομίου παράμουσος ἑορταῖς;

οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι νεάνιδος ὥρας
 βόστρουχον ἀμπετάσας, λωτοῦ κατὰ πνεύματα μέλπει
 μοῦσαν, ἐν ᾧ χάριτες χοροποιοί.
 ἀλλὰ σὺν ὀπλοφόροις, στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας
 αἵματι Θήβας 790
 κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις.

οὐδ' ὑπὸ θυρομανεῖ νεβρίδων μέτα δινεύεις, ἀλλ'
 ἄρμασι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πῶλον,
 Ἴσμηνοῦ τ' ἐπὶ χεύμασι βαίνων
 ἰππείαισι θοάξεις, Ἀργείους ἐπιπνεύσας
 Σπαρτῶν γέννα, 795
 ἀσπιδοφέρμονα θίασον, εὖοπλον,
 ἀντίπαλον κατὰ λάϊνα τείχεα.
 ἦ δεινά τις Ἔρις θεός, ἃ τάδε
 μήσατο πῆματα γᾶς βασιλεῦσιν,
 Λαβδακίδαισιν πολυμόχθοις. 800
 ὦ ζαθέων πετάλων
 πολυθηρότατον νάπος,
 Ἀρτέμιδος χιονοτρόφον ὄμμα Κιθαιρών,
 μήποτε τὸν θανάτῳ προτεθέντα, λόχενμ' Ἰοκάστας,
 ὄφελος Οἰδιπόδαν θρέψαι βρέφος ἔκβολον οἴκων,
 χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον. 805
 μηδὲ τὸ παρθένιον πτερόν, οὔρειον τέρας, ἔλθεῖν
 πένθεα γαίας,
 Σφιγγός, ἀμουσοτάταισι σὺν φῶδαῖς,
 ἃ ποτε Καδμογενῆ τετραβάμοσιν ἐν χαλαῖσιν,
 τείχεσι χριμπτομένα, φέρειν αἰθέρος εἰς ἄβατον φῶς
 γένναν, τὰν ὃ κατὰ χθονὸς Ἄϊδας 810
 Καδμείοις ἐπιπέμπει· δυσδαίμων δ' ἔρις ἄλλα
 θάλλει παίδων
 Οἰδιπόδα κατὰ δώματα καὶ πόλιν.
 οὐ γὰρ ὃ μὴ καλὸν οὔποτ' ἔφνυ καλόν,
 οὐδ' οἱ μὴ νόμιμόν ποτε παῖδες 815
 ματρὶ λόχενμα, μιάσματα πατρὸς·
 ἦ δὲ σὺναιμον λέχος ἦλθεν.
 ἔτεκες, ὦ γᾶ, ἔτεκές ποτε,
 βάρβαρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην ἐδάην ποτ' ἐν οἴκοις,
 τὰν ἀπὸ θυροτρόφου φοινικολόφοιο δράκοντος 820
 γένναν ὀδοντοφυῆ, Θήβας κάλλιστον ὄνειδος·
 Ἀρμονίας δέ ποτ' εἰς ὑμεναίους
 ἦλυθον οὐρανίδαί, φόρμιγγί τε τείχεα Θήβας
 τᾶς Ἀμφιονίας τε λύρας ὑπο πύργοι ἀνέστησαν
 διδύμων ποταμῶν πόρον ἀμφὶ μέσον 825

Δίρκας, χλοεροτρόφον ἃ πεδίον
 πρόπαρ Ἴσμηνοῦ καταδεύει·
 Ἴω δ', ἃ κερόεσσα προμάτωρ,
 Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο·
 μυριάδας δ' ἀγαθῶν 830
 ἑτέρας ἑτέραις μεταμειβομένα
 πόλις ἅδ' ἐπ' ἄκροισι
 ἔστακ' Ἄρεος στεφάνοισιν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἦγοῦ πάροιθε, θύγατερ· ὡς τυφλῶ ποδί
 ὀφθαλμὸς εἶ σύ, ναυτίλοισιν ἄστρον ὡς· 835
 δεῦρ' ἐς τὸ λευρὸν πέδον ἵχνος τιθεῖς ἐμόν,
 πρόβαινε, μὴ σφαλῶμεν· ἀσθενῆς πατήρ·
 κλήρους τέ μοι φύλασσε παρθένω χερσί,
 οὓς ἔλαβον, οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθῶν
 θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν, οὗ μαντεύομαι. 840
 τέκνον Μενοικεῦ, παῖ Κρέοντος, εἰπέ μοι
 πόση τις ἢ πῖλοιπος ἄστεως ὁδὸς
 πρὸς πατέρα τὸν σόν· ὡς ἐμόν κάμνει γόνυ,
 πνικνὴν δὲ βαίνων ἤλυσιν μόλις περῶ.

ΚΡΕΩΝ.

θάρσει· πέλας γάρ, Τειρεσία, φίλοισι σοῖς 845
 ἐξώρμισαι σὸν πόδα· λαβοῦ δ' αὐτοῦ, τέκνον·
 ὡς πᾶς ἀπήνη πούς τε πρεσβύτου φιλεῖ
 χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κουφίσματα.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

εἶεν, πάρεσμεν· τί με καλεῖς σπουδῆ, Κρέον;
 ΚΡΕΩΝ.
 οὐπω λελήσμεθ'· ἀλλὰ σύλληξαι σθένος 850
 καὶ πνεῦμ' ἄθροισον, ἄπος ἐκβαλὼν ὁδοῦ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

κόπῳ παρεῖμαι γοῦν Ἐρεχθιδῶν ἀπο
 δεῦρ' ἐκκομισθεῖς τῆς πάροιθεν ἡμέρας·
 κάκει γὰρ ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπου δορός,
 οὗ καλλινίκους Κεκροπίδας ἔθηκ' ἐγώ· 855
 καὶ τόνδε χρυσοῦν στέφανον, ὡς ὄρας, ἔχω,
 λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων.

ΚΡΕΩΝ.

οίωνον ἐθέμην καλλίνικα σὰ στέφη·
 ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ', ὥσπερ οἴσθα σύ,
 δορὸς Δαναίδων, καὶ μέγας Θήβαις ἄγών. 860
 βασιλεὺς μὲν οὖν βέβηκε κοσμηθεὶς ὄπλοις
 ἤδη πρὸς ἄλκην Ἐτεοκλῆς Μυκηνίδα·
 ἐμοὶ δ' ἐπέσταλκ' ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα,
 τί δρῶντες ἂν μάλιστα σῶσαιμεν πόλιν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Ἐτεοκλέους μὲν οὖνεκ' ἂν κλήσας στόμα 865
 χρησμούς ἐπέσχον, σοὶ δ', ἐπεὶ χρήσεις μαθεῖν,
 λέξω· νοσεῖ γὰρ ἠδὲ γῆ πάλαι, Κρέον,
 ἐξ οὗ ἔτεκνώθη Λαῖος βίᾳ θεῶν,
 πόσιν τ' ἔφυνε μητρὶ μέλεον Οἰδίπουν·
 αἷθ' αἵματωποὶ δεργμάτων διαφθορὰ 870
 θεῶν σόφισμα κἀπίδειξις Ἑλλάδι.
 ἂ σγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπου χρόνῳ
 χρήζοντες, ὡς δὴ θεοὺς ὑπεκδραμούμενοι,
 ἤμαρτον ἀμαθῶς· οὔτε γὰρ γέρα πατρὶ
 οὔτ' ἐξοδὸν διδόντες, ἄνδρα δυστυχῆ 875
 ἐξηγρίωσαν· ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἄρας
 δεινὰς νοσῶν τε καὶ πρὸς ἠτιμασμένους.
 ἄγῶ τίν' οὐ δρῶν, ποῖα δ' οὐ λέγων ἔπη,
 ἐς ἔχθος ἤλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου.
 ἐγγὺς δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς, Κρέον· 880
 πολλοὶ δὲ νεκροὶ περὶ νεκροῖς πεπτωκότες,
 Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη,
 πικροὺς γόους δώσουσι Θηβαίᾳ χθονί.
 σύ τ' ὦ τάλαινα σγκατασκάπτει πόλις,
 εἰ μὴ λόγοις τις τοῖς ἐμοῖσι πείσεται. 885
 ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν, τῶν Οἰδίπου
 μηδένα πολίτην μηδ' ἄνακτ' εἶναι χθονός,
 ὡς δαιμονῶντας κἀνατρέφοντας πόλιν.
 ἐπεὶ δὲ κρεῖσσον τὸ κακὸν ἐστὶ τἀγαθοῦ,
 μί' ἐστὶν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας. 890
 ἀλλ' οὐ γὰρ εἰπεῖν οὔτ' ἐμοὶ τὸδ' ἀσφαλὲς
 πικρὸν τε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις,

πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας,
ἄπειμι, χαίρεθ'· εἷς γὰρ ὢν πολλῶν μέτα
τὸ μέλλον, εἰ χρῆ, πείσομαι· τί γὰρ πάθω;

ΚΡΕΩΝ.

ἐπίσχεσ ἀντοῦ, πρέσβυ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

μὴ 'πιλαμβάνου.

ΚΡΕΩΝ.

μεῖνον, τί φεύγεις μ'·

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἢ τύχη σ', ἄλλ' οὐκ ἔγώ.

ΚΡΕΩΝ.

φράσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

βούλει σὺ μέντοι, κούχλ' βουλήσει τάχα.

ΚΡΕΩΝ.

καὶ πῶς πατρώαν γαῖαν οὐ σῶσαι θέλω;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

θέλεις ἀκούσαι δῆτα καὶ σπουδὴν ἔχεις;

ΚΡΕΩΝ.

ἔς γὰρ τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

κλύοις ἂν ἤδη τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων.

πρῶτον δ' ἐκεῖνο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν,

ποῦ 'στιν Μενοικεύς, ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν;

ΚΡΕΩΝ.

ὄδ' οὐ μακρὰν ἄπεστι, πλησίον δέ σου.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἀπελθέτω νυν θεσφάτων ἐμῶν ἐκάς.

ΚΡΕΩΝ.

ἐμὸς πεφυκῶς παῖς ἅ δει σιγήσεται.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

βούλει παρόντος δῆτά σοι τούτου φράσω;

ΚΡΕΩΝ.

κλύων γὰρ ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἄκουε δῆ νυν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν,

ἂ δρῶντες ἂν σώσαιτε Κάδμειων πόλιν.
σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας
σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.

ΚΡΕΩΝ.

τί φῆς; τίν' εἶπας τόνδε μῦθον, ὦ γέρον; 915

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἄπερ πέφυκε, ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν.

ΚΡΕΩΝ.

ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχεῖ χρόνῳ κακά.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

σοί γ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια.

ΚΡΕΩΝ.

οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα· χαιρέτω πόλις.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἀνὴρ ὄδ' οὐκέθ' αὐτός, ἐκνεύει πάλιν. 920

ΚΡΕΩΝ.

χαίρων ἔθ'· οὐ γὰρ σῶν με δεῖ μαντευμάτων.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἀπόλωλεν ἢ ἀλήθει', ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς;

ΚΡΕΩΝ.

ὦ πρός σε γονάτων καὶ γερασμίου τριχός,

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

τί προσπίτνεις με; δυσφύλακτ' αἰτεῖ κακά.

ΚΡΕΩΝ.

σίγα· πόλει δὲ τούσδε μὴ λέξης λόγους. 925

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἀδικεῖν κελεύεις μ'; οὐ σιωπήσαιμεν ἂν.

ΚΡΕΩΝ.

τί δὴ με δράσεις; παῖδά μου κατακτενεῖς;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ἄλλοις μελήσει ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.

ΚΡΕΩΝ.

ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνω κακόν;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς, κείσ' ἀγῶν' ἔρχει λόγων. 930

δεῖ τόνδε θαλάμιας, οὐ δράκων ὁ γηγενῆς

ἔγένετο Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος,

σφαγέντα φόνιον αἶμα γῆ δοῦναι χοάς,
 Κάδμου παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων,
 ὃς γηγενεῖ δράκοντι τιμωρεῖ φόνον. 935

καὶ ταῦτα δρωῶντες σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρη.
 χθῶν δ' ἀντὶ καρποῦ καρπὸν ἀντί θ' αἵματος
 αἶμ' ἦν λάβη βρότειον, ἔξετ' εὐμενῆ
 γῆν, ἣ ποθ' ὑμῖν χρυσοπήληκα στάχυν
 σπαρτῶν ἀνῆκεν· ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν 940

τοῦδ', ὃς δράκοντος γέννος ἐκπέφυκε παῖς.
 σὺ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένους
 ἀκέραιος, ἐκ τε μητρὸς ἀρσένων τ' ἄπο,
 οἱ σοί τε παῖδες. Αἴμονος μὲν οὖν γάμοι
 σφαγὰς ἀπείργουσ'· οὐ γὰρ ἐστὶν ἠθεός· 945

[κεῖ μὴ γὰρ εὐνῆς ἦψατ', ἀλλ' ἔχει λέχος.]
 οὔτος δὲ πῶλος, τῆδ' ἀνειμένος πόλει,
 θανῶν πατρώαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἄν.

πικρὸν δ' Ἀδράστῳ νόστον Ἀργείοισι τε
 θῆσει, μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλῶν, 950
 κλεινάς τε Θήβας. τοῖνδ' ἐλοῦ δυοῖν πότμοι
 τὸν ἕτερον· ἢ γὰρ παῖδα σῶσον ἢ πόλιν.

τὰ μὲν παρ' ἡμῶν πάντ' ἔχεις· ἠγοῦ, τέκνον,
 πρὸς οἶκον. ὅστις δ' ἐμπύρῳ χρῆται τέχνη,
 μάταιος· ἦν μὲν ἐχθρὰ σημήνας τύχη, 955
 πικρὸς καθέστηχ' οἷς ἄν οἰωνοσκοπῆ·

ψευδῆ δ' ὑπ' οἴκτου τοῖσι χρωμένοις λέγων,
 ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
 χρῆν θεσπιωδεῖν, ὃς δέδοικεν οὐδένα.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Κρέον, τί σιγᾶς, γῆρυν ἄφθογγον σχάσας;
 κᾶμοι γὰρ οὐδὲν ἦσσαν ἐκπληξίς πάρα. 960

Κ Ρ Ε Ω Ν.

τί δ' ἄν τις εἴποι; δῆλον οἷ γ' ἐμοὶ λόγοι.
 ἐγὼ γὰρ οὔποτ' ἐς τόδ' εἶμι συμφορᾶς,
 ὥστε σφαγέντα παῖδα προσθεῖναι πόλει.
 πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος, 965
 οὐδ' ἄν τὸν αὐτοῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν.
 μή μ' εὐλογεῖτω τὰμά τις κτείνων τέκνα.

αὐτὸς δ', ἐν ὠραίῳ γὰρ ἔσταμεν βίῳ,
θνήσκειν ἔτοιμος, πατρίδος ἐκλυτήριον.

ἄλλ' εἶα, τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν, 970

ἀκόλαστ' ἐάσας μάντεων θεσπίσματα,

φευγ' ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός·

λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε,

πύλας ἔφ' ἑπτὰ καὶ λοχαγέτας μολών·

κἂν μὲν φθάσωμεν, ἔστι σοι σωτηρία· 975

ἦν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ.

MENOIKEΤΣ.

ποῖ δῆτα φεύγω; τίνα πόλιν; τίνα ξένων;

ΚΡΕΩΝ.

ὅπου χθονὸς τῆσδ' ἐκποδῶν μάλιστ' ἔσει.

MENOIKEΤΣ.

οὐκοῦν σὲ φράζειν εἰκός, ἐκπονεῖν δ' ἐμέ.

ΚΡΕΩΝ.

Δελφοὺς περάσας 980

MENOIKEΤΣ.

ποῖ με χρή, πάτερ, μολεῖν;

ΚΡΕΩΝ.

Αἰτωλίδ' ἐς γῆν.

MENOIKEΤΣ.

ἐκ δὲ τῆσδε ποῖ περῶ;

ΚΡΕΩΝ.

Θεσπρωτὸν οὐδας.

MENOIKEΤΣ.

σεμνὰ Δωδώνης βάρθρα;

ΚΡΕΩΝ.

ἔγνωσ.

MENOIKEΤΣ.

τί δῆτα ῥῦμά μοι γενήσεται;

ΚΡΕΩΝ.

πόμπιμος ὁ δαίμων.

MENOIKEΤΣ.

χρημάτων δὲ τίς πόρος;

ΚΡΕΩΝ.

ἐγὼ πορεύσω χρυσόν. 985

ΜΕΝΟΙΚΕΤΣ.

εὖ λέγεις, πάτερ.

χώρει νυν· ὡς σὴν πρὸς κασιγνήτην μολῶν,

ἧς πρῶτα μαστὸν εἴλκυσ', Ἰοκάστην λέγω,

μητρὸς στερηθεὶς ὄρφανός τ' ἀποζυγείς,

προσηγορήσων εἶμι καὶ σώσω βίον.

ἀλλ' εἶα, χώρει· μὴ τὸ σὸν κωλυέτω,

γυναῖκες, ὡς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον,

κλέψας λόγοισιν, ὡςθ' ἂ βούλομαι τυχεῖν·

ὅς μ' ἐκκομίζει, πόλιν ἀποστερωῶν τύχης,

καὶ δειλία δίδωσι. καὶ συγγνωστὰ μὲν

γέροντι, τοῦμόν δ' οὐχὶ συγγνώμην ἔχει,

προδότην γενέσθαι πατρίδος, ἢ μ' ἐγείνατο.

ὡς οὖν ἂν εἰδῆτ', εἶμι καὶ σώσω πόλιν,

ψυχὴν τε δώσω τῆσδ' ὑπερθανεῖν χθονός.

αἰσχρὸν γάρ, οἱ μὲν θεσφάτων ἐλεύθεροι,

κοῦκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι,

στάντες παρ' ἀσπίδ' οὐκ ὀκνήσουσιν θανεῖν,

πύργων πάροιθε μαχόμενοι πάτρας ὑπερ·

ἐγὼ δὲ πατέρα καὶ κασιγνήτον προδοῦς

πόλιν τ' ἐμαντοῦ δειλὸς ὡς ἔξω χθονός

ἄπειμ'· ὅπου δ' ἂν ζῶ, κακὸς φανήσομαι.

μὰ τὸν μετ' ἄστρον Ζῆν' Ἄρη τε φοῖνιον,

ὅς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ

σπαρτοὺς ἀνακτας τῆσδε γῆς ἰδρύσατο.

ἀλλ' εἶμι, καὶ στας ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων

σφάξας ἐμαντὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ

δράκοντος, ἔνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο,

ἐλευθερώσω γαῖαν. εἴρηται λόγος.

στείχω δέ, θανάτῳ δῶρον οὐκ αἰσχρὸν πόλει

δώσων, νόσου δὲ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα.

εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὅ,τι δύναιτό τις

χρηστὸν διέλθοι τοῦτο, κείς κοινὸν φέροι

πατρίδι, κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἐλασσόνων

πειρώμεναι τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖεν ἂν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔβας ἔβας, ὦ πτεροῦσσα, γᾶς λόχενμα

990

995

1000

1005

1010

1015

νερτέρου τ' Ἐχίδνας, 1020
 Καδμείων ἀρπαγά,
 πολύστονος, πολύφθορος,
 μιξοπάρθενον
 δάϊον τέρας,
 φοιτάσι πτεροῖς
 χαλαῖσι τ' ὤμοσίτοις· 1025
 Διοκαίων ἄ ποτ' ἐκ
 τόπων νέους πεδαίρους·
 ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν
 ὀλομέναν τ' Ἐρινὺν
 ἔφερες ἔφερες ἄχεα πατρίδι 1030
 φόνια· φόνιος ἐκ θεῶν,
 ὃς τάδ' ἦν ὁ πράξας.
 ἰάλεμοι δὲ ματέρων,
 ἰάλεμοι δὲ παρθένων
 ἔστεναζον οἴκοις· 1035
 ἰήιον βοᾶν βοᾶν,
 ἰήιον μέλος μέλος
 ἄλλος ἄλλ' ἐπωτότυζε
 διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν.
 βροντᾶ δὲ στεναγμῶς 1040
 ἀχά τ' ἦν ὅμοιος,
 ὁπότε πόλεος ἀφανίσει·
 ἅ πτεροῦσσα παρθένος τίν' ἀνδρῶν.
 χρόνῳ δ' ἔβα Πυθίαις ἀποστολαῖσιν
 Οἰδίπους ὁ τλάμων 1045
 Θηβαίαν τάνδε γᾶν
 τότε ἀσμένοις, πάλιν δ' ἄχη·
 ματρὶ γὰρ γάμους
 δυσγάμους τάλας
 καλλίνικος ὦν
 αἰνιγμάτων ξυνάπτει,
 μιαίνει δὲ πτόλιν· 1050
 δι' αἱμάτων δ' ἀμείβει
 μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα
 καταβαλὼν ἀραῖσι

τέκεα μέλεος· ἀγάμεθ' ἀγάμεθ',
ὅς ἐπὶ θάνατον οἴχεται 1055

γᾶς ὑπερ πατρώας,
Κρέοντι μὲν λιπῶν γόους,
τὰ δ' ἐπτάπυργα κληῖθρα γᾶς
καλλίνικα θήσων.

γενοίμεθ' ὧδε ματέρες 1060

γενοίμεθ' εὐτεκνοι, φίλα
Παλλάς, ἃ δράκοντος αἶμα
λιθόβολον κατείργασαι,

Καδμείαν μέριμναν

ὄρμησας' ἐπ' ἔργον,

ὄθην ἐπέστυτο τάνδε γᾶν 1065

ἀρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;

ἀνοίγεται, ἐκπορεύεται Ἰοκάστην δόμων.

ὦή μάλ' αὐθις· διὰ μακροῦ μὲν, ἀλλ' ὅμως

ἔξελθ', ἄκουσον, Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ, 1070

λήξασ' ὀδυρμῶν πενθίμων τε δακρῶν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ὦ φίλτατ', ἧ που ξυμφορὰν ἦκεις φέρων,

Ἐτεοκλέους θανόντος, οὗ παρ' ἀσπίδα

βέβηκας αἰεὶ, πολεμίων εἰργων βέλη;

τί μοί ποθ' ἦκεις καινὸν ἀγγελῶν ἔπος; 1075

τέθνηκεν ἢ ζῆ παῖς ἐμός; σήμαινέ μοι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ζῆ, μὴ τρέσῃς τόδ', ὥς σ' ἀπαλλάξω φόβου.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τί δ', ἐπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἔστᾶσ' ἀθραυστοι, κούκ ἀνήρπασται πόλις.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον Ἀργείου δορός; 1080

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτήν· ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἄρης

κρείσσων κατέστη τοῦ Μνηκηναίου δορός.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἔν εἶπὲ πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυνείκους πέρι
οἶσθ'· ὡς μέλει μοι καὶ τόδ', εἰ λεύσσει φάος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ζῆ σοι ξυνωρὶς ἐς τόδ' ἡμέρας τέκνων. 1085

ΙΟΚΑΣΤΗ.

εὐδαιμονοίης· πῶς γὰρ Ἀργείων δόρυ
πυλῶν ἀπεστήσασθε πυργηρούμενοι;
λέξον, γέροντα τυφλὸν ὡς κατὰ στέγας
ἔλθοῦσα τέρψω, τῆσδε γῆς σεσωσμένης.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἔπει Κρέοντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθανῶν 1090

πύργων ἔπ' ἄκρων σταῖς μελάνδετον ξίφος
λαιμῶν διῆκε τῆδε γῆ σωτήριον,
λόχους ἔνειμεν ἑπτὰ καὶ λοχαγέτας

πύλας ἔφ' ἑπτὰ, φύλακας Ἀργείου δορός,
σὸς παῖς, ἐφέδρους θ' ἰππότας μὲν ἰππόταις 1095

ἔταξ', ὀπλίτας δ' ἀσπιδηφόροις ἔπι,
ὡς τῷ νοσοῦντι τειχέων εἴη δορός
ἀλκὴ δι' ὀλίγου. περγάμων δ' ἀπ' ὀρθίων

λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατὸν
Τευμησὸν ἐκλιπόντα· καὶ τάφρου πέλας 1100

δρόμῳ ξυνῆψεν ἄστν Καδμείας χθονός.
παιᾶν δὲ καὶ σάλπιγγες ἐκελάδουν ὁμοῦ
ἐκεῖθεν ἔκ τε τειχέων ἡμῶν πάρα.

καὶ πρῶτα μὲν προσῆγε Νηίταις πύλαις
λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα 1105

ὁ τῆς κυναγοῦ Παρθενοπαῖος ἔκγονος,
ἐπίσημ' ἔχων οἰκειῖον ἐν μέσῳ σάκει,
ἐκηβόλοις τόξοισιν Ἀταλάντην κάπρον

χειρουμένην Αἰτωλόν. ἐς δὲ Προιτίδας
πύλας ἐχόρει σφάγι' ἔχων ἔφ' ἄρμασιν 1110

ὁ μάντις Ἀμφιάραος, οὐ σημει' ἔχων
ὑβρισμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὄπλα.

Ἔγύγια δ' ἐς πυλώμαθ' Ἴππομέδων ἄναξ
ἔστειχ', ἔχων σημείον ἐν μέσῳ σάκει

στικτοῖς πανόπτῃν ὄμμασιν δεδορκότα, 1115

τὰ μὲν σὺν ἄστρον ἐπιτολαῖσιν ὄμματα
 βλέποντα, τὰ δὲ κρύπτοντα δυνόντων μέτα,
 ὡς ὕστερον θανόντος εἰσορᾶν παρῆν.
 Ὅμολοίσιν δὲ τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις
 Τυδεύς, λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδι 1120
 χαίτη πεφρικός, δεξιᾷ δὲ λαμπάδα
 Τιτὰν Προμηθεὺς ἔφερεν ὡς πρήσων πόλιν.
 ὁ σὸς δὲ Κρηναίαισι Πολυνείκης πύλαις
 Ἄρη προσῆγε· Ποτνιαδες δ' ἐπ' ἀσπίδι
 ἐπίσημα πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ, 1125
 εὖ πως στρόφιγξιν ἐνδοθεν κυκλούμεναι
 πόρπαχ' ὑπ' αὐτόν, ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν.
 ὁ δ' οὐκ ἔλασσον Ἄρεος ἐς μάχην φρονῶν
 Καπανεὺς προσῆγε λόχον ἐπ' Ἠλέκτραις πύλαις·
 σιδηρονώτοις δ' ἀσπίδος τύποις ἐπῆν 1130
 γίγας ἐπ' ὤμοις γηγενῆς ὄλην πόλιν
 φέρων μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βάρθρον,
 ὑπόνοιαν ἡμῖν οἷα πείσεται πόλις.
 ταῖς δ' ἐβδόμαις Ἄδραστος ἐν πύλαισιν ἦν,
 ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν γραφῆ, 1135
 ὕδρας ἔχων λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν
 Ἄργεῖον αὐχῆμ'· ἐκ δὲ τειχέων μέσων
 δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις.
 παρῆν δ' ἐκάστου τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα
 ξύνδημα παραφέροντι ποιμέσιν λόχων. 1140
 καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις
 ἐμαρνάμεσθα σφενδόναις θ' ἐκηβόλοις
 πετρῶν τ' ἀραγμοῖς· ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
 ἔκλαγξε Τυδεὺς καὶ σὸς ἐξαίφνης γόνος,
 ὧ τέκνα Δαναῶν, πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς, 1145
 τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις,
 γυμνήτες, ἵππεῖς, ἀρμάτων τ' ἐπιστάται;
 ἤχῃς δ' ὅπως ἤκουσαν, οὔτις ἀργὸς ἦν·
 πολλοὶ δ' ἐπιπτον κρᾶτας αἵματούμενοι,
 ἡμῶν τ' ἐς οὐδας εἶδες ἂν πρὸ τειχέων 1150
 πνικνοὺς κυβιστητῆρας ἐννευκότας,
 ξηρὰν δ' ἔδευον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς.

ὁ δ' Ἀρκάς, οὐκ Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γόνος,
 τυφῶς πύλαισιν ὥς τις ἐμπεσὼν βοᾷ
 πῦρ καὶ δικέλλας, ὡς κατασκάψων πόλιν· 1155
 ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ἐναλίου θεοῦ
 Περικλύμενος παῖς, λᾶαν ἐμβαλὼν κάρη
 ἀμαξοπληθῆ, γεῖσ' ἐπάλξεων ἄπο·
 ξανθὸν δὲ κρᾶτα διεπάλυνε, καὶ ῥαφὰς
 ἔρρηξεν ὀστέων, ἄρτι δ' οἴνωπὸν γέννυ 1160
 καθημάτωσεν· οὐδ' ἀποίσεται βίου
 τῇ καλλιτόξῳ μητρὶ Μαινάλου κόρη.
 ἐπεὶ δὲ τάσδ' ἐσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας,
 ἄλλας ἐπήει παῖς σός, εἰπόμην δ' ἐγώ.
 ὄρω δὲ Τυδέα καὶ παρασπιστὰς πυκνοὺς 1165
 Αἰτωλίσιν λόγχαισιν εἰς ἄκρον στόμα
 πύργων ἀκοντίζοντας, ὥστ' ἐπάλξεων
 λιπεῖν ἐρίπνας φρυγάδας· ἀλλὰ νιν πάλιν,
 κυναγὸς ὡσεὶ, παῖς σὸς ἐξαθροίζεται,
 πύργοις δ' ἐπέστησ' αὐθις. ἐς δ' ἄλλας πύλας 1170
 ἠπειγόμεσθα, τοῦτο παύσαντες νοσοῦν.
 Καπανεὺς δὲ πῶς εἴποιμ' ἂν ὡς ἐμαίνετο;
 μακρὰ χενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις
 ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε,
 μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διὸς 1175
 τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἐλεῖν πόλιν.
 καὶ ταῦθ' ἄμ' ἠγόρευε καὶ πετρούμενος
 ἀνεῖρφ', ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἰλίξας δέμας,
 κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐνηλάτων βάρθρα.
 ἦδη δ' ὑπερβαίνοντα γεῖσα τειχέων 1180
 βάλλει κεραννῶ Ζεὺς νιν· ἐκτύπησε δὲ
 χθῶν, ὥστε δεῖσαι πάντας· ἐκ δὲ κλιμάκων
 ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη,
 κόμαι μὲν εἰς Ὀλυμπον, αἶμα δ' ἐς χθόνα,
 χεῖρες δὲ καὶ κῶλ' ὡς κύκλωμ' Ἰξίονος 1185
 εἰλίσσεται· ἐς γῆν δ' ἔμπυρος πίπτει νεκρός.
 ὡς δ' εἶδ' Ἀδραστος Ζῆνα πολέμιον στρατῶ,
 ἔξω τάφρου καθῖσεν Ἀργείων στρατόν.
 οἱ δ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας

ιδόντες ἐξήλαννον ἀρμάτων ὄχους 1190

ἵππεῖς, ὀπλιταί τ' εἰς μέσ' Ἀργείων ὄπλα

ξυνηψαν ἔγχη, πάντα δ' ἦν ὁμοῦ κακά·

ἔθνησκον, ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο,

τροχοί τ' ἐπήδων ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι,

νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ' ὁμοῦ. 1195

πύργων μὲν οὖν γῆς ἔσχομεν κατασκαφᾶς

ἔς τὴν παροῦσαν ἡμέραν· εἰ δ' εὐτυχῆς

ἔσται τὸ λοιπὸν ἦδε γῆ, θεοῖς μέλει·

[καὶ νῦν γὰρ αὐτὴν δαιμόνων ἔσωσέ τις.]

Χ Ο Ρ Ο Σ.

καλὸν τὸ νικᾶν· εἰ δ' ἀμείνον' οἱ θεοὶ 1200

γνώμην ἔχουσιν, εὐτυχῆς εἶην ἐγώ.

Ι Ο Κ Α Σ Τ Η.

καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει·

παῖδές τε γὰρ μοι ζῶσι κἀκπέφευγε γῆ.

Κρέων δ' εἶοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων

τῶν τ' Οἰδίπου δύστηνος ἀπολαῦσαι κακῶν, 1205

παιδὸς στερηθεῖς, τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς,

ιδία δὲ λυπρῶς. ἀλλ' ἀνελθέ μοι πάλιν,

τί τὰπὶ τούτοις παῖδ' ἐμῶν δρασεῖετον.

Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

ἔα τὰ λοιπά· δεῦρ' ἀεὶ γὰρ εὐτυχεῖς.

Ι Ο Κ Α Σ Τ Η.

τοῦτ' εἰς ὑποπτον εἶπας· οὐκ ἔατέον. 1210

Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

μεῖζόν τι χρήζεις παῖδας ἢ σεσωσμένους;

Ι Ο Κ Α Σ Τ Η.

καὶ τὰπίλοιπά γ' εἰ καλῶς πράσσω κλύειν.

Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

μέθες μ'· ἔρημος παῖς ὑπασπιστοῦ σέθεν.

Ι Ο Κ Α Σ Τ Η.

κακόν τι κεύθεις καὶ στέγεις ὑπὸ σκότῳ.

Α Γ Γ Ε Λ Ο Σ.

νοῦν ἂν γε λέξαιμ' ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς κακά. 1215

Ι Ο Κ Α Σ Τ Η.

ἦν μή με φεύγων ἐκφύγης πρὸς αἰθέρα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

αἰαῖ· τί μ' οὐκ εἶσας ἐξ εὐαγγέλου
 φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μηνῦσαι κακά;
 τῷ παῖδε τὸ σὸ μέλλετον, τολμήματα
 αἴσχιστα, χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς στρατοῦ, 1220
 λέξαντες Ἀργεῖοισι Καδμείοισί τε
 ἐς κοινὸν οἶον μήποτ' ὄφελον λόγον.
 Ἐτεοκλέης δ' ὑπῆρξ' ἀπ' ὀρθίου σταθεῖς
 πύργου, κελεύσας σίγα κηρῦξαι στρατῷ.
 ἔλεξε δ', ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται 1225
 Δαναῶν τ' ἀριστεῖς, οἵπερ ἦλθετ' ἐνθάδε,
 Κάδμου τε λαός, μήτε Πολυνείκους χάριν
 ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε μήθ' ἡμῶν ὑπερ.
 ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθεῖς
 μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷμῳ μάχην· 1230
 κὰν μὲν κτάνω τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος,
 ἡσώμενος δὲ τῷδε παραδώσω πόλιν.
 ὑμεῖς δ' ἀγῶν' ἀφέντες Ἀργεῖαν χθόνα
 νίσσεσθε, βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε.
 [σπαρτῶν τε λαὸς ἄλις, ὅσος κεῖται θανάων.] 1235
 τοσαῦτ' ἔλεξε· σὸς δὲ Πολυνείκης γόνος
 ἐκ τάξεων ὤρουσε κἀπήνει λόγους.
 πάντες δ' ἐπερρώθησαν Ἀργεῖοι τάδε
 Κάδμου τε λαός, ὡς δίκαι' ἡγούμενοι.
 ἐπὶ τοῖσδε δ' ἐσπείσαντο, κὰν μεταιχμίους 1240
 ὄρκους συνῆψαν ἐμμένειν στρατηλάται.
 ἦδη δ' ἔκρυπτον σῶμα παγχάλκοις ὄπλοις
 δισσοὶ γέροντος Οἰδίου νεανία·
 φίλοι δ' ἐκόσμον, τῆσδε μὲν πρόμον χθονὸς
 σπαρτῶν ἀριστεῖς, τὸν δὲ Δαναίδων ἄκροι. 1245
 ἔσταν δὲ λαμπρῶ, χρῶμά τ' οὐκ ἠλλαξάτην,
 μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰέναι δόρυ.
 παρεξιόντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων,
 λόγοισι θαρσύνοντες ἐξηύδων τάδε·
 Πολύνεικες, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας 1250
 τρόπαιον, Ἀργεῖ τ' εὐκλεᾶ δοῦναι λόγον·
 Ἐτεοκλέα δ' αὖ, νῦν πόλεως ὑπερμαχεῖς,

νῦν καλλίνικος γενόμενος σκήπτρων κρατεῖς.
 τάδ' ἠγόρευον, παρακαλοῦντες ἐς μάχην.
 μάντεις δὲ μῆλ' ἔσφαζον, ἐμπύρους τ' ἀκμάς
 ῥήξεις τ' ἐνώμων, ὑγρότητ' ἐναντίαν,
 ἄκραν τε λαμπάδ', ἣ δυοῖν ὄρους ἔχει,
 νίκης τε σῆμα καὶ τὰ τῶν ἠσσωμένων.
 ἄλλ', εἴ τιν' ἀλκὴν ἢ σοφοὺς ἔχεις λόγους,
 ἢ φίλτρο' ἐπωδῶν, στεῖχ', ἐρήτυσον τέκνα
 δεινῆς ἀμίλλης, ὡς ὁ κίνδυνος μέγας,
 κ' ἀπαθλα δεινὰ δάκρυά σοι γενήσεται,
 δισσοῖν στερεΐση τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνοιν.

1255

1260

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ὦ τέκνον, ἔξελθ' Ἀντιγόνη δόμων πάρος·
 οὐκ ἐν χορείαις οὐδὲ παρθενεύμασι
 νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάστασις.
 ἄλλ' ἄνδρ' ἀρίστω καὶ κασιγνήτῳ σέθεν
 ἐς θάνατον ἐκνεύοντε κωλύσαι σε δεῖ
 ξὺν μητρὶ τῇ σῇ μὴ πρὸς ἀλλήλοιν θανεῖν.

1265

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τίν', ὦ τεκοῦσα μήτερ, ἐκπληξιν νέαν
 φίλοις ἀϋτεῖς τῶνδε δωμάτων πάρος;

1270

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ὦ θύγατερ, ἔρῳει σῶν κασιγνήτων βίος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πῶς εἶπας;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

αἰχμὴν ἐς μίαν καθέστατον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐ γὰρ, τί λέξεις, μήτερ;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

οὐ φίλ', ἀλλ' ἔπον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ποῖ, παρθενῶνας ἐκλιποῦσ' ;

1275

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἀνὰ στρατόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

αἰδούμεθ' ὄχλον.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δράσω δὲ δὴ τί;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

συγγόνων λύσεις ἔριν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τί δράσω, μήτερος;

ΙΟΚΑΣΤΗ.

προσπίτνουσ' ἔμοῦ μέτα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἤγοῦ σὺ πρὸς μεταίχμι', οὐ μελλητέον.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ἔπειγ' ἔπειγε, θύγατερ· ὡς, ἦν μὲν φθάσω 1280
 παῖδας πρὸ λόγχης, οὐμὸς ἐν φάει βίος.
 [ἦν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ]
 θανοῦσι δ' αὐτοῖς συνθανοῦσα κείσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

αἰαῖ αἰαῖ·

τρομερὰν φρίκα τρομερὰν φρέν' ἔχω· 1285

διὰ σάρκα δ' ἔμᾶν

ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματέρος δειλαίας.

δίδυμα τέκεα πότερος ἄρα πότερον αἰμάξει,

ἰὼ μοι πόνων,

ἰὼ Ζεῦ, ἰὼ γᾶ,

1290

ὁμογενῆ δέραν, ὁμογενῆ ψυχάν

δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων;

τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα,

πότερον ἄρα νέκυν ὀλόμενον ἰακχήσω; 1295

φεῦ δᾶ, φεῦ δᾶ,

δίδυμοι θῆρες, φόνιαι ψυχαί,

δορὶ παλλόμεναι

πέσεα πέσεα δαῖ' ἀντίχ' αἰμάξετον;

τάλανες, ὅτι ποτὲ μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἤλθ' ἔτην 1300

βοᾶ βαρβάρῳ

ἰακχὰν στενακτὰν

μελομένην νεκροῖς δάκρυσι θρηνήσω.
 σχεδὸν τύχα πέλας φόνου.
 κρινεῖ φάος τὸ μέλλον. 1305

ἄποτμος ἄποτμος ὁ φόνος ἔνεκ' Ἐρινύων.
 ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσσω τόνδε δεῦρο συννεφεῖ
 πρὸς δόμους στείχοντα, παύσω τοὺς παρεστῶτας γόους.

ΚΡΕΩΝ.

οἷμοι, τί δράσω; πότερ' ἐμαυτὸν ἢ πόλιν 1310
 στένω δακρύσας, ἣν πέριξ ἔχει νέφος
 τοσοῦτον ὥστε δι' Ἀχέροντος ἰέναι;

ἔμός τε γὰρ παῖς γῆς ὅλωλ' ὑπερθανῶν,
 τοῦνομα λαβὼν γενναῖον, ἀνιαρὸν δ' ἐμοί.
 ὄν ἄρτι κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ἐλῶν 1315

αὐτοσφαγῆ δύστηνος ἐκόμισ' ἐν χεροῖν,
 βοᾷ δὲ δῶμα πᾶν· ἐγὼ δ' ἦνω μέτα
 γέρον ἀδελφὴν γραῖαν Ἰοκάστην, ὅπως
 λούση πρόθηται τ' οὐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμόν.
 τοῖς γὰρ θανοῦσι χρῆ τὸν οὐ τεθνηκότα 1320
 τιμὰς διδόντα χθόνιον εὖ σέβειν θεόν.

ΧΟΡΟΣ.

βέβηκ' ἀδελφὴ σὴ δόμων ἔξω, Κρέον,
 κόρη τε μητρὸς Ἀντιγόνη κοινῶ ποδί.

ΚΡΕΩΝ.

ποῖ, κἀπὶ ποίαν συμφορὰν, σήμαινέ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἦκουσε τέκνα μονομάχῳ μέλλειν δορὶ 1325
 ἐς ἀσπίδ' ἦξειν βασιλικῶν δόμων ὑπερ.

ΚΡΕΩΝ.

πῶς φῆς; νέκυν τοι παιδὸς ἀγαπάζων ἐμοῦ
 οὐκ ἐς τόδ' ἦλθον ὥστε καὶ τάδ' εἰδέναι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' οἴχεται μὲν σὴ κασιγνήτη πάλαι·
 δοκῶ δ' ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς, Κρέον,
 ἦδη πεπρᾶχθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου. 1330

ΚΡΕΩΝ.

οἷμοι, τὸ μὲν σημεῖον εἰσορῶ τόδε,

σκυθρωπὸν ὄμμα καὶ πρόσοψιν ἀγγέλου
στείχοντος, ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ τάλας ἐγὼ, τίν' εἶπω μῦθον ἢ τίνας λόγους; 1335

ΚΡΕΩΝ.

οἰχόμεσθ'· οὐκ εὐπροςώποις φροίμοις ἄρχει λόγον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ τάλας, δισσῶς αὐτῷ· μεγάλα γὰρ φέρω κακά.

ΚΡΕΩΝ.

πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πῆμασιν; λέγεις δὲ τί;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐκέτ' εἰσὶ σῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν φάει, Κρέον.

ΚΡΕΩΝ.

αἰαῖ·

1340

μεγάλα μοι θροεῖς πάθρα καὶ πόλει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ δώματ' εἰσηκούσατ' Οἰδίπου τάδε,

παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων;

ΧΟΡΟΣ.

ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγχανον.

ΚΡΕΩΝ.

οἴμοι ξυμφορᾶς βαρυνποτωτάτας, 1345

οἴμοι κακῶν δύστηνος· ὦ τάλας ἐγὼ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

εἰ καὶ τὰ πρὸς τούτοισί γ' εἰδείης κακά.

ΚΡΕΩΝ.

καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτμώτερα;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τέθνηκ' ἀδελφῆ σὴ δυοῖν παῖδοιν μέτα.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνάγετ' ἀνάγετε κωκυτόν, 1350

ἐπὶ κάρρα τε λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν.

ΚΡΕΩΝ.

ὦ τλήμον, οἶον τέρμον', Ἰοκάστη, βίου

γάμων τε τῶν σῶν Σφιγγὸς ἀλνιγμοὺς ἔτλης.

πῶς καὶ πέπρακται διπτύχων παίδων φόνος

ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπου, σήμαινέ μοι. 1355

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τὰ μὲν πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς
οἴσθ'· οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπτυχαί
ὥστ' οὐχ ἅπαντὰ σ' εἰδέναι τὰ δρώμενα.
ἐπεὶ δὲ χαλκίοις σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις
οἱ τοῦ γέροντος Οἰδίπου νεανίαι,

1360

ἔστησαν ἔλθόντ' ἐς μέσον μεταίχμιον,
[δισσῶ στρατηγῶ καὶ διπλῶ στρατηλάτα]
ὡς εἰς ἀγῶνα μονομάχου τ' ἀλκὴν δορός.
βλέψας δ' ἐς Ἄργος ἦκε Πολυνείκης ἀράς,
ὦ πότνι' Ἥρα, σὸς γὰρ εἰμ', ἐπεὶ γάμοις
ἔξενξ' Ἀδράστου παῖδα καὶ ναίω χθόνα,
δὸς μοι κτανεῖν ἀδελφόν, ἀντήρη δ' ἐμὴν
καθαιματῶσαι δεξιὰν νικηφόρον.

1365

[αἴσχιστον αἰτῶ στέφανον, ὁμογενῆ κτανεῖν.
πολλοῖς δ' ἐπήει δάκρυα τῆς τύχης ὄση,
κᾶβλεψαν ἀλλήλοισι διαδόντες κόρας.]

1370

Ἐτεοκλέης δὲ Παλλάδος χρυσάσπιδος
βλέψας πρὸς οἶκον εὐξάτ', ὦ Διὸς κόρη,
δὸς ἔγχος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χειρὸς
ἐς στέρν' ἀδελφοῦ τῆσδ' ἀπ' ὠλένης βαλεῖν,
[κτανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμὴν.]

1375

ἐπεὶ δ' ἀφείθη πυρσὸς ὡς Τυρσηνικῆς
σάλπιγγος ἠχή, σῆμα φοινίου μάχης,
ἦξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοισι ἐπι·
κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν,
ξυνῆψαν, ἀφρῶ διάβροχοι γενειάδας·
ἦσον δὲ λόγχαις· ἀλλ' ὑφίζανον κύκλοις,
ὅπως σίδηρος ἐξολισθάνοι μάτην.

1380

εἰ δ' ὄμμ' ὑπερσχὸν ἴτνος ἄτερος μάθοι,
λόγχην ἐνώμα στόματι, προφθῆναι θέλων.

1385

ἀλλ' εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν
ὀφθαλμόν, ἀργὸν ὥστε γίννεσθαι δόρυ.
πλείων δὲ τοῖς ὀρώσιν ἐστάλασσ' ἰδρῶς
ἢ τοῖσι δρῶσι διὰ φίλων ὀρῶδιαν.

Ἐτεοκλέης δὲ ποδὶ μεταφάισων πέτρον
ἔχρους ὑπόδρομον, κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος

1390

τίθησι· Πολυνείκης δ' ἀπήντησεν δορί,
 πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν,
 κνήμην τε διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ·
 στρατὸς δ' ἀνηλάλαξε Δαναϊδῶν ἅπας. 1395
 κὰν τῷδε μόχθῳ γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν
 ὁ πρόσθε τρωθεὶς στέρνα Πολυνείκους βία
 διῆκε λόγχην, κἀπέδωκεν ἠδονὰς
 Κάδμου πολίταις, ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ.
 ἔς δ' ἄπορον ἦκων δορὸς ἐπὶ σκέλος πάλιν 1400
 χωρεῖ, λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον,
 μέσον τ' ἄκοντ' ἔθραυσεν· ἐξ ἴσου δ' Ἄρης
 ἦν, κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεστερημένοιιν.
 ἐνθένδε κώπας ἀρπάσαντε φασγάνων
 ἔς ταῦτόν ἦκον, συμβαλόντε δ' ἀσπίδας 1405
 πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης.
 καὶ πῶς νοήσας Ἐτεοκλῆς τὸ Θεσσαλὸν
 εἰσήγαγεν σόφισμ' ὀμιλία χθονός.
 ἀπαλλαγεῖς γὰρ τοῦ παρεστῶτος πόνου,
 λαιὸν μὲν ἔς τοῦπισθεν ἀμφέρει πόδα, 1410
 πρόσσω τὰ κοῖλα γαστρὸς εὐλαβούμενος·
 προβάς δὲ κῶλον δεξιὸν δι' ὀμφαλοῦ
 καθῆκεν ἔγχος, σφονδύλοισ τ' ἐνήρμοσεν.
 ὁμοῦ δὲ κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν τάλας
 ξὺν αἱματηραῖς σταγόσι Πολυνείκης πίτνει. 1415
 ὁ δ', ὡς κρατῶν δὴ καὶ νενικηκὼς μάχῃ,
 ξίφος δικῶν ἔς γαῖαν ἐσκύλευέ νιν,
 τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων, ἐκεῖσε δέ.
 ὁ καὶ νιν ἔσφηλ'· ἔτι γὰρ ἐμπνέων βραχύ,
 σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσῆματι, 1420
 μόλις μὲν, ἐξέτεινε δ' εἰς ἦπαρ ξίφος
 Ἐτεοκλέους ὁ πρόσθε Πολυνείκης πεσών.
 γαῖαν δ' ὀδᾶξ ἐλόντες ἀλλήλοιν πέλας
 πίπτουσιν ἄμφω, κοῦ διώρισαν κράτος.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπους, ὅσον στένω· 1425
 τὰς σὰς δ' ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλήσσει θεός.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄκουε δὴ νυν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακά.
 ὡς γὰρ πεσόντε παῖδ' ἐλειπέτην βίον,
 ἐν τῷδε μήτηρ ἢ τάλαινα προσπίτνει
 [σὺν παρθένῳ τε καὶ προθυμίᾳ ποδός.] 1430
 τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίας σφαγὰς
 ὤμωξεν, ὦ τέκν', ὑστέρα βοηδρόμος
 πάρειμι. προσπίτνουσα δ' ἐν μέρει τέκνα,
 ἔκλαι', ἐθρήνει τὸν πολὺν μαστῶν πόνον
 στένουσ', ἀδελφή θ' ἢ παρασπίζουσ' ὁμοῦ, 1435
 ὦ γηροβοσκῶ μητρός, ὦ γάμους ἔμους
 προδόντ' ἀδελφῶ φιλτάτω. στέρνων δ' ἄπο
 φύσημ' ἀνεῖς δύστητον Ἐτεοκλῆς ἀναξ
 ἤκουσε μητρός, κἀπιθεῖς ὑγρὰν χέρα
 φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὀμμάτων δ' ἄπο 1440
 προσεῖπε δακρύοις, ὥστε σημῆναι φίλα.
 ὁ δ' ἦν ἔτ' ἔμπνους, πρὸς κασιγνήτην δ' ἰδὼν
 γραῖάν τε μητέρ' εἶπε Πολυνείκης τάδε·
 ἀπωλόμεσθα, μῆτερ· οἰκτείρω δὲ σὲ
 καὶ τήνδ' ἀδελφήν καὶ κασίγνητον νεκρόν. 1445
 φίλος γὰρ ἐχθρὸς ἐγένετ', ἀλλ' ὅμως φίλος.
 θάψον δέ μ', ὦ τεκοῦσα καὶ σύ, σύγγονε,
 ἐν γῆ πατρῶα, καὶ πόλιν θυμουμένην
 παρηγορεῖτον, ὡς τοσόνδε γοῦν τύχω
 χθονὸς πατρῶας, κεῖ δόμους ἀπώλεσα. 1450
 ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χερσί,
 μῆτερ, τίθησι δ' αὐτὸς ὀμμάτων ἐπι,
 καὶ χαίρειτ'· ἤδη γὰρ με περιβάλλει σκότος.
 ἄμφω δ' ἄμ' ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον.
 μήτηρ δ', ὅπως ἐσεῖδε τήνδε συμφορὰν, 1455
 ὑπερπαθήσασ' ἤρπασ' ἐκ νεκροῦ ξίφος,
 κἄπραξε δεινὰ· διὰ μέσου γὰρ ἀνχένος
 ὠθεῖ σίδηρον, ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις
 θανοῦσα κεῖται, περιβαλοῦσ' ἀμφοῖν χέρας.
 ἀνῆξε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων, 1460
 ἡμεῖς μὲν ὡς νικῶντα δεσπότην ἔμόν,
 οἱ δ' ὡς ἐκείνον. ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις,

οἱ μὲν πατάξαι πρόσθε Πολυνείκην δορί,
οἱ δ', ὡς θανόντων οὐδαμοῦ νίκη πέλοι.
[κὰν τῷδ' ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα,]
οἱ δ' εἰς ὄπλ' ἤσσαν· εὖ δέ πως προμηθία
καθῆστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἐπι·
κᾶφθημεν οὐπω τεύχεσιν πεφραγμένον
Ἀργεῖον ἐσπεσόντες ἐξαίφνης στρατόν.
κούδεις ὑπέστη, πεδία δ' ἐξεπίπλασαν 1470
φεύγοντες, ἔρρει δ' αἷμα μυρίον νεκρῶν,
λόγχαις πιτνόντων. ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
οἱ μὲν Διὸς τρόπαιον ἴστασαν βρέτας,
οἱ δ' ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν,
σκυλεύματ' εἴσω τειχέων ἐπέμπομεν. 1475
ἄλλοι δὲ τοὺς θανόντας Ἀντιγόνης μετὰ
νεκροὺς φέρουσιν ἐνθάδ' οἰκτίσαι φίλοις.
πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέστατοι
τῆδ' ἐξέβησαν, οἱ δὲ δυστυχέστατοι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία 1480
δώματος ἦκει· πάρα γὰρ λεύσσειν
πτώματα νεκρῶν τρισσῶν ἤδη
τάδε πρὸς μελάθροισι κοινῷ θανάτῳ
σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐ προκαλυπτομένα βοτρυνώδεος 1485
ἄβρα παρηίδος,
οὐδ' ὑπὸ παρθενίας τὸν ὑπὸ βλεφάροισι
φοίνικ', ἐρύθημα προσώπου,
αἰδομένα φέρομαι βάκχα νεκῶν,
κράδεμνα δικούσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς, 1490
στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς,
ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον. αἰαῖ, ἰὼ μοι.
ὦ Πολύνεικες, ἔφυσ ἄρ' ἐπώνυμος, ὦμοι, Θῆβαι, 1495
σὰ δ' ἔρις, οὐκ ἔρις, ἀλλὰ φόνος φόνος
Οἰδιπόδα δόμον ὤλεσε κρανθεῖς
αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ.
τίνα δὲ προσωδὸν

- ἢ τίνα μουσοπόλον στοναχὰν ἐπὶ
δάκρυσι δάκρυσιν, ὦ δόμος, ὦ δόμος,
ἀνακαλέσωμαι,
τρισσὰ φέρουσα τὰδ' αἵματα σύγγονα,
ματέρα καὶ τέκνα, χάσματ' Ἐρινύος;
ἂ δόμον Οἰδιπόδα πρόπαν ὤλεσε,
τᾶς ἀγρίας ὅτε
δυσξύνετον ξυνετὸς μέλος ἔγνω
Σφιγγὸς ἀοιδοῦ σῶμα φονεύσας.
ὠ μοι, πάτερ,
τίς Ἑλλὰς ἢ βάρβαρος, ἢ
τῶν προπάροισ' εὐγενετῶν
ἕτερος ἔτλα κακῶν τοσῶνδ'
αἵματος ἀμερίου
τοιᾶδ' ἄχεα φανερά, τάλαιν'
ὡς ἐλελίζω. τίς ἄρ' ὄρ-
νις δρυὸς ἢ ἐλάτας
ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις
ἐξομένα μονομάτορος [ὄδυρμοῖς] ἔμοις
ἄχεσι συνφδός;
αἴλινον αἰάγμασιν ἂ
τοῖςδε προκλαίω μονάδ' αἰ-
ῶνα διάξουσα τὸν ἀ-
εὶ χρόνον ἐν λειβομένοισιν δακρῦοισιν.
τίν' ἰαχήσω;
τίν' ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαίτας
σπαραγμοῖσιν ἀπαρχὰς βάλω;
ματέρος ἐμᾶς διδύ-
μοισι γάλακτος παρὰ μαστοῖς
ἢ πρὸς ἀδελφῶν
οὐλόμεν' αἰκίσματα δισσῶν;
ὄτοτοῖ, λίπε σοὺς δόμους,
ἀλαὸν ὄμμα φέρων,
πάτερ γεραιέ, δεῖξον,
Οἰδίποδα, σὸν αἰῶνα μέλεον, ὃς ἐπὶ
δώμασιν ἀέριον σκότον ὄμμασι σοῖσι βαλὼν ἔλ-
κεις μακρόπνον ζόαν.

κλύεις, ὦ κατ' ἀνλάν ἀλαίνων γεραι-
 ὄν πόδα δύστανον
 δεμνίοις λαύων;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τί μ', ὦ παρθένε, βακτρένυμασι τυ-
 φλοῦ ποδὸς ἐξάγαγες εἰς φῶς
 λεχήρη σκοτίων ἐκ θαλάμων
 οἰκτροτάτοισιν δακρύνουσιν,
 πολιὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἶδωλον, ἧ
 νέκυν ἐνερθεν, ἧ
 πτανὸν ὄνειρον;

1540

1545

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἴσει,
 πάτερ, οὐκέτι σοι τέκνα λεύσσει
 φάος, οὐδ' ἄλοχος, παρὰ βάντροις
 ἂ πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει,
 ὦ πάτερ, ὦμοι.

1550

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦμοι ἐμῶν παθίων. πάρα γὰρ στενάχειν τάδ'
 ἀντεῖν.

τρισσαὶ ψυχὰὶ ποία μοῖρα,
 πῶς ἔλιπον φάος, ὦ τέκνον, αὔδα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐκ ἐπ' ὀνειδέσιν οὐδ' ἐπιχάρμασιν,
 ἀλλ' ὀδύναισι λέγω· σὸς ἀλάστωρ
 ξίφεσιν βρίθων
 καὶ πυρὶ καὶ σχετλίαισι μάχαις ἐπὶ παῖδας ἔβα σούς,
 ὦ πάτερ, ὦμοι.

1555

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

αἰαῖ.

1560

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τί τάδε καταστένεις;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ τέκνα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δι' ὀδύνας ἔβας,
 εἰ τὰ τέθριππά γ' ἐς ἄρματα λεύσων

ἀελίου τάδε σώματα νεκρῶν
 ὄμματος ἀνγαῖς σαῖς ἐπενώμας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων φανερόν κακόν· 1565

ἀδὲ τάλαιν' ἄλοχος τίνι μοι, τέκνον, ὄλετο μοίρα;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δάκρυα γοερά φανερά πᾶσι τιθεμένα,
 τέκεσι μαστὸν

ἔφερεν ἔφερεν ἰκέτις ἰκέταν ἀρομένα.

εὔρε δ' ἐν Ἡλέκτραισι πύλαις τέκνα 1570

λωτοτρόφον κατὰ λείμακα λόγχαις

κοινὸν ἐννάλιον

μάτηρ, ὥστε λέοντας ἐναύλους,

μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν αἵματος,

ἤδη ψυχρὰν λοιβάν, φονίαν, 1575

ἂν ἔλαχ' Αἶδας, ὥπασε δ' Ἄρης.

χαλκόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν πάρα φάσγανον

εἶσω

σαρκὸς ἔβαψεν, ἄχει δὲ τέκνων ἔπεσ' ἀμφὶ τέκνοισιν.

πάντα δ' ἐν ἄματι τῷδε συνάγαγεν,

ὦ πάτερ, ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεός, ὅστις 1580

τᾶδε τελευτᾷ.

ΧΟΡΟΣ.

πολλῶν ὑπῆρξεν Οἰδίπου κακῶν δόμοις

τόδ' ἤμαρ· εἶη δ' εὐτυχέστερος βίος.

ΚΡΕΩΝ.

οἴκτων μὲν ἤδη λήγεθ', ὡς ὦρα τάφου

μνήμην τίθεσθαι· τῶνδε δ', Οἰδίπου, λόγων 1585

ἄκουσον· ἀρχὰς τῆσδε γῆς ἔδωκέ μοι

Ἐτεοκλῆς παῖς σός, γάμων φερνὰς διδούς·

Αἴμουι, κόρης τε λέκτρον Ἀντιγόνης σέθεν.

οὔκουν σ' ἐάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ἔτι·

σαφῶς γὰρ εἶπε Τειρεσίας οὐ μὴ ποτε 1590

σοῦ τήνδε γῆν οἰκοῦντος εὖ πράξειν πόλιν·

ἀλλ' ἐκκομίζου. καὶ τὰδ' οὐχ ὕβρει λέγω,

οὐδ' ἐχθρὸς ὢν σοι, διὰ δὲ τοὺς ἀλάστορας

τοὺς σοὺς δεδωκὼς μὴ τι γῆ πάθη κακόν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ μοῖρ', ἀπ' ἀρχῆς ὥς μ' ἔφυσας ἄθλιον 1595
 καὶ τλήμον', εἴ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφν·
 ὄν καὶ πρὶν ἐς φῶς μητρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν,
 ἄγονον Ἀπόλλων Λαῖῳ μ' ἐθέσπισε
 φονέα γενέσθαι πατρός· ὦ τάλας ἐγώ.
 ἐπεὶ δ' ἐγενόμην, ἀνδρὶς ὁ σπείρας πατῆρ 1600
 κτείνει με, νομίσας πολέμιον πεφνκέναι·
 χρῆν γὰρ θανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ· πέμπει δέ με
 μαστὸν ποθοῦντα θηρσὶν ἀθλίαν βοράν·
 οὐ σωζόμεσθα. Ταρτάρου γὰρ ὄφελεν 1605
 ἔλθειν Κιθαιρῶν εἰς ἄβυσσα χάσματα,
 ὅς μ' οὐ διώλεσ', ἀλλὰ δουλεῦσαι τέ με
 * Πόλυβον ἐξέδωκεν ἀμφὶ δεσπότην.
 κτανῶν τ' ἐμαντοῦ πατέρ' ὁ δυσδαίμων ἐγὼ
 ἐς μητρὸς ἦλθον τῆς ταλαιπώρου λέχος,
 παῖδάς τ' ἀδελφοὺς ἔτεκον οὓς ἀπόλεσα, 1610
 ἀρὰς παραλαβὼν Λαῖου καὶ παισὶ δούς.
 οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀσύνητος πέφνκ' ἐγὼ
 ὥστ' εἰς ἔμ' ὄμματ' ἔς τ' ἐμῶν παίδων βίον
 ἄνευ θεῶν του ταῦτ' ἐμηχανησάμην.
 εἶεν· τί δράσω δῆθ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ; 1615
 τίς ἠγεμών μοι ποδὸς ὀμαρτήσει τυφλοῦ;
 ἦδ' ἢ θανοῦσα; ζῶσά γ' ἂν σάφ' οἶδ' ὅτι.
 ἀλλ' εὐτεκνος ξυνωρίς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι.
 ἀλλ' ἔτι νεάζων αὐτὸς εὐροίμ' ἂν βίον;
 πόθεν; τί μ' ἄρδην ὠδ' ἀποκτείνεις, Κρέον; 1620
 ἀποκτενεῖς γάρ, εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς.
 οὐ μὴν ἐλίξας γ' ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ
 κακὸς φανοῦμαι· τὸ γὰρ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς
 οὐκ ἂν προδοίην, οὐδέπερ πράσσω κακῶς.

ΚΡΕΩΝ.

σοί τ' εὖ λέλεκται, γόνατα μὴ χρώζειν ἐμά, 1625
 ἐγὼ τε ναίειν σ' οὐκ ἔάσαιμ' ἂν χθόνα.
 νεκρῶν δὲ τῶνδε τὸν μὲν ἐς δόμους χρεῶν
 ἦδη κομίζεις, τόνδε δ', ὅς πέρσων πόλιν
 πατρίδα σὺν ἄλλοις ἦλθε, Πολυνεῖκους νέκνυ,

ἐκβάλετ' ἄθραπτον τῆσδ' ὄρων ἔξω χθονός. 1630

κηρύξεται δὲ πᾶσι Καδμείοις τάδε,

ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ καταστέφω ἀλῶ

ἢ γῆ καλύπτω, θάνατον ἀνταλλάξεται.

[ἐἴαν δ' ἄκλαυστον, ἄταφον, οἰωνοῖς βοράν.]

σὺ δ', ἐκλιποῦσα τριπτύχων θρήνους νεκρῶν, 1635

κόμιζε σαυτήν, Ἀντιγόνη, δόμων ἔσω,

καὶ παρθενεύου τὴν ἰοῦσαν ἡμέραν

μένουσ', ἐν ἧ σε λέκτρον Αἴμονος μένει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ πάτερ, ἐν οἷοις κείμεθ' ἀθλίοις κακοῖς. 1640

ὥς σε στενάζω τῶν τεθνηκότων πλέον

οὐ γὰρ τὸ μὲν σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ' οὐ βαρὺ,

ἀλλ' εἰς ἅπαντα δυστυχήσῃς ἔφυς, πάτερ.

ἀτὰρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ κοίρανον,

[τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρ' ἀποστέλλων χθονός;]

τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ; 1645

ΚΡΕΩΝ.

Ἐτεοκλέους βουλευμάτ', οὐχ ἡμῶν, τάδε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄφρονά γε, καὶ σὺ μωρός, ὃς ἐπίθου τάδε.

ΚΡΕΩΝ.

πῶς; τάντεταλμέν' οὐ δίκαιον ἐκπονεῖν;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐκ, ἦν πονηρά γ' ἢ κακῶς τ' εἰρημένα.

ΚΡΕΩΝ.

τί δ'; οὐ δικαίως ὅδε κνσὶν δοθήσεται; 1650

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐκ ἔννομον γὰρ τὴν δίκην πράσσεισθέ νιν.

ΚΡΕΩΝ.

εἶπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, οὐκ ἐχθρὸς ὦν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐκοῦν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα.

ΚΡΕΩΝ.

καὶ τῷ τάφῳ νυν τὴν δίκην παρασχέτω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τί πλημμελήσας, τὸ μέρος εἰ μετῆλθε γῆς; 1655

ΚΡΕΩΝ. ἄταφος ὅδ' ἀνήρ, ὡς μάθης, γενήσεται.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ἐγὼ σφε θάψω, κὰν ἀπεννέπη πόλις.

ΚΡΕΩΝ. σαυτὴν ἄρ' ἐγγὺς τῶδε συνθάψεις νεκρῶ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ἀλλ' εὐκλείης τοι δύο φίλω κείσθαι πέλας.

ΚΡΕΩΝ. λάξυσθε τήνδε, κείς δόμους κομίζετε. 1660

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοῦδ' οὐ μεθήσομαι νεκροῦ.

ΚΡΕΩΝ. ἔκριν' ὁ δαίμων, παρθέν', οὐχ ἄ σοὶ δοκεῖ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. κἀκεῖνα κέκριται, μὴ φυβρίζεσθαι νεκρούς.

ΚΡΕΩΝ. ὡς οὔτις ἀμφὶ τῶδ' ὑγρὰν θήσει κόνιν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ναὶ πρὸς σε τῆσδε μητρὸς Ἰοκάστης, Κρέον. 1665

ΚΡΕΩΝ. μάταια μοχθεῖς· οὐ γὰρ ἂν τύχοις τάδε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. σὺ δ' ἀλλὰ νεκρῶ λουτρὰ περιβαλεῖν μ' ἔα.

ΚΡΕΩΝ. ἔν τοῦτ' ἂν εἴη τῶν ἀπορρήτων πόλει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ἀλλ' ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν.

ΚΡΕΩΝ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν. 1670

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ᾧ φίλτατ', ἀλλὰ στόμα γε σὸν προσπτύξομαι.

ΚΡΕΩΝ. οὐκ ἐς γάμους σοὺς ξυμφορὰν κτήσει γόοις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ἦ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδὶ σῶ ποτε;

ΚΡΕΩΝ. ἦ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδὶ σῶ ποτε;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ἦ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδὶ σῶ ποτε;

ΚΡΕΩΝ. ἦ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδὶ σῶ ποτε;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ἦ γὰρ γαμοῦμαι ζῶσα παιδὶ σῶ ποτε;

ΚΡΕΩΝ.

πολλή γ' ἀνάγκη· ποῖ γὰρ ἐκφεύξει λέχος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

νῦξ ἄρ' ἐκείνη Δαναίδων μ' ἔξει μίαν. 1675

ΚΡΕΩΝ.

εἶδες τὸ τόλμημ' οἷον ἐξωνείδισεν;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἴστω σίδηρος ὄρκιόν τέ μοι ξίφος.

ΚΡΕΩΝ.

τί δ' ἐκπροθυμεῖ τῶνδ' ἀπηλλάχθαι γάμων;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ξυμφεύξομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρί.

ΚΡΕΩΝ.

γενναιότης σοι, μωρία δ' ἔνεστί τις. 1680

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

καὶ ξυνθανοῦμαι γ', ὡς μάθης περαιτέρω.

ΚΡΕΩΝ.

ἴθ', οὐ φονεύσεις παῖδ' ἐμόν, λείπε χθόνα.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

ὦ θυγάτερ, αἰνῶ μὲν σε τῆς προθυμίας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄλλ' εἰ γαμοίμην, σὺ δὲ μόνος φεύγοις, πάτερ,

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

μὲν' εὐτυχοῦσα, τᾶμ' ἐγὼ στέρξω κακά. 1685

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπεύσει, πάτερ;

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

πεσὼν ὅπου μοι μοῖρα κείσομαι πέδῳ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὁ δ' Οἰδίπους ποῦ καὶ τὰ κλείν' ἀνίγματα;

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

ὄλωλ'· ἐν ἡμέρῳ μ' ὄλβισ', ἐν δ' ἀπώλεσεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐκοῦν μετασχεῖν καμὲ δεῖ τῶν σῶν κακῶν. 1690

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

αἰσχρὰ φυγῇ θυγατρὶ σὺν τυφλῷ πατρί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐ σωφρονούση γ', ἀλλὰ γενναία, πάτερ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

προςάγαγέ νύν με, μητρὸς ὡς ψεύσω σέθεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰδού, γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερί.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ μῆτερ, ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οἴκτρὰ πρόκειται, πάντ' ἔχουσ' ὁμοῦ κακά.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Ἐτεοκλέους δὲ πτώμα Πολυνείκους τε ποῦ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τώδ' ἐκτάδην σοι κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πρόςθεσ τυφλὴν χεῖρ' ἐπὶ πρόσωπα δυστυχῆ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰδού, θανόντων σῶν τέκνων ἄπτου χερί.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίου πατρός.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ φίλτατον δῆτ' ὄνομα Πολυνείκους ἔμοι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

νῦν χρησμός, ὦ παῖ, Λοξίου περαίνεται.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὁ ποῖος; ἀλλ' ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἐν ταῖς Ἀθήναις κατθανεῖν μ' ἀλώμενον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ποῦ, τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέξεται;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἱερὸς Κολωνός, δῶμά θ' ἱππίου θεοῦ.

ἀλλ' εἶα, τυφλῶ τῶδ' ὑπηρέτει πατρί,

ἐπεὶ προθυμεῖ τῆσδε κοινοῦσθαι φυγῆς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἔθ' ἐς φυγὰν τάλαιναν ὄρεγε χεῖρα φίλαν,

πάτερ γεραιέ, πομπίμαν

ἔχων ἔμ', ὥστε ναυσίπομπον αἴραν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἰδοῦ, πορεύομαι, τέκνον,
σύ μοι ποδαγὸς ἄθλια γενού.

1715

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

γενόμεθα γενόμεθ' ἄθλιοι
δῆτα Θηβαιᾶν μάλιστα παρθένων.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

πόθι γεραιὸν ἔχνος τίθημι;
βάκτρα πρόσφερ', ὦ τέκνον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τᾶδε τᾶδε βᾶθί μοι,
τᾶδε [τᾶδε] πόδα τίθει, πάτερ,
ὥστ' ὄνειρον ἰσχύν [ἔχων].

1720

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἰὼ ἰὼ, δυστυχεστάτας φυγὰς
ἐλαύνων τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας.
ἰὼ ἰὼ, δεινὰ δειν' ἐγὼ τλάς.

1725

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τί τλάς; τί τλάς; οὐχ ὄρᾳ Δίκα κακούς,
οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἄσυννεσίας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὄδ' εἰμι μοῦσαν ὅς ἐπὶ καλ-
λίνικον οὐράνιον ἔβαν
παρθένου κόρας αἴ-
νιγμ' ἄσύννετον εὐρών.

1730

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος;
ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν.
τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθρα
φυγάδα πατρίδος ἄπο γενόμενον,
ὦ πάτερ, θανεῖν που.

1735

ποθρινὰ δάκρυα παρὰ φίλαισι παρθένοις
λιπεῦσ' ἄπειμι πατρίδος ἀποπρὸ γαίας
ἀπαρθένευτ' ἄλωμένα.

1740

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

εἰς πατρός γε συμφορὰς

εὐκλεᾶ με θήσει.

τάλαιν' ἐγὼ συγγόνου θ' ὑβρισμάτων,

ὃς ἐκ δόμων νέκυσ ἄθραπτος οἴχεται,

μέλεος, ὄν, εἴ με καὶ θανεῖν, πάτερ, χρεῶν,

σκότια γὰρ καλύψω.

1745

ΟΙΔΙΠΟΣ.

πρὸς ἡλικας φάνηθι σάς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄλις ὀδυρμάτων ἐμῶν.

ΟΙΔΙΠΟΣ.

σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους λιτάς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

κόρον ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν.

ΟΙΔΙΠΟΣ.

ἴθ' ἀλλὰ Βρόμιος ἵνα τε ση-

κὸς ἄβατος ὄρεσι μαινάδων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Καδμείαν ᾧ

νεβρίδα στολιδωσαμένα ποτ' ἐγὼ

θίασον Σεμέλας

ιερόν ὄρεσιν ἀνεχόρευσα,

χάριν ἀχάριτον ἐς θεοὺς διδοῦσα;

ΟΙΔΙΠΟΣ.

ὦ πάτρας κλεινῆς πολῖται, λεύσσειτ', Οἰδίπους ὄδε,

ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἔγνω καὶ μέγιστος ἦν ἀνῆρ,

ὃς μόνος Σφιγγὸς κατέσχον τῆς μαιφόνου κράτη,

νῦν ἄτιμος αὐτός, οἰκτρός, ἐξελαύνομαι χθονός.

ἀλλὰ γὰρ τί ταῦτα θρηνηῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι;

τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.

[ΧΟΡΟΣ.]

ὦ μέγα σεμνὰ Νίκα, τὸν ἐμὸν

βίοτον κατέχοις

καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.]

1765

Σ Η Τ Ε Ρ Ο

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΕΛΕΝΗ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ΧΟΡΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

ΠΤΑΛΑΔΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΦΡΤΞ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ορέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος ἀνεῖλεν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν· μητροκτονῆσαι δὲ τολμήσας, παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν, ἔμμανῆς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ τοῦ πατρὸς τῆς ἀνηρημένης κατηγορήσαντος κατ' αὐτοῦ, ἔμελλον Ἀργεῖοι κοινήν ψῆφον ἐκφέρεισθαι περὶ τοῦ τί δεῖ παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα· κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς πλάνης ὑποστρέψας, νυκτὸς μὲν Ἑλένην εἰσαπέστειλε, μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε. καὶ παρακαλούμενος ὑπ' Ὀρέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγοντα Τυνδάρεων μᾶλλον ἠύλαβήθη· λεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς ὄχλοις, ἐπηνέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν Ὀρέστην. * συνὼν δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης ὁ φίλος αὐτοῦ, συνεβούλευσε πρῶτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν, Ἑλένην ἀποκτείναντας. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες διεψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος, θεῶν τὴν Ἑλένην ἀρπασάντων· Ἠλέκτρα δὲ Ἐρμιόνην ἐπιφανεῖσαν ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς· οἱ δὲ ταύτην φονεύειν ἔμελλον· ἐπιφανεῖς δὲ Μενέλαος, καὶ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς καὶ τέκνου στεροῦμενον ὑπ' αὐτῶν, ἐπεβάλετο τὰ βασίλεια πορθεῖν· οἱ δὲ φθάσαντες ὑφάψειν ἠπέιλησαν, ἐπιφανεῖς δὲ Ἀπόλλων Ἑλένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς διακομίζειν, Ὀρέστη δὲ Ἐρμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν, Πυλάδην δὲ Ἠλέκτραν συνοικίσει, καθαρθέντι δὲ τοῦ φόνου Ἄργους ἄρχειν.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀργεῖ· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων, ἠλικιωτίδων Ἠλέκτρας, αἱ καὶ παραγίνονται ὑπὲρ τῆς τοῦ Ὀρέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. προλογίζει δὲ Ἠλέκτρα. τὸ δὲ δράμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφὴν. ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δράματος ἐστὶ τοιαύτη. πρὸς τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος βασίλεια ὑπόκειται Ὀρέστης κάμνων καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίου, ᾧ προσκαθέζεται πρὸς τοῖς ποσὶν Ἠλέκτρα. διαπορεῖται δὲ τί

δήποτε οἱ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται· οὕτω δὲ μάλλον ἔδοκει τὸν ἀδελφὸν τημελεῖν, πλησιαίτερον προσκαθεζομένη. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς διασκευάσαι· διηγέσθη γὰρ ἂν ὁ Ὀρέστης, ἄρτι καὶ μόγις καταδραθεῖς, πλησιαίτερον αὐτῷ τῶν κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἔστι δὲ ὑπονοῆσαι τοῦτο ἐξ ὧν φησιν Ἡλέκτρα τῷ χορῷ, σίγα, σίγα, λεπτὸν ἔχνος ἀρβύλης· πιθανὸν οὖν ταύτην εἶναι τὴν πρόφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως. τὸ δράμα τῶν ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκιμούντων· χεῖριστον δὲ τοῖς ἡθεσι. πλήν γὰρ Πυλάδου πάντες φαῦλοι ἦσαν.

Α Λ Λ Ω Σ.

Ὅτε κατὰ τῶν Τρώων ἡ Ἑλλὰς ὄρμησεν, Ἀγαμέμνων στρατηγὸς ἠρέθη παντὸς τοῦ στόλου, ἅτε τῶν ἄλλων προέχειν δοκῶν ἀρχῆς τε μεγέθει καὶ πλήθει νεῶν· ἑκατὸν γὰρ ναῦς εἰς τὴν τοῦ στόλου συντέλειαν εἰσέφερε. καὶ ὅς μέλλων ἀνάγεσθαι καταλείπει τῶν οἴκοι πραγμάτων αὐτοῦ ἐπιμελητὴν καὶ προστάτην Αἴγισθον. ἐπεὶ δὲ πολὺς ἦνύετο χρόνος καὶ Ἀγαμέμνων οὐκέτ' ἐπανήει, οἷα δὴ πολλὰ γίνεται, συνῆλθεν ἀθέσμως Αἴγισθος Κλυταιμνήστρα τῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος γυναικί. μαθόντες δὲ Κλυταιμνήστρα καὶ Αἴγισθος τὴν τε Τροίαν ἀλοῦσαν καὶ Ἀγαμέμνονα μετὰ τῶν ἄλλων οἴκαδε πλείοντα, βουλεύονται τοῦτον τῆς οἰκίας ἐπειλημμένον ἀποκτενεῖν, ἵνα μὴ τούτῳ γνωσθέντος τοῦ σφῶν πονηρεύματος αὐτοὶ παραδοθεῖεν θανάτῳ· ὃ δὴ καὶ ἤνυσαν. καὶ ἐπανελθόντα τὸν Ἀγαμέμνονα ἀποκτείνουσι· χιτῶνα γὰρ μὴ διεξόδους κεφαλῆς καὶ χειρῶν ἔχοντα μετὰ τὸ λουτρὸν ἐνδιδύσκουσι καὶ ἐν τῷ πελέκει τοῦτον φονεύουσι. μετὰ γοῦν τοῦ Ἀγαμέμνονος φόνου Ἡλέκτρα τὸν ἀδελφὸν Ὀρέστην, ἵνα μὴ καὶ οὗτος ἀναιρεθεῖη, κλέψασα καὶ τινι δοῦσα παιδαγωγῷ εἰς Φωκίδα παρὰ Στροφίον πέμπει, φίλον καὶ συγγενῆ τοῦ πατρὸς αὐτῆς τυγχάνοντα. Ὀρέστης δὲ εἰς ἄνδρας ἦκων, παραλαβὼν Πυλάδην τὸν παῖδα Στροφίου, ἐφ' ᾧ μετ' αὐτοῦ Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν τιμωρήσαιο, καταλαμβάνει λάθρα τὸ Ἄργος. καὶ χρησμὸν παρὰ τοῦ Πυθίου δεξάμενος τοῦτο ποιεῖν, πρῶτον μὲν ἔρχεται πρὸς τὸν τοῦ πατρὸς τάφον καὶ θύει, εἰτά τι μηχανά-

νᾶται τοιόνδε· τὸν γὰρ παιδαγωγόν, ᾧ παρὰ τῆς Ἡλέκτρας
 πάλαι πιστευθεὶς ἦκεν, ὡς ἔφημεν, εἰς τὴν Φωκίδα, τοῦτον
 προπέμπει εἰς Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν λέγοντα ὡς Ὀρέ-
 στης ἐν Πυθικοῖς ἄθλοις ἀνηρέθη καὶ νῦν ἄνδρες τὰ τούτου
 ὄστ᾽ ἐν κιβωτίῳ κομίζουσιν, ἵνα πατρῶων γούν τάφων τύχη.
 ὑπαχθέντες δὲ τῇ τοιαύτῃ ἀπάτῃ Κλυταιμνήστρα καὶ Αἴγισθος,
 ἵνα μὴ μακρολογῶ, ἀναιροῦνται ὑπὸ Ὀρέστου καὶ Πυλάδου,
 πρώτη μὲν Κλυταιμνήστρα, ὕστερος δὲ Αἴγισθος. μητροκτο-
 νήσας τοίνυν Ὀρέστης Ἐρινύσι παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκε
 μανεῖς. Μενέλαος δὲ ἐκ Τροίας ἐλθὼν, ὕστερος γὰρ Ἀγαμέ-
 μνονος ἐπανῆκε, καὶ τῷ Ναυπλίῳ λιμένι προσσχών, νυκτὸς
 μὲν Ἑλένην εἰσπέμπει πρὸς Μυκήνας, μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς
 εἰσῆει, καὶ τὸν Ὀρέστην μεμνηνότες εὐρών, παρακαλεῖται μὲν
 ὑπὸ Ὀρέστου καὶ Ἡλέκτρας σῶσαι αὐτούς. ὁ γὰρ τῆς Κλυ-
 ταιμνήστρας πατὴρ Τυνδάρεως πάντας Ἀργείους κατ' αὐτῶν
 ἐκίνησεν, ἵνα τούτους ὡς μητροκτόνους ἀνέλοιεν. ὡς δὲ τὸν
 Τυνδάρεω ἀντιλέγοντα εὔρε, καὶ ἅμα καὶ αὐτὸς ὑπολογιζό-
 μενος ὡς εἰ Ὀρέστης ἀναιρεθεῖη, βασιλεὺς αὐτὸς ἔσται τοῦ
 Ἄργους, οὐκ ἤθελεν Ὀρέστη τε καὶ τῇ ἀδελφῇ συμμαχεῖν,
 ἀλλὰ τὸ τῶν Ἀργείων πλῆθος ἔλεγεν εὐλαβεῖσθαι. πρῶτον μὲν
 οὖν Ὀρέστης καὶ Τυνδάρεως διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, ὁ
 μὲν ὡς οὐ δικαίως ἀνείλετο Κλυταιμνήστραν δεικνύς, Ὀρέ-
 στης δὲ ὡς καὶ μάλα δικαίως, εἰ καὶ μυριάκις αὐτὴν ἔδει τε-
 θνᾶναι. ἔπειτα ἐκκλησίας ἐν ἀκροπόλει Μυκηναίων γενομένης
 καὶ συνιόντων τῶν προὔχόντων ἐν Ἄργει, Ὀρέστης ὑπὸ Πυ-
 λάδου φορὰδην ἐκείσε κομίζεται. λόγων δὲ πολλῶν γινομένων,
 καὶ τῶν μὲν βοηθούντων Ὀρέστη, τῶν δὲ ἐναντιουμένων, τέ-
 λος ἐνίκησαν οἱ κακοί. καὶ κατακρίνεται Ὀρέστης αὐτὸς τε καὶ
 ἡ ἀδελφὴ λίθοις βληθέντες ἀποθανεῖν. Ὀρέστης δὲ ἐπηγγεί-
 λατο πρὸς τὸ πλῆθος ἀντοχειρία ἑαυτὸν καὶ τὴν ἀδελφὴν ἀπο-
 σφάξαι. καὶ ὁ φίλος Πυλάδης καὶ παρὰ τὴν συμφορὰν φίλος
 ἔμεινε καὶ κοινωνεῖν αὐτῷ τῆς τελευτῆς ἠξίωσε προθυμότατα.
 ἐπεὶ δὲ σφίσι τοῦτο παθεῖν προὔκειτο, συμβουλεύει Πυλάδης,
 Μενέλεω πρῶτον τιμωρίαν λαβεῖν, λέγων ὡς οὐ δεῖ τοῦτον
 τρυφᾶν ἡμῶν ἀπιόντων. ὅθεν εἰσελθόντες εἶσω τῶν βασιλείων
 Ἑλένης δῆθεν δεησόμενοι, ἵνα μὴ περιίδῃ σφᾶς ὀλλυμένους,
 ἀλλὰ χεῖρα ὀρέξῃ καὶ Μενέλεων καὶ ἄκοντα πρὸς σωτηρίαν

κινήσει, ἐπεὶ ταύτην φονεύειν ἔμελλον, ταύτης μὲν ἤμαρτον, ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀρπασθείσης κελεύσει Διός, Ἑρμιόνην δὲ συλλαμβάνουσιν ἐκ τοῦ τῆς Κλυταιμνήστρας τάφου ἐπανήκουσαν· πρόωγν γὰρ αὐτὴν Ἑλένη πεπόμφει, τῇ ἀδελφῇ δύσουσαν. λαβόντες δὲ Ἑρμιόνην καὶ ἔνδοθεν τὰς τῶν βασιλείων ἀσφαλίσαντες πύλας, ἀνῆλθον ἐν μετεώρῳ τῶν βασιλείων ἔχοντές τε τὴν Ἑρμιόνην καὶ ξίφος πρὸς τῇ δέσῃ αὐτῆς, καὶ μέλλοντες μετὰ τὴν ταύτης διαχείρισιν, ἂν μὴ σφᾶς Μενέλεως σώσει, καὶ τοὺς δόμους ὑφάψειν πυρί. Μενέλεως μὲν ὑπὸ τούτων Ἑλένην τεθνάναι μαθὼν, ἵνα κὰν σώσει τὴν παῖδα ἐλθὼν, ἤρξατο πορθεῖν τὰ βασίλεια, ἐπιφανεῖς δὲ Ἀπόλλων, διήλλαξε τούτους, Ἑλένην μὲν εἰς οὐρανοὺς φήσας διακομίσαι, Μενέλεων δὲ ἑτέραν λαβεῖν κελεύσας γυναῖκα, Ὀρέστη δὲ Ἑρμιόνην συνάψαι μετὰ τὴν τοῦ φόνου κάθαρσιν· ἧς Ἀθήνησιν ἔτυχε, μετὰ Ἑρινύων εἰς Ἄρειον πάγον κριθεῖς, ὅτε καὶ καταδικασθῆναι μέλλοντα ὑπὸ πάντων θεῶν Ἀθηναΐψῃφον βαλοῦσα νικῆσαι τοῦτον ἐποίησε. καὶ οὕτως Ὀρέστης ὕστερον Ἑρμιόνην γυναῖκα λαμβάνει κατὰ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος θέσπισμα, καὶ Ἄργους κρατεῖ, Πυλάδην δὲ Ἠλέκτραν δίδωσι, τὴν καὶ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ κατεγγυηθεῖσαν τούτῳ. ἰστέον δὲ ὅτι πᾶσα τραγωδία σύμφωνον ἔχει καὶ τὸ τέλος· ἐκ λύπης γὰρ ἄρχεται καὶ εἰς λύπην τελευτᾷ· τὸ παρὸν δὲ δράμα ἐστὶν ἐκ τραγικοῦ κωμικόν· λήγει γὰρ εἰς τὰς παρ' Ἀπόλλωνος διαλλαγὰς ἐκ συμφορῶν εἰς εὐθυμίαν κατηντηκός· ἡ δὲ κωμωδία γέλωσι καὶ εὐφροσύναις ἐνύφονται.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Οὐκ ἔστιν οὐδέν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος,
οὐδὲ πάθος, οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος,
ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.
ὁ γὰρ μακάριος, κούκ ὄνειδίζω τύχας,
Διὸς πεφυκώς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος, 5
κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον
ἀέρι ποτᾶται, καὶ τίνει ταύτην δίκην,
ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοῖς ἀνθρώπος ὢν
κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον,
ἀκόλαστον ἔσχε γλώσσαν, αἰσχίστην νόσον. 10
οὗτος φντεύει Πέλοπα, τοῦ δ' Ἀτρεὺς ἔφν,
ὦ στέμματα ξήνας' ἐπέκλωσεν θεὰ
ἔριν, Θυέστη πόλεμον ὄντι συγγόνῳ
θέσθαι. τί τ' ἄρ' ὀρητ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ;
ἔδαισε δ' οὖν νιν τέκν' ἀποκτείνας Ἀτρεὺς. 15
Ἀτρεὺς δέ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας,
ὁ κλεινός, εἰ δὴ κλεινός, Ἀγαμέμνων ἔφν
Μενελέως τε Κρήσσης μητρὸς Ἀερόπης ἄπο.
γαμεῖ δ' ὁ μὲν δὴ τὴν θεοῖς στυγουμένην
Μενέλαος Ἑλένην, ὁ δὲ Κλυταιμνήστρας λέχος 20
ἐπίσημον εἰς Ἑλληνας Ἀγαμέμνων ἀναξ.
ὦ παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφνμεν ἐκ μιᾶς,
Χρυσόθεμις Ἰφιγένειά τ' Ἥλέκτρα τ' ἐγώ,
ἄρσην τ' Ὀρέστης, μητρὸς ἀνοσιωτάτης,
ἢ πόσιν ἀπείρω περιβαλοῦσ' ὑφάσματι 25

ἔκτεινεν· ὦν δ' ἕκατι, παρθένω λέγειν
 οὐ καλόν· ἐῷ τοῦτ' ἀσαφές ἐν κοινῷ σκοπεῖν.
 Φοίβου δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;
 πείθει δ' Ὀρέστην μητέρ', ἥ σφ' ἐγείνατο,
 κτεῖναι, πρὸς οὐχ ἅπαντας εὐκλειαν φέρον. 30
 ὅμως δ' ἀπέκτειν', οὐκ ἀπειθήσας θεῷ·
 κἀγὼ μετέσχον, οἷα δὴ γυνή, φόνου,
 Πυλάδης θ', ὅς ἡμῖν ξυγκατείργασται τάδε.
 ἐντεῦθεν ἀγρία ξυντακείς νόσῳ νοσεῖ
 τλήμων Ὀρέστης· ὁ δὲ πεσὼν ἐν δεμνίοις 35
 κεῖται, τὸ μητρὸς δ' αἷμά νιν τροχηλατεῖ
 μανίαισιν· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεὰς
 Εὐμενίδας, αἰ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ.
 ἕκτον δὲ δὴ τόδ' ἡμαρ ἐξ ὅτου σφαγαῖς
 θανοῦσα μήτηρ πυρὶ καθήγνισται δέμας, 40
 ὦν οὔτε σῖτα διὰ δέξης ἐδέξατο,
 οὐ λούτρ' ἔδωκε χρωτί· χλανιδίων δ' ἔσω
 κρυφθεῖς, ὅταν μὲν σῶμα κουφισθῆ νόσου,
 ἔμφρων δακρύει, ποτὲ δὲ δεμνίων ἄπο
 πηδᾶ δρομαῖος, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ. 45
 ἔδοξε δ' Ἄργει τῷδε μήθ' ἡμᾶς στέγαις
 μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα
 μητροκτονοῦντας· κυρία δ' ἦδ' ἡμέρα,
 ἐν ἣ διοίσει ψῆφον Ἀργείων πόλις,
 εἰ χρὴ θανεῖν νῶ λευσίμῳ πετρώματι, 50
 ἢ φάσγανον θήξαντ' ἐπ' ἀνχένος βαλεῖν.
 ἐλπίδα δὲ δὴ τιν' ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν·
 ἦκει γὰρ ἐς γῆν Μενέλεως Τροίας ἄπο,
 λιμένα δὲ Ναυπλίου ἐκπληρῶν πλάτῃ
 ἀκταῖσιν ὄρμεϊ, δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον 55
 ἄλαισι πλαγχθεῖς· τὴν δὲ δὴ πολύστονον
 Ἑλένην, φυλάξας νύκτα, μὴ τις εἰσιδὼν
 μεθ' ἡμέραν στείχουσαν, ὦν ὑπ' Ἰλίῳ
 παῖδες τεθνᾶσιν, ἐς πέτρων ἔλθῃ βολάς,
 προὔπεμψεν ἐς δῶμ' ἡμέτερον· ἔστιν δ' ἔσω 60
 κλαίουσ' ἀδελφὴν ξυμποράς τε δωμάτων.
 ἔχει δὲ δὴ τιν' ἀλγέων παραψυχὴν·

ην γὰρ κατ' οἴκους ἔλιψ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει,
 παρθένον ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκεν τρέφειν
 Μενέλαος ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο, 65
 ταύτη γέγηθε κάπιλήθεται κακῶν.

βλέπω δὲ πᾶσαν εἰς ὁδόν, πότε ὄψομαι
 Μενέλαον ἦκουθ'· ὡς τὰ γ' ἄλλ' ἐπ' ἀσθενούσ
 ῥώμης ὀχούμεθ', ἦν τι μὴ κείνου πάρα
 σωθῶμεν. ἄπορον χρῆμα δυστυχῶν δόμος. 70

ΕΛΕΝΗ.

ὦ παῖ Κλυταιμνήστρας τε ἀγαμέμνονος,
 παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος, Ἥλέκτρα, χρόνου,
 πῶς, ὦ τάλαινα, σὺ τε κασίγνητός τε σὸς
 τλήμων Ὀρέστης μητρὸς ὅδε φονεὺς ἔφν;
 προσφθέγμασιν γὰρ οὐ μιαίνομαι σέθεν. 75

ἐς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἀμαρτίαν.
 καίτοι στένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον,
 ἐμῆς ἀδελφῆς, ἦν, ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον
 ἔπλευσ' ὅπως ἔπλευσα θεομανεῖ πότμῳ,
 οὐκ εἶδον, ἀπολειφθεῖσα δ' αἰάζω τύχας. 80

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἐλένη, τί σοι λέγοιμ' ἂν ἅ γε παροῦσ' ὄρας,
 ἐν ξυμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον;
 ἐγὼ μὲν ἄϋπνος, πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ,
 νεκρὸς γὰρ εὗτος οὐνεκα σμικρᾶς πνοῆς,
 θάσσω· τὰ τούτου δ' οὐκ ὄνειδίζω κακά· 85
 σὺ δ' ἢ μακαρία μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις
 ἦκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας.

ΕΛΕΝΗ.

πόσον χρόνον δὲ δεμνίοις πέπτωχ' ὄδε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐξ οὐπερ αἶμα γενέθλιον κατήνυσεν.

ΕΛΕΝΗ.

ὦ μέλεος, ἢ τεκοῦσά θ', ὡς διώλετο. 90

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὕτως ἔχει τὰδ', ὥστ' ἀπείρηκ' ἐν κακοῖς.

ΕΛΕΝΗ.

πρὸς θεῶν, πίθοι' ἂν δῆτά μοί τι, παρθένε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὡς ἄσχολός γε συγγόνου προεδρία.

ΕΛΕΝΗ.

βούλει τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μητρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς; τίνος χάριν;

95

ΕΛΕΝΗ.

κόμης ἀπαρχὰς καὶ χοὰς φέρουσ' ἐμάς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν πρὸς φίλων στείχειν τάφον;

ΕΛΕΝΗ.

δειῖξαι γὰρ Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὄψέ γε φρονεῖς εὖ, τότε λιποῦσ' αἰσχροῦς δόμους.

ΕΛΕΝΗ.

ὀρθῶς ἔλεξας, οὐ φίλως δέ μοι λέγεις.

100

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αἰδῶς δὲ δὴ τίς σ' ἐς Μυκηναίους ἔχει;

ΕΛΕΝΗ.

δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δεινὸν γάρ· Ἄργει τ' ἀναβοᾷ διὰ στόμα.

ΕΛΕΝΗ.

σύ νυν χάριν μοι, τὸν φόβον λύσασα, δός.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ ἂν δυναίμην μητρὸς ἐσβλέψαι τάφον.

105

ΕΛΕΝΗ.

αἰσχρόν γε μέντοι προσπόλους φέρειν τάδε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δ' οὐχὶ θυγατρὸς Ἑρμιόνης πέμπεις δέμας;

ΕΛΕΝΗ.

ἐς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν οὐ καλόν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν τῖνοι γ' ἂν τῇ τεθνηκυῖα τροφάς.

ΕΛΕΝΗ.

καλῶς ἔλεξας, πείθομαι τέ σοι, κόρη,
καὶ πέμψομέν γε θυγατέρ'· εὖ γάρ τοι λέγεις.

110

ὦ τέκνον, ἔξελθ', Ἑρμιόνη, δόμων πάρος,
καὶ λαβὲ χοῶς τάσδ' ἐν χεροῖν κόμας τ' ἐμάς·
ἔλθοῦσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
μελίκρατ' ἄφες γάλακτος οἴνωπόν τ' ἄχνην,
καὶ σταῖά γ' ἐπ' ἄκρου χώματος λέξον τάδε·

115

Ἑλένη σ' ἀδελφῆ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς,
φόβῳ προσελθεῖν μνήμα σόν, ταρβοῦσά τε
Ἄργεῖον ὄχλον. εὐμενῆ δ' ἄνωγέ νιν
ἐμοί τε καὶ σοὶ καὶ πόσει γνώμην ἔχειν
τοῖν τ' ἀθλίῳιν τοῖνδ', οὓς ἀπώλεσεν θεός.

120

ἂ δ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμέ,
ἄπανθ' ὑπισχνοῦ νερτέρων δωρήματα.
ἴθ', ὦ τέκνον μοι, σπεῦδε, καὶ χοῶς τάφῳ
δοῦσ' ὡς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ.

125

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φύσις, ἐν ἀνθρώποισιν ὡς μέγ' εἶ κακόν,
σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις.
εἶδετε παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθρισεν τρίχας,
σώζουσα κάλλος; ἔστι δ' ἡ πάλαι γυνή.
θεοὶ σε μισήσειαν, ὡς μ' ἀπώλεσας
καὶ τόνδε πᾶσάν θ' Ἑλλάδ'. ὦ τάλαιν' ἐγώ.

130

αἶδ' αὖ πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρηνήμασι
φίλαι ξυνωδοί· τάχα μεταστήσουσ' ὕπνου
τόνδ' ἠσυχάζοντ', ὄμμα δ' ἐκτήξουσ' ἐμὸν
δακρύοις, ἀδελφὸν ὅταν ὄρω μεμνηότα.

135

ὦ φίλταται γυναῖκες, ἠσύχῳ ποδὶ
χωρεῖτε, μὴ φοφεῖτε, μηδ' ἔστω κτύπος.
φιλία γὰρ ἡ σὴ πρηνεμένης μὲν, ἀλλ' ἐμοὶ
τόνδ' ἐξεγεῖραι ξυμφορὰ γενήσεται.

140

σῖγα σῖγα, λεπτὸν ἔχνος ἀρβύλης
τίθετε, μὴ φοφεῖτε, μὴ ἔστω κτύπος.
ἀποπρὸ βᾶτ' ἐκεῖσ' ἀποπρὸ μοι κοίτας.

ΧΟΡΟΣ.

ἰδοῦ, πείθομαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἂ ἂ σύριγγος ὅπως πνοᾶ
λεπτοῦ δόνακος, ὦ φίλα, φώνει μοι.

145

ΧΟΡΟΣ.

ἴδ', ἀτρεμαίαν ὡς ὑπόροφον φέρω
βοάν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ναὶ οὕτω,
κάταγε κάταγε, πρόσιθ' ἀτρέμας, ἀτρέμας ἴθι·
λόγον ἀπόδος ἐφ' ὅτι χρέος ἐμόλετέ ποτε. 150
χρόνια γὰρ πεσῶν ὄδ' εὐνάζεται.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς ἔχει; λόγον μετάδος, ὦ φίλα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίνα τύχην εἶπω; τίνα δὲ συμφορὰν;
ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀναστένει. 155

ΧΟΡΟΣ.

τί φῆς; ὦ τάλας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὄλεῖς, εἰ βλέφαρα κινήσεις
ὑπνου γλυκυτάταν φερομένῳ χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

μέλεος ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων.
τάλας, φεῦ μόχθων. 160

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν ἔλακεν, ἀπό-
φονον ὅτ' ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος ἄρ' ἐδίκασε
φόνον ὁ Λοξίας ἐμᾶς ματέρος. 165

ΧΟΡΟΣ.

ὄρας; ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σὺ γὰρ νιν, ὦ τάλαινα,
θωῦξασ' ἔβαλες ἐξ ὑπνου.

ΧΟΡΟΣ.

εὔδειν μὲν οὖν ἔδοξα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ ἄφ' ἡμῶν, οὐκ ἀπ' οἴκων
πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἰλίξεις,
μεθεμένα κτύπου; 170

ΧΟΡΟΣ.

ὑπνώσσει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

λέγεις εὔ.

ΧΟΡΟΣ.

πότνια, πότνια νύξ,
ὑπνοδότειρα τῶν πολυπόνων βροτῶν, 175
ἔρεβόθεν ἴθι, μόλε μόλε κατάπτερος
τὸν Ἀγαμεμνόσιον ἐπὶ δόμον.

ὑπὸ γὰρ ἀλγέων ὑπὸ τε συμφορᾶς 180
διοιχόμεθ', οἰχόμεθα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κτύπον ἠγάγετ'. οὐχὶ σίγα
σίγα φυλασσομένα
στόματος ἀνακέλαδον ἄπο λέχεος ἤ- 185
συχον ὑπνου χάριν παρέξεις, φίλα;

ΧΟΡΟΣ.

θρόει τίς κακῶν τελευτὰ μένει.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

θανεῖν· τί δ' ἄλλο γ' εἶπω;
οὐδὲν γὰρ πόθον ἔχει βορᾶς.

ΧΟΡΟΣ.

πρόδηλος ἄρ' ὁ πότμος. 190

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς
μέλεον ἀπόφονον αἶμα δούς
πατροφόνου ματρός.

ΧΟΡΟΣ.

δίκα μὲν, καλῶς δ' οὔ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔθανες ἔθανες, ὦ 195

τεκομένα με μᾶτερ, ἀπὸ δ' ὤλεσας
πατέρα τέκνα τε τάδε σέθεν ἀφ' αἵματος·
ὀλόμεθ' ἰσονέκνες, ὀλόμεθα. 200

σύ τε γὰρ ἐν νεκροῖς, τό τ' ἐμὸν οἴχεται
βίου τὸ πλεον μέρος ἐν
στοναχαῖσί τε καὶ γόοισι

δάκρυσί τ' ἐννυχίοις·

205

ἄγαμος, ἐπιδ', ἄτεκνος ἄτε βίοτον ἅ
μέλεος εἰς τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

ὄρα παροῦσα, παρθένη Ἥλέκτρα, πέλας,
μὴ κατθανῶν σε σύγγονος λέληθ' ὅδε·
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ.

210

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου,
ὡς ἠδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί τε.

ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὡς εἶ σοφή,
καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεός·

πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; πῶς δ' ἀφικόμην;

215

ἀμνημονῶ γάρ, τῶν πρὶν ἀπολειφθεῖς φρενῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλταθ', ὡς μ' εὐφρανας εἰς ὕπνον πεσῶν.
βούλει θίγω σου κἀνακουφίσω δέμας;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λαβοῦ λαβοῦ δῆτ', ἐκ δ' ὁμορξον ἀθλίου
στόματος ἀφρώδη πέλανον ὀμμάτων τ' ἐμῶν.

220

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰδὸν τὸ δούλευμ' ἠδύ, κούκ ἀναίνομαι
ἀδέλφ' ἀδελφῆ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρά, καὶ χμῶδη κόμην
ἄφελε προσώπου· λεπτὰ γὰρ λεύσσω κόραις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα,
ὡς ἠγρίωσαι διὰ μακρᾶς ἀλουσίας.

225

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κλινόν μ' ἐς εὐνήν αὐθις· ὅταν ἀνῆ νόσος
μανίας, ἀναρθρός εἰμι, κἀσθενῶ μέλη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰδού, φίλον τοι τῷ νοσοῦντι δέμνιον,
ἀνιαρὸν ὃν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως.

230

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὐθις μ' ἐς ὀρθὸν στῆσον, ἀνακύκλει δέμας·

δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὕπο.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἢ καὶ γαίας ἀρμόσαι πόδας θέλεις,
χρόνιον ἴχνος θείς; μεταβολὴ πάντων γλυκύ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μάλιστα. δόξαν γὰρ τόδ' ὑγείας ἔχει·
κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν, κἂν ἀληθείας ἀπῆ.

235

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄκουε δὴ νυν, ὦ κασίγνητον κάρα,
ἕως ἑῷσί σ' εὖ φρονεῖν Ἐρινύες.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέξεις τι καινόν; κεί μὲν εὖ, χάριν φέρεις·
εἰ δ' ἐς βλάβην τιν', ἄλλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν.

240

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Μενέλαος ἦκει, σοῦ κασίγνητος πατρός,
ἐν Ναυπλῖα δὲ σέλμαθ' ὤρμισται νεῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πῶς εἶπας; ἦκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς,
ἀνὴρ ὁμογενῆς καὶ χάριτας ἔχων πατρός;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἦκει, τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου,
Ἐλένην ἀγόμενος Τρωικῶν ἐκ τειχέων.

245

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ μόνος ἐσώθη, μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν·
εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται, κακὸν ἔχων ἦκει μέγα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως ἐς τὸν ψόγον
γένος θυγατέρων δυσκλεές τ' ἀν' Ἑλλάδα.

250

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σύ νυν διάφερε τῶν κακῶν· ἕξεστι γάρ·
καὶ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἴμοι, κασίγνητ', ὄμμα σὸν ταράσσεται,
ταχὺς δὲ μετέθου λύσσαν, ἄρτι σωφρονῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ πῖσειέ μοι
τὰς αἱματοπούς καὶ δρακοντώδεις κόρας·

255

E e 2

αὐται γὰρ αὐται πλησίον θρώσκουσί μου.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μέν', ὦ ταλαίπωρ', ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις.
ὄρα's γὰρ οὐδὲν ὦν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Φοῖβ', ἀποκτενοῦσί μ' αἱ κυνώπιδες
γοργῶπες, ἐνέρων ἱερίαι, δειναὶ θεαί.

260

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὔτοι μεθήσω· χεῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἐμὴν
σχῆσω σε πηδᾶν δυστυχῆ πηδήματα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μέθες· μί' οὔσα τῶν ἐμῶν Ἐρινύων,
μέσον μ' ὀχμάζεις, ὡς βάλῃς ἐς Τάρταρον.

265

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἴ' γὰρ τάλαινα, τί ν' ἐπικουρίαν λάβω,
ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτῆμεθα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δὸς τόξα μοι κερουκᾶ, δῶρα Λοξίου,
οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνασθαι θεάς,
εἴ μ' ἐκφοβοῖεν μανιάσιν λυσσήμασιν.

270

ΗΛΕΚΤΡΑ.

βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χερί;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ μὴ ἔξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.
οὐκ εἰσακούετ'; οὐχ ὄραθ' ἐκηβόλων
τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας;
ᾶ ᾶ·

τί δῆτα μέλλετ'; ἐξακρίζετ' αἰθέρα
πτεροῖς· τὰ Φοίβου δ' αἰτιᾶσθε θέσφατα.
ἔα·

275

τί χρῆμ' ἄλύω, πνεῦμ' ἀνεῖς ἐκ πνευμόνων;
ποῖ ποῖ ποθ' ἠλάμεσθα δεμνίων ἄπο;
ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὐ γαλήν' ὄρω.

ξύγγονε, τί κλαίεις κρᾶτα θεῖσ' ἔσω πέπλων;
αἰσχύνομαί σοι μεταδιδούς πόνων ἐμῶν,
ὄχλον τε παρέχων παρθένω νόσοις ἐμαῖς.
μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι συντήκου κακῶν·

280

σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας τάδ', εἴργασται δ' ἐμοὶ
 μητρῶον αἷμα· Λοξία δὲ μέμφομαι, 285
 ὅστις μ' ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον,
 τοῖς μὲν λόγοις εὐφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.
 οἶμαι δὲ πατέρα τὸν ἐμόν, εἰ κατ' ὄμματα
 ἐξιστόρουν νιν, μητέρ' εἰ κτεῖναί με χρή,
 πολλὰς γενείου τοῦδ' ἄν ἐκτεῖναι λιτὰς 290
 μὴ τῆς τεκούσης ἐς σφαγὰς ὤσαι ξίφος,
 εἰ μήτ' ἐκεῖνος ἀναλαβεῖν ἤμελλε φῶς,
 ἐγὼ θ' ὁ τλήμων τοιάδ' ἐκπλήσειν κακά.
 καὶ νῦν ἀνακάλυπτ', ὧ κασίγνητον κάρα,
 ἐκ δακρῶν τ' ἀπελθε, κεί μάλ' ἀθλίως 295
 ἔχομεν· ὅταν δὲ τᾶμ' ἀδυμήσαντ' ἴδῃς,
 σὺ μου τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν
 ἴσχναινε παραμυθού θ'. ὅταν δὲ σὺ στένης,
 ἡμᾶς παρόντας χρή σε νουθετεῖν φίλα·
 ἐπικουρίαι γὰρ αἶδε τοῖς φίλοις καλαί. 300
 ἀλλ', ὧ τάλαινα, βᾶσα δωμάτων ἔσω,
 ὕπνω τ' ἀϋπνον βλέφαρον ἐκταθεῖσα δός,
 σῖτόν τ' ὄρεξαι, λουτρά τ' ἐπὶ χροὸς βάλε.
 εἰ γὰρ προλείψεις μ', ἢ προσεδρία νόσον
 κτήσει τιν', οἰχόμεσθα· σὲ γὰρ ἔχω μόνην 305
 ἐπίκουρον, ἄλλων, ὡς ὄρας, ἔρημος ὢν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ ἔστι· σὺν σοὶ καὶ θανεῖν αἰρήσομαι
 καὶ ζῆν· ἔχει γὰρ ταυτόν· ἦν σὺ κατθανῆς,
 γυνὴ τί δράσω; πῶς μόνη σωθήσομαι,
 ἀνάδελφος, ἀπάτωρ, ἄφιλος; εἰ δὲ σοὶ δοκεῖ, 310
 δραῶν χρή τάδ'. ἀλλὰ κλῖνον εἰς εὐνήν δέμας,
 καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν κἀκφοβοῦν σ' ἐκ δεμνίων
 ἄγαν ἀποδέχου, μένε δ' ἐπὶ στρωτοῦ λέχους.
 κἂν μὴ νοσῆς γάρ, ἀλλὰ δοξάζῃς νοσεῖν,
 κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίγνεται. 315

ΧΟΡΟΣ.

αἰαῖ,
 δρομάδες ὧ πτεροφόροι
 ποτνιαδες θεαί,
 ἀβάνχευτον αἰ θίασον ἐλάχετ' ἐν

δάκρυσι καὶ γόοις, 320

μελαγχρῶτες Εὐμενίδες, αἴ τε τὸν
 ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ', αἵματος
 τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον,
 καδικετεύομαι, καδικετεύομαι,

τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον ἔασατ' ἐκ- 325
 λαθέσθαι λύσσης μανιάδος φοιτα-
 λέου. φεῦ μόχθων,

οἶων, ὦ τάλας, ὄρεχθεῖς ἔρῳεις,
 τρίποδος ἄπο φάτιν, ἄν ὁ Φοῖβος
 ἔλακεν ἔλακε, δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον, 330
 ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοί.

ὦ Ζεῦ,

τίς ἔλεος, τίς ὄδ' ἀγῶν

φόνιος ἔρχεται,

θοάζων σε τὸν μέλεον, ᾧ δάκρυα 335

δάκρυσι συμβάλλει

πορεύων τις εἰς δόμον ἀλαστόρων

ματέρος αἶμα σᾶς, ὅ σ' ἀναβακχεύει;

κατολοφύρομαι, καταλοφύρομαι.

ὁ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς· 340

ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς τις ἀνάτου θοᾶς

τινάξας δαίμων κατέκλυσεν δεινῶν

πόνων, ὡς πόντου

λάβροισι ὀλεθρίοισιν ἐν κύμασιν.

τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον 345

ἕτερον ἢ τὸν ἀπὸ θεογόνων γάμων

τὸν ἀπὸ Ταντάλου, σέβεσθαί με χρῆ;

καὶ μὴν βασιλεὺς ὄδε δὴ στείχει,

Μενέλαος ἀναξ, πολὺ δ' ἀβροσύνη

δῆλος ὀρᾶσθαι 350

τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὦν.

ὦ χιλιόναυν στρατὸν ὀρμήσας

εἰς γῆν Ἀσίαν,

χαῖρ', εὐτυχίᾳ δ' αὐτὸς ὀμιλεῖς,

θεόθεν πράξας ἄπερ εὐχον. 355

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὦ δῶμα, τῇ μὲν σ' ἠδέως προσδέρομαι

Τροίαθεν ἔλθῶν, τῇ δ' ἰδὼν καταστένω·
κύνκω γὰρ εἰλιχθεῖσαν ἀθλίους κακοῖς
οὐπόποτ' ἄλλην μᾶλλον εἶδον ἑστίαν.

Ἄγαμέμνονος μὲν γὰρ τύχας ἠπιστάμην 360
καὶ θάνατον, οἷω πρὸς δάμαρτος ὤλετο,

Μαλέα προσίσχων προῶραν· ἐκ δὲ κυμάτων
ὁ ναυτίλοισι μάντις ἐξήγγειλέ μοι

Νηρέως προφήτης Γλαῦκος, ἀψευδῆς θεός, 365
ὅς μοι τάδ' εἶπεν ἐμφανῶς παρασταθεῖς·

Μενέλαε, κεῖται σὸς κασίγνητος θανῶν,
λουτροῖσιν ἀλόχου περιπεσῶν πανυστάτοις·

δακρύων δ' ἐπλησεν ἐμέ τε καὶ ναύτας ἐμοῦς 370
πολλῶν. ἐπεὶ δὲ Ναυπλίας ψαύω χθονός,
ἤδη δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης,

δοκῶν Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἄγαμέμνονος
φίλαισι χερσὶ περιβαλεῖν καὶ μητέρα,

ὡς εὐτυχοῦντας, ἔκλυον ἀλιτύπων τινὸς 375
τῆς Τυνδαρείας παιδὸς ἀνόσιον φόνον.

καὶ νῦν ὅπου ἔστιν, εἶπατ', ὦ νεάνιδες,
Ἄγαμέμνονος παῖς, ὅς τὰ δειν' ἔτλη κακά.

βρέφος γὰρ ἦν τότε ἐν Κλυταιμνήστρας χερσῶν,
ὅτ' ἐξέλειπον μέλαθρον ἐς Τροίαν ἰών,
ὥστ' οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὄδ' εἴμ' Ὀρέστης, Μενέλεως, ὃν ἱστορεῖς. 380
ἐκὼν ἐγὼ σοι τὰμὰ μηνύσω κακά.

τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω
ἰκέτης, ἀφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτάς·
σῶσόν μ'· ἀφῖξαι δ' αὐτὸς ἐς καιρὸν κακῶν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὦ θεοί, τί λεύσω; τίνα δέδορκα νερτέρων; 385

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὔ γ' εἶπας· οὐ γὰρ ζῶ κακοῖς, φάος δ' ὄρω.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὡς ἠγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρόν, τάλας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐχ ἡ πρόσοψίς μ', ἀλλὰ τᾶργ' αἰκίζεται.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

δεινὸν δὲ λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ σῶμα φροῦδον· τὸ δ' ὄνομα οὐ λέλοιπέ με.

390

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὦ παράλογόν μοι σὴ φανεῖς ἀμορφία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὄδ' εἰμὶ μητρὸς τῆς τάλαιπώρου φονεύς.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἤκουσα· φείδου δ' ὀλιγάκις λέγειν κακά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φειδόμεθ'· ὁ δαίμων δ' ἔς με πλούσιος κακῶν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τί χοῆμα πάσχεις; τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος;

395

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἡ ξύνεσις, ὅτι σύννοϊδα δεινὸν εἰργασμένος.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πῶς φῆς; σοφόν τοι τὸ σαφές, οὐ τὸ μὴ σαφές.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λύπη μάλιστα γ' ἡ διαφθείρουσά με·

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

δεινὴ γὰρ ἡ θεός, ἀλλ' ὁμως ἰάσιμος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μανίαι τε, μητρὸς αἵματος τιμωρίαι.

400

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἤρξω δὲ λύσεως πότε; τίς ἡμέρα τότε ἦν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐν ἧ τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πότερα κατ' οἴκους, ἢ προσεδρεύων πυρᾷ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

νυκτὸς φυλάσσων ὀστέων ἀναίρεσιν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

παρῆν τις ἄλλος, ὃς σὸν ὠρθευεν δέμας;

405

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδης, ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ μητρὸς φόνον.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

φαντασμάτων δὲ τάδε νοσεῖς ποίων ὕπο;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οἶδ' ἄς ἔλεξας, ὀνομάσαι δ' οὐ βούλομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σεμναὶ γάρ· εὐπαίδευτα δ' ἀποτρέπει λέγειν.

410

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

αὐταὶ σε βακχεύουσι συγγενεῖ φόνω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οἴμοι διωγμῶν, οἷς ἐλαύνομαι τάλας.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐ δεινὰ πάσχειν, δεινὰ τοὺς εἰργασμένους.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

μὴ θάνατον εἶπης· τοῦτο μὲν γὰρ οὐ σοφόν.

415

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Φοῖβος, κελεύσας μητρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἄμαθέστερός γ' ὢν τοῦ καλοῦ καὶ τῆς δίκης.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δουλεύομεν θεοῖς, ὅ,τι ποτ' εἰσὶν οἱ θεοί.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

κᾶτ' οὐκ ἀμύνει Λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μέλλει· τὸ θεῖον δ' ἐστὶ τοιοῦτον φύσει.

420

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἴχονται πνοαί;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔκτον τόδ' ἡμαρ· ἔτι πνρὰ θερμὴ τάφου.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα μητέρος θεαί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ σοφός, ἀληθῆς δ' ἐς φίλους ἔφην φίλος.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πατρός δὲ δὴ τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία;

425

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐπω· τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραξία λέγω.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις, δράσας τάδε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μισούμεθ' οὕτως ὥστε μὴ προσεννέπειν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐδ' ἤγνισαι σὸν αἷμα κατὰ νόμους χεροῖν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐκκλείομαι γὰρ δωμάτων, ὅπη μόλω.

430

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Οἶαξ, τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρί.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ξυνῆκα· Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ γ' οὐ μετῆν μοι· διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τίς δ' ἄλλος; ἦπου τῶν ἀπ' Αἰγίσθου φίλων;

435

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὗτοί μ' ὑβρίζουσ', ὧν πόλις τὰ νῦν κλύει.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ἀγαμέμνονος δὲ σκῆπτρ' ἐᾷ σ' ἔχειν πόλις;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πῶς, οἵτινες ζῆν οὐκ ἐῶσ' ἡμᾶς ἔτι;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τί δρῶντες ὅ,τι καὶ σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοί;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ψηφός καθ' ἡμῶν οἴσεται τῆδ' ἡμέρα.

440

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

φεύγειν πόλιν τήνδ', ἢ θανεῖν, ἢ μὴ θανεῖν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θανεῖν ὑπ' ἀστῶν λευσίμῳ πετρώματι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

κᾶτ' οὐχὶ φεύγεις, γῆς ὑπερβάλλων ὄρους;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κύκλω γὰρ εἰλισσόμεθα παγγάλκοις ὄπλοις.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν, ἢ πρὸς Ἀργείας χερός;

445

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πάντων πρὸς ἀστῶν, ὡς θάνω· βραχὺς λόγος.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὦ μέλεος, ἦκεις ξυμφορᾶς πρὸς τοῦσχατον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔς σ' ἐλπίς ἢ ἢ μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν.

ἀλλ' ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχῆς μολῶν

μετάδος φίλοισι σοῖσι σῆς εὐπραξίας,

450

καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχε,

ἀλλ' ἀντιλάζου καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει,

χάριτας πατρῶας ἐκτίνων ἐς οὓς σε δεῖ.

ὄνομα γάρ, ἔργον δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι

οἱ μὴ ἢ πὶ ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι.

455

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ

ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως, μελάμπεπλος

κουρᾶ τε θυγατρὸς πενθίμω κεκαρμένος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀπωλόμην, Μενέλαε· Τυνδάρεως ὅδε

στείχει πρὸς ἡμᾶς, οὗ μάλιστ' αἰδῶς μ' ἔχει

460

ἔς ὄμματ' ἐλθεῖν τοῖσιν ἐξειργασμένοις.

καὶ γάρ μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα, πολλὰ δὲ

φιλήματ' ἐξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνονος

παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Λήδα δ' ἅμα,

τιμῶντέ μ' οὐδὲν ἤσσον ἢ Διοσκόρω·

465

οἷς, ὦ τάλαινα καρδία ψυχὴ τ' ἐμή,

ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλὰς· τίνα σκότον

λάβω προσώπῳ; ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος

θῶμαι, γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας;

ΤΤΝΔΑΡΕΩΣ.

ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἴδω πόσιν,

470

Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταιμνήστρας τάφῳ
 χοὰς χεόμενος ἔκλυον ὡς ἐς Ναυπλίαν
 ἦκοι ξὺν ἀλόχῳ πολυετὶς σεωσμένος.
 ἄγετέ με· πρὸς γὰρ δεξιὰν αὐτοῦ θέλω
 σταῖς ἀσπασασθαι, χρόνιον εἰσιδὼν φίλον.

475

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὦ πρέσβυ, χαῖρε, Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα.

ΤΤΝΔΑΡΕΩΣ.

ὦ χαῖρε καὶ σύ, Μενέλεως, κήδευμ' ἐμόν.
 ἔα· τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι.

ὁ μητροφόντης ὄδε πρὸ δωμαίων δράκων
 στίλβει νοσώδεις ἀστραπάς, στύγημ' ἐμόν.

480

Μενέλαε, προσφθέγγει νιν, ἀνόσιον κάρα;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστιν ἔκγονος.

ΤΤΝΔΑΡΕΩΣ.

κείνου γὰρ ὄδε πέφυκε, τοιοῦτος γέγως;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πέφυκεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος.

ΤΤΝΔΑΡΕΩΣ.

βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις.

485

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ἑλληνικόν τοι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν αἰεί.

ΤΤΝΔΑΡΕΩΣ.

καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πᾶν τοῦξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς.

ΤΤΝΔΑΡΕΩΣ.

κέκτησό νυν σύ τοῦτ', ἐγὼ δ' οὐ κτήσομαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὄργη γὰρ ἅμα σου καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφόν.

490

ΤΤΝΔΑΡΕΩΣ.

πρὸς τόνδε σοφίας τις ἂν ἀγὼν ἦκοι πέρι;

εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερὰ καὶ τὰ μὴ καλὰ,

τούτου τίς ἀνδρῶν ἐγένετ' ἀσυνετώτερος,

ὅστις τὸ μὲν δίκαιον οὐκ ἐσκέψατο,

οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον;

495

ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον,
 πληγείς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα,
 αἴσχιστον ἔργον, οὐ γὰρ αἰνέσω ποτέ,
 χρῆν αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αἵματος δίκην 500
 ὄσιαν διώκοντ', ἐκβαλεῖν τε δωμάτων
 μητέρα· τὸ σῶφρόν τ' ἂν ἔλαβ' ἀντὶ συμφορᾶς,
 καὶ τοῦ νόμου τ' ἂν εἴχεν εὐσεβῆς τ' ἂν ἦν.
 νῦν δ' ἐς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε μητέρι.
 κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἠγούμενος, 505
 αὐτὸς κακίων μητέρ' ἐγένετο κτανών.
 ἐρήσομαι δέ, Μενέλεως, τοσόνδε σε·
 εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν ὁμόλεκτρος γυνή,
 χῶ τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ,
 κἄπειθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνω φόνον 510
 λύσει, πέρας δὴ ποῖ κακῶν προβήσεται;
 καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλαι·
 ἐς ὀμμάτων μὲν ὄψιν οὐκ εἶων περᾶν
 οὐδ' εἰς ἀπάντημ', ὅστις αἶμ' ἔχων κυρεῖ,
 φρυγαῖσι δ' ὄσιοῦν, ἀνταποκτείνειεν δὲ μή. 515
 αἰεὶ γὰρ εἷς ἔμελλ' ἐνέξεσθαι φόνω,
 τὸ λοίσθιον μίασμα λαμβάνων χεροῖν.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναῖκας ἀνοσίους,
 πρώτην δὲ θυγατέρ', ἣ πόσιν κατέκτανεν·
 Ἑλένην τε τὴν σὴν ἄλοχον οὐ ποτ' αἰνέσω, 520
 οὐδ' ἂν προσείποιμ'· οὐδὲ σὲ ζηλῶ, κακῆς
 γυναικὸς ἐλθόνθ' οὐνεκ' ἐς Τροίας πέδον.
 ἀμυνῶ δ', ὅσον περ δυνατός εἰμι, τῷ νόμῳ,
 τὸ θηριῶδες τοῦτο καὶ μαιφόνον
 παύων, ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' αἰεὶ. 525
 ἐπεὶ τίν' εἶχες, ὦ τάλας, ψυχὴν τότε
 ὅτ' ἐξέβαλλε μαστὸν ἰκετεύουσά σε
 μήτηρ; ἐγὼ μὲν οὐκ ἰδὼν τὰ κεῖ κακά,
 δακρύοις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκθήκω τάλας.
 ἐν οὖν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοῖοθι· 530
 μισεῖ γε πρὸς θεῶν καὶ τίνεις μητρὸς δίκας,
 μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις. τί μαρτύρων
 ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ', ἅ γ' εἰσορᾶν πάρα;

ὡς οὖν ἂν εἰδῆς, Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς
 μὴ πρᾶσσ' ἐναντί', ὠφελεῖν τοῦτον θέλων. 535
 [ἔα δ' ὑπ' ἀστῶν κοιταφονευθῆναι πέτροις,
 ἢ μὴ πῖβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.]
 θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανοῦσ' ἔπραξεν ἔνδικα·
 ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν.
 ἐγὼ δὲ τᾶλλα μακάριος πέφυκ' ἀνήρ, 540
 πλὴν ἐς θυγατέρας· τοῦτο δ' οὐκ εὐδαιμονῶ.

ΧΟΡΟΣ.

ζηλωτὸς ὅστις εὐτύχησεν ἐς τέκνα,
 καὶ μὴ πῖσήμους ξυμφορὰς ἐκτήσατο.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ γέρον, ἐγὼ τοι πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν,
 ὅπου γε μέλλω σὴν τι λυπήσειν φρένα. 545
 ἐγὼ δ' ἀνόσιός εἰμι, μητέρα κτανών,
 ὅσιος δέ γ' ἕτερον ὄνομα, τιμωρῶν πατρί.
 ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδῶν
 τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σόν, ὃ μ' ἐκπλήσσει λέγειν,
 καὶ καθ' ὁδὸν εἶμι· νῦν δὲ σὴν ταρβῶ τρίχα. 550
 τί χρῆν με δρᾶσαι; δύο γὰρ ἀντίθες δυοῖν·
 πατὴρ μὲν ἐφύτευσέν με, σὴ δ' ἔτικτε παῖς,
 τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα·
 ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἶη ποτ' ἄν.
 ἐλογισάμην οὖν τῷ γένους ἀρχηγέτη 555
 μᾶλλον μ' ἀμῦναι τῆς ὑποστάσης τροφάς·
 ἢ σὴ δὲ θυγάτηρ, μητέρ' αἰδοῦμαι λέγειν,
 ἰδίοισιν ὑμεναίοισι κούχλι σώφροσιν
 ἐς ἀνδρὸς ἦει λέκτρο'· ἐμαντόν, ἦν λέγω
 κακῶς ἐκείνην, ἐξεροῶ· λέξω δ' ὅμως. 560
 Αἴγισθος ἦν ὁ κρυπτὸς ἐν δόμοις πόσις.
 τοῦτον κατέκτειν', ἐπὶ δ' ἔθυσσα μητέρα,
 ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τιμωρῶν πατρί.
 ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὡς πετρωθῆναί με δεῖ,
 ἄκουσον ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ· 565
 εἰ γὰρ γυναῖκες ἐς τόδ' ἤξουσιν θράσους,
 ἄνδρας φονεύειν, καταφυγὰς ποιούμεναι
 ἐς τέκνα, μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι,

παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ὀλλύναι πόσει
 ἐπίκλημ' ἐχούσαις ὅ,τι τύχοι. δράσας δ' ἐγὼ 570
 δεῖν', ὡς σὺ κομπεῖς, τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον.
 μισῶν δὲ μητέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα,
 ἥτις μεθ' ὅπλων ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων
 πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην 575
 προὔδωκε, κούκ ἔσωσ' ἀκήρατον λέχος.
 ἐπεὶ δ' ἄμαρτοῦσ' ἤσθετ', οὐχ αὐτῇ δίκην
 ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὡς μὴ δίκην δοίη πόσει,
 ἐζημίωσε πατέρα κἀπέκτειν' ἐμόν.
 πρὸς θεῶν, ἐν οὐ καλῶ μὲν ἐμνήσθην θεῶν,
 φόνον δικάζων, εἰ δὲ δὴ τὰ μητέρος 580
 σιγῶν ἐπήνουν, τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών;
 οὐκ ἂν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐρινύσιν;
 ἢ μητρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαί,
 τῷ δ' οὐ πάρεισι μᾶλλον ἠδικημένῳ;
 σύ τοι φυτεύσας θυγατέρ', ὦ γέρον, κακὴν 585
 ἀπώλεσάς με· διὰ τὸ γὰρ κείνης θράσος
 πατρὸς στερηθεῖς, ἐγενόμην μητροκτόνος.
 ὄρας; Ὀδυσσεύος ἄλοχον οὐ κατέκτανε
 Τηλέμαχος· οὐ γὰρ ἐπεγάμει πόσει πόσιν,
 μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγιὲς εὐναστήριον. 590
 ὄρας; Ἀπόλλων ὅς μεσομφάλους ἔδρας
 ναίων βροτοῖσι στόμα νέμει σαφέστατον,
 ὦ πειθόμεσθα πάνθ' ὅσ' ἂν κείνος λέγῃ,
 τούτῳ πιθόμενος τὴν τεκοῦσαν ἔκτανον.
 ἐκεῖνον ἠγεῖσθ' ἀνόσιον καὶ κτείνετε· 595
 ἐκεῖνος ἤμαρτ', οὐκ ἐγώ. τί χρῆν με δρᾶν;
 ἢ οὐκ ἀξιόχρεως ὁ θεὸς ἀναφέροντί μοι
 μίασμα λῦσαι; ποῖ τις οὖν ἔτ' ἂν φύγοι,
 εἰ μὴ κελεύσας ῥύσεταιί με μὴ θανεῖν;
 ἀλλ' ὡς μὲν οὐκ εὖ μὴ λέγ' εἴργασται τάδε, 600
 ἡμῖν δὲ τοῖς δράσασιν οὐκ εὐδαιμόνως.
 γάμοι δ' ὅσοις μὲν εὖ καθεστᾶσιν βροτῶν,
 μακάριος αἰών· οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ,
 τά τ' ἐνδον εἰσὶ τά τε θύραζε δυστυχεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ἄει γυναῖκες ἔμποδὼν ταῖς ξυμφοραῖς
ἔφρυσαν ἀνδρῶν πρὸς τὸ δυστυχέστερον. 605

Τ Τ Ν Δ Α Ρ Ε Ω Σ.

ἐπεὶ θρασύνει κούχ ὑποστέλλει λόγῳ,
οὔτω δ' ἀμείβει μ' ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένα,
μᾶλλον μ' ἀνάξεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον·
καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πίνων 610
ῶν οὔνεκ' ἦλθον, θυγατρὶ κοσμήσων τάφρον.

μολῶν γὰρ εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον
ἔκουσαν οὐκ ἄκουσαν ἐπισείσω πόλιν
σοὶ σῆ τ' ἀδελφῆ λεύσιμον δοῦναι δίκην.

μᾶλλον δ' ἐκείνη σοῦ θανεῖν ἐπαξία, 615
ἢ τῆ τεκούσῃ σ' ἠγρίωσ', ἐς οὓς ἄει

πέμπουσα μύθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον,
ὄνειρατ' ἀγγέλλουσα τὰγαμέμνονος,

καὶ τοῦθ' ὃ μισήσειαν Αἰγίσθου λέχος

οἱ νεότεροι θεοί, καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν πικρόν,

ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρί. 620

Μενέλαε, σοὶ δὲ τάδε λέγω δράσω τε πρὸς·

εἰ τοῦμὸν ἔχθρος ἐναριθμεῖ κῆδός τ' ἐμόν,

μὴ τῶδ' ἀμύνειν φόνον ἐναντίον θεοῖς·

ἕα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι πέτρους,

ἢ μὴ πῖβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός. 625

τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι, μηδὲ δυσσεβεῖς

ἔλη παρώσας εὐσεβεστέρους φίλους·

ἡμᾶς δ' ἀπ' οἴκων ἄγετε τῶνδε, πρόσπολοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

στεῖχ', ὡς ἀθορύβως οὐπιῶν μῖν λόγος

πρὸς τόνδ' ἴκηται, γῆρας ἀποφυγῶν τὸ σόν. 630

Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς,

διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδούς;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἕασον· ἐν ἑμαυτῷ τι συννοούμενος,

ὅπη τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ.

635

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μὴ νυν πέραινε τὴν δόκησιν, ἀλλ' ἐμοὺς

λόγους ἀκούσας πρόσθε, βουλεύου τότε.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας. ἔστι δ' οὗ σιγῆ λόγου
κρείσσων γένοιτ' ἄν, ἔστι δ' οὗ σιγῆς λόγος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγοιμ' ἄν ἤδη. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων 640
ἐπίπροσθεν ἔστι καὶ σαφῆ μᾶλλον κλύειν.

ἔμοι σὺ τῶν σῶν, Μενέλεως, μηδὲν δίδου,
ἃ δ' ἔλαβες ἀπόδος, πατρὸς ἐμοῦ λαβὼν πάρα.

οὐ χρήματ' εἶπον· χρήματ', ἦν ψυχὴν ἐμὴν 645
σώσης, ἅπερ μοι φίλτατ' ἔστι τῶν ἐμῶν.

ἀδικῶ· λαβεῖν χρή μ' ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ
ἀδικόν τι παρὰ σοῦ· καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατὴρ

ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ' ἦλθ' ἐς Ἴλιον,
οὐκ ἔξαμαρτῶν αὐτός, ἀλλ' ἁμαρτίαν

τῆς σῆς γυναικὸς ἀδικίαν τ' ἰώμενος. 650

ἔν μὲν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἐνὸς δοῦναί σε χρή.

ἀπέδοτο δ', ὡς χρή τοῖς φίλοισι τοὺς φίλους,

τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι, παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν,

ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβοις ξυνάορον.

ἀπότισον οὖν μοι ταῦτό τοῦτ' ἐκεῖ λαβῶν, 655

μίαν πονήσας ἡμέραν ἡμῶν ὕπερ

σωτήριος στάς, μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη.

ἃ δ' Ἀύλις ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὀμοσπόρου,

ἔῶ σ' ἔχειν ταῦθ'· Ἐρμιόνην μὴ κτεῖνε σύ.

δεῖ γὰρ σ' ἐμοῦ πράσσοντος ὡς πράσσω τὰ νῦν 660

πλέον φέρεσθαι, καὶ μὲ συγγνώμην ἔχειν.

ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῷ ταλαιπώρῳ πατρὶ

κάμῃς ἀδελφῆς, παρθένου μακρὸν χρόνον·

θανῶν γὰρ οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρός.

ἔρεῖς, ἀδύνατον· αὐτὸ τοῦτο· τοὺς φίλους 665

ἐν τοῖς κακοῖς χρή τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν·

ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῶ, τί δεῖ φίλων;

ἄρκεῖ γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς ὠφελεῖν θέλων.

φιλεῖν δάμαρτα πᾶσιν Ἑλλησιν δοκεῖς·

κοῦχ' ὑποτρέχων σε τοῦτο θωπεία λέγω· 670

ταύτης ἰκνοῦμαί σ'. ὦ μέλεος ἐμῶν κακῶν,

ἔς οἶον ἦκω. τί δὲ τάλαιπωρεῖν με δεῖ;
 ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἱκετεύω τάδε.
 ὦ πατρός ὄμαιμε θεῖε, τὸν κατὰ χθονὸς
 θανόντ' ἀκούειν τάδε δόκει, ποτωμένην 675
 ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ, καὶ λέγειν ἄγὼ λέγω.
 ταῦτ' ἔς τε δάκρυα καὶ γόους καὶ ξυμφορὰς
 εἴρηκα, κἀπήτηκα τὴν σωτηρίαν,
 θηρῶν ὃ πάντες, κούκ ἐγὼ ζητῶ μόνος.

ΧΟΡΟΣ.

κἀγὼ σ' ἱκνοῦμαι καὶ γυνή περ οὔσ' ὄμως 680
 τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν· οἴός τε δ' εἶ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ὅρεστ', ἐγὼ τοι σὸν καταιδούμαι κάρα,
 καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι·
 καὶ χρὴ γὰρ οὔτω τῶν ὄμαιμόνων κακὰ
 ξυνεκκομίζειν, δύναμιν ἦν διδῶ θεός, 685
 θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους.
 τὸ δ' αὖ δύνασθαι πρὸς θεῶν χρήζω τυχεῖν·
 ἦκω γὰρ ἀνδρῶν ξυμμάχων κενὸν δόρυ
 ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος,
 σμικρᾶ ξὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων. 690
 μάχη μὲν οὖν ἂν οὐχ ὑπερβαλοίμεθα
 Πελασγὸν Ἄργος· εἰ δὲ μαλθακοῖς λόγοις
 δυναίμεθ', ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν.
 σμικροῖσι γὰρ τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν
 πόνοισιν; ἀμαθὲς καὶ τὸ βούλεσθαι τάδε. 695
 ὅταν γὰρ ἤβᾶ δῆμος, εἰς ὄργην πεσών,
 ὅμοιον ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον·
 εἰ δ' ἡσύχως τις αὐτὸς ἐντείνοντι μὲν
 χαλῶν ὑπείκοι, καιρὸν εὐλαβούμενος,
 ἴσως ἂν ἐκπνεύσει· ὅταν δ' ἀνῆ πνοάς, 700
 τύχοις ἂν αὐτοῦ ῥαδίως ὅσον θέλεις.
 ἔνεστι δ' οἶκτος, ἐνι δὲ καὶ θυμὸς μέγας,
 καροδοκοῦντι κτῆμα τιμιώτατον.
 ἐλθὼν δὲ Τυνδάρεῶν τέ σοι πειράσομαι
 πόλιν τε πείσαι τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς. 705
 καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ

ἔβραψεν, ἔστη δ' αὖθις, ἦν χαλᾶ πόδα.
 μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
 μισοῦσι δ' ἄστοί· δεῖ δέ μ', οὐκ ἄλλως λέγω,
 σῶζειν σε σοφία, μὴ βία τῶν κρεισσόνων. 710
 ἀλκῆ δέ σ' οὐκ ἄν, ἧ σὺ δοξάζεις ἕσως,
 σῶσαιμ' ἄν· οὐ γὰρ ῥάδιον λόγῃ μιᾶ
 στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν, ἅ σοι πάρα.
 οὐ γάρ ποτ' Ἄργους γαῖαν ἔς τὸ μαλθακὸν
 προσηγόμεσθα· νῦν δ' ἀναγκαίως ἔχει 715
 δούλοισιν εἶναι τοῖς σοφοῖσι τῆς τύχης.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ πλὴν γυναικὸς οὐνεκα στρατηλατεῖν
 τ' ἄλλ' οὐδέν, ὦ κάκιστε τιμωρεῖν φίλοις,
 φεύγεις ἀποστραφεῖς με; τὰ δ' Ἀγαμέμνονος 720
 φροῦδ'. ἄφιλος ἦσθ' ἄρ', ὦ πάτερ, πράσσων κακῶς.
 οἴμοι, προδέδομαι, κούκ' εἰσὶν ἐλπίδες,
 ὅπη τραπόμενος θάνατον Ἀργείων φύγω·
 οὔτος γὰρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε φίλτατον βροτῶν, 725
 Πυλάδην, δρόμῳ στείχοντα Φωκέων ἄπο,
 ἠδεῖαν ὄψιν· πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ
 κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾶν.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

θᾶσσον ἢ μ' ἐχρῆν προβαίνων ἰκόμην δι' ἄστεως,
 ξύλλογον πόλεως ἀκούσας, τὸν δ' ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς, 730
 ἐπὶ σὲ σύγγονόν τε τὴν σῆν, ὡς κτενοῦντας αὐτίκα.
 τί τάδε; πῶς ἔχεις; τί πράσσεις, φίλταθ' ἠλίκων ἐμοὶ
 καὶ φίλων καὶ ξυγγενείας; πάντα γὰρ τάδ' εἶ σύ μοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οἰχόμεσθ', ὡς ἐν βραχεῖ σοι τὰ μὰ δηλώσω κακά.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ξυγκατασκάπτοις ἄν ἡμᾶς· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. 735

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Μενέλεως κάκιστος ἔς με καὶ κασιγνήτην ἐμήν.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίγνεσθαι κακόν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὥσπερ οὐκ ἔλθων ἔμοιγε ταῦτόν ἀπέδωκεν μολών.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἢ γὰρ ἔστιν ὡς ἀληθῶς τήνδ' ἀφίγμένος χθόνα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

χρόνιος· ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις. 740

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκείνη κείνον ἐνθάδ' ἤγαγεν.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ποῦ 'στιν ἢ πλείστους Ἀχαιῶν ὤλεσεν γυνὴ μία;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐν δόμοις ἔμοῖσιν, εἰ δὴ τοὺςδ' ἔμοὺς καλεῖν χρεῶν.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σοῦ κασιγνήτῳ πατρός; 745

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μή μ' ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' ἀστῶν καὶ κασιγνήτην ἐμήν.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

πρὸς θεῶν, τί πρὸς τὰδ' εἶπε; τόδε γὰρ εἰδέναι θέλω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὐλαβεῖθ', ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

σκῆψιν ἔς ποίαν προβαίνων; τοῦτο πάντ' ἔχω μαθών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὗτος ἦλθ' ὃ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρων πατήρ. 750

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

Τυνδάρεων λέγεις· ἴσως σοι θυγατέρος θυμούμενος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αἰσθάνει. τὸ τοῦδε κῆδος μᾶλλον εἴλετ' ἢ πατρός.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

κοῦκ ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλάζυσθαι παρών;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ γὰρ αἰχμητῆς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἐν κακοῖς ἄρ' εἶ μεγίστοις, καὶ σ' ἀναγκαῖον θανεῖν. 755

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ψῆφον ἀμφ' ἡμῶν πολίτας ἐπὶ φόνῳ θέσθαι χρεῶν.

ΠΤΛΑΔΗΣ.

ἢ κρινεῖ τί χρῆμα, λέξον· διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν. ὁ μῦθος οὐ μακρὸς μακρῶν πέρι.

ΠΤΛΑΔΗΣ.

φευγέ νυν λιπῶν μέλαθρα σὺν κασιγνήτῃ σέθεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐχ ὄρας; φυλασσόμεσθα φρουρίοισι πανταχῆ.

760

ΠΤΛΑΔΗΣ.

εἶδον ἄστεως ἀγνιάς τεύχεσιν πεφραγμένας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὥσπερ εἰ πόλις πρὸς ἐχθρῶν σῶμα πυργηρούμεθα.

ΠΤΛΑΔΗΣ.

κἀμέ νυν ἔροῦ τί πάσχω· καὶ γὰρ αὐτὸς οἴχομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πρὸς τίνος; τοῦτ' ἂν προσεῖη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακόν.

ΠΤΛΑΔΗΣ.

Στρόφιος ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθεὶς πατήρ.

765

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἴδιον, ἢ κοινὸν πολίταις ἐπιφέρων ἔγκλημά τι;

ΠΤΛΑΔΗΣ.

ὅτι συνηράμην φόνον σοι μητρός, ἀνόσιον λέγων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ τάλας, ἔοικε καὶ σὲ τὰμὰ λυπήσειν κακά.

ΠΤΛΑΔΗΣ.

οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθ'· οἷστέον τάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ φοβεῖ μή σ' Ἄργος ὥσπερ κἀμ' ἀποκτεῖναι θέλη;

770

ΠΤΛΑΔΗΣ.

οὐ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε, Φωκέων δὲ γῆ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δεινὸν οἱ πολλοί, κακούργους ὅταν ἔχωσι προστάτας.

ΠΤΛΑΔΗΣ.

ἀλλ' ὅταν χρηστοὺς λάβωσι, χρηστὰ βουλευούσ' αἰεὶ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἶεν. ἐς κοινὸν λέγειν χρή.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

τίνος ἀναγκαίου πέρι;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ λέγοιμ' ἀστοῖσιν ἔλθῶν

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ὡς ἔδρασας ἔνδικα;

775

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατρὶ τιμωρῶν ἔμαντοῦ;

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

μὴ λάβωσί σ' ἄσμενοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' ὑποπτήξας σιωπῇ κατθανῶ;

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

δειλὸν τόδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πῶς ἂν οὖν δρώην;

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἔχεις τίν', ἦν μένης, σωτηρίαν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἔχω.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

μολόντα δ' ἐλπίς ἐστι σωθῆναι κακῶν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ τύχοι, γένοιτ' ἂν.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

οὐκοῦν τοῦτο κρεῖσσον ἢ μένειν.

780

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω;

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

θανῶν γοῦν ᾧδε κάλλιον θανεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τὸ προᾶγμά γ' ἔνδικόν μοι.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

τῷ δοκεῖν εὐχου μόνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὖ λέγεις· φεύγω τὸ δειλὸν τῆδε.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

μᾶλλον ἢ μένων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καί τις ἂν γέ μ' οἰκτίσειε

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

μέγα γὰρ ἠὺγένειά σου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θάνατον ἀσχάλλων πατρῶον.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

πάντα ταῦτ' ἐν ὄμμασιν. 785

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἰτέον, ὡς ἄνανδρον ἀκλεῶς κατθανεῖν.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

αἰνῶ τάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἢ λέγωμεν οὖν ἀδελφῆ ταῦτ' ἐμῆ;

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

μὴ πρὸς θεῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δάκρυα γοῦν γένοιτ' ἂν.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

οὐκοῦν οὗτος οἰωνὸς μέγας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δηλαδὴ σιγᾶν ἄμεινον.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

τῷ χρόνῳ δὲ κερδανεῖς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

τί τόδε καινὸν αὖ λέγεις; 790

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μὴ θεαί μ' οἴστρω κατάσχωσ'.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἀλλὰ κηδεύσω σ' ἐγώ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δυσχερὲς ψάυειν νοσοῦντος ἀνδρός.

ΠΤΑΛΑΔΗΣ.

οὐκ ἔμοιγε σοῦ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὐλαβοῦ λύσεως μετασχεῖν τῆς ἐμῆς.

ΠΤΑΛΑΔΗΣ.

τόδ' οὖν ἴτω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἄρ' ὀκνήσεις;

ΠΤΑΛΑΔΗΣ.

ὄκνος γὰρ τοῖς φίλοις κακὸν μέγα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔρπε νυν, οἷαξ ποδός μοι.

ΠΤΑΛΑΔΗΣ.

φίλα γ' ἔχων κηδεύματα.

795

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καί με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρός.

ΠΤΑΛΑΔΗΣ.

ὡς τί δὴ τόδε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὡς νιν ἱκετεύσω με σῶσαι.

ΠΤΑΛΑΔΗΣ.

τό γε δίκαιον ᾧδ' ἔχει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μητέρος δὲ μηδ' ἴδοιμι μνήμα.

ΠΤΑΛΑΔΗΣ.

πολεμία γὰρ ἦν.

ἀλλ' ἔπειγ', ὡς μή σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων ἔλη,

περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ νωχελῆ νόσῳ,

800

ὡς ἐγὼ δι' ἄστεώς σε σμικρὰ φροντίζων ὄχλου

οὐδὲν αἰσχυνθεὶς ὀχῆσω. ποῦ γὰρ ὦν δείξω φίλος,

εἴ σε μὴ ἔν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τοῦτ' ἐκεῖνο, κτᾶσθ' ἑταίρους, μὴ τὸ συγγενὲς μόνον·

ὡς ἀνὴρ, ὅστις τρόποισι συντακῆ, θυραῖος ὦν,

805

μυρίων κρείσσων ὀμαίμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος.

ΧΟΡΟΣ.

ὁ μέγας ὄλβος ἅ τ' ἀρετὰ
 μέγα φρονοῦσ' ἄν' Ἑλλάδα καὶ
 παρὰ Σιμουντίοις ὀχετοῖς
 πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρείδαις 810

πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων,
 ὅποτε χρυσέας ἔρις ἀρνὸς
 ἦλυθε Τανταλίδαις,
 οἰκτρότατα θοινάματα καὶ
 σφάγια γενναίων τεκέων· 815

ὄθεν φόνω φόνος ἔξαμεί-
 βων δι' αἵματος οὐ προλεί-
 πει δισσοῖσιν Ἀτρείδαις.
 τὸ καλὸν οὐ καλόν, τοκέων
 πυριγενεῖ τέμνειν παλάμα 820

χρόα, μελάνδετον δὲ φόνω
 ξίφος ἐς ἀνγὰς ἀελίοιο δεῖξαι·
 τὸ δ' αὖ κακουργεῖν ἀσέβεια μαινολῖς
 κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν παράνοια.
 θανάτου δ' ἀμφὶ φόβω 825

Τυνδαρὶς ἰάκχησε τάλαι-
 να· τέκνον, οὐ τολμᾶς ὅσια
 κτείνων σὰν ματέρα· μὴ πατρώ-
 αν τιμῶν χάριν ἔξανά-
 ψη δύσκληϊαν ἔσαι. 830

τίς νόσος ἢ τίνα δάκρυα καὶ
 τίς ἔλεος μείζων κατὰ γᾶν
 ἢ ματροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι;
 οἶον ὃ γ' ἔργον τελέσας
 βεβάκχευται μανίαις, 835

Εὐμενίσιν θήραμα φόνω
 δρομάσι δινεύων βλεφάροις
 Ἀγαμεμνόνειος παῖς.
 ὦ μέλεος, ματέρος ὅτε
 μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδῶν 840

χρυσεοπηνήτων φαρέων
 σφάγιον ἔθετο ματέρα, πα-

τρῶων παθέων ἀμοιβάν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

γυναῖκες, ἤπου τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων
τλήμων Ὀρέστης θεομανεῖ λύσση δαμείς; 845

ΧΟΡΟΣ.

ἤκιστα· πρὸς δ' Ἀργεῖον οἴχεται λεών,
ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι
δώσων, ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἴμοι· τί χρῆμ' ἔδρασε; τίς δ' ἔπεισέ νιν;

ΧΟΡΟΣ.

Πυλάδης· ἔοικε δ' οὐ μακρὰν ὁδ' ἄγγελος
λέξειν τὰ κεῖθεν σοῦ κασιγνήτου πέρι. 850

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ τλήμον, ὦ δύστηνε τοῦ στρατηλάτου
Ἀγαμέμνονος παῖ, πότνι' Ἠλέκτρα, λόγους
ἄκουσον οὓς σοι δυστυχεῖς ἦκω φέρων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αἰαῖ· διοιχόμεσθα· δῆλος εἶ λόγῳ.
κακῶν γὰρ ἦκεις, ὡς ἔοικεν, ἄγγελος. 855

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ψήφῳ Πελασγῶν σὸν κασιγνήτου θανεῖν
καὶ σ', ὦ τάλαιν', ἔδοξε τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἴμοι· προσῆλθεν ἐλπίς, ἣν φοβουμένη
πάλαι τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γόοις. 860

ἀτὰρ τίς ἀγῶν, τίνες ἐν Ἀργείοις λόγοι
καθεῖλον ἡμᾶς ἀπεκύρωσαν θανεῖν,
λέγ', ὦ γεραιέ, πότερα λευσίμῳ χερὶ
ἢ διὰ σιδήρου πνεῦμ' ἀπορῥῆξαί με δεῖ,
κοινὰς ἀδελφῶ ξυμφορὰς κεκτημένην. 865

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω
βαίνων, πυθέσθαι δεόμενος τὰ τ' ἀμφὶ σοῦ
τὰ τ' ἀμφ' Ὀρέστου· σῶ γὰρ εὐνοϊαν πατρὶ
ἀεὶ ποτ' εἶχον, καὶ μ' ἔφερβε σὸς δόμος
πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις. 870

ὄρω δ' ὄχλον στείχοντα καὶ θάσσοντ' ἄκραν,
 οὗ φασι πρῶτον Δαναὸν Αἰγύπτῳ δίκας
 διδόντ' ἀθροῖσαι λαὸν ἐς κοινὰς ἔδρας.
 ἀστῶν δὲ δὴ τιν' ἠρόμην ἀθροισμ' ἰδῶν,
 τί καινὸν Ἄργει; μῶν τι πολεμίων πάρα 875
 ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναίδων πόλιν;
 ὁ δ' εἶπ', Ὀρέστην κείνον οὐχ ὄρας πέλας
 στείχοντ', ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον;
 ὄρω δ' ἄελπτον φάσμ', ὃ μήποτ' ὄφελον,
 Πυλάδην τε καὶ σὸν ξύγγονον στείχονθ' ὁμοῦ, 880
 τὸν μὲν κατηφῆ καὶ παρειμένον νόσῳ,
 τὸν δ' ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον,
 νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγία.
 ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἄργείων ὄχλος,
 κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε, τίς χρήξει λέγειν, 885
 πότερον Ὀρέστην κατθανεῖν ἢ μὴ χρεῶν
 μητροκτονοῦντα; καπὶ τῷδ' ἀνίσταται
 Ταλθύβιος, ὃς σῶ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας.
 ἔλεξε δ', ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὦν αἰεὶ,
 διχόμυθα, πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλούμενος, 890
 σὸν δ' οὐκ ἐπαινῶν ξύγγονον, καλῶς κακοῦς
 λόγους ἐλίσσων, ὅτι καθισταίη νόμους
 ἐς τοὺς τεκόντας οὐ καλοῦς, τὸ δ' ὄμμ' αἰεὶ
 φαιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγίσθου φίλοις.
 τὸ γὰρ γένος τοιοῦτον· ἐπὶ τὸν εὐτυχηῖ 895
 πηδῶσ' αἰεὶ κῆρυκες· ὅδε δ' αὐτοῖς φίλος,
 ὃς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἤ.
 ἐπὶ τῷδε δ' ἠγόρευε Διομήδης ἀναξ.
 οὔτος κτανεῖν μὲν οὔτε σ' οὔτε σύγγονον
 εἶα, φυγῆ δὲ ζημιοῦντας εὐσεβεῖν. 900
 ἐπερρώθησαν δ' οἱ μὲν ὡς καλῶς λέγοι,
 οἱ δ' οὐκ ἐπήνουν. καπὶ τῷδ' ἀνίσταται
 ἀνὴρ τις ἀθυρόγλωσσος, ἰσχύων θράσει,
 Ἄργεῖος οὐκ Ἄργεῖος, ἠναγκασμένος,
 θορόβῳ τε πίσυνος κάμαθει παρρησία, 905
 πιθανὸς ἔτ' αὐτοῦς περιβαλεῖν κακῷ τινι.
 ὅταν γὰρ ἠδὺς τοῖς λόγοις, φρονῶν κακῶς,

πείθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα·
 ὅσοι δὲ σὺν νῶ χρηστὰ βουλευουσ' αἰεὶ,
 κἂν μὴ παραυτίκ', ἀνθίς εἰσι χρήσιμοι 910
 πόλει. θεᾶσθαι δ' ὧδε χρῆ τὸν προστάτην
 ἰδόνθ'· ὁμοῖον γὰρ τὸ χρῆμα γίγνεται
 τῶ τοὺς λόγους λέγοντι καὶ τιμωμένῳ.
 ὃς εἶπ' Ὀρέστην καὶ σ' ἀποκτείνει πέτροις
 βάλλοντας· ὑπὸ δ' ἔτεινε Τυνδάρεως λόγους 915
 τῶ σφῶ κατακτείνοντι τοιούτους λέγειν.
 ἄλλος δ' ἀναστὰς ἔλεγε τῶδ' ἐναντία,
 μορφῇ μὲν οὐκ εὐωπός, ἀνδρείος δ' ἀνὴρ,
 ὀλιγάκις ἄστν κἀγορᾶς χραίνων κύκλον,
 αὐτουργός, οἵπερ καὶ μόνοι σώζουσι γῆν, 920
 ξυνετὸς δὲ χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων
 ἀκέραιος, ἀνεπίληπτον ἡσκηκῶς βίον·
 ὃς εἶπ' Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
 στεφανοῦν, ὃς ἠθέλησε τιμωρεῖν πατρί,
 κακὴν γυναικὰ κἄθεον κατακτανών, 925
 ἢ κεῖν' ἀφήρει, μήθ' ὀπλίζεσθαι χεῖρα
 μήτε στρατεύειν ἐκλιπόντα δώματα,
 εἰ τᾶνδον οἰκουρήμαθ' οἱ λελειμμένοι
 φθείρουσιν, ἀνδρῶν εὐνίδας λωβώμενοι.
 καὶ τοῖς γε χρηστοῖς εὖ λέγειν ἐφαίνετο, 930
 κούδεις ἔτ' εἶπε. σὸς δ' ἐπῆλθε σύγγονος,
 ἔλεξε δ', ὦ γῆν Ἰνάχου κεκτημένοι,
 [πάλαι Πελασγοί, Δαναΐδαι δὲ δεύτερον,]
 ὑμῖν ἀμύνων οὐδὲν ἦσσον ἢ πατρὶ
 ἔκτεινα μητέρ'. εἰ γὰρ ἀρσένων φόνος 935
 ἔσται γυναιξὶν ὅσιος, οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἄν
 θνήσκοντες, ἢ γυναιξὶ δουλεύειν χρεῶν·
 τοῦναντίον δὲ δράσετ' ἢ δρᾶσαι χρεῶν.
 νῦν μὲν γὰρ ἡ προδοῦσα λέκτρ' ἐμοῦ πατρὸς
 τέθνηκεν· εἰ δὲ δὴ κατακτενεῖτέ με, 940
 ὁ νόμος ἀνεῖται, κού φθάνοι θνήσκων τις ἄν,
 ὡς τῆς γε τόλμης οὐ σπάνις γενήσεται.
 ἀλλ' οὐκ ἔπειθ' ὄμιλον, εὖ δοκῶν λέγειν.
 νικᾷ δ' ἐκεῖνος ὁ κακὸς ἐν πλήθει λέγων,

ὃς ἠγόρευε σύγγονον σέ τε κτανεῖν. 945

μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρούμενος θανεῖν
τλήμων Ὀρέστης· αὐτόχειρι δὲ σφαγῆ
ὑπέσχετ' ἐν τῆδ' ἡμέρᾳ λείψει βίον
ξὺν σοί. πορεύει δ' αὐτὸν ἐκκλήτων ἄπο
Πυλάδης δακρύων· ξὺν δ' ὀμαρτοῦσιν φίλοι 950
κλαίοντες, οἰκτείροντες· ἔρχεται δέ σοι
πικρὸν θέαμα καὶ πρόσοψις ἀθλία.

ἀλλ' εὐτρέπιζε φάσγαν' ἢ βρόχον δέσση,
ὡς δεῖ λιπεῖν σε φέγγος· ἠὺγένεια δὲ 955
οὐδέν σ' ἐπωφέλησεν, οὐδ' ὁ Πύθιος
τρίποδα καθίζων Φοῖβος, ἀλλ' ἀπώλεσεν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ δυστάλαινα παρθέν', ὡς ξυνηρεφές
πρόσωπον ἐς γῆν σὸν βαλοῦσ' ἀφθογγος εἶ,
ὡς ἐς στεναγμοὺς καὶ γόους δραμουμένη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κατάρχομαι στεναγμόν, ὦ Πελασγία, 960
τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηίδων,
αἱματηρὸν ἄταν,

κτύπον τε κρατός, ὃν ἔλαχ' ἅ κατὰ χθονὸς
νερτέρων καλλίπαις θεά.

λακχεῖτω δὲ γὰρ Κυκλωπία, 965
σίδαρον ἐπὶ κάρᾳ τιθεῖσα κούριμον,
πήματ' οἴκων.

ἔλεος ἔλεος ὄδ' ἔρχεται
τῶν θανουμένων ὑπερ 970
στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων.

βέβακε γὰρ βέβακεν, οἴχεται τέκνων
πρόπασα γέννα Πέλοπος, ὃ τ' ἐπὶ μακαρίοις
ζῆλος ὦν ποτ' οἴκοις·

φθόνος νιν εἶλε θεόθεν, ἅ τε δυσμενῆς 975
φοινία ψῆφος ἐν πόλει.

ἰὼ ἰὼ, πανδάκρυστ' ἐφ' ἀμέρων
ἔθνη πολύπονα, κεύσσειθ', ὡς παρ' ἐλπίδας
μοῖρα βαίνει.

ἕτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται

- πῆματ' ἐν χρόνῳ μακρῷ· 980
 βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰὼν.
 μόλοιμι τὰν οὐρανοῦ
 μέσον χθονός τε τεταμέναν
 αἰωρήμασι πέτρων
 ἀλύσεισι χρυσέαισι φερομένην
 δίναισι βῶλον ἐξ Ὀλύμπου,
 ἔν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω
 πατρὶ γέροντι Ταντάλῳ 985
 ὃς ἔτεκεν ἔτεκε γενέτορας ἐμέθεν δόμων,
 οἳ κατεΐδον ἄτας,
 ποτανὸν μὲν δίωγμα πώλων
 τεθριπποβάμονι στόλῳ
 Πέλοψ ὅποτε πελάγεσι διε- 990
 δίφρευσε, Μυρτίλου φόνον
 δικῶν ἐς οἶδμα πόντου,
 λευκοκύμοσιν
 πρὸς Γεραιστίαις
 ποντίων σάλων
 ἥοσιν ἀρματεύσας.
 ὄθεν δόμοισι τοῖς ἐμοῖς 995
 ἦλθ' ἀρὰ πολύστονος,
 λόχενμα ποιμνίοισι Μαιάδος τόκου,
 τὸ χρυσόμαλλον ἄρνός ὅπότη'
 ἐγένετο τέρας ὅλοὸν ὅλοὸν
 Ἄτρείος ἵπποβότα· 1000
 ὄθεν Ἔρις τό τε πτερωτὸν
 ἀλίου μετέβαλεν ἄρμα,
 τὰν πρὸς ἐσπέραν κέλευθον
 οὐράνου προσαρμόσασα
 μονόπωλον ἐς Ἄω,
 ἑπταπόρου τε δρόμημα Πελειάδος 1005
 εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει,
 τῶνδ' ἑ τ' ἀμείβει θανάτους θανάτων,
 τά τ' ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέστου
 λέκτρα τε Κρήσσης Ἀερόπας δολί-
 ας δολίοισι γάμοις. τὰ πανύστατα δ' 1010

εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ἤλυθε δόμων
πολυπόνοις ἀνάγκαις.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὄδε σὸς ξύγγονος ἔρπει
ψήφῳ θανάτου κατακρωθεῖς,
ὅ τε πιστότατος πάντων Πυλάδης
ἰσάδελφος ἀνὴρ, * ἰθύνων

1015

νοσερὸν κῶλον

ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἶ γῶ. πρὸ τύμβου γάρ σ' ὀρῶσ' ἀναστένω,
ἀδελφέ, καὶ πάροιθε νερτέρων πυρᾶς.
οἶ γὰρ μάλ' ἀνθις. ὡς σ' ἰδοῦσ' ἐν ὄμμασι
πανυστάτην πρόσοψιν ἐξέστην φρενῶν.

1020

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ σῖγ' ἀφείσα τοὺς γυναικίους γόους
στερξείς τὰ κρανθέντ'; οἰκτρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
φέρειν ἀνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ πῶς σιωπῶ; φέγγος εἰσορᾶν θεοῦ
τόδ' οὐκέθ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις μέτα.

1025

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σὺ μὴ μ' ἀπόκτειν'. ἄλις ὑπ' Ἀργείας χερσὸς
τέθνηχ' ὁ τλήμων. τὰ δὲ παρόντ' ἔα κακά.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ μέλεος ἥβης σῆς, Ὀρέστα, καὶ πότμου
θανάτου τ' ἀώρου. ζῆν ἐχρῆν σ', ὅτ' οὐκέτ' εἶ.

1030

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μὴ πρὸς θεῶν μοι περιβάλης ἀνανδρίαν,
ἔς δάκρυα πορθμεύουσ' ὑπόμνησιν κακῶν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

θανούμεθ'. οὐχ οἷόν τε μὴ στένειν κακά.
πᾶσιν γὰρ οἰκτρὸν ἢ φίλη ψυχὴ βροτοῖς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τόδ' ἤμαρ ἡμῖν κύριον. δεῖ δ' ἢ βρόχους
ἄπτειν κρεμαστούς, ἢ ξίφος θήγειν χερσί.

1035

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σύ νύν μ', ἀδελφέ, μή τις Ἀργείων κτάνη,
ὑβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄλλῃ τὸ μητρὸς αἵμα· ἐγὼ δέ σ' οὐ κτενώ.
ἄλλ' αὐτόχειρι θνητῶν ὅτῳ βούλει τρόπῳ.

1040

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔσται τάδ'· οὐδὲν σοῦ ξίφους λελείψομαι·
ἄλλ' ἀμφιθεῖναι σῆ δέσῃ θέλω χέρας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τέρπου κενὴν ὄνησιν, εἰ τερπνὸν τόδε,
θανάτου πέλας βεβῶσι περιβαλεῖν χέρας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλτατ', ὦ ποθεινὸν ἠδιστόν τ' ἔχων
τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν.

1045

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔκ τοί με τήξεις· καί σ' ἀμείψασθαι θέλω
φιλότητι χειρῶν. τί γὰρ ἔτ' αἰδοῦμαι τάλας;
ὦ στέρν' ἀδελφῆς, ὦ φίλον πρόσπτυγμ' ἐμόν,
τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους
προσφθέγματ' ἀμφὶ τοῖς ταλαιπώροις πάρα.

1050

ΗΛΕΚΤΡΑ.

φεῦ·

πῶς ἂν ξίφος νῶ ταυτόν, εἰ θέμις, κτάνοι,
καὶ μνημα δέξαιθ' ἔν, κέδρου τεχνάσματα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἠδιστ' ἂν εἴη ταῦθ'· ὄρας δὲ δὴ φίλων
ὡς ἔσπανίσμεθ', ὥστε κοινωνεῖν τάφου
οὐδ' εἴφ' ὑπὲρ σοῦ, μὴ θανεῖν σπουδῆν ἔχων,
Μενέλαος ὁ κακός, ὁ προδότης τοῦ μοῦ πατρός,
οὐδ' ὄμμ' ἔδειξεν, ἀλλ' ἐπὶ σκήπτροις ἔχων
τὴν ἐλπίδ', εὐλαβεῖτο μὴ σώζειν φίλους.

1055

ἄλλ' εἴ', ὅπως γενναῖα κἀγαμέμνονος
δράσαντε κατθανούμεθ' ἀξιότατα.

1060

κἀγὼ μὲν εὐγένειαν ἀποδείξω πόλει,
παίσας πρὸς ἧπαρ φασγάνῳ· σὲ δ' αὖ χρεῶν
ὅμοια πράσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι.

Πυλάδη, σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φόνου γενοῦ βραβεύς, 1065
καὶ κατθανόντοιν εὖ περιστείλον δέμας,
θάψον τε κοινῇ πρὸς πατρὸς τύμβον φέρων.
καὶ χαῖρ'· ἐπ' ἔργον δ', ὡς ὄρῳ, πορεύομαι.

ΠΤΛΑΔΗΣ.

ἐπίσχες. ἔν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
εἰ ζῆν με χρήζειν σοῦ θανόντος ἠλπισας. 1070

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμοῦ μέτα;

ΠΤΛΑΔΗΣ.

ἦρου; τί δὲ ζῆν σῆς ἑταιρίας ἄτερ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἔκτανες σὴν μητέρ', ὡς ἐγὼ τάλας.

ΠΤΛΑΔΗΣ.

ξὺν σοί γε κοινῇ· ταῦτά καὶ πάσχειν με δεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀπόδος τὸ σῶμα πατρί, μὴ ξύνθνησκέ μοι. 1075

σοὶ μὲν γὰρ ἔστι πόλις, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔστι δῆ,

καὶ δῶμα πατρὸς καὶ μέγας πλούτου λιμὴν.

γάμων δὲ τῆς μὲν δυσπότμου τῆσδ' ἐσφάλης,

ἦν σοι κατηγγύησ', ἑταιρίαν σέβων·

σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποίησαι λαβῶν, 1080

κῆδος δὲ τοῦμὸν καὶ σὺν οὐκέτ' ἔστι δῆ.

ἄλλ' ὦ ποθεινὸν ὄνομ' ὀμιλίας ἐμῆς,

χαῖρ'· οὐ γὰρ ἡμῖν ἔστι τοῦτο, σοί γε μὴν·

οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα.

ΠΤΛΑΔΗΣ.

ἦ πολὺν λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων. 1085

μήθ' αἰμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον,

μὴ λαμπρὸς αἰθήρ, εἴ σ' ἐγὼ προδοῦς ποτε

ἐλευθερώσας τοῦμὸν ἀπολίποιμί σε.

καὶ ξυγκατέκτανον γάρ, οὐκ ἀρνήσομαι,

καὶ πάντ' ἐβούλευσ' ὧν σὺ νῦν τίνεις δίκας· 1090

καὶ ξυνθανεῖν οὖν δεῖ με σοὶ καὶ τῆδ' ὁμοῦ.

ἐμὴν γὰρ αὐτήν, ἧς λέχος γ' ἐπήνεσα,

κρίνω δάμαρτα· τί γὰρ ἐρῶ καλόν ποτε

γῆν Δελφίδ' ἐλθῶν Φωκέων ἀκρόπολιν,

- ὅς πρὶν μὲν ὑμᾶς δυστυχεῖν φίλος παρῆν, 1095
 νῦν δ' οὐκέτ' εἰμὶ δυστυχοῦντί σοι φίλος;
 οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν κάμοι μέλει.
 ἐπεὶ δὲ κατθανούμεθ', ἐς κοινούς λόγους
 ἔλθωμεν, ὡς ἂν Μενέλεως ξυνδυστυχῆ.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τοῦτο κατθανοίμ' ἰδών. 1100
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 πιθοῦ νυν, ἀνάμεινον δὲ φασγάνου τομάς.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 μενῶ, τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι.
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 σίγα νυν· ὡς γυναιξὶ πιστεύω βραχύ.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 μηδὲν τρέσης τάςδ'· ὡς πάρεϊς' ἡμῖν φίλαι.
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 Ἐλένην κτάνωμεν, Μενέλεω λύπην πικράν. 1105
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 πῶς; τὸ γὰρ ἔτοιμόν ἐστιν, εἴ γ' ἔσται καλῶς.
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 σφάξαντες. ἐν δόμοις δὲ κρύπτεται σέθεν.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 μάλιστα· καὶ δὴ πάντ' ἀποσφραγίζεται.
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 ἀλλ' οὐκέθ', Ἄϊδην νυμφίον κεκτημένη.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 καὶ πῶς; ἔχει γὰρ βαρβάρους ὀπάονας. 1110
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 τίνας; Φρυγῶν γὰρ οὐδέν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ.
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 οἴους ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας.
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 τρυφὰς γὰρ ἦκει δεῦρ' ἔχουσα Τρωικὰς;
 ΟΡΕΣΤΗΣ.
 ὡςθ' Ἑλλάς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον.
 ΠΥΛΛΑΔΗΣ.
 οὐδὲν τὸ δοῦλον πρὸς τὸ μὴ δοῦλον γένος. 1115

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ μὴν τόδ' ἔρξας δις θανεῖν οὐ χάζομαι.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἄλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν, σοί γε τιμωρούμενος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ πρᾶγμα δήλου καὶ πέραιν', ὅπως λέγεις.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

εἴσιμεν ἐς οἴκους δῆθεν, ὡς θανούμενοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔχω τοσοῦτον, τὰπίλοιπα δ' οὐκ ἔχω. 1120

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

γούους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθ' ἅ πάσχομεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ' ἔνδοθεν κεχαρμένην.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

καὶ νῶν παρέσται ταῦθ' ἅπερ κείνη τότε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα;

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

κρύπτ' ἐν πέπλοισι τοισίδ' ἔξομεν ξίφη. 1125

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πρόσθεν δ' ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται;

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἐκκλήσομεν σφᾶς ἄλλον ἄλλοσε στέγης.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τόν γε μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρεών.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

εἴτ' αὐτὸ δηλοῖ τοῦργον ἢ τείνειν χρεών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἐλένην φονεύειν· μανθάνω τὸ σύμβολον. 1130

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἔγνωσ' ἄκουσον δ' ὡς καλῶς βουλευόμαι.

εἰ μὲν γὰρ ἐς γυναῖκα σωφρονεστέραν

ξίφος μεθειῖμεν, δυσκλεῆς ἂν ἦν φόνος·

νῦν δ' ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος δώσει δίκην,

ὧν πατέρας ἔκτειν', ὧν τ' ἀπώλεσεν τέκνα, 1135

νύμφας τ' ἔθθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων.

ὀλολυγμὸς ἔσται, πῦρ τ' ἀνάψουσιν θεοῖς,
 σοὶ πολλὰ κᾶμοι κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν,
 κακῆς γυναικὸς οὔνεχ' αἷμ' ἐπράξαμεν.
 ὁ μητροφόντης δ' οὐ καλεῖ, ταύτην κτανών, 1140
 ἀλλ' ἀπολιπὼν τοῦτ' ἐπὶ τὸ βελτίον πεσεῖ,
 Ἑλένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φονεύς.
 οὐ δεῖ ποτ' οὐ δεῖ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν,
 τὸν σὸν δὲ πατέρα καὶ σὲ κἀδελφὴν θανεῖν
 μητέρα τ', ἕω τοῦτ', οὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν, 1145
 δόμους τ' ἔχειν σοὺς, δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ
 λαβόντα νύμφην· μὴ γὰρ οὖν ζῶην ἔτι,
 εἰ μὴ π' ἐκείνη φάσγανον σπάσω μέλαν.
 ἦν δ' οὖν τὸν Ἑλένης μὴ κατάσχωμεν φόνον,
 πρήσαντες οἴκους τούσδε κατθανούμεθα. 1150
 ἑνὸς γὰρ οὐ σφαλέντες ἔξομεν κλέος,
 καλῶς θανόντες ἢ καλῶς σεσωσμένοι.

ΧΟΡΟΣ.

πάσαις γυναιξὶν ἀξία στυγεῖν ἔφν
 ἢ Τυνδαρίς παῖς, ἢ κατήσχυεν γένος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φεῦ·
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον ἢ φίλος σαφῆς, 1155
 οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς· ἀλόγιστον δέ τι
 τὸ πλῆθος ἀντάλλαγμα γενναίου φίλου.
 σὺ γὰρ τὰ τ' εἰς Αἴγισθον ἔξεῦρες κακὰ
 καὶ πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοί,
 νῦν τ' αὖ δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν, 1160
 κούκ ἐκποδῶν εἶ. πᾶνσομαί σ' αἰνῶν, ἐπεὶ
 βᾶρος τι κᾶν τῷδ' ἐστίν, αἰνεῖσθαι λίαν.
 ἐγὼ δὲ πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν
 δράσας τι χρήζω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανεῖν,
 ἵν' ἀνταναλώσωμεν οἷ με προὔδοσαν, 1165
 στένωσι δ' οἷπερ κᾶμ' ἔθηκαν ἄθλιον.
 Ἀγαμέμνονός τοι παῖς πέφυχ', ὅς Ἑλλάδος
 ἦρξ' ἀξιοθεῖς, οὐ τύραννος, ἀλλ' ὅμως
 ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχ'. ὄν οὐ καταισχυνῶ
 δοῦλον παρασχὼν θάνατον, ἀλλ' ἐλευθέρως 1170

ψυχὴν ἀφήσω, Μενέλεων δὲ τίσομαι.
 ἐνὸς γὰρ εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἄν,
 εἴ ποθεν ἄελπτος παραπέσοι σωτηρία
 κτανούσιν, μὴ θανούσιν· εὐχομαι τάδε.
 ὃ βούλομαι γὰρ ἠδὺ καὶ διὰ στόμα 1175
 πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψαι φρένα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ, κασίγνητ', αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ,
 σωτηρίαν σοὶ τῷδέ τ' ἐκ τρίτων τ' ἐμοί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θεοῦ λέγεις πρόνοιαν. ἀλλὰ ποῦ τόδε;
 ἐπεὶ τὸ συνετόν γ' οἶδα σῆ ψυχῇ παρόν. 1180

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄκουε δὴ νυν· καὶ σὺ δεῦρο νοῦν ἔχε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγ'· ὡς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τίν' ἠδονήν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἐλένης κάτοισθα θυγατέρ'; εἰδότη' ἠρόμην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οἶδ', ἦν ἔθρεψεν Ἐρμιόνην μήτηρ ἐμή.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αὕτη βέβηκε πρὸς Κλυταιμνήστρας τάφον. 1185

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί χρῆμα δράσουσ'; ὑποτίθης τίν' ἐλπίδα;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

χοᾶς κατασπείσουσ' ὑπὲρ μητρὸς τάφον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ δὴ τί μοι τοῦτ' εἶπας ἐς σωτηρίαν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ξυλλάβεθ' ὄμηρον τήνδ', ὅταν στείχη πάλιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις; 1190

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἐλένης θανούσης, ἦν τι Μενελεύς σε δρᾷ,

ἢ τόνδε κάμέ, πᾶν γὰρ ἐν φίλον τόδε,

λέγ' ὡς φονεύσεις Ἐρμιόνην· ξίφος δὲ χρῆ

δέρη πρὸς αὐτῇ παρθένου σπάσαντ' ἔχειν.

κἄν μὲν σε σώζη μὴ θανεῖν χρήζων κόρην 1195
 Μενέλαος, Ἑλένης πτώμ' ἰδὼν ἐν αἵματι,
 μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δέμας·
 ἦν δ' ὄξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος
 κτείνῃ σε, καὶ σὺ σφάζε παρθένου δέρην.
 καὶ νιν δοκῶ, τὸ πρῶτον ἦν πολὺς παρῆ, 1200
 χρόνον μαλάξειν σπλάγγνον. οὔτε γὰρ θρασὺς
 οὔτ' ἄλκιμος πέφυκε. τήνδ' ἡμῖν ἔχω
 σωτηρίας ἔπαλξιν. εἴρηται λόγος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένη,
 τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον, 1205
 ὡς ἀξία ζῆν μᾶλλον ἢ θανεῖν ἔφυς.
 Πυλάδη, τοιαύτης ἄρ' ἀμαρτήσῃ τάλας
 γυναικός, ἧς ζῶν μακάριον κτήσῃ λέχος;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

εἰ γὰρ γένοιτο, Φωκέων δ' ἔλθοι πόλιν,
 καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένη. 1210

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦξει δ' ἐς οἴκους Ἑρμιόνη τίνος χρόνου;
 ὡς τᾶλλα γ' εἶπας, εἶπερ εὐτυχήσομεν,
 κάλλισθ', ἐλόντες σκύμνον ἀνοσίου πατρός.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ δὴ πέλας νιν δωμάτων εἶναι δοκῶ·
 τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει. 1215

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καλῶς· σὺ μὲν νυν, ξύγγον' Ἠλέκτρα, δόμων
 πάρος μένουσα παρθένου δέχου πόδα·
 φύλασσε δ', ἦν τις, πρὶν τελευτηθῆναι φόνος,
 ἢ ξύμμαχός τις ἢ κασίγνητος πατρός
 ἐλθῶν ἐς οἴκους φθῆ, γέγωνέ τ' ἐς δόμους, 1220
 ἢ σανίδα παίσασ' ἢ λόγους πέμψασ' ἔσω.
 ἡμεῖς δ' ἔσω στείχοντες ἐπὶ τὸν ἔσχατον
 ἀγῶν' ὀπλιζώμεσθα φασγάνῳ χέρας,
 Πυλάδη· σὺ γὰρ δὴ ξυμπονεῖς ἐμοὶ πόνους.
 ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὄρφναίας πάτερ, 1225
 καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπίκουρον μολεῖν.

τοῖς δεομένοισι. διὰ σὲ γὰρ πάσχω τάλας
 ἀδίκως· προδέδομαι δ' ὑπὸ κασιγνήτου σέθεν,
 δίκαια πράξας· οὐ θέλω δάμαρθ' ἑλών
 κτεῖναι· σὺ δ' ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενοῦ. 1230

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ πάτερ, ἰκοῦ δῆτ', εἰ κλύεις ἔσω χθονὸς
 τέκνων καλούντων, οἳ σέθεν θνήσκουσ' ὕπερ.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ὦ ξυγγένεια πατρὸς ἔμοῦ, κἀμὰς λιτάς,
 Ἀγάμεμνον, εἰσάκουσον, ἔκσωσον τέκνα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔκτεινα μητέρ',

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἠψάμην δ' ἐγὼ ξίφους. 1235

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ δέ γ' ἐπεκέλευσα κἀπέλυσ' ὄκνου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σοί, πάτερ, ἀρήγων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐδ' ἐγὼ προὔδωκά σε.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

οὐκοῦν ὄνειδη τάδε κλύων ῥῦσαι τέκνα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δακρύοις κατασπένδω σ'.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ δ' οἴκτοισί γε.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

παύσασθε, καὶ πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα. 1240

εἴπερ γὰρ εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραί,

κλύει. σὺ δ', ὦ Ζεῦ πρόγονε, καὶ Δίης σέβας,

δότ' εὐτυχεῖναι τῶδ' ἔμοί τε τῆδέ τε·

τρισοῖς φίλοις γὰρ εἷς ἀγών, δίκη μία,

ἢ ζῆν ἅπασιν ἢ θανεῖν ὀφείλεται. 1245

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Μυκηνίδες ὦ φίλοι, τὰ πρῶτα κατὰ Πελα-

σγὸν ἔδος Ἀργείων.

ΧΟΡΟΣ.

τίνα θροεῖς ἀνδάν, πότνια; παραμένει
γὰρ ἔτι σοι τόδ' ἐν Δαναϊδῶν πόλει. 1250

ΗΛΕΚΤΡΑ.

στῆθ' αἰ μὲν ὑμῶν τόνδ' ἀμαξήρη τρίβον,
αἰ δ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον ἐς φρουρὰν δόμων. 1251

ΧΟΡΟΣ.

τί δέ με τόδε χρέος ἀπύεις,
ἔνεπέ μοι, φίλα. 1252

ΗΛΕΚΤΡΑ.

φόβος ἔχει με μή τις ἐπὶ δώμασι
σταθεῖς ἐπὶ φόνιον αἷμα πῆματα
πῆμασιν ἐξεύρη. 1253

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

χωρεῖτ', ἐπειγώμεσθ'· ἐγὼ μὲν οὖν τρίβον
τόνδ' ἐκφυλάξω, τὸν πρὸς ἡλίου βολάς. 1254

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

καὶ μὴν ἐγὼ τόνδ', ὃς πρὸς ἐσπέραν φέρει. 1260

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δόχμιά νυν κόρας διάφερ' ὀμμάτων
ἐκεῖθεν ἐνθάδ', εἶτα παλινσκοπιάν. 1261

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἔχομεν ὡς θροεῖς. 1265

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐλίσσετέ νυν βλέφαρα, κόρας διάδοτε πάν-
τα διὰ βοστρύχων. 1266

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ὄδε τίς ἐν τρίβῳ*; τίς ὄδ' ἄρ' ἀμ-
φι μέλαθρον πολεῖ σὸν ἀγρότας ἀνήρ; 1270

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀπωλόμεσθ' ἄρ', ὦ φίλαι· κεκρυσμένους
θῆρας ξιφήρεις αὐτὶν' ἐχθροῖσιν φανεῖ. 1271

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἄφοβος ἔχε· κενός, ἄ φίλα
στίβος, ὃν οὐ δοκεῖς. 1272

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δέ; τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει; 1275

δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τιν', εἰ τάδ' ἔ-
ρημα τὰ πρόσθ' ἀνλᾶς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

καλῶς τὰ γ' ἐνθ' ἐνδ'· ἀλλὰ τὰπὶ σοῦ σκόπει,
ὡς οὔτις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἔς ταῦτόν ἦκεις· καὶ γὰρ οὐδὲ τῆδ' ὄχλος.

1280

ΗΛΕΚΤΡΑ.

φέρε νυν ἐν πύλαισιν ἀκοᾶν βάλω·
τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον ἐν ἡσυχίᾳ
σφάγια φοινίσσειν;

1285

οὐκ εἰσακούουσ'· ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.

ἄρ' ἔς τὸ κάλλος ἐκκεκώφηται ξίφη;

τάχα τις Ἀργείων ἔνοπλος ὀρμήσας

ποδὶ βοηδρόμω μέλαθρα προσμίξει.

1290

σκέψασθ' ἐ νῦν ἄμεινον· οὐχ ἔδρας ἀγών·

ἀλλ' αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δ' ἐκεῖσ' ἐλίσσετε.

ΧΟΡΟΣ.

ἄμείβω κέλευθον σκοποῦσα πάντα.

1295

ΕΛΕΝΗ.

ἰὼ Πελασγὸν Ἄργος, ὄλλυμαι κακῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἠκούσαθ'· ἄνδρες χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ·

Ἐλένης τὸ κώκυμ' ἐστίν, ὡς ἀπεικάσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Διός, ὦ Διὸς ἀέναον κράτος,

ἔλθ' ἐπίκουρον ἔμοῖς φίλοισι πάντως.

1300

ΕΛΕΝΗ.

Μενέλαε, θνήσκω· σὺ δὲ παρών μ' οὐκ ὠφελεῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

φρονεύετε, καίνετε, θείνετ', ὄλλυτε,

δίπτυχα, δίστομα φάσγανα πέμπετε

ἐκ χειρὸς ἰέμενοι

τὰν λιποπάτορα λιπόγαμόν θ', ἃ πλείστους

1305

ἔκανεν Ἑλλάνων

δορὶ παρὰ ποταμὸν ὀλομένους,

ὅθι δάκρυα δάκρυσι

συνέπεσεν σιδαρέοισι
βέλεσιν ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας. 1310

ΧΟΡΟΣ.

σιγαῖτε σιγαῖτ' ἤσθόμην κτύπου τινὸς
κέλευθον ἐσπεσόντος ἀμφὶ δώματα.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλταται γυναῖκες, ἐς μέσον φόνον
ἤδ' Ἑρμιόνη πάρεστι· παύσωμεν βοήν.
στείχει γὰρ ἐσπεσοῦσα δικτύων βρόχους. 1315

καλὸν τὸ θήραμ', ἦν ἀλῶ, γενήσεται.
πάλιν κατάστηθ' ἡσύχω μὲν ὄμματι,
χρόα δ' ἀδήλω τῶν δεδραμένων πέρι·
κἀγὼ σκυθροπούς ὀμμάτων ἔξω κόρας,
ὡς δῆθεν οὐκ εἰδνῖα τάξειοργασμένα. 1320

ὦ παρθέν', ἦκεις τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
στέψασα καὶ σπείσασα νεοτέρων χοάς;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἦκω, λαβοῦσα πρευμένειαν. ἀλλὰ με
φόβος τις εἰσελήλυθ', ἦντιν' ἐν δόμοις
τηλουρὸς οὔσα δωμάτων κλύω βοήν. 1325

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί δ'; ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

εὐφημος ἴσθι· τί δὲ νεώτερον λέγεις;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

θανεῖν Ὀρέστην κἀμ' ἔδοξε τῆδε γῆ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

μὴ δῆτ', ἐμούς γε συγγενεῖς πεφυκότας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄραρ' ἀνάγκης δ' ἐς ζυγὸν καθέσταμεν. 1330

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἦ τοῦδ' ἔκατι καὶ βοή κατὰ στέγας;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ικέτης γὰρ Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν βοᾷ

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τίς; οὐδὲν οἶδα μᾶλλον, ἦν σὺ μὴ λέγῃς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.
τλήμων Ὀρέστης μὴ θάνειν, ἐμοῦ θ' ὕπερ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἐπ' ἀξίοισι τᾶρ' ἀνευφημεῖ δόμος. 1335

ΗΛΕΚΤΡΑ.

περὶ τοῦ γὰρ ἄλλου μᾶλλον ἂν φθέγγαιτό τις;

ἀλλ' ἔλθε καὶ μετάσχεσ' ἱεσσίας φίλοις,

σῆ μητρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ' ὀλβία,

Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.

ἀλλ' ὦ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς, 1340

οὔκτειρον ἡμᾶς κάποκούφισον κακῶν.

ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρ', ἐγὼ δ' ἠγήσομαι.

σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἰδοῦ, διώκω τὸν ἐμὸν ἐς δόμους πόδα.

σώθηθ' ὅσον γε τοῦτ' ἐμ'.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ κατὰ στέγας 1345

φίλοι ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

οὐ γὰρ τίνας τούσδ' εἰσορῶ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σιγᾶν χρεῶν.

ἡμῖν γὰρ ἦκεις, οὐχὶ σοί, σωτηρία.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔχεσθ' ἔχεσθε· φάσγανον δὲ πρὸς δέρη

βαλόντες ἠσυχάζεσθ', ὡς εἶδῃ τόδε 1350

Μενέλαος, οὐνεκ' ἄνδρας, οὐ Φρύγας κακούς,

εὐρῶν ἔπραξεν οἷα χρὴ πράσσειν κακούς.

ἰὼ ἰὼ φίλαι, κτύπον ἐγείρετε,

κτύπον καὶ βοᾶν

πρὸ μελάθρων, ὅπως ὁ πραχθεὶς φόνος

μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλη φόβον, 1355

βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικούς,

πρὶν ἐτύμως ἴδω τὸν Ἑλένας φόνον

καθαιμακτὸν ἐν δόμοις κείμενον,

ἢ καὶ λόγον του προσπόλων πυθώμεθα.

τὰς μὲν γὰρ οἶδα συμφορὰς, τὰς δ' οὐ σαφῶς. 1360

ΧΟΡΟΣ.

διὰ δίκας ἔβα

θεῶν νέμεσις ἐς Ἑλέναν.

δακρύοισι γὰρ Ἑλλάδ' ἅπασαν ἔπλησε,

διὰ τὸν ὀλόμενον ὀλόμενον Ἰδαῖον

Πάριον, ὃς ἄγαγ' Ἑλλάδ' εἰς Ἴλιον. 1365

ἀλλὰ κτυπεῖ γὰρ κληῖθρα βασιλείων δόμων,

σιγήσατ'· ἔξω γὰρ τις ἐκβαίνει Φρυγῶν,

οὐ πειυσόμεσθα τὰν δόμοις ὅπως ἔχει.

ΦΡΥΞ.

Ἄργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφευγα

βαρβάροις ἐν εὐμαρίσιν, 1370

κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέρεμνα

Δωρικός τε τριγλύφους,

φροῦδα φροῦδα, γᾶ γᾶ,

βαρβάροισι δρασμοῖς.

αἰαῖ· πᾶ φύγω, ξέναι, πολίων αἰ-

θέρ' ἀμπτάμενος ἢ πόντον, Ὀκεανὸς ὄν 1375

ταυρόκρανος ἀγκάλαις

ἐλίσσων κυκλοῖ χθόνα;

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστιν, Ἑλένης πρόσπολ', Ἰδαῖον κᾶρα; 1380

ΦΡΥΞ.

Ἴλιον Ἴλιον, ὦμοι μοι,

Φρύγιον ἄστν καλλίβωλον, Ἰ-

δας ὄρος ἱερὸν, ὥς σ' ὀλόμενον στένω,

ἀρμάτειον ἀρμάτειον 1385

μέλος βαρβάρῳ βοᾷ,

δι' ὀρνιθόγονον ὄμμα κυκνόπτερον

καλλοσύνας Λήδας σκύμνον, δυσελένας,

ξεστῶν περγάμων Ἀπολλωνίων

ἐρινύν· ὄτοτοῖ· 1390

ἰαλέμων, ἰαλέμων,

Δαρδανία τλάμων Γαννημήδεος ἵπποσύ-

νας, Διὸς εὐνέτα.

ΧΟΡΟΣ.

σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὐθ' ἕκαστα τὰν δόμοις·
τὰ γὰρ πρὶν οὐκ εὐγνωστα συμβαλοῦσ' ἔχω.

ΦΡΤΞ.

αἴλινον αἴλινον ἀρχὰν θανάτου 1395

βάρβαροι λέγουσιν, αἰαῖ,

Ἀσιάδι φωνᾶ, βασιλέων

ὅταν αἶμα χυθῆ κατὰ γᾶν ξίφεσιν

σιδαρέοισιν Ἄιδα.

ἦλθον ἐς δόμους, ἴν' αὐθ' ἕκαστά σοι λέγω, 1400

λέοντες Ἑλλανες δύο διδύμω.

τῷ μὲν ὁ στρατηλάτας πατὴρ ἐκλήζετο·

ὁ δὲ παῖς Στροφίου, κακομήτας,

οἶος Ὀδυσσεύς, σιγᾶ δόλιος,

πιστὸς δὲ φίλοις, θρασὺς εἰς ἀλκάν, 1405

ξυνετὸς πολέμου, φόνιός τε δράκων.

ἔρῃοι τᾶς ἡσύχου προνοίας,

κακοῦργος ὢν.

οἱ δὲ πρὸς θρόνους ἔσω μο-

λόντες ἄς ἔγημ' ὁ τοξό-

τας Πάρις γυναικός, ὄμμα 1410

δακρύοις πεφυρμένοι, ταπεινοὶ

ἔξονθ', ὁ μὲν τὸ κειῖθεν, ὁ δὲ

τὸ κειῖθεν, ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι.

περὶ δὲ γόνυ χέρας ἱκεσίους

ἔβαλον ἔβαλον Ἑλένας ἄμφω. 1415

ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον ἔθορον

ἀμφίπολοι Φρύγες·

προσεῖπε δ' ἄλλος ἄλ-

λον πεσῶν ἐν φόβῳ,

μή τις εἶη δόλος.

κᾶδόκει τοῖς μὲν οὔ, 1420

τοῖς δ' ἐς ἀρκυστάταν

μηχανὰν ἐμπλέκειν

παῖδα τὴν Τυνδαρίδ' ὁ

μητροφόντας δράκων.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ δ' ἦσθα ποῦ τότ', ἢ πάλαι φεύγεις φόβῳ; 1425

ΦΡΥΞ.

Φρυγίοις ἔτυχον Φρυγίοισι νόμοις
παρὰ βόστρυχον αὔραν αὔραν
Ἑλένας Ἑλένας εὐπᾶγι κύκλω
πτερίνῳ πρὸ παρηίδος ἄσσω
βαρβάροις νόμοισιν. 1430

ἅ δὲ λίνον ἠλακάτα
δακτύλοις ἔλισσε,
νήματα δ' ἴετο πέδῳ,
σκύλων Φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλ-
ματα συστολίσαι χρήζουσα λίνῳ, 1435

φάρεα πορφύρεα, δῶρα Κλυταιμνήστρα.
προσεῖπεν δ' Ὀρέ-
στας Λάκαιναν κόραν·

ὦ Διὸς παῖ, θῆς ἴ-
χνος πέδῳ δεῦρ' ἀπο-
στάσα κλισμοῦ, Πέλοπος 1440

ἐπὶ προπάτορος ἔδραν παλαιᾶς ἐστίας,
ἴν' εἰδῆς λόγους ἐμούς.

ἄγει δ' ἄγει νιν· ἅ δ' ἐφεί-
πετ', οὐ πρόμαντις ὦν ἔμελ- 1445

λεν· ὁ δὲ συνεργὸς ἄλλ' ἔπρασσ'
λὼν κακὸς Φωκεύς,
οὐκ ἐμποδὼν ἴτ', ἀλλ' αἰεὶ κακοὶ Φρύγες;

ἐκλήσσε δ' ἄλλον ἄλλοσε στέγης·
τοὺς μὲν ἐν σταθμοῖσιν ἵππικοῖς,

τοὺς δ' ἐν ἐξέδραιοι, τοὺς δ' ἐ-
κεῖσ' ἐκεῖθεν, ἄλλον ἄλ- 1450

λοσε διαρμόσας ἀποπρὸ δεσποίνας.

ΧΟΡΟΣ.

τί τοῦπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίγνετο;

ΦΡΥΞ.

Ἰδαία μάτερ, μάτερ,
ὄβριμα ὄβριμα, αἰαῖ,
φονίων παθέων, ἀνόμων τε κακῶν 1455

ἄπερ ἔδρακον ἔδρακον
 ἐν δόμοις τυράννων.
 ἄμφι πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου
 ξίφη σπάσαντες ἐν χεροῖν,
 ἄλλος ἄλλοσε
 δίνασεν ὄμμα, μή τις παρῶν τύχοι.
 ὡς κάπροι δ' ὀρέστεροι γυ- 1460
 ναικὸς ἀντίοι σταθέντες
 ἐννέπουσι, κατθανεῖ
 κατθανεῖ, κακὸς σ' ἀποκτείνει πόσις,
 τὸν κασιγνήτου προδοῦς ἐν Ἄρ-
 γει θανεῖν γόνον.
 ἅ δ' ἴαχεν ἴαχεν, ὦμοι μοι· 1465
 λευκὸν δ' ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις,
 κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλαγάν·
 φρυγᾶ δὲ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον ἴ-
 χνος ἔφερεν ἔφερεν·
 ἐς κόμας δὲ δακτύλους δικῶν Ὀρέστας,
 Μνηηνίδ' ἀρβύλαν προβάς, 1470
 ὦμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέρην,
 παίειν λαιμῶν ἔμελλεν
 ἔσω μέλαν ξίφος.

ΧΟΡΟΣ.

ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες;

ΦΡΥΓ.

ἰακχᾶ δόμων θύρετρα καὶ σταθμοὺς
 μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἐνθ' ἐμίμνομεν,
 βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στέγης, 1475
 ὁ μὲν πέτρους, ὁ δ' ἀγκύλας,
 ὁ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων.
 ἔναντα δ' ἦλθεν
 Πυλάδης ἀλίαςτος, οἶος οἶος
 Ἐκτωρ ὁ Φρύγιος, ἢ τρικόρνθος Αἴας, 1470
 ὄν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πριαμίσιν·
 φασγάνων δ' ἀκμὰς ξυνήψαμεν.
 τότε δὴ τότε διαπρεπεῖς
 ἐγένοντο Φρύγες, ὅσον Ἄρεος ἀλκᾶν

ἦσσαντες Ἑλλάδος ἐγενόμεθ' αἰχμᾶς. 1485

ὁ μὲν οἰχόμενος φυγᾶς, ὁ δὲ νέκυς ὦν,

ὁ δὲ τραῦμα φέρων, ὁ δὲ λισσόμενος,

θανάτου προβολάν·

ὑπὸ σκότον δ' ἐφεύγομεν·

νεκροὶ δ' ἐπιπτον. οἱ δ' ἔμελλον, οἱ δ' ἔκειντ'.

ἔμολε δ' ἅ τάλαιν' Ἑρμιόνα δόμους 1490

ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρός, ἅ

νιν ἔτεκεν τλάμων.

ἄθυρσοι δ' οἰᾶ νιν δραμόντε βάνχαι

σκύμνον ἐν χεροῖν ὀρείαν

ξυνήρπασαν· πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν

ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον·

ἅ δ' ἐκ θαλάμων ἐγένετο 1495

διαπρὸ δωμαίων ἄφαντος,

ὦ Ζεῦ καὶ γᾶ καὶ φῶς καὶ νύξ,

ἦτοι φαρμάκοισιν ἢ μάγων

τέχναισιν ἢ θεῶν κλοπαῖς.

τὰ δ' ὕστερ' οὐκέτ' οἶδα· δρα-

πέτην γὰρ ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα.

πολύπονα δὲ πολύπονα πάθεα 1500

Μενέλαος ἀνασχόμενος

ἀνόνητον ἀπὸ Τροίας

ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε·

ξίφηφόρον γὰρ εἰσορῶ πρὸ δωμαίων

βαίνοντ' Ὀρέστην ἐπτοημένῳ ποδί. 1505

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ποῦ ἔστιν οὗτος ὃς πέφευγε τοῦμὸν ἐκ δόμων ξίφος;

ΦΡΤΞ.

προσκυνῶ σ', ἀναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσπίτνων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἐν Ἰλίῳ τάδ' ἐστίν, ἀλλ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί.

ΦΡΤΞ.

πανταχοῦ ζῆν ἠδὲ μᾶλλον ἢ θανεῖν τοῖς σώφροσιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔτι που κραυγὴν ἔθηκας Μενέλεω βοηδρομεῖν; 1510

ΦΡΥΞ.

σοὶ μὲν οὖν ἔγωγ' ἀμύνειν· ἀξιώτερος γὰρ εἶ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐνδίκως ἢ Τυνδάρειος ἄρα παῖς διώλετο;

ΦΡΥΞ.

ἐνδικώτατ', εἴ γε λαιμοῦς εἶχε τριπτύχους θανεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δειλία γλώσση χαρίζει, τᾶνδον οὐχ οὔτω φρονῶν.

ΦΡΥΞ.

οὐ γάρ, ἥτις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυξὶ διελυμήνατο; 1515

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὄμοσον, εἰ δὲ μή, κτενῶ σε, μὴ λέγειν ἐμὴν χάριν.

ΦΡΥΞ.

τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγώ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὧδε κἂν Τροίᾳ σίδηρος πᾶσι Φρυξὶν ἦν φόβος;

ΦΡΥΞ.

ἄπεχε φάσγανον· πέλας γὰρ δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μὴ πέτρος γένη δέδοικας, ὥστε Γοργόν' εἰσιδών; 1520

ΦΡΥΞ.

μὴ μὲν οὖν νεκρός· τὸ Γοργοῦς δ' οὐ κάτοιδ' ἐγὼ κἄρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δοῦλος ὦν φοβεῖ τὸν ἄδην, ὅς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

ΦΡΥΞ.

πᾶς ἀνὴρ, κἂν δοῦλος ἦ τις, ἦδεται τὸ φῶς ὄρων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὐ λέγεις· σώζει σε σύνεσις. ἀλλὰ βαῖν' εἴσω δόμων.

ΦΡΤΞ.

οὐκ ἄρα κτενεῖς μ' ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀφείσαι.

ΦΡΤΞ.

καλὸν ἔπος λέγεις τόδε.

1525

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλὰ μεταβουλευσόμεσθα.

ΦΡΤΞ.

τοῦτο δ' οὐ καλῶς λέγεις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρην·
οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας οὔτ' ἐν ἀνδράσιν σύ γ' εἶ.
τοῦ δὲ μὴ στῆσαι σε κραυγὴν οὔνεκ' ἐξῆλθον δόμων·
ὄξυ γὰρ βοῆς ἀκοῦσαν Ἄργος ἐξεγείρεται.

1530

Μενέλεων δ' οὐ τάρβος ἡμῖν ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφους·
ἀλλ' ἔτω ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοστρύχοις γανρούμενος·
εἰ γὰρ Ἄργείους ἐπάξει τοῖςδε δώμασιν λαβῶν,
τὸν Ἑλένης φόνον διώκων, καμὲ μὴ σώζειν θέλει
ξύγγονόν τ' ἐμὴν Πυλάδην τε τὸν τάδε ξυνηδρῶντά μοι,
παρθένον τε καὶ δάμαρτα δύο νεκρὰ κατόψεται.

1535

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ τύχα, ἕτερον εἰς ἀγῶν'
ἕτερον αὖ δόμος
φοβερὸν ἀμφὶ τοὺς Ἀτρεΐδας πίτνει.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τί δρωμεν; ἀγγέλλωμεν ἐς πόλιν τάδε;
ἢ σίγ' ἔχωμεν;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἀσφαλέστερον, φίλαι.

1540

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἴδε πρὸ δωμαίων ἴδε προκηρῦσσει
θοάζων ὄδ' αἰθέρος ἄνω καπνός.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἄπτουσι πεύκας, ὡς πυρώσοντες δόμους
τοὺς Τανταλείους, οὐδ' ἀφίστανται φόνον.

ΧΟΡΟΣ.

τέλος ἔχει δαίμων 1545

βροτοῖς τέλος ὅπα θέλει.

μεγάλα δέ τις ἅ δύναμις· δι' ἀλάστορ'

ἔπεσ' ἔπεσε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων

διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου.

ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσσω Μενέλεων δόμων πέλας

ὀξύπουν, ἠσθημένον που τὴν τύχην ἢ νῦν πάρα. 1550

οὐκέτ' ἂν φθάνοιτε κληῖθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς,

ὦ κατὰ στέγας Ἀτρεΐδαι. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνήρ

πρὸς κακῶς πράσσοντας, ὡς σὺ νῦν, Ὀρέστα, δυστυχεῖς.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἦκω κλύων τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια

δισσοῖν λεόντοιν· οὐ γὰρ ἄνδρ' αὐτῶ καλῶ. 1555

ἦκουσα γὰρ δὴ τὴν ἐμὴν ξυνάορον

ὡς οὐ τέθνηκεν, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται,

κενὴν ἀκούσας βᾶξιν, ἦν φόβῳ σφαλεῖς

ἦγγειλέ μοί τις. ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου

τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα καὶ πολὺς γέλωσ. 1560

ἀνοιγέτω τις δῶμα· προσπόλοις λέγω

ὠθεῖν πύλας τάσδ', ὡς ἂν ἀλλὰ παῖδ' ἐμὴν

ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μαιφόνων,

καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν

λάβωμεν, ἢ δεῖ ξυνθανεῖν ἐμῇ χερὶ 1565

τοὺς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔτος σὺ, κληῖθρων τῶνδε μὴ ψεύσης χερὶ,

Μενέλαιον εἶπον, ὅς πεπύργωσαι θράσει·

ἢ τῶνδε θριγκῶ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν,

ῥήξας παλαιὰ γεῖσα, τεκτόνων πόνον. 1570

μοχλοῖς δ' ἄραρε κληῖθρα, σῆς βοηδρόμου

σπουδῆς ἅ σ' εἴρξει, μὴ δόμων ἔσω περᾶν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἔα, τί χρῆμα; λαμπάδων ὄρω σέλας,
δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τούσδε πυργηρουμένους,
ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρουρον δέρη.

1575

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πότερον ἐρωτᾶν ἢ κλύειν ἐμοῦ θέλεις;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐδέτερον· ἀνάγκη δ', ὡς ἔοικέ, σου κλύειν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μέλλω κτανεῖν σου θυγατέρ', εἰ βούλει μαθεῖν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ἐλένην φονεύσας ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ γὰρ κατέσχον μὴ θεῶν κλεφθεῖς ὑπο.

1580

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἄρνεϊ κατακτὰς κᾶφ' ὕβρει λέγεις τάδε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λυπρὰν γε τὴν ἄρνησιν· εἰ γὰρ ὄφελον

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τί χρῆμα δρᾶσαι; παρακαλεῖς γὰρ ἐς φόβον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὴν Ἑλλάδος μιάστορ' εἰς Ἄιδου βαλεῖν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἀπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χώσω τάφῳ.

1585

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θεοὺς ἀπαίτει· παῖδα δὲ κτενωῶ σέθεν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πράσσει φόνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὁ πατρὸς ἀμύντωρ, ὃν σὺ προὔδωκας θανεῖν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐκ ἤρκεσέν σοι τὸ παρὸν αἷμα μητέρος;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων ἀεὶ. 1590

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἦ καὶ σύ, Πυλάδη, τοῦδε κοινωνεῖς φόνου;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φησὶν σιωπῶν· ἀρκέσω δ' ἐγὼ λέγων.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἀλλ' οὔτι χαίρων, ἦν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ φευξόμεσθα· πυρὶ δ' ἀνάψομεν δόμους.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἦ γὰρ πατρῶον δῶμα πορθήσεις τόδε; 1595

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὡς μή γ' ἔχῃς σύ, τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

κτεῖν'· ὡς κτανῶν γε τῶνδέ μοι δώσεις δίκην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔσται τάδ'.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἄ ἄ, μηδαμῶς δράσῃς τάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σίγα νυν, ἀνέχου δ' ἐνδίκως πράσσων κακῶς.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἦ γὰρ δίκαιον ζῆν σε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ κρατεῖν γε γῆς. 1600

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ποιῆς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐν Ἄργει τῶδε τῷ Πελασγικῷ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

εὖ γοῦν θίγοις ἂν χερνίβων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δὴ γὰρ οὗ;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σὺ δ' ἂν καλῶς;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἀγνὸς γάρ εἰμι χειῖρας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' οὐ τὰς φρένας.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τίς δ' ἂν προσείποι σ' ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὅστις ἐστὶ φιλοπάτωρ.

1605

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὅστις δὲ τιμᾶ μητέρ' ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὐδαίμων ἔφν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐκουν σὺ γ'.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ γὰρ ἀνδάνουσιν αἱ κακαί.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἄπαιρε θυγατρὸς φάσγανον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ψευδῆς ἔφνς.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἀλλὰ κτενεῖς μου θυγατέρ' ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐ ψευδῆς ἔτ' εἶ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οἴμοι, τί δράσω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πεῖθ' ἐς Ἀργείους μολὼν

1610

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πειθὼ τίς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἡμᾶς μὴ κτανεῖν αἰτοῦ πόλιν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἢ παῖδά μου φονεύσει;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὧδ' ἔχει τάδε.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὦ τλήμον Ἑλένη.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τάμα δ' οὐχὶ τλήμονα;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

σοὶ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ γὰρ τόδ' ἦν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πόνους πονήσας μυρίους.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πλήν γ' εἰς ἐμέ.

1615

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πέπονθα δεινά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τότε γὰρ ἦσθ' ἀνωφελής.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἔχεις με.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σαυτὸν σὺ γ' ἔλαβες κακὸς γεγώς.

ἀλλ' εἴ, ὕφαπτε δώματ', Ἥλέκτρα, τάδε·

σὺ τ', ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατε,

Πυλάδη, κάταιθε γεῖσα τειχέων τάδε

1620

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὦ γαῖα Δαναῶν ἱππίου τ' Ἄργους κτίται,

οὐκ εἴ' ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε;

πᾶσαν γὰρ ὑμῶν ὄδε βιάζεται πόλιν
ζῆν, αἷμα μητρὸς μυσαρὸν ἐξειργασμένος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

- Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθρηγμένον, 1625
Φοῖβός σ' ὁ Δητοῦς παῖς ὄδ' ἐγγὺς ὦν καλῶ,
σύ θ', ὃς ξιφήρης τῆδ' ἐφεδρεύεις κόρη,
'Ορέσθ', ἴν' εἰδῆς οὖς φέρων ἦκω λόγους·
'Ελένην μὲν ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὦν
ἤμαρτες, ὀργὴν Μενέλεω ποιούμενος, 1630
ἦδ' ἐστίν, ἦν ὀρᾶτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,
σεσωσμένη τε κοῦ θανοῦσα πρὸς σέθεν.
ἐγὼ νιν ἐξέσωσα κἀπὸ φασγάνου
τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἦρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
Ζηνὸς γὰρ οὔσαν ζῆν νιν ἄφθιτον χρεῶν, 1635
Κάστορί τε Πολυδένκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
ξύνθακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.
ἄλλην δὲ νύμφην ἐς δόμους κτῆσαι λαβών,
ἐπεὶ θεοὶ τῷ τῆςδε καλλιστεύματι
'Ελληνας εἰς ἐν καὶ Φρύγας ξυνήγαγον, 1640
θανάτους τ' ἔθηκαν, ὡς ἀπαντλοῖεν χθονὸς
ὔβρισμα θνητῶν ἀφθόνου πληρώματος.
τὰ μὲν καθ' Ἐλένην ὧδ' ἔχει· σὲ δ' αὖ χρεῶν,
'Ορέστα, γαίας τῆςδ' ὑπερβαλόνθ' ὄρους
Παρθράσιον οἰκεῖν δάπεδον ἐνιαυτοῦ κύκλον. 1645
κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον
'Αζᾶσιν Ἀρκάσιν τ' Ὀρέστειον καλεῖν.
ἐνθένδε δ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν
δίκην ὑπόσχεσ αἵματος μητροκτόνου
Εὐμενίσιν τρισσαῖς· θεοὶ δέ σοι δίκης βραβεῖς 1650
πάγοισιν ἐν Ἀρείοισιν εὐσεβεστάτην
ψῆφον διοίσουσ', ἐνθα νικῆσαι σε χρή.
ἐφ' ἧς δ' ἔχεις, Ὀρέστα, φάσγανον δέρη,
γῆμαι πέπρωταί σ' Ἐρμιόνην· ὃς δ' οἴεται
Νεοπτόλεμος γαμεῖν νιν, οὐ γαμεῖ ποτε. 1655
θανεῖν γὰρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει,
δίκας Ἀχιλλέως πατρὸς ἐξαιτοῦντί με.

Πυλάδῃ δ' ἀδελφῆς λέντρον, ᾧ ποτ' ἦνεσας,
 δός· ὁ δ' ἐπιών νιν βίοτος εὐδαίμων μένει.
 Ἄργους δ' Ὀρέστην, Μενέλεως, ἕα κρατεῖν, 1660
 ἔλθων δ' ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονός,
 φερνάς ἔχων δάμαρτος, ἥ σε μυρίοις
 πόνοις διδοῦσα δεῦρ' αἰεὶ διήνυσσε.
 τὰ πρὸς πόλιν δὲ τῷδ' ἐγὼ θήσω καλῶς,
 ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα. 1665

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Λοξία μαντεῖε, σῶν θεσπισμάτων
 οὐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος.
 καίτοι μ' ἐσῆει δεῖμα μή τινος κλύων
 ἀλαστόρων δόξαιμι σὴν κλύειν ὅπα.
 ἀλλ' εὖ τελεῖται, πείσομαι δὲ σοῖς λόγοις. 1670
 ἰδοὺ μεδίημ' Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς,
 καὶ λέντρο' ἐπήνεσ', ἠνίκ' ἂν διδῶ πατήρ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὦ Ζηνὸς Ἑλένη χαῖρε παῖ· ζηλῶ δέ σε
 θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον.
 Ὀρέστα, σοὶ δὲ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ,
 Φοῖβου λέγοντος· εὐγενῆς δ' ἀπ' εὐγενοῦς
 γήμας ὄναιο καὶ σὺ χῶ διδοὺς ἐγώ. 1675

ΑΠΟΛΛΩΝ.

χωρεῖτέ νυν ἕκαστος οἷ προστάσσομεν,
 νείκους τε διαλύεσθε.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πείδεσθαι χρεῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κἀγὼ τοιοῦτος· σπένδομαι δὲ συμφοραῖς,
 Μενέλαε, καὶ σοῖς, Λοξία, θεσπίσμασιν. 1680

ΑΠΟΛΛΩΝ.

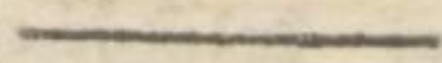
ἴτε νυν καθ' ὁδόν, τὴν καλλίστην
 θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες· ἐγὼ δ'
 Ἑλένην Ζηνὸς μελάθροισι πελάσω,
 λαμπρῶν ἄστρον πόλον ἐξανύσας, 1685

ἔνθα παρ' Ἡρα τῆ θ' Ἡρακλέους
 Ἡβη πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις
 ἔσται, σπονδαῖς ἔντιμος αἰεί,
 ξὺν Τυνδαρίδαις, τοῖς Διὸς υἱοῖς,
 ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

1690

[ΧΟΡΟΣ.]

ὦ μέγα σεμνα Νίκα, τὸν ἔμὸν
 βίοτον κατέχοις
 καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.]

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΠΤΑΛΗΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΒΟΤΚΟΛΟΣ.

ΘΟΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΘΗΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ορέστης κατὰ χρησμόν ἔλθων εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Πυλάδου παρακινηθεὶς τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ξόانون ὑφελέσθαι προηρεῖτο. προελθὼν δ' ἀπὸ τῆς νεῶς καὶ φανείς, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς ἀνήχθη κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς ἐθισμόν, ὅπως τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ σφάγιον γένωνται. τοὺς γὰρ καταπλεύσαντας ξένους ἀπέσφαττον.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων γυναικῶν, θεραπαινίδων τῆς Ἰφιγενείας.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Πῖσαν μολῶν
θοαῖσιν ἵπποις Οἰνομάου γαμεῖ κόρην,
ἐξ ἧς Ἄτρεὺς ἔβλασταν· Ἄτρεως δὲ παῖς
Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε· τοῦ δ' ἔφυν ἐγὼ
τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς, 5
ἦν ἀμφὶ δίναις ἄς θάμ' Εὐρύπος πυκναῖς
αὔραις ἐλίσσων κνανέαν ἄλα στρέφει,
ἔσφαξεν Ἑλένης οὔνεχ', ὡς δοκεῖ, πατῆρ
Ἄρτεμιδι κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Ἀυλίδος.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον 10
Ἑλληνικὸν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἄναξ,
τὸν καλλίνικον στέφανον Ἰλίου θέλων
λαβεῖν Ἀχαιοὺς, τοὺς θ' ὑβρισθέντας γάμους
Ἑλένης μετελθεῖν, Μενέλεω χάριν φέρων.
δεινῆς δ' ἀπλοίας πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων, 15
ἐς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε·
ὦ τῆσδ' ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας,
Ἀγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσῃ χθονός,
πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἄρτεμις
λάβῃ σφαγεῖσαν· ὅ,τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι 20
κάλλιστον, εὖξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾶ.
παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ
τίκτει, τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων,
ἦν χρὴ σε θῦσαι. καί μ' Ὀδυσσεὺς τέχναις
μητρὸς παρείλοντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως. 25
ἐλθοῦσα δ' Ἀυλίδ' ἠ' πάλαιν' ὑπὲρ πυρᾶς

Πέλοψ γὰρ

μεταρσία ληφθεῖς ἐκαινόμην ξίφει·
 ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἔλαφρον ἀντιδοῦσά μου
 Ἄρτεμις Ἀχαιοῖς, διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
 πέμψασά μ' ἐς τήνδ' ὤκισεν Τάυρων χθόνα, 30
 οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
 Θόας, ὃς ὠκὺν πόδα τιθεὶς ἴσον πτεροῖς
 ἐς τοῦνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
 ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερίαν τίθησί με,
 ὅθεν νόμοισι τοισίδ' ἦδεται θεὰ 35
 Ἄρτεμις ἑορτῆς, τοῦνομ' ἧς καλὸν μόνον·
 τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη.
 θύω γὰρ ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
 ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἑλλην ἀνὴρ.
 κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει 40
 ἄρρητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
 ἂ καινὰ δ' ἦκει νύξ φέρουσα φάσματα,
 λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τὸδ' ἔστ' ἄκος.
 ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς
 οἰκεῖν ἐν Ἄργει, παρθένοισι δ' ἐν μέσσις 45
 εὔδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ,
 φεύγειν δὲ κᾶξω στᾶσα θριγκὸν εἰσιδεῖν
 δόμων πίτνοντα, πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος
 βεβλημένον πρὸς οὐδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
 μόνος δ' ἐλείφθη στῦλος, ὡς ἔδοξέ μοι, 50
 δόμων πατρώων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
 ξανθὰς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν,
 καὶ γὰρ τέχνην τήνδ' ἦν ἔχω ξενοκτόνου
 τιμῶσ' ὑδραίνειν αὐτόν, ὡς θανούμενον,
 κλαίουσα. τοῦναρ δ' ὧδε συμβάλλω τόδε· 55
 τέθνηκ' Ὀρέστης, οὗ κατηρξάμην ἐγώ.
 στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες·
 θνήσκουσι δ' οὓς ἂν χερνιβες βάλωσ' ἐμαί.
 οὐδ' αὖ συνάψαι τοῦναρ ἐς φίλους ἔχω·
 Στροφίῳ γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ. 60
 νῦν οὖν ἀδελφῶ βούλομαι δοῦναι χοᾶς
 παροῦσ' ἀπόντι, ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἂν,
 σὺν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἀναξ

Ἑλληνίδας γυναῖκας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
οὔπω τινὸς πάρεισιν ἔς μ' εἶσω δόμων,
ἐν οἷσι ναίω, τῶνδ' ἀνακτόρων θεῶς. 65

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὄρα, φυλάσσου μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ὄρῳ, σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχοῦ στρέφων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλλάδη, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεῶς,
ἐνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐστείλαμεν; 70

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἔμοιγ', Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ βωμός, Ἕλλην οὗ καταστάζει φόνος;

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἐξ αἱμάτων γοῦν ξάνθ' ἔχει θριγκώματα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θριγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκῦλ' ὄρας ἠρτημένα;

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

τῶν κατθανόντων τὰ κροθίνια ξένων. 75

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' ἐγκνηλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεῶν.

ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τήνδ' ἔς ἄρκυν ἠγάγες

χρήσας, ἐπειδὴ πατρὸς αἷμ' ἐτισάμην,

μητέρα κατακτάς; διαδοχαῖς δ' Ἐρινύων

ἠλαννόμεσθα φρυγάδες, ἔξεδροι χθονός, 80

δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους.

ἐλθῶν δὲ σ' ἠρώτησα πῶς τροχηλάτου

μανίας ἂν ἔλθοιμ' ἔς τέλος πόνων τ' ἐμῶν,

[οὓς ἐξεμόχθουν περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα.]

σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὄρους χθονός, 85

ἐνθ' Ἀρτεμις σὴ σύγγονος βωμοὺς ἔχει,

λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεῶς, ὃ φασιν ἐνθάδε

ἔς τούσδε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἄπο·

λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν ἢ τύχῃ τινί,

κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ 90

δοῦναι· τὸ δ' ἐνθένδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρα·

καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνοῶς ἔξιν πόνων.
 ἦκω δὲ πεισθεῖς σοῖς λόγοισιν ἐνθάδε
 ἄγνωστον ἔς γῆν, ἄξενον. σὲ δ' ἱστορῶ,
 Πυλάδη, σὺ γάρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνου, 95
 τί δρῶμεν; ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὄρα
 ὑψηλά. πόττερα δωμάτων προσαμβάσεις
 ἐκβησόμεσθα; πῶς ἂν οὖν λάθοιμεν ἄν;
 ἢ χαλκότευκτα κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς;
 ὧν οὐδὲν ἴσμεν. ἦν δ' ἀνοίγοντες πύλας 100
 ληφθῶμεν ἐσβάσεις τε μηχανώμενοι,
 θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεῶς ἐπι
 φεύγωμεν, ἥπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν.

Π Τ Λ Α Δ Η Σ.

φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτόν, οὐδ' εἰώθαμεν
 τὸν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ κακιστέον. 105
 ναοῦ δ' ἀπαλλαχθέντε κρύψωμεν δέμας
 κατ' ἄντρο', ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας,
 νεῶς ἀπωθεν, μή τις εἰσιδὼν σκάφος
 βασιλεῦσιν εἴπη, κατὰ ληφθῶμεν βία.
 ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλη, 110
 τολμητέον τοι ξεστὸν ἐκ ναοῦ λαβεῖν
 ἄγαλμα πάσας προσφέροντε μηχανάς.
 ὦρα δέ γ' εἴσω τριγλύφων ὅποι κενὸν
 δέμας καθεῖναι· τοὺς πόνους γὰρ ἄγαθοὶ
 τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ. 115
 οὔτοι μακρὸν μὲν ἦλθομεν κώπη πόρον,
 ἐκ τερμάτων δὲ νόστον ἀροῦμεν πάλιν;

Ο Ρ Ε Σ Τ Η Σ.

ἀλλ' εὖ γὰρ εἶπας, πειστέον· χωρεῖν χρεῶν
 ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
 οὐ γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' αἴτιον γενήσεται 120
 πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον· τολμητέον·
 μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

εὐφραμεῖτ', ὦ πόντου
 δισσὰς συγχωρούσας πέτρας
 Εὐξείνου ναίοντες. 125

ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς,
 Δίκτυνν' οὐρεία,
 πρὸς σὰν ἀνλάν, εὐστύλων
 ναῶν χρυσήρεις θριγκούς,
 πόδα παρθένιον ὄσιον ὀσίας 130
 κληδούχου δούλα πέμπω,
 Ἑλλάδος εὐίππου πύργους
 καὶ τείχη χόρτων τ' εὐδένδρων
 ἐξαλλάξασ' Εὐρώπαν, 135
 πατρῶων οἴκων ἔδρας.
 ἔμολον· τί νέον; τίνα φροντίδ' ἔχεις;
 τί με πρὸς ναοὺς ἄγαγες ἄγαγες;
 ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους
 ἐλθόντος κλεινᾶ σὺν κώπᾳ 140
 χιλιοναύτα μυριοτευχεῖ
 τῶν Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ δμωαί, δυσθρηνήτοις
 ὡς θρήνοις ἔγκειμαι, τᾶς
 οὐκ εὐμούσου μολπᾶς [βοᾶν] 145
 ἀλύροις ἐλέγοις,
 ἔξ, [ἐν] κηδείοις οἴκτοισιν,
 αἶ μοι συμβαίνουσ' ἄται,
 σύγγονον ἀμὸν κατακλαιομένα
 ζωᾶς, οἶαν ἰδόμαν ὄψιν [ὄνειρων] 150
 νυκτός, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα.
 ὀλόμαν ὀλόμαν· οὐκ εἶσ' οἴκοι
 πατρῶοι· οἴμοι φροῦδος γενεά.
 φεῦ φεῦ τῶν Ἀργει μόχθων. 155
 ἰὼ ἰὼ δαίμων, ὃς τὸν
 μοῦνόν με κασίγνητον συλᾶς
 Ἄϊδα πέμψας, ᾧ τὰςδε χοᾶς
 μέλλω κρατῆρά τε τὸν φθιμένων 160
 ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις
 πηγᾶς τ' οὐρείων ἐκ μόσχων
 Βάκχου τ' οἰνηρᾶς λοιβάς.
 ξουθᾶν τε πόνημα μελισσᾶν, 165

ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται.
 ἀλλ' ἔνδος μοι πάγχρυσον
 τεῦχος καὶ λοιβὰν Ἄϊδα.

ὦ κατὰ γαίης Ἀγαμεμνόσιον 170

θάλος, ὡς φθιμένῳ τάδε σοι πέμπω·
 δέξαι δ' οὐ γὰρ πρὸς τύμβον σοι
 ξανθὰν χαίταν, οὐ δάκρυ' οἶσω.

τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθη 175

πατρίδος καὶ ἐμᾶς, ἔνθα δοκήμασι
 κεῖμαι σφαχθεῖσα τλάμων.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιψάλμους ᾠδὰς ὕμνον τ'
 Ἀσιήταν σοι βάρβαρον ἰαχὰν 180

δεσποίνα γ' ἐξαυδάσω,
 τὰν ἐν θρήνοισιν μοῦσαν

νέκυσι μελομένην ἐν μολπαῖς
 Ἄϊδας ὕμνεϊ δίχα παιάνων. 185

οἴμοι, τῶν Ἀτρειδᾶν οἴκων,
 ἔρρει φῶς σκήπτρων, οἴμοι.

οἴμοι πατρῶων οἴκων.
 τίς δ' ἐκ τῶν εὐόλβων Ἀργεῖ 190

βασιλέων ἀρχά;
 μόχθους δ' ἐκ μόχθων ἄσσει

δινενούσαις ἵπποισιν
 πταναῖς ἀλλάξας ἐξ ἔδρας

ἱερὸν * ὄμμ' ἀνγᾶς
 ἄλιος. ἄλλοις δ' ἄλλα προσέβα 195

χρυσέας ἀρνὸς μελάθροισι ὀδύνα,
 φόνος ἐπὶ φόνο, ἄχεά τ' ἄχεσιν·

ἔνθεν τῶν πρόσθεν δυμαθέντων
 Τανταλιδᾶν ἐκβαίνει ποινά γ' 200

εἰς οἴκους· σπεύδει δ' ἀσπούδαστ'
 ἐπὶ σοὶ δαίμων.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων
 δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας·

καὶ νυκτὸς κείνας ἐξ ἀρχᾶς 205

λοχίαν στεῖρῶν παιδείαν
Μοῖραι συντείνουσιν θεαί,
ἃ μναστευθεῖς' ἐξ Ἑλλάνων,

*

ἂν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμοις
Λήδας ἃ τλάμων κούρα 210

σφάγιον πατρώα λώβα
καὶ θυμ' οὐκ εὐγάθητον
ἔτεκεν, ἔτρεφεν, εὐκταίαν

ἰππέοις ἐν δίφροισιν
ψαμάθων Ἀυλίδος ἐπέβασαν 215

νύμφαν, οἴμοι, δύσνυμφον
τῷ τᾶς Νηρέως κούρας, αἰαῖ.

νῦν δ' ἄξεινον πόντου ξείνα
δυσχόρτους οἴκους ναίω

ἄγαμος, ἄτεκνος, ἄπολις, ἄφιλος, 220

οὐ τὰν Ἄργει μέλπουσ' Ἥραν,
οὐδ' ἰστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις

κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος εἰκῶ
καὶ Τιτάνων ποικίλλουσ', ἀλλ'

αἰμορῶντων δυσφόρμιγγα 225

ξείνων αἰμάσσουσ' ἄταν βωμούς,
οἰκτρὰν τ' αἰαζόντων ἀνδάν,

οἰκτρὸν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον.
καὶ νῦν κείνων μὲν μοι λάθρα,

τὸν δ' Ἄργει δμαθέντα κλαίω 230

σύγγονον, ὃν ἔλιπον ἐπιμαστιδίον γ'
ἔτι βρέφος, ἔτι νέον, ἔτι θάλος

ἐν χερσὶν ματρὸς πρὸς στέρνοις τ' 235

Ἄργει σκηπτουῶνον Ὀρέσταν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὄδ' ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους
βουφορβὸς ἦκει, σημανῶν τί σοι νέον.

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

Ἄγαμέμνονος παῖ καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον,
ἄκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί δ' ἔστι τοῦ παρόντος ἐκπληῆσον λόγου; 240

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

ἤκουσιν ἔς γῆν κυανέαν Συμπληγάδα
πλάτῃ φυγόντες δίπτυχοι νεανίαί,
θεῶ φίλον πρόσφαγμα καὶ θυτήριον
Ἄρτέμιδι. χέρνιβας δὲ καὶ κατάργματα
οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιουμένη. 245

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ποδαποί; τίνος γῆς ὄνομ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

Ἕλληνες, ἔν τοῦτ' οἶδα, κού περαιτέρω.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἄτερος πρὸς θατέρου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τῷ ξυζύγῳ δὲ τοῦ ξένου τί τοῦνομ' ἦν; 250

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

οὐδεὶς τόδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πῶς δ' εἶδετ' αὐτούς καὶ τυχόντες εἴλετε;

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία;

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

βοῦς ἤλθομεν νίψοντες ἐναλία δρόσῳ. 255

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐκεῖσε δὴ πάνελθε, πῶς νιν εἴλετε
τρόπῳ θ' ὁποίῳ· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
χρόνιοι γὰρ ἤκουσ', οὐδέ πω βωμὸς θεῶς
Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς.

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

ἐπεὶ τὸν ἐσρέοντα διὰ Συμπληγάδων 260

βοῦς ὑλοφορβοὶ πόντον εἰσεβάλλομεν,

ἦν τις διαρῥῶξ κυμάτων πολλῶν σάλῳ

κοιλωπὸς ἄγμός, πορφυρευτικάι στέγαι.
 ἔνταῦθα δισσοὺς εἶδ' ἑτις νεανίας
 βουφορβὸς ἡμῶν, κάπεχώρησεν πάλιν 265
 ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος.
 ἔλεξε δ', οὐχ ὄρατε; δαίμονές τινες
 θάσσουσιν οἶδε. θεοσεβῆς δ' ἡμῶν τις ὦν
 ἀνέσχε χεῖρα καὶ προσεύξατ' εἰσιδῶν,
 ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ, 270
 δέσποτα Παλαῖμον, ἴλεως ἡμῖν γενοῦ,
 εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον Διοσκόρω,
 ἢ Νηρέως ἀγάλαθ', ὅς τὸν εὐγενῆ
 ἔτικτε πεντήκοντα Νηρηῶν χορόν.
 ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομία θρασύς, 275
 ἐγέλασεν εὐχαῖς, ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους
 θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοῦ νόμου φόβῳ,
 κλύοντας ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους.
 ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσι,
 θηρᾶν τε τῆ θεῶ σφάγια τὰπιχώρια. 280
 κὰν τῶδε πέτραν ἄτερος λιπῶν ξένοιον
 ἔστη, κάρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω
 κάπεστέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
 μανίαις ἀλαίνων, καὶ βοᾷ κυναγὸς ὡς,
 Πυλάδῃ, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' οὐχ ὄρας 285
 Ἄιδου δράκαιναν, ὡς με βούλεται κτανεῖν
 δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη;
 ἢ δ' ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνου
 πτεροῖς ἐρέσσει, μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν
 ἔχουσα, πέτρῖνον ὄχθον ὡς ἐπεμβάλη. 290
 οἴμοι· κτενεῖ με. ποῖ φύγω; παρῆν δ' ὄραν
 οὐ ταῦτ' ἀμορφῆς σχήματ', ἀλλ' ἠλλάσσετο
 φθογγὰς τε μόσχων καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
 ἅ φασ' Ἐρινῦς ἰέναι μιμήματα.
 ἡμεῖς δὲ συσταλέντες, ὡς θανούμενοι, 295
 σιγῇ καθήμεθ'. ὁ δὲ χερὶ σπάσας ξίφος,
 μόσχους ὀρούσας ἐς μέσας λέων ὅπως,
 παίει σιδήρῳ λαγόνας ἐς πλευρὰς ἰεῖς,
 δοκῶν Ἐρινῦς θεᾶς ἀμύνεσθαι τάδε,

ὡς αἵματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἄλός. 300
 κὰν τῷδε πᾶς τις, ὡς ὄρᾳ βουφόρβια
 πίπτοντα καὶ πορθοῦμεν', ἐξωπλίζετο,
 κόχλους τε φυσῶν συλλέγων τ' ἐγχωρίους·
 πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους
 φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἠγούμεθα. 305
 πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.
 πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθείς,
 στάζων ἀφρῶ γένειον· ὡς δ' ἐξείδομεν
 προὔργου πεσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνου
 βάλλων, ἀράσσω· ἄτερος δὲ τοῖν ξένοιον 310
 ἀφρόν τ' ἀπέψη σώματός τ' ἐτημέλει
 πέπλων τε προὔκάλυπτεν εὐπήνους ὑφάς,
 καραδοκῶν μὲν τὰπιόντα τραύματα,
 φίλον δὲ θεραπεύεισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν.
 ἔμφρων δ' ἀνάξας ὁ ξένος πεσήματος, 315
 ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον
 καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας,
 ὧμωξέ θ'· ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνίεμεν πέτρους
 βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.
 οὗ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευσμ' ἠκούσαμεν, 320
 Πυλάδη, θανούμεθ'· ἄλλ' ὅπως θανούμεθα
 κάλλισθ', ἔπου μοι, φάσγανον σπάσας χερσί.
 ὡς δ' εἶδομεν δίπαλτα πολεμίων ξίφη,
 φυγῆ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας.
 ἄλλ' εἰ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι 325
 ἔβαλλον αὐτούς· εἰ δὲ τούσδ' ὠσαίατο,
 αὐθις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἠρασσον πέτροις.
 ἄλλ' ἦν ἄπιστον· μυρίων γὰρ ἐκ χερῶν
 οὐδεὶς τὰ τῆς θεοῦ θύματ' εὐτύχει βαλῶν.
 μόλις δέ νιν τόλμη μὲν οὐ χειρούμεθα, 330
 κύκλω δὲ περιβάλλοντες ἐξεκλέψαμεν
 πέτροισι χειρῶν φάσγαν', ἐς δὲ γῆν γόνυ
 καμάτῳ καθεῖσαν. πρὸς δ' ἄνακτα τῆσδε γῆς
 νομίζομέν νιν. ὁ δ' ἐσιδὼν ὅσον τάχος
 ἐς χέρνιβας τε καὶ σφαγεῖ' ἐπεμπέ σοι. 335
 εὐχου δὲ τοιάδ', ὦ νεᾶνί, σοι ξένων

σφάγια παρείναι· κἄν ἀναλίσκες ξένους
 τοιούσδε, τὸν σὸν Ἑλλὰς ἀποτίσει φόνον,
 δίνας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς.

ΧΟΡΟΣ.

Θαυμάστ' ἔλεξας τὸν φανένθ', ὅστις ποτὲ 340
 Ἕλληνος ἐκ γῆς πόντον ἤλθεν ἄξενον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἶεν. σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολῶν·
 τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιούμεθα.
 ὦ καρδία τάλαινα, πρὶν μὲν ἐς ξένους 345
 γαληνὸς ἦσθα καὶ φιλοικτίρμων αἰεί,
 ἐς θοῦμόφυλον ἀναμετρομένη δάκρυ,
 Ἕλληνας ἄνδρας ἠνίκ' ἐς χέρας λάβοις.
 νῦν δ' ἐξ ὀνείρων οἷσιν ἠγριώμεθα,
 δοκοῦσ' Ὀρέστην μηκέθ' ἥλιον βλέπειν,
 δύσνον με λήψεσθ', οἷτινές ποθ' ἦκατε. 350
 καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές· ἠχθόμην, φίλαι·
 οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσιν εὐτυχεστέροις
 αὐτοὶ κακῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εἴ,
 ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἤλθε πώποτε,
 οὐ πορθμῖς, ἥτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας 355
 Ἑλένην ἂν ἠγαγ' ἐνθάδ', ἢ μ' ἀπώλεσε,
 Μενελέων θ', ἔν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην,
 τὴν ἐνθάδ' Αὐλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ,
 οὐ μ' ὥστε μόσχον Δαναΐδαι χειρούμενοι
 ἔσφαζον, ἱερεὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ. 360
 οἴμοι· κακῶν γὰρ τῶν τότε οὐκ ἀμνημονῶ,
 ὄσας γενείου χειῖρας ἐξηκόντισα,
 γονάτων τε τοῦ τεκόντος ἐξαρτωμένη,
 λέγουσα τοιάδ'· ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
 νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν· μήτηρ δ' ἐμή, 365
 σέθεν κατακτείνοντος, Ἀργεῖαί τέ νιν
 ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν, ἀνλεῖται δὲ πᾶν
 μέλαθρον· ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν.
 Αἰδης Ἀχιλλεὺς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως,
 ὃν μοι προσεῖπας πόσιν· ἐν ἀρμάτων δ' ὄχοις 370
 ἐς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλω.

ἐγὼ ἐὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων
 ἔχουσ', ἀδελφὸν οὔτ' ἀνειλόμην χερσῖν,
 ὃς νῦν ὄλωλεν, οὐ κασιγνήτη στόμα
 συνῆψ' ὑπ' αἰδοῦς, ὡς ἰοῦς' ἐς Πηλέως 375
 μέλαθρα· πολλὰ δ' ἀπεθέμην ἀσπάσματα
 ἐσαῦθις, ὡς ἦξουσ' ἐς Ἄργος αὖ πάλιν.
 ὦ τλῆμον, εἰ τέθνηκας, ἐξ οἴων καλῶν
 ἔρῃεις, Ὀρέστα, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων,
 τὰ τῆς θεοῦ δὲ μέμφομαι σοφίσματα, 380
 ἦτις, βροτῶν μὲν ἦν τις ἄψηται φόνου,
 ἢ καὶ λοχείας, ἢ νεκροῦ θίγη χερσῖν,
 βωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὡς ἠγνουμένη,
 αὐτὴ δὲ θυσίαις ἠδέεται βροτοκτόνοις.
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔτεκεν ἂν ἢ Διὸς δάμαρ 385
 Λητῶ τοσαύτην ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
 τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἐστιάματα
 ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἠσθῆναι βορᾶ,
 τοὺς δ' ἐνθάδ', αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,
 ἐς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ· 390
 οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

κνάνεαι κνάνεαι σύνοδοι θαλάσσης,
 ἂν οἴστρος ὁ ποτώμενος Ἄργόθεν
 Εὔξενον ἐπ' οἶδμα διεπέρασεν Ἰοῦς, 395
 Ἀσιήτιδα γαῖαν
 Εὐρώπας διαμείψας.
 τίνες ποτ' ἄρα τὸν εὐνδρον
 καὶ δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν 400
 ἢ ρεύματα σεμνὰ Δίρκας
 ἔβασαν ἔβασαν ἄμικτον αἶαν, ἐνθα κούρα
 δία τέγγει
 βωμοὺς καὶ περὶ κίονας 405
 ναῶν αἶμα βρότειον;
 ἢ ῥοθίοις εἰλατίλαις δικρότοισι κώπαις
 ἔπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα
 νάιον ὄχημα λινοπόροισιν αὔραις, 410
 φιλόπλουτον ἄμιλλαν

αὔξοντες μελάθροισιν;
 φίλα γὰρ ἐλπίς ἐγένετ' ἐπὶ
 πῆμασι βροτῶν ἄπληστος ἀνθρώποις, 415
 ὄλβον βάρος οἱ φέρονται
 πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες
 κεινᾶ δόξα.
 γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλ- 420
 βον, τοῖς δ' εἰς μέσον ἦκει.
 πῶς τὰς συνδρομάδας πέτρας,
 πῶς Φινεΐδας
 ἀὔπνους ἀκτὰς ἐπέρα- 425
 σαν, παράλιον αἰγιαλὸν
 ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ δραμόντες;
 ὅπου πεντήκοντα κορῶν
 τῶν Νηρηίδων χοροὶ
 μέλπουσιν ἐγκύκλιοι· 430
 καὶ πλησιιστίοισι πνοαῖς,
 συριζόντων κατὰ πρύ-
 μναν εὐναίων πηδαλίων,
 αὔραις ἐν νοτιάις
 ἢ πνοιαῖσι Ζεφύρου, 435
 τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν,
 λευκὰν ἀκτάν, Ἀχιλλῆ-
 ος δρόμους καλλισταδίους,
 Εὐξείνον κατὰ πόντον.
 εἶθ' εὐχαῖσι δεσποσύνοις 440
 Λίδας Ἑλένα
 φίλα παῖς ἐλθοῦσα τύχοι
 τὰν Τρωάδα λιποῦσα πόλιν,
 ἔν' ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἱματηρᾶν
 ἐλιχθεῖσα λαιμοτόμῳ
 δεσποίνας χερὶ θάνη 445
 ποινας δοῦσ' ἀντιπάλους.
 ἦδιστ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν
 δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ
 γᾶς πλωτήρων εἴ τις ἔβα,
 δουλείας ἐμέθεν 450

δειλαίας πανσίπονος·
καὶ γὰρ ὄνειρασι συμβαίην
οἴκοις πόλει τε πατρῶ-
α τερπνῶν ὕμνων ἀπολαύ-
ειν, κοινὰν χάριν ὄλβῳ. 455

ἀλλ' οἶδε χέρας δεσμοῖς διδύμοις
συνερεισθέντες χωροῦσι, νέον
πρόσφαγμα θεᾶς· εἰγᾶτε, φίλαι.
τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ
ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει· 460

οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακεν
βουφορβὸς ἀνήρ.
ὦ πότνι', εἴ σοι τὰδ' ἀρεσκόντως
πόλις ἦδε τελεῖ, δέξαι θυσίας,
ἄς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὀσίας 465
Ἑλλησι διδοὺς ἀναφαίνει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἶεν·

τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχη
φροντιστέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,
ὡς ὄντες ἱεροὶ μηκέτ' ὦσι δέσμιοι.
ναοῦ δ' ἔσω στείχοντες εὐτρεπίζετε 470
ἂ χρὴ' πλὶ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται.

φεῦ·

τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε
πατήρ τ' ἀδελφή τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνει;
οἶων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν
ἀνάδελφος ἔσται. τὰς τύχας τίς οἶδ' ὅτω 475
τοιαῖδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν
ἔς ἀφανὲς ἔρπει, κούδεν οἶδ' οὐδεὶς κακόν·
ἢ γὰρ τύχη παρήγαγ' ἔς τὸ δυσμαθές.
πόθεν ποθ' ἦκετ', ὦ ταλαίπωροι ξένοι;
ὡς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα, 480
μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθ' ἀεὶ κἄτω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί ταῦτ' ὀδύρει, κἀπὶ τοῖς μέλλουσι νῶν
κακοῖσι λυπεῖς, ἦτις εἶ ποτ', ὦ γύναι;

οὔτοι νομίζω σοφόν, ὃς ἂν μέλλων θανεῖν
οἴκτω τὸ δεῖμα τοῦλέθρου νικᾶν θέλῃ. 485
οὐχ ὅστις Ἄιδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται,
σωτηρίας ἀνελπὶς· ὡς δὴ ἕξ ἐνὸς
κακῶ συνάπτει, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει
θνήσκει θ' ὁμοίως· τὴν τύχην δ' ἔἴαν χρεῶν.
ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνει σύ· τὰς γὰρ ἐνθάδε 490
θυσίας ἐπιστάμεσθα καὶ γιννώσκομεν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος
Πυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὄδ', εἴ τι δὴ σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνος γεγώς; 495

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' ἂν μαθοῦσα τόδε πλέον λάβοις, γύναι;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πότερον ἀδελφῶ μητρόσ ἐστον ἐκ μιᾶς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φιλότητί γ', ἐσμέν δ' οὐ κασιγνήτω, γύναι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθεθ' ὁ γεννήσας πατήρ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ μὲν δίκαιον δυστυχεῖς καλοῖμεθ' ἂν. 500

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ· τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀνώνυμοι θανόντες οὐ γελάμεθ' ἂν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί δὲ φθονεῖς τοῦτ', ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ σῶμα θύσεις τοῦμόν, οὐχὶ τοῦνομα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐδ' ἂν πόλιν φράσειας ἥτις ἐστὶ σοι;

505

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὡς θανουμένῳ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

χάριν δὲ δοῦναι τήνδε κωλύει τί σε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὦ ξέν', εἴ κείθεν γεγώς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐκ τῶν Μυκηναῶν, αἴ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι. 510

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

φυγὰς δ' ἀπῆρας πατρίδος, ἢ ποία τύχη;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φεύγω τρόπον γε δὴ τιν' οὐχ ἐκῶν ἐκῶν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἄρ' ἂν τί μοι φράσειας ὧν ἐγὼ θέλω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ μὴν ποθεινός γ' ἦλθεις ἐξ Ἄργους μολών. 515

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκουν ἐμαντῶ γ', εἰ δὲ σοί, σὺ τοῦδ' ἔρα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἧς ἀπανταχοῦ λόγος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὡς μή ποτ' ὄφελόν γε, μηδ' ἰδὼν ὄναρ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

φασίν νιν οὐκέτ' οὔσαν οἴχεσθαι δορί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔστιν γὰρ οὕτως, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε. 520

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ἐλένη δ' ἀφίκται δῶμα Μενέλεω πάλιν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦκει, κακῶς γ' ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ ποῦ 'στι; κἄμοι γάρ τι προῦφείλει κακόν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Σπάρτη ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτη.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ μῖσος εἰς Ἑλληνας, οὐκ ἔμοι μόνη. 525

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀπέλανσα καὶ γὰρ δὴ τι τῶν κείνης γάμων.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρύσσεται;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὡς πάνθ' ἅπαξ με συλλαβοῦς ἀνιστορεῖς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πρὶν γὰρ θανεῖν σε τοῦδ' ἐπανρέσθαι θέλω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρῶς· λέξω δ' ἐγώ. 530

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὄλωλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ πότνι', ὡς εὔ. τί γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔπω νερόστηκ' οἶκον, ἔστι δ', ὡς λόγος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὄλοιτο, νόστου μήποτ' ἐς πάτραν τυχών. 535

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μηδὲν κατεύχου· πάντα τάκεινον νοσεῖ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Θέτιδος δ' ὁ τῆς Νηρηῆδος ἔστι παῖς ἔτι;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἔστιν· ἄλλως λέκτρο' ἔγημεν Ἀυλίδι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

δόλια γὰρ, ὡς γέ φασιν οἱ πεπονθότες.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίς εἶ ποθ'; ὡς εὔ πυνθάνει τὰφ' Ἑλλάδος. 540

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐκεῖθεν εἰμι· παῖς ἔτ' οὔσ' ἀπωλόμην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναί τάκει, γύναι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί δ' ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίς; οὐ γὰρ ὃν γ' ἐγῶδα τῶν εὐδαιμόνων.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ἄτρεως ἐλέγετο δὴ τις Ἀγαμέμνων ἀναξ.

545

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ οἶδ'· ἀπελθε τοῦ λόγου τούτου, γύναι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἴφ', ἵν' εὐφρανθῶ, ξένε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τέθνηχ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τέθνηκε; ποία συμφορᾶ; τάλαιν' ἐγώ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' ἐστὲναξας τοῦτο; μῶν προσῆκέ σοι;

550

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροισ' ἀναστένω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δεινῶς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγεῖς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ πανδάκρυτος ἢ κτανούσα χῶ θανών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

παῦσαί νυν ἤδη, μηδ' ἐρωτήσης πέρα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τοσόνδε γ', εἰ ζῆ τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ;

555

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἔστι· παῖς νιν, ὃν ἔτεχ', οὗτος ὤλεσεν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ συνταραχθεῖς οἶκος. ὦ; τί δὴ θέλων;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατρὸς θανόντος τήνδε τιμωρούμενος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

φεῦ·

ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ, δίκαιος ὢν.

560

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνου;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέλοιπεν Ἡλέκτραν γε παρθένον μίαν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί δέ, σφαγείσης θυγατρὸς ἔστι τις λόγος;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐδείς γε, πλὴν θανοῦσαν οὐχ ὄραν φάος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τάλαιν' ἐκείνη χά κτανὼν αὐτὴν πατήρ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὁ τοῦ θανόντος δ' ἔστι παῖς Ἄργει πατρός;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔστ', ἄθλιός γε, κούδαμου καὶ πανταχοῦ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ψευδεῖς ὄνειροι, χαίρετ'· οὐδὲν ἦτ' ἄρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐδ' οἱ σοφοί γε δαίμονες κεκλημένοι

πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι.

πολὺς ταραγμὸς ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐνι

κἂν τοῖς βροτείοις· ἐν δὲ λείπεται μόνον,

ὅτ' οὐκ ἄφρων ὢν μάντεων πεισθεὶς λόγοις

ὄλωλεν ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν.

575

ΧΟΡΟΣ.

φεῦ φεῦ· τί δ' ἡμεῖς οἷ τ' ἐμοὶ γεννήτορες;

ἄρ' εἰσὶν; ἄρ' οὐκ εἰσὶ; τίς φράσειεν ἄν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀκούσατ'· ἔς γὰρ δὴ τιν' ἤκομεν λόγον,

ὑμῖν τ' ὄνησιν, ὦ ξένοι, σπεύδουσ' ἅμα

κἂμοί. τὸ δ' εὔ μάλιστά γ' οὕτω γίγνεται,

εἰ πᾶσι ταῦτὸν πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχει.

θέλοις ἄν, εἰ σῶσαιμί σ', ἀγγεῖλαι τί μοι

πρὸς Ἄργος ἐλθὼν τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,

δέλτον τ' ἐνεγκεῖν, ἣν τις οἰκτεῖρας ἐμὲ

ἔγραψεν αἰχμάλωτος, οὐχὶ τὴν ἐμὴν

585

φονέα νομίζων χειρα, τοῦ νόμου δ' ὑπο
 θνήσκειν γε, τῆς θεοῦ τάδε δίκαι' ἠγουμένης;
 οὐδένα γὰρ εἶχον ὅστις ἀγγεῖλαι μολῶν
 ἐς Ἄργος αὐθις, τὰς τ' ἐμὰς ἐπιστολάς
 πέμψειε σωθεῖς τῶν ἐμῶν φίλων τινί.

590

σὺ δ', εἰ γάρ, ὡς ἔοικας, οὔτε δυσγενής,
 καὶ τὰς Μυκήνας οἶσθα χοῦς καὶ γὰρ θέλω,
 σώθητι καὶ σὺ, μισθὸν οὐκ αἰσχρὸν λαβὼν
 κούφων ἕκατι γραμμάτων σωτηρίαν.

οὗτος δ', ἐπέειπερ πόλις ἀναγκάζει τάδε,
 θεῶ γενέσθω θυμα, χωρισθεῖς σέθεν.

595

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καλῶς ἔλεξας τ' ἄλλα, πλήν ἓν, ὦ ξένη.
 τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδ' ἐμοὶ βᾶρος μέγα.
 ὁ ναυστολῶν γὰρ εἰμ' ἐγὼ τὰς ξυμφοράς.
 οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν.
 οὐκ οὖν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
 χάριν τίθεσθαι, καὐτὸν ἐκδῦναι κακῶν.
 ἀλλ' ὡς γενέσθω, τῷδε μὲν δέλτον δίδου.
 πέμψει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν.
 ἡμᾶς δ' ὁ χρήζων κτεινέτω. τὰ τῶν φίλων
 αἰσχιστον ὅστις καταβαλὼν ἐς ξυμφοράς
 αὐτὸς σέσωσται. τυγχάνει δ' ὅδ' ὢν φίλος,
 ὃν οὐδὲν ἦσσον ἢ μὲ φῶς ὄραν θέλω.

600

605

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινος
 ῥίζης πέφυκας, τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος.
 τοιοῦτος εἶη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων
 ὅσπερ λέλειπται. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγώ, ξένοι,
 ἀνάδελφός εἰμι, πλήν ὅσ' οὐχ' ὀρῶσά νιν.
 ἐπεὶ δὲ βούλει ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
 δέλτον φέροντα, σὺ δὲ θανεῖ. πολλὴ δέ τις
 προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.

610

615

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θύσει δὲ τίς με καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐγώ. θεῶς γὰρ τῆςδε προστροπὴν ἔχω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κοῦκ εὐδαίμονα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἄλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον.

620

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὔκ· ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίβομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὁ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τὰδ' ἱστορεῖν με χρῆ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἶσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν οἷς μέλει τάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τάφος δὲ ποῖος δέξεταιί μ', ὅταν θάνω;

625

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πῦρ ἱερὸν ἔνδον χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φεῦ·

πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ περιστείλειεν ἂν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μάταιον εὐχὴν, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἶ,
εὔξω· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.

οὐ μὴν, ἐπειδὴ τυγχάνεις Ἀργεῖος ὦν,

630

ἄλλ' ὦν γε δυνατὸν οὐδ' ἐγὼ λείψω χάριν.

πολὺν τε γὰρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,

ξανθῶ τ' ἐλαίῳ σῶμα σὸν κατασβέσω,

καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόθουτον γάνος

ξουθῆς μελίσσης ἐς πυρὰν βαλῶ σέθεν.

ἄλλ' εἶμι, δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀναπτόρων

635

οἶσω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μὴ μου λάβης.

φυλάσσειτ' αὐτούς, πρόσπολοι, δεσμῶν ἄτερ.

ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν φίλων τινὲ

πέμψω πρὸς Ἄργος, ὃν μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ,

καὶ δέλτος αὐτῶ ζῶντας, οὓς δοκεῖ θανεῖν,

640

λέγουσα πιστὰς ἠδονὰς ἀπαγγελεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

καταλοφύρομαι σὲ τὸν χερνίβιον

φανίσι * μελόμενον αίμακταῖς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οἶκτος γὰρ οὐ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρειτ', ὦ ξένοι. 645

ΧΟΡΟΣ.

σὲ δὲ τύχας μάκαρος, ἰὼ νεανία,
σεβόμεθ', εἰς πάτρην ὅτι ποτ' ἐπεμβάσει.

ΠΤΛΑΔΗΣ.

ἄζηλα τοῖς φίλοισι, θνησκόντων φίλων. 650

ΧΟΡΟΣ.

ὦ σχέτλιοι πομπαί.

φεῦ φεῦ, διόλλυσαι.

αἰαῖ αἰαῖ.

πότερος ὁ μέλλων;

ἔτι γὰρ ἀμφίλογα δίδυμα μέμονε φρήν, 655

σὲ πάρος ἢ σ' ἀναστενάξω γόοις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδη, πέπονθας ταῦτὸ πρὸς θεῶν ἔμοι;

ΠΤΛΑΔΗΣ.

οὐκ οἶδ'· ἐρωτᾶς οὐ λέγειν ἔχοντά με.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίς ἐστὶν ἡ νεᾶνις; ὡς Ἑλληνικῶς 660

ἀνήρεθ' ἡμᾶς τοὺς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνους

νόστον τ' Ἀχαιῶν τόν τ' ἐν οἴωνοῖς σοφόν

Κάλχαντ' Ἀχιλλέως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον

Ἀγαμέμνον' ὡς ᾤκτειρ', ἀνηρώτα τέ με

γυναῖκα παῖδάς τ'. ἔστιν ἢ ξένη γένος 665

ἐκεῖθεν Ἀργεῖα τις· οὐ γὰρ ἂν ποτε

δέλτον τ' ἐπεμπε καὶ τάδ' ἐξεμάνθανεν,

ὡς κοινὰ πράσσουσ', Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς.

ΠΤΛΑΔΗΣ.

ἔφθης με μικρόν· ταῦτὰ δὲ φθάσας λέγεις,

πλὴν ἔν· τὰ γὰρ τῶν βασιλέων παθήματα 670

ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφὴ τις ἦν.

ἀτὰρ διήλθε χᾶτερον λόγον τινά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίν'; ἐς τὸ κοινὸν δούς ἄμεινον ἂν μάθοις.

ΠΤΑΛΗΣ.

αἰσχρὸν θανόντος σοῦ βλέπειν ἡμᾶς φάος·
 κοινῇ δὲ πλεύσας, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν. 675
 καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεντήσομαι
 Ἄργει τε Φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί,
 δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοί,
 προδοῦς σὲ σώξουσ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος,
 ἢ καὶ φονεύσας ἐπὶ νοσοῦσι δώμασι 680
 ῥάψαι μόρον σοι σῆς τυραννίδος χάριν,
 ἔγκληρον ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
 ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω,
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαι μέ σοι
 καὶ συσφαγῆναι καὶ πυρωθῆναι δέμας, 685
 φίλον γεγῶτα καὶ φοβούμενον ψόγον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὐφημα φώνει· τὰ μὰ δεῖ φέρειν κακά·
 ἀπλᾶς δὲ λύπας ἔξόν, οὐκ οἴσω διπλᾶς.
 ὃ γὰρ σὺ λυπρὸν κάπονείδιστον λέγεις,
 ταῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, εἴ σε συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ 690
 κτενω· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἔμ' οὐ κακῶς ἔχει
 πράσσονθ' ἢ πράσσω πρὸς θεῶν λύειν βίον.
 σὺ δ' ὄλβιός τ' εἶ, καθαρὰ τ' οὐ νοσοῦντ' ἔχεις
 μέλαθρ', ἐγὼ δὲ δυσσεβῆ καὶ δυστυχῆ.
 σωθεῖς δὲ παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου 695
 κτησάμενος, ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,
 ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἄν, οὐδ' ἄπαις δόμος
 πατρῶος οὐμὸς ἐξαλειφθείη ποτ' ἄν.
 ἀλλ' ἔρπε καὶ ζῆ καὶ δόμους οἴκει πατρός.
 ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ' ἵππιόν τ' Ἄργος μόλης, 700
 πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκῆπτω τάδε·
 τύμβον τε χῶσον κἀπίθες μνημεῖά μοι,
 καὶ δάκρυ' ἀδελφῆ καὶ κόμας δόττω τάφῳ.
 ἄγγελλε δ' ὡς ὄλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
 γυναικός, ἀμφὶ βωμὸν ἀγνισθεῖς φόνῳ. 705
 καὶ μὴ προδῶς μου τὴν κασιγνήτην ποτέ,
 ἔρημα κήδη καὶ δόμους ὄρῶν πατρός.
 καὶ χαῖρ'· ἐμῶν γὰρ φίλτατον σ' εὖρον φίλων.

ὦ συγκυναγὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἔμοί,
 ὦ πόλλ' ἐνεγκῶν τῶν ἐμῶν ἄχθῃ κακῶν. 710
 ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος, μάντις ὢν, ἐψεύσατο·
 τέχνην δὲ θέμενος ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος
 ἀπήλασ' αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων.
 ὦ πάντ' ἐγὼ δοῦς τὰμὰ καὶ πεισθεὶς λόγοις,
 μητέρα κατακτάς, αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι. 715

ΠΤΑΛΑΔΗΣ.

ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος
 οὐκ ἂν προδοίην, ὦ τάλας, ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 θανόντα μᾶλλον ἢ βλέπονθ' ἔξω φίλον.
 ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' οὐ διέφθορέν σε πω
 μάντευμα, καίτοι γ' ἐγγὺς ἔστηκας φόνου. 720
 ἀλλ' ἔστιν ἔστιν ἢ λίαν δυσπραξία
 λίαν διδοῦσα μεταβολάς, ὅταν τύχη.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σίγα· τὰ Φοῖβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη·
 γυνὴ γὰρ ἦδε δωμάτων ἔξω περῶ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀπέλθεθ' ὑμεῖς καὶ παρεντρεπίζετε 725
 τᾶνδον μολόντες τοῖς ἐφεστῶσι σφαγῇ.
 δέλτον μὲν αἶδε πολύθυροι διαπτυχαί,
 ξένοι, πάρειςιν· ἃ δ' ἐπὶ τοῖσδε βούλομαι,
 ἀκούσατ'· οὐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνήρ
 ὅταν τε πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ. 730
 ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ ἀπονοστήσας χθονὸς
 θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς
 ὁ τήνδε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δῆτα βούλει; τίνος ἀμηχανεὶς πέρι;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὄρκον δότω μοι τὰςδε πορθμεύσειν γραφὰς 735
 πρὸς Ἄργος, οἷσι βούλομαι πέμψαι φίλων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἢ κἀντιδώσεις τῶδε τοὺς αὐτοὺς λόγους;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν, λέγε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγείλειεν ἄν;

740

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἤ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ναί·

πείσω σφε, καὐτὴ ναὺς εἰσβήσω σκάφος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ᾠμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὄρκον ὅστις εὐσεβής.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

δώσω, λέγειν χρῆ, τήνδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε.

745

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ γὰρ σὲ σώσω Κρανέας ἔξω πέτρας.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

τίν' οὖν ἐπόμνυς τοισίδ' ὄρκιον θεῶν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ἄρτεμιν, ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἐγὼ δ' ἀνακτά γ' οὐρανοῦ, σεμνὸν Δία.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικοίης ἐμέ;

750

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἄνοστος εἶην· τί δὲ σὺ, μὴ σώσασά με;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μήποτε κατ' Ἄργος ζῶσ' ἔχνος θείην ποδός.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἄκουε δὴ νυν ὄν παρήλθομεν λόγον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἄλλ' αὐθις ἔσται καιρός, ἣν καλῶς ἔχη.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ', ἣν τι ναῦς πάθῃ,

755

χῆ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μέτα

ἀφανῆς γένηται, σῶμα δ' ἐκσώσω μόνον,

τὸν ὄρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἄλλ' οἷσθ' ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ
τάνόντα κἀγγεγραμμέν' ἐν δέλτου πτυχαῖς· 760

λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις·

ἐν ἀσφαλεῖ γάρ· ἦν μὲν ἐκσώσης γραφήν,

αὐτὴ φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα·

ἦν δ' ἐν θαλάσῃ γράμματ' ἀφανισθῆ τάδε,

τὸ σῶμα σώσας τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί. 765

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

καλῶς ἔλεξας τῶν θεῶν ἐμοῦ θ' ὕπερ.

σήμαινε δ' ὅ γ' ἤνυχ' ἐπιστολὰς φέρειν

πρὸς Ἄργος, ὅ,τι τε χρὴ κλύοντά σου λέγειν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἄγγελλ' Ὀρέστη, παιδί τἀγαμέμνονος·

ἦ ν' Ἀυλίδι σφαγεῖς' ἐπιστέλλει τάδε 770

ζῶσ' Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' οὐ ζῶσ' ἔτι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; κατθανοῦσ' ἦκει πάλιν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἦδ' ἦν ὄρας σύ· μὴ λόγοις ἐκπλησέ με.

κόμισαί μ' ἐς Ἄργος, ὧ σὺναιμε, πρὶν θανεῖν,

ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ μετάστησον θεῶς 775

σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξενοφόνους τιμὰς ἔχω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλλάδη, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' εὐρήμεθα;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἦ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι,

Ὀρέσθ', ἵν' αὐθις ὄνομα δις κλύων μάθης.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ὦ θεοί.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς ἐμοῖς; 780

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

οὐδέν· πέραινε δ'· ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε.

M m 2

τάχ' οὖν ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

λέγ' οὖνεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου θεῶν
 Ἄρτεμις ἔσωσέ μ', ἦν ἔθυσ' ἐμὸς πατήρ,
 δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὄξυ φάσγανον βαλεῖν,
 ἐς τήνδε δ' ὤκισ' αἴαν. αἶδ' ἐπιστολαί,
 τάδ' ἐστὶ τᾶν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.

785

ΠΤΛΑΔΗΣ.

ὦ ῥαδίσις ὄρκοισι περιβαλοῦσά με,
 κάλλιστα δ' ὁμόσασ', οὐ πολὺν στήσω χρόνον,
 τὸν δ' ὄρκον ὃν κατώμος' ἐμπεδώσομεν.
 ἰδοῦ, φέρω σοι δέλτον ἀποδίδωμί τε,
 Ὀρέστα, τῆσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.

790

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δέχομαι· παρεῖς δὲ γραμμάτων διαπτυχάς,
 τὴν ἠδονὴν πρῶτ' οὐ λόγοις αἰρήσομαι.
 ὦ φιλτάτη μοι σύγγον', ἐκπεπληγμένος
 ὅμως σ' ἀπίστῳ περιβαλὼν βραχίονι
 ἐς τέρψιν εἶμι, πνυθόμενος θανμάστ' ἐμοί.

795

ΧΟΡΟΣ.

ξεῖν', οὐ δικαίως τῆς θεοῦ τὴν πρόσπολον
 χραίνεις ἀδίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ συγκασιγνήτη τε καὶ ταύτου πατρός
 Ἀγαμέμνονος γεγῶσα, μή μ' ἀποστρέφου,
 ἔχουσ' ἀδελφόν, οὐ δοκοῦσ' ἔξιεν ποτέ.

800

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐγὼ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν; οὐ παύσει λέγων;
 τὸ δ' Ἄργος αὐτοῦ μεστὸν ἦ τε Ναυπλία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σός, ὦ τάλαινα, σύγγονος.

805

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἄλλ' ἢ Λάκαινα Τυνδαρίς σ' ἐγείνατο;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πέλοπος γε παιδὶ παιδός, οὐ ἠπέφνηκ' ἐγώ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί φῆς; ἔχεις τι τῶνδ' ἐμοὶ τεκμήριον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔχω· πατρῶων ἐκ δόμων τι πυνθάνον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐκοῦν λέγειν μὲν χρὴ σέ, μανθάνειν δ' ἐμέ.

810

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγοιμ' ἂν ἀκοῆν πρῶτον Ἡλέκτρας τάδε·

Ἄτρεώς Θυέστου τ' οἶσθα γενομένην ἔριν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἤκουσα, χρυσῆς ἀρνὸς ἠνίκ' ἦν πέρι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ταῦτ' οὖν ὑφήνας' οἶσθ' ἐν εὐπήνοισι ὑφαῖς;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ φίλτατ', ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτει φρενῶν.

815

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰκὼ τ' ἐν ἰστοῖς, ἠλίου μετάστασιν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὑφήνα καὶ τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ λούτρο' ἐς Ἀῦλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οἶδ'· οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί γάρ; κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῆ φέρειν;

820

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τοῦμοῦ τάφω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἂ δ' εἶδον αὐτός, τάδε φράσω τεκμήρια·

Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρός,

ἦν χερσὶ πάλλων παρθένον Πισάτιδα

ἐκτήσαθ' Ἴπποδάμειαν, Οἰνόμαον κτανών,

825

ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἶ,

ἔχω σ', Ὀρέστα, τηλύγετον χθονὸς ἀπὸ πατρίδος,
Ἄργόθεν, ὦ φίλος. 830

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κἀγὼ σε τὴν θανοῦσαν, ὡς δοξάζεται.
κατὰ δὲ δάκρυ' ἀδάκρυα, κατὰ δὲ γόος ἅμα χαρᾶ
τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὡσανύτως δ' ἐμόν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τότ' ἔτι βρέφος σ' ἔλιπον ἀγκάλαι-
σι νεαρὸν τροφοῦ νεαρὸν ἐν δόμοις. 835

ὦ κρεῖσσον ἢ λόγοισιν εὐτυχῶν [ἐμοῦ] τύχαι·
τί φῶ; θανμάτων πέρα καὶ λόγου
πρόσω τάδ' ἀπέβα. 840

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἄτοπον ἠδονὰν ἔλαβον, ὦ φίλαι·
δέδοικα δ' ἐκ χειρῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα
ἀμπτάμενος φύγη·
ὦ Κυκλωπίδες ἐστίαι, ὦ πατρίς,
Μυκῆνα φίλα,
χάριν ἔχω ζῴας, χάριν ἔχω τροφᾶς,
ὅτι μοι συνομαίμονα τόνδε δόμοις
ἔξεθρέψω φάος. 845

ΟΡΕΣΤΗΣ.

γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, ἐς δὲ συμφοράς,
ὦ σύγγον', ἡμῶν δυστυχῆς ἔφυ βίος. 850

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐγὼ μέλεος οἶδ', ὅτε φάσγανον
δέρα θῆκέ μοι μελεόφρων πατήρ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οἴμοι. δοκῶ γὰρ οὐ παρών σ' ὄρᾶν ἐκεῖ. 855

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀννυμέναιος, ὦ σύγγον', Ἀχιλλέως
εἰς κλισίαν λέκτρων
δολίαν ὅτ' ἀγόμαν·

παρὰ δὲ βωμὸν ἦν δάκρυα καὶ γόοι. 860
 φεῦ φεῦ χερνίβων τῶν ἐκεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ῥῆμα καὶ γὰρ τόλμαν ἦν ἔτλη πατήρ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀπάτορ' ἀπάτορα πότμον ἔλαχον. 865
 ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ σὸν γ' ἀδελφόν, ὦ τάλαινα, ἀπώλεσας
 δαίμονος τύχη τινός.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας. δεῖν' ἔτλαν 870
 δεῖν' ἔτλαν, ῥῆμοι σύγγονε.

παρὰ δ' ὀλίγον ἀπέφυγες ὄλεθρον ἀνόσιον
 ἐξ ἐμᾶν δαίχθεις χερῶν.

ἅ δ' ἐπ' αὐτοῖς τίς τελευτά;

τίς τύχη μοι συγκυρήσει;

τίνα σοι πόρον εὐρομένα 875

πάλιν ἀπὸ πόλεως, ἀπὸ φόνου πέμψω
 πατρίδ' ἐς Ἀργείαν,

πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῶ 880

παλαῖσαι; τόδε σὸν, ὦ μελέα ψυχά,

χρέος ἀνευρίσκειν,

πότερον κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναῖ,

ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾶ 885

θανάτῳ πελάσεις ἄρα βάρβαρα φύλα

καὶ δι' ὁδοῦς ἀνόδους στείχων; διὰ κυανέας μὴν

στενοπόρου πέτρας μακρὰ κέλευθα να- 890

ῖοισιν δρασμοῖς.

τάλαινα, τάλαινα.

τίς ἂν οὖν τάδ' ἂν ἢ θεὸς ἢ βροτὸς ἢ 895

τι τῶν ἀδοκῆτων

πόρον ἄπορον ἐξανύσας

δυοῖν τοῖν μόνοιν Ἀτρεΐδαιν φανεῖ

κακῶν ἔκλυσιν;

ΧΟΡΟΣ.

ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα 900
τάδ' εἶδον αὐτὴ καὶ κλύουσ' ἀπαγγελῶ.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

τὸ μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων,
Ὅρέστα, χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν·
λήξαντα δ' οἴκτων κάπ' ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεῶν,
ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας 905
λαβόντες ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου.
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ ἄβάντας τύχης,
καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν 910
τοῦδε ξὺν ἡμῖν· ἦν δέ τις πρόθυμος ἦ,
σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐδέν μ' ἐπίσχει γ' οὐδ' ἀποστήσει λόγον
πρῶτον πνυθέσθαι τίνα ποτ' Ἠλέκτρα πότμον
εἴληχε βιότου· φίλα γὰρ ἔσται πάντ' ἐμοί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τῶδε ξυνοικεῖ βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα. 915

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὔτος δὲ ποδαπός, καὶ τίνος πέφυκε παῖς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Στρόφιος ὁ Φωκεὺς τοῦδε κλήζεται πατήρ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὁ δ' ἐστὶ γ' Ἀτρέως θυγατρός, ὁμογενῆς ἐμός;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀνεψιός γε, μόνος ἐμοὶ σαφῆς φίλος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐκ ἦν τόθ' οὔτος ὅτε πατήρ ἐκτεινέ με. 920

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἦν· χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἄπαις τίνα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

χαῖρ' ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κᾶμός γε σωτήρ, οὐχὶ συγγενῆς μόνον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σιγῶμεν αὐτά· πατρὶ τιμωρῶν ἔμῳ.

925

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἢ δ' αἰτία τίς ἀνθ' ὅτου κτείνει πόσιν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔα τὰ μητρός· οὐδὲ σοὶ κλύειν καλόν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σιγῶ· τὸ δ' Ἄργος πρὸς σὲ νῦν ἀποβλέπει;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Μενέλαος ἄρχει· φυγάδες ἐσμέν ἐκ πάτρας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἦπου νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους;

930

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ, ἀλλ' Ἐρινύων δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονός.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἠγγέλθης μανείς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ᾧφθήμεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἔγνωκα, μητρός σ' οὐνεκ' ἠλάστρουν θεαί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ᾧςθ' αἱματηρὰ στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἔμοι.

935

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί γάρ ποτ' ἐς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Φοίβου κελευσθεῖς θεσφάτοις ἀφικόμην.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί χρῆμα δρᾶσαι; ῥητὸν ἢ σιγώμενον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγοιμ' ἄν· ἀρχαὶ δ' αἶδε μοι πολλῶν πόνων.

ἐπεὶ τὰ μητρὸς ταῦθ' ἄ σιγῶμεν κακὰ 940
 ἐς χεῖρας ἦλθε, μεταδρομαῖς Ἐρινύων
 ἠλαννόμεσθα φυγάδες, ἔνθεν μοι πόδα
 ἐς τὰς Ἀθήνας * ἔπεμψε Λοξίας,
 δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς.
 ἔστιν γὰρ ὅσια ψῆφος, ἦν Ἄρει ποτὲ 945
 Ζεὺς εἶσατ' ἐκ του δὴ χερῶν μιάσματος.
 ἔλθων δ' ἐκείσε, πρῶτα μὲν μ' οὐδεὶς ξένων
 ἐκὼν ἐδέξαθ', ὡς θεοῖς στυγούμενον·
 οἱ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι 950
 παρέσχον, οἴκων ὄντες ἐν ταύτῳ στέγει,
 σιγῇ δ' ἔτεκτῆναντ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως
 δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα,
 ἐς δ' ἄγγος ἴδιον ἴσον ἅπασι βακχίου
 μέτρομα πληρώσαντες, εἶχον ἠδονήν.
 κἀγὼ ἔξελέγξαι μὲν ξένους οὐκ ἠξίου, 955
 ἦλθον δὲ σιγῇ κἀδόκουν οὐκ εἰδέναί,
 μέγα στενάζων, οὔνεκ' ἦν μητρὸς φονεύς.
 κλύω δ' Ἀθηναίοισι τὰ μὰ δυστυχῆ
 τελετὴν γενέσθαι, κἄτι τὸν νόμον μένειν,
 χοῆρες ἄγγος Παλλάδος τιμᾶν λεῶν. 960
 ὡς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἦκον ἐς δίκην τ'
 ἔστην, ἐγὼ μὲν θάτερον λαβὼν βάθρον,
 τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ' ἦπερ ἦν Ἐρινύων,
 εἰπὼν ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι,
 Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν· ἴσας δέ μοι 965
 ψήφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένη,
 νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια.
 ὅσαι μὲν οὖν ἔζοντο πεισθεῖσαι δίκῃ,
 ψῆφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὠρίσαντ' ἔχειν·
 ὅσαι δ' Ἐρινύων οὐκ ἐπείσθησαν νόμῳ, 970
 δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἠλάστρουν μ' αἰεί,
 ἕως ἐς ἀγνὸν ἦλθον αὖ Φοῖβον πέδον,
 καὶ πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεῖς, νῆστις βορᾶς,
 ἐπώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀπορῶρήξειν θανάων,
 εἰ μὴ με σώσει Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν. 975
 ἐντεῦθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λακῶν

Φοῖβός μ' ἔπεμψε δεῦρο, διοπετῆς λαβεῖν
 ἄγαλμ' Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρῦσαι χθονί.
 ἀλλ' ἦνπερ ἡμῖν ὄρισεν σωτηρίαν,
 σύμπραξον· ἦν γὰρ θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας, 980
 μανιῶν τε λήξω καὶ σὲ πολυκώπῳ σκάφει
 στείλας Μυκήναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
 ἀλλ', ὦ φιληθεῖς, ὦ κασίγνητον κάρα,
 σῶσον πατρῶον οἶκον, ἔκσωσον δ' ἐμέ·
 ὡς τᾶμ' ὄλωλε πάντα καὶ τὰ Πελοπιδῶν, 985
 οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεσθα θεᾶς βρέτας.

ΧΟΡΟΣ.

δεινὴ τις ὄργη δαιμόνων ἐπέζεσε
 τὸ Ταντάλειον σπέρμα διὰ πόνων τ' ἄγει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τὸ μὲν πρόθυμον πρὶν σε δεῦρ' ἐλθεῖν ἔχω
 Ἄργει γενέσθαι καὶ σέ, σύγγον', εἰσιδεῖν. 990
 θέλω δ' ἄπερ σύ, σέ τε μεταστήσαι πόνων
 νοσοῦντά τ' οἶκον, οὐχὶ τῷ κτανόντι με
 θυμουμένη, πατρῶον ὀρθῶσαι θέλω·
 σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἄν
 σώσαιμί τ' οἴκους· τὴν θεὸν δ' ὅπως λάθω 995
 δέδοικα καὶ τύραννον, ἠνίκ' ἄν κενᾶς
 κρηπίδας εὖρη λαΐνας ἀγάλματος.
 πῶς δ' οὐ θανοῦμαι; τίς δ' ἔνεστί μοι λόγος;
 ἀλλ' εἰ μὲν ἔν τι τοῦθ' ὁμοῦ γενήσεται,
 ἄγαλμά τ' οἴσεις κᾶμ' ἐπ' εὐπρόμνου νεῶς 1000
 ἄξεις, τὸ κινδύνευμα γίγνεται καλόν·
 τούτου δὲ χωρισθεῖς ἔγὼ μὲν ὄλλυμαι,
 σὺ δ' ἄν τὸ σαυτοῦ θέμενος εὖ νόστου τύχοις.
 οὐ μὴν τι φεύγω γ' οὐδέ μ' εἰ θανεῖν χρεῶν,
 σώσασα σ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων 1005
 θανῶν ποθεινός, τὰ δὲ γυναικὸς ἀσθενῆ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἄν γενοίμην σοῦ τε καὶ μητρὸς φονεύς.
 ἄλις τὸ κείνης αἷμα. κοινόφρων δὲ σοί
 καὶ ζῆν θέλοιμ' ἄν καὶ θανῶν λαχεῖν ἴσον.
 ἄξω δέ σ', ἦνπερ καὐτὸς ἐντεῦθεν περῶ, 1010

πρὸς οἶκον, ἢ σοῦ κατθανῶν μενῶ μετὰ.
 γνώμης δ' ἄκουσον· εἰ πρόσαντες ἦν τόδε
 Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισε
 κομίσει μ' ἄγαλμα θεᾶς πόλισμ' ἐς Παλλάδος
 καὶ σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ
 συνθεῖς τάδ' εἰς ἓν, νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.

1015

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ὥστε μήθ' ἡμᾶς θανεῖν,
 λαβεῖν θ' ἅ βουλόμεσθα; τῆδε γὰρ νοσεῖ
 νόστος πρὸς οἴκους· ἡ δὲ βούλησις πάρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄρ' ἂν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἂν;

1020

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄλλ' εἰ σὲ σώσει καμέ, κινδυνευτέον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐκ ἂν δυναίμην, τὸ δὲ πρόθυμον ἦνεσα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ', εἴ με ναῶ τῷδε κρύψειας λάθρα;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὥς δὴ σκότος λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἂν;

1025

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κλεπτῶν γὰρ ἢ νύξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἴς' ἔνδον ἱεροὶ φύλακες, οὓς οὐ λήσομεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οἴμοι· διεφθάρμεσθα· πῶς σωθεῖμεν ἂν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἔχειν δοκῶ μοι καινὸν ἐξεύρημά τι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ποιόν τι; δόξης μετάδος, ὡς καγὼ μάθω.

1030

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ταῖς σαῖς ἀνίαις χρήσομαι σοφίσμασιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δειναὶ γὰρ αἱ γυναικὲς εὐρίσκουσιν τέχνας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

φρονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἄργους μολεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

χρηῆσαι κακοῖσι τοῖς ἔμοῖς, εἰ κερδανεῖς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὡς οὐ θέμις σε λέξομεν θύειν θεῶ.

1035

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίν' αἰτίαν ἔχουσ'; ὑποπτεύω τι γάρ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐ καθαρὸν ὄντα, τὸ δ' ὄσιον δώσω φόνω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δῆτα μᾶλλον θεῶς ἄγαλμ' ἀλίσκεται;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πόντου σε πηγαῖς ἀγνίσει βουλήσομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔτ' ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν.

1040

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

κᾶκεῖνο νίψαι, σοῦ θιγόντος ὡς, ἐρῶ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ποῖ δῆτα πόντου νοτερόν εἶπας ἔκβολον;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὗ ναῦς χαλινοῖς λινοδέτοις ὀρμεῖ σέθεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σὺ δ' ἢ τις ἄλλος ἐν χεροῖν οἴσει βρέτας;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐγώ· θιγεῖν γὰρ ὄσιόν ἐστ' ἔμοι μόνη.

1045

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδης δ' ὅδ' ἡμῖν ποῦ τετάξεται πόνου;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ταῦτόν χεροῖν σοὶ λέξεται μίασμ' ἔχων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λάθρα δ' ἄνακτος ἢ εἰδότος δράσεις τάδε;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πείσασα μύθοις· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμί γε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ μὴν νεῶς γε πίτυκος εὐήρης πάρα.

1050

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σοὶ δὴ μέλειν χρὴ τ' ἄλλ' ὅπως ἔξει καλῶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐνὸς μόνου δεῖ, τάςδε συγκρούσαι τάδε.

ἄλλ' ἀντίαζε καὶ λόγους πειστηρίους

εὕρισκ'· ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή.

τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἂν πάντα συμβαίη καλῶς.

1055

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ φίλταται γυναῖκες, ὡς ὑμᾶς βλέπω,

καὶ τ' ἄμ' ἐν ὑμῖν ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχειν

ἢ μηδὲν εἶναι καὶ στερηθῆναι πάτρας

φίλου τ' ἀδελφοῦ φίλτάτης τε συγγόνου.

καὶ πρῶτα μὲν μοι τοῦ λόγου τὰδ' ἀρχέτω·

1060

γυναῖκές ἐσμεν, φιλόφρον ἀλλήλων γένος,

σώζειν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσταται.

σιγήσαθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε

φυγᾶς. καλὸν τοι γλῶσσο' ὅτ' ἰστίς παρῆ.

ὄρατε δ' ὡς τρεῖς μία τύχη τοὺς φίλτάτους,

1065

ἢ γῆς πατρῴας νόστος ἢ θανεῖν ἔχει.

σωθεῖσα δ', ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῆς τύχης,

σώσω σ' ἐς Ἑλλάδα. ἀλλὰ πρὸς σε δεξιᾶς,

σὲ καὶ σ' ἱκνοῦμαι, σὲ δὲ φίλης παρηίδος

γονάτων τε καὶ τῶν ἐν δόμοισι φίλτάτων,

1070

μητρὸς πατρὸς τε καὶ τέκνων, ὅτ' ἰστίς.

τί φατέ; τίς ὑμῶν φησιν, ἢ τίς οὐ θέλει,

φθέγγασθε, ταῦτα. μὴ γὰρ αἰνουσῶν λόγους

ὄλωλα κ' ἄγ' καὶ κασίγνητος τάλας.

ΧΟΡΟΣ.

θάρσει, φίλη δέσποινα, καὶ σώζου μόνον·

1075

ὡς ἔκ γ' ἐμοῦ σοι πάντα σιγηθήσεται,

ἴστω μέγας Ζεὺς, ὧν ἐπισκῆπτεις πέρι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὄναισθε μύθων καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες.

σὸν ἔργον ἤδη καὶ σὸν ἐσβαίνειν δόμους·

ὡς αὐτίχ' ἤξει τῆςδε κοίρανος χθονός,

1080

θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατείργασται, ξένων.

ὦ πότνι, ἥπερ μ' Ἀυλίδος κατὰ πτύχας

δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χειρός,
 σῶσόν με καὶ νῦν τούσδε τ' ἢ τὸ Λοξίου
 οὐκέτι βροτοῖσι διὰ σ' ἐτήτυμον στόμα. 1085
 ἀλλ' εὐμενῆς ἐκβηθι βαρβάρου χθονὸς
 ἐς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ' οὐ πρόπει
 ναίειν, παρὸν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.

ΧΟΡΟΣ.

ὄρνις, ἃ παρὰ τὰς πετρίνας
 πόντου δειράδας, ἀλκυνών, 1090

ἔλεγον οἶτον ἀείδεις,
 εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοάν,
 ὅτι πόσιν κελαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς,
 ἐγὼ σοι παραβάλλομαι
 θρήνους, ἄπτερος ὄρνις, 1095

ποθοῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρους,
 ποθοῦσ' Ἀρτεμιν λοχίαν,
 ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἴκει
 φοίνικα θ' ἀβροκόμαν
 δάφναν τ' εὐερνέα καὶ 1100

γλανκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαί-
 ας, Λατοῦς ὠδίνα φίλαν,
 λίμναν θ' εἰλίσσουσαν ὕδωρ
 κύκλον, ἐνθα κύκνος μελω-
 δὸς Μούσας θεραπεύει. 1105

ὦ πολλὰ δακρύων λιβάδες,
 αἶ παρηίδας εἰς ἐμὰς
 ἔπεσον, ἀνίκα πύργων
 ὀλλυμένων ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν
 πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις. 1110

ζαχρύσου δὲ δι' ἐμπολᾶς
 νόστον βάρβαρον ἤλθον,
 ἐνθα τᾶς ἐλαφοκτόνου
 θεᾶς ἀμφίπολον κούραν
 παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω 1115
 βωμούς τε μηλοθύτας,
 ζηλοῦσ' ἄταν διαπαν-
 τὸς δυσδαίμον'· ἐν γὰρ ἀνάγ-

καις οὐ κάμνει σύντροφος ὦν.
μεταβάλλει δυσδαιμονία· 1120

τὸ δὲ μετ' εὐτυχίας κακοῦ-
σθαι δυνατοῖς βαρὺς αἰών.
καὶ σὲ μὲν, πότνι', Ἀργεῖα
πεντηκόντορος οἶκον ἄξει· 1125

συρίζων δ' ὁ κηροδέτας
κάλαμος οὐρείου Πανὸς
κώπαις ἐπιθωῦξει,
ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις ἔχων
κέλαδον ἑπτατόνου λύρας
ἁείδων ἄξει λιπαρὰν 1130

εὔ σ' Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν.
ἐμὲ δ' αὐτοῦ * λιποῦ-
σα βήσει ῥοθίοις πλάταις·
ἄερι δὲ [ἰστία] πρότονοι κατὰ προῶραν ὑ-
πὲρ στόλον ἐκπετάσουσι πόδα 1135
ναὸς ὠκυπόμπου.

λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην,
ἔνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ·
οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων
πτέρυγας ἐν νότοις ἄμοῖς 1140
λήξαιμι θοάζουσα.

χοροῖς δὲ σταίην, ὅθι καὶ
παρθένος εὐδοκίμων γάμων,
παρὰ πόδ' εἰλίσσουσα φίλας 1145
ματρὸς ἡλίκων θιάσους.

ἔς ἀμίλλας χαρίτων,
χαίτας ἀβρόπλοντον ἔς ἔριν
ὀρνυμένα, πολυποίκιλα φάρεα
καὶ πλοκάμους περιβαλλομένα 1150
γέννυσιν ἐσκίαζον.

Θ Ο Α Σ.

ποῦ 'σθ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων γυνή
Ἑλληνίς; ἤδη τῶν ξένων κατήρξατο,
ἀδύτοις τ' ἐν ἄγνοῖς σῶμα λάμπονται πυρὶ; 1155

ΧΟΡΟΣ.

ἦδ' ἐστίν, ἦ σοι πάντ', ἄναξ, ἐρεῖ σαφῶς.

ΘΟΑΣ.

ἔα·

τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάρθρων,
Ἄγαμέμνονος παῖ, θεῶς ἀγαλμ' ἐν ὠλέναις;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἄναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν.

ΘΟΑΣ.

τί δ' ἐστίν, Ἰφιγένεια, καινὸν ἐν δόμοις;

1160

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀπέπτυσ'· ὅσ' ἄρα γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.

ΘΟΑΣ.

τί φροιμιάζει νεοχμόν, ἐξάνυδα σαφῶς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐ καθαρὰ μοι τὰ θυμάτ' ἠγρεύσασθ', ἄναξ.

ΘΟΑΣ.

τί τοῦκιδιδάξαν τοῦτό σ'; ἢ δόξαν λέγεις;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἔδρας ἀπεστράφη.

1165

ΘΟΑΣ.

αὐτόματον, ἢ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

αὐτόματον· ὄψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμοσεν.

ΘΟΑΣ.

ἢ δ' αἰτία τίς; ἢ τὸ τῶν ξένων μύσος;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἦδ', οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.

ΘΟΑΣ.

ἀλλ' ἢ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι;

1170

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι.

ΘΟΑΣ.

τίν'; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῶ ξίφει.

ΘΟΑΣ.

"Απολλον, οὐδ' ἐν βαρβάροις [τόδ'] ἔτλη τις ἄν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος.

1175

ΘΟΑΣ.

ἦ τῶνδ' ἕκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω φόνου.

ΘΟΑΣ.

μίασμα δ' ἔγνωσ τοῖν ξένοιν ποίῳ τρόπῳ;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἦλεγχον, ὡς θεᾶς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.

ΘΟΑΣ.

σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς, ὡς ἦσθου καλῶς.

1180

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ νῦν καθεῖσαν δέλεαρ ἠδύ μοι φρενῶν.

ΘΟΑΣ.

τῶν Ἀργόθεν τι φίλτρον ἀγγέλλοντέ σοι;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τὸν μόνον Ὀρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.

ΘΟΑΣ.

ὡς δὴ σφε σώσαις ἠδοναῖς ἀγγελμάτων;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ πατέρα γε ζῆν καὶ καλῶς πράσσειν ἐμόν.

1185

ΘΟΑΣ.

σὺ δ' ἐς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας εἰκότως.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πᾶσάν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἦ μ' ἀπώλεσεν.

ΘΟΑΣ.

τί δῆτα δρωμέν, φράζε, τοῖν ξένοιν πέρι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.

ΘΟΑΣ.

οὐκοῦν ἐν ἔργῳ χέρνιβες ξίφος τε σόν;

1190

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω.

ΘΟΑΣ.

πηγαῖσιν ὑδάτων ἢ θαλασσία δρόσῳ;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

θάλασσα κλύζει πάντα τάνθρωπων κακά.

ΘΟΑΣ.

όσιώτερον γοῦν τῆ θεῶ πέσοιεν ἄν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ τὰμά γ' οὔτω μᾶλλον ἄν καλῶς ἔχοι.

1195

ΘΟΑΣ.

οὔκοῦν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐρημίας δεῖ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.

ΘΟΑΣ.

ἄγ' ἐνθα χρήσεις· οὐ φιλῶ τ' ἄρρηθ' ὄραν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀγνιστέον μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρέτας.

ΘΟΑΣ.

εἶπερ γε κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος.

1200

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐ γάρ ποτ' ἄν νιν ἠράμην βάρδρων ἄπο.

ΘΟΑΣ.

δίκαιος ἠΰσέβεια καὶ προμηθία,
ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαναμάζει πόλις.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οἶσθ' ἄ νυν ἅ μοι γενέσθω;

ΘΟΑΣ.

σὸν τὸ σημαίνειν τόδε.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρὸςθεες.

ΘΟΑΣ.

ποῖ δέ σ' ἐκφύγοιεν ἄν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πιστὸν Ἑλλάς οἶδεν οὐδέν.

ΘΟΑΣ.

ἔτ' ἐπὶ δεσμά, πρόσπολοι. 1205

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

κακκομιζόντων γε δεῦρο τοὺς ξένους

ΘΟΑΣ.

ἔσται τάδε.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

κρᾶτα κρύψαντες πέπλοισιν.

ΘΟΑΣ.

ἠλίου πρόσθεν φλογός;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σῶν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν.

ΘΟΑΣ.

οἷδ' ὀμαρτήσουσί σοι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ πόλει πέμψον τιν' ὅστις σημανεῖ

ΘΟΑΣ.

ποιᾶς τύχας;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐν δόμοις μίμνειν ἅπαντας.

ΘΟΑΣ.

μὴ συναντῶεν φόνῳ;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἐστί. 1210

ΘΟΑΣ.

στεῖχε καὶ σήμαινε σὺ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μηδέν' εἰς ὄψιν πελάζειν.

ΘΟΑΣ.

εὖ γε κηδεύεις πόλιν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ φίλων γ' οὐ δεῖ μάλιστα.

ΘΟΑΣ.

τοῦτ' ἔλεξας εἰς ἐμέ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σὺ δὲ μένων αὐτοῦ πρὸ ναῶν τῆ θεῶ

ΘΟΑΣ.

τί χρῆμα δρῶ; 1215

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἄγνισον πυρσῶ μέλαθρον.

ΘΟΑΣ.

καθαρὸν ὡς μόλης πάλιν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἤνικ' ἂν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι,

ΘΟΑΣ.

τί χρῆ με δρᾶν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πέπλον ὀμμάτων προθέσθαι.

ΘΟΑΣ.

μὴ παλαμναῖον λάβω;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζεις,

ΘΟΑΣ.

τοῦδ' ὄρος τίς ἐστὶ μοι;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

θαυμάσης μηδέν.

ΘΟΑΣ.

τὰ τῆς θεοῦ πρᾶσ' ἐπὶ σχολῆς καλῶς. 1220

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἰ γὰρ ὡς θέλω καθαρμὸς ὄδε πέσοι.

ΘΟΑΣ.

συνεύχομαι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τούςδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἤδη δωμάτων ὄρῳ ξένους
καὶ θεᾶς κόσμοις νεογνοῦς τ' ἄρνας, ὡς φόνῳ φόνον
μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων τὰ τ' ἄλλ' ὅσα
προὔθιμην ἐγὼ ξένοισι καὶ θεᾶ καθάρσια. 1225

ἐκποδὼν δ' αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιάσματος,
εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χειρὰς ἀγνεύει θεοῖς,
ἢ γάμον στείχει συνάψων, ἢ τόκοις βαρύνεται,
φεύγετ', ἐξίστασθε, μὴ τῷ προσπέσῃ μύσος τότε.

ὦ Διὸς Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', ἣν νίψω φόνον 1230
 τῶνδε καὶ θύσωμεν οὐ χρεή, καθαρὸν οἰκῆσεις δόμον,
 εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τ'ἄλλα δ' οὐ λέγουσ', ὅμως
 τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσιν θεοῖς σοί τε σημαίνω, θεά.

ΧΟΡΟΣ.

εὐπαις ὁ Λητοῦς γόνος, 1235
 ὄν ποτε Δηλιάς

ἐν καρποφόροις γνάλοισι χρυσοκόμαν
 ἐν κιθάρα σοφόν, ἅ τ' ἐπὶ τόξων
 εὐστοχία γάννυται,

φέρειν ἴνιν ἀπὸ δειράδος εἰναλίας, 1240
 λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσα

ἀστάκτων μάτῃρ ὑδάτων,

τὰν βακχεύουσαν Διονύ-

σῳ Παρνάσιον κορυφάν,

ὅθι ποικιλόνωτος οἴνωπὸς δράκων 1245

σκιερᾶ κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνῃ,

γᾶς πελώριον τέρας, ἄμφεπε *

* μαντεῖον χθόνιον.

ἔτι μιν ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας 1250

ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων

ἔκανες, ὦ Φοῖβε, μαν-

τείων δ' ἐπέβας ζαθέων,

τρίποδί τ' ἐν χρυσέῳ

θάσσεις, ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ,

μαντείας βροτοῖς 1255

θεσφάτων νέμων

ἀδύτων ὑπο Κασταλίας ῥεέθρων

γείτων, μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον.

Θέμιν δ' ἐπεὶ γᾶς ἰὼν

παῖδ' ἀπενάσσατο 1260

ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων, νύχια

χθῶν ἔτεκνώσατο φάσματ' ὄνειρων,

οἳ πολέσιν μερόπων

τά τε πρῶτα τά τ' ἔπειθ' ἅ τ' ἔμελλε τυχεῖν 1265

ὑπνου κατὰ δνοφεράς γᾶς

εὐνάς φράζον. Γαῖα δὲ τὰν

μαντείων ἀφείλετο τι-
 μάν Φοῖβον φθόνῳ θυγατρὸς·
 ταχύπους δ' ἐς Ὀλυμπον ὄρμαθεις ἄναξ
 χέρα παιδνὸν ἔλιξεν ἐκ Διὸς θρόνων 1270
 Πυθίων δόμων χθονίαν ἀφελεῖν
 θεᾶς μῆνιν νυχίους τ' ἐνοπίας.
 γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα
 πολύχρυσά θεῶν λατρεύματα σχεῖν· 1275
 ἐπὶ δ' ἔσεισεν κόμαν,
 παῦσε δ' ὄνειρους νυχίους,
 ἀπὸ δὲ μαντοσύναν
 νυκτωπὸν ἐξεῖλεν βροτῶν,
 καὶ τιμὰς πάλιν 1280
 θῆκε Λοξία,
 πολυάνορι δ' ἐν ξενόεντι θρόνῳ
 θάρση βροτοῖς θεσφάτων ἀοιδαῖς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ ναοφύλακες βώμιοί τ' ἐπιστάται,
 Θόας ἄναξ γῆς τῆσδε ποῦ κυρεῖ βεβῶς; 1285
 καλεῖτ' ἀναπτύξαντες εὐγόμφους πύλας
 ἔξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστιν, εἰ χρῆ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

βεβᾶσι φροῦδοι δίπτυχοι νεανίαί
 Ἄγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων 1290
 φεύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε καὶ σεμνὸν βρέτας
 λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.

ΧΟΡΟΣ.

ἄπιστον εἶπας μῦθον· ὃν δ' ἰδεῖν θέλεις
 ἄνακτα χώρας, φροῦδος ἐκ ναοῦ συθείς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναί τὰ δρώμενα.) 1295

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στεῖχε καὶ δίωκέ νιν

ὅπου κυρήσας τούσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὄρατ', ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γένος,
μέτεστί θ' ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος.

ΧΟΡΟΣ.

μαίνει; τί δ' ἡμῖν τῶν ξένων δραμοῦ μέτα; 1500
οὐκ εἶ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐ πρὶν γ' ἂν εἴπη τοῦπος ἐρμηνεὺς τόδε,
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
ὦ ἢ χαλᾶτε κληῖθρα, τοῖς ἔνδον λέγω,
καὶ δεσπότη σημήναθ' οὐνεκ' ἐν πύλαις 1305
πάριμι, καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν.

ΘΟΑΣ.

τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἴστησιν βοήν,
πύλας ἀράξας καὶ φόβον πέμψας ἔσω;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ψευδῶς ἔλεγον αἶδε καὶ μ' ἀπήλαννον δόμων,
ὡς ἐκτὸς εἴης· σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα. 1310

ΘΟΑΣ.

τί προσδοκῶσαι κέρδος ἢ θηρώμεναι;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

αὐθις τὰ τῶνδε σημανῶ· τὰ δ' ἐν ποσὶ
παρόντ' ἀκουσον. ἢ νεᾶνις, ἢ ἕνθαδε
βωμοῖς παρίστατ', Ἰφιγένει' ἔξω χθονός
σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς 1315
ἄγαλμ' ἔχουσα· δόλια δ' ἦν καθάρματα.

ΘΟΑΣ.

πῶς φῆς; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

σώζουσ' Ὀρέστην· τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάσει.

ΘΟΑΣ.

τὸν ποῖον; ἄρ' ὄν Τυνδαρίς τίκτει κόρη;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὄν τοῖςδε βωμοῖς θεᾶ καθωσιώσατο.

1320

ΘΟΑΣ.

ὦ θαῦμα. πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

μὴ νταῦθα τρέψῃς σὴν φρέν', ἀλλ' ἄκουέ μου
 σαφῶς δ' ἀθήσας καὶ κλύων ἐκφρόντισον
 διωγμὸς ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.

ΘΟΑΣ.

λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας· οὐ γὰρ ἀγχίπλουν πόρον
 φεύγουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τοῦμὸν δόρον.

1325

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐπεὶ πρὸς ἅκτας ἤλθομεν θαλασσίας,
 οὐ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὠρμισμένη,
 ἡμᾶς μὲν, οὐς σὺ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων
 ἔχοντας, ἐξένευσ' ἀποστῆναι πρόσω
 Ἄγαμέμνονος παῖς, ὡς ἀπόρρητον φλόγα
 θύσουσα καὶ καθαρόν, ὃν μετώχετο.

1330

αὐτὴ δ' ὀπισθε δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοιον
 ἔστειχε χερσί. καὶ τάδ' ἦν ὑποπτα μὲν,
 ἤρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις, ἄναξ.

1335

χρόνον δ', ἔν' ἡμῖν δρᾶν τι δὴ δοκοῖ πλέον,
 ἀνωλόλυξε καὶ κατῆδε βάρβαρα
 μέλη μαγεύουσ', ὡς φόνου νίζουσα δῆ.

ἐπεὶ δὲ δαρὸν ἡμεν ἡμενοὶ χρόνον,
 ἐσῆλθεν ἡμᾶς μὴ λυθέντες οἱ ξένοι

1340

κτάνοιεν αὐτὴν δραπέται τ' οἰχοίατο.

φόβῳ δ' ἄ μὴ χρῆν εἰσορᾶν καθήμεθα

σιγῇ, τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος,

στείχειν ἔν' ἦσαν, καίπερ οὐκ ἐωμένοις.

κάνταῦθ' ὀρῶμεν Ἑλλάδος νεὸς σιάφος

1345

ταρσῶ κατῆρει πίτυλον ἐπτερωμένον,

ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας

ἔχοντας, ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας

ἐλευθέρους πρύμνηθεν ἐστῶτας νεώς.

κοντοῖς δὲ πρῶραν εἶχον, οἱ δ' ἐπωτίδων

1350

ἄγκυραν ἐξανῆπτον, οἱ δὲ κλίμακας

σπεύδοντες, ἦγον διὰ χερῶν προμνήσια,
 πόντῳ δὲ δόντες τοῖν ξένοιν καθίεσαν.
 ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς ἐσείδομεν
 ὀόλια τεχνήμαθ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 προμνησίῳν τε, καὶ δι' εὐθυνηρίας
 οἶακας ἐξηροῦμεν εὐπρύμνου νεώς.
 λόγοι δ' ἐχώρουν, τίνι λόγῳ πορθμεύετε
 κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανα καὶ θυηπόλους;
 τίνος τίς ὦν σὺ τήνδ' ἀπεμπολᾶς χθονός;
 ὁ δ' εἶπ', Ὀρέστης, τῆσδ' ὄμαιμος, ὡς μάθης,
 Ἀγαμέμνονος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι
 λαβὼν ἀδελφήν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦσσον εἰχόμεσθα τῆς ξένης,
 καὶ πρὸς σ' ἔπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν.
 ὄθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων.
 κείνοι τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χεροῖν
 ἡμεῖς τε· πνυγαὶ δ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,
 καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα
 εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἦπαρ ἠκοντίζετο,
 ὡς ξύν τ' ἀπειπεῖν καὶ ξυναποκαμεῖν μέλη.
 δεινοῖς δὲ σημάτωντροισιν ἐσφραγισμένοι
 ἐφεύγομεν πρὸς κρημνόν, οἱ μὲν ἐν κάρῳ
 κάθαιμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἱ δ' ἐν ὄμμασιν
 ὄχθοις δ' ἐπισταθέντες εὐλαβεστέρως
 ἐμαρνάμεσθα καὶ πέτρους ἐβάλλομεν.
 ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται πρύμνης ἐπι
 σταθέντες ἰοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω.
 κὰν τῷδε, δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν
 πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν ὥστε μὴ τέγξαι πόδα,
 λαβὼν Ὀρέστης ὤμον εἰς ἀριστερόν,
 βὰς εἰς θάλασσαν κἀπὶ κλίμακος θυρών,
 ἔθηκ' ἀδελφήν ἐντὸς εὐσέλμου νεώς,
 τό τ' οὐρανοῦ πέσημα, τῆς Διὸς κόρης
 ἄγαλμα. νηὸς δ' ἐκ μέσης ἐφθέγξατο
 βοή τις, ὡ τῆς Ἑλλάδος ναῦται νεώς,
 λάβεσθε κώπης ῥόθιά τ' ἔλλευκαίνετε.
 ἔχομεν γὰρ ὠνπερ οὔνεκ' Εὐξενον πόρον

1355

1360

1365

1370

1375

1380

1385

II. ION. PLATE

Συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν.
 οἱ δὲ στεναγμὸν ἠδὺν ἐκβρουχόμενοι
 ἔπαισαν ἄλμην. ναῦς δ', ἕως μὲν ἐντὸς ἦν
 λιμένος, ἐχώρει, στόμια διαπερῶσα δὲ
 λάβρω κλύδωνι συμπεσοῦς ἠπείγετο.
 δεινὸς γὰρ ἔλθων ἄνεμος ἐξαίφνης νεῶς
 ᾧθει πάλιν πρηνήσι· οἱ δ' ἐκαρτέρουν
 πρὸς κῦμα λακτίζοντες· ἐς δὲ γῆν πάλιν
 κλύδων παλίρρους ἤγε ναῦν. σταθεῖσα δὲ
 Ἀγαμέμνονος παῖς εὔξατ', ᾧ Λητοῦς κόρη,
 σῶσόν με, τὴν σὴν ἱερίαν, πρὸς Ἑλλάδα
 ἐκ βαρβάρου γῆς, καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ' ἑμαῖς.
 φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον, θεά·
 φιλεῖν δὲ καμὲ τοὺς ὀμαίμονας δόκει.
 ναῦται δ' ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης
 παιᾶνα, γυμνάς ἐξ ἐπωμίδων χέρας
 κώπη προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος.
 μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἦει σκάφος·
 χῶ μὲν τις ἐς θάλασσαν ὠρμήθη ποσίν,
 ἄλλος δὲ πλεκτὰς ἐξανῆπτεν ἀγκύλας.
 καγὼ μὲν εὐθύς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην,
 σοὶ τὰς ἐκεῖθεν σημανῶν, ἄναξ, τύχας.
 ἀλλ' ἔρπε, δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν·
 εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,
 οὐκ ἔστιν ἐλπίς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
 πόντου δ' ἀνάκτωρ Ἴλιόν τ' ἐπισκοπεῖ
 σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδαις δ' ἐναντίος.
 καὶ νῦν παρέξει τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον
 σοὶ καὶ πολίταις, ὡς ἔοικεν, ἐν χεροῖν
 λαβεῖν ἀδελφὴν θ', ἢ φόνον τὸν Ἀυλίδι
 ἀμνημόνευτον θεῶν προδοῦς ἀλίσκεται.

ΧΟΡΟΣ.

ᾧ τλῆμον Ἰφιγένεια, συγγόνου μέτα
 θανεῖ πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας,

ΘΟΑΣ.

ᾧ πάντες ἄστοι τῆςδε βαρβάρου χθονός,
 οὐκ εἶα πῶλοις ἐμβαλόντες ἠνίας

παράκτιοι δραμεῖσθε, κἀκβολὰς νεῶς
 Ἑλληνίδος δέξεσθε, σὺν δὲ τῇ θεῷ 1425
 σπεύδοντες ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε;
 οἱ δ' ὠκυμποῦς ἔλξετ' ἐς πόντον πλάτας;
 ὡς ἐκ θαλάσσης ἔκ τε γῆς ἰππεύμασι
 λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στυφλοῦ πέτρας
 ῥίψωμεν, ἢ σκόλοπι πήξωμεν δέμας. 1430
 ὑμᾶς δὲ τὰς τῶνδ' ἱστορας βουλευμάτων
 γυναῖκας, αὐθις, ἤνικ' ἂν σχολὴν λάβω,
 ποινασόμεσθα· νῦν δὲ τὴν προκειμένην
 σπουδὴν ἔχοντες οὐ μενοῦμεν ἥσυχοι.
 Α Θ Η Ν Α.
 ποῖ ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθιμέυεις, ἄναξ 1435
 Θόας; ἄκουσον τῆσδ' Ἀθηναίας λόγους.
 παῦσαι διώκων ῥεῦμά τ' ἐξορμῶν στρατοῦ
 πεπρωμένοις γὰρ θεσφάτοισι Λοξίου
 δεῦρ' ἦλθ' Ὀρέστης, τόν τ' Ἐρινύων χόλον
 φεύγων ἀδελφῆς τ' Ἄργος ἐσπέμψων δέμας 1440
 ἄγαλμά θ' ἱερὸν εἰς ἐμὴν ἄξων χθόνα,
 τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἀναψυχάς.
 πρὸς μὲν σ' ὄδ' ἡμῖν μῦθος· ὃν δ' ἀποκτενεῖν
 δοκεῖς Ὀρέστην, ποντίῳ λαβὼν σάλῳ,
 ἦδη Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα
 πόντου τίθησι νῶτα πορθιμέυων πλάτη. 1445
 μαθὼν δ', Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς,
 κλύεις γὰρ αὐδήν, καίπερ οὐ παρών, θεᾶς,
 χῶρει λαβὼν ἄγαλμα σύγγονόν τε σῆν.
 ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλης,
 χῶρός τίς ἐστίν Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις 1450
 ὄροισι, γείτων δειράδος Καρυστίας,
 ἱερός, Ἄλας νιν οὐμὸς ὀνομάζει λεώς·
 ἐνταῦθα τεύξας ναὸν ἴδρυσαι βρέτας,
 ἐπώνυμον γῆς Ταυρικῆς πόνων τε σῶν,
 οὓς ἐξεμόχθεις περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα 1455
 οἴστροις Ἐρινύων. Ἄρτεμιν δέ νιν βροτοὶ
 τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεᾶν.
 νόμον τε θεῆς τόνδ'· ὅταν ἐορτάζη λεώς

τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν', ἐπισχέτω ξίφος
δέρη πρὸς ἀνδρὸς αἷμά τ' ἐξανιέτω
ὀσίας ἕκατι θεᾶς, ὅπως τιμὰς ἔχη.

σὲ δ' ἀμφὶ σεμνάς, Ἰφιγένεια, κλίμακας
Βραυρωνίας δεῖ τῆσδε κληδουχεῖν θεᾶς·
οὐ καὶ τεθάψει κατθανοῦσα, καὶ πέπλων
ἄγαλμά σοι θήσουσιν εὐπῆνους ὑφάς,
ἃς ἂν γυναῖκες ἐν τόκοις ψυχοῤῥαγεῖς
λείπωσ' ἐν οἴκοις. τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς

Ἑλληνίδας γυναῖκας ἐξεφίεμαι
γνώμης δικαίας οὐνεκ', ἐκσώσασά σε
καὶ πρὶν γ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας
κρίνας', Ὀρέστα, καὶ νόμισμ' ἐς ταυτό γε,
νικᾶν, ἰσῆρεις ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ.
ἀλλ' ἐκκομίζου σὴν κασιγνήτην χθονός,
Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ, Θόας.

Θ Ο Α Σ.

ἄνασσ' Ἀθᾶνα, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις
ὅστις κλύων ἄπιστος, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
ἐγὼ δ' Ὀρέστη τ', εἰ φέρων βρέτας θεᾶς
βέβηκ', ἀδελφῆ τ' οὐχὶ θυμοῦμαι· τί γὰρ
πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἀμιλλᾶσθαι καλόν;
ἔτωσαν ἐς σὴν σὺν θεᾶς ἀγάλματι

γαῖαν, καθιδρύσαιντό τ' εὐτυχῶς βρέτας.
πέμπω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα
γυναῖκας, ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται.
παύσω δὲ λόγχην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις,
νηῶν τ' ἔρετμά, σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ, θεά.

Α Θ Η Ν Α.

αἰνῶ· τὸ γὰρ χρεῶν σοῦ τε καὶ θεῶν κρατεῖ·
ἔτ', ὦ πνοαί, ναυσθλοῦσθε τὸν Ἀγαμέμνονος
παῖδ' εἰς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγώ,
σώζουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ἔτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης
μοίρας εὐδαίμονες ὄντες.

ἀλλ', ὦ σεμνή παρά τ' ἀθανάτοις
καὶ παρὰ θνητοῖς, Παλλὰς Ἀθήνα,
δράσομεν οὕτως ὡς σὺ κελεύεις.

μάλα γὰρ τερπνὴν κἀνέλπιστον
φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαί.

1495

[ὦ μέγα σεμνὰ Νίκα, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχεις

καὶ μὴ λήγοις στεφانوῦσα.]

1470
1475
1480
1485
1490
1495
1500
1505
1510
1515
1520
1525
1530
1535
1540
1545
1550
1555
1560
1565
1570
1575
1580
1585
1590
1595
1600
1605
1610
1615
1620
1625
1630
1635
1640
1645
1650
1655
1660
1665
1670
1675
1680
1685
1690
1695
1700
1705
1710
1715
1720
1725
1730
1735
1740
1745
1750
1755
1760
1765
1770
1775
1780
1785
1790
1795
1800
1805
1810
1815
1820
1825
1830
1835
1840
1845
1850
1855
1860
1865
1870
1875
1880
1885
1890
1895
1900
1905
1910
1915
1920
1925
1930
1935
1940
1945
1950
1955
1960
1965
1970
1975
1980
1985
1990
1995
2000

ΕΥΡΥΘΡΟΥ
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΑΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΑΙ.

ΑΤΑΜΕΜΝΩΝ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΧΟΡΟΣ

~~ΜΕΝΕΛΑΟΣ~~

ΚΑΤΑΜΙΝΗΤΡΑ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΙΦΙΓΕΝΙΑ

ΑΧΙΛΛΕΥΣ

[ΘΕΡΑΠΩΝ]

ΑΛΚΟΟΝ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΧΟΡΟΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΕΣ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΩ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

[ΘΕΡΑΠΩΝ.]

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΑΙ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ω πρόεβν, δόμων τῶνδε πάροιδεν
στείχε.

ΠΡΕΣΒΤΗΣ.

στείχω. τί δὲ καινουργεῖς,
Ἄγάμεμνον ἄναξ;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πέυσει.

ΠΡΕΣΒΤΗΣ.

σπεύδω.

μάλα τοι γῆρας τοῦμὸν ἄϋπνον
καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστιν.

5

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τίς ποτ' ἄρ' ἀστὴρ ὄδε πορθμεύει;

ΠΡΕΣΒΤΗΣ.

Σείριος, ἐγγὺς τῆς ἐπταπόρου
Πλειάδος ἄσσων ἔτι μεσσήρης.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὔκουν φθόγγος γ' οὔτ' ὀρνίθων
οὔτε θαλάσσης· σιγαὶ δ' ἀνέμων
τόνδε κατ' Εὐριπον ἔχουσιν.

10

ΠΡΕΣΒΤΗΣ.

τί δὲ σὺ σκηνηῆς ἐκτὸς αἴσσεις,
Ἄγάμεμνον ἄναξ;
ἔτι δ' ἠσυχία τῆδε κατ' Αὐλιν,
καὶ ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων.
στείχωμεν ἔσω.

15

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ζηλῶ σέ, γέρον,
 ζηλῶ δ' ἀνδρῶν ὅς ἀκίνδυνον
 βίον ἐξεπέρας' ἀγνώσ, ἀκλεής·
 τοὺς δ' ἐν τιμαῖς ἤσσον ζηλῶ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

καὶ μὴν τὸ καλὸν γ' ἐνταῦθα βίου.

20

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τοῦτο δέ γ' ἐστὶν τὸ καλὸν σφαλερόν·
 τό τε φιλότιμον
 γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ προσιστάμενον.
 τοτὲ μὲν τὰ θεῶν οὐκ ὀρθωθέντ'
 ἀνέτρεψε βίον, τοτὲ δ' ἀνθρώπων
 γινῶμαι πολλαὶ

25

καὶ δυσάρεστοι διέκναισαν.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

οὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστεῶς·
 οὐκ ἐπὶ πᾶσιν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς,
 Ἄγαμεμνον, Ἄτρεΰς.

30

δεῖ δέ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι·

θνητὸς γὰρ ἔφυς. κἂν μὴ σὺ θέλῃς,

τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἔσται.

σὺ δὲ λαμπτήρος φάος ἀμπετάσας

δέλτον τε γράφεις

35

τήνδ', ἣν πρὸ χερῶν ἔτι βαστάζεις,

καὶ ταῦτ' ἀπάλιν γράμματα συγχεῖς,

καὶ σφραγίζεις λύεις τ' ὀπίσω,

ῥίπτεις τε πέδῳ πεύκην, θαλερόν

κατὰ δάκρυ χέων,

40

καὶ τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεῖς

μὴ οὐ μαίνεσθαι. τί πονεῖς τί πονεῖς;

τί νέον τί νέον περὶ σοι, βασιλεῦ;

φέρε κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς.

πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε φράσεις·

45

σῆ γάρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρεως

πέμπεν φερνὴν

συννυμφοκόμον τε δίκαιον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐγένοντο Λήδα Θεστιάδι τρεῖς παρθένοι,
 Φοίβη Κλυταιμνήστρα τ', ἐμὴ ξυνάορος, 50
 Ἑλένη τε· ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι
 μνηστῆρες ἦλθον Ἑλλάδος νεανίαι.
 δειναὶ δ' ἀπειλαὶ καὶ κατ' ἀλλήλων φόνος
 ξυνίσταθ', ὅστις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.
 τὸ πρῶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεω πατρί, 55
 δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης θ' ὅπως
 ἄψαιτ' ἄριστα. καὶ νιν εἰςῆλθεν τάδε,
 ὄρκους συνάψαι δεξιᾶς τε συμβαλεῖν
 μνηστῆρας ἀλλήλοισι, καὶ δι' ἐμπύρων
 σπονδὰς καθεῖναι κἀπαράσασθαι τάδε, 60
 ὅτου γυνὴ γένοιτο Τυνδαρὶς κόρη,
 τούτῳ συναμνεῖν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβῶν
 οἴχοιτο τὸν τ' ἔχοντ' ἀπωθοίη λέχους,
 κἀπιστρατεύσειν καὶ κατασκάψειν πόλιν
 Ἕλλην' ὁμοίως βάρβαρόν θ' ὅπλων μέτα. 65
 ἐπεὶ δ' ἐπιστώθησαν, εὖ δέ πως γέρον
 ὑπῆλθεν αὐτοῦς Τυνδάρεως πνικνῆ φρενί,
 δίδωσ' ἐλέσθαι θυγατρὶ μνηστήρων ἕνα,
 ὅπου πνοαὶ φέροισεν Ἀφροδίτης φίλαι.
 ἦ δ' εἶλεθ', ὥς γε μήποτ' ὄφελεν λαβεῖν, 70
 Μενέλαον. ἐλθὼν δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεᾶς
 κρίνας ὄδ', ὥς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει,
 Λακεδαίμον', ἀνθηρὸς μὲν εἰμάτων στολῆ,
 χρυσῶ τε λαμπρός, βαρβάρῳ χλιδήματι,
 ἐρῶν ἐρῶσαν ὄχετ' ἐξαναρπάσας 75
 Ἑλένην πρὸς Ἴδης βούσταθμ', ἐκδημον λαβῶν
 Μενέλαον· ὁ δὲ καθ' Ἑλλάδ' οἰστρήσας μόνος
 ὄρκους παλαιοῦς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
 ὥς χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἠδίκημένοις.
 τούντεῦθεν οὖν Ἕλληνες ἄξαντες δορί, 80
 τεύχη λαβόντες, στενόπορ' Ἀυλίδος βάρθρα
 ἦκουσι τῆςδε, ναυσὶν ἀσπίσιν θ' ὁμοῦ
 ἵπποις τε πολλοῖς ἄρμασίν τ' ἠσκημένοι.
 κἀμὲ στρατοῦ γ' ἄνακτα Μενέλεω χάριν

εἶλοντο, σύγγονόν γε. τὰξίωμα δὲ 85
 ἄλλος τις ὄφελ' ἀντ' ἐμοῦ λαβεῖν τόδε.
 ἠθροισμένον δὲ καὶ ξυνεστῶτος στρατοῦ,
 ἡμεσθ' ἀπλοῖα χρώμενοι κατ' Αὐλίδα.
 Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορία κεχρημένοις
 ἀνεῖλεν Ἰφιγένειαν ἣν ἔσπειρ' ἐγὼ 90
 Ἀρτέμιδι θύσαι τῇ τόδ' οἰκούσῃ πέδον,
 καὶ πλοῦν τ' ἔσεσθαι καὶ κατασκαφὰς Φρυγῶν
 θύσασι, μὴ θύσασι δ' οὐκ εἶναι τάδε.
 κλύων δ' ἐγὼ ταῦτ', ὀρθίῳ κηρύγματι
 Ταλθύβιον εἶπον πάντ' ἀφιέναι στρατόν, 95
 ὡς οὔ ποτ' ἂν τλὰς θυγατέρα κτανεῖν ἐμήν.
 οὐ δὴ μ' ἀδελφὸς πάντα προσφέρων λόγον
 ἔπεισε τλῆναι δεινὰ. κὰν δέλτον πτυχαῖς
 γράψας ἔπεμψα πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν,
 πέμπειν Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ὡς γαμουμένην 100
 τό τ' ἀξίωμα τάνδρὸς ἐγκαυρούμενος,
 συμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς οὔνεκ' οὐ θέλοι λέγων,
 εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἴσιν ἐς Φθίαν λέχος.
 πειθῶ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμήν,
 ψευδῆ συνάψας ἀμφὶ παρθένου γάμον. 105
 μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἴσμεν ὡς ἔχει τάδε
 Κάλχας, Ὀδυσσεύς, Μενέλεός θ'. ἃ δ' οὐ καλῶς
 ἔγνων τότε, ἀνδρὶς μεταγράφω καλῶς πάλιν
 ἐς τήνδε δέλτον, ἣν κατ' εὐφρόνης σκιάν
 λύνοντα καὶ συνδοῦντά μ' εἰσεΐδες, γέρον. 110
 ἀλλ' εἶα χῶρει τάσδ' ἐπιστολὰς λαβῶν
 πρὸς Ἄργος. ἃ δὲ κέενυθε δέλτος ἐν πτυχαῖς,
 λόγῳ φράσω σοι πάντα τὰγγεγραμμένα.
 πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

λέγε καὶ σήμαιν', ἵνα καὶ γλώσση 115
 σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν ἀνδῶ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόσθεν
 δέλτοις, ἃ Λήδας ἔρονος,
 μὴ στέλλειν τὰν σὰν ἴνιν πρὸς

τὰν κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας,
 Αὐλιν ἀκλύσταν. 120

εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ
 παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

καὶ πῶς Ἀχιλεὺς λέκτρων ἀπλακῶν
 οὐ μέγα φουσῶν θυμὸν ἐπαρεῖ 125

σοὶ σῆ τ' ἀλόχῳ;

τόδε καὶ δεινόν. σήμαιν' ὅ,τι φῆς.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὄνομ', οὐκ ἔργον, παρεχων Ἀχιλεὺς

οὐκ οἶδε γάμους, οὐδ' ὅ,τι πράσσομεν,

οὐδ' ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπεφήμισα 130

νυμφεῖους εἰς ἀγκώνων

εὐνάς ἐκδώσειν λέκτροις.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

δεινά γε τολμᾶς, Ἀγάμεμνον ἄναξ,

ὃς τῷ τῆς θεᾶς σὴν παῖδ' ἄλοχον

φατίσας ἦγες σφάγιον Δαναοῖς. 135

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οἴμοι, γνώμας ἐξέεσταν,

αἰαῖ, πίπτω δ' εἰς ἄταν.

ἀλλ' ἴθ' ἐρέσσω σὸν πόδα, γῆρα

μηδὲν ὑπείκων.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

σπεύδω, βασιλεῦ. 140

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

μή νυν μήτ' ἀλσώδεις ἴζου

κρήνας, μήθ' ὑπνω θελχθῆς.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

εὐφρημα θρόει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πάντη δὲ πόρον σχιστὸν ἀμείβων

λεῦσσε, φυλάσσω μή τίς σε λάθῃ 145

τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη

παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδ' ἀπήνη

Δαναῶν πρὸς ναῦς.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ἔσται τάδε.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

κλήθρων δ' ἐξόρμους,

ἦν γὰρ νιν πομπαῖς ἀντήσης, 150
 πάλιν ἐξόρμα, σείε χαλινοῦς,
 ἐπὶ Κυκλώπων ἰεῖς θυμέλας.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

πιστὸς δὲ φράσας τάδε πῶς ἔσομαι,
 λέγε, παιδὶ σέθεν τῇ σῆ τ' ἀλόχῳ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σφραγίδα φύλασς' ἦν ἐπὶ δέλτῳ 155

τῆνδε κομίζεις. ἴθι. λευκαίνει

τόδε φῶς ἦδη λάμπουσ' ἠὼς

πῦρ τε τεθρίππων τῶν Ἀελλίου

σύλλαβε μόχθων. 160

θνητῶν δ' ὄλβιος εἰς τέλος οὐδεὶς

οὐδ' εὐδαίμων.

οὐπω γὰρ ἔφν τις ἄλυπος.

ΧΟΡΟΣ.

ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν

ψάμαθον Ἀυλίδος ἐναλίας, 165

Εὐρίπου διὰ χευμάτων

κέλσασα, στενόπορθμον

Χαλκίδα, πόλιν ἐμάν, προλιποῦς',

ἀγγιᾶλων ὑδάτων τροφὸν

τᾶς κλεινᾶς Ἀρεθούσας, 170

Ἀχαιῶν στρατιὰν ὡς ἐσιδοίμαν

Ἀχαιῶν τε πλάτας ναυσιπόρους

ἡμιθέων, ὡς ἐπὶ Τροί-

αν ἐλάταις χιλιόναυσιν

τὸν ξανθὸν Μενέλαον 175

ἀμέτεροι πόσεις

ἐνέπους' Ἀγαμέμνονά τ' εὐπατρίδαν

στέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν,

ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφου

Πάρις ὁ βουκόλος ἄν ἔλαβεν, 180

- δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας,
 ὅτ' ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις
 Ἡρα Παλλάδι τ' ἔριν ἔριν
 μορφᾶς ἅ Κύπρις ἔσχεν.
 πολύθυτον δὲ δι' ἄλσος Ἀρ- 185
 τέμιδος ἤλυθον ὀρομένα,
 φοινίσσουσα παρῆδ' ἐμᾶν
 αἰσχύνῃ νεοθαλεῖ,
 ἄσπιδος ἔρυμα καὶ κλισίας
 ὄπλοφόρους Δαναῶν θέλονσ' 190
 ἵππων τ' ὄχλον ιδέσθαι.
 κατεῖδον δὲ δὺ' Αἴαντε συνέδρω
 τὸν Οἰλέως Τελαμῶνός τε γόνον,
 τᾶς Σαλαμῖνος στέφανον,
 Πρωτεσίλαόν τ' ἐπὶ θάκοις 195
 πεσσῶν ἠδομένους μορ-
 φαῖσι πολυπλόκοις,
 Παλαμήδεά θ', ὃν τέκε παῖς ὁ Ποσει-
 δᾶνος, Διομήδεά θ' ἠ- 200
 δοναῖς δίσκου κεχαρημένον,
 παρὰ δὲ Μηριόνην, Ἄρεως
 ὄζον, θαῦμα βροτοῖσι,
 τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὀρέων
 Λαέρτα τόκον, ἅμα δὲ Νι- 205
 ρέα, κάλλιστον Ἀχαιῶν.
 τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῖν,
 λαιψηροδρόμον Ἀχιλῆα,
 τὸν ἅ Θεῖτις τέκε καὶ
 Χείρων ἐξεπόνασεν,
 εἶδον αἰγιαλοῖσι 210
 παρὰ τε κροκάλαις δρόμον ἔχοντα σὺν ὅπλοις.
 ἄμιλλαν δ' ἐπόνει ποδοῖν
 πρὸς ἄρμα τέτρωρον
 ἐλίσσων περὶ νίκας. 215
 ὁ δὲ διαφορλάτας βοᾷτ'
 Εὐμηλος Φερητιάδας,
 ᾧ καλλίστους εἰδόμαν

- χρυσοδαυδάτους στομίοισι πώλους
 κέντρον θεινομένους, 220
 τοὺς μὲν μέσους ζυγίους,
 λευκοστίκτω τριχὶ βαλιούς,
 τοὺς δ' ἔξω σειραφόρους,
 ἀντήρεις καμπαῖσι δρόμων,
 πυρρότριχας, μονόχαλα δ' ὑπὸ σφυρὰ 225
 ποικιλοδέρμονας· οἷς παρεπάλλετο
 Πηλείδας σὺν ὄπλοισι παρ' ἀντυγα
 καὶ σύριγγας ἀρματείους. 230
 ναῶν δ' εἰς ἀριθμὸν ἡλυθον
 καὶ θεῶν ἀθέσφατον,
 τὰν γυναικείαν ὄψιν ὀμμάτων
 ὡς πλήσαιμι, μείλινον ἀδονάν.
 καὶ κέρας μὲν ἦν δεξιὸν πλάτας ἔχων 235
 Φθιώτας ὁ Μυρμιδόνων Ἄρης
 πεντήκοντα ναυσὶ θουρίαις.
 χρυσέαις δ' εἰκόσιν
 κατ' ἄκρα Νηρηῆδες ἔστασαν θεαί, 240
 πρῦμναις σῆμ' Ἀχιλλείου στρατοῦ.
 Ἀργείων δὲ ταῖςδ' ἰσήμεροι
 νᾶες ἔστασαν πέλας·
 ὧν ὁ Μηκιστέως στρατηλάτας
 παῖς ἦν, Ταλαὸς ὃν τρέφει πατήρ· 245
 Καπανέως τε παῖς Σθένελος· Ἀτθίδος δ' ἄγων
 ἐξήκοντα νῆας ὁ Θησέως
 παῖς ἐξῆς ἐναυλόχει θεῶν
 Παλλάδ' ἐν μωνύχοις 250
 ἔχων πτερωτοῖσιν ἄρμασιν θετὸν
 εὔσημόν τε φάσμα ναυβάταις.
 τῶν Βοιωτῶν δ' ὄπλισμα, ποντίας
 πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν
 σημείοισιν ἐστολισμένας· 255
 τοῖς δὲ Κάδμος ἦν χρύσειον δράκοντ' ἔχων
 ἀμφὶ γαῶν κόρυμβα·
 Δήιτος δ' ὁ γηγενῆς
 ἄρχε ναίου στρατοῦ· 260

Φωκίδος τ' ἀπὸ χθονός·
 Λοκρῶν δὲ τοῖσδ' ἴσας ἄγων
 ναῦς ἦλθ' Οἰλέως τόκος κλυτὰν
 Θροονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν.
 ἐκ Μυκῆνας δὲ τᾶς Κυκλωπίας 265
 παῖς Ἀτρέως ἔπεμπε ναυβάτας
 ναῶν ἑκατὸν ἠθροῖσμένους.
 σὺν δ' Ἄδραστος ἦν ταγός, ὡς φίλος φίλῳ,
 τᾶς φυγούσας μέλαθρα 270
 βαρβάρων χάριν γάμων
 προᾶξιν Ἑλλάς ὡς λάβοι.
 ἐκ Πύλου δὲ Νέστορος
 Γερηνίου κατειδόμαν
 πρύμνας σῆμα ταυρόπουν ὄραν, 275
 τὸν πάροικον Ἀλφεόν.
 Αἰνιάνων δὲ δώδεκα στόλοι
 ναῶν ἦσαν, ὧν ἄναξ Γουννεὺς
 ἄρχε· τῶνδε δ' αὖ πέλας
 Ἕλιδος δυνάστωρες, 280
 οὓς Ἐπειοὺς ὠνόμαζε πᾶς λεώς·
 Εὐρυτος δ' ἄνασσε τῶνδε·
 λευκήρετμον δ' Ἄρη
 Τάφιον ἦγεν, ὧν Μέγης 285
 ἄνασσε, Φυλέως λόχευμα,
 τὰς Ἐχινάδας λιπὼν
 νήσους ναυβάταις ἀπροσφόρους.
 Αἴας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος
 λαιῷ ξύναγε δεξιὸν κέρας 290
 τῶν ἄσσον ὄρμει πλάται
 ἐσχάταισι συμπλέκων
 δώδεκ' εὐστροφωτάταισι ναυσίν· ὡς
 αἶον καὶ ναυβάταν
 εἰδόμαν λεῶν· 295
 ᾧ τις εἰ προσαρμόσει
 βαρβάρους βάριδας,
 νόστον οὐκ ἀποίσεται.
 ἔνθα δαῖον εἰδόμαν

νάϊον πόρευμα,

τὰ δὲ κατ' οἴκους κλύουσα, συγκλήτου
μνήμην σώζομαι στρατεύματος.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

Μενέλαε, τολμᾶς δεῖν', ἅ σ' οὐ τολμᾶν χρεών.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἄπελθε· λίαν δεσπότησι πιστὸς εἶ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

καλὸν γέ μοι τοῦννεῖδος ἐξωνείδισας.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

κλαίοις ἄν, εἰ πράσσοις ἂ μὴ πράσσειν σε δεῖ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

οὐ χρῆν σε λῦσαι δέλτον, ἣν ἐγὼ 'φερον.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐδὲ σὲ φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἑλλησιν κακὰ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ἄλλοις ἀμιλλῶ ταῦτ'· ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐκ ἄν μεθεῖμην.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

οὐδ' ἐγὼγ' ἀφήσομαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

σκήπτρῳ τάχ' ἄρα σὸν καθαιμάξω κάρα.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ἄλλ' εὐκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

μέθες· μακροῦς δὲ δοῦλος ὢν λέγεις λόγους.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ὦ δέσποτ', ἀδικούμεσθα. σὰς δ' ἐπιστολὰς

ἐξαρχπάσας ὅδ' ἐν χερῶν ἐμῶν βία,

Ἄγάμεμνον, οὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἔα·

τίς ποτ' ἐν πύλαισι θόρυβος καὶ λόγων ἀκοσμία;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

οὐμὸς οὐχ ὁ τοῦδε μῦθος κυριώτερος λέγειν.

300

305

310

315

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σὺ δὲ τί τῶδ' ἐς ἔριν ἀφίξαι, Μενέλεως, βία τ' ἄγεις;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

βλέψον εἰς ἡμᾶς, ἵν' ἀρχὰς τῶν λόγων ταύτας λάβω. 320

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

μῶν τρέσας οὐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον, Ἀτρέως γεγώς;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τήνδ' ὄρᾳς δέλτον, κακίστων γραμμάτων ὑπηρέτιν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εἰσορῶ, καὶ πρῶτα ταύτην σῶν ἀπάλλαξον χειρῶν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐ, πρὶν ἂν δείξω γε Δαναοῖς πᾶσι τὰγγεγραμμένα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἦ γὰρ οἶσθ' ἂ μὴ σε καιρὸς εἰδέναι, σήμαντρο' ἀνεῖς; 325

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὥστε σ' ἀλγῦναί γ', ἀνοιξας, ἂ σὺ κἄν' εἰργάσω λάθρα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ποῦ δὲ κ' ἀλαβές νιν; ὦ θεοί, σῆς ἀναισχύντου φρενός.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

προσδοκῶν σὴν παῖδ' ἀπ' Ἄργους, εἰ στράτευμ' ἀφίξεται.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τί δέ σε τὰμὰ δεῖ φυλάσσειν; οὐκ ἀναισχύντου τόδε;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὅτι τὸ βούλεσθαι μ' ἔκνιζε, σὸς δὲ δοῦλος οὐκ ἔφην. 330

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐχὶ δεινά; τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἔάσομαι;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πλάγια γὰρ φρονεῖς, τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ δ' αὐτίκα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐκκεκόμψευσαι πονηρόν· γλῶσσ' ἐπίφθορον σοφή.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

νοῦς δέ γ' οὐ βέβαιος ἄδικον κτήμα, κοῦ σαφές φίλοις.

βούλομαι δέ σ' ἐξελέγξαι, καὶ σὺ μήτ' ὀργῆς ὑπο 335

ἀποτρέπου τάληθές, οὔτε κατατενῶ λίαν ἐγώ.

οἶσθ' ὅτ' ἐσπούδαζες ἄρχειν Δαναΐδαις πρὸς Ἴλιον,

τῶ δοκεῖν μὲν οὐχὶ χρήζων, τῶ δὲ βούλεσθαι θέλων,

ὡς ταπεινὸς ἦσθ', ἀπάσης δεξιᾶς προςθιγγάνων,
 καὶ θύρας ἔχων ἀκλήστους τῷ θέλοντι δημοτῶν, 340
 καὶ διδοὺς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι, κεί μὴ τις θέλοι,
 τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου;
 κᾶτ' ἐπεὶ κατέσχευ ἀρχάς, μεταβαλὼν ἄλλους τρόπους
 τοῖς φίλοισιν οὐκέτ' ἦσθα τοῖς πρὶν ὡς πρόσθεν φίλος,
 δυσπρόσιτος, ἔσω τε κλήθρων σπάνιος. ἄνδρα δ' οὐ χρεῶν 345
 τὸν ἀγαθὸν πρᾶσσοντα μεγάλα τοὺς τρόπους μεθιστάναι,
 ἀλλὰ καὶ βέβαιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς φίλοις
 ἠνίκ' ὠφελεῖν μάλιστα δυνατός ἐστιν εὐτυχῶν.
 ταῦτα μὲν σε πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε πρῶθ' εὖρον κακόν.
 ὡς δ' ἐς Αὐλιν ἦλθες αὐθις, χῶ Πανελλήνων στρατός, 350
 οὐδὲν ἦσθ', ἀλλ' ἐξεπλήσσου τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν,
 οὐρίας πομπῆς σπανίζων. Δαναΐδαι δ' ἀφιέναι
 ναῦς διήγγελλον, μάτην δὲ μὴ πονεῖν ἐν Αὐλίδι.
 ὡς δ' ἄνολβον εἶχες ὄμμα σύγχυσίν τε, μὴ νεῶν
 χιλίων ἄρχων Πριάμου τε πεδίον ἐμπλήσας δορός. 355
 κᾶμὲ παρεκάλεις, τί δράσω; τίνα δὲ πόρον εὖρω πόθεν;
 ὥστε μὴ στερέντα σ' ἀρχῆς ἀπολέσαι καλὸν κλέος.
 κᾶτ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱεροῖς εἶπε σὴν θῦσαι κόρην
 Ἀρτέμιδι, καὶ πλοῦν ἔσεσθαι Δαναΐδαις, ἦσθεις φρένας,
 ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα· καὶ πέμπεις ἐκῶν, 360
 οὐ βία, μὴ τοῦτο λέξης, σῆ δάμαρτι, παῖδα σὴν
 δεῦρ' ἀποστέλλειν, Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμουμένην.
 κᾶθ' ὑποστρέψας λέληψαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφάς,
 ὡς φονεὺς οὐκέτι θυγατρὸς σῆς ἔσει. κάλλιστά γε.
 οὔτος αὐτός ἐστιν αἰθῆρ ὃς τάδ' ἤκουσεν σέθεν. 365
 μυρῖοι δέ τοι πεπόνθασ' αὐτὸ πρὸς τὰ πράγματα·
 ἐκπονοῦσ' ἐκόντες, εἶτα δ' ἐξεχώρησαν κακῶς,
 τὰ μὲν ὑπὸ γνώμης πολιτῶν ἀσυνέτου, τὰ δ' ἐνδίκως,
 ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτῶν διαφυλάξασθαι πόλιν.
 Ἑλλάδος μάλιστ' ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω, 370
 ἢ θέλουσα δρᾶν τι κεδνὸν βαρβάρους τοὺς οὐδένας,
 καταγελῶντας ἐξανήσει διὰ σέ καὶ τὴν σὴν κόρην.
 μηδέν' ἂν χρέους ἕκατι προστάτην θείμην χθονός,
 μηδ' ὄπλων ἄρχοντα· νοῦν χρὴ τὸν στρατηλάτην ἔχειν
 πόλεος· ὡς ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξύνεσιν ἦν ἔχων τύχῃ. 375

ΧΟΡΟΣ.

δεινὸν κασιγνήτοισι γίννεσθαι λόγους
μάχας θ', ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ, βραχέα, μὴ λίαν ἄνω
βλέφαρα πρὸς τὰναιδὲς ἀγαγών, ἀλλὰ σωφρονεστέρως,
ὡς ἀδελφὸν ὄντ'. ἀνὴρ γὰρ χρηστὸς αἰδεῖσθαι φιλεῖ. 380
εἰπέ μοι, τί δεινὰ φρυγᾶς, αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων.

τίς ἀδικεῖ σε; τοῦ κέχρησαι; λέκτρα χρηστ' ἐρᾶς λαβεῖν;
οὐκ ἔχοιμ' ἄν σοι παρασχεῖν· ὦν γὰρ ἐκθήσω, κακῶς
ἦρχες. εἰτ' ἐγὼ δίκην δῶ σῶν κακῶν, ὃ μὴ σφαλείς;
ἢ δάκνει σε τὸ φιλότιμον τοῦμόν; ἀλλ' ἐν ἀγκάλαις 385

εὐπρεπῆ γυναιῖκα χρῆζεις, τὸ λελογισμένον παρῆς
καὶ τὸ καλόν, ἔχειν; πονηροῦ φωτὸς ἠδοναὶ κακαί.
εἰ δ' ἐγὼ γνοῦς πρόσθεν οὐκ εὖ μετετέθην εὐβουλίᾳ,
μαίνομαι; σὺ μᾶλλον, ὅστις, ἀπολέσας κακὴν λέχος,
ἀναλαβεῖν θέλεις, θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ. 390

ᾧμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὄρκον οἱ κακόφρονες
φιλόγαμοι μνηστῆρες. ἢ δέ γ' ἐλπίς, οἶμαι μὲν, θεὸς
ἐξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον ἢ σὺ καὶ τὸ σὸν σθένος.

οὐς λαβὼν στράτευσέ γ', οἶμαι δ', εἴση μορῖα φρενῶν·
[οὐ γὰρ ἀσύνητον τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔχει συνιέναι]
τοὺς κακῶς παγέντας ὄρκους καὶ συνηναγκασμένους. 395

τὰμὰ δ' οὐκ ἀποκτενῶ γὰρ τέκνα· καὶ τὸ σὸν μὲν εὖ
παρὰ δίκης ἔσται, κακίστης εὐνίδος τιμωρία,
ἐμὲ δὲ συντήξουσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις,
ἄνομα δρωῶντα κοῦ δίκαια παῖδας οὐς ἐγεινάμην.
ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται καὶ σαφῆ καὶ ῥάδια· 400
εἰ δὲ μὴ βούλει φρονεῖν εὖ, τὰμ' ἐγὼ θήσω καλῶς·

ΧΟΡΟΣ.

οἷδ' αὖ διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων
μύθων, καλῶς δ' ἔχουσι, φεΐδεσθαι τέκνων.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

αἰαῖ, φίλους ἄρ' οὐχὶ κεντήμην τάλας.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εἰ τοὺς φίλους γε μὴ θέλεις ἀπολλύναι. 405

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

δείξεις δὲ ποῦ μοι πατρὸς ἐκ ταύτου γεγώς;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

συσσωφρονεῖν γάρ, οὐχὶ συννοσεῖν ἔφην.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἐς κοινὸν ἀλγεῖν τοῖς φίλοισι χρὴ φίλους.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εὖ δρῶν παρακάλει μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμέ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν σὺν Ἑλλάδι;

410

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἑλλάς δὲ σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

σκήπτρω νυν ἀΰχει, σὸν κασίγνητον προδοῦς·

ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας,

φίλους τ' ἐπ' ἄλλους.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ Πανελλήνων ἀναξ,

Ἄγαμέμνον, ἦκω παῖδά σοι τὴν σὴν ἄγων,

415

ἣν Ἰφιγένειαν ὠνόμαζες ἐν δόμοις.

μήτηρ δ' ὀμαρτεῖ, σῆς Κλυταιμνήστρας δέμας,

καὶ παῖς Ὀρέστης, ὥστε τερφεθείης ἰδῶν,

χρόνον παλαιὸν δωμάτων ἔκδημος ὢν.

ἀλλ' ὡς μακρὰν ἔτεινον, εὖρυτον παρὰ

420

κρήνην ἀναψύχουσι δηλύπουν βάσιν,

αὐταί τε πῶλοί τ'· ἐς δὲ λειμώνων χλόην

καθεῖμεν αὐτάς, ὡς βορᾶς γευσαίατο.

ἐγὼ δὲ πρόδρομος σῆς παρασκευῆς χάριν

ἦκω· πέπυσται γὰρ στρατός, ταχεῖα δὲ

425

διῆξε φήμη, παῖδα σὴν ἀφιγμένην.

πᾶς δ' ἐς θεῶν ὄμιλος ἔρχεται δρόμῳ,

σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν· οἱ δ' εὐδαίμονες

ἐν πᾶσι κλεινοὶ καὶ περίβλεπτοι βροτοῖς.

λέγουσι δ', ὑμέναιός τις, ἢ τί πράσσεται;

430

ἢ πόθον ἔχων θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ

ἐκόμισε παῖδα; τῶν δ' ἂν ἦκουσας τάδε·

Ἄρτεμιδι προτελίζουσι τὴν νεανίδα,

Ἀυλίδος ἀνάσση. τίς νιν ἄξεταιί ποτε;
 ἀλλ' εἶα, τὰπὶ τοισίδ' ἐξάρχου κανᾶ, 435
 στεφανοῦσθε κρᾶτα. καὶ σύ, Μενέλεως ἀναξ,
 ὑμέναιον εὐτρέπιζε, καὶ κατὰ στέγας
 λωτὸς βοάσθω καὶ ποδῶν ἔστω κτύπος·
 φῶς γὰρ τόδ' ἦκει μακάριον τῇ παρθένῳ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐπήνεσ'. ἀλλὰ στεῖχε δωμάτων ἔσω· 440
 τὰ δ' ἄλλ', ἰούσης τῆς τύχης, ἔσται καλῶς.
 οἴμοι, τί φῶ δύστηνος; ἄρξομαι πόθεν;
 ἔς οἱ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν.
 ὑπῆλθε δαίμων, ὥστε τῶν σοφισμάτων
 πολλῶ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος. 445
 ἢ δυσγένεια δ' ὡς ἔχει τι χρήσιμον.
 καὶ γὰρ δακρῦσαι ῥαδίως αὐτοῖς ἔχει,
 ἄνολβά τ' εἰπεῖν. τῷ δὲ γενναίῳ φύσιν
 ἅπαντα ταῦτα. προστάτην γε τοῦ βίου
 τὸν ὄγκον ἔχομεν, τῷ τ' ὄχλῳ δουλεύομεν. 450
 ἐγὼ γὰρ ἐβαλεῖν μὲν αἰδοῦμαι δάκρυ,
 τὸ μὴ δακρῦσαι δ' αὖθις αἰδοῦμαι τάλας,
 ἔς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος.
 εἶεν, τί φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν;
 πῶς δέξομαί νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; 455
 καὶ γὰρ μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς ἅ μοι πάρος
 ἔλθοῦσ' ἀκλητος. εἰκότως δ' ἅμ' ἔσπετο
 θυγατρὶ νυμφεύσουσα, καὶ τὰ φίλτατα
 δώσουσ', ἵν' ἡμᾶς ὄντας εὐρήσει κακούς.
 τὴν δ' αὖ τάλαιναν παρθένον, τί παρθένον; 460
 "Αἰδης νιν, ὡς ἔοικε, νυμφεύσει τάχα,
 ὡς ᾤκτις· οἴμαι γὰρ νιν ἰκετεῦσαι τάδε·
 ὦ πάτερ, ἀποκτενεῖς με; τοιούτους γάμους
 γήμειας αὐτὸς χῶστις ἐστὶ σοι φίλος.
 παρῶν δ' Ὀρέστης ἐγγὺς ἀναβοήσεται 465
 οὐ συνετὰ συνετῶς· ἔτι γὰρ ἐστὶ νήπιος.
 αἰαῖ, τὸν Ἑλένης ὡς μ' ἀπώλεσεν γάμον
 γήμας ὁ Πριάμον Πάρις, ὅς [μ'] εἴργασται τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

κἀγὼ κατῴκτειρ', ὡς γυναῖκα δεῖ ξένην
ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς καταστένειν. 470

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἀδελφέ, δός μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

δίδωμι· σὸν γὰρ τὸ κράτος, ἄθλιος δ' ἐγώ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Πέλοπα κατόμνυμ', ὃς πατὴρ τοῦμοῦ πατρὸς
τοῦ σοῦ τ' ἐκλήθη, τὸν τεκόντα τ' Ἀτρεά,
ἢ μὴν ἐρεῖν σοι τὰπὸ καρδίας σαφῶς, 475

καὶ μὴ πῖτηδες μηδέν, ἀλλ' ὅσον φρονῶ.

ἐγὼ σ' ἀπ' ὅσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ

ῴκτειρα, καὐτὸς ἀνταφῆκά σοι πάλιν,

καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων,

οὐκ ἐς σὲ δεινός· εἶμι δ' οὔπερ εἶ σὺ νῦν· 480

καὶ σοι παραινῶ μὴτ' ἀποκτείνειν τέκνον,

μὴτ' ἀνθελέσθαι τοῦμόν. οὐ γὰρ ἔνδικον

σὲ μὲν στενάζειν, τὰμὰ δ' ἠδέως ἔχειν,

θνήσκειν τε τοὺς σούς, τοὺς δ' ἐμούςς ὄρᾶν φάος.

τί βούλομαι γάρ; οὐ γάμους ἐξαιρέτους 485

ἄλλους λάβοιμ' ἄν, εἰ γάμων ἱμείρομαι;

ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφόν, ὄν μ' ἦκιστ' ἐχρῆν,

Ἐλένην ἔλωμαι, τὸ κακὸν ἀντὶ τὰγαθοῦ;

ἄφρων νέος τ' ἦν, πρὶν τὰ πράγματ' ἐγγύθεν

σκοπῶν ἐσειδὼν οἶον ἦν κτείνειν τέκνα. 490

ἄλλως τέ μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης

ἐσῆλθε, συγγένειαν ἐννοοῦμενω,

ἢ τῶν ἐμῶν ἕκατι θύεσθαι γάμων

μέλλει. τί δ' Ἐλένης παρθένω τῆ σῆ μετὰ;

ἴτω στρατεία διαλυθεῖς' ἐξ Αὐλίδος. 495

σὺ δ' ὄμμα παῦσαι δακρύοις τέγγων τὸ σόν,

ἀδελφέ, κἀμὲ παρακαλῶν ἐς δάκρυα.

εἰ δέ τι κόρης σῆς θεσφάτων μέτεστί μοι,

μὴ μοι μετέστω· σοὶ νέμω τοῦμόν μέρος.

ἀλλ' ἐς μεταβολὰς ἦλθον ἀπὸ δεινῶν λόγων. 500

εἰκὸς πέπονθα· τὸν ὁμόθεν πεφυκότα

στέργων μετέπεσον. ἀνδρὸς οὐ κακοῦ τρόποι
 τοιοῖδε, χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις ἀεί.

ΧΟΡΟΣ.

γενναῖ' ἔλεξας Ταντάλω τε τῷ Διὸς
 πρέποντα· προγόνους οὐ καταισχύνεις σέθεν.

505

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

αἰνῶ σε, Μενέλα', ὅτι παρὰ γνώμην ἐμὴν
 ὑπέσθηκας ὀρθῶς τοὺς λόγους σοῦ τ' ἀξίως.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ταραχὴ γ' ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται
 πλεονεξίαν τε δωμάτων· ἀπέπτυσσα
 τοιάνδε συγγένειαν ἀλλήλων πικράν.

510

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἀλλ' ἤκομεν γὰρ εἰς ἀναγκαίας τύχας,
 θυγατρὸς αἱματηρὸν ἐκπρᾶξαι φόνον.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πῶς; τίς δ' ἀναγκάσει σε τήν γε σὴν κτανεῖν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὔκ, εἴ νιν εἰς Ἄργος γ' ἀποστελεῖς πάλιν.

515

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

λάθοιμι τοῦτ' ἄν. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐ λήσομεν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τὸ ποῖον; οὔτοι χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Κάλχας ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῶ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὔκ, ἦν θάνη γε πρόσθε· τοῦτο δ' εὐμαρές.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν.

520

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

κοῦδέν γε χρηστὸν οὐδὲ χρήσιμον παρόν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐκεῖνο δ' οὐ δέδοικας ὅ,τι μ' εἰσέρχεται;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὄν μὴ σὺ φράζεις, πῶς ὑπολάβοιμ' ἄν λόγον;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τὸ Σισύφειον σπέρμα πάντ' οἶδεν τάδε.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐκ ἔστ' Ὀδυσσεὺς ὅ,τι σὲ κἄμ' ἐπημανεῖ.

525

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ποικίλος αἰὲ πέφυκε τοῦ τ' ὄχλου μέτα.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

φιλοτιμία μὲν ἐνέχεται, δεινῶ κακῶ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐκοῦν δόκει νιν στάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις

λέξειν ἃ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο,

κἄμ', ὡς ὑπέστην θυμα, κἄτα ψεύδομαι,

530

Ἀρτέμιδι θυσεῖν· οἷς ξυναρπάσας στρατόν,

σὲ κἄμ' ἀποκτείναντας Ἀργείους κόρην

σφάξαι κελεύσει. κἂν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω,

ἔλθόντες αὐτοῖς τείχεσιν Κυκλωπίοις

ἀναρπάσουσι καὶ κατασκάψουσι γῆν.

535

τοιαῦτα τᾶμὰ πήματ'. ὦ τάλας ἐγώ,

ὡς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε.

ἐν μοι φύλαξον, Μενέλεως, ἀνὰ στρατόν

ἔλθών, ὅπως ἂν μὴ Κλυταιμνήστρα τάδε

μάθῃ, πρὶν Ἄϊδη παῖδ' ἐμὴν προσθῶ λαβών,

540

ὡς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις πράσσω κακῶς.

ὑμεῖς τε σιγὴν, ὦ ξένοι, φυλάσσετε.

ΧΟΡΟΣ.

μάκαρες οἱ μετρίασ θεοῦ

μετά τε σωφροσύνας μετέ-

σχον λέκτρων Ἀφροδίτας,

545

γαλανεῖα χρησάμενοι

μαινομένων οἷστρον, ὅθι δὴ

δίδυμ' Ἔρως ὁ χρυσοκόμας

τόξ' ἐντείνεται χαρίτων,

τὸ μὲν ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ,

550

τὸ δ' ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς.

ἀπενέπω νιν ἀμετέρων,

Κύπρι καλλίστα, θαλάμων.

εἴη δέ μοι μετρία μὲν

χάρις, πόθοι δ' ὄσιοι, 555

καὶ μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδί-
τας, πολλὰν δ' ἀποθείμαν.

διάφοροι δὲ φύσεις βροτῶν,

διάτροποι δὲ τρόποις· ὁ δ' ὄρ-
θος ἐσθλὸν σαφὲς αἰεὶ. 560

τροφαί θ' αἰ παιδευόμεναι

μέγα φέρουσιν εἰς ἀρετάν,

τό τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφία,

τάν τ' ἐξαλλάσσουσιν ἔχει

χάριν ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν 565

τὸ δέον, ἐνθα δόξα φέρει

κλέος ἀγήρατον βιοτᾶ.

μέγα τι θηρεύειν ἀρετάν,

γυναιξὶν μὲν κατὰ Κύπριν

κρυπτάν, ἐν ἀνδράσι δ' αὖ 570

κόσμος ἐνὼν ὁ μυριοπλη-

θῆς μείζω πόλιν αὖξει.

ἔμολες, ὦ Πάρις, ἦτε σύ γε

βουκόλος ἀργενναῖς ἐτράφης

Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις, 575

βάρβαρα συρίζων, Φρυγίων

αὐλῶν Οὐλύμπου καλάμοις

μιμήματα * πνέων.

εὐθηλοὶ δὲ τρέφοντο βόες,

ὅτε σε κρίσις ἔμενε θεῶν, 580

ἅ σ' ἐς Ἑλλάδα πέμπει

τῶν ἐλεφαντοδέτων πάροι-

θεν δόμων, ὃς τᾶς Ἑλένας

ἐν ἀντωποῖς βλεφάροις

ἔρωτα δέδωκας, ἔρωτι δ' αὐτὸς ἐπτοάθης. 585

ὅθεν ἔρις ἔρις Ἑλλάδα σὺν δορὶ ναυσὶ τ' ἄγει

ἐς πέραμα Τροίας.

ἰὼ ἰώ.

μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι. 590

τὴν τοῦ βασιλέως

ἴδεν Ἰφιγένειαν, ἄνασσαν ἐμήν,

τὴν Τυνδαρέου τε Κλυταιμνήστραν,
ὡς ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασ'
ἐπὶ τ' εὐμήκεις ἤκουσι τύχας. 595

θεοὶ γ' οἱ κρείσσους οἷ τ' ὀλβοφόροι
τοῖς οὐκ εὐδαίμοσι θνατῶν.

στῶμεν, Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα,
τὴν βασιλείαν δεξώμεθ' ὄχων
ἄπο, μὴ σφαλερῶς ἐπὶ τὴν γαῖαν, 600

ἀγανῶς δὲ χεροῖν μαλακῇ γνώμῃ,
μὴ ταρβήσῃ μοι νεωστὶ μολὸν
τὸ κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος,
μηδὲ θόρυβον μηδ' ἐκπληξιν
ταῖς Ἀργείαις 605

ξεῖναι ξεῖναις παρέχωμεν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄρνιθα μὲν τόνδ' αἴσιον ποιούμεθα,
τὸ σόν τε χρηστὸν καὶ λόγων εὐφημίαν·
ἐλπίδα δ' ἔχω τίν' ὡς ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις
πάρειμι νυμφαγωγός. ἀλλ' ὀχημάτων 610

ἔξω πορεύεθ' ἄς φέρω φερνάς κόρη,
καὶ πέμπετ' ἐς μέλαθρον εὐλαβούμενοι.

σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, λείπε πωλικούς ὄχους,
ἀβρὸν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενές θ' ἅμα.

ὑμεῖς δέ, νεάνιδές, νιν ἀγκάλαις ἐπι
δέξασθε καὶ πορεύσατ' ἐξ ὀχημάτων. 615

καὶ μοι χερσὸς τις ἐνδότησιν στηρίγματα,
θάκους ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς.
αἱ δ' ἐς τὸ πρόσθεν στηῆτε πωλικῶν ζυγῶν,
φοβερόν γάρ ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικόν· 620

καὶ παῖδα τόνδε, τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον,
λάξυσθ', Ὀρέστην· ἔτι γάρ ἐστι νήπιος.

τέκνον, καθεύδεις πωλικῶ δαμείς ὄχῳ;
ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς·

ἄνδρὸς γὰρ ἀγαθοῦ κῆδος αὐτὸς ἐσθλὸς ὢν 625

λήψει, τὸ τῆς Νηρηίδος ἰσόθεον γένος.
[ἐξῆς κάθησο δευρὸ μου ποδός, τέκνον,
πρὸς μητέρ', Ἰφιγένεια, μακαρίαν δέ με

ξέναισι ταῖςδε πλησία σταθεῖσα δός,
καὶ δεῦρο δὴ πατέρα πρόσειπε σὸν φίλον.] 630
ὦ σέβας ἔμοι μέγιστον, Ἀγαμέμνων ἄναξ, 633
ἤνομεν, ἔφετμαῖς οὐκ ἀπιστοῦσαι σέθεν. 634

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ μήτερ, ὑποδραμούσά γ', ὀργισθῆς δὲ μή, 631
πρὸς στέρνα πατρὸς στέρνα τὰμὰ προσβαλῶ. 632
[ἐγὼ δὲ βούλομαι τὰ σὰ στέρν', ὦ πάτερ, 635
ὑποδραμούσα προσβαλεῖν διὰ χρόνον.
ποθῶ γὰρ ὄμμα δὴ σόν. ὀργισθῆς δὲ μή.]

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄλλ', ὦ τέκνον, χρῶ· φιλοπάτωρ δ' αἰεί ποτ' εἶ
μάλιστα παίδων τῶνδ', ὅσους ἐγὼ ἔτεκον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ πάτερ, ἔσειδόν σ' ἀσμένη πολλῶ χρόνῳ. 640

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

καὶ γὰρ πατήρ σε· τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

χαῖρ'· εὖ δέ μ' ἀγαγὼν πρὸς σ' ἐποίησας, πάτερ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐκ οἶδ' ὅπως φῶ τοῦτο καὶ μὴ φῶ, τέκνον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἔα·

ὡς οὐ βλέπεις εὐκνηλον, ἄσμενός μ' ἰδών.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ στρατηλάτῃ μέλει. 645

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

παρ' ἔμοι γενοῦ νῦν, [καὶ] μὴ πλὴ φροντίδας τρέπον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἄλλ' εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας, κοῦκ ἄλλοθι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μέθες νυν ὄφρυν, ὄμμα τ' ἔκτεινον φίλον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἰδοὺ γέγηθά σ' ὡς γέγηθ' ὄρῶν, τέκνον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

κἄπειτα λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν; 650

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἢ ἴπιουσ' ἀπουσία.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐκ οἶδ' ὃ φῆς, οὐκ οἶδα, φίλτατ' ἔμοι πάτερ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

συνετὰ λέγουσα μᾶλλον εἰς οἶκτόν μ' ἄγεις.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀσύνητά νυν ἔροῦμεν, εἰ σέ γ' εὐφρανῶ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

παπαῖ. τὸ σιγαῖν οὐ σθένω· σὲ δ' ἤνεσα.

655

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μέν', ὦ πάτερ, κατ' οἶκον ἐπὶ τέκνοις σέθεν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

θίλω γε· τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχων ἀλγύνομαι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὄλοιντο λόγχοι καὶ τὰ Μενέλεω κακά.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἄλλους ὄλεῖ πρόσθ' ἅμ' ἐδιολέσαντ' ἔχει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὡς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον ἐν Αὐλίδος μυχοῖς.

660

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

καὶ νῦν γέ μ' ἔσχει δὴ τι μὴ στέλλειν στρατόν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ποῦ τοὺς Φρύγας λέγουσιν ὠκίσθαι, πάτερ;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐ μή ποτ' οἰκεῖν ὄφελ' ὁ Πριάμον Πάρις.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μακρὰν γ' ἀπαίρεις, ὦ πάτερ, λιπὼν ἐμέ;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἔς ταυτόν, ὦ θυγάτερ, * ἤκεις σῶ πατρί.

665

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

φεῦ·

εἶθ' ἦν καλόν μοι σοί τ' ἄγειν σύμπλουν ἐμέ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἔτ' ἔστι καὶ σοὶ πλοῦς, ἵνα μνήσει πατρός.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σὺν μητρὶ πλεύσασ' ἢ μόνη πορεύσομαι;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

μόνη, μονωθεῖς ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἤπου μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίζεις, πάτερ; 670

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἔα γέ τ' *. οὐ χρῆ τοι τάδ' εἰδέναι κόρας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι, θέμενος εὖ τὰ κεῖ, πάτερ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

θῦσαί με θυσίαν πρῶτα δεῖ τιν' ἐνθάδε.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλὰ ξὺν ἱεροῖς χρῆ τό γ' εὐσεβὲς σκοπεῖν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εἴσει σύ· χερνίβων γὰρ ἐστήξει πέλας. 675

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

στήσομεν ἄρ' ἀμφὶ βωμόν, ὦ πάτερ, χορούς;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ζηλῶ σὲ μᾶλλον ἢ μὲ τοῦ μηδὲν φρονεῖν.

χώρει δὲ μελάθρων ἐντός, ὀφθῆναι κόραις,

πικρὸν φίλημα δοῦσα δεξιάν τ' ἐμοί,

μέλλουσα δαρὸν πατρὸς ἀποικήσειν χρόνον. 680

ὦ στέρνα καὶ παρηῆδες, ὦ ξανθαὶ κόμαι,

ὡς ἄχθος ἡμῖν ἐγένεθ' ἢ Φρυγῶν πόλις

Ἑλένη τε· πᾶνω τοὺς λόγους· ταχεῖα γὰρ

νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων ψάυσαντά σου.

ἔθ' ἐς μέλαθρα. σὲ δὲ παραιτοῦμαι τάδε, 685

Δήδας γένεθλον, εἰ κατωκτίσθην ἄγαν,

μέλλων Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ἐκδώσειν ἐμήν.

ἀποστολαὶ γὰρ μακάριαι μὲν, ἀλλ' ὅμως

δάκνουσι τοὺς τεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις

παῖδας παραδιδῶ πολλὰ μοχθήσας πατήρ. 690

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐχ ᾧδ' ἀσύνητός εἰμι, πείσεσθαι δέ με

καυτήν δόκει τάδ', ὥστε μή σε νουθετεῖν,

ὅταν ξὺν ὑμεναιίοισιν ἐξάγω κόρην·

ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχναεῖ.

τοῦνομα μὲν οὖν παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατήνεσας, 695

γένους δὲ ποίου χῶπόθεν, μαθεῖν θέλω.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Αἴγινα θυγάτηρ ἐγένετ' Ἀσωποῦ πατρός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ταύτην δὲ θνητῶν ἢ θεῶν ἕξενε τίς;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ζεὺς· Αἰακὸν δ' ἔφυσεν, Οἰνώνης πρόμον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τὰ δ' Αἰακοῦ παῖς τίς κατέσχε δώματα; 700

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Πηλεὺς· ὁ Πηλεὺς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

θεοῦ διδόντος, ἢ βία θεῶν λαβών;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ζεὺς ἠγγύησε καὶ δίδωσ' ὁ κύριος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

γαμεῖ δὲ ποῦ νιν; ἢ κατ' οἶδμα πόντιον;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Χείρων ἴν' οἰκεῖ σεμνὰ Πηλίου βάρθρα. 705

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὗ φασὶ Κενταύρειον ὀκίσθαι γένος;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμους θεοί.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Θέτις δ' ἔθρεψεν ἢ πατὴρ Ἀχιλλέα;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Χείρων , ἴν' ἦθη μὴ μάθοι κακῶν βροτῶν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

φεῦ·

σοφός γ' ὁ θρέψας χῶ διδοὺς σοφώτερος. 710

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τοιόσδε παιδὸς σῆς ἀνὴρ ἔσται πόσις.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ μεμπτός. οἰκεῖ δ' ἄστν ποῖον Ἑλλάδος;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίας ὄροις.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐκεῖσ' ἀπάξει σὴν ἐμήν τε παρθένον;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

κείνω μελήσει ταῦτα, τῷ κεντημένω.

715

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀλλ' εὐτυχοίτην, τίνι δ' ἐν ἡμέρᾳ γαμεῖ;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὅταν σελήνης εὐτυχῆς ἔλθῃ κύκλος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

προτέλεια δ' ἤδη παιδὸς ἔσφαξας θεῶ;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

μέλλω· πὶ ταύτῃ καὶ καθέσταμεν τύχῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

κᾶπειτα δαίσεις τοὺς γάμους ἐς ὕστερον;

720

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

θύσας γε θύμαθ' ἅμ' ἐχρήθῃσαι θεοῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἡμεῖς δὲ θοίνην ποῦ γυναιξὶ θήσομεν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐνθάδε παρ' εὐπρόμνοισιν Ἀργείων πλάταις.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καλῶς, ἀναγκαίως τε· συνενέγκαι δ' ὄμως.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οἴσθ' οὖν ὃ δράσον, ὧ γύναι; πιθοῦ δέ μοι.

725

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί χρῆμα; πείθεσθαι γὰρ εἴθισμαι σέθεν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', οὐπὲρ ἔσθ' ὁ νυμφίος

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μητρὸς τί χωρὶς δράσεθ', ἅμ' ἐδράν' χρεῶν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐκδώσομεν σὴν παῖδα Δαναϊδῶν μέτα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἡμᾶς δὲ ποῦ χρῆ τῆνικαῦτα τυγχάνειν;

730

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

χώρει πρὸς Ἄργος, παρθένους τε τημέλει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

λιποῦσα παῖδα; τίς δ' ἀνασχῆσει φλόγα;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐγὼ παρέξω φῶς ὃ νυμφίοις πρόπει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐχ ὁ νόμος οὗτος, σὺ δὲ * φαῦλ' ἠγεῖ τάδε.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατοῦ. 735

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καλὸν τεκοῦσαν τὰμά γ' ἐκδοῦναι τέκνα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

καὶ τὰς γ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνας εἶναι κόρας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄχνηροῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πιθοῦ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργεΐαν θεάν.

ἐλθὼν δὲ τᾶξω πρᾶσσε, τὰν δόμοις δ' ἐγώ, 740

ἃ χρὴ παρεῖναι νυμφίοισι παρθένοις.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οἴμοι· μάτην ἦξ', ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην,

ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποστεῖλαι θέλων.

σοφίζομαι δὲ κἀπὶ τοῖσι φιλτάτοις

τέχνας πορίζω, πανταχῇ νικώμενος. 745

ὅμως δὲ σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ

τὸ τῆς θεοῦ φίλον γ', ἐμοὶ δ' οὐκ εὐτυχές,

ἐξιστορήσων εἶμι, μόχθον Ἑλλάδος.

χρὴ δ' ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν

γυναῖκα χρηστὴν κἀγαθήν, ἢ μὴ τρέφειν. 750

ΧΟΡΟΣ.

ἦξει δὴ Σιμόεντα καὶ

δίνας ἀργυροειδεῖς

ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς

ἀνά τε ναυσὶ καὶ σὺν ὄπλοις 755

Ἴλιον ἐς τὸ Τροίας

Φοιβήιον δάπεδον,

Κασάνδραν ἴν' ἀκούω

ρίπτειν ξανθοὺς πλοκάμους

χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας
 κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεοῦ 760
 μαντόσυνοι πνεύσῃσ' ἀνάγκαι,
 στάσονται δ' ἐπὶ περγάμων
 Τροίας ἀμφί τε τείχη
 Τρῶες, ὅταν χάλκασπις Ἄρης
 πόντιος εὐπρόροισι πλάταις 765
 εἰρεσία πελάζῃ
 Σιμωνντίοις ὄχετοῖς,
 τὰν τῶν αἰθέρι δισσῶν
 Διοσκούρων Ἑλέναν
 ἐκ Πριάμου κομίσει θελών 770
 εἰς γὰρ Ἑλλάδα δοριπόνοις
 ἄσπίσι καὶ λόγχαις Ἀχαιῶν.
 Πέργαμον δὲ Φρυγῶν πόλιν
 λαῖνους περὶ πύργους
 κυκλώσας Ἄρει φονίῳ, 775
 λαιμοτόμους κεφαλὰς
 σπάσας, πόλισμα Τροίας
 πέρσας κατάκρας [πόλιν],
 θήσει κόρας πολυκλαύτους
 δάμαρτά τε Πριάμον. 780
 ἃ δὲ Διὸς Ἑλένα κόρα
 πολύκλαυτος ἐσεῖται
 πόσιν προλιποῦσα, μήτ' ἐμοὶ
 μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις 785
 ἐλπίς ἄδε ποτ' ἔλθοι,
 οἷαν αἱ πολύχρσοι
 Λυδαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι
 στήσουσι παρ' ἰστοῖς
 μυθεύουσαι τὰδ' ἐς ἀλλήλας. 790
 τίς ἄρα μ' εὐπλοκάμους κόμας
 ἔρῃμα δακρυόεν ἀνύσας
 πατρίδος ὀλλυμένας ἀπολωτιεῖ;
 διὰ σέ, τὰν κύκνου δολιχαύχενος γόνον,
 εἰ δὴ φάτις ἔτυμος, 795
 ὡς ἔτυχεν Λήδα
 ὄρνιδι πταμένῳ

Διὸς ὅτ' ἀλλάχθη δέμας,
 εἴτ' ἐν δέλτοις Πιερίσιν
 μῦθοι τάδ' ἐς ἀνθρώπους
 ἤνεγκαν παρὰ καιρὸν ἄλλως. 800

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ποῦ τῶν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης;
 τίς ἂν φράσειε προσπόλων τὸν Πηλέως
 ζητοῦντά νιν παῖδ' ἐν πύλαις Ἀχιλλέα;
 οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ μένομεν Εὐρίπου πέλας.
 οἱ μὲν γὰρ ἡμῶν ὄντες ἄζυγες γάμων 805

οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες ἐνθάδε
 θάσσοις ἐπ' ἀκτάς, οἱ δ' ἔχοντες εὐνίδας
 ἄπαιδες· οὕτω δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως
 τῆσδε στρατείας Ἑλλάδ' οὐκ ἄνευ θεῶν.
 τοῦμόν μὲν οὖν δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεῶν· 810

ἄλλος δ' ὁ χρήζων αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ φράσει.
 γῆν γὰρ λιπῶν Φάρσαλον ἠδὲ Πηλέα
 μένω ἔπι λεπταῖς ταῖσδέ γ' Εὐρίπου πνοαῖς,
 Μυρμιδόνας ἴσχων, οἳ μ' αἰεὶ προσκείμενοι
 λέγουσ', Ἀχιλλεῦ, τί μένομεν; ποῖον χρόνον 815
 ἔτ' ἐκμετρῆσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον στόλον;
 δρᾶ γ', εἴ τι δράσεις, ἢ ἄπαγ' οἴκαδε στρατόν,
 τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ παῖ θεᾶς Νηρηῆδος, ἐνδοθεν λόγων
 τῶν σῶν ἀκούσασ' ἐξέβην πρὸ δωμαίων. 820

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ὦ πότνι' αἰδώς, τήνδε τίνα λεύσσω ποτὲ
 γυναῖκα, μορφὴν εὐπρεπῆ κεκτημένην;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν, οὐς μὴ πάρος
 κατείδες· αἰνῶ δ' ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

τίς δ' εἶ; τί δ' ἦλθες Δαναϊδῶν ἐς σύλλογον,
 γυνὴ πρὸς ἄνδρα ἀσπίσιν πεφραγμένους; 825

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Λήδας μὲν εἰμι παῖς, Κλυταιμνήστρα δέ μοι

ὄνομα, πόσις δέ μουστιν Ἀγαμέμνων ἄναξ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

καλῶς ἔλεξας ἐν βραχεῖ τὰ καίρια.

αἰσχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους.

830

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μεῖνον· τί φεύγεις; δεξιάν γ' ἐμῆ χειρὶ
σύναψον, ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

τί φῆς; ἐγὼ σοι δεξιάν; αἰδοίμεθ' ἂν
Ἀγαμέμνον', εἰ ψάυοιμεν ὧν μή μοι θέμις.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

θέμις μάλιστα, τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς
παῖδ', ὃ θεᾶς παῖ ποντίας Νηρηίδος.

835

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ποίους γάμους φῆς; ἀφασία μ' ἔχει, γύναι.
εἰ μή τι παρανοοῦσα καινουργεῖς λόγον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν, αἰδεῖσθαι φίλους
καινοῦς ὀρῶσι καὶ γάμου μεμνημένοις.

840

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

οὐπόποτ' ἐμνήστευσα παῖδα σὴν, γύναι,
οὐδ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἦλθέ μοι λόγος γάμων.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δῆτ' ἂν εἶη; σὺ πάλιν αὖ λόγους ἐμοῦς
θαύμαζ'· ἐμοὶ γὰρ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σοῦ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

εἵκαζε· κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τάδε·

845

ἄμψω γὰρ οὖν ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀλλ' ἢ πέπονθα δεινά; μνηστεύω γάμους
οὐκ ὄντας, ὡς εἶξασιν· αἰδοῦμαι τάδε.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἴσως ἐκερτόμησε καὶ μὲ καὶ σέ τις.

ἀλλ' ἀμελία δὸς αὐτὰ καὶ φάυλως φέρε.

850

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

χαῖρ'· οὐ γὰρ ὀρθοῖς ὄμμασιν σ' ἔτ' εἰσορῶ,
ψευδῆς γενομένη καὶ παθοῦσ' ἀνάξια.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

καὶ σοὶ τόδ' ἔστιν ἐξ ἑμοῦ· πόσιν δὲ σὸν
στείχω ματεύσων τῶνδε δωμάτων ἔσω.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ὦ ξέν', Αἰακοῦ γένεθλον, μεῖνον, ὦ σέ τοι λέγω, 855
τὸν θεῶς γεγῶτα παῖδα, καὶ σέ, τὴν Λήδας κόρην.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

τίς ὁ καλῶν πύλας παροίξας; ὡς τεταρβηκῶς καλεῖ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

δοῦλος, οὐχ ἀβρύνομαι τῷδ'· ἡ τύχη γὰρ οὐκ ἔῃ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

τίνος; ἑμὸς μὲν οὐχί· χωρὶς τὰμὰ κάγαμέμνονος.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

τῆσδε τῆς πάροιθεν οἴκων, Τυνδάρεω δόντος πατρός. 860

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἔσταμεν· φράζ', εἴ τι χρήσεις, ὦν μ' ἐπέσχεσ οὔνεκα.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ἦ μόνω πάροιθε δῆτα ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὡς μόνοις λέγοις ἄν, ἔξω δ' ἔλθῃ βασιλικῶν δόμων.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ὦ τύχη πρόνοιά θ' ἢ μή, σῶσον οὖς ἐγὼ θέλω.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ὁ λόγος ἐς μέλλοντ' ἀνοίσει χρόνον· ἔχει δ' ὄγκον τινά. 865

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

δεξιᾶς ἕκατι μὴ μέλλ', εἴ τί μοι χρήσεις λέγειν.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

οἶσθα δῆτά γ' ὅστις ὦν σοὶ καὶ τέκνοις εὐνοὺς ἔφυν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἶδά σ' ὄντ' ἐγὼ παλαιὸν δωμάτων ἑμῶν λάτρην.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

χῶτι μ' ἐν ταῖς σαῖσι φερναῖς ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἦλθες εἰς Ἄργος μεθ' ἡμῶν, κάμους ἦσθ' αἰεί ποτε. 870

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ὦδ' ἔχει· καὶ σοὶ μὲν εὐνοὺς εἰμί, σῷ δ' ἦσσον πόσει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐκκάλυπτε νῦν ποδ' ἡμῖν οὔστινας λέγεις λόγους.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

παῖδα σὴν πατήρ ὁ φύσας αὐτόχειρ μέλλει κτανεῖν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πῶς; ἀπέπτυσ', ὦ γεραιέ, μῦθον· οὐ γὰρ εὔφρονεῖς.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

φασγάνῳ λευκὴν φρονεύων τῆς ταλαιπώρου δέσσην.

875

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ τάλαιν' ἐγώ, μεμηνῶς ἄρα τυγχάνει πόσις;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ἀρτίφρων, πλήν ἐς σέ καὶ σὴν παῖδα· τοῦτο δ' οὐ φρονεῖ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐκ τίνος λόγου; τίς αὐτὸν οὐπάγων ἀλαστόρων;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

θέσφαθ', ὡς γέ φησι Κάλχας, ἵνα πορεύηται στρατὸς

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ποῖ; τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα δ' ἦν πατήρ μέλλει κτανεῖν.

880

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

Δαρδάνου πρὸς δώμαθ', Ἑλένην Μενέλεως ὅπως λάβῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εἰς ἄρ' Ἰφιγένειαν Ἑλένης νόστος ἦν πεπρωμένος;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

πάντ' ἔχεις· Ἀρτέμιδι θύσειν παῖδα σὴν μέλλει πατήρ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὁ δὲ γάμος τίν' εἶχε πρόφασιν, ἢ μ' ἐκόμισεν ἐκ δόμων;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ἴν' ἀγάγοις χαίρουσ' Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύσουσα σὴν.

885

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ θύγατερ, ἦκεις ἐπ' ὀλέθρῳ καὶ σὺ καὶ μήτηρ σέθεν.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

οἴκτρ' ἀσχετον δὴ οὔσαι· δεινὰ δ' Ἀγαμέμνων ἔτλη.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἴχομαι τάλαινα, δάκρυόν τ' ὄμματ' οὐκέτι στέγει.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

εἴπερ ἀλγεινὸν τὸ τέκνων στερομένην δακρυῤῥοεῖν.

R r 2

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

σὺ δὲ τάδ', ὦ γέρον, πόθεν φῆς εἰδέναι πεπυσμένος; 890

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

δέλτον ὠχόμην φέρων σοι πρὸς τὰ πρὶν γεγραμμένα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐκ ἔων ἢ ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν θανουμένην;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

μὴ μὲν οὖν ἄγειν· φρονῶν γὰρ ἔτυχε σὸς πόσις τότε εὔ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

κἄτα πῶς φέρων γε δέλτον οὐκ ἔμοι δίδως λαβεῖν;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, ὃς κακῶν τῶνδ' αἴτιος. 895

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ τέκνον Νηρηῆδος, ὦ παῖ Πηλέως, κλύεις τάδε;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἔκλυον οὖσαν ἀθλίαν σε, τὸ δ' ἔμὸν οὐ φεύλως φέρω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

παῖδά μου κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

μέμφομαι κἄγὼ πόσει σῶ; κούχ ἀπλῶς οὕτω φέρω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐκ ἐπαιδεσθῆσομαί γε προσπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ, 900

θνητὸς ἐκ θεᾶς γεγῶτα· τί γὰρ ἐγὼ σεμνύνομαι;

ἢ τίνος σπουδαστέον μοι μᾶλλον ἢ τέκνου πέρι;

ἀλλ' ἄμυνον, ὦ θεᾶς παῖ, τῆ τ' ἐμῆ δυσπραξία

τῆ τε λεχθεῖσῃ δάμαρτι σῆ· μάτην μὲν, ἀλλ' ὅμως

σοὶ καταστέψασ' ἐγὼ νιν ἦγον ὡς γαμουμένην, 905

νῦν δ' ἐπὶ σφαγᾶς κομίζω· σοὶ δ' ὄνειδος ἔξεται,

ὅστις οὐκ ἤμυνας· εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐζύγης,

ἀλλ' ἐκλήθης γοῦν ταλαίνης παρθένου φίλος πόσις.

πρὸς γενειάδος σε, πρὸς σῆς δεξιᾶς, πρὸς μητέρος·

ὄνομα γὰρ τὸ σὸν μ' ἀπώλεσ', ὃ σ' ἄμυναθεῖν χρεῶν. 910

οὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον ἢ τὸ σὸν γόνυ.

οὐδὲ φίλος οὐδεὶς γελᾷ μοι· τὰ δ' Ἀγαμέμνονος κλύεις

ὠμὰ καὶ πάντολμ'· ἀφῖγμαί δ', ὡσπερ εἰσορᾶς, γυνὴ

ναυτικὸν στράτευμ' ἀναρχὸν κἄπὶ τοῖς κακοῖς θρασύ,

χρήσιμον δ', ὅταν θέλωσιν. ἦν δὲ τολμῆσης σύ μου 915

χειρ' ὑπερτεῖναι, σεσώσμεθ'· εἰ δὲ μή, οὐ σεσώσμεθα.

ΧΟΡΟΣ.

δεινὸν τὸ τίκτειν, καὶ φέρει φίλτρον μέγα
παῖσιν τε κοινόν, ὥσθ' ὑπερκάμνειν τέκνων.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἴρεται πρόσω,
ἐπίσταται δὲ τοῖς κακοῖσι τ' ἀσχαλῶν 920
μετρίως τε χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις.

λελογισμένοι γὰρ οἱ τοιοῖδ' εἰσὶν βροτῶν,
ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον γνώμης μέτα.
ἔστιν μὲν οὖν ἔν' ἡδὺ μὴ λῖαν φρονεῖν, 925
ἔστιν δὲ χῶπου χρήσιμον γνώμην ἔχειν.

ἐγὼ δ' ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεῖς
Χείρωνος, ἔμαθον τοὺς τρόπους ἀπλοῦς ἔχειν.
καὶ τοῖς Ἀτρεΐδαις, ἣν μὲν ἠγῶνται καλῶς,
πεισόμεθ'· ὅταν δὲ μὴ καλῶς, οὐ πείσομαι.

ἀλλ' ἐνθάδ' ἐν Τροίᾳ τ' ἐλευθέραν φύσιν 930
παρέχων, Ἄρη τὸ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορί.

σὲ δ', ὧ σκέτλια παθοῦσα πρὸς τῶν φιλτάτων,
ἃ δὴ κατ' ἄνδρα γίγνεται νεανίαν,
τοσοῦτον οἴκτον περιβαλὼν καταστελῶ, 935

κοῦποτε κόρη σὴ πρὸς πατρὸς σφαγήσεται,
ἔμῃ φατισθεῖς· οὐ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκάς
ἐγὼ παρέξω σῶ πόσει τοῦμὸν δέμας.

τοῦνομα γάρ, εἰ καὶ μὴ σίδηρον ἦρατο,
τοῦμὸν φονεύσει παῖδα σὴν. τὸ δ' αἴτιον 940
πόσις σός· ἀγνὸν δ' οὐκετ' ἐστὶ σῶμ' ἐμόν,

εἰ δὲ ἔμ' ὀλεῖται διὰ τε τοὺς ἐμοὺς γάμους
ἢ δεινὰ τλᾶσα κοῦκ ἀνεκτὰ παρθένος,
θανμαστὰ δ' ὡς ἀνάξι' ἠτιμασμένη.

ἐγὼ κάκιστος ἦν ἄρ' Ἀργείων ἀνήρ,
ἐγὼ τὸ μηδέν, Μενέλεως δ' ἐν ἀνδράσιν, 945
ὡς οὐχὶ Πηλέως ἀλλ' ἀλάστορος γεγώς,

εἴπερ φονεύσει τοῦμὸν ὄνομα σῶ πόσει.
μὰ τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον
Νηρέα, φντουργὸν Θέτιδος, ἥ μ' ἐγείνατο,

οὐχ ἄψεται σὴς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ, 950

οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ', ὥστε προςβαλεῖν πέπλοις·
 ἢ Σίπυλος ἔσται πόλις, ὄρισμα βαρβάρων,
 ὅθεν πεφύκασ' οἱ στρατηλάται γένος,
 Φθίας δὲ τοῦνομ' οὐδαμοῦ κεκλήσεται.
 πικρούς δὲ προχύτας χέρονιβάς τ' ἐνάρξεται 955
 Κάλχας ὁ μάντις. τίς δὲ μάντις ἔστ' ἀνὴρ,
 ὅς ὀλίγ' ἀληθῆ, πολλὰ δὲ ψευδῆ, λέγει
 τυχῶν· ὅταν δὲ μὴ τύχη, διοίχεται;
 οὐ τῶν γάμων ἕκατι, μυρίαί κόραι
 θηρῶσι λέκτρον τοῦμόν, εἴρηται τόδε· 960
 ἀλλ' ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρις' Ἀγαμέμνων ἀναξ·
 χρῆν δ' αὐτὸν αἰτεῖν τοῦμόν ὄνομ' ἐμοῦ πάρα,
 θήραμα παιδός· ἢ Κλυταιμνήστρα δέ μοι
 μάλιστ' ἐπέισθη θυγατέρ' ἐκδοῦναι πόσει.
 ἔδωκά τ' ἄν Ἕλλησιν, εἰ πρὸς Ἴλιον 965
 ἐν τῷδ' ἕκαμνε νόστος· οὐκ ἠρνούμεθ' ἄν
 τὸ κοινὸν αὐξεῖν ὦν μέτ' ἐστρατευόμην.
 νῦν δ' οὐδέν εἰμι παρὰ γε τοῖς στρατηλάταις,
 ἐν εὐμαρεῖ τε δρᾶν τε καὶ μὴ δρᾶν καλῶς.
 τάχ' εἴσεται σίδηρος, ὃν πρὶν ἐς Φρύγας 970
 ἐλθεῖν φόνον, κηλῖσιν αἵματος χρανῶ,
 εἴ τίς με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται.
 ἀλλ' ἠσύχαζε· θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι
 μέγιστος, οὐκ ὦν· ἀλλ' ὅμως γενήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἔλεξας, ὦ παῖ Πηλέως, σοῦ τ' ἄξια 975
 καὶ τῆς ἐναλίας δαίμονος, σεμνῆς θεοῦ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

φεῦ·
 πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις,
 μήτ' ἐνδεῆς τοῦδ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν;
 αἰνούμενοι γὰρ ἄγαθοὶ τρόπον τινὰ 980
 μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἦν αἰνῶσ' ἄγαν.
 αἰσχύνομαι δὲ παραφέρουσ' οἰκτροὺς λόγους,
 ἰδίᾳ νοσοῦσα· σὺ δ' ἄνοσος κακῶν ἐμῶν.
 ἀλλ' οὖν ἔχει τι σχῆμα, κἂν ἀπωθεῖν ἦ,
 ἀνὴρ ὁ χρηστός δυστυχοῦντας ὠφελῶν. 985

οἴκτειρε δ' ἡμᾶς· οἴκτρον γὰρ πεπόνθαμεν,
 ἢ πρῶτα μὲν σε γαμβρὸν οἰηθεῖς ἔχειν,
 κενὴν κατέσχον ἐλπίδ'· εἵτά σοι τάχα
 ὄρνις γένοιτ' ἄν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις
 θανοῦσ' ἐμὴ παῖς, ὅ σε φυλάξασθαι χρεῶν.
 ἀλλ' εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη· 990
 σοῦ γὰρ θέλοντος, παῖς ἐμὴ σωθήσεται.
 βούλει νιν ἱκέτιν σὸν περιπτύξαι γόνυ;
 ἀπαρθένευτα μὲν τὰδ'· εἰ δέ σοι δοκεῖ,
 ἦξει, δι' αἰδοῦς ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον·
 ἢ μὴ παρούσης ταῦτα τεύξομαι σέθεν; 995

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

μενέτω κατ' οἴκους· σεμνὰ γὰρ σεμνύνεται.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὅμως δ' ὅσον γε δυνατὸν αἰδεῖσθαι χρεῶν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

σὺ μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμήν,
 μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν, γύναι·
 στρατὸς γὰρ ἀθρόος ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν 1000
 λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμους φιλεῖ.
 πάντως δέ μ' ἱκετεύοντες ἦξετ' εἰς ἴσον
 ἦν τ' ἀνικέτευτος ἦς· ἐμοὶ γὰρ ἐστ' ἀγῶν
 μέγιστος ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν.
 ὡς ἔν γ' ἀκούσασ', ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν· 1005
 ψευδῆ λέγων δὲ καὶ μάτην σ' ἐγκερτομῶν,
 θάνοιμι, μὴ θάνοιμι δ', ἦν σώσω κόρην.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄναιο συνεχῶς δυστυχοῦντας ὠφελῶν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἄκουε δὴ νυν, ἵνα τὸ πρᾶγμ' ἔχη καλῶς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί τοῦτ' ἔλεξας; ὡς ἀκουστέον γέ σου. 1010

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

πείθωμεν αὖθις πατέρα βέλτιον φρονεῖν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

κακὸς τίς ἐστι καὶ λίαν ταρβεῖ στρατόν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλαίουσιν λόγους.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ψυχρὰ μὲν ἐλπίς· ὅ,τι δὲ χρή με δρᾶν, φράσον.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἐκέτεν' ἐκεῖνον πρῶτα μὴ κτείνειν τέκνα· 1015

ἦν δ' ἀντιβαίνῃ, πρὸς ἐμέ σοι πορευτέον.

εἰ γὰρ τὸ χρηῖζον ἐπίθετ', οὐ τοῦμόν χρεῶν

χωρεῖν· ἔχει γὰρ τοῦτο τὴν σωτηρίαν.

κἀγὼ τ' ἀμείνων πρὸς φίλον γενήσομαι,

στρατός τ' ἂν οὐ μέμψαιτό μ', εἰ τὰ πράγματα 1020

λελογισμένως πράσσοιμι μᾶλλον ἢ σθένει.

καλῶς δὲ κρανθέντων πρὸς ἠδονὴν φίλοις

σοί τ' ἂν γένοιτο κἂν ἐμοῦ χωρὶς τάδε.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὡς σῶφρον' εἶπας. δραστέον δ' ἅ σοι δοκεῖ.

ἦν δ' αὐτὰ μὴ πράσσωμεν ἄ' ἐγὼ θέλω, 1025

ποῦ σ' αὐθις ὀψόμεσθα; ποῦ χρή μ' ἀθλίαν

ἐλθοῦσαν εὐρεῖν σὴν χεῖρ' ἐπίκουρον κακῶν;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἡμεῖς σε φύλακες οὗ χρεῶν φυλάσσομεν,

μὴ τίς σ' ἴδη στείχουσαν ἐπτοημένην

Δαναῶν δι' ὄχλου· μηδὲ πατρῶον δόμον

αἴσχυν'· ὁ γάρτοι Τυνδάρεως οὐκ ἄξιος 1030

κακῶς ἀκούειν· ἐν γὰρ Ἑλλησιν μέγας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔσται τὰδ' ἄρχε· σοί με δουλεύειν χρεῶν.

εἰ δ' εἰσὶ θεοί, δίκαιος ὢν ἀνὴρ σύ γε

ἔσθλων κυρήσεις· εἰ δὲ μή, τί δεῖ πονεῖν; 1035

ΧΟΡΟΣ.

τίς ἄρ' ὑμέναιος διὰ λωτοῦ Λίβυος

μετὰ τε φιλοχόρου κιθάρας

συρίγγων θ' ὑπο καλαμοεσ-

σᾶν ἔστασαν ἱακχάν,

ὅτ' ἀνὰ Πήλιον αἱ καλλιπλόκαμοι 1040

Πιερίδες ἐν δαιτὶ θεῶν

χρυσεοσάνδαλον ἴχνος

ἐν γὰρ κρούουσαι
 Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον,
 μελωδοῖς Θέτιν ἰαχήμασι τὸν τ' Αἰακίδαυ 1045
 Κενταύρων ἀν' ὄρεσι κλείουσαι
 Πηλιάδα καθ' ὕλαν.
 ὁ δὲ Δαρδανίδαο, Διὸο
 λέκτρον τρύφημα φίλον, 1050
 χρυσεόισιν ἄφυσσε λοιβὰν
 ἐν κρατήρων γυάλοισι,
 ὁ Φρύγιος Γανυμήδης.
 παρὰ δὲ λευκοφαῆ
 ψάμαθον εἰλισσόμεναι 1055
 κύκλια πεντήκοντα κόραι
 Νηρηὸο γάμοιο ἔχόρευσαν.
 ἀνὰ δ' ἐλάταισι στεφανώδει τε χλόα
 θίαοο ἔμολεν ἰπποβόταο
 Κενταύρων ἐπὶ δαῖτα τὰν 1060
 θεῶν κρατηρὰ τε Βάνχου.
 μέγα δ' ἀνέκλαγον, ὦ Νηρηὶ κόρα,
 παῖδεο Θεσσαλαί, μέγα φῶο,
 μάντιο Ὀφοῖβοο, ὁ Μουσαῖν τ'
 εἰδώο, γεννάοειο, 1065
 Χείρων ἐξωνόμαοεν,
 ὄο ἦξει χθόνα λογχήρεοι σὺν Μυρμιδόνων
 ἀοπισταῖοι Πριάμοιο κλεινὰν
 γαῖαν ἐκπυρώοων, 1070
 περὶ σώματι χρυσεῶν
 ὄπλων Ἡφαιστοπόνων
 κεκορυθμένοο ἔνδυτ' ἐκ θεῶο
 ματρὸο δωρήματ' ἔχων
 Θετίδοο, ἅ νιν ἔτικτε 1075
 μακάριον. τότε δαί-
 μονεο τὰο εὐπατρίδοο
 γάμον Νηρηίδοο ἔθεοαν
 πρώταο Πηλέωο θ' ὕμεναίοιο.
 σὲ δ' ἐπὶ κάρα στέφουοι καλλικόμαν 1080
 πλόκαμον Ἀργεῖοιο, βαλιὰν

ὥστε πετραίων ἀπ' ἄντρων
 ἔλθοῦσαν ὀρέων μόσχον ἀκήρατον,
 βρότειον αἰμάσσοντες λαιμόν·
 οὐ σύριγγι τραφεῖσαν, οὐδ' 1085
 ἐν ῥοιβδήσει βουκόλων,

παρὰ δὲ μητέρι νυμφοκόμον
 Ἴναχίδαις γάμον.

ποῦ τὸ τᾶς αἰδοῦς ἢ τὸ τᾶς
 ἀρετᾶς δύνασιν ἔχει 1090

σθένειν τι πρόσωπον;
 ὅποτε τὸ μὲν ἄσεπτον ἔχει

δύναμιν, ἃ δ' ἀρετὰ κατόπι-
 σθεν θνατοῖς ἀμελεῖται,

ἀνομία δὲ νόμων κρατεῖ, 1095
 καὶ κοινὸς ἄγων βροτοῖς,

μή τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔξῃλθον οἴκων προσκοπούμενη πόσιν,
 χρόνιον ἀπόντα κἀκλελοιπότα στέγας.
 ἐν δακρῦοισι δ' ἢ τάλαινα παῖς ἐμή, 1100

πολλὰς ἰεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων,
 θάνατον ἀκούσασ', ὃν πατήρ βουλεύεται.

μνήμην δ' ἄρ' εἶχον πλησίον βεβηκότος
 Ἀγαμέμνονος τοῦδ', ὃς ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τέκνοις

ἀνόσια πράσσωσιν ἀντίχ' εὐρεθήσεται. 1105

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Λήδας γένεθλον, ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων
 εὐρηχ', ἔν' εἶπω παρθένου χωρὶς λόγους
 οὓς οὐκ ἀκούειν τὰς γαμουμένας πρέπει.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δ' ἔστιν, οὗ σοι καιρὸς ἀντιλάζνται;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων πατρὸς μέτα· 1110

ὡς χέρνιβες πάρεισιν εὐτρεπισμέναι,

προχύται τε βάλλειν πῦρ καθάρσιον χεροῖν,

μόσχοι τε, πρὸ γάμων ἄς θεῶν πεσεῖν χρεῶν

Ἀρτέμιδι, μέλανος αἵματος φνισήματα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τοῖς ὀνόμασιν μὲν εὖ λέγεις, τὰ δ' ἔργα σου 1115
οὐκ οἶδ' ὅπως χρή μ' ὀνομάσασαν εὖ λέγειν.
χώρει δέ, θύγατερ, ἐκτός, οἶσθα γὰρ πατρὸς
πάντως ἅ μέλλει, χυπὸ σοῖς πέπλοις ἄγε
λαβοῦσ' Ὀρέστην, σὸν κασίγνητον, τέκνον.
ἰδουὶ πάρεστιν ἦδε πειθαρχοῦσά σοι. 1120
τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸ τῆσδε κάμαντῆς φράσω.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τέκνον, τί κλαίεις, οὐδ' ἔθ' ἠδέως μ' ὀρᾷς,
ἔς γῆν δ' ἐρείσασ' ὄμμα πρόσθ' ἔχεις πέπλους;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

φεῦ·

τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν;
ἅπανσι γὰρ πρώτοισι χρήσασθαι πάρα, 1125
κἂν ὑστάτοισι, κἂν μέσοισι πανταχοῦ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τί δ' ἔστιν; ὡς μοι πάντες εἰς ἓν ἦκετε,
σύγχυσιν ἔχοντες καὶ ταραγμὸν ὀμμάτων.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εἴφ' ἂν ἐρωτήσω σε γενναίως, πόσι.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐδὲν κελευσμοῦ δεῖ γ', ἐρωτᾶσθαι θέλω. 1130

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τὴν παῖδα τὴν σὴν τὴν τ' ἐμὴν μέλλεις κτανεῖν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἔα·

τλήμονά γ' ἔλεξας, ὑπονοεῖς θ' ἅ μὴ σε χρή.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔχ' ἠσυχος,

κἀκεῖνό μοι τὸ πρῶτον ἀπόκριναι πάλιν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σὺ δ' ἦν γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότ' ἂν κλύοις.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐκ ἄλλ' ἐρωτῶ, καὶ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι. 1135

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ᾧ πότνια μοῖρα καὶ τύχη δαίμων τ' ἐμὸς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

κάμῳς γε καὶ τῆςδ', εἷς τριῶν δυσδαιμόνων.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τί δ' ἠδίκησαι;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τοῦτ' ἐμοῦ πένθει πάρα;

ὁ νοῦς ὄδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ τυγχάνει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἀπωλόμεσθα. προδέδοται τὰ κρυπτά μου.

1140

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πάντ' οἶδα καὶ πεπύσμεθ' ἅ σὺ μέλλεις με δοῦν.

αὐτὸ δὲ τὸ σιγᾶν ὁμολογοῦντός ἐστὶ σου

καὶ τὸ στενάζειν πολλά. μὴ κάμης λέγων.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἴδου σιωπῶ· τὸ γὰρ ἀνάισχυντον τί δεῖ

ψευδῆ λέγοντα προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ;

1145

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄκουε δὴ νυν· ἀνακαλύψω γὰρ λόγους,

κούκέτι παρωδοῖς χρησόμεσθ' ἀλνίγμασιν.

πρῶτον μὲν, ἵνα σοι πρῶτα τοῦτ' ὄνειδίσω,

ἔγημας ἄκουσάν με κἄλαβες βία,

τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανῶν,

1150

βρέφος τε τοῦμὸν ζῶν προσούδισας πέδῳ,

μαστῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας.

καὶ τὸ Διὸς σε παῖδ' ἐμῷ τε συγγόνῳ

ἵπποισι μαρμαίροντ' ἐπεστρατευσάτην·

πατήρ δὲ πρέσβυς Τυνδάρεώς σ' ἐρρόύσατο

1155

ἱκέτην γενόμενον, τὰμὰ δ' ἔσχεσ ἀὖ λέχη.

οὗ σοι καταλλαχθεῖσα περὶ σὲ καὶ δόμους

συμμαρτυρήσεις ὡς ἄμεμπτος ἦν γυνή,

ἔς τ' Ἀφροδίτην σωφρονοῦσα καὶ τὸ σὸν

μέλαθρον αὖξουσ', ὥστε σ' εἰσιόντα τε

1160

χαίρειν θύραζέ τ' ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν.

σπάνιον δὲ θήρεν μ' ἄνδρὶ τοιαύτην λαβεῖν

δάμαρτα· φλαύραν δ' οὐ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν

τίκτω δ' ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι παῖδά σοι

τόνδ', ὧν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς.

1165

κἄν τις σ' ἔρηται τίνος ἕκατί νιν κτενεῖς,
λέξον τί φήσεις, ἢ μὲ χρὴ λέγειν τὰ σά;
Ἐλένην Μενέλαος ἵνα λάβῃ. καλόν γ' ἔθος
κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτιῖσαι τέκνα.

τᾶχθιστα τοῖσι φιλτάτοις ὠνούμεθα. 1170

ἄγ', εἰ στρατεύσει καταλιπὼν μ' ἐν δώμασι,
κἄκεῖ γενήσει διὰ μακρᾶς ἀπουσίας,
τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξειν δοκεῖς,
ὅταν θρόνους τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενούς,
κενούς δὲ παρθενῶνας, ἐπὶ δὲ δακρύοις 1175

μόνη κάθωμαι, τήνδε θρηνηδοῦσ' αἰεί,
ἀπώλεσέν σ', ὦ τέκνον, ὁ φυτεύσας πατήρ,
αὐτὸς κτανὼν, οὐκ ἄλλος, οὐδ' ἄλλη χερί,
τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους.

ἔπει βραχείας προφάσεως ἐνδει μόνον, 1180

ἔφ' ἢ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἰ λειμυμένα
δεξόμεθα δέξιν ἦν σε δέξασθαι χρεῶν.

μὴ δῆτα πρὸς θεῶν μήτ' ἀναγκάσης ἐμὲ
κακὴν γενέσθαι περὶ σέ, μήτ' αὐτὸς γένη.
εἶεν.

θύσεις δὲ τὴν παῖδ'· ἐνθα τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; 1185

τί σοι κατεύξει τᾶγαθόν, σφάζων τέκνον,
νόστον πονηρὸν οἴκοθεν γ' αἰσχυρῶς ἰών;
ἄλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὐχεσθαι τί σοι;
ἦτάρ' ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἠγοίμεθ' ἄν,
εἰ τοῖσιν ἀνθένταισιν εὖ φρονήσομεν. 1190

ἦκων δ' ἐς Ἄργος προσπεσεῖ τέκνοισι σοῖς;
ἄλλ' οὐ θέμις σοι. τίς δὲ καὶ προσβλέπεται
παίδων σ', ἵν' αὐτῶν προέμενος κτάνῃς τινά;
ταῦτ' ἦλθον ἦδη διὰ λόγων. ἢ σκῆπτρά σοι
μόνον διαφέρειν καὶ στρατηλατεῖν σε δεῖ, 1195

ὃν χρῆν δίκαιον λόγον ἐν Ἀργείοις λέγειν,
βούλεσθ', Ἀχαιοί, πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χθόνα;
κλῆρον τίθεσθε, παῖδ' ὅτου θανεῖν χρεῶν,
ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδ', ἀλλὰ μὴ σ' ἐξαίρετον
σφάγιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα σὴν, 1200
ἢ Μενέλεων πρὸ μητρὸς Ἑρμιόνην κτανεῖν,

οὔπερ τὸ πρᾶγμ' ἦν. νῦν δ' ἐγὼ μὲν ἢ τὸ σὸν
 σώζουσα λέκτρον παιδὸς ὑστερήσομαι,
 ἢ δ' ἐξαμαρτοῦς, ὑπότροφον νεανίδα
 Σπάρτη κομίζουσ', εὐτυχῆς γενήσεται. 1205

τούτων ἄμειψαί μ' εἴ τι μὴ καλῶς λέγω·
 εἰ δ' εὖ λέλεκται νῶν, * μὴ κτάνης
 τὴν σὴν τε κἀμὴν παῖδα, καὶ σώφρων ἔσει.

ΧΟΡΟΣ.

πιθοῦ. τὸ γάρτοι τέκνα συσώζειν καλόν,
 Ἄγάμεμνον· οὐδεὶς πρὸς τὰδ' ἀντερεῖ βροτῶν. 1210

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον, ὦ πάτερ, λόγον,
 πείθειν ἐπάδουσ', ὥσθ' ὀμαρτεῖν μοι πέτρας,
 κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν οὓς ἐβουλόμην,
 ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον. νῦν δὲ τὰπ' ἐμοῦ σοφά,
 δάκρυα παρέξω· ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν. 1215

ἱκετηρίαν δὲ γόνασιν ἐξάπτω σέθεν
 τὸ σῶμα τοῦμόν, ὅπερ ἔτικτεν ἦδε σοι,
 μή μ' ἀπολέσης ἄωρον· ἠδὲ γὰρ τὸ φῶς
 βλέπειν· τὰ δ' ὑπὸ γῆν μή μ' ἰδεῖν ἀναγκάσης.
 πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα, καὶ σὺ παῖδ' ἐμέ· 1220
 πρώτη δὲ γόνασι σοῖσι σῶμα δοῦς' ἐμόν
 φίλας χάριτας ἔδωκα κἀντεδεξάμην.

λόγος δ' ὁ μὲν σὸς ἦν ὅδ'· ἄρά σ', ὦ τέκνον,
 εὐδαίμον' ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαι,
 ζῶσάν τε καὶ θάλλουσαν ἀξίως ἐμοῦ; 1225
 οὐμὸς δ' ὅδ' ἦν αὖ, περὶ σὸν ἐξαρτωμένης
 γένειον, οὗ νῦν ἀντιλάζομαι χερί·

τί δ' ἄρ' ἐγὼ σέ, πρέσβυν ἄρ' ἐσδέξομαι
 ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων, πάτερ,
 πόνων τιθηνούς ἀποδιδούσά σοι τροφάς; 1230

τούτων ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω,
 σὺ δ' ἐπιλέλησαι, καὶ μ' ἀποκτεῖναι θέλεις.
 μὴ πρὸς σε Πέλοπος καὶ πρὸς Ἀτρείως πατρὸς
 καὶ τῆςδε μητρὸς, ἢ πρὶν ὠδίνουσ' ἐμέ
 νῦν δευτέραν ὠδῖνα τήνδε λαμβάνει. 1235

τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων

Ἐλένης τε; πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷμῳ, πάτερ;
 βλέψον πρὸς ἡμᾶς, ὄμμα δὸς φίλημά τε,
 ἵν' ἀλλὰ τοῦτο κατθανοῦσ' ἔχω σέθεν
 μνημεῖον, ἣν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις. 1240

ἀδελφέ, μικρὸς μὲν σύ γ' ἐπίκουρος φίλοις,
 ὅμως δὲ συνδάκρυσον, ἰκέτευσον πατρὸς
 τὴν σὴν ἀδελφὴν μὴ θανεῖν· αἴσθημά τι
 κἂν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίγνεται.
 ἰδοὺ σιωπῶν λίσσεταιί σ' ὄδ', ὦ πάτερ. 1245

ἀλλ' αἰδεσαί με καὶ κατοίκτηιρον βίον.
 ναί, πρὸς γενείου σ' ἀντόμεσθα δύο φίλω·
 ὁ μὲν νεοσσός ἐστιν, ἡ δ' ἠϋξημένη.
 ἔν συντεμοῦσα πάντα νικήσω λόγον·
 τὸ φῶς τὸδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν,
 τὰ νέρθε δ' οὐδέν· μαίνεται δ' ὅς εὔχεται
 θανεῖν. κακῶς ζῆν κρεῖσσον ἢ θανεῖν καλῶς. 1250

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τλῆμον Ἐλένη, διὰ σὲ καὶ τοὺς σοὺς γάμους
 ἄγων Ἀτρεΐδαις καὶ τέκνοις ἦκει μέγας.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐγὼ τὰ τ' οἰκτρὰ συνετός εἰμι καὶ τὰ μή,
 φιλῶ τ' ἐμαντοῦ τέκνα· μαινοίμην γὰρ ἄν.
 δεινῶς δ' ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι, γύναι,
 δεινῶς δὲ καὶ μή· τοῦτο γὰρ πρᾶξαί με δεῖ. 1255

ὄρᾳθ' ὅσον στρατεύμα ναύφρακτον τόδε,
 χαλκέων θ' ὅπλων ἄνακτες Ἑλλήνων ὅσοι,
 οἷς νόστος οὐκ ἔστ' Ἰλίου πύργους ἐπι, 1260

εἰ μὴ σε θύσω, μάντις ὡς Κάλχας λέγει,
 οὐδ' ἔστι Τροίας ἐξελεῖν κλεινὸν βᾶθρον.
 μέμηνε δ' Ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῶ
 πλεῖν ὡς τάχιστα βαρβάρων ἐπὶ χθόνα, 1265

παῦσαί τε λέκτρων ἀρπαγὰς Ἑλληνικῶν·
 οἱ τὰς ἐν Ἀργεὶ παρθένοισι κτενοῦσί μου
 ὑμᾶς τε καὶ μέ, θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς.
 οὐ Μενέλεώς με καταδεδούλωται, τέκνον,
 οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα, 1270
 ἀλλ' Ἑλλάς, ἣ δεῖ, κἂν θέλω κἂν μὴ θέλω,

θῦσαι σε· τούτου δ' ἤσσονες καθέσταμεν.
 ἔλευθέραν γὰρ δεῖ νιν, ὅσον ἐν σοί, τέκνον,
 κάμοί, γενέσθαι, μηδὲ βαρβάροις ὑπο
 Ἑλληνας ὄντας λέκτρα συλασθαι βίᾳ. 1275

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ τέκνον, ὦ ξένοι,
 οἷ γὼ θανάτου τοῦ σοῦ μελέα.
 φεύγει σε πατήρ ἄδη παραδούς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οἷ γὼ, μῆτερ, μῆτερ. ταῦτόν
 μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης, 1280
 κούκέτι μοι φῶς,
 οὐδ' ἀελίου τόδε φέγγος.

ἰὼ ἰὼ.

νιφόβολον Φρυγῶν νάπος
 Ἴδας τ' ὄρεα, Πριάμος ὅθι ποτὲ βρέφος 1285

ἀπαλὸν ἔβαλε μητρὸς ἀποπρὸ νοσφίσας,
 ἐπὶ μόρω * θανατόεντι,
 Πάριν, ὃς Ἰδαῖος Ἰδαῖος ἐλέγет
 ἐλέγет ἐν Φρυγῶν πόλει. 1290

μή ποτ' ὄφειλεν τὸν ἀμφὶ
 βουσι βουκόλον τραφέντ'
 Ἀλέξανδρον οἰκίσαι
 ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ, ὅθι κρῆναι
 Νυμφᾶν κεῖνται 1295

λειμών τ' ἀνθισσι θάλλων χλωραῖς,
 καὶ ῥοδόεντ' ἀνθεά θ' ὑακίνθινά τε θεαῖσι δρέπειν·
 ἔνθα ποτὲ Παλλάς ἔμολε 1300

καὶ δολιόφρων Κύπρις Ἥρα θ'
 Ἑρμᾶς θ', ὁ Διὸς ἄγγελος,
 ἃ μὲν ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Κύπρις,
 ἃ δὲ δορὶ Παλλάς, Ἥρα τε Διὸς ἄ- 1305

νακτος εὐναῖσιν βασιλίσι,
 κρίσιν ἐπι στυγνὰν ἔριν τε [τᾶς] καλλονᾶς,
 ἔμὸν ἔμὸν δὲ θάνατον, ὄνομα
 μὲν φέροντα Δαναΐδαισιν, 1310
 ὦ κόραι, προθύματ' ἔλαβεν

"Αρτεμις πρὸς Ἴλιον.

ὁ δὲ τεκὼν με τὰν τάλαιναν,

ὦ μᾶτερ, ὦ μᾶτερ,

οἴχεται· προδοῦς ἔρημον.

ὦ δυστάλαιν' ἐγώ, πικρὰν

πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέναν,

φονεύομαι, διόλλυμαι

σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν ἀνοσίου πατρός.

μή μοι ναῶν χαλκεμβολάδων

πρύμνας ἅδ' Αὐλῆς δέξασθαι

τούςδ' εἰς ὄρμους εἰς Τροίαν

ᾧφελεν ἐλάταν πομπαίαν·

μήτ' ἀνταίαν

Εὐρίπω πνεῦσαι πομπὰν

Ζεὺς μειλίσσων αὔραν ἄλλοις

ἄλλαν θνατῶν λαίφεισι χαίρειν,

τοῖσι δὲ λύπαν, τοῖσι δ' ἀνάγκαν,

τοῖς δ' ἐξορμᾶν, τοῖς δὲ στέλλειν,

τοῖσι δὲ μέλλειν.

ἦ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος

ἦ πολύμοχθον ἀμερίων,

χρεῶν δὲ τι δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν.

ἰὼ ἰώ,

μεγάλα πάθρα, μεγάλα δ' ἄχρα

Δαναΐδαις τιθεῖσα Τυνδαρίς κόρη.

ΧΟΡΟΣ.

ἐγὼ μὲν οἴκτειρω σε συμφορᾶς κακῆς
τυχοῦσαν, οἷας μήποτ' ᾧφελες τυχεῖν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ τεκοῦσα μῆτερ, ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τόν γε τῆς θεᾶς παῖδα, τέκνον, ᾧ γε δεῦρ' ἐλήλυθας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

διαχαλᾶτέ μοι μέλαθρα, δμῶες, ὡς κρύψω δέμας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δέ, τέκνον, φεύγεις;

1315

1320

1325

1330

1335

1340

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ἄχιλλέα τόνδ' ἰδεῖν αἰσχύνομαι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὡς τί δή;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τὸ δυστυχές μοι τῶν γάμων αἰδῶ φέρει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐκ ἐν ἀβρότητι κεῖσαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.
ἀλλὰ μίμν'· οὐ σεμνότητος ἔργον, ἣν δυνώμεθα.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ὦ γύναι τάλαινα, Λήδας θυγάτερ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ ψευδῆ θροεῖς. 1345

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

δεῖν' ἐν Ἀργείοις βοᾶται.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τίνα βοήν, σήμαινέ μοι.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀμφὶ σῆς παιδός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγον.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ὡς χρεῶν σφάξαι νιν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐδεὶς τοῖσδ' ἐναντίον λέγει;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἐς Θόρυβον ἔγωγε καὐτὸς ἦλθον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐς τίν', ὦ ξένε;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

σῶμα λευσοῦναι πέτροισι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μῶν κόρην σώζων ἐμήν; 1350

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

αὐτὸ τοῦτο.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τίς δ' ἂν ἔτλη σώματος τοῦ σοῦ θιγεῖν;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

πάντες Ἕλληνες.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

στρατὸς δὲ Μυρμιδῶν οὐ σοι παρῆν;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

πρῶτος ἦν ἐκεῖνος ἐχθρός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

δι' ἅρ' ὀλώλαμεν, τέκνον.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

οἷ με τὸν γάμων ἀπεκάλουν ἦσσον'.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀπεκρίνω δὲ τί;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

τὴν ἐμὴν μέλλουσαν εὐνὴν μὴ κτανεῖν,

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

δίκαια γάρ.

1355

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἦν ἐφήμισεν πατήρ μοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

κἀργόθεν γ' ἐπέμψατο.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἄλλ' ἐνικώμην κευραγμοῦ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τὸ πολὺ γάρ δεινὸν κακόν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἄλλ' ὅμως ἀρήξομέν σοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ μαχεῖ πολλοῖσιν εἰς;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

εἰσορᾷς τεύχη φέροντας τούσδ';

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄναιο τῶν φρενῶν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀλλ' ὀνησόμεσθα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

παῖς ἄρ' οὐκέτι σφαγήσεται;

1360

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

οὐκ ἐμοῦ γ' ἐκόντος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἤξει δ' ὅστις ἄψεται κόρης;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

μυρίοι γ' ἄξει δ' Ὀδυσσεύς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄρ' ὁ Σισύφου γόνος;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

αὐτὸς οὗτος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἴδια πράσων, ἢ στρατοῦ ταχθεῖς ὑπο;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

αἰρεθεῖς ἐκῶν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πονηράν γ' αἴρεσιν μαιφονεῖν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀλλ' ἐγὼ σχήσω νιν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄξει δ' οὐχ ἐκοῦσαν ἀρπάσας;

1365

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρης.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐμὲ δὲ χρὴ τί δρᾶν τότε;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀντέχου θυγατρὸς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὡς τοῦδ' οὐνεκ' οὐ σφαγήσεται.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀλλὰ μὴν ἐς ταῦτό γ' ἤξει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μῆτερ, εἰσακούσατε

τῶν ἐμῶν λόγων· μάτην γὰρ σ' εἰσορῶ θυμουμένην
σῶ πόσει· τὰ δ' ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν οὐ ῥάδιον. 1370

τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας·
ἀλλὰ καὶ σὲ τοῦθ' ὀρᾶν χρῆ, μὴ διαβληθῆς στρατῶ,
καὶ πλεον πράξωμεν οὐδέν, ὅδε δὲ συμφορᾶς τύχη.
οἶα δ' εἰσηλθὲν μ', ἄκουσον, μῆτερ, ἐννοουμένην·
κατθανεῖν μὲν μοι δέδοκται· τοῦτο δ' αὐτὸ βούλομαι 1375

εὐκλεῶς πράξαι, παρεῖσά γ' ἐκποδῶν τὸ δυσγενές.
δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν, μῆτερ, ὡς καλῶς λέγω·
εἰς ἔμ' Ἑλλάς ἢ μεγίστη πᾶσα νῦν ἀποβλέπει,
κἂν ἐμοὶ πορθμὸς τε ναῶν καὶ Φρυγῶν κατασκαφαί,
τάς τε μελλούσας γυναῖκας ἦν τι δρωῖσι βάρβαροι, 1380

μηκέθ' ἀρπάξουσιν ἔαν τάςδ' ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος,
τὸν Ἑλένης τίσαντας ὄλεθρον, ἦντιν' ἤρπασεν Πάρις.
ταῦτα πάντα κατθανοῦσα ῥύσομαι, καὶ μου κλέος,
Ἑλλάδ' ὡς ἠλευθέρωσα, μακάριον γενήσεται.

καὶ γὰρ οὐδέ τοι * λίαν ἐμὲ φιλοψυχεῖν χρεῶν· 1385
πᾶσι γὰρ μ' Ἑλλησι κοινὸν ἔτεκες, οὐχὶ σοὶ μόνῃ.

ἀλλὰ μυριοὶ μὲν ἄνδρες ἀσπίσιν πεφραγμένοι,
μυριοὶ δ' ἐρέτμ' ἔχοντες, πατρίδος ἠδικημένης,
δρᾶν τι τολμήσουσιν ἐχθροὺς χυπέρ Ἑλλάδος θανεῖν·
ἢ δ' ἐμὴ ψυχὴ μί' οὔσα πάντα κωλύσει τάδε; 1390

τί τὸ δίκαιον τοῦτό γ'; ἄρα γ' ἔχομεν ἀντειπεῖν ἔπος;
κἂπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν. οὐ δεῖ τόνδε διὰ μάχης μολεῖν
πᾶσιν Ἀργείοις γυναικὸς οὔνεκ' οὐδὲ κατθανεῖν.

εἷς γ' ἀνὴρ κρείστων γυναικῶν μυρίων ὀρᾶν φάος.
εἰ δ' ἐβουλήθη τὸ σῶμα τοῦμὸν Ἄρτεμις λαβεῖν, 1395
ἐμποδῶν γενησομάγῳ θνητὸς οὔσα τῇ θεῷ;

ἀλλ' ἀμήχανον· δίδωμι σῶμα τοῦμὸν Ἑλλάδι.

θύετ', ἐκπορθεῖτε Τροίαν. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου
διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες οὔτοι καὶ γάμοι καὶ δόξ' ἐμή.
βαρβάρων δ' Ἑλληνας ἄρχειν εἰκός, ἀλλ' οὐ βαρβάρους, 1400
μῆτερ, Ἑλλήνων· τὸ μὲν γὰρ δοῦλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ μὲν σόν, ὦ νεᾶνι, γενναίως ἔχει·

τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

Ἀγαμέμνονος παῖ, μακάριόν μὲ τις θεῶν 1405
ἔμελλε θῆσειν, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων.

ζηλῶ δὲ σοῦ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σέ.
εὖ γὰρ τόδ' εἶπας ἀξίως τε πατρίδος·
τὸ θεομαχεῖν γὰρ ἀπολιποῦς', ὅ σου κρατεῖ,
ἔξελογίσω τὰ χρηστὰ τὰναγκαῖά τε. 1410

μᾶλλον δὲ λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται
ἔς τὴν φύσιν βλέψαντα· γενναία γὰρ εἶ.
ὄρα δ'· ἐγὼ γὰρ βούλομαί σ' εὐεργετεῖν
λαβεῖν τ' ἔς οἴκους· ἄχθομαί τ', ἴστω Θεέτις,
εἰ μὴ σε σώσω Δαναΐδαισι διὰ μάχης 1415
ἔλθῶν· ἄθρησον, ὃ θάνατος δεινὸν κακόν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

λέγω τάδ', οὐδὲν οὐδέν' εὐλαβουμένη.
ἡ Τυνδαρίς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἀρκεῖ μάχας
ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φόνους· σὺ δ', ὦ ξένε,
μὴ θνησκε δι' ἐμέ, μηδ' ἀποκτείνης τινά. 1420
ἔα δὲ σώσαι μ' Ἑλλάδ', ἣν δυνώμεθα.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ὦ λῆμ' ἄριστον, οὐκ ἔχω πρὸς τοῦτ' ἔτι
λέγειν, ἐπεὶ σοι τάδε δοκεῖ· γενναῖα γὰρ
φρονεῖς· τί γὰρ τᾶληθῆς οὐκ εἶποι τις ἄν;
ὅμως δ' ἴσως γε κἂν μεταγνοίης τάδε. 1425

ὡς οὖν ἂν εἰδῆς τὰπ' ἐμοῦ λελεγμένα,
ἔλθῶν τάδ' ὄπλα θήσομαι βωμοῦ πέλας,
ὡς οὐκ ἐάσω σ' ἀλλὰ κωλύσω θανεῖν.
χρήσει δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἴδης. 1430

οὐκ οὖν ἐάσω σ' ἀφροσύνη τῇ σῇ θανεῖν·
ἔλθῶν δὲ σὺν ὄπλοις τοῖςδε πρὸς ναὸν θεῶς
καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μητέρα, τί σιγῇ δακρυόις τέγγεις κόρας;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔχω τάλαινα πρόφασιν ὥστ' ἀλγεῖν φρένα. 1435

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

παῦσαί με μὴ κἀκίζε· τάδε δ' ἔμοι πιθοῦ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

λέγ', ὡς παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἀδικήσει, τέκνον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μήτ' οὖν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμης τριχός,
μήτ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπίσχη πέπλους.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δὴ τόδ' εἶπας, τέκνον; ἀπολέσασά σε 1440

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐ σύ γε· σέσωσμαι, κατ' ἔμὲ δ' εὐκλεῆς ἔσει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πῶς εἶπας; οὐ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεῶν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἦκιστ', ἐπεὶ μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δαί, τὸ θνήσκειν οὐ τάφος νομίζεται;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

βωμὸς θεᾶς μοι μνημα τῆς Διὸς κόρης. 1445

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄλλ', ὦ τέκνον, σοι πείσομαι· λέγεις γὰρ εὔ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὡς εὐτυχοῦσά γ' Ἑλλάδος τ' εὐεργέτις.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δὴ κασιγνήταισιν ἀγγελῶ σέθεν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μηδ' ἀμφὶ κείναις μέλανας ἐξάψης πέπλους.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εἶπω δὲ παρὰ σοῦ φίλον ἔπος τι παρθένοισ; 1450

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

χαίρειν γ'. Ὀρέστην τ' ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

προσέλκυσαί νιν ὕστατον θεωμένην.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ φίλτατ', ἐπεκούρησας ὅσον εἶχες φίλοις.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔσθ' ὅ,τι κατ' Ἄργος δρωῶσά σοι χάριν φέρω;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πατέρα τὸν ἄμὸν μὴ στύγει, πόσιν γε σόν. 1455

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

δεινούς ἀγῶνας διὰ σέ κείνον δεῖ δραμεῖν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἄκων μ' ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος διώλεσεν.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

δόλω δ' ἀγεννώως Ἀτρέως τ' οὐκ ἀξίως.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τίς μ' εἶσιν ἄξων, πρὶν σπαράξεσθαι κόμας;

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔγωγε μετὰ σοῦ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μὴ σύ γ' οὐ καλῶς λέγεις. 1460

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πέπλων ἐχομένη σῶν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐμοί, μῆτερ, πιθοῦ,

μέν'· ὡς ἐμοί τε σοί τε κάλλιον τόδε.

πατρὸς δ' ὀπαδῶν τῶνδ' εἰς με πεμπέτω

Ἀρτέμιδος εἰς λειμῶν', ὅπου σφαγήσομαι.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ τέκνον, οἴχει;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ πάλιν γ' οὐ μὴ μόλω. 1465

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

λιπούσα μητέρ' ;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὡς ὄρας γ', οὐκ ἀξίως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

σχές, μή με προλίπης.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐ ξῶ στάζειν δάκρυ.

ὕμεις δ' ἐπευφημήσατ', ὦ νεάνιδες,
 παιᾶνα τῆμῃ συμφορᾷ, Διὸς κόρην
 Ἄρτεμιν· ἴτω δὲ Δαναΐδαις εὐφημία.

1470

κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις, αἰδέσθω δὲ πῦρ
 προχύταις καθαρσίοισι· καὶ πατήρ ἐμὸς
 ἐνδεξιούσθω βωμόν· ὡς σωτηρίαν
 Ἑλλησι δώσους' ἔρχομαι νικηφόρον.

ἄγετέ με τὰν Ἰλίου

καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν.

στέφρα περίβολα δίδοτε, φέρε-
 τε· πλόκαμος ὅδε καταστέφειν·

χερνίβων τε παγαῖς

ἐλίσσεται ἄμφι ναὸν

ἄμφι βωμόν Ἄρτεμιν,

τὰν ἄνασσαν Ἄρτεμιν,

τὰν μάκαιραν, ὡς ἐμοῖσιν, εἰ χρεῶν,

αἵμασι θύμασί τε

θέσφατ' ἐξαλείψω.

ὦ πότνια πότνια μήτηρ, ὡς

δάκρυά γέ σοι δώσομεν ἀμέτερα·

παρ' ἱεροῖς γὰρ οὐ πρόπει.

ὦ νεάνιδες,

συνεπαιδέτ' Ἄρτεμιν

Χαλκίδος ἀντίπορον,

ἵνα τε δόρατα μέμονε δαΐα

δι' ἐμὸν ὄνομα τᾶσδ' Αὐλίδος

στενοπόροισιν ὄρμοις.

EVRIPI. VOL. II.

T t

ἰὼ γὰρ μάτερ ὦ Πελασγία,
Μυκηναῖαί τ' ἔμαί θεράπναι.

ΧΟΡΟΣ.

καλεῖς πόλισμα Περσέως, 1500
Κυκλωπίων πόνον χειρῶν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἔθρεψας Ἑλλάδι με φάος·
θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.

ΧΟΡΟΣ.

κλέος γὰρ οὗ σε μὴ λίπη.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἰὼ ἰώ. 1505

λαμπαδοῦχος ἀμέρα
Διός τε φέγγος, ἕτερον ἕτερον αἰ-
ῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν.
χαῖρέ μοι, φίλον φάος.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰώ.

Ἴδεσθε τὰν Ἴλιου 1510

καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν
στείχουσαν, ἐπὶ κάρα στέφη
βαλομένην χειρὶβων τε παγαῖς,
βωμὸν διαίμονος θεᾶς,
ῥανίσιν αἱματορρύτοις ῥανοῦσαν 1515
εὐφνῆ γε σώματος δέρην σφαγεῖσαν.

εὐδροσοὶ παγαὶ πατρῶαι
μένουσί σε χέρσιβές τε
στρατός τ' Ἀχαιῶν θέλων
Ἴλιου πόλιν μολεῖν. 1520

ἀλλὰ τὰν Διὸς κόραν
κλήσωμεν Ἄρτεμιν, θεῶν ἄνασσαν,
ὡς ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ.

ὦ πότνια, θύμασι
βροτησίοις χαρεῖσα, πέμψον εἰς Φρυγῶν 1525
γαῖαν Ἑλλάνων στρατὸν

καὶ δολόεντα Τροίας ἔδη,
 Ἄγαμέμνονά τε λόγχαις
 Ἑλλάσι κλεινότατον στέφανον
 δὸς ἀμφὶ κρᾶθ' ἔον 1530
 κλέος ἀείμνηστον ἀμφιδεῖναι.

[ΑΓΓΕΛΟΣ.]

ὦ Τυνδαρεία παῖ, Κλυταιμνήστρα, δόμων
 ἔξω πέρασον, ὡς κλύης ἐμῶν λόγων.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

φθογγῆς κλύουσα δεῦρο σῆς ἀφικόμην,
 ταρβοῦσα τλήμων κάκπεπληγμένη φόβῳ 1535
 μή μοί τιν' ἄλλην ξυμφορὰν ἦκεις φέρων
 πρὸς τῇ παρούσῃ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

σῆς μὲν οὖν παιδὸς πέρι
 θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μὴ μέλλε τοίνυν, ἀλλὰ φράζ' ὅσον τάχος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀλλ', ὦ φίλη δέσποινα, πᾶν πεύσει σαφῶς. 1540
 λέξω δ' ἀπ' ἀρχῆς, ἦν τι μὴ σφαλεῖσά που
 γνώμη ταράξῃ γλῶσσαν ἐν λόγοις ἐμήν.
 ἐπεὶ γὰρ ἰκόμεσθα τῆς Διὸς κόρης
 Ἄρτέμιδος ἄλσος λείμακας τ' ἀνθεσφόρους, 1545
 ἔν' ἦν Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος,
 σὴν παῖδ' ἄγοντες, εὐθὺς Ἀργείων ὄχλος
 ἠθροίζεθ'. ὡς δ' ἐσείδεν Ἄγαμέμνων ἀναξ
 ἐπὶ σφαγὰς στείχουσαν εἰς ἄλσος κόρην,
 ἀνεστέναζε, κᾶμπαλιν στρέψας κάρα
 δάκρυα προῆγεν, ὀμμάτων πέπλον προθείς. 1550
 ἦ δὲ σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον,

ἔλεξε τοιάδ'· ὦ πάτερ, πάρειμί σοι,
 τούμῳ δὲ σῶμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας
 καὶ τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος γαίας ὑπερ
 θῦσαι δίδωμ' ἐκούσα πρὸς βωμὸν θεᾶς 1555
 ἄγοντας, εἶπερ ἐστὶ θέσφατον τόδε.
 καὶ τούπ' ἐμ' εὐτυχοῖτε, καὶ νικηφόρον
 δώρον τύχοιτε, πατρίδα δ' ἐξίκοισθε γῆν.
 πρὸς ταῦτα μὴ ψάυση τις Ἀργείων ἐμοῦ.
 σιγῇ παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως. 1560
 τοσαῦτ' ἔλεξε· πᾶς δ' ἐθάμβησεν κλύων
 εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς παρθένου.
 στὰς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ὃ τόδ' ἦν μέλον,
 εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σιγὴν στρατῶ·
 Κάλχας δ' ὁ μάντις ἐς κανοῦν χρυσήλατον 1565
 ἔθνηκεν ὄξυ χειρὶ φάσγανον σπάσας
 κολεῶν ἔσωθεν, κρᾶτά τ' ἔστεψεν κόρης.
 ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς
 λαβὼν κανοῦν ἔθρεξε χέρσιβας θ' ὁμοῦ.
 ἔλεξε δ', ὦ Διὸς Ἀρτεμις θηροκτόνε, 1570
 τὸ λαμπρὸν εἰλίσσουσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος,
 δέξαι τὸ θῦμα τόδ' ὃ γέ σοι δωρούμεθα
 στρατός τ' Ἀχαιῶν Ἀγαμέμνων ἀναξ θ' ὁμοῦ,
 ἄχραντον αἶμα καλλιπαρθένου δέρης,
 καὶ δὸς γενέσθαι πλοῦν νεῶν ἀπήμονα, 1575
 Τροίας τε Πέργαμ' ἐξελεῖν ἡμᾶς δορί.
 ἐς γῆν δ' Ἀτρεΐδαι πᾶς στρατός τ' ἔστη βλέπων.
 ἱερεὺς δὲ φάσγανον λαβὼν ἐπεύξατο,
 λαιμόν τ' ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλήξειεν ἄν·
 ἐμοὶ δέ τ' ἄλγος οὐ μικρὸν εἰσῆει φρενί, 1580
 κᾶστην νενευκῶς· θαῦμα δ' ἦν αἴφνης ὄρα·
 πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ἤσθετ' ἄν σαφῶς,
 τὴν παρθένον δ' οὐκ εἶδεν οὐ γῆς εἰσέδου.
 βοᾷ δ' ἱερεὺς, ἄπας δ' ἐπήχησε στρατός,
 ἄελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος 1585
 φάσμ', οὐ γέ μῃδ' ὀρωμένου πίστις παρῆν·
 ἔλαφος γὰρ ἀσπαίρουσ' ἔκειτ' ἐπὶ χθονὶ
 ἰδεῖν μεγίστη διαπρεπῆς τε τὴν θεῖαν,

ἧς αἵματι βωμὸς ἐραίνεται ἄρδην τῆς θεοῦ.
 κὰν τῶδε Κάλχας πῶς δοκεῖς χαίρων ἔφη,
 ὦ τοῦδ' Ἀχαιῶν κοίρανοι κοινοῦ στρατοῦ,

1590

ὄρατε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
 προὔθηκε βωμίαν, ἔλαφον ὀρειδρόμον;
 ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται,
 ὡς μὴ μιάνη βωμὸν εὐγενεῖ φόνῳ.

1595

ἠδέως τε τοῦτ' ἐδέξατο, καὶ πλοῦν οὔριον
 δίδωσιν ἡμῖν Ἴλιον τ' ἐπιδρομάς.
 πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης,

χώρει τε πρὸς ναῦν· ὡς ἡμέρᾳ τῆδε δεῖ
 λιπόντας ἡμᾶς Ἀυλίδος κοίλους μυχοὺς

1600

Ἀΐγαιον οἶδμα διαπερᾶν. ἐπεὶ δ' ἅπαν
 κατηνθρακώθη θυμ' ἐν Ἡφαίστου φλογί,
 τὰ πρόσφορ' εὔξαθ', ὡς τύχοι νόστου στρατός.

πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ' ὥστε σοι φράσαι τάδε,
 λέγειν θ' ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ
 καὶ δόξαν ἔσχεν ἀφθιτον καθ' Ἑλλάδα.

1605

ἐγὼ παρῶν δὲ καὶ τὸ πρᾶγμ' ὀρῶν λέγω·
 ἡ παῖς σαφῶς σοι πρὸς θεοὺς ἀφίπτατο.
 λύπης δ' ἀφαίρει καὶ πόσει πάρες χόλον·

ἀπροςδόκητα δὲ βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν,
 σώζουσί θ' οὖς φιλοῦσιν. ἤμαρ γὰρ τόδε
 θανούσαν εἶδε καὶ βλέπουσαν παῖδα σὴν.

1610

ΧΟΡΟΣ.

ὡς ἦδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσας ἀγγέλου·
 ζῶν δ' ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος.
 ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ παῖ, θεῶν τοῦ κλέμμα γέγονας;
 πῶς σε προσεῖπω; πῶς δὲ φῶ;
 παραμυθεῖσθαι τούσδε μάτην μύθους,
 ὡς σου πένθους λυγροῦ πανσαίμαν;

1615

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν Ἀγαμέμνων ἄναξ στείχει,
 τούσδ' αὐτοὺς ἔχων σοι φράζειν μύθους.
 ΑΓΓΕΛΟΣ.

1620

γυναι, θυγατρὸς ἔνεκ' ὄλβιοι γενοίμεθ' ἄν·

ἔχει γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὁμίλιαν.
 χρῆ δέ σε λαβοῦσαν τόνδε μόσχον νεαγενῆ
 στείχειν πρὸς οἴκους· ὡς στρατὸς πρὸς πλοῦν ὄρᾳ.
 καὶ χαῖρε· χρόνιά γε τὰμά σοι προσφθιέγματα 1625
 Τροίηθεν ἔσται. καὶ γένοιτό σοι καλῶς.

ΧΟΡΟΣ.

χαίρων, Ἀτρείδη, γῆν ἰκοῦ Φρυγίαν,
 χαίρων δ' ἐπάνηκε,
 κάλλιστά μοι σὺνλ' ἀπὸ Τροίας ἐλών.]

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

Ἐν τῇ πόλει τῆς Ἀταλῆς ἔκειτο
 ἡ ἀρχὴ τοῦ βασιλέως ἡμετέρου
 ἡμετέρου βασιλέως ἡμετέρου
 ἡμετέρου βασιλέως ἡμετέρου
 ἡμετέρου βασιλέως ἡμετέρου
 ἡμετέρου βασιλέως ἡμετέρου

ΧΟΡΟΣ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ψ Ω Λ Κ Υ Κ

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΤΤΡΩΝ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΚΥΚΛΩΨ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀδυσσεὺς ἀναχθὲις ἐξ Ἰλίου εἰς Σικελίαν ἀπερὸρίφη, ἔν-
θα ὁ Πολύφημος· εὐρῶν δὲ δουλεύοντας ἐκεῖ τοὺς Σατύ-
ρους, οἶνον δούς ἄρνας ἠμέλλε λαμβάνειν καὶ γάλα παρ'
αὐτῶν. ἐπιφανεῖς δ' ὁ Πολύφημος ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῆς
τῶν ἰδίων ἐκφορήσεως. ὁ Σειληνὸς δὲ τὸν ξένον ληστεύ-
οντα καταλαβεῖν φησι.

10

15

20

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

Ω Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
 νῦν χῶτ' ἐν ἥβῃ τοῦμὸν εὐσθένει δέμας·
 πρῶτον μὲν ἠνίκ' ἐμμανῆς Ἴφρας ὑπο
 Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ὄχου τροφούς·
 ἔπειτα δ' ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορός
 ἐνδέξις σὺ ποδὶ παρασπιστῆς γεγῶς
 Ἐγκέλαδον ἰτέαν μέσῃν θενῶν δορὶ
 ἔκτεινα. φέρ' ἴδω, τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
 οὐ μὰ Δί, ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ.
 καὶ νῦν ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον·
 ἐπεὶ γὰρ Ἴφρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
 ληστῶν ἐπῶρσεν, ὡς ὀδηθείης μακρὰν,
 ἐγὼ πνυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
 σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρόμνῃ δ' ἄκρα
 αὐτὸς λαβὼν εὐθυνοῦν ἀμφῆρες δόρυ,
 παῖδές τ' ἐρετμοῖς ἡμενοί, γλαυκὴν ἄλλα
 ῥοθίοισι λευκαίνοντες, ἐζήτησιν σ', ἄναξ.
 ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
 ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
 ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
 ἵν' οἱ μόνωπες ποντίου παῖδες θεοῦ
 Κύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
 τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμὲν ἐν δόμοις
 δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ὧ λατρευόμεν
 Πολύφημον. ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων
 ποιμνας Κύκλωπος ἀνοσίῳ ποιμαίνομεν.

10

15

20

παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
 νέμουσι μῆλα, νεανίαί πεφνυότες,
 ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
 μένων τέταγμαί τāsδε, τῷ τε δυσσεβεῖ 30
 Κύνλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος.
 καὶ νῦν τὰ προσταχθέντ' ἀναγκάως ἔχει,
 σαίρειν σιδηρᾶ τῆδέ μ' ἀρπάγη δόμους,
 ὡς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύνλωπ' ἐμόν
 καθαροῖσιν ἄντροις μῆλά τ' εἰςδεχώμεθα. 35
 ἦδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
 ποιμένας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων
 ὅμοιος ὑμῖν νῦν τε χῶτε Βακχίῳ
 κώμῳ συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους
 προσῆτ' αἰοδαῖς βαρβίτων σανλούμενοι; 40

ΧΟΡΟΣ.

πᾶ δὴ μοι γενναίων μὲν πατέρων
 γενναίων δ' ἐκ τοκάδων,
 πᾶ δὴ μοι νίσσει σκοπέλους;
 οὐ τᾶδ' ὑπήνεμος αὔρα
 καὶ ποιηρὰ βοτάνα, 45
 διναῆν θ' ὕδωρ ποταμῶν
 ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν-
 τρων, οὐ σοι βλαχαὶ τεκέων.
 ψύττ', οὐ τὰδ' οὖν οὐ τὰδε νεμεῖ;
 οὔτ' αὔ κλιτὺν δροσεράν; 50
 ᾧ, ῥίψω πέτρον τάχα σου *
 ὕπαγ' ᾧ ὕπαγ' ᾧ κεράστα
 μηλοβότα στασίωρον *
 Κύνλωπος ἀγροβότα.
 σπαργῶντάς μοι τοὺς μαστοὺς χάλασον. 55
 δέξαι θηλαῖσι σποράς,
 ἄς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις.
 ποδοῦσί σ' ἀμερόκοιτοι
 βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
 εἰς αὐλάν ποτ' ἀμφιβαλεῖς, 60
 ποιηροὺς λιποῦσα νομάς,
 Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων;

οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ
 βάκχαι τε θυρσοφόροι,
 οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ 65
 κρήναισι πάρ' ὑδροχύτοις,
 οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες,
 οὐ Νύσα μετὰ Νυμφᾶν.
 Ἰακχον Ἰακχον ᾠδᾶν
 μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν, 70
 ἄν θηρεύων πετόμαν
 Βάκχαις σὺν λευκόποσιν.
 ὦ φίλος ὦ φίλε Βάκχιε,
 ποῖ οἰοπολεῖς
 ξανθὰν χαίταν σείων; 75
 ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόσπολος
 θητεύω Κύκλωπι
 τῷ μονοδέριτα,
 δοῦλος ἀλαίνων σὺν τᾶδε
 τράγον χλαίνα μελέα 80
 σᾶς χωρὶς φιλίας.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῆ
 ποιμνας ἀθροῖσαι προσπόλοις κελεύσατε.

ΧΟΡΟΣ.

χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ὄρω πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος, 85
 κώπης τ' ἀνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ
 στείχοντας ἐς τόδ' ἄντρον, ἀμφὶ δ' ἀνχέσι
 τεύχη φέρουσι κενά, βορᾶς κεχρημένοι,
 κρωσσούς θ' ὑδροηλούς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι.
 τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην 90
 Πολύφημον οἷός ἐστιν, ἄξενον στέγην
 τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
 τήνδ' ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
 ἀλλ' ἤσυχτοι γίγνεσθ', ἴν' ἐκπυθώμεθα
 πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον. 95

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ξένοι, φράσαιτ' ἄν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
 δίψης ἄκος λάβοιμεν; εἴτε τις θέλει
 βορὰν ὁδηῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
 τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ἕοιγμεν εἰσβαλεῖν.
 Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὄμιλον εἰσορῶ. 100
 χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἴ φράσον, πάτραν τε σῆν.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

Ἴθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

οἶδ' ἄνδρα κρόταλον, δριμὺν Σισύφου γένος.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ἐκεῖνος οὗτός εἰμι· λοιδόρει δὲ μή. 105

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ἐξ Ἴλίου γε καπὸ Τρωικῶν πόνων.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

πῶς; πορθμὸν οὐκ ἤδεισθα πατρώας χθονός;

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἤρπασαν βίε.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί. 110

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

ληστὰς διώκων, οἳ Βρόμιον ἀνήρπασαν.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

τίς δ' ἦδε χώρα, καὶ τίνες ναίουσί νιν;

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

τείχη δὲ ποῦ ἔστι καὶ πόλεως πυργώματα; 115

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

οὐκ εἶσ'· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένη.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἢ θηρῶν γένος;

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

Κύκλωπες ἄντρο' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

τίνος κλύοντες; ἢ δεδήμευται κράτος;

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

νομάδες· ἀκούει δ' οὐδέν οὐδεὶς οὐδενός.

120

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

σπείρουσι δ', ἢ τῷ ζῶσι, Δήμητρος στάχυν;

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾶ.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

Βρομίον δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοάς;

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

ἦκιστα· τοιγὰρ ἄχαριν οἰκοῦσι χθόνα.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους;

125

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

τί φῆς; βορᾶ χείρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

οὐδεὶς μολῶν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἢ δόμων ἔσω;

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

φροῦδος πρὸς Αἴτην, θῆρας ἰχνεύων κυσίν.

130

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

οἶσθ' οὖν ὃ δράσεις, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

οὐκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρώημεν ἄν.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ὄδησον ἡμῖν σῖτον, οὗ σπανίζομεν.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

οὐκ ἔστιν, ὡςπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ἀλλ' ἤδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον. 135

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

καὶ τυρὸς ὀπίας ἐστὶ καὶ βοὸς γάλα.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρέπει.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

ὦ φίλτατ' εἰπών, οὐ σπανίζομεν πάλαι. 140

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

ὄν ἐξέθρεψα ταῖςδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθης.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

ἐν σέλμασιν νεῶς ἐστίν, ἢ φέρεις σύ νιν;

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ὄδ' ἄσκος, ὃς κεύθει νιν, ὡς ὄρας, γέρον. 145

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

οὔτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ναὶ δις τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἄσκοῦ ῥυῆ.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

καλήν γε κρήνην εἶπας, ἠδειῖαν δ' ἐμοί.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

βούλει σε γεύσω πρώτον ἄκρατον μέθυ;

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

δίκαιον· ἦ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνήν καλεῖ. 150

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

καὶ μὴν ἐφέλω καὶ ποτῆρ' ἄσκοῦ μέτα.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

φέρ' ἐγκάναξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ιδού.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

παπαιάξ, ὡς καλήν ὀσμὴν ἔχει.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

εἶδες γὰρ αὐτήν;

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

γεῦσαί νυν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῆς μόνον.

155

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

βαβαῖ· χορευσαί παρακαλεῖ μ' ὁ Βάνχιος.

ᾶ ᾶ ᾶ.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

μῶν τὸν λάρυγγα διεκάνναξέ σου καλῶς;

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.

160

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

χάλα τὸν ἄσκον μόνον· ἕα τὸ χρυσίον.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ἐκφέρετέ νυν τυρεύματ' ἢ μήλων τόκον.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.

ὡς ἐκπιεῖν ἂν κύλικα βουλοίμην μίαν,

πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,

165

ῥῖψαί τ' ἐς ἄλμην λευκάδος πέτρας ἄπο,

ἄπαξ μεθυσοθεῖς καταβαλὼν τε τὰς ὀφρῦς.

ὡς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·

ἴν' ἔστι τουτὶ τούρθον ἐξανιστάναι,

μαστοῦ τε δραγμός, καὶ παρεσκευασμένου

170

ψαῦσαι χεροῖν λειμῶντος, ὀρχηστῦς δ' ἅμα,

κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι

τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν

κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;

ΧΟΡΟΣ.

ἄκου', Ὀδυσσεῦ, διαλαλήσομέν τί σοι. 175

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.

ΧΟΡΟΣ.

ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκοῦν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,

ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει, 180

ἐπεὶ γε πολλοῖς ἤδεται γαμουμένη;

τὴν προδότιν, ἢ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους

περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσειον

κλοιὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα

ἐξεπτοήθη, Μενέλεων ἀνθρώπιον 185

λῶστον λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ

φῦναι γυναικῶν ὄφελ', εἰ μὴ μοι μόνω.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ἰδὸν τάδ' ὑμῖν ποιμνίων βοσκήματα,

ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,

πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρέύματα. 190

φέρεσθε, χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἀντρων ἄπο,

βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

οἴμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;

ἀπολώλαμεν γάρ, ὦ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ἔσω πέτρας τῆσδ', οὐπερ ἂν λάθοιτέ γε. 195

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τᾶν μεγάλα γ' ἢ Τροία στένοι,

εἰ φευξόμεσθ' ἐν' ἄνδρα· μυρίον δ' ὄχλον

Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι. 200

ἄλλ' εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς,
ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ἄνεχε, πάρεχε, τί τάδε; τίς ἢ ῥαθυμία;
τί βακχιάζεις; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.

205

πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
ἢ πρὸς τε μαστοῖς εἰσι χυτὸ μητέρων
πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τεύχεσι
πλήρωμα τυρῶν ἐστιν ἐξημελγμένον;
τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.

210

ΧΟΡΟΣ.

ἰδοῦ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφασεν,
καὶ τᾶστρα καὶ τὸν Ὠρίωνα δέρομαι.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;

ΧΟΡΟΣ.

πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπῆς ἔστω μόνον.

215

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ἢ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;

ΧΟΡΟΣ.

ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἢν θέλης, ὅλον πίθον.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;

ΧΟΡΟΣ.

ὄν ἂν θέλης σύ· μὴ μὲ καταπίης μόνον.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ἦκιστ'· ἐπεὶ γ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.

220

ἔα· τί ν' ὄχλον τόνδ' ὀρῶ πρὸς αὐλίοις;

λησταί τινες κατέσχον ἢ κλωπες χθόνα.

ὀρῶ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν

στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,

225

τεύχη τε τυρῶν συμμιγῆ, γέροντά τε

πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ῥμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ὑπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἶων φέρειν.

230

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

οὐκ ἦσαν ὄντα θεὸν με καὶ θεῶν ἄπο;

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ἔλεγον ἐγὼ τάδ'· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα,

καὶ τὸν γε τυρὸν οὐκ ἐῶντος ἦσθιον,

τούς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δήσαντες δέ σε

κλωῶ τριπήχει κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον

235

τὰ σπλάγγν' ἐφασκον ἐξαμήσεσθαι βία,

μάστιγι τ' εὖ τὸ νῶτον ἀπολέψειν σέθεν,

κᾶπειτα συνδήσαντες ἐς θάδῶλια

τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὲ

πέτρους μοχλεύειν, ἢ εἰς μυλῶνα καταβαλεῖν.

240

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ἄληθες; οὐκουν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἰὼν

θήξεις μαχαίρας, καὶ μέγαν φάκελον ξύλων

ἐπιθεῖς ἀνάψεις; ὡς σφαγέντες αὐτίκα

πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἀνθρακος

θερμὴν ἔδοντος δαῖτα τῶ κρεανόμῳ,

245

τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθᾶ καὶ τετηκότα·

ὡς ἐκπλεῶς γε δαιτός εἰμ' ὄρεσκόου·

ἄλις λεόντων ἐστὶ μοι θοινωμένῳ

ἐλάφῳν τε, χρόνιος δ' εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων, ᾧ δέσποτα,

250

ἠδίον' ἐστίν. οὐ γὰρ οὖν νεωστί γε

ἄλλοι πρὸς ἄντρα ταῦτ' ἀφίκοντο ξένοι.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.

ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν

σῶν ἄσσον ἄντρων ἦλθομεν νεὼς ἀπο.

255

τούς δ' ἄρνας ἡμῖν οὔτος ἀντ' οἴνου σκύφου

ἀπημπόλα τε κἀδίδου πιεῖν λαβῶν
 ἔκων ἔκοῦσι, κούδεν ἦν τούτων βία.
 ἀλλ' οὔτος ὑγιᾶς οὐδέν ὦν φησιν λέγει,
 ἔπει κατελήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τὰ σά. 260

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ἔγώ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

εἰ ψεύδομαι.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὦ Κύκλωψ,
 μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
 μὰ τὴν Καλυψὸ τὰς τε Νηρέως κόρας,
 μὰ θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος, 265
 ἀπόμοσ', ὦ κάλλιστον, ὦ Κυκλώπιον,
 ὦ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
 ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὔτοι κακοὶ
 οἱ παῖδες ἀπόλοινθ', οὓς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

αὐτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα 270
 περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῆ λέγω,
 ἀπόλοινθ' ὁ πατήρ μου, τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ψεύδεσθ'· ἔγωγε τῶδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
 πλείω πέποιθα καὶ δικαιοτέρον λέγω.
 θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι; 275
 ποδαποί, τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

Ἴθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἴλίου δ' ἄπο,
 πέρσαντες ἄστν, πνεύμασιν θαλασσίοις
 σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ἦ τῆς κακίστης οὐ μετήλθεθ' ἀρπαγὰς 280
 Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἴλίου πόλιν;

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

οὔτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

αἰσχρὸν στράτευμά γ', οὔτινες μιᾶς χάριν

γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν.

285

ἡμεῖς δέ σ', ὧ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
ἰκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἔλευθέρως,
μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σὺς ἀφιγμένους φίλους
κτανεῖν, βορὰν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις·
οἱ τὸν σόν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἔδρας
ἐρῶσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.

290

ἱερός τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμῆν,
Μαλέας τ' ἄκροι κενθμῶνες, ἧ τε Σουνίῳ
δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα,

295

Γεραίστιοί τε καταφυγαί, τὰ θ' Ἑλλάδος
δύσφορά γ' ὄνειδη Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
ῶν καὶ σὺ κοινοῦ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοῦς
οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρῳ.

νόμοις δὲ θνητοῖς ἐς λόγους ἀποστρέφου,
ἰκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους,

300

ξένιά τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
ὄβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πλησαι σέθεν.

ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχέρως Ἑλλάδα,
πολλῶν νεκρῶν πιούσα δορυπετῆ φόνον,

305

ἄλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἀπαιδας ὄλεσε
πολιούς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους

σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,
ποῖ τρέφεταιί τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ,

310

πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὐσεβὲς
τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν μὲν κρεῶν
μηδὲν λίπης τοῦδ'· ἦν δὲ τὴν γλῶσσαν δάκῃς,
κομψὸς γενήσει καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.

315

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ὁ πλοῦτος, ἀνθρώπισκε, τοῖς σοφοῖς θεός·
τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι.

ἄκρας δ' ἐναλίας ἄς καθίδρυνται πατῆρ
 χαίρειν κελεύω· τί τάδε προύστήσω λόγῳ;
 Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραννὸν οὐ φρίσσω, ξένε, 320
 οὐδ' οἶδ' ὅτι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.
 οὐ μοι μέλει τὸ λοιπὸν. ὥς δ' οὐ μοι μέλει
 ἄκουσον· ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
 ἐν τῆδε πέτρῳ στέγν' ἔχω σκηνώματα,
 ἢ μόσχον ὀπτὸν ἢ τι θήρειον δάκος 325
 δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
 ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
 κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
 ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρήκιος χέῃ,
 δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν 330
 καὶ πῦρ ἀναίδων, χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
 ἢ γῆ δ' ἀνάγκη, κἂν θέλῃ κἂν μὴ θέλῃ,
 τίκτουσα ποίαν τὰμὰ πιαίνει βοτά.
 ἄ γὰρ οὔτινι θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὐ,
 καὶ τῆ μεγίστῃ γαστρὶ τῆδε δαιμόνων· 335
 ὥς τοῦμπιεῖν γε καὶ φαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν,
 Ζεὺς οὔτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσι,
 λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν· οἱ δὲ τοὺς νόμους
 ἔθεντο, ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
 κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ 340
 οὐ παύσομαι δρῶν εὖ κατεσθίων τε σέ.
 ξενιά τε λήψει τοιάδ', ὡς ἄμεμπτος ὦ,
 πῦρ καὶ πατρῶον τόνδε λέβητά γ', ὅς ζέσας
 σὴν σάρκα δυσφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
 ἀλλ' ἔρπετ' εἶσω, τῶ κατ' αὐλίον θεῶ 345
 ἔν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῆτέ με.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

αἰαῖ. πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
 θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
 γνώμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
 ὦ Παλλάς, ὦ δέσποινα Διογενὲς θεά, 350
 νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἴλιου
 πόνους ἀφίγμαι κἂπὶ κινδύνου βάρθρα.
 σύ τ', ὦ φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας,

Ζεῦ ξένι', ὄρα τάδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
ἄλλως νομίζει, Ζεῦ, τὸ μηδὲν ὄν, θεός. 355

ΧΟΡΟΣ.

εὐρείας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ,
ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὡς ἔτοιμά σοι
ἐφθὰ καὶ ὄπτα καὶ ἀνθρακιᾶς ἀπο χναύειν,
βρύκειν, κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
δασυμάλλω ἐν αἰγίδι καινόμενα. 360

μή μοι μὴ προδίδου·
μόνος μόνω κόμιζε πορθμίδος σκάφος.
χαιρέτω μὲν αὖλις ἦδε,
χαιρέτω δὲ θυμάτων
ἀποβώμιος ἂν ἔχει θυσίαν 365

Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν
κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ·
νηλῆς ὁ τλάμων, ὅστις
δωμάτων ἐφεστίους ξένους 370
ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων,
κόπτων, βρύκων,

ἐφθὰ τε δαινύμενος μυσαρροῖσιν ὀδοῦσιν
ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθρώπων κρέα.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δειν' ἰδὼν ἀντρων ἔσω,
κοῦ πιστά, μύθοις εἰκότ' οὐδ' ἔργοις βροτῶν; 375

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίναται σέθεν
φίλους ἑταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

δισσοῦς γ' ἀθρήσας κἀπιβαστάσας χεροῖν,
οἳ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέστατον πάχος. 380

ΧΟΡΟΣ.

πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα,
ἀνέκασσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
κορμούς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἐπι,
τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρους. 385

ἔπειτα φύλλων ἑλατίνων χαμαιπετῆ
 ἔνησεν εὐνήν πλησίον πυρὸς φλογί.
 κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμορον,
 μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.
 σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν 390
 πηχέων, βάρθρος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
 καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέξεσεν πυρί,
 ὄβελους τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκασμένους πυρί,
 ξεστοὺς δὲ δρεπάνῳ γ', ἀλλὰ παλιούρου κλάδῳ,
 Αἰτναϊά τε σφαγεῖα πελεκέων γνάθοις. 395
 ὡς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
 Αἶδου μαγείρῳ, φῶτε συμμάρψας δύο
 ἔσφαξ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῶ τινι
 τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
 τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός, 400
 παίων πρὸς ὀξύν γ' ὄνυχα πετραίου λίθου,
 ἐγκέφαλον ἐξέῤῥανε, καὶ καθαρπάσας
 λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί,
 τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη.
 ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων 405
 ἐχριμπτόμην Κύνκλωπι καὶ διηκόονον.
 ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
 πτήξαντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνήην χροῖ.
 ἐπεὶ δ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
 ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρύν, 410
 ἐσῆλθέ μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
 Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
 λέγων τάδ'· ὦ παῖ ποντίου θεοῦ, Κύνκλωψ,
 σκέψαι τόδ' οἶον Ἑλλάς ἀμπέλων ἀπο
 θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος. 415
 ὁ δ' ἐκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς,
 ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας,
 καπῆνεσ' ἄρας χεῖρα, φίλτατε ξένων,
 καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῆ δίδως.
 ἤσθεντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπησθόμην ἐγώ, 420
 ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιγνώσκων ὅτι
 τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.

καὶ δὴ πρὸς ὠδάς εἶρεπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγγέων
 ἄλλην ἐπ' ἄλλη σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ.
 ἄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς 425
 ἄμους', ἐπήχει δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
 σιγῇ, σὲ σῶσαι κ' ἄμ', ἐὰν βούλη, θέλω.
 ἄλλ' εἶπατ' εἴτε χρήζετε εἴτ' οὐ χρήζετε
 φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
 ναίειν μέλαθρα Ναιάδων νυμφῶν μέτα. 430
 ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ τάδ' ἤνεσεν.
 ἄλλ' ἀσθενῆς γὰρ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
 ὥσπερ πρὸς ἰξῶ τῇ κύλικι λελημμένος
 πτέρυγα σαλεύει· σὺ δέ, νεανίας γὰρ εἶ,
 σώθητι μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον 435
 Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῆ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
 Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
 ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
 χηρεύομεν, τόνδ' οὐκ ἔχοντες καταφυγεῖν. 440

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ἄκουε δὴ νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
 θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγῆν.

ΧΟΡΟΣ.

λέγ', ὡς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἦδιον ψόφον
 κινθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει 445
 Κύκλωπας ἠσθεῖς τῶδε Βακχίου ποτῶ.

ΧΟΡΟΣ.

ξυνῆκ', ἔρημον ξυλλαβῶν δρυμοῖσι νιν
 σφάξαι μενοινᾶς ἢ πετρῶν ὄσαι κάτω.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

οὐδὲν τοιοῦτον, δόλιος ἢ πιδυμία.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι. 450

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων

ὡς οὐ Κύκλωσι πῶμα' χρῆ δοῦναι τόδε,
μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἠδέως ἄγειν.
ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος,
ἀκρέμων ἐλαίας ἐστὶν ἐν δόμοισί τις, 455
ὄν φασγάνω τῶδ' ἑξαποξύννας ἄκρον,
ἔς πῦρ καθήσω· καὶ ὅταν κεκαυμένον
ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν ἔς μέσῃν βαλὼν
Κύκλωπος ὄψιν ὄμματ' ἐκτήξω πυρί.
ναυπηγίαν δ' ὡσεὶ τις ἀρμόζων ἀνήρ
διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
οὕτω κνικλώσω δαλὸν ἐν φασφόρῳ
Κύκλωπος ὄψει, καὶ συνανανῶ κόρας.

ΧΟΡΟΣ.

λοῦ ἰού.

γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν. 465

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

κἄπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
νεῶς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὡσπερ ἐκ σπονδῆς θεοῦ
κἀγὼ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα
δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω. 470

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός, ὃν ξυλληπτέον.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς κἂν ἀμαξῶν ἑκατὸν ἀραίμην βάρος,
εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
ὀφθαλμὸν ὡσπερ σφηκίαν ἐκτρίψομεν. 475

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

σιγᾶτέ νυν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
χῶταν κελεύω, τοῖσιυ ἀρχιτέκτοσι
πείδεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι.

καίτοι φύγοιμ' ἂν, κἀκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν· 480

ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἄγε, τίς πρῶτος; τίς δ' ἐπὶ πρῶτῳ
 ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
 Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὄσας
 λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει; 485

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
 ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
 σκαιοὺς ἀπῳδὸς καὶ κλανσόμενος 490
 χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων.
 φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
 τὸν ἀπαίδεντον.

πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.

ΧΟΡΟΣ.

μακάριος ὃς εὐιάζει 495
 βοτρυῶν φίλαισι πηγαῖς
 ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς,
 φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων,
 ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν
 χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας 500
 μυρόχριστος λιπαρὸν βό-
 στρυχον, αὐδᾶ δέ, θύραν τίς οἴξει μοι;

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

παπαπᾶ, πλέως μὲν οἴνου,
 γάννυμαι δὲ δαιτὸς ἥβης,
 σκάφος ὀκνᾶς ὡς γεμισθεῖς 505
 ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.
 ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὐφρων
 ἐπὶ κῶμον ἦρος ὠραις,
 ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
 φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ' ἄσκον ἔνδος μοι. 510

ΧΟΡΟΣ.

καλὸν ὄμμασιν δεδορκῶς
 καλὸν ἐκπερᾶ μελάθρων.
 * φιλεῖ τις ἡμᾶς.
 λύχνα δ' ἀμμένει δάϊα σὸν
 χροῶ, χῶς τέρεινα νύμφα 515

δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.

στεφάνων δ' οὐ μία χοοία
περὶ σὸν κραῖτα τάχ' ἔξομιλήσει.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

Κύκλωψ, ἄκουσον, ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
τούτου τρίβων εἶμ', ὄν πιεῖν ἔδωκά σοι.

520

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἠδέως ἐγώ.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

τοιόςδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

θεὸς δ' ἐν ἀσκῶ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων;

525

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ὅπου τιθῆ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

οὐ τοὺς θεοὺς χρὴ δῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

τί δ', εἴ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέσμα σοι πικρόν;

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

μισῶ τὸν ἀσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κενύθυμι, Κύκλωψ.

530

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

οὐ χρὴ μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανεῖ.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

διδούς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

πνυγμᾶς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

μεθύωμεν· ἔμπας δ' οὔτις ἂν ψαύσειέ μου.

535

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ὦ τάν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ἡλίθιος ὅστις μὴ πιῶν κῶμον φιλεῖ.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ὅς δ' ἂν μεθυσθεῖς γ' ἐν δόμοις μείνη, σοφός.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

τί δρωμεν, ᾧ Σειληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

δοκεῖ· τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ; 540

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

καὶ μὴν λαχνῶδές γ' οὔδας ἀνθηρᾶς χλόης.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

καὶ πρός γε θάλλπος ἡλίου πίνειν καλόν.

κλίδητί νῦν μοι πλευρὰ θεῖς ἐπὶ χθονός.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ἰδοῦ·

τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὀπισθὲ μου τίθης; 545

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

ὥς μὴ παρῶν τις καταλάβῃ.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

πίνειν μὲν οὔν

κλέπτων σὺ βούλει· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.

σὺ δ', ᾧ ξέν', εἶπε τοῦνομ' ὅ,τι σε χρὴ καλεῖν.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

Οὔτιν' χάριν δὲ τίνα λαβῶν σ' ἐπαινέσω;

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

πάντων σ' ἑταίρων ὕστερον θοινάσομαι. 550

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

οὔτος, τί δρᾶς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

οὔκ, ἀλλ' ἔμ' οὔτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

κλαύσει, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μού φησ' ἐρᾶν ὄντος καλοῦ. 555

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ἔγχει· πλέων δὲ τὸν σκύφον δίδου μόνον.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

πῶς οὖν κέκραται; φέρε διασκεψώμεθα.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ἀπολείς· δὸς οὗτος.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἂν σέ γε
στέφανον ἴδω λαβόντα, γεύσωμαί τ' ἔτι.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ᾠνοχόος ἄδικος.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ναὶ μὰ Δί' ἄλλ' ᾠνος γλυκύς.
ἀπομυκτέον δέ σοί γ', ὅπως λήψει πιεῖν.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ἰδού, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἱ τρίχες τέ μου.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κατ' ἔκπιε,
ὥσπερ μ' ὄρας πίνοντα ἥσπερ οὐκ ἐμέ.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ἃ ἃ, τί δράσεις;

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ἠδέως ἠμύστισα.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

λαβῶν, ξέν', αὐτὸς οἰνοχόος γέ μου γενοῦ.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

γιγνώσκειται γοῦν ἢ ἄμπελος τῆμῃ χειρί.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

φέρ' ἔγχεόν νυν.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ἔγχεω, σίγα μόνον.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνῃ πολύν.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ἰδού λαβῶν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης.

συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

κἂν μὲν σπάσῃ γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,

τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖς·
ἦν δ' ἐκλίπῃς τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος. 575

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ἰοὺ ἰοῦ,
ὡς ἐξένευσα μόγισ· ἄκρατος ἢ χάρις·
ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ
τῇ γῆ φέρεσθαι, τοῦ Διός τε τὸν θρόνον
λεύσσω τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἄγνόν σέβας. 580

οὐκ ἂν φιλήσαιμ'· αἱ Χάριτες πειρῶσί με.
ἄλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι
κάλλιστα νῆ τὰς Χάριτας. ἦδομαι δέ πως
τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

ἐγὼ γὰρ ὁ Διός εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ; 585

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ναὶ μὰ Δί', ὃν ἀρπάξω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

μέμφει τὸν ἐραστὴν κἀντροφᾶς πεπωκότι;

Σ Ε Ι Λ Η Ν Ο Σ.

οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ἄγε δῆ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῆ τέκνα, 590

ἔνδον μὲν ἀνήρ· τῷ δ' ὕπνω παρειμένος

τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα.

δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνόν.

παρευτρέπιστα δ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν πυροῦν

Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνήρ ἔσει. 595

Χ Ο Ρ Ο Σ.

πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν.

χώρει δ' ἐς οἴκους, πρὶν τι τὸν πατέρα παθεῖν

ἀπάλαμνον, ὡς σοι τάνθ' ἀδ' ἐστὶν εὐτρεπῆ.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

"Ἡφαιστ' ἀναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ

λαμπρὸν πυρώσας ὄμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἀπαξ, 600

σύ τ', ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', Ἔπνε,

ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστρυγεῖ,

καὶ μὴ ᾿πι καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις
 αὐτόν τε ναύτας τ' ἀπολέσῃτ' Ὀδυσσεά
 ὑπ' ἀνδρός, ᾧ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει. 605
 ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἠγεῖσθαι χρεῶν,
 τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

ΧΟΡΟΣ.

λήψεται τὸν τράχη-
 λον ἐντόνως ὁ καρκίνος
 τοῦ ξένων δαιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα 610
 φωσφόρους ὀλεῖ κόρας·
 ἤδη δαλὸς ἠνθρακωμένος·
 κρύπτεται εἰς σποδιὰν δρυὸς ἄσπετον ἔρνος. 615

ἀλλ' ἔτω Μάρων·
 πρασσέτω μαινόμενος·
 ἐξελέτω βλέφαρον
 Κύκλωπος, ὡς πῆη κακῶς.

κἀγὼ τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον 620
 ποθεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
 Κύκλωπος λιπῶν ἐρημίαν.

ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

σιγαῖτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,
 συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἐῷ, 625
 οὐ σκαρδαμύσσειν, οὐδὲ χρέμπεσθαί τινα,
 ὡς μὴ ᾿ξεγερθῆ τὸ κακόν, ἔστ' ἂν ὄμματος
 ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῆ πυρὶ.

ΧΟΡΟΣ.

σιγαῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν 630
 ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκοῦν σὺ τάξεις οὔστινας πρώτους χρεῶν
 καυστὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκαίειν τὸ φῶς
 Κύκλωπος, ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα.

Η Μ Ι Χ Ο Ρ Ι Ο Ν.

ἡμεῖς μὲν ἐσμεν μακρότερον πρὸ τῶν θυρῶν 635
 ἐστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἡμεῖς δὲ χωλοὶ γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ταῦτόν πεπόνθ' αὖτ' ἄρ' ἐμοί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τοὺς γὰρ πόδας
ἔστῶτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἔστῶτες ἐσπάσθητε;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

καὶ τά γ' ὄμματα
μέστ' ἐστὶν ἡμῶν κόνεος ἢ τέφρας ποθ' ἐν.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ἄνδρες πονηροὶ κούδ' οἶδε σύμμαχοι.

ΧΟΡΟΣ.

ὅτι ἢ τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν,
καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία;

ἄλλ' οἶδ' ἐπ' ὀδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
ὡς αὐτόματον τὸν δαλὸν ἐς τὸ κρανίον
στείχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

πάλαι μὲν ἤδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,
νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις
χρησθαι μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
ἄλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὡς εὐψυχίαν
φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.

ΧΟΡΟΣ.

δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ.

ἰὼ ἰὼ.

γενναιότατ' ὠθεῖτε, σπεύδετε.

ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν

θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα.

τύφετ' ὦ, καίετ' ὦ

τὸν Αἴτνας μηλονόμον.

τόρνευ', ἔλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεῖς

δράση τι μάταιον.

660

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ὦμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.

ΧΟΡΟΣ.

καλός γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ὦμοι μάλ', ὡς ὑβρίσμεθ', ὡς ὀλώλαμεν.

665

ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
σταθεῖς φάραγγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.

ΧΟΡΟΣ.

τί χρῆμ' ἀυτεῖς, ὦ Κύκλωψ;

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ἀπωλόμην.

ΧΟΡΟΣ.

αἰσχροὸς γε φαίνει.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

κάπλ τοῖσδέ γ' ἄθλιος.

670

ΧΟΡΟΣ.

μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας;

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

Οὔτις μ' ἀπώλεσ'.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἄρ' οὐδεὶς σ' ἠδίκει.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

Οὔτις με τυφλοῖ βλέφαρον.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἄρ' εἶ τυφλός.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ὡς δὴ σύ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς σ' οὔτις ἂν θείη τυφλόν;

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

σκώπτεις· ὁ δ' Οὔτις ποῦ 'στιν;

ΧΟΡΟΣ.

οὐδαμοῦ, Κύκλωψ.

675

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ὁ ξένος, ἔν' ὀρθῶς ἐκμάθης, μ' ἀπώλεσεν,
ὁ μικρός, ὅς μοι δούς τὸ πῶμα κατέκλασεν.

ΧΟΡΟΣ.

δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρύνς.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

πρὸς θεῶν πεφεύγασ' ἢ μένουσ' εἴσω δόμων;

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα
λαβόντες ἐστήκασι.

680

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ποτέρας τῆς χειρός;

ΧΟΡΟΣ.

ἐν δεξιᾷ σου.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ποῦ;

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.

ἔχεις;

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

κακὸν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίον
παίσας κατέαγα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ σε διαφεύγουσί γε.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

οὐ τῆδ', ἐπεὶ τῆδ' εἶπας.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ ταύτῃ λέγω.

685

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

πῆ γάρ;

ΧΟΡΟΣ.

περιάγουσίν σε πρὸς τὰριστερά.
οἴμοι· γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός ἐστί σου.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ;

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

τηλοῦ σέθεν

φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσεύος τόδε.

690

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις;

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

ὅπερ γ' ὁ φύσας μ' ὠνόμαζ' Ὀδυσσεύα.
δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίῳ δαιτὸς δίκας·
κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρρῶσάμην,
εἰ μὴ σ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.

695

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

αἰαῖ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.
τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη
Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισε,
πολὺν θαλάσῃ χρόνον ἐναιωρούμενον.

700

Ο Δ Τ Σ Σ Ε Τ Σ.

κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγω.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι, καὶ νεὸς σκάφος
ἦσω πλὴ πόντον Σικελὸν ἔς τ' ἐμὴν πάτραν.

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῆσδ' ἀπορῥήξας πέτρας
αὐτοῖσι σὺν ναύταισι συντρίψω βαλῶν.
ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καίπερ ὦν τυφλός,
δι' ἀμφιτροῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδὶ.

705

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ἡμεῖς δὲ συνναῦταί γε τοῦδ' Ὀδυσσεύως
ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.

ANNOTATIONES.

ANDROMACHAE v. 50. *παιδί τ' οὐδέν ἐστ'.* Fortasse legendum est *παιδί τ' οὐχ' οἴός τ'.*

V. 70. *πέπυσται τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον πόθεν ποτ' ;* Quis tandem *πέπυσται*? Menelausne an Hermiona? Enimvero ambo, ut et praecedenti versu est *κτείνειν μέλλουσι* et ubique per totam hanc scenam. Vitiosa igitur oratio est quae ex duobus quorum eodem uterque iure intelligi potest unum memorat, nec tamen nominat. Porro Euripides, si sapuit, vix ista scribere potuit versu sequenti: *οὐκ οἶδ' ἐκείνων δ' ἡσθόμην ἐγὼ τάδε.* Recte quidem *οὐκ οἶδα* respondet famula, quum ab Andromacha unde Menelaus et Hermiona Moïossi latebras rescivissent interrogata esset. Sed illa quid sibi volunt *ἐκείνων δ' ἡσθόμην ἐγὼ τάδε*? Aut quis famulam unde ipsa rem illam comperisset percontatus erat? Nemo sane, ut nunc est. Sed ego continuo ut haec legi sic locum a poeta scriptum olim fuisse intellexi: *οἴμοι· πέπυσθε τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον πόθεν ποτ' ; ὦ δύστηνος, ὡς ἀπωλόμην. — οὐκ οἶδ' ἐκείνων δ' ἡσθόμην ἐγὼ τάδε.* Quibus simul et pro se et pro dominis suis respondet. Prudenter autem Andromacha consilium suum ne cum popularibus quidem suis communicaverat, quippe quibus iam Graecorum servabus factis confessio vel invitis extorqueri posset.

V. 588. *σκήπτρω δὲ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα.* Δέ hic non satis commodum est. Vellem equidem libri idem praeberent quod Iphigenia Aul. v. 300., ubi hic versus repetitur, *σκήπτρω τάχ' ἄρα σὸν καθαιμάξω κάρα.*

V. 650. Fortasse scribendum est *ὄν χρῆν ἐλαύνειν τήνδ'.*

V. 709. *ὄν ὄδ' ἐξ ἡμῶν γεγώς.* Legendum ὄ γ'.

V. 1100. Vulgo *Παρησίας*, quae forma a trimetris certe aliena est.

V. 1105. Fortasse κατενξώμεσθα.

V. 1176. ὦ πόλι Θεσσαλία, διολώλαμεν, ὠχόμεθ'. Immo οίχόμεθ'.

V. 1184. οὐτός τ'. Libri οὐτός γ'. Quod decepit Porsonum, ut sequenti versu τὸ σὸν δ' reponeret.

ELECTRAE v. 188. τοῦμοῦ. Libri μού.

V. 315. Vulgo Ἀσιήτιδες.

V. 343. Vulgo ἦ μου.

V. 485. Etiamsi verum sit Atticos ἄν cum futuro coniunxisse, hic tamen non una de caussa legendum σὰν δ' ἔτ' ἔτι φόνιον ὑπὸ δέραν ὄψομαι αἷμα χυθὲν σιδάρω.

V. 732. τὰ δ' ἔσπερα νῶτ' ἐλαύνει θερμᾶ φλογὶ θεοπύρω. Legebatur θερμά.

V. 1069. ἦ τῆς θυγατρὸς πρὶν κενυρῶσθαι σφαγὰς, ξανθὸν κατόπτρω πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης. Lege ἦτις, θυγατρὸς etc. Articulus quidem, hoc praesertim versus, loco positus, valde molestus et absurdus est.

V. 1252. σ'. Aberat.

HERCVLIS FVRENTIS v. 604. πόλιν τε σήν. Malim δέ.

V. 774. Libri ὁ χρυσὸς ἅ τ' εὐτυχία φρονεῖν βροτούς ἐξάγεται. Vbi si φρονεῖν sapere interpretaris, τοῦ articulus male deficit; si superbire, μέγα. Nam recentiores tantum φρονεῖν ἐπί τινι dicere solent omisso μέγα pro superbire, simpliciter vero posito hoc verbo neque recentiorum neque antiquorum quisquam scriptorum in hanc significationem usus est. Itaque leni mutatione correxi φρενῶν ἐξάγεται. Fragm. inc. XLIX. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω.

V. 792. F. ἦκετ'.

V. 1151. ἦ σάρκα τὴν ἐμὴν ἐμπρήσας πυρί. Stephani correctio κατεμπρήσας etiamsi, quod ait, ex MSS. petita sit, eo tamen nihilo fit melior. Verbum quidem κατεμπιπράναι (non quod Schneiderus effinxit κατεμπρήθειν) vix bis terve, apud poetas autem nusquam invenias. Numeri vero versus tales non sunt quales ex coniectura quidem probabiliter restituas. Fortasse legendum est ἦ σάρκα τήνδε τὴν ἐμὴν πρήσας πυρί. Troad. v. 81. ναῦς τε πιμπράναι πυρί. Soph. Antig. v. 200. πυρὶ πρήσαι κατάκρας. Caeterum sic v. 452. ἦ τῆς ταλαίνης τῆσδ' ἐμῆς ψυχῆς φρονεύς. Sophoclis Oed. R. v. 1481. ἔλθετε ὡς τὰς ἀδελφὰς τὰςδε τὰς ἐμὰς χέρας.

V. 1416. πῶς οὖν ἔτ' εἶπης; Mirus hic coniunctivi usus. Lege πῶς οὖν ἄν εἶποις.

BACCHARVM v. 1. Librorum scriptura Θεβαίων utitur scholiasta MS. Vaticani Troad. v. 1..

V. 23. τῆσδε scio defendi posse: longe tamen praeferrem τάσδε.

V. 170. ταῦτά μοι πάσχεις ἄρα. Lege ταῦτ' ἐμοὶ πάσχεις ἄρα. Iphigenia T. v. 657. Πυλάδην, πέπονθας ταῦτὸ πρὸς θεῶν ἐμοί; Cyclope v. 638. ταῦτὸν πεπόνθαστ' ἄρ' ἐμοί. Aristophanes Ecclesiaz. v. 339. ταῦτὰ τοίνυν ἄντικρυς ἐμοὶ πέπονθας. Plura non libet ascribere, quum vel sine exemplis correctio certissima sit.

V. 528. Si sanum est ἀναφανῶ, alterum hic locus exemplum praebet productae prioris syllabae futuri φανῶ, de quo vid. Buttman. Gr. vol. II. p. 1. p. 245..

V. 1199. τὰδ' ἔργα. Fortasse τᾶδε γὰρ.

V. 1227. Ἀρισταίω. Sic editiones. Libri omnes Ἀριστεά, quod lenius corrigi licebat Ἀριστεά. Qua de formarum permutatione disputantem vide Hemsterhusium ad Luciani D. Mort. XI. p. 377., huius loci immemorem.

HECVBAE v. 231. κἀγὼ γὰρ οὐκ ἔθνησκον οὐ μ' ἐχρήν θανεῖν. Cur tandem κἀγὼ? Quis alius est cui se aequiparet? Nemo vero. Hanc difficultatem ut expediret, iam olim ineptissimus homo scholiasta sic locum exposuit ac si καὶ γὰρ ἐγὼ οὐκ ἔθνησκον scriptum esset. Quasi perinde sit utrum κἀγὼ γὰρ an καὶ γὰρ ἐγὼ dicas; quorum illud quidem semper est *nam ego etiam*, hoc modo *nam ego etiam* modo *namque ego*. Bellus etiam nexus sententiarum secundum illius explicationem existit: Eheu, magnum instat certamen et luctuosum. Namque ego non perii ubi me oportebat perire, sed servat me Iuppiter ut novis usque et maioribus malis opprimar. Vide igitur an meliore successu reponamus ad hoc exemplum: ἀλαῖ, παρέστηχ', ὡς ἔοικ', ἀγὼν μέγας, πλήρης στεναγμῶν οὐδὲ δακρύων κενός, κἀγὼ γὰρ ἄρ' οὐκ ἔθνησκον οὐ μ' ἐχρήν θανεῖν. Grave, inquit, certamen adest, adeoque ego me, non mortuam ubi me oportebat mori, ad maiora semper mala ab Iove asservari intelligo. Iphigen. T. v. 351. καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές· ἠχθόμην, φίλαι· οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσιν εὐτυχεστέροις αὐτοὶ κακῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εὔ. Vbi vide emendationem nostram.

PHOENISSARVM v. 1188. ἔξω τάφρον καθεῖσεν Ἀργείων στρατόν. καθεῖσεν apud Atticos barbarum est, et solis Ionibus usurpatum. Lege καθῖσεν, quod proprium huic rei verbum. Heraclid. v. 664. στρατόν καθίζει τάσσεταί θ' ὃν ἦλθ' ἔχων. Thucydides IV. c. 89. καθίσας τὸν στρατόν Δήλιον ἐτείχιζε.

V. 1596. Spurius esse videtur.

IPHIGENIAE TAVR. v. 76. Fortasse τῶν κατθανόντων γ' ἀκροθίνια.

V. 351. In vulgata scriptura explicanda, ut mihi quidem videtur, frustra laborant viri doctissimi. Equidem non dubito poetam scripsisse: καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἄληθες, ἡσθόμην, φίλαι, οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσιν εὐτυχεστέροις αὐτοὶ κακῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εν. Hippolyto v. 1403., τρεῖς ὄντας ἡμᾶς ὄλεσ', ἡσθημαί, μία. Τοῦτο, scilicet οἱ δυστυχεῖς et quae sequuntur.

V. 690. ὃ γὰρ σὺ λυπρὸν κάπονείδιστον λέγεις, ταῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, εἰ σὲ συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ κτενῶ. Hic quidem ταῦτα soloecum est, rectiusque Marklandus τοῦτο legebat. Modo ne hic utrovis numero pronomen hoc alienum esset. Quippe οὔτος, ubi sic post relativum infertur, rei accuratius designandae et ab aliis distinguendae inservit. Atqui minime hic quaeritur quid tandem sit illud quod turpe Oresti sit, sed num illud quod Pylades sibi dedecori fore dixerat, Oresti non perinde sit ignominiosum futurum. Itaque accentum tantum emenda: ὃ γὰρ σὺ λυπρὸν κάπονείδιστον λέγεις, ταῦτ' ἐστὶν ἡμῖν.

V. 900. ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα τάδ' εἶδον αὐτῆ, καὶ κλύουσ' ἀπαγγελῶ. Haec sic accepta ab interpretibus videntur: Miracula haec narrabo ut quae ipsa viderim et audiverim. Vbi ne illud dicam, Orestis et Iphigeniae agnitionem rem esse visu magis quam auditu percipiendam, ab initio fieri nequit ut haec sit illorum verborum sententia. Duae enim sunt diversae enunciationes τάδ' εἶδον αὐτῆ et κλύουσα ἀπαγγελῶ, quas non temere licet inter se commiscere et alteram ad alteram transferre. Id quod certissimum est. Ita vero alia illico sententia enascitur, et vah quam absurda: Miracula haec fide maiora ipsa vidi, et tanquam quae audiverim narrabo. *Audiverim* vero, si vidit ipsa? Sane auribus ea viderit necesse est, ac non post demum narrabit, sed iam nunc incipit narrare miracula. Ego vero has nugas sic ad sanam rationem revocandas censeo: ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα τάδ' εἶδον αὐτῆ κοῦ κλύουσ' ἀπαγγελῶ. Non accepta, inquit, ab aliis haec miracula narrabo, sed quorum ipsa testis oculata fuerim. Hac sententia nihil apud tragicos frequentius est. Supplicibus v. 684. λεύσσω δὲ ταῦτα κοῦ κλύων οὐκ ἔχω τί πρῶτον εἶπω. Medea v. 652. εἶδομεν οὐκ ἐξ ἑτέρων μύθων ἔχομεν φράσασθαι. Troadibus v. 481. καὶ τὸν φντουργὸν Πρίαμον οὐκ ἄλλων πέρα κλύουσ' ἐκλαυσα τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν αὐτῆ κατασφαγέντα. Aeschylus Persis v. 266. καὶ μὴν παρών γε κοῦ λόγους ἄλλων κλύων Πέρσαις φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά. Et quae alia alibi innumera exstant similia exempla.

V. 918. ὃ δ' ἐστὶ γ'. Vulgo ὄδ' ἐστὶ γ'.

V. 1251. Malim φυγόντες.

V. 1495. Τερπνὸν κἀνέλπιστον. Τερπνός genere foemini-

no non videor alibi vidisse estque plane barbarum. Quaeris igitur fortasse unde hic eius in mentem venerit librariis. Nempe quod sequitur ἀνέλπιστον intuentibus.

IPHIGENIAE IN AVLIDE v. 277. — 302. Tametsi per maiorem huius carminis partem aperta sunt antistrophicae responsionis vestigia, velut statim ab initio:

Αἰνιάνων δὲ δώδεκα στόλοι
ναῶν ἦσαν ὧν ἄναξ Γουνεύς (l. Γουνεύς ἄναξ)

quibus respondent 289. 290.

Αἴας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος
δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε (l. λαιῶ ξύναγε
δεξιὸν κέρας):

tum inter v. 280. 281.

Ἥλιδος δυνάστωρες
οὓς Ἐπειοὺς ὠνόμαζε πᾶς λεῶς

et 292. 293.

ἔσχάταισι συμπλέκων
δώδεκ' εὐστρωφωτάταισι ναυσὶν ὡς:

porro v. 284.

Τάφιον ἦγεν ὧν Μέγης

et 297.

νόστον οὐκ ἀποιίεται:

v. 285.

Φυλέως λόχενμα

et 300.

νάϊον πόρευμα:

denique v. 287.

νήσους ναυβάταις ἀπροσφόρους

et 302.

μνήμην σώζομαι στρατεύματος:

haec igitur, inquam, etsi tam aperta sunt illius responsionis vestigia ut caetera quae repugnant quantumvis magnis cum mutationibus ei accommodanda esse dubitari non possit: extra omne tamen temeritatis crimen hanc corrigendi audaciam ponit mira sententiarum eisdem omnibus in locis quorum metra vitium coarguunt perversitas. Quale enim hoc est v. 283. λευκήρετμον δ' Ἄρη Τάφιον ἦγεν, ὧν Μέγης ἄνασσε, Martem Taphium adducit, quibus Meges imperitat, ubi et qui adducit Meges est, et qui imperitat, Meges. Porro quae sequuntur v. 291. τῶν ἄσσον ὄρμει πλάταισιν et sententiae simili vitio laborant, et omni nexu cum antecedenti versu soluta sunt. Illa deinde v. 293. ὡς ἄϊον καὶ ναυβάταν εἰδόμαν λέων ita sunt sensu vacua ut penitus tollenda existimem tanquam repetita ex insequentibus paullo post v. 299. ἐνθα δάϊον εἰδόμαν νάϊον πόρευ-

μα. Postremo quod dicit v. 301. τὰ δὲ κατ' οἴκους κλύουσα συγκλήτου μνήμην σώζομαι στρατεύματος, mirificum sane est postquam toto carmine celebrarat quot et quanta vidisset, non utique audivisset. Neque enim audire naves exercitusque Graecorum potuit, sed cernere. Itaque κλύουσα hic non minus ineptum est, quam antea illud ὡς αἶον. Et hic quidem sententiae pariter ac metro satisfacies corrigendo ἂ κατιδοῦς ἀγακλύτου μνήμην σώζομαι στρατεύματος. Non temere tamen Euripidem sic scripsisse contenderim: nec de his pronuciari licet nisi emendatis quae praecedunt ἐνθα δαῖον εἰδόμαν.

V. 425. πέπυσται γὰρ στρατός, ταχεῖα δὲ διῆξε φήμη παῖδα σὴν ἀφιγμένην. Mirari sane subit tot virorum doctorum qui in emendanda hac fabula versati sunt hanc plane barbaram orationem concoxisse, διῆξε φήμη παῖδα σὴν ἀφιγμένην. Vbi quidem παῖδα σὴν ἀφιγμένην aut ab διῆξε pendebit aut ex φήμη. Si prius, inepta enascitur sententia: rumor concitavit filiam tuam huc profectam; sin alterum, uti dixi, plane barbarum est διῆξε φήμη παῖδα σὴν ἀφιγμένην, quod aut παιδὸς σῆς ἀφιγμένης aut παῖδα σὴν ἀφιχθαι necessario dicendum erat. Et hoc quidem tantum vitium tantula mutatione tolletur, interpunctione modo parumper emendata: πέπυσται γὰρ στρατός, ταχεῖα δὲ διῆξε φήμη, παῖδα σὴν ἀφιγμένην. Vnde et illud commodi enascetur quod istud πέπυσται γὰρ στρατός iam minus quam antea nude et ieiune dictum est. Atque utinam omnia quae huic loco prava insunt tam facili opera corrigerentur. Barbarum enim eo quod modo excussimus non minus est illud versu 418.: μήτηρ δ' ὀμαρτεῖ σῆς Κλυταιμνήστρας δέμας καὶ παῖς Ὀρέστης, ὥστε τερφθείης ἰδών, χρόνον παλαιὸν δωμάτων ἔκδημος ὢν. Vbi si illud ὥστε τερφθείης ἰδών ex nuncii persona dictum est, ὥστε τερφθείης ἂν ἰδών scriptum oportuit; sin ex Clytaemnestrae, ὅπως τερφθείης ἰδών. Ita quoquo te vertaris, inevitabilis barbaries orationi adhaerebit. Quam video quidem sublatum iri corrigendo ὡς τι τερφθείης ἰδών: sed frigidum illud τί quis non sentiat sententiae nocere plus quam prodesse? Porro ad illa fac animum advertas v. 420. ἀλλ' ὡς μακρὰν ἔτεινον, εὐρυτον παρὰ κρήνην ἀναψύχουσι δηλύπουν βάσιν. In quibus minime agnosco Graecam orationem: ὡς enim ut rectum esset, sequi debuerat ἀνέψυχον: nunc autem quum ἀναψύχουσι sequatur, pravum est et barbare pro ἐπειδή positum. Quod si forte sic ordinem verborum instituas: ac sane Marklandum id facere video: ἀλλ' εὐρυτον παρὰ κρήνην ἀναψύχουσι βάσιν· ὡς μακρὰν ἔτεινον: difficulter orationis tam absurde inversae alterum exemplum inveneris. Quippe enunciationum sic per ὡς particulam annexarum haec aeterna et immutabilis lex est ut eas quarum rationem reddant consequantur, non ut prae-

postere antecedant. Omnino tota huius nuncii narratio talis est ut desipere eum magis quam sapere credas. Adeo tumide, confuse, inepte loquitur. Quid enim illud quod incipit ὦ Πανελλήνων ἀναξ Ἀγάμεμνον, ἦκω παῖδα σοὶ τὴν σὴν ἄγων? Coniiceret ex his Iphigeniam eum esse in scenam sequutam: at illa multo post demum in eam ingreditur. At inquit aliquis, ἄγων non est *huc in scenam adduco*, sed *Argis in castra*. Bene sane. Modo ne hic nuncius, verna haud dubie et vile mancipium, comes potius quam dux itineris esset, quique dominas suas magis sequeretur ipse quam hae illum. Quam stulta porro et insipida sunt illa: ἐγὼ δὲ πρόδρομος σῆς παρασκευῆς χάριν ἦκω· πέπυσται γὰρ στρατός, ταχεῖα δὲ διῆξε φήμη, παῖδα σὴν ἀφιγμένην· πᾶς δ' ἐς θεῶν ὄμιλος ἔρχεται δρόμῳ. Fateor equidem me imparem esse assequendo harum sententiarum nexui: praecurri ego ut te praepararem (in adventum filiae, credo): nam totus exercitus advenisse eam comperit et spectatum concurrat. Facetum hoc quidem est: si advenisse Iphigeniam exercitus inaudiverat et per tota castra ad eam concurrebat, ideo Agamemnoni adventus eius nunciandus erat? Quanquam quid dico? Agamemnonis παρασκευῆς χάριν nuncius se advenisse narrat. Id vero, si fieri potest, illo etiam absurdus est. Verendum scilicet erat ne Iphigenia, quam ad videndam undique totus exercitus concurrebat, Agamemnoni imparato et ignaro superveniret: ideoque nuncio huic praecurrendum, ne pater adventum eius nesciret. Estne ut hic nuncius non furere plane ac delirare videatur? Nullam profecto rationem video qua aut hoc aut omnia illa quae hucusque coarguimus defendi queant. Nec mihi quidem animus est ea excusare. Totam enim nuncii orationem putidum et quod Euripidis nomen ac famam diutius contaminet indignum emblemata pronuncio. Inde est quod verba Menelai medio forte versu desinentia φίλους ἐπ' ἄλλους, ille medio etiam excipit versumque absolvit, ὦ Πανελλήνων ἀναξ, id quod inauditum est in tragoedia veterum. Inde venit inusitata verbi forma προτελίζουσι. v. 433., inde omnia illa quae supra soloeca, falsa, inepta demonstravimus. Auferendam itaque hanc unam cum eis censeo quae ad illam respondet Agamemno,

ἐπήνεσ'· ἀλλὰ στεῖχε δωμάτων ἔσω.

τὰ δ' ἄλλ' ἰούσης τῆς τύχης ἔσται καλῶς.,

praeter morem ille sane tragicorum, apud quos nuncii rebus suis expositis sponte abire solent, non abigi e scena. Praeterea idem inter hos versus egregius nexus est quem postremo in nuncii narratione observavimus: ne dicam illud ἰούσης τῆς τύχης nihil esse et nemini veterum sic dictum pro *favente fortuna*. Adeo larvatus Euripides hic ne per duos quidem versus personam quam induit tutari potest. Caeterum de medio sublata hac

nuncii oratione hiabit sane fabula nec sic potuit in scena agi. Sed ea cura me quidem non angit, qui non quid aut quomodo Euripides scripserit anquiram in praesenti, sed satis habeam segregare quae ab illo non sint profecta. Enimvero si ob hanc causam tot prava, absurda, barbara tueri velis, illius etiam nuncii qui extrema fabula in scenam prodit narrationem necesse est defendas: quod fac, si potes. Quodsi tam illud certissimum est et extra omnem dubitationem positum, quae postremum Chori cantum consequuntur spuria esse et ab imperitissimo homine interpolata, quam illud ambigi nequit, extremo illo Chori cantu fabulam conclusam non esse: quid aliud quam mutilam et imperfectam hanc tragoediam ad nos pervenisse censebimus? Ac sane ita iam dudum viri docti iudicarunt, neque adeo nos id primi observamus, finem quidem fabulae ab Euripide scriptum nullum iam superesse, initium vero quamvis et dignum Euripide et caetera egregium, tamen ex duobus conflatum exordiis videri, quae secerni nunc quidem non amplius possint, ab Euripide vero scripta quidem ambo sint, sed vix unquam sic ut nunc habent in scenam producta. Quorum ego iudicio subscribo sic ut et aliis non paucis in locis fabulam turpiter interpolatam esse censeam. Ita versus illi Choro afficti 598. — 606.

στῶμεν Χαλκίδος ἔκγονα θρόνματα,
τὴν βασιλείαν δεξώμεθ' ὄχων
ἄπο, μὴ σφαλερῶς ἐπὶ τὴν γαῖαν
ἀγανῶς δὲ χεροῖν μαλακῇ γνώμῃ,
μὴ ταρβήσῃ μοι νεωστὶ μολὸν
τὸ κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος,
μηδὲ θόρυβον μηδ' ἐκπληξιν
ταῖς Ἀργείαις
ξεῖναι ξείναις παρέχωμεν.,

praeterquam quod a criticis utcunque restituti, tamen singuli fere habent quod pravum, soloecum, absurdum sit; in universum hic Chorum intempestive loquacem reddunt praeter omnem tragicorum in tali loco consuetudinem, ut agnoscent qui eos versarunt. Porro in illis ubi primum Agamemno cum Iphigenia concreditur v. 631. ad 694. haud pauca spuria esse, ex plurimis quae in sententia, metro, lingua vitiosa sunt iure colligere videor. Omnino Iphigenia in ista scena incredibile quantum ab illa distat qualem se in sequenti fabula praebet, egregie cordatam et virili animo praeditam: ad quae si hanc scenam compares, blaterat et nugatur, se ipsa teste v. 654. ἀσύνετά νυν ἐροῦμεν, εἰ σέ γ' εὐφρανῶ, cuius dicti stultitiam ne Marklandus quidem, magnus caeteroquin huius scenae admirator, dissimulat. Quodsi aut haec, aut illa modo quae ab aliis observata sunt, pro veris agnosces, illico quaestio enascetur quid facien-

dum scholiastae Aristophanis sit ad Ran. v. 67., qui actam in scena fabulam post mortem auctoris tradit: *Τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος Εὐριπίδου καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος. οὕτω δὲ καὶ αἱ διδασκαλῖαι φέρουσι, τελευτήσαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδαχέναι ὁμωνύμως ἐν ἄστει Ἰφιγένειαν τὴν ἐν Αὐλίδι, Ἀλκμαίωνα, Βάνχας.* Duabus haec rationibus expediri poterunt. Aut supplementa illa quibus tragoediam a patre non perfectam, sed adumbratam tantum, scenae aptam filius reddiderat, exciderunt vel omnia vel ex parte in exemplaribus nostris, et alia in eorum locum ab ineptissimis hominibus supposita sunt: quod mirificum plane et incredibile videtur: aut erravit scholiasta, vel qui eum descripserunt librarii, in nomine fabulae, quam *Ἰφιγένειαν τὴν ἐν Ταύροις* dicere debuerat. Sane et proximum *Ἀλκμαίωνα* vitiosum est pro *Ἀλκμήνην*, observante Musgravio Chronol. scen. Ol. XCII. 4.. Quin idem vitium, Iphigeniae Aulidensis pro Taurica nominatae, in eodem Ranarum scholiasta redit, ad v. 1309. *ἀλκυνόνες, ἀπαρ' ἀεννάοις θαλάσσης κύμασι στωμύλλετε. διὰ τοῦ στωμύλλετε πάλιν εἰς αὐτὸν (Euripidem) παίζει. ἐξ ἄλλων δὲ καὶ ἄλλων Εὐριπίδου δραμάτων κόμματα τίθησι, καὶ οὐδὲν ἐξῆς λέγει μέλος. ἔστι δὲ τὸ παρεγκείμενον ἐξ Ἰφιγενείας τῆς ἐν Αὐλίδι.* Vbi quum de alcyonibus nihil legatur in Iphigenia Aulidensi, in Taurica vero v. 1089. *ὄρνις, ἃ παρὰ τὰς πετρινὰς πόντου δειράδας ἀλκυνῶν ἔλεγον οἶτον αἰείδεις,* ibidemque alia illis quae sunt apud Aristophanem similia sequantur, perquam probabilis est coniectura Bergleri scholiastam aut scripsisse aut voluisse scribere ἐξ *Ἰφιγενείας τῆς ἐν Ταύροις.*

V. 462. *οἶμαι γὰρ νιν ἰκετεῦσαι τάδε.* Hic quidem necessario corrigendum *ἰκετεύσειν.*

V. 1066. *ἐξωνόμασεν. F. ἐξονόμησεν.*

V. 1179. Locus hic multum negotii exhibuit interpretibus, et tamen sudantes hilum non proficere videntur. Vt melius pateant quae infra dicturus sum, totum apponam:

ἄγ', εἰ στρατεύσει καταλιπὼν μ' ἐν δώμασι,

κἀκεῖ γενήσει διὰ μακρᾶς ἀπουσίας,

τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξειν δοκεῖς,

ὅταν θρόνους τῆσδ' εἰσίδα πάντας κενούς,

κενούς δὲ παρθενῶνας, ἐπὶ δὲ δακρύοις.

1175

μόνη κάθωμαι, τήνδε θρηνηδοῦσ' αἰεῖ,

ἀπώλεσέν σ', ὦ τέκνον, ὃ φντεύσας πατήρ,

αὐτὸς κτανὼν, οὐκ ἄλλος οὐδ' ἄλλη χερί,

τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους.

ἐπεὶ βραχείας προφάσεως ἐνδεῖ μόνον

1180

ἐφ' ἧ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἱ λελειμμένοι

δεξόμεθα δέξιν ἢν σε δέξασθαι χρεῶν.

μη δῆτα πρὸς θεῶν μήτ' ἀναγκάσης ἐμὲ
κακὴν γενέσθαι περὶ σὲ μήτ' αὐτὸς γένῃ.

Principio illud obscurum est versu 1179. τοιόνδε μισθὸν quemnam dicat, quum nihil de mercede aliqua aut praecesserit aut sequatur. Porro quod addit καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους, ingenue Marklandus, „Explicit, inquit, qui potest, nisi πρὸς τοὺς δόμους sit idem quod τοῖς δόμοις, familiae tuae; cuiusmodi multa esse verba scio, quae dativum post se trahunt vel accusativum cum praepositione πρὸς.“ Ego vero alia illa verba nunc non curo: illud non temere concessero, καταλιπὼν πρὸς δόμους aequae ac καταλιπὼν δόμοις dici licere: neque aut Marklandus exemplum protulit aut alius quisquam poterit proferre. Pene autem temerarium dixerim quod Marklandus, incertus sanumne sit an minus istud καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους, tamen ad sequentia corrigenda pergat et sic locum invertit ut versus 1183. 1184. μη δῆτα — γένῃ continuo illi τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους subiiciat; scilicet quod versu 1180., qui secundum suam coniecturam iam excipiat illos duos, posita vox ἐπεὶ rationem reddere videatur duorum istorum versuum, nunc ei non praemissorum. Quid vero scis an non et ille corruptus sit ipse? an non alii illic versus interciderint, quum post καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους sententia manifesto hiet et suspensa sit? Sed nihil haec Marklandi conamina sunt prae temeritate Brunckii qui ad Androm. v. 397. illius vestigiis insistens v. 1185 — 1208. transfert post 1178., his subiicit 1183. 1184. 1179. 1180. 1181. 1182., atque sic versibus flagitante dialectica transpositis Clytaemnestrae orationem nihil quoad phrasin et sensum intricati habere, splendidius lucescere, magisque affectum movere affirmat. Facetam vero dialecticam, quae tam absurde sententias inter se connecti flagitet. Quid enim illa εἶεν· θύσεις δὲ τὴν παῖδα, quae manifesto requirunt ut aliquid de filia non immolanda praecesserit, sibi post illa volunt quibus caedes filiae tanquam certa et peracta ponitur: ἀπώλεσέν σ' ὦ τέκνον ὁ φρυτεύσας πατήρ, αὐτὸς κτανών, οὐκ ἄλλος, οὐδ' ἄλλη χερὶ; Quid longa fabula de Agamemnone male excipiendo post finem orationi aperte impositum versibus istis, εἰ δ' εὖ λέλενται νῶν, μη κτάνης τὴν σὴν τε κἀμὴν παῖδα· καὶ σώφρων ἔσει; Quin ipsa illa quae de Agamemnone reduce dicit Clytaemnestra inde ab v. 1172. κἀκεῖ γενήσει διὰ μακρᾶς ἀπουσίας, versibus illis a Brunckio interpositis absurde prorsus divellentur ab iis quibuscum arte cohaerent, v. 1181. ἐφ' ἣ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἱ λελειμμένοι δεξόμεθα δέξιν ἣν σε δέξασθαι χρεών. Tantum haec absunt ut consentanea sint dialecticae, ut ne fingi quidem possint magis repugnantia. Vides iam, opinor, nihil loco salutis transponendis versibus parari. Quocunque enim modo transpo-

nas, remanebit ille τοιόςδε μισθός, de quo nihil aut post aut antea vidimus; servabitur istud καταλιπών πρὸς τοὺς δόμους, quod Graece dici non nisi indoctus contenderit. Et hoc quidem, ut meam iam de loco hoc sententiam dicam, corrigi non inepte posset τοιόνδε μισθὸν καταλιπών, προδοῦς δόμους, si modo hac correctione res conficeretur. Nam sive hac utaris sive in vulgata scriptura acquiescas, utrovis sane modo hiabit oratio. Attende vero an et hiatus hunc explere et quicquid in sententia vitiosi inest emendare valeamus. Principio τοιόνδε quum dicit, aperte ad rem aliquam respicit aut ante descriptam aut deinceps describendam. Atqui sequentia quidem ipsa ad aliquid quod antea descriptum sit referuntur. Ex antecedentibus igitur illud, nisi desipio, eruendum erit. Praecessit autem proxime

ἐπὶ δὲ δακρύοις
μόνη κάθωμαι, τήνδε θρηνηδοῦσ' αἰεί,
ἀπώλεσέν σ', ὦ τέκνον, ὃ φυτεύσας πατήρ,
αὐτὸς κτανών, οὐκ ἄλλος οὐδ' ἄλλη χερί.

Atqui hic θρηῆνος non μισθός aliquis est, sed μῦθος. Unde et hunc loco μισθοῦ reponimus et caetera ad hunc modum re-
fingimus:

τοιόνδε μῦθον καταλιπών πρὸς τοὺς δόμους
ἔπει· βραχείας προφάσεως ἐνδεῖ μόνον
ἐφ' ἧ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἱ λελειμμένα
δεξόμεθα δέξιν ἢν σε δέξασθαι χρεῶν.

Tali, inquit, sermone de te relicto domum reverteris: iusta profecto caussa quare ego et reliqui libri te sic ut promeritus es excipiamus. Tum pergit egregie: Ne igitur, per deos te obtestor, nec mihi sceleris necessitatem impone nec ipse auctor fias. Caeterum in his quae deinde sequuntur εἶεν· θύσεις δὲ τὴν παῖδ'· ἐνθα τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; si quid mutandum est, non profecto Elmsleii coniecturam admittemus θύσας δὲ σὴν παῖδ'· εἶτα τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; quae mallet ei in mentem nunquam venisset: quis enim precum, in sacris ipsis fieri solitarum, post peracta sacra usus est? sed ad hoc exemplum reponam: εἶεν· θύσεις δὲ δὴ παῖδ'· ἐνθα τίνας εὐχὰς ἐρεῖς; Hic enim sollemnis est harum particularum usus ubi post εἶεν aliud quid, et quidem diversum aut contrarium priori infertur; ut ubique observare licet.

V. 1242. ὅμως δὲ συνδάκρυσον, ἰκέτευσον πατρὸς τὴν σὴν ἀδελφήν μὴ θανεῖν. Ἰκετεύειν τινός dici recte posse exemplis prius demonstrandum erit quam in hac librorum scriptura acquiescamus. Aldina tamen quod praefert ἰκέτης γίγνου πατρὸς aperte est stulti emendatoris. Nec melius procedit quod alii coniecerunt ἰκέτευσόν τε πρὸς. Vbi quidem per linguam fieri nequit quin illud πρὸς ad συνδάκρυσον referatur, hac senten-

tia: lacrumare insuperque obtestare ne soror tua moriatur. In quibus illud *insuper* dupliciter ineptum erit, tum eo quod quasi praetereundo additur supplicatio, tum eo quod ab lacrumis omnino distinguitur. Quippe omnis Orestae supplicatio solis lacrumis constabat: verba omnino nulla facere poterat infans, et ne hiscebat quidem, teste Iphigenia versu ab hoc tertio: *ἰδοῦ, σιωπῶν λίσσεταιί σ' ὄδ', ὦ πάτερ*. Illud deinde nemo non sentit, patris nomen aegerrime hic desiderari: ut vel propterea coniecturam illam damnandam censeam. Alio itaque itinere incedendum erit ad verum perventuro, ac vide an hoc: *ὅμως δὲ συνδάκρυσον, ἐκέτης ὦν πατρὸς τὴν σὴν ἀδελφὴν μὴ θανεῖν*. Participio expressit illud supplicare, quia licet per se primum, in Oreste tamen qui lacrumari non dari supplex posset, secundarium erat.

V. 1425. *ὅμως δ' ἴσως γε κἂν μεταγνοίης τάδε*. Quid γέ hic significet difficile dictu est. Deinde et *καί* quoque absurdum videtur. Legendum *ὅμως δ' ἴσως ἔτ' ἂν μεταγνοίης τάδε*.

V. 1438. *μήτ' οὖν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐπέμης τριχός*. Versus putidus et ab interpolatore confictus, qui pendentem scilicet Iphigeniae orationem sustentare volebat. Atqui nihil opus est fulcro, quum ipsa illam postea, etsi, quod ab Clytaemnestra interpellata esset, paullo aliter absolverit. Sane et aliis suboluit uno non duobus versibus hic Iphigeniam loqui debere: qui tamen mirum quod genuinum et elegantem quam spurium et inficetum dimittere maluerunt. Quo enim argumento utuntur versum 1439. *μήτ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπίσχη πέπλους* ex illo 1449. *μηδ' ἀμφὶ κείναις μέλανας ἐξάψης πέπλους* consarcinatum videri, luculento is potius testimonio est, idem quod ibi de sororibus Iphigeniae praedicatur supra de Clytaemnestra dictum fuisse.

V. 1513. *βωμόν γε δαίμονος θεᾶς ῥανίσιν αἱματορῶντοῖς ῥανοῦσαν*. Hic etiam inane est γέ, praetereaue δαίμονος θεᾶς hoc loco mirum prorsus et inauditum. Equidem recepi Marklandi emendationem *βωμόν διαίμονος θεᾶς*, quum recte et secundum analogiam formetur *διαίμων*. Poterit tamen, cui minus arrideat vocabulum nondum repertum, illud *ΔΑΙΜΟΝΟΣ* ex *ΦΙΛΑΙΜΩΝ* relictum statuere. *Φιλαίμων* Diana dicitur, quod sanguinem virginis efflagitasset: quo tamen male Marklandus et illa trahit v. 1525. *θύμασι βροτησίους χαρεῖσα*, quasi *χαίρουσα* scriptum esset: atqui *χαρῆναι θυσίαις* est *propitio numine accipere sacra*, quo ea etiam dii interdum excipere poterant a quibus plerumque abhorrent. Aristophanes *Nubibus* v. 274. *ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι*. *Thesmorphoriazusus* v. 980. *καὶ Πᾶνα καὶ Νύμφας φίλας ἐπιγελᾶσαι προθύμως ταῖς ἡμετέραισι χαρέντα χορείαις*.

CYCLOPIS v. 56. σποράς. Immo γονάς, aut aliud quid quod praecedentem syllabam non producat.

V. 193. Sileno continuandus videtur.

V. 252. πρὸς ἄντρα ταῦτ'. Fortasse τὰ σά γ', quam τὰ σ' sit scriptum in libris omnibus.

V. 413. ἐμπλήσας σκύφος Μάρωνος αὐτοῦ τῶδε προσφέρω πιεῖν. Quid hic Μάρωνος αὐτοῦ significet interpretes probe intelligere videntur: certe omnes tacent; nisi quod Reiskium auram quandam veri personuisse animadverto, infeliciter reponentem Μάρωνος οἴνου, quasi dicas Βακχίου οἴνου: sed ne potuit quidem ille totum pervidere, quum αὐτοῦ solum mendosum haberet. Atqui et τῶδε perinde sensu cassum est et una cum illo corrigendum, Μάρωνος αὐτῶ τοῦδε προσφέρω πιεῖν. Τοῦδε dicit quod utrem vini in scena secum habebat, ut ex omni sequenti fabula videre licet.

V. 509. καλὸν ἐπερᾶ μελάθρων. Sic recte libri, etsi male Musgravius explicat καλῶς ἐπερᾶ μελάθρων: neque enim καλὸν Graece sic dicitur. Hic potius ordo verborum est: καλὸν καλὸν ὄμμασιν δεδορκῶς ἐπερᾶ μελάθρων. Quod ne monuissem quidem, nisi summum etiam Scaligerum hic in errore versatum vidissem.

OMISSA VOL. I.

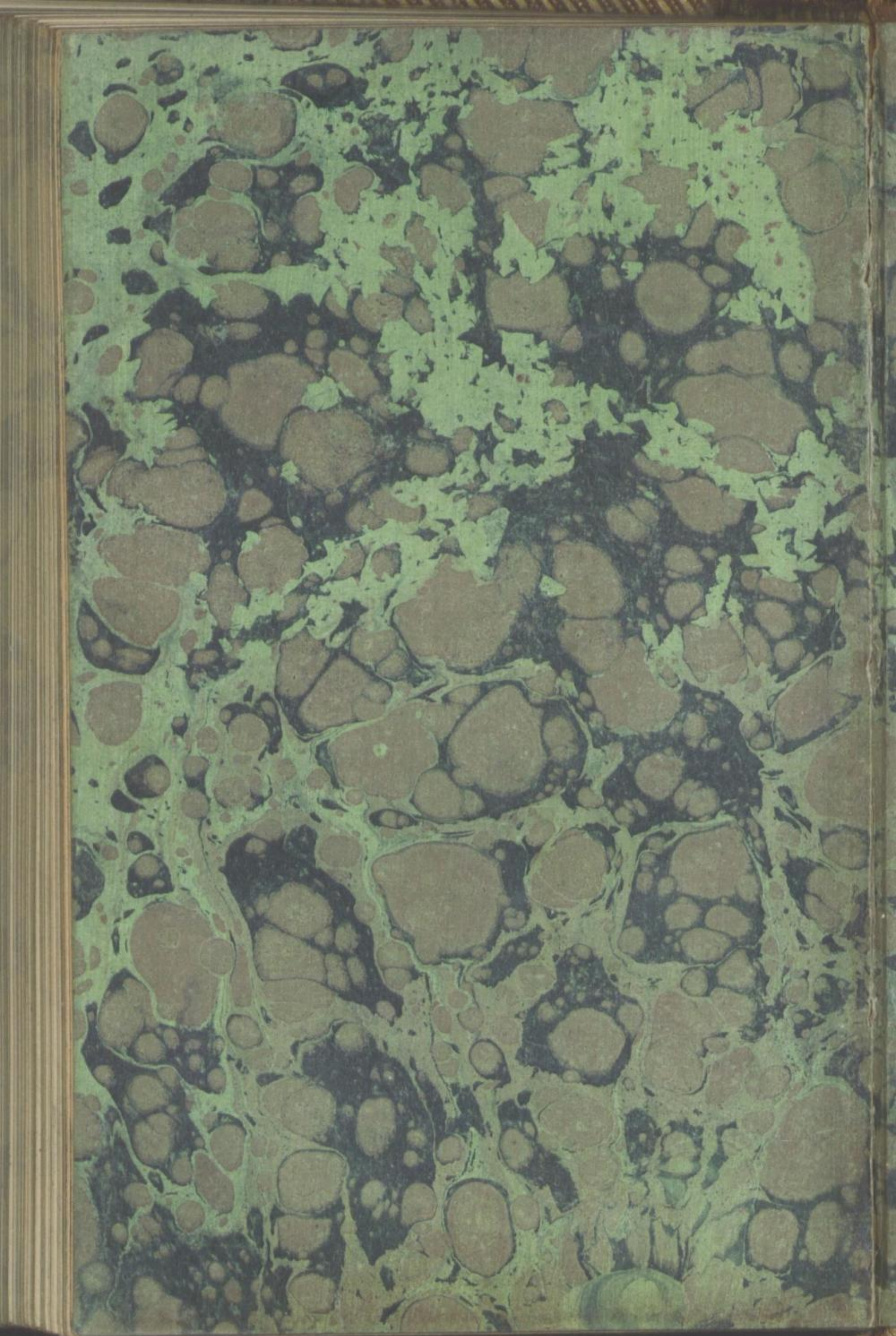
P. 492. V. 687. Pro οὐ μενῶ legendum videtur οὐ μὲν οὖν. Nam μενῶ et hiatus facit sequente ἄ insolentem et ad sententiam longe ineptissimum est; quod intelliget qui locum considerarit, nobis nunc pluribus explicare non vacat.

P. 495. V. 945. τοῦτ' ἦν ἄ νῦν σοι φανερά σημαίνω κακά. Lege τότε ἦν. Τοῦτο pro ταῦτα hic soloecum plane est et nullo pacto ferendum.

CYCLOPIS... quod praecedentem syllabam non producat...
 V. 282... V. 283... V. 284...
 V. 285... V. 286... V. 287...
 V. 288... V. 289... V. 290...
 V. 291... V. 292... V. 293...
 V. 294... V. 295... V. 296...
 V. 297... V. 298... V. 299...
 V. 300... V. 301... V. 302...
 V. 303... V. 304... V. 305...
 V. 306... V. 307... V. 308...
 V. 309... V. 310... V. 311...
 V. 312... V. 313... V. 314...
 V. 315... V. 316... V. 317...
 V. 318... V. 319... V. 320...
 V. 321... V. 322... V. 323...
 V. 324... V. 325... V. 326...
 V. 327... V. 328... V. 329...
 V. 330... V. 331... V. 332...
 V. 333... V. 334... V. 335...
 V. 336... V. 337... V. 338...
 V. 339... V. 340... V. 341...
 V. 342... V. 343... V. 344...
 V. 345... V. 346... V. 347...
 V. 348... V. 349... V. 350...
 V. 351... V. 352... V. 353...
 V. 354... V. 355... V. 356...
 V. 357... V. 358... V. 359...
 V. 360... V. 361... V. 362...
 V. 363... V. 364... V. 365...
 V. 366... V. 367... V. 368...
 V. 369... V. 370... V. 371...
 V. 372... V. 373... V. 374...
 V. 375... V. 376... V. 377...
 V. 378... V. 379... V. 380...
 V. 381... V. 382... V. 383...
 V. 384... V. 385... V. 386...
 V. 387... V. 388... V. 389...
 V. 390... V. 391... V. 392...
 V. 393... V. 394... V. 395...
 V. 396... V. 397... V. 398...
 V. 399... V. 400... V. 401...
 V. 402... V. 403... V. 404...
 V. 405... V. 406... V. 407...
 V. 408... V. 409... V. 410...
 V. 411... V. 412... V. 413...
 V. 414... V. 415... V. 416...
 V. 417... V. 418... V. 419...
 V. 420... V. 421... V. 422...
 V. 423... V. 424... V. 425...
 V. 426... V. 427... V. 428...
 V. 429... V. 430... V. 431...
 V. 432... V. 433... V. 434...
 V. 435... V. 436... V. 437...
 V. 438... V. 439... V. 440...
 V. 441... V. 442... V. 443...
 V. 444... V. 445... V. 446...
 V. 447... V. 448... V. 449...
 V. 450... V. 451... V. 452...
 V. 453... V. 454... V. 455...
 V. 456... V. 457... V. 458...
 V. 459... V. 460... V. 461...
 V. 462... V. 463... V. 464...
 V. 465... V. 466... V. 467...
 V. 468... V. 469... V. 470...
 V. 471... V. 472... V. 473...
 V. 474... V. 475... V. 476...
 V. 477... V. 478... V. 479...
 V. 480... V. 481... V. 482...
 V. 483... V. 484... V. 485...
 V. 486... V. 487... V. 488...
 V. 489... V. 490... V. 491...
 V. 492... V. 493... V. 494...
 V. 495... V. 496... V. 497...
 V. 498... V. 499... V. 500...

Lit. Grace. N. 1068.

SLUB DRESDEN

3 2375858

Lit. Graec. A. 1068-2

